

České vydání

Právní předpisy

Svazek 57

12. června 2014

Obsah

I Legislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES ⁽¹⁾ 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 597/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 812/2004, kterým se stanoví opatření týkající se náhodných úlovků kytovců při rybolovu 62
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 598/2014 ze dne 16. dubna 2014 o pravidlech a postupech pro zavedení provozních omezení ke snížení hluku na letištích Unie v rámci vyváženého přístupu, kterým se zrušuje směrnice 2002/30/ES 65
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 599/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 428/2009, kterým se zavádí režim Společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití 79
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 ⁽¹⁾ 84

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů ⁽¹⁾ 149
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/57/EU ze dne 16. dubna 2014 o trestních sankcích za zneužívání trhu (směrnice o zneužívání trhu) 179
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č.1093/2010 a (EU) č. 648/2012 ⁽¹⁾ 190
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU ⁽¹⁾ 349

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 596/2014

ze dne 16. dubna 2014

o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Skutečný vnitřní trh s finančními službami je rozhodující pro hospodářský růst a vytváření pracovních míst v Unii.
- (2) Integrovaný, účinný a transparentní finanční trh vyžaduje integritu. Řádné fungování trhů s cennými papíry a důvěra veřejnosti v trhy jsou nezbytnými předpoklady hospodářského růstu a blahobytu. Zneužívání trhu narušuje integritu finančních trhů a důvěru veřejnosti v cenné papíry a deriváty.
- (3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ⁽⁴⁾ doplnila a aktualizovala právní rámec Unie na ochranu integrity trhu. Nicméně vzhledem k tomu, že od vstupu uvedené směrnice v platnost došlo k vývoji v oblasti legislativy, trhu a technologií, který vedl k významným proměnám podoby finančních trhů, by tato směrnice měla být nyní nahrazena. Nový legislativní nástroj je také třeba k zajištění jednotných pravidel a přehlednosti klíčových pojmů a jednotných předpisů v souladu se závěry zprávy ze dne 25. února 2009 vypracované skupinou na vysoké úrovni pro finanční dohled v EU, které předsedá Jacques de Larosière (dále jen „de Larosierova skupina“).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 161, 7.6.2012, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. C 181, 21.6.2012, s. 64.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 10. září 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. dubna 2014.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu) (Úř. věst. L 96, 12.4.2003, s. 16).

- (4) Je třeba vytvořit jednotnější a pevnější rámec, který zachová integritu trhu, zabrání případným regulatorním arbitrážím, zajistí odpovědnost při pokusech o manipulaci a zvýší právní jistotu a zjednoduší regulaci pro účastníky trhu. Toto nařízení má za cíl přispět rozhodujícím způsobem k řádnému fungování vnitřního trhu, a mělo by proto vycházet z článku 114 Smlouvy o fungování Evropské unie, jak je vykládáno jednotně v judikatuře Soudního dvora Evropské unie.
- (5) S cílem odstranit zbývající překážky obchodování a závažná narušení hospodářské soutěže mající za následek rozdílnost práva členských států a zamezit vzniku případných dalších překážek obchodování a závažných narušení hospodářské soutěže je nezbytné přijmout nařízení, kterým se stanoví jednotnější výklad právní úpravy Unie týkající se zneužívání trhu, jenž jasněji vymezuje pravidla, která budou platit ve všech členských státech. Vezmou-li na sebe požadavky týkající se zneužívání trhu formu nařízení, mělo by být zajištěno, že tyto požadavky jsou přímo uplatnitelné. Tím by měly být zajištěny jednotné podmínky, neboť se zamezí vzniku rozdílných vnitrostátních požadavků vlivem provedení směrnice. Toto nařízení bude vyžadovat, aby se všechny osoby v celé Unii řídily stejnými pravidly. Rovněž sníží složitost regulačních pravidel a náklady firem na jejich plnění, a to především pro podniky působící v přeshraničním styku, a přispěje k zamezení narušení hospodářské soutěže.
- (6) Komise ve svém sdělení ze dne 25. června 2008 „Small Business Act pro Evropu“ vyzývá Unii a její členské státy, aby navrhovaly pravidla s cílem snížit administrativní zátěž, přijímaly právní předpisy pro potřeby emitentů na trzích malých a středních podniků a usnadnily přístup těchto emitentů k financování. Řada ustanovení směrnice 2003/6/ES ukládá emitentům, zejména těm, jejichž finanční nástroje jsou přijaty k obchodování na trzích pro růst malých a středních podniků, administrativní zátěž, která by měla být snížena.
- (7) Zneužívání trhu je pojem, který zahrnuje protiprávní jednání na finančních trzích, a pro účely tohoto nařízení je třeba jej chápat tak, že sestává z obchodování zasvěcené osoby, nedovoleného zpřístupnění vnitřní informace a manipulace s trhem. Takové jednání snižuje úplnou a řádnou průhlednost trhu, která je předpokladem pro operace všech hospodářských subjektů na integrovaných finančních trzích.
- (8) Oblast působnosti směrnice 2003/6/ES se zaměřila na finanční nástroje, které byly přijaty k obchodování na regulovaném trhu nebo pro něž byla podána žádost o přijetí k obchodování na těchto trzích. V posledních letech se nicméně stále více finančních nástrojů obchodovalo v mnohostranných obchodních systémech. Existují i finanční nástroje, které se obchodují pouze na jiných typech organizovaných obchodních systémů nebo formou OTC. Působnost tohoto nařízení by proto měla zahrnovat všechny finanční nástroje obchodované na regulovaném trhu v mnohostranných obchodních systémech nebo a na jakémkoliv jiné jednání nebo činnosti, které mohou mít vliv na takové finanční nástroje, bez ohledu na to, zda probíhají v obchodním systému či nikoli. V případě určitých typů mnohostranných obchodních systémů, které podobně jako regulované trhy pomáhají společnostem získávat finanční prostředky pro vlastní kapitál, platí zákaz zneužívání trhu rovněž v případě, kdy byla podána žádost o přijetí k obchodování na takovém trhu. Oblast působnosti tohoto nařízení by měla proto zahrnovat finanční nástroje, pro něž byla podána žádost o přijetí k obchodování v mnohostranném obchodním systému. To by mělo zlepšit ochranu investorů, zachovat integritu trhů a zajistit, aby byla zneužívání trhu s těmito nástroji jednoznačně zakázána.
- (9) Pro účely transparentnosti by organizátoři regulovaného trhu, mnohostranného obchodního systému či organizovaného obchodního systému měli neprodleně oznamovat svým příslušným orgánům údaje o svých finančních nástrojích, které přijali k obchodování, pro něž byla podána žádost o přijetí k obchodování nebo které jsou obchodovány v jejich obchodním systému. Pokud již nástroj není přijat k obchodování, mělo by být podáno druhé oznámení. Tyto povinnosti by se měly vztahovat rovněž na finanční nástroje, pro něž byla podána žádost o přijetí k obchodování v jejich obchodním systému, a finanční nástroje, které byly přijaty k obchodování před vstupem tohoto nařízení v platnost. Toto oznámení by mělo být příslušnými orgány podáno Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA) a ESMA by měl zveřejňovat seznam všech těchto oznámených finančních nástrojů. Toto nařízení se vztahuje na tyto finanční nástroje bez ohledu na to, zda jsou uvedeny na seznamu, který zveřejňuje orgán ESMA.
- (10) Je možné, že některé finanční nástroje, které nejsou obchodovány v obchodním systému, jsou používány ke zneužívání trhu. To platí i pro finanční nástroje, jejichž cena nebo hodnota závisí na finančních nástrojích obchodovaných v obchodním systému nebo jejichž cena nebo hodnota má vliv na tyto nástroje, a rovněž pro

finanční nástroje, jejichž obchodování má vliv na cenu nebo hodnotu jiných finančních nástrojů obchodovaných v obchodním systému. Příkladem použití těchto nástrojů ke zneužívání trhu mohou být vnitřní informace týkající se určité akcie nebo obligace, které mohou být použity k nákupu derivátu této akcie nebo obligace, nebo index hodnoty závislé na této akci nebo obligaci. Je-li určitý finanční nástroj používán jako referenční cena, může být derivát obchodovaný formou OTC použit k tomu, aby měl výhodu z manipulovaných cen, nebo k manipulaci ceny finančního nástroje obchodovaného v obchodním systému. Dalším příkladem je plánované vydání balíku cenných papírů, na něž se sice nevztahuje toto nařízení, avšak obchodování s těmito cennými papíry by mohlo ovlivnit cenu nebo hodnotu stávajících kotovaných cenných papírů, na něž se toto nařízení vztahuje. Toto nařízení se rovněž vztahuje na situaci, kdy cena nebo hodnota nástroje obchodovaného v obchodním systému závisí na nástroji obchodovaném formou OTC. Stejný princip by měl platit pro spotové komoditní smlouvy, jejichž cena je založena na ceně derivátu, a na nákupu spotových komoditních smluv, vůči nimž jsou finanční nástroje referencovány.

- (11) Obchodování s cennými papíry nebo souvisejícími nástroji za účelem stabilizace cenných papírů nebo obchodování s vlastními akciemi v rámci programů zpětného odkupu mohou být z ekonomických důvodů legitimní, a za určitých okolností by tedy měly být vyloučeny ze zákazů týkajících se zneužívání trhu, pokud jsou tyto činnosti prováděny s nezbytnou transparentností a jsou zveřejňovány informace týkající se stabilizace nebo programu zpětného odkupu.
- (12) Obchodování s vlastními akciemi v rámci programů zpětného odkupu a stabilizace finančního nástroje, na které by se nevztahovala výjimka podle tohoto nařízení, by neměly být samy o sobě považovány za zneužívání trhu.
- (13) Členské státy, členové Evropského systému centrálních bank (ESCB), ministerstva a jiné orgány a subjekty zvláštního určení jednoho či více členských států a Unie a některé další veřejné orgány nebo osoby jednající jejich jménem by neměly být omezovány v provádění měnové politiky, politiky směnných kurzů nebo správy veřejného dluhu, pokud jsou příslušné činnosti prováděny ve veřejném zájmu a výhradně za účelem provádění těchto politik. Rovněž by neměly obchody, pokyny nebo jednání Unie, subjektu zvláštního určení jednoho nebo několika členských států, Evropská investiční banka, Evropský nástroj finanční stability, Evropský mechanismus stability nebo mezinárodní finanční instituce zřízené dvěma nebo více členskými státy, být omezovány při mobilizování financování a poskytování finanční pomoci ve prospěch svých členů. Takové výjimky z oblasti působnosti tohoto nařízení může být v souladu s tímto nařízením rozšířeno na některé veřejné orgány pověřené správou veřejného dluhu nebo do správy veřejného dluhu zasahující a na centrální banky třetích zemí. Tyto výjimky pro měnovou politiku, politiku směnných kurzů a správu veřejného dluhu by se současně neměly vztahovat na případy, kdy tyto orgány uskutečňují obchody, pokyny nebo jednání, jež nemají za účel provádění těchto politik, nebo pokud osoby pracující v těchto orgánech uskutečňují obchody, pokyny nebo jednání svým jménem.
- (14) Racionálně uvažující investoři opírají svá investiční rozhodnutí o informace, které již mají k dispozici, to znamená, o informace dostupné *ex ante*. Proto by otázka, zda by při investičním rozhodování racionální investor pravděpodobně vzal v úvahu konkrétní informaci, měla být hodnocena na základě informací dostupných *ex ante*. Takové hodnocení musí vzít v potaz předpokládaný dopad informací v kontextu všech souvisejících činností emitenta jako celku, spolehlivost zdroje informací a jiné tržní proměnné, které mohou mít vliv na finanční nástroje, související spotové komoditní smlouvy a za určitých okolností dražené produkty odvozené od povolenek na emise.
- (15) Informace dostupné *ex post* se mohou použít k ověření předpokladu, že informace dostupné *ex ante* byly citlivé na cenu, ale neměly by se použít ke stíhání osob, které došly k přiměřeným závěrům na základě *ex ante* informací, které měly k dispozici.
- (16) Pokud se vnitřní informace týkají procesu, který probíhá ve více fázích, může každá z těchto fází stejně jako celý proces představovat vnitřní informace. Dílčím krokem v dlouhodobém procesu může sám o sobě být souhrn okolností nebo událost, které nastaly nebo u nichž lze na základě celkového posouzení faktorů existujících v dané době realisticky předpokládat, že nastanou. Tento pojem by však neměl být chápán tak, že je nutné brát v potaz velikost dopadu tohoto souhrnu okolností nebo této události na ceny daných finančních nástrojů. Dílčí krok by měl být považován za vnitřní informaci, pokud sám o sobě splňuje kritéria stanovená tímto nařízením pro vnitřní informace.

- (17) Informace týkající se určité události nebo souhrnu okolností, které jsou dílčím krokem v dlouhodobém procesu, se mohou týkat například stavu smluvních jednání, podmínek, na kterých se strany prozatímně dohodnou v rámci smluvních jednání, možnosti umisťování finančních nástrojů, podmínek, za kterých budou finanční nástroje uváděny na trh, prozatímních podmínek umisťování finančních nástrojů nebo, úvah o zahrnutí finančního nástroje hlavního indexu nebo odstranění finančního nástroje z takového indexu.
- (18) Právní jistota účastníků trhu by se měla zvýšit díky užšímu vymezení dvou prvků, jež jsou zásadní pro definici vnitřní informace, a sice přesné povahy takové informace a významu jejího možného dopadu na ceny finančních nástrojů, souvisejících spotových komoditních smluv a dražených produktů odvozených od povolenek na emise. V případě derivátů, které jsou velkoobchodními energetickými produkty, by se mělo jako na vnitřní informace nahlížet zejména na informace, jejichž zveřejnění se vyžaduje v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1227/2011 ⁽¹⁾.
- (19) Toto nařízení nemá za cíl zakázat diskuse obecného charakteru o obchodním a tržním vývoji mezi zúčastněnými stranami a managementem týkající se emitenta. Tyto vztahy mají zásadní význam pro efektivní fungování trhů a neměly by být tímto nařízením zakázány.
- (20) Spotové trhy a odvozené trhy s deriváty jsou vysoce propojené a globální a ke zneužívání trhu může docházet napříč všemi trhy i napříč hranicemi států, což může způsobit značná systémová rizika. To platí jak pro obchodování zasvěcené osoby, tak pro manipulaci s trhem. Vnitřní informace ze spotových trhů mohou zejména přinést prospěch osobám obchodujícím na finančním trhu. Důvěrná informace ve vztahu ke komoditním derivátům by měla být vymezena jako informace, která odpovídá obecné definici vnitřní informace ve vztahu k finančním trhům a která musí být uveřejněna v souladu s ustanoveními právních předpisů na unijní nebo vnitrostátní úrovni, tržních pravidel, smluv nebo zvyklostí na příslušném trhu s komoditními deriváty nebo spotovém trhu. Významné příklady těchto pravidel obsahuje nařízení (EU) č. 1227/2011 pro energetické trhy a databáze JODI pro ropu. Tyto informace mohou sloužit jako základ pro rozhodnutí účastníků trhu investovat do komoditních derivátů nebo uzavřít související spotové komoditní smlouvy, a měly by proto představovat vnitřní informace, které musí být uveřejněny, pokud by mohly mít významný dopad na ceny těchto derivátů nebo související spotové komoditní smlouvy.

Kromě toho se mohou manipulativní strategie vyskytovat i napříč spotovými trhy a trhy s deriváty. Obchodování s finančními nástroji včetně komoditních derivátů, lze využít k manipulaci se souvisejícími spotovými komoditními smlouvami a spotové komoditní smlouvy lze využít k manipulaci se souvisejícími finančními nástroji. Zákaz manipulace s trhem by měl tyto spojitosti zachytit. Není však vhodné ani možné rozšířit působnost tohoto nařízení na jednání, které se netýká finančních nástrojů, například na obchodování se spotovými komoditními smlouvami, které má vliv pouze na spotovém trhu. V konkrétním případě velkoobchodních energetických produktů by příslušné orgány měly brát v úvahu specifický charakter definic nařízení (EU) č. 1227/2011, když budou uplatňovat definice vnitřní informace, obchodování zasvěcené osoby a manipulace s trhem podle tohoto nařízení na finanční nástroje týkající se velkoobchodních energetických produktů.

- (21) Podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽²⁾ mají Komise, členské státy a jiné úředně stanovené subjekty odpovědnost mimo jiné za technická hlediska vydávání povolenek na emise, jejich bezplatné přidělování způsobilým průmyslovým odvětvím a o novým účastníkům trhu a obecně za rozvoj a provádění rámcové politiky Unie v oblasti klimatu, což jsou aspekty, které jsou základem poskytování povolenek na emise pro subjekty splňující podmínky systému EU pro obchodování s emisemi. Při plnění těchto úkolů mohou mít tyto veřejné subjekty mimo jiné přístup k cenově citlivým neveřejným informacím a podle směrnice 2003/87/ES mohou být nuceny vykonávat určité tržní operace týkající se povolenek na emise. V důsledku klasifikace povolenek na emise jako finančních nástrojů v rámci revize směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ⁽³⁾, budou tyto nástroje rovněž spadat do oblasti působnosti tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1227/2011 ze dne 25. října 2011 o integritě a transparentnosti velkoobchodního trhu s energií (Úř. věst. L 326, 8.12.2011, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1).

Protože Komise, členské státy a jiné úředně stanovené subjekty musí být schopny rozvíjet a provádět politiku Unie v oblasti klimatu, měly by být činnosti těchto veřejných orgánů týkající se povolenek na emise, pokud jsou prováděny výlučně ve veřejném zájmu a výslovně s cílem provádět tuto politiku, vyňaty z působnosti tohoto nařízení. Tato výjimka by neměla mít negativní dopad na celkovou transparentnost trhu, neboť tyto veřejné orgány mají zákonnou povinnost vykonávat svou činnost způsobem, který zaručuje řádné, spravedlivé a nediskriminační zveřejňování nových rozhodnutí, vývoje a údajů, které jsou cenově citlivé, a přístup k nim. Záruky spravedlivého a nediskriminačního zveřejňování specifických cenově citlivých informací, které jsou v držení veřejných orgánů, jsou také dány směrnicí 2003/87/ES a prováděcími opatřeními přijatými na jejím základě. Výjimka pro veřejné orgány při plnění cílů politiky Unie v oblasti klimatu by se zároveň neměla vztahovat na případy, kdy se tyto veřejné orgány účastní činností nebo obchodů, které neprobíhají v rámci plnění cílů politiky Unie v oblasti klimatu, nebo kdy se osoby pracující pro tyto orgány účastní takových činností na vlastní odpovědnost.

- (22) V souladu s článkem 43 Smlouvy o fungování EU a za účelem provádění mezinárodních smluv uzavřených na základě Smlouvy o fungování EU Komise, členské státy a ostatní úředně určené orgány mimo jiné odpovídají za provádění společné zemědělské politiky a společné rybářské politiky. Při výkonu těchto povinností provádějí tyto veřejné orgány činnosti a přijímají opatření k řízení zemědělských trhů a rybolovu, včetně veřejných intervencí, uvalení dodatečných dovozních cel nebo jejich zrušení. S ohledem na oblast působnosti tohoto nařízení, jehož některá ustanovení se rovněž vztahují na spotové komoditní smlouvy, které mají nebo pravděpodobně budou mít vliv na finanční nástroje a na finanční nástroje, jejichž hodnota závisí na hodnotě spotových komoditních smluv a které mají nebo pravděpodobně budou mít vliv na spotové komoditní smlouvy, je nezbytné zajistit, aby nebyla omezena činnost Komise, členských států a ostatních úředně určených orgánů, pokud jde o provádění společné zemědělské politiky a společné rybářské politiky. Aby byla zachována schopnost Komise, členských států a jiných úředně stanovených subjektů vyvíjet a provádět společnou zemědělskou politiku a společnou rybářskou politiku, měly by být jejich činnosti, pokud jsou prováděny výlučně ve veřejném zájmu a výslovně s cílem provádět tuto politiku, vyňaty z působnosti tohoto nařízení. Tato výjimka by neměla mít negativní dopad na celkovou transparentnost trhu, neboť tyto veřejné orgány mají zákonnou povinnost vykonávat svou činnost způsobem, který zaručuje řádné, spravedlivé a nediskriminační zveřejňování nových rozhodnutí, vývoje a údajů, které jsou cenově citlivé, a přístup k nim. Výjimka pro veřejné orgány při plnění cílů společné zemědělské politiky a společné rybářské politiky by se zároveň neměla vztahovat na případy, kdy se tyto veřejné orgány účastní činností nebo obchodů, které neprobíhají v rámci plnění cílů těchto společné zemědělské politiky a společné rybářské politiky, nebo kdy se osoby pracující pro tyto orgány účastní takových činností na vlastní účet.
- (23) Podstatným rysem obchodování zasvěcené osoby je získání nespravedlivé výhody na základě vnitřní informace na úkor třetích stran, které tyto informace nemají, čímž je narušena integrita finančních trhů a důvěra investorů. Zákaz obchodování zasvěcené osoby by měl proto platit tehdy, získá-li osoba, která má k dispozici vnitřní informaci, díky této informaci nespravedlivou výhodu tím, že v souladu s touto informací provede tržní transakce tím, že nabude nebo zcizí finanční nástroj, pokusí se takový nástroj nabýt nebo zcizit, zruší či změní nebo se pokusí zrušit či změnit pokyn k nabytí nebo zcizení takového finančního nástroje, a to přímo nebo nepřímo na vlastní účet nebo na účet třetí strany. Použití vnitřní informace může rovněž spočívat v obchodování s povolenkami na emise a jejich deriváty a v podávání nabídek na dražbách povolenek na emise nebo od nich odvozených dražených produktů, které má daná osoba v držení podle nařízení Komise (EU) č. 1031/2010 ⁽¹⁾.
- (24) Pokud právnická nebo fyzická osoba, která disponuje vnitřní informací, nabude nebo zcizí finanční nástroje, k nimž se tato informace vztahuje, nebo se pokusí tyto nástroje nabýt nebo zcizit, a to přímo nebo nepřímo na svůj vlastní účet nebo na účet třetí strany, je třeba se domnívat, že tato osoba tuto informaci použila. Touto domněnkou není dotčena právo na obhajobu. Otázku, zda určitá osoba porušila zákaz obchodování zasvěcené osoby nebo se pokusila provádět obchodování zasvěcené osoby, je třeba analyzovat s ohledem na účel tohoto nařízení, kterým je ochrana integrity finančního trhu a posílení důvěry investorů, k čemuž je nutná záruka, že investoři budou postaveni na stejnou úroveň a chráněni před zneužíváním vnitřních informací.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 1031/2010 ze dne 12. listopadu 2010 o harmonogramu, správě a jiných aspektech dražeb povolenek na emise skleníkových plynů v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (Úř. věst. L 302, 18.11.2010, s. 1).

- (25) Pokyny zadané dříve, než má daná osoba vnitřní informací k dispozici, by neměly být považovány za obchodování zasvěcené osoby. Avšak jakmile tato osoba začne mít vnitřní informací k dispozici, je třeba se domnívat, že jakákoli následná změna ve vztahu k této informaci v pokynech zadaných před tím, než ji začala mít k dispozici, včetně zrušení nebo změny pokynu nebo pokusu o jeho zrušení nebo změnu, jsou považovány za obchodování zasvěcené osoby. Tato domněnka by mohla být nicméně vyvrácena, pokud daná osoba prokáže, že vnitřní informaci při provádění obchodu nepoužila.
- (26) Používání vnitřních informací může spočívat v nabytí nebo zcizení finančního nástroje nebo draženého produktu odvozeného od povolenek na emise, ve zrušení či změně pokynu nebo v pokusu o nabytí nebo zcizení se finančního nástroje nebo o zrušení či změnu pokynu ze strany osoby, která ví nebo by měla vědět, že informace je vnitřní. V tomto ohledu by příslušné orgány měly posoudit, co by běžná a rozumná osoba za daných okolností věděla nebo měla vědět.
- (27) Toto nařízení by mělo být vykládáno způsobem slučitelným s opatřeními členských států na ochranu zájmů držitelů převoditelných cenných papírů spojených s hlasovacími právy ve společnosti (nebo které mohou být spojeny s takovými právy v důsledku výkonu práv nebo konverze), je-li společnost předmětem veřejné nabídky na převzetí nebo jakékoli jiné navrhované změny kontroly. Toto nařízení by zejména mělo být vykládáno způsobem slučitelným s právními a správními předpisy přijatými v souvislosti s nabídkami na převzetí, obchody za účelem fúze a jinými obchody majícími vliv na vlastnictví společností nebo kontrolu nad společnostmi, které jsou regulovány orgány dohledu jmenovanými členskými státy podle článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES⁽¹⁾.
- (28) Výzkum a odhady vycházející z veřejně dostupných údajů by neměly být považovány samy o sobě za vnitřní informace, a pouhá skutečnost, že obchod je proveden na základě výzkumů nebo odhadů, by proto neměla být považována za používání vnitřní informace. Příkladem, kdy může tato informace představovat vnitřní informaci, je situace, kdy trh běžně očekává zveřejnění nebo rozšíření informace a kdy toto zveřejnění nebo rozšíření přispívá k procesu utváření cen finančních nástrojů nebo tato informace poskytuje názory uznávaného tržního komentátora nebo instituce, kteří mohou ovlivňovat ceny souvisejících finančních nástrojů. Za účelem zjištění, zda by obchodovaly na základě vnitřní informace, proto musí tržní subjekty zvažovat, v jakém rozsahu jsou informace neveřejné a jaký by mohly mít vliv na finanční nástroje, pokud by byly tyto nástroje obchodovány před jejich zveřejněním nebo rozšířením.
- (29) Aby nebyly neúmyslně zakázány legitimní formy finanční činnosti, zejména pokud nevedou k zneužívání trhu, je nezbytné uznat určité legitimní jednání. To může například zahrnovat uznání úlohy tvůrců trhu, pokud legitimně poskytují tržní likviditu.
- (30) Pouhá skutečnost, že tvůrci trhu nebo osoby oprávněné vystupovat jako protistrany se omezí jen na provozování vlastní povolené obchodní činnosti spočívající v nákupu nebo prodeji finančních nástrojů nebo že osoby oprávněné provádět pokyny jménem třetích stran s vnitřními informacemi se omezí na svědomité vykonání, rušení nebo změnu pokynu, by neměla být považována za používání těchto vnitřních informací. Ustanovení na ochranu tvůrců trhu stanovené v tomto nařízení, orgány oprávněné jednat jako protistrany nebo osoby oprávněné vykonávat pokyny jménem třetích stran s vnitřními informacemi se nevztahují na činnosti jednoznačně zakázané tímto nařízením, včetně praxe známé jako „front-running“. Situace, kdy právnické osoby přijaly veškerá přiměřená opatření k zamezení zneužívání trhu, avšak zneužití se dopustily fyzické osoby jménem právnické osoby v rámci svého zaměstnání, by neměla být považována za zneužití trhu právnickou osobou. Jiným příkladem situace, který by neměla být považována za využití vnitřní informace, jsou obchody prováděné na základě předchozího závazku. Pouhý přístup k vnitřním informacím o jiné společnosti a jejich použití v souvislosti s veřejnou nabídkou na převzetí s cílem získat kontrolu nad touto společností nebo v souvislosti s návrhem na fúzi s touto společností by nemělo být považováno za obchodování zasvěcené osoby.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ze dne 21. dubna 2004 o nabídkách převzetí (Úř. věst. L 142, 30.4.2004, s. 12).

- (31) Vzhledem k tomu, že nabytí nebo zcizení finančních nástrojů nutně zahrnuje předchozí rozhodnutí o nabytí nebo zcizení přijaté osobou, která provádí některý z těchto obchodů, pouhé nabytí nebo zcizení by nemělo být považováno za použití vnitřní informace. Jednání na základě vlastních obchodních plánů a strategií by nemělo být považováno za používání vnitřní informace. Žádná z těchto osob, ani právnická ani fyzická osoba, by neměly být chráněny z důvodu své profesní funkce; tyto osoby by měly být chráněny, pouze pokud jednají vhodným způsobem a dodržují normy své profese a ustanovení tohoto nařízení, zejména pokud jde o ochranu integrity trhu a investorů. Pokud příslušný orgán zjistí, že důvod k provedení těchto obchodů nebo pokynů nebo jednání nebyl legitimní nebo že daná osoba použila vnitřní informaci, může se mít za to, že došlo k porušení.
- (32) Sondováním trhu se rozumí interakce mezi osobou prodávající finanční nástroje a jedním nebo více potenciálními investory před oznámením obchodu s cílem zjistit zájem potenciálních investorů o případný obchod a jeho cenu, velikost a strukturu. Sondování trhu by mohlo zahrnovat původní nebo sekundární nabídku příslušných cenných papírů a je odlišné od běžného obchodování. Jedná se o vysoce cenný nástroj ke zjišťování názorů potenciálních investorů, rozšíření dialogu s akcionáři, zajištění hladkého průběhu obchodů a sladění názorů emitentů, stávajících akcionářů a potenciálních nových investorů. Mohou být zvláště přínosné v situaci, kdy trhy nemají důvěru, nebo pokud chybí příslušné srovnávací kritérium, nebo pokud na trzích dochází ke kolísání. Schopnost provádět sondování trhu je důležitá pro řádné fungování finančních trhů a sondování trhu by samo o sobě nemělo být považováno za zneužívání trhu.
- (33) Příklady sondování trhu zahrnují situace, v nichž podnik na straně prodeje vede diskuse s emitentem o možném obchodu a rozhodl se zjistit zájem potenciálních investorů s cílem stanovit podmínky obchodu; pokud má emitent v úmyslu oznámit emisi dluhu nebo akcií a podnik na straně prodeje kontaktuje hlavní investory a s ohledem na úplné podmínky obchodu s cílem získat finanční závazek účasti na obchodu; nebo pokud prodávající strana hodlá prodat velký objem cenných papírů jménem určitého investora a snaží se zjistit potenciální zájem o tyto cenné papíry mezi ostatními potenciálními investory.
- (34) Provádění sondování trhu může vyžadovat, aby byly potenciálním investorům poskytnuty vnitřní informace. Potenciální finanční zisk z obchodování na základě vnitřní informace předané v rámci sondování trhu existuje obecně pouze tehdy, existuje-li trh s finančním nástrojem, který je předmětem sondování trhu, nebo se souvisejícím finančním nástrojem. Vzhledem k načasování těchto diskusí je možné, že vnitřní informace mohou být potenciálním investorům poskytnuty v průběhu sondování trhu poté, co byl finanční nástroj přijat k obchodování na regulovaném trhu nebo obchodován formou mnohostranných obchodních systémů nebo organizovaných obchodních systémů. Před tím, než se zapojí do sondování trhu, by účastníci trhu měli posoudit, zda sondování trhu bude zahrnovat poskytnutí vnitřní informace.
- (35) Vnitřní informace jsou považovány za oprávněně poskytnuté, pokud jsou poskytnuty v rámci běžného výkonu zaměstnání, profese nebo funkce určité osoby. Pokud sondování trhu zahrnuje zpřístupnění vnitřní informace, bude se mít za to, že účastník trhu zpřístupňující vnitřní informaci jedná v rámci svého běžného pracovněprávního vztahu, profese nebo povinnosti, pokud v době zpřístupnění informace dotyčnou osobu informuje, že jí poskytl vnitřní informaci, a získal její souhlas; že je jeho obchodování a jednání na základě této informace omezeno ustanoveními tohoto nařízení; že musí být učiněny přiměřené kroky na ochranu důvěrnosti informace; a že musí informovat účastníka trhu, který poskytuje informaci, o totožnosti všech fyzických a právnických osob, jimž je informace poskytnuta v průběhu přípravy reakce na sondování trhu. Účastník trhu, který poskytuje vnitřní informaci, by měl rovněž dodržovat povinnosti, které podrobně stanoví regulační technické normy, pokud jde o uchovávání záznamů o poskytnuté informaci. Na účastníky trhu, kteří nedodržují při provádění sondování trhu toto nařízení, by se neměla použít domněnka, že nedovoleně zpřístupnili vnitřní informaci, avšak neměli by mít možnost využít výjimky poskytnuté těm, kteří toto nařízení dodržují. Otázka, zda se účastníci dopustili porušení zákazu nedovoleného zpřístupnění vnitřní informace, by měla být posouzena s ohledem na veškerá příslušná ustanovení tohoto nařízení a všichni účastníci trhu zpřístupňující vnitřní informace by měli mít povinnost předtím, než se zapojí do sondování trhu, písemně zaznamenat své posouzení, zda sondování trhu bude zahrnovat zpřístupnění vnitřních informací.

- (36) Potenciální investoři, kteří jsou předmětem sondování trhu, by měli naopak zvážit, zda jim zpřístupněné informace představují vnitřní informace, na jejichž základě by nesměli obchodovat a které by nesměli dále zpřístupnit. Na potenciální investory se nadále vztahují pravidla pro obchodování zasvěcené osoby a nedovolené zpřístupnění vnitřní informace stanovená v tomto nařízení. Na pomoc potenciálním investorům v jejich úvahách, a pokud jde o to, jaké kroky by měli učinit, aby neporušovali toto nařízení, by orgán ESMA měl vydat příslušné obecné pokyny.
- (37) Nařízení (EU) č. 1031/2010 stanoví pro dražby povolenek na emise dva paralelní režimy proti zneužívání trhu. Nicméně v důsledku klasifikace povolenek na emise jako finančních nástrojů by toto nařízení mělo představovat jednotný soubor pravidel s opatřeními k zamezení zneužívání trhu vztahující se na celý primární a sekundární trh s povolenkami na emise. Toto nařízení by se také mělo vztahovat na jednání nebo obchody včetně nabídek, týkající se dražeb povolenek na emise nebo jiných od nich odvozených dražených produktů, a to i když se nejedná o finanční nástroje, na dražební platformě povolené jako regulovaný trh v souladu s nařízením (EU) č. 1031/2010.
- (38) Toto nařízení by mělo stanovit opatření týkající se manipulace s trhem, která mohou být přizpůsobena novým formám obchodování nebo novým strategiím, které mohou mít nekalý charakter. S ohledem na skutečnost, že obchodování s finančními nástroji je stále více automatizováno, je žádoucí, aby definice manipulace s trhem poskytovala příklady konkrétních nekalých strategií, které lze provádět prostřednictvím veškerých dostupných metod obchodování, včetně algoritmického a vysokofrekvenčního obchodování. Uvedené příklady nemají za cíl být vyčerpávající ani nemají naznačovat, že stejné strategie prováděné jinými prostředky by neměly také nekalou povahu.
- (39) Zákaz zneužívání trhu by se měl rovněž vztahovat na osoby, které jednájí ve vzájemné spolupráci za účelem zneužívání trhu. Příkladem mohou být mimo jiné makléři, kteří vypracovávají a doporučují obchodní strategie, které mají vést k zneužití trhu, osoby, které vybízejí osobu disponující vnitřní informací, aby tuto informaci nedovoleně zpřístupnila, osoby, které vyvíjejí software ve spolupráci s obchodníkem za účelem usnadnění zneužívání trhu.
- (40) Aby odpovědnost nesly právnické i fyzické osoby, které se podílejí na rozhodování právnických osob, je nezbytné uznat rozdílnost vnitrostátních právních úprav v členských státech. Měly by se přímo týkat metod stanovení odpovědnosti ve vnitrostátním právu.
- (41) Za účelem doplnění zákazu manipulace s trhem by toto nařízení mělo zahrnovat zákaz pokusu o manipulaci s trhem. Pokus o manipulaci s trhem je třeba odlišit od jednání, které je pravděpodobným výsledkem manipulace s trhem, neboť toto nařízení zakazuje obě tyto činnosti. Takový pokus může zahrnovat situace, kdy činnost je zahájena, avšak není dokončena, například v důsledku technického selhání nebo neuposlechnutí příkazu k obchodování. Zákaz pokusů o manipulaci s trhem je nutný proto, aby mohly příslušné orgány za takové pokusy ukládat sankce.
- (42) Aniž je dotčen cíl tohoto nařízení a jeho přímo uplatnitelná ustanovení, osoba, která provádí obchody nebo zadává pokyny k obchodování, které mohou být považovány za manipulaci s trhem, může být schopna prokázat, že její důvody pro toto jednání byly oprávněné a že její obchody a pokyny k obchodování byly v souladu s uznávanými postupy na daném trhu. Uznávané tržní postupy může stanovit pouze příslušný orgán odpovědný za dohled nad zneužíváním trhu na daném trhu. Postupy, které jsou přijímány na určitém trhu, nelze považovat za platné pro jiné trhy, pokud příslušné orgány těchto jiných trhů tyto postupy oficiálně nepřijaly. Jestliže příslušný orgán prokáže, že pro tyto obchody nebo pokyny k obchodování existoval jiný, neoprávněný důvod, má se za to, že došlo k porušení.
- (43) Toto nařízení by mělo rovněž definovat to, že dopouštět se manipulace s trhem u finančního nástroje, nebo se o to pokoušet, může mít podobu využití souvisejících finančních nástrojů, jako jsou derivátové nástroje, které se obchodují na jiném obchodním systému nebo formou OTC.

- (44) Mnoho finančních nástrojů je oceňováno pomocí referenčních hodnot. Skutečná manipulace s referenčními hodnotami, včetně mezibankovních nabídkových sazeb, nebo pokus o tuto manipulaci může mít vážný dopad na důvěru v trh a může způsobit značné ztráty investorům a narušit reálnou ekonomiku. Ve vztahu k referenčním hodnotám je tudíž nutné zavést zvláštní ustanovení, která zachovávají integritu trhů a zajistí, aby příslušné orgány mohly prosadit jasný zákaz manipulace s těmito hodnotami. Tato ustanovení by se měla vztahovat na všechny zveřejněné referenční hodnoty, včetně těch, které jsou dostupné na internetu, ať už zdarma či nikoli, jako jsou referenční hodnoty CDS a indexy indexů. Je nezbytné doplnit obecný zákaz manipulace s trhem o zákaz manipulace se samotnou referenční hodnotou a předávání nepravdivých nebo zavádějících informací, zákaz poskytování nepravdivých nebo zavádějících vstupních údajů nebo zákaz jakékoliv jiné činnosti, která manipuluje s výpočtem referenční hodnoty, včetně metodiky výpočtu této referenční hodnoty, pokud je tento výpočet definován široce a zahrnuje i přijímání a hodnocení veškerých údajů, které se týkají výpočtu této referenční hodnoty a zahrnují zejména očištěné údaje, a včetně metodiky pro daný referenční údaj, která může být zčásti nebo zcela algoritmická nebo založená na úsudku. Tato pravidla doplňují nařízení (EU) č. 1227/2011, které zakazuje úmyslné poskytování nepravdivých informací podnikům provádějícím posuzování cen nebo vydávajícím zprávy týkající se trhu s velkoobchodními energetickými produkty, jež má za následek uvedení účastníků trhu, kteří na základě takových posouzení cen nebo zpráv týkajících se trhu jednají, v omyl.
- (45) Za účelem zajištění jednotných tržních podmínek mezi obchodními systémy a mechanismy, které jsou předmětem tohoto nařízení, by organizátor regulovaných trhů, mnohostranných obchodních systémů a organizovaných obchodních systémů měl být povinen zavést a zachovávat účinná opatření, systémy a postupy pro předcházení a odhalování praktik manipulace s trhem a zneužívání trhu.
- (46) Manipulace nebo pokus o manipulaci s finančními nástroji může spočívat i v zadání pokynu, který nemusí být proveden. Dále lze finančním nástrojem manipulovat prostřednictvím jednání, k němuž dochází mimo obchodní systém. Z tohoto důvodu by měly osoby, které profesně sjednávají nebo provádějí obchody, být povinny zavést a zachovávat účinná opatření, systémy a postupy pro odhalování a oznamování podezřelých obchodů. Měly by rovněž oznamovat podezřelé pokyny a obchody, k nimž dochází mimo obchodní systém.
- (47) Manipulace nebo pokus o manipulaci s finančními nástroji může spočívat i v šíření nepravdivých nebo zavádějících informací. Rozšiřování nepravdivých nebo zavádějících informací může mít v poměrně krátké časové době významný dopad na ceny finančních nástrojů. Může spočívat ve vytvoření zjevně nepravdivé informace, ale rovněž v záměrném zatajení podstatných skutečností a ve vědomě nepřesném vykazování informací. Tato forma manipulace s trhem má obzvláště škodlivé důsledky pro investory, protože je nutí vycházet při svých investičních rozhodnutích z nepravdivých nebo zavádějících informací. Škodlivé důsledky to má i pro emitenty, protože snižuje důvěru v dostupné informace o nich. Absence důvěry v trh může zase ohrozit schopnost emitenta vydávat nové finanční nástroje nebo zajišťovat si úvěry od jiných účastníků trhu s cílem financovat svůj provoz. Informace se na trhu šíří velmi rychle. V důsledku toho mohou následky škod na straně investorů a emitentů přetrvávat po poměrně dlouhou dobu až do okamžiku, kdy dojde k odhalení, že daná informace je nepravdivá nebo zavádějící, a kdy ji také bude emitent nebo osoby odpovědné za její šíření moci opravit. Je tedy nezbytné, aby na rozšiřování nepravdivých nebo zavádějících informací, včetně zvěstí a nepravdivých nebo zavádějících zpráv, bylo pohlíženo jako na porušení tohoto nařízení. Z tohoto důvodu je vhodné znemožnit osobám působícím na finančních trzích volně sdělovat informace, které nejsou v souladu s jejich vlastním názorem a o nichž vědí nebo by měly vědět, že jsou nepravdivé nebo zavádějící, na úkor investorů a emitentů.
- (48) Vzhledem k nárůstu využívání internetových stránek, blogů a sociálních sítí je důležité vyjasnit, že šíření nepravdivých nebo zavádějících informací prostřednictvím internetu, včetně sociálních sítí nebo anonymních blogů, by mělo být považováno za zneužívání trhu pro účely tohoto nařízení rovnocenné šíření těchto informací prostřednictvím tradičnějších komunikačních kanálů.
- (49) Uveřejnění vnitřních informací emitentem je nezbytné k tomu, aby se zabránilo obchodování zasvěcené osoby a zajistilo se, že investoři nejsou uváděni v omyl. Emitenti by proto měli být povinni co nejdříve informovat veřejnost o vnitřních informacích. Tato povinnost však může být za zvláštních okolností v rozporu s oprávněnými zájmy emitenta. V těchto případech by mělo být povoleno poskytovat informace později, pokud se odkladem zveřejnění neuvede veřejnost v omyl a emitent je schopen zajistit důvěrnost informací. Emitent je povinen poskytovat vnitřní informace pouze tehdy, požádal-li o přijetí finančního nástroje k obchodování nebo schválil-li tuto žádost.

- (50) Pro účely uplatňování požadavků na uveřejnění vnitřních informací a odložení tohoto uveřejnění, jak stanoví toto nařízení, se mohou oprávněné zájmy týkat zejména následujících okolností, jejichž výčet není úplný: a) probíhající jednání nebo související okolnosti, pokud by výsledek nebo obvyklý průběh jednání mohly být ovlivněny uveřejněním. Zejména v případě, že je finanční životaschopnost emitenta ve vážném a bezprostředním ohrožení, třebaže nikoli v oblasti působnosti úpadkového práva, může být uveřejnění informací pozdrženo o omezenou dobu, pokud by takové uveřejnění vážně ohrozilo zájmy stávajících a potenciálních akcionářů závažným narušením závěru konkrétních jednání, jejichž cílem je zajistit dlouhodobé finanční oživení emitenta; b) rozhodnutí přijatá nebo smlouvy uzavřené řídicím orgánem emitenta, které musí schválit jiný orgán emitenta, aby se staly platnými, pokud struktura uvedeného emitenta vyžaduje oddělení těchto orgánů, jestliže by uveřejnění těchto informací před jejich schválením společně se současným oznámením, že ještě dojde ke schválení, ohrozilo správné vyhodnocení informací ze strany veřejnosti.
- (51) Je třeba, aby se požadavek zveřejňovat vnitřní informace vztahoval na účastníky trhu s povolenkami na emise. Aby nebylo nutné ukládat oznamovací povinnosti, které nejsou užitečné, a aby se zachovala nákladová účinnost plánovaného opatření, jeví se jako nezbytné omezit regulatorní dopad tohoto požadavku pouze na ty organizátory systému EU pro obchodování s emisemi, u nichž se lze vzhledem k jejich velikosti a činnosti důvodně domnívat, že by mohli mít významný dopad na ceny povolenek na emise, od nich odvozených dražených produktů nebo souvisejících derivátových finančních nástrojů a na nabídky v dražbách podle nařízení (EU) č. 1031/2010. Komise by měla přijmout formou aktu v přenesené pravomoci opatření, kterými se stanoví minimální hranice pro účely uplatňování této výjimky. Zveřejňované informace by se měly týkat fyzických operací subjektu, který informace zveřejňuje, a nikoli jeho vlastních plánů nebo strategií pro povolenky na emise, od nich odvozené dražené produkty nebo související derivátové finanční nástroje. Tam, kde se účastníci trhu s povolenkami na emise již řídí povinností zveřejňovat vnitřní informace, zejména na základě nařízení (EU) č. 1227/2011, by požadavek zveřejňovat vnitřní informace týkající se povolenek na emise neměl vést k opakování povinného zveřejňování informací s prakticky stejným obsahem. V případě účastníků trhu s povolenkami na emise, jejichž souhrnné emise nebo jmenovitý tepelný příkon je roven stanovené hranici nebo nižší, jsou informace o jejich fyzických opatřeních považovány za nevýznamné pro účely zveřejňování a nejsou považovány za informace mající významný dopad na ceny povolenek na emise, od nich odvozených dražených produktů nebo souvisejících derivátových finančních nástrojů. Na tyto účastníky trhu s povolenkami na emise by se však měl vztahovat zákaz obchodování zasvěcené osoby ve vztahu k jakýmkoli jiným informacím, k nimž mají přístup a které jsou vnitřními informacemi.
- (52) V zájmu ochrany veřejného zájmu, zachování stability finančního systému a zamezení například toho, aby krize likvidity ve finančních institucích vyústily v důsledku náhlého vyzvednutí prostředků v krizi solventnosti, může být ve výjimečných případech vhodné odložit zveřejnění vnitřních informací v případě úvěrových institucí a finančních institucí. To se může vztahovat zejména na informace týkající se dočasných problémů s likviditou, pokud finanční instituce potřebují úvěr od centrální banky včetně nouzového poskytnutí likvidity od centrální banky a pokud by zveřejnění této informace mělo systémový dopad. Pro tento odklad by měl emitent obdržet souhlas příslušného orgánu, přičemž zájem širší veřejnosti a ekonomický zájem na odkladu zveřejnění by měl převážet nad zájmem trhu na získání informace, jejíž zveřejnění má být odloženo.
- (53) Pokud jde o finanční instituce, zejména pokud jsou tyto instituce příjemci úvěru centrálních bank včetně nouzového poskytnutí likvidity, měl by posouzení, zda má určitá informace systémový význam a zda je odložení zveřejnění ve veřejném zájmu, provést příslušný orgán, případně po konzultaci s národní centrální bankou, orgánem pro makroobezřetnostní dozor nebo jiným příslušným vnitrostátním orgánem.
- (54) Použití nebo pokus o použití vnitřní informace pro obchodování na vlastní účet nebo na účet třetí strany by mělo být jednoznačně zakázáno. Použití vnitřní informace může rovněž spočívat v obchodování s povolenkami na emise a jejich deriváty a v podávání nabídek na dražbách povolenek na emise nebo jiných od nich odvozených dražených produktů, které má osoba, která ví nebo by měla vědět, že tato informace představuje vnitřní informaci, v držení podle nařízení (EU) č. 1031/2010. Informace týkající se vlastních obchodních plánů a strategií účastníka trhu nejsou považovány za vnitřní informace, nicméně informace týkající se obchodních plánů a strategií třetích stran mohou představovat vnitřní informace.

- (55) Požadavek na zveřejnění vnitřních informací může představovat zátěž pro malé a střední podniky ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ⁽¹⁾, jejichž finanční nástroje jsou přijaty k obchodování na trzích pro růst malých a středních podniků, a to k nákladům na kontrolu informací, které mají, a na právní poradenství o tom, zda a kdy musí být informace zveřejněny. Přesto je rychlé zveřejnění vnitřních informací nezbytné pro zajištění důvěry investorů v tyto emitenty. Proto by měl mít orgán ESMA možnost vydávat obecné pokyny, které pomáhají emitentům splnit povinnost zveřejnit vnitřní informace a neohrozit přitom ochranu investorů.
- (56) Seznamy zasvěcených osob jsou důležitým nástrojem pro regulační orgány při vyšetřování možného zneužívání trhu, ale rozdíl mezi členskými státy v oblasti údajů, které budou v těchto seznamech uvedeny, představují pro emitenty zbytečnou administrativní zátěž. Datová pole povinná pro seznamy zasvěcených osob by se proto měla sjednotit, a tím tyto náklady snížit. Je důležité, aby osoby zařazené na seznamy zasvěcených osob byly informovány o této skutečnosti a o jejích důsledcích podle tohoto nařízení a podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/57/EU ⁽²⁾. Požadavek vést a neustále aktualizovat seznamy zasvěcených osob představuje pro emitenty na trzích pro růst malých a středních podniků administrativní zátěž. Protože jsou příslušné orgány schopny vykonávat účinný dohled nad zneužíváním trhu, aniž by seznamy od těchto emitentů měly po celou dobu k dispozici, měli by být tyto emitenti z této povinnosti vyňati za účelem snížení administrativních nákladů, které z tohoto nařízení plynou. Tito emitenti by nicméně měli poskytovat příslušným orgánům na jejich žádost seznam zasvěcených osob.
- (57) Povinnost emitentů nebo osob jednajících jejich jménem nebo na jejich účet sestavovat seznamy osob, které pro ně pracují na základě pracovní smlouvy nebo jiným způsobem a které mají přístup k vnitřním informacím týkajícím se přímo nebo nepřímo emitenta, je cenným opatřením k zajištění integrity trhu. Tyto seznamy mohou sloužit emitentům nebo uvedeným osobám ke kontrole toku těchto vnitřních informací, což přispívá k lepšímu zvládnutí jejich povinnosti mlčenlivosti. Tyto seznamy mohou rovněž představovat pro příslušné orgány užitečný nástroj k identifikaci osob, které mají přístup k vnitřním informacím, a zjištění data, kdy tyto osoby získaly k těmto informacím přístup. Přístupem osob uvedených na tomto seznamu k vnitřním informacím týkajícím se přímo nebo nepřímo emitenta nejsou dotčeny zákazy stanovené tímto nařízením.
- (58) Větší průhlednost operací prováděných osobami s řídicí pravomocí v rámci emitenta, případně osobami s nimi úzce propojenými, představuje preventivní opatření proti zneužívání trhu, zejména obchodování zasvěcené osoby. Rovněž uveřejňování těchto obchodů, přinejmenším jednotlivě, může být velmi cenným zdrojem informací pro investory. Je třeba upřesnit, že povinnost zveřejnit obchody osob s řídicí pravomocí se také týká zastavení nebo půjčování finančních nástrojů, neboť zastavování akcií může mít významný a potenciální destabilizující vliv na společnost v případě náhlého neočekávaného zcizení. Pokud by nedošlo ke zveřejnění, trh by například nevěděl, že existuje zvýšené riziko významné budoucí změny ve vlastnictví akcií, zvýšení objemu akcií na trhu nebo ztráty hlasovacích práv v této společnosti. Oznámení podle tohoto nařízení je proto nutné v případě, kdy zastavení cenných papírů je součástí rozsáhlejšího obchodu, v němž správce zastavuje cenné papíry jako kolaterál za účelem získání úvěru od třetí strany. Úplná a řádná transparentnost trhu je nezbytným předpokladem pro důvěru tržních subjektů a zejména důvěru akcionářů společnosti. Je třeba upřesnit, že povinnost zveřejnit obchody osob s řídicí pravomocí se také týká obchodů prováděných jinou osobou jednající dle svého uvážení jménem osoby s řídicí pravomocí. S cílem zajistit úměrnou rovnováhu mezi mírou transparentnosti a počtem oznámení pro příslušné orgány i veřejnost by měly být v tomto nařízení zavedeny prahové hodnoty, do nichž se obchody nemusí oznamovat.
- (59) Oznamování obchodů uskutečněných na vlastní účet osobami s řídicí pravomocí v rámci emitenta nebo osobou s nimi úzce propojenou je nejen cennou informací pro účastníky trhu, ale také dalším prostředkem kontroly trhu pro příslušné orgány. Povinností oznamovat obchody nejsou dotčeny zákazy stanovené tímto nařízením.
- (60) Obchody by měly být oznamovány v souladu s pravidly pro předávání osobních údajů stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (viz strana 349 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/57/EU ze dne 16. dubna 2014 o trestních sankcích za zneužívání trhu (směrnice o zneužívání trhu) (viz strana 179 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

- (61) Osobám s řídicí pravomocí by mělo být zakázáno obchodovat předtím, než je oznámena průběžná finanční zpráva nebo finanční zpráva předkládaná na konci roku, kterou je příslušný emitent povinen zveřejňovat podle pravidel platných v obchodním systému, v němž jsou akcie emitenta přijaty k obchodování, nebo podle vnitrostátních předpisů, pokud neexistují zvláštní a omezené okolnosti, které jsou důvodem pro to, aby emitenti udělili osobě s řídicí pravomocí povolení obchodovat. Povolením uděleným emitentem nejsou dotčeny zákazy stanovené tímto nařízením.
- (62) Účinnost dohledu příslušných orgánů každého členského státu zaručí soubor nástrojů, pravomocí a zdrojů. Toto nařízení proto zejména stanovuje minimální soubor pravomocí v oblasti dohledu a vyšetřování, které by měly být svěřeny příslušným orgánům členských států podle vnitrostátního práva. Pokud tak vyžaduje vnitrostátní právo, měly by být tyto pravomoci vykonávány na základě žádosti podané příslušným soudním orgánům. Při výkonu svých pravomocí podle tohoto nařízení by měly příslušné orgány jednat objektivně a nestranně a měly by rozhodovat samostatně.
- (63) K integritě trhu by měly na své úrovni též přispět podniky na trhu a hospodářské subjekty. V tomto smyslu by určení jediného orgánu příslušného pro oblast zneužívání trhu nemělo vyloučit spolupráci nebo rozdělení pravomocí příslušného orgánu mezi tento orgán a podniky na trhu za účelem zajištění účinné kontroly dodržování tohoto nařízení. Pokud osoby, které vytvářejí nebo šíří investiční doporučení nebo jiné informace, jimiž doporučují nebo navrhuji určitou investiční strategii spojenou s jedním nebo více finančními nástroji, rovněž jednají v těchto nástrojích na svůj vlastní účet, měly by být příslušné orgány mimo jiné oprávněny vyžádat si od těchto osob veškeré informace nezbytné k určení, zda doporučení vypracovaná nebo šířená touto osobou splňují požadavky tohoto nařízení.
- (64) Pro účely odhalování případů obchodování zasvěcené osoby a manipulace s trhem je nezbytné, aby byly příslušné úřady v souladu s vnitrostátním právem oprávněny vstupovat do prostor fyzických a právnických osob a zajišťovat tam dokumenty. Přístupu do těchto prostor je zapotřebí, pokud existuje důvodné podezření, že existují dokumenty a jiné údaje týkající se předmětu vyšetřování, které mohou být důležité pro prokázání, že došlo k obchodování zasvěcené osoby nebo ke zneužívání trhu. Kromě toho je přístup do těchto prostor nezbytný v případech, že osoba, které byl vznesen požadavek na poskytnutí informací, tento požadavek zcela nebo zčásti nesplní, nebo existují důvodné pochyby o tom, že pokud by byl takový požadavek vznesen, byl by splněn, nebo že dokumenty nebo informace, kterých se tento požadavek týká, by nebyly odstraněny, zfalšovány nebo zničeny. Je-li v souladu s vnitrostátními právními předpisy požadováno předchozí povolení soudního orgánu příslušného členského státu, měl by se vstup do prostor uskutečnit až po obdržení tohoto předchozího soudního povolení.
- (65) Existující záznamy telefonních rozhovorů a záznamy o datových přenosech od investičních podniků, úvěrových institucí a finančních institucí, které provádějí obchody a vedou záznamy o jejich provedení, jakož i existující záznamy o telefonních a datových přenosech od telekomunikačních operátorů představují zásadní a někdy jediný důkaz pro odhalování a prokazování existence obchodování zasvěcené osoby a manipulace s trhem. Pomocí záznamů o telefonních a datových přenosech je možné stanovit totožnost osoby odpovědné za šíření nepravdivé nebo zavádějící informace nebo to, že dané osoby byly po určitou dobu v kontaktu a že mezi dvěma nebo více lidmi existuje nějaký vztah. Příslušné orgány by proto měly mít možnost požadovat existující záznamy telefonních rozhovorů, elektronické komunikace a záznamy o datových přenosech uchovávané investičním podnikem, úvěrovou institucí nebo finanční institucí v souladu se směrnicí 2014/65/EU. Přístup k datovým a telefonním záznamům je nutný k zajištění důkazů a vodítek při vyšetřování možného obchodování zasvěcené osoby nebo manipulace s trhem, a tedy pro odhalování případů zneužívání trhu a ukládání sankcí za ně. V zájmu zavedení rovných podmínek v Unii ve vztahu k přístupu k existujícím záznamům o telefonních a datových přenosech uchovávaným telekomunikačním operátorem nebo existujícím záznamům telefonních rozhovorů a datových přenosů uchovávaným investičním podnikem, by měly mít příslušné orgány možnost požadovat v souladu s vnitrostátním právem existující záznamy o telefonních a datových přenosech od telekomunikačního operátora, pokud to umožňují vnitrostátní právní předpisy a existující záznamy telefonních rozhovorů a datových přenosů v držení investičního podniku, úvěrové instituce nebo finanční instituce a pokud existuje důvodné podezření, že tyto záznamy týkající se předmětu kontroly nebo vyšetřování mohou být relevantní pro prokazování obchodování zasvěcené osoby nebo manipulace s trhem, kdy dochází k porušení tohoto nařízení. Přístup k záznamům o telefonních a datových přenosech uchovávaným telekomunikačním operátorem nezahrnuje přístup k obsahu hlasové telefonní komunikace.

- (66) Ačkoli toto nařízení stanovuje minimální soubor pravomocí, které by měly být svěřeny příslušným orgánům, tyto pravomoci by měly být vykonávány v rámci úplného systému vnitrostátního práva, který zaručuje dodržování základních práv, včetně práva na soukromí. Protože výkon těchto pravomocí může vést k závažnému narušení práva na ochranu soukromého a rodinného života, soukromí a komunikací, měly by členské státy uplatňovat přiměřená a účinná opatření zamezující zneužívání, jako je ve vhodných případech povinnost získat předchozí souhlas soudních orgánů daného členského státu. Členské státy by měly umožnit příslušným orgánům vykonávat tyto pravomoci v míře nezbytné pro řádné vyšetřování závažných případů, v nichž neexistují rovnocenné prostředky k účinnému dosažení stejného výsledku.
- (67) Vzhledem k tomu, že zneužívání trhu může probíhat přes hranice a trhy, měly by příslušné orgány být povinny s výjimkou výjimečných případů spolupracovat a vyměňovat si informace s jinými příslušnými regulačními orgány a s orgánem ESMA, a to zejména při vyšetřování. Pokud je příslušný orgán přesvědčen, že ke zneužívání trhu dochází nebo došlo v jiném členském státě nebo že se dotýká finančních nástrojů obchodovaných v jiném členském státě, měl by tuto skutečnost oznámit příslušnému orgánu a ESMA. V případech zneužívání trhu s přeshraničními účinky by orgán ESMA měl mít možnost koordinovat vyšetřování, pokud o to požádá jeden z dotčených příslušných orgánů.
- (68) Je nezbytné, aby příslušné orgány měly nástroje pro účinný dohled nad evidencí příkazů na různých trzích. Podle směrnice 2014/65/EU mohou příslušné orgány požadovat a obdržet údaje od ostatních příslušných orgánů týkající se evidence příkazů s cílem pomoci při sledování a odhalování manipulace s trhem na přeshraničním základě.
- (69) S cílem zajistit výměnu informací a spolupráci s orgány třetích zemí v souvislosti s účinným prosazováním tohoto nařízení by příslušné orgány měly uzavřít se svými partnery ve třetích zemích dohody o spolupráci. Veškeré předávání osobních údajů prováděné na základě těchto dohod by mělo být v souladu se směrnicí 95/46/ES a nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽¹⁾.
- (70) Obezřetnostní a podnikatelský rámec pro finanční sektor by měl spočívat na pevném režimu dohledu, vyšetřování a sankcí. Za tímto účelem by měly být orgány dohledu vybaveny dostatečnými pravomocemi jednat a měly by mít možnost využívat rovnocenné, silné a odrazující sankce za všechna finanční pochybení a tyto sankce by měly být účinně vymáhány. De Larosièrova skupina však měla za to, že žádný z těchto prvků v současné době není zaveden. Revize stávajících sankčních pravomocí ukládat sankce a jejich praktická aplikace zaměřená na podporu sbližování sankcí v celém rozsahu dohledových činností byla provedena v rámci sdělení Komise ze dne 8. prosince 2010 o posílení sankčních režimů ve finančním odvětví.
- (71) Proto by měl být stanoven soubor správních sankcí a jiných správních opatření, které zajistí jednotný přístup v členských státech a posílí jejich odrazující účinek. Příslušné orgány by měly mít možnost zakazovat výkon činnosti vedoucích pracovníků investičních podniků. Sankce ukládané ve specifických případech by měly být ve vhodných případech stanoveny s přihlédnutím k faktorům, jako je vrácení všech zjištěných finančních výhod, závažnost a trvání porušení pravidel, různé přitěžující a polehčující faktory a měly by mít odstrašující účinek a případně by mohly zahrnovat zmírnění sankce v případě spolupráce s příslušným orgánem. Skutečná výše správních pokut uložených v konkrétním případě může dosáhnout maximální úrovně stanovené tímto nařízením nebo vyšší úrovně stanovené vnitrostátními právními předpisy ve velmi závažných případech porušení, zatímco pokuty výrazně nižší než maximální úroveň mohou být použity v méně závažných případech porušení nebo v případě urovnání. Toto nařízení nebrání členským státům stanovit vyšší úroveň správních sankcí a jiných správních opatření.
- (72) Ačkoli nic nebrání členským státům stanovit za stejná porušení správní a trestní sankce, členské státy by neměly mít povinnost stanovit pravidla pro správní sankce v případě porušení tohoto nařízení, pokud je stejné porušení předmětem trestní sankce do 3. července 2016 podle vnitrostátního práva. V souladu s vnitrostátním právem nejsou členské státy povinny ukládat za stejný přestupek správní i trestní sankce, avšak mohou tak učinit, pokud to

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

umožňují vnitrostátní právní předpisy. Zachováním trestních sankcí namísto správních sankcí za porušení tohoto nařízení nebo směrnice 2014/57/EU by však neměla být omezena či jinak ovlivněna schopnost příslušných orgánů příslušných včas spolupracovat a mít přístup k informacím a vyměňovat si informace s orgány příslušnými k řešení a příslušnými orgány v jiných členských státech, a to ani po postoupení daného případu porušení příslušným soudním orgánům k trestnímu stíhání.

- (73) Aby měla rozhodnutí příslušných orgánů odrazující účinek na širokou veřejnost, měla by být zpravidla zveřejňována. Zveřejňování rozhodnutí je pro příslušné orgány rovněž důležitým nástrojem k informování účastníků trhu o tom, jaké jednání je považováno za porušení tohoto nařízení, a pro podporu řádného chování účastníků trhu na obecnější úrovni. Pokud zveřejnění způsobuje zúčastněným nepřiměřenou škodu, ohrožuje stabilitu finančních trhů nebo probíhající vyšetřování, příslušný orgán zveřejní správní sankce a jiná správní opatření anonymním způsobem, který je v souladu s vnitrostátními předpisy, nebo zveřejnění odloží. Příslušné orgány by měly mít možnost nezveřejňovat sankce a jiná správní opatření, pokud se má za to, že anonymní nebo odložené zveřejnění nestačí k tomu, aby bylo vyloučeno ohrožení stability finančních trhů. Příslušné orgány by rovněž měly mít povinnost zveřejňovat méně významná opatření, jejichž zveřejnění by bylo nepřiměřené.
- (74) Informátoři mohou sdělovat příslušným orgánům nové informace, které jim pomáhají při odhalování případů obchodování zasvěcené osoby a manipulace s trhem a ukládání sankcí za ně. Ochota oznamovat tyto přečiny však může být nižší v důsledku strachu z odplaty nebo z nedostatku pobídek. Oznamování porušení tohoto nařízení je nutné k tomu, aby příslušné orgány mohly odhalovat případy zneužívání trhu a ukládat za ně sankce. Opatření týkající se informátorů jsou nezbytná k usnadnění odhalování případů zneužívání trhu a k zajištění ochrany a dodržování práv informátorů a obviněných osob. Toto nařízení by proto mělo zajistit, aby byla k dispozici odpovídající opatření, která umožní informátorům upozorňovat příslušné orgány na případná porušení tohoto nařízení a ochránit je před odvetou. Členské státy by měly mít možnost poskytovat finanční pobídky osobám, které nabízejí významné informace o potenciálním porušení tohoto nařízení. Informátoři by však měli mít nárok na finanční pobídky jen v případě, že poskytnou nové informace, které nejsou ze zákona povinni oznámit, a pokud tyto informace vedou k sankcím za porušení tohoto nařízení. Členské státy by měly rovněž zajistit, aby informátorské programy, které zavedou, obsahovaly mechanismy, které poskytují odpovídající ochranu obviněných osob, zejména pokud jde o právo na ochranu osobních údajů, a postupy pro zajištění práva obviněné osoby na obhajobu a práva být vyslechnut před přijetím rozhodnutí, jež se této osoby týká, jakož i práva žádat u soudu o účinný opravný prostředek proti rozhodnutí, jež se této osoby týká.
- (75) Jelikož členské státy přijaly právní předpisy provádějící směrnici 2003/6/ES a jelikož se před úplným zavedením uplatnitelného rámce předpokládá přijetí aktů v přenesené pravomoci, regulačních technických norem a prováděcích technických norem podle tohoto nařízení, je třeba odložit použití hmotněprávních ustanovení tohoto nařízení na dostatečně dlouhou dobu.
- (76) S cílem usnadnit hladký přechod k používání tohoto nařízení lze pokračovat v používání tržních postupů existujících před vstupem tohoto nařízení v platnost a uznávaných příslušnými orgány v souladu s nařízením Komise (ES) č. 2273/2003⁽¹⁾ pro účely použití čl. 1 bodu 2 písm. a) směrnice 2003/6/ES, pokud jsou oznámeny orgánu ESMA ve stanovené lhůtě, a to až do doby, než příslušný orgán přijme rozhodnutí o pokračování těchto postupů v souladu s tímto nařízením.
- (77) Toto nařízení ctí základní práva a dodržuje zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Toto nařízení by proto mělo být vykládáno a používáno v souladu s těmito právy a zásadami. Pokud se toto nařízení odvolává zejména na pravidla upravující svobodu tisku a svobodu slova v ostatních médiích a pravidla nebo kodexy upravující povolání novináře, je třeba přihlídnout k těmto svobodám, jak jsou zaručeny v Unii a členských státech a uznány podle článku 11 Listiny a jiných příslušných ustanovení.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2273/2003 ze dne 22. prosince 2003, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokud jde o výjimky pro programy zpětného odkupu a stabilizace finančních nástrojů (Úř. věst. L 336, 23.12.2003, s. 33).

- (78) V zájmu zvýšení transparentnosti a poskytnutí více informací pro účely fungování režimu sankcí by příslušné orgány měly každoročně poskytovat orgánu ESMA souhrnné anonymizované údaje. Tyto údaje by měly uvádět počet případů, kdy bylo zahájeno vyšetřování, počet vyšetřovaných případů a počet uzavřených případů v daném období.
- (79) Směrnice 95/46/ES a nařízení (ES) č. 45/2001 upravují zpracování osobních údajů prováděné orgánem ESMA v rámci tohoto nařízení a pod dohledem příslušných orgánů členských států, zejména nezávislých veřejných orgánů určených členskými státy. Jakákoliv výměna nebo přenos informací ze strany příslušných orgánů by měly být v souladu s pravidly pro předávání osobních údajů stanovenými ve směrnici 95/46/ES. Jakákoliv výměna nebo předávání informací orgánem ESMA by měla být v souladu s pravidly o předávání osobních údajů stanovenými v nařízení (ES) č. 45/2001.
- (80) Tímto nařízením, jakož i akty v přenesené pravomoci, prováděcími akty, regulačními technickými normami, prováděcími technickými normami a obecnými pokyny přijatými v souladu s ním není dotčeno uplatňování pravidel Unie v oblasti hospodářské soutěže.
- (81) Za účelem upřesnění požadavků stanovených v tomto nařízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o výjimku z oblasti působnosti tohoto nařízení pro některé veřejné orgány a centrální banky třetích zemí a některé určené subjekty třetích zemí, které uzavřely dohodu o propojení s Uní ve smyslu článku 25 směrnice 2003/87/ES; ukazatele manipulativního jednání ve výčtu v příloze I k tomuto nařízení; prahové hodnoty pro stanovení uplatnění povinnosti uveřejnění na účastníky trhu s povolenkami na emise; okolnosti, za nichž může být povoleno obchodování v uzavřeném období a druhy určitých obchodů prováděných osobami s řídicí pravomocí v rámci emitenta nebo osobami úzce propojenými, jež zakládají oznamovací povinnost. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné práce vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (82) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provádění tohoto nařízení, pokud jde o postupy pro hlášení porušení tohoto nařízení, by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci s cílem stanovit uvedené postupy včetně ustanovení pro činnost na základě těchto zpráv a opatření na ochranu osob pracujících na základě pracovní smlouvy a opatření na ochranu osobních údajů. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁾.
- (83) Technické normy v odvětví finančních služeb by v celé Unii měly zajistit jednotné podmínky v záležitostech, na které se vztahuje toto nařízení. Protože se jedná o orgán s vysoce specializovanou odborností, bylo by efektivní a vhodné svěřit orgánu ESMA vypracování návrhu regulačních a prováděcích technických norem pro předložení Komisi, které se nebudou týkat výběru variant politiky.
- (84) Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat návrhy regulačních technických norem vypracovaných orgánem ESMA, v nichž bude stanoven obsah oznámení, která budou podávat organizátoři regulovaných trhů, mnohostranných obchodních systémů a organizovaných obchodních systémů, pokud jde o finanční nástroje přijaté k obchodování nebo obchodované nebo o finanční nástroje, pro něž byla podána žádost o přijetí k obchodování v jejich obchodním systému, dále způsob a podmínky kompilace, zveřejnění a vedení seznamu těchto nástrojů ze strany orgánu ESMA, podmínky, jež musí splňovat programy zpětného odkupu a stabilizace, včetně podmínek pro obchodování, časová a objemová omezení, povinnosti v oblasti zveřejňování a podávání zpráv a cenové podmínky pro stabilizaci, pokud jde o postupy a opatření pro obchodní systémy zaměřené na prevenci a odhalování zneužívání trhu a systémy a šablony, které budou osoby používat pro odhalování a oznamování podezřelých pokynů a obchodů, dále vhodná ustanovení, postupy a požadavky na uchovávání záznamu v procesu sondování

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

trhu a pokud jde o technická opatření pro kategorie osob pro objektivní prezentaci informací doporučujících investiční strategii a pro zveřejnění konkrétních zájmů nebo upozornění na střety zájmů, k přijetí prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci dle článku 290 Smlouvy o fungování EU a v souladu s články 10 až 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ⁽¹⁾. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni.

- (85) Komise by rovněž měla mít pravomoc přijímat prováděcí technické normy prostřednictvím prováděcích aktů dle článku 291 Smlouvy o fungování EU a v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010. Orgánu ESMA by mělo být svěřeno vypracování návrhu prováděcích technických norem k předložení Komisi pro otázky zveřejňování vnitřních informací, formátů seznamů zasvěcených osob a formulářů a postupů pro spolupráci a výměnu informací příslušných orgánů mezi sebou a s ESMA.
- (86) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zabránění zneužívání trhu v podobě obchodování zasvěcené osoby, nedovoleného zpřístupnění vnitřní informace a manipulace s trhem, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jej z důvodu rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijímat opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (87) Jelikož ustanovení směrnice 2003/6/ES již nejsou relevantní či dostatečná, měla by být uvedená směrnice zrušena k 3. červenci 2016. Požadavky a zákazy uvedené v tomto nařízení jsou v těsném vztahu s požadavky a zákazy uvedenými ve směrnici 2014/65/EU, a proto by měly vstoupit v platnost současně se vstupem v platnost uvedené směrnice.
- (88) Pro řádné uplatňování tohoto nařízení je nutné, aby členské státy přijaly všechna nezbytná opatření k zajištění toho, aby do 3. července 2016 byly jejich vnitrostátní právní předpisy v souladu s ustanoveními tohoto nařízení, která se týkají příslušných orgánů a jejich pravomocí, správních sankcí a jiných správních opatření, hlášení porušení a uveřejňování rozhodnutí.
- (89) Evropský inspektor ochrany údajů vydal své stanovisko dne 10. února 2012 ⁽²⁾,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA 1

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví společný regulační rámec týkající se obchodování zasvěcené osoby, nedovoleného zpřístupnění vnitřní informace a manipulace s trhem (zneužívání trhu) a zavádí opatření proti zneužívání trhu s cílem zajistit integritu finančních trhů v Unii, zlepšit ochranu investorů a posílit důvěru v tyto trhy.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na:

- a) finanční nástroje přijaté k obchodování na regulovaném trhu nebo ty, pro něž byla podána žádost o přijetí k obchodování na regulovaném trhu;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Úř. věst. C 177, 20.6.2012, s. 1.

- b) finanční nástroje obchodované v mnohostranném obchodním systému nebo přijaté k obchodování v mnohostranném obchodním systému nebo ty, pro něž byla podána žádost o přijetí k obchodování v mnohostranném obchodním systému;
- c) finanční nástroje obchodované v organizovaném obchodním systému;
- d) finanční nástroje, na které se nevztahují písmena a), b) nebo c), jejichž cena nebo hodnota závisí na ceně nebo hodnotě finančního nástroje uvedeného v těchto písmenech nebo na takovou cenu nebo hodnotu má dopad a které mohou zahrnovat mimo jiné i swapy úvěrového selhání nebo rozdílové smlouvy.

Toto nařízení se rovněž vztahuje na jednání nebo obchody včetně nabídek, týkající se dražeb povolenek na emise nebo jiných od nich odvozených dražených produktů, a to i když se nejedná o finanční nástroje, na dražební platformě povolené jako regulovaný trh v souladu s nařízením (EU) č. 1031/2010. Aniž by byla dotčena jakákoli ustanovení týkající se konkrétně nabídek předložených v souvislosti s dražbou, vztahují se na tyto nabídky požadavky a zákazy uvedené v tomto nařízení týkající se pokynů k obchodování.

2. Články 12 a 15 se také vztahují na:

- a) spotové komoditní smlouvy, které nejsou velkoobchodními energetickými produkty a kde obchod, pokyn nebo jednání má, pravděpodobně bude mít nebo má mít vliv na cenu nebo hodnotu finančního nástroje uvedeného v odstavci 1;
- b) druhy finančních nástrojů, včetně derivátových smluv nebo derivátových nástrojů pro přenos úvěrového rizika, kde obchod, pokyn, nabídka nebo jednání má nebo pravděpodobně bude mít vliv na cenu nebo hodnotu spotové komoditní smlouvy, kde cena nebo hodnota závisí na ceně nebo hodnotě těchto finančních nástrojů, a
- c) jednání v souvislosti s referenčními hodnotami.

3. Toto nařízení se vztahuje na jakýkoliv obchod, pokyn či jednání týkající se finančních nástrojů uvedených v odstavcích 1 a 2, bez ohledu na to, zda k tomuto obchodu, pokynu či jednání došlo v obchodním systému.

4. Zákazy a požadavky uvedené v tomto nařízení se vztahují na činnosti a opomenutí, k nimž dojde v Unii a ve třetí zemi a které se týkají nástrojů uvedených v odstavcích 1 a 2.

Článek 3

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „finančním nástrojem“ jakýkoli finanční nástroj vymezený v čl. 4 odst. 1 bodu 15 směrnice 2014/65/EU;
- 2) „investičním podnikem“ jakýkoli investiční podnik vymezený v čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice 2014/65/EU;
- 3) „úvěrovou institucí“ úvěrová instituce vymezená v čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽¹⁾;
- 4) „finanční institucí“ finanční instituce vymezená v čl. 4 odst. 1 bodu 26 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 5) „organizátorem trhu“ organizátor trhu vymezený v čl. 4 odst. 1 bodu 18 směrnice 2014/65/EU;
- 6) „regulovaným trhem“ regulovaný trh vymezený v čl. 4 odst. 1 bodu 21 směrnice 2014/65/EU;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o omezitelných požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

- 7) „mnohostranným obchodním systémem“ mnohostranný systém vymezený v čl. 4 odst. 1 bodu 22 směrnice 2014/65/EU;
- 8) „organizovaným obchodním systémem“ systém nebo mechanismus v Unii vymezený v čl. 4 odst. 1 bodu 23 směrnice 2014/65/EU;
- 9) „uznávanými tržními postupy“ konkrétní tržní postupy, které uznává příslušný orgán v souladu s článkem 13;
- 10) „obchodním systémem“ obchodní systém vymezený v čl. 4 odst. 1 bodu 24 směrnice 2014/65/EU;
- 11) „trhem pro růst malých a středních podniků“ trh pro růst malých a středních podniků vymezený v čl. 4 odst. 1 bodu 12 směrnice 2014/65/EU;
- 12) „příslušným orgánem“ příslušný orgán určený v souladu s článkem 22, pokud není v tomto nařízení stanoveno jinak;
- 13) „osobou“ fyzická nebo právnická osoba;
- 14) „komoditou“ komodita vymezená v čl. 2 bodě 1 nařízení Komise (ES) č. 1287/2006 ⁽¹⁾;
- 15) „spotovou komoditní smlouvou“ jakákoli smlouva o dodávce komodity obchodované na spotovém trhu s dodáním ihned při vypořádání obchodu, a smlouva o dodávce komodity, která není finančním nástrojem, včetně fyzického vypořádání smlouvy;
- 16) „spotovým trhem“ komoditní trh, na kterém se komodity prodávají za hotové a dodávají se ihned při vypořádání obchodu, a jiné nefinanční trhy, jako jsou termínové komoditní trhy;
- 17) „programem zpětného odkupu“ obchodování s vlastními akciemi v souladu s články 21 až 27 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/30/EU ⁽²⁾;
- 18) „algoritmickým obchodováním“ algoritmické obchodování vymezené v čl. 4 odst. 1 bodu 39 směrnice 2014/65/EU;
- 19) „povolenkami na emise“ povolenky na emise vymezené v příloze I oddíle C bodě 11 směrnice 2014/65/EU;
- 20) „účastníkem trhu s povolenkami na emise“ osoba, která provádí obchody, včetně zadávání pokynů k obchodování, s povolenkami na emise, od nich odvozenými draženými produkty nebo s nimi souvisejícími deriváty a na kterou se neuplatní výjimka podle čl. 17 odst. 2 druhého pododstavce;
- 21) „emitentem“ právnická osoba podle soukromého nebo veřejného práva, která emituje finanční nástroje nebo navrhuje jejich emisi, přičemž emitentem je v případě depozitních poukázek představujících finanční nástroje emitent zastoupeného finančního nástroje;
- 22) „velkoobchodním energetickým produktem“ velkoobchodní energetický produkt vymezený v čl. 2 bodu 4 nařízení (EU) č. 1227/2011;

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1287/2006 ze dne 10. srpna 2006, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES, pokud jde o evidenční povinnosti investičních podniků, hlášení obchodů, transparentnost trhu, přijímání finančních nástrojů k obchodování a o vymezení pojmů pro účely zmíněné směrnice (Úř. věst. L 241, 2.9.2006, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/30/EU ze dne 25. října 2012 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 54 druhého pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie při zakládání akciových společností a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 74).

- 23) „vnitrostátním regulačním orgánem“ vnitrostátní regulační orgán vymezený v čl. 2 bodu 10 nařízení (EU) č. 1227/2011;
- 24) „komoditními deriváty“ komoditní deriváty vymezené v čl. 2 odst. 1 bodu 30 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ⁽¹⁾;
- 25) „osobou s řídicí pravomocí“ osoba v rámci emitenta, účastníka trhu s povolenkami na emise nebo jiného subjektu uvedeného v čl. 19 odst. 10, která je:
- a) členem správního, řídicího nebo dozorčího orgánu tohoto subjektu, nebo
  - b) vedoucím pracovníkem, který není členem orgánů uvedených v písmenu a), který má pravidelný přístup k vnitřním informacím týkajícím se přímo nebo nepřímo tohoto subjektu a pravomoc činit řídicí rozhodnutí, která ovlivňují budoucí vývoj a obchodní vyhlídky tohoto subjektu;
- 26) „osobou úzce propojenou“:
- a) manžel/manželka či partner, kterého vnitrostátní právní předpisy uznávají za osobu rovnocennou manželovi/manželce;
  - b) vyživované dítě v souladu s vnitrostátními právními předpisy;
  - c) příbuzný, který s ní ke dni uskutečnění předmětného obchodu žil po dobu nejméně jednoho roku ve společné domácnosti, nebo
  - d) právnická osoba, svěřenský fond nebo společenství, jejichž řídicí funkce jsou vykonávány osobou s řídicí pravomocí nebo osobou uvedenou v písmenech a), b) nebo c) nebo které jsou přímo nebo nepřímo ovládány touto osobou, které byly zřízeny ve prospěch této osoby, nebo jejichž ekonomické zájmy v podstatě odpovídají ekonomickým zájmům této osoby;
- 27) „záznamy o datových přenosech“ záznamy provozních údajů ve smyslu čl. 2 písm. b) druhého odstavce směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ⁽²⁾;
- 28) „osobou, která profesně sjednává nebo provádí obchody“ osoba, která se profesně zabývá přijímáním a předáváním pokynů nebo prováděním obchodů týkajících se finančních nástrojů;
- 29) „referenční hodnotou“ veřejně dostupná nebo zveřejněná sazba, index nebo číselná hodnota, která je periodicky nebo pravidelně vypočítávána použitím určitého vzorce nebo na základě hodnoty jednoho nebo více podkladových aktiv nebo cen, včetně odhadů cen, platných či odhadovaných úrokových sazeb nebo jiných hodnot nebo údajů z průzkumů, přičemž s odkazem na tuto referenční hodnotu se určuje částka splatná u finančního nástroje nebo hodnota finančního nástroje;
- 30) „tvůrcem trhu“ tvůrce trhu vymezený v čl. 4 odst. 1 bodu 7 směrnice 2014/65/EU;
- 31) „postupným navyšováním účasti“ (stake-building) nákup cenných papírů ve společnosti, na který se nevztahuje právní ani regulační povinnost oznámit nabídku na převzetí v souvislosti s touto společností;
- 32) „účastníkem trhu zpřístupňujícím vnitřní informace“ fyzická či právnická osoba spadající do jakékoli z kategorií stanovených v čl. 11 odst. 1 písm. a) až d) a čl. 11 odst. 2, která zpřístupňuje informace v průběhu sondování trhu;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (viz strana 84 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).

- 33) „vysokofrekvenčním obchodováním“ vysokofrekvenční obchodování vymezené v čl. 4 odst. 1 bodu 40 směrnice 2014/65/EU;
- 34) „informací doporučující nebo navrhuující investiční strategii“ informace:
- i) od nezávislého analytika, investičního podniku, úvěrové instituce, jakékoli jiné osoby, jejíž hlavní podnikatelskou činností je vypracovávání investičního doporučení, nebo fyzické osoby, které pro ně pracují na základě pracovní smlouvy nebo jiným způsobem, kteří přímo či nepřímo vyjadřují konkrétní investiční doporučení s ohledem na finanční nástroj nebo emitenta, nebo
  - ii) od jiných osob, než jsou osoby uvedené v bodě i), které přímo navrhují konkrétní investiční rozhodnutí s ohledem na finanční nástroj;
- 35) „investičními doporučeními“ informace doporučující nebo navrhuující investiční strategii, výslovně či implicitně, s ohledem na jeden nebo více finančních nástrojů či emitentů, včetně stanoviska ohledně současné nebo budoucí hodnoty či ceny těchto nástrojů, a určené pro distribuční kanály nebo pro veřejnost.

2. Pro účely článku 5 se rozumí:

a) „cennými papíry“:

- i) akcie a cenné papíry rovnocenné akciím,
  - ii) dluhopisy a jiné formy dluhových cenných papírů, nebo
  - iii) dluhové cenné papíry konvertibilní nebo vyměnitelné za akcie nebo za jiné cenné papíry rovnocenné akciím;
- b) „souvisejícími nástroji“ tyto finanční nástroje, včetně nástrojů nepřijatých k obchodování nebo obchodovaných v obchodním systému nebo pro něž nebyla podána žádost o přijetí k obchodování v obchodním systému:
- i) smlouvy nebo práva týkající se úpisu, nabývání nebo zcizování cenných papírů,
  - ii) finanční deriváty cenných papírů,
  - iii) jestliže jsou cennými papíry konvertibilní nebo vyměnitelné dluhové nástroje, takové cenné papíry, na které mohou být tyto konvertibilní nebo vyměnitelné dluhové nástroje konvertovány nebo vyměněny,
  - iv) nástroje emitované nebo zaručené emitentem nebo ručitelem cenných papírů, jejichž tržní cena může podstatně ovlivnit cenu dotyčných cenných papírů, nebo naopak,
  - v) jestliže cennými papíry jsou cenné papíry rovnocenné akciím, akcie představované těmito cennými papíry a veškeré jiné cenné papíry rovnocenné těmto akciím;
- c) „významnou distribucí“ primární nebo sekundární nabídka cenných papírů lišící se od běžného obchodování jak hodnotou nabízených cenných papírů, tak prodejními metodami;
- d) „stabilizací“ nákup nebo nabídka nákupu cenných papírů nebo obchod se s nimi rovnocennými souvisejícími nástroji, uskutečněné úvěrovou institucí či investičním podnikem v souvislosti s významnou distribucí takových cenných papírů výlučně za účelem podpory jejich tržní ceny po předem určenou dobu z důvodu prodejního tlaku na takové cenné papíry.

Článek 4

Oznamování a seznam finančních nástrojů

1. Organizátoři regulovaných trhů a investiční podniky a organizátoři mnohostranných obchodních systémů nebo organizovaných obchodních systémů oznámí bezodkladně příslušným orgánům obchodního systému každý finanční nástroj, pro nějž byla předložena žádost o přijetí k obchodování v jejich obchodním systému, jež byl přijat k obchodování nebo s nímž je obchodováno poprvé.

Rovněž oznámí příslušnému orgánu obchodního systému finanční nástroje, které již nejsou obchodovány nebo již nejsou přijaty k obchodování, ledaže je datum, kdy tento finanční nástroj přestane být obchodován nebo není přijat k obchodování, známo a bylo uvedeno v oznámení učiněném podle prvního pododstavce.

Oznámení uvedená v tomto odstavci obsahují případně názvy a identifikátory dotyčných finančních nástrojů a datum a čas, kdy byla předložena žádost o přijetí k obchodování a datum a čas prvního obchodu.

Organizátoři trhů a investiční podniky příslušným orgánům obchodního systému rovněž předají informace uvedené v třetím pododstavci, pokud se jedná o finanční nástroje, které byly předmětem žádosti o přijetí k obchodování nebo byly přijaty k obchodování před 2. červencem 2014 a které jsou po uvedeném dni stále přijaty k obchodování.

2. Příslušné orgány obchodního systému bezodkladně zašlou oznámení obdržaná podle odstavce 1 orgánu ESMA, který tato oznámení okamžitě po jejich obdržení zveřejní ve formě seznamu na svých internetových stránkách. Orgán ESMA tento seznam aktualizuje okamžitě poté, co od příslušného orgánu obchodního systému obdrží oznámení. Tento seznam neomezuje oblast působnosti tohoto nařízení.

3. Tento seznam obsahuje tyto informace:

- a) názvy a identifikátory finančních nástrojů, které jsou předmětem žádosti o přijetí k obchodování, byly přijaty k obchodování nebo byly obchodovány poprvé na regulovaných trzích, v mnohostranných obchodních systémech a v organizovaných obchodních systémech;
- b) datum a čas podání žádosti o přijetí k obchodování, přijetí k obchodování nebo prvního obchodování;
- c) podrobnosti ohledně obchodních míst, v nichž jsou finanční nástroje předmětem žádosti o přijetí k obchodování, kdy byly přijaty k obchodování nebo kde byly poprvé obchodovány, a
- d) datum a čas, kdy se s finančními nástroji přestane obchodovat nebo přestanou být přijaty k obchodování.

4. Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem, kterými se stanoví:

- a) obsah oznámení podle odstavce 1, a
- b) podoba a podmínky sestavování, zveřejňování a vedení seznamu uvedeného v odstavci 3.

Orgán ESMA uvedené návrhy regulačních technických norem předloží Komisi do 3. července 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

5. Za účelem jednotného uplatňování tohoto článku orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem, kterými se stanoví časový harmonogram, formát a vzor podávání oznámení podle odstavců 1a a 2.

Orgán ESMA uvedené návrhy regulačních technických norem předloží Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 5

Výjimka pro programy zpětného odkupu a stabilizace

1. Zákazy uvedené v člancích 14 a 15 tohoto nařízení se nevztahují na obchodování s vlastními akciemi v rámci programů zpětného odkupu, pokud:

- a) budou před začátkem obchodování uveřejněny úplné podrobnosti o daném programu;
- b) dané obchody jsou oznámeny příslušnému orgánu obchodního systému podle odstavce 3 jako součást programu zpětného odkupu a následně uveřejněny;
- c) pokud jsou dodrženy přiměřené mezní hodnoty s ohledem na objem a cenu;
- d) probíhá v souladu s cíli uvedenými v odstavci 2 a s podmínkami uvedenými v tomto článku a v regulačních technických normách podle odstavce 6.

2. Aby se na program zpětného odkupu mohla vztahovat výjimka podle odstavce 1, musí jeho jediným účelem být:

- a) snížení základního kapitálu emitenta;
- b) splnění povinností vyplývajících z dluhových finančních nástrojů vyměnitelných za kapitálové nástroje, nebo
- c) splnění podmínek vyplývajících z akciových opčních programů nebo jiné distribuce akcií zaměstnancům nebo členům správních řídicích orgánů nebo dozorčích orgánů emitenta nebo přidruženého podniku.

3. Aby se na něj vztahovala výjimka podle odstavce 1, oznámí emitent příslušnému orgánu obchodního systému, na němž byly akcie přijaty k obchodování nebo jsou obchodovány, každý obchod související s programy zpětného odkupu, včetně informací uvedených v čl. 25 odst. 1 a 2 a čl. 26 odst. 1, 2 a 3 nařízení (EU) č. 600/2014.

4. Zákazy uvedené v člancích 14 a 15 tohoto nařízení se nevztahují na obchodování s cennými papíry nebo souvisejícími nástroji za účelem stabilizace cenných papírů, pokud:

- a) je stabilizace prováděna po omezenou dobu;
- b) jsou uveřejněny relevantní informace o této stabilizaci a jsou oznámeny příslušnému orgánu obchodního systému podle odstavce 5;
- c) jsou dodrženy přiměřené mezní hodnoty s ohledem na cenu a
- d) toto obchodování probíhá v souladu s podmínkami pro stabilizaci stanovenými v regulačních technických normách uvedených v odstavci 6.

5. Aniž je dotčen čl. 23 odst. 1, musí podrobnosti o všech stabilizačních obchodech oznamovat emitenti, nabízející nebo subjekty uskutečňující stabilizaci, bez ohledu na to, zda jednají jménem takových osob či nikoli, příslušnému orgánu obchodního systému nejpozději na konci sedmého burzovního dne ode dne provedení těchto operací.

6. Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem s cílem stanovit podmínky, které musí splňovat programy zpětného odkupu a stabilizační opatření uvedená v odstavcích 1 a 4, včetně podmínek pro obchodování, omezení týkajících se času a objemu, povinností zveřejňování informací a podávání zpráv a podmínek týkajících se cen.

Orgán ESMA uvedené návrhy regulačních technických norem předloží Komisi do 3. července 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 6

Výjimka pro činnosti v oblasti řízení měnové politiky a správy veřejného dluhu a činnosti týkající se politiky v oblasti klimatu

1. Toto nařízení se nevztahuje na obchody, pokyny nebo jednání, které v rámci řízení měnové nebo kurzové politiky či politiky v oblasti správy veřejného dluhu provádějí:

- a) členský stát;
- b) členové ESCB;
- c) ministerstvo, agentura nebo subjekt zvláštního určení jednoho či několika členských států nebo osoba jednající jejich jménem;
- d) v případě členského státu, který je federálním státem, člen této federace.

2. Toto nařízení se rovněž nevztahuje na obchody, pokyny nebo jednání, které provádí Komise nebo jiný úředně určený subjekt nebo jakákoli osoba jednající jejich jménem při provádění správy veřejného dluhu.

Toto nařízení se rovněž nevztahuje na takové obchody, pokyny nebo jednání, které provádí

- a) Unie;
- b) subjekt zvláštního určení pro jeden nebo několik členských států;
- c) Evropská investiční banka;
- d) Evropský nástroj finanční stability;
- e) Evropský mechanismus stability;
- f) mezinárodní finanční instituce zřízená dvěma nebo více členskými státy, jejímž účelem je mobilizovat financování a poskytovat finanční pomoc ve prospěch svých členů, kteří čelí vážným finančním problémům nebo jsou jimi ohroženi.

3. Toto nařízení se nevztahuje na činnost členských států, Komise nebo jakéhokoli jiného úředně určeného subjektu nebo jakékoli osoby jednající jejich jménem, která se týká povolenek na emise a která se provádí ve snaze dosahovat cílů politiky Unie v oblasti klimatu v souladu se směrnicí 2003/87/ES.

4. Toto nařízení se nevztahuje na činnost členských států, Komise nebo jakéhokoli jiného úředně určeného subjektu nebo jakékoli osoby jednající jejich jménem, která je prováděna v rámci společné zemědělské politiky Unie nebo společné rybářské politiky Unie v souladu s akty přijatými nebo mezinárodními dohodami uzavřenými na základě Smlouvy o fungování EU.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 s cílem rozšířit výjimky stanovené v odstavci 1 na některé veřejné orgány a centrální banky třetích zemí.

Za tímto účelem Komise do 3. ledna 2016 vypracuje a předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o tom, jak se v mezinárodním prostředí přistupuje k veřejným orgánům pověřeným správou veřejného dluhu nebo do správy veřejného dluhu zasahujícím a k centrálním bankám třetích zemí.

Tato zpráva bude obsahovat srovnávací analýzu toho, jakým způsobem se přistupuje k těmto orgánům a k centrálním bankám v právních rádech třetích zemí, a také norem v oblasti řízení rizik, které se uplatňují na obchody prováděné těmito orgány a centrálními bankami v dotčených jurisdikcích. Pokud zpráva dospěje k závěru, zejména na základě srovnávací analýzy, že je nezbytné vyjmout měnové úkoly těchto centrálních bank třetích zemí z působnosti povinností a zákazů tohoto nařízení, rozšíří Komise výjimku uvedenou v odstavci 1 rovněž na centrální banky těchto třetích zemí.

6. Komisi je rovněž svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 s cílem rozšířit výjimku uvedenou v odstavci 3 na některé úředně určené veřejné orgány třetích zemí, které uzavřely dohodu s Uníí podle článku 25 směrnice 2003/87/ES.

7. Tento článek se neuplatní na osoby pracující na základě pracovní smlouvy či na jiném základě pro orgány uvedené v tomto článku v případech, kdy tyto osoby na svůj vlastní účet přímo či nepřímo provádějí obchody nebo pokyny či se zapojují do jednání.

KAPITOLA 2

VNITŘNÍ INFORMACE, OBCHODOVÁNÍ ZASVĚCENÉ OSOBY, NEDOVOLENÉ ZPŘÍSTUPNĚNÍ VNITŘNÍ INFORMACE A MANIPULACE S TRHEM

Článek 7

Vnitřní informace

1. Pro účely tohoto nařízení se jako vnitřní informace označují následující typy informací:

- a) informace přesné povahy, která nebyla uveřejněna, týká se přímo nebo nepřímo jednoho nebo několika emitentů nebo jednoho nebo několika finančních nástrojů a která, pokud by byla zveřejněna, by pravděpodobně měla významný dopad na ceny těchto finančních nástrojů nebo na ceny souvisejících derivátových finančních nástrojů;
- b) ve vztahu ke komoditním derivátům informace přesné povahy, která nebyla uveřejněna, týkající se přímo nebo nepřímo jednoho nebo více takových derivátů nebo týkající se přímo souvisejících spotových komoditních smluv, a která, pokud by byla uveřejněna, by pravděpodobně měla významný dopad na ceny těchto derivátů nebo souvisejících spotových komoditních smluv a která představuje informaci, u níž se dá rozumně očekávat, že bude zveřejněna v souladu s právními či regulatorními předpisy na úrovni EU nebo na vnitrostátní úrovni, pravidly trhu, smlouvou, praxí nebo zvyklostmi na příslušných trzích komoditních derivátů nebo spotových trzích nebo u níž tyto předpisy její zpřístupnění stanovují;
- c) ve vztahu k povolenkám na emise a na nich založeným draženým produktům informace přesné povahy, která nebyla uveřejněna, týká se přímo nebo nepřímo jednoho nebo více z těchto nástrojů a která, pokud by byla uveřejněna, by pravděpodobně měla významný dopad na ceny těchto nástrojů nebo na ceny souvisejících derivátových finančních nástrojů;

d) pro osoby pověřené prováděním pokynů týkajících se finančních nástrojů to také znamená informaci dodanou klientem a týkající se dosud nevyřízených pokynů klienta k finančním nástrojům, která je přesné povahy, týká se přímo nebo nepřímo jednoho nebo více emitentů nebo jednoho nebo více finančních nástrojů a která, pokud by byla uveřejněna, by pravděpodobně měla významný dopad na ceny těchto finančních nástrojů, souvisejících spotových komoditních smluv nebo na ceny souvisejících derivátových finančních nástrojů.

2. Pro účely odstavce 1 se informace považuje za informaci přesné povahy, pokud je jejím obsahem souhrn okolností, který existuje nebo u něhož lze důvodně očekávat, že vznikne, nebo událost, která nastala nebo u níž lze důvodně očekávat, že nastane, pokud je konkrétní natolik, že umožňuje vyvozovat závěry týkající se možného vlivu tohoto souhrnu okolností nebo události na ceny finančních nástrojů nebo souvisejících derivátových finančních nástrojů, souvisejících spotových komoditních smluv nebo dražených produktů založených na povolenkách na emise. V této souvislosti v případě dlouhodobého procesu, který má vyústit nebo vyústí v konkrétní okolnosti či událost, lze tyto budoucí okolnosti či tuto budoucí událost, jakož i dílčí kroky tohoto procesu, které jsou spojeny s vyústěním v tyto budoucí okolnosti nebo v tuto budoucí událost nebo v tuto okolnost či událost vyústit považovat informace přesné povahy.

3. Dílčí krok dlouhodobého procesu představuje vnitřní informaci, pokud sám o sobě splňuje kritéria tohoto článku pro vnitřní informace.

4. Pro účely odstavce 1 se informací, která by, pokud by byla uveřejněna, pravděpodobně měla významný dopad na ceny finančních nástrojů, derivátových finančních nástrojů, souvisejících spotových komoditních smluv nebo dražených produktů založených na povolenkách na emise, rozumí informace, kterou by racionální investor pravděpodobně použil jako součást základu pro svá investiční rozhodnutí.

V případě účastníků trhu s povolenkami na emise, jejichž souhrnné emise nebo jmenovitý tepelný příkon je roven hranici stanovené v souladu s čl. 17 odst. 2 druhým pododstavcem nebo nižší, nejsou informace o jejich fyzických opatřeních považovány za informace mající významný dopad na ceny povolenek na emise, od nich odvozených dražených produktů nebo souvisejících derivátových finančních nástrojů.

5. Orgán ESMA vydá obecné pokyny k vytvoření informativního a neúplného výčtu informací, u nichž se dá rozumně očekávat, že budou zveřejněny v souladu s právními či regulatorními předpisy na úrovni Unie nebo vnitrostátním právem, s pravidly trhu, smlouvou, praxí nebo zvyklostmi na příslušných trzích komoditních derivátů nebo spotových trzích podle odst. 1 písm. b) nebo u nichž tyto předpisy jejich zpřístupnění stanovují. Orgán ESMA řádně zohlední specifické rysy těchto trhů.

Článek 8

Obchodování zasvěcené osoby

1. Pro účely tohoto nařízení dochází k obchodování zasvěcené osoby tehdy, když osoba disponuje vnitřní informací a použije ji při nabytí nebo zcizení finančních nástrojů, jichž se informace týká, na svůj vlastní účet nebo na účet třetí osoby, přímo nebo nepřímo. Za obchodování zasvěcené osoby se považuje také využití vnitřní informace ke zrušení nebo změně pokynu týkajícího se finančního nástroje, jehož se informace týká, pokud byl tento pokyn zadán předtím, než dotyčná osoba vnitřní informaci získala. V souvislosti s dražbami povolenek na emise nebo jiných, na nich založených dražených produktů, které se konají v souladu s nařízením (EU) č. 1031/2010, dochází k využití vnitřní informace rovněž při předkládání, úpravě nebo stažení nabídky osobou na její vlastní účet nebo na účet třetí osoby.

2. Pro účely tohoto nařízení osoba doporučuje jiné osobě obchodování zasvěcené osoby nebo ji k tomu navádí tehdy, když tato osoba disponuje vnitřní informací a:

a) na základě této informace doporučuje jiné osobě nabytí nebo zcizení finančních nástrojů, jichž se informace týká, nebo tuto osobu k takovému nabytí nebo zcizení navádí, nebo

b) na základě této informace doporučuje jiné osobě zrušení nebo změnu pokynu týkajícího se finančního nástroje, jehož se informace týká, nebo tuto osobu k takovému zrušení nebo změně navádí.

3. Použití doporučení nebo navádění podle odstavce 2 se považuje za obchodování zasvěcené osoby ve smyslu tohoto článku v případě, kdy osobě, která využívá daného doporučení nebo návodu, je nebo by mělo být známo, že se zakládá na informacích zasvěcené osoby.

4. Tento článek se použije na každou osobu, která disponuje vnitřní informací v důsledku toho, že:

- a) je členem správních, řídicích nebo dozorčích orgánů emitenta nebo účastníka trhu s povolenkami na emise;
- b) má podíl na kapitálu emitenta nebo účastníka trhu s povolenkami na emise;
- c) má přístup k této informaci v souvislosti s výkonem zaměstnání, povolání nebo v souvislosti s plněním povinností, nebo
- d) je zapojena do trestné činnosti.

Tento článek se rovněž použije na každou osobu, která disponuje vnitřní informací za jiných okolností než těch uvedených v prvním pododstavci, pokud tato osoba ví nebo by měla vědět, že se jedná o vnitřní informaci.

5. Pokud je daná osoba právnickou osobou, tento článek se v souladu s vnitrostátním právem rovněž použije na fyzické osoby, které se podílejí na rozhodnutí o nabytí, zcizení, zrušení či změně pokynu jménem dotyčné právnické osoby.

Článek 9

Legitimní jednání

1. Pro účely článků 8 a 14 pouhá skutečnost, že právnická osoba disponuje nebo disponovala vnitřní informací, neznamená, že tato osoba uvedenou informaci využila a dopustila se tak na základě určitého nabytí nebo zcizení obchodování zasvěcené osoby, pokud tato právnická osoba:

- a) zavedla, prováděla a udržovala odpovídající a účinná vnitřní opatření a postupy, které účinně zajišťují, aby ani fyzická osoba, která jejím jménem rozhodla o nabytí nebo zcizení finančních nástrojů, kterých se daná informace týká, ani žádná jiná fyzická osoba, která mohla jakýmkoli způsobem ovlivnit toto rozhodnutí, nedisponovala vnitřní informací, a
- b) nepodněcovala, nevydávala doporučení, nenaváděla nebo jiným způsobem neovlivňovala fyzickou osobu, která jménem této právnické osoby nabyla nebo zcizila finanční nástroje, kterých se tato informace týká.

2. Pro účely článků 8 a 14 pouhá skutečnost, že určitá osoba disponuje vnitřní informací, neznamená, že tato osoba uvedenou informaci využila a dopustila se tak na základě určitého nabytí nebo zcizení obchodování zasvěcené osoby, pokud tato osoba:

- a) je pro finanční nástroj, kterého se uvedená informace týká, tvůrcem trhu, nebo osobou oprávněnou jednat jako protistrana, a nabytí nebo zcizení finančních nástrojů, kterých se tato informace týká, je provedeno oprávněně v rámci běžného výkonu její funkce tvůrce trhu nebo protistrany u tohoto finančního nástroje, nebo
- b) je oprávněna provádět pokyny jménem třetích stran a nabytí nebo zcizení finančních nástrojů, k nimž se tento pokyn vztahuje, je provedeno jakožto oprávněný pokyn v rámci běžného výkonu zaměstnání, povolání nebo funkce této osoby.

3. Pro účely článků 8 a 14 pouhá skutečnost, že určitá osoba disponuje vnitřní informací, neznamená, že tato osoba uvedenou informaci využila a dopustila se tak na základě určitého nabytí nebo zcizení obchodování zasvěcené osoby, pokud tato osoba provádí obchod za účelem nabytí nebo zcizení finančních nástrojů, přičemž tento obchod provádí v rámci plnění povinnosti, která vznikla v dobré víře a není určena k obejití zákazu obchodování zasvěcené osoby a:

- a) tato povinnost vyplývá z pokynu zadaného nebo z dohody uzavřené předtím, než dotyčná osoba získala vnitřní informaci, nebo
- b) tento obchod se provádí za účelem splnění právní nebo regulační povinnosti, která vznikla předtím, než dotyčná osoba disponovala vnitřní informací.

4. Pro účely článků 8 a 14 pouhá skutečnost, že určitá osoba disponuje vnitřní informací, neznamená, že tato osoba uvedenou informaci využila a dopustila se tak obchodování zasvěcené osoby, pokud tato osoba získala uvedenou vnitřní informaci při uskutečňování veřejného převzetí společnosti či fúze se společností, a použije uvedenou vnitřní informaci pouze za účelem uskutečnění této fúze či veřejného převzetí, za předpokladu, že ve chvíli schválení této fúze nebo přijetí nabídky ze strany akcionářů této společnosti byly veškeré vnitřní informace uveřejněny či jiným způsobem přestaly být vnitřními informacemi.

Tento odstavec se nevztahuje na postupné navyšování účasti (stake-building).

5. Pro účely článků 8 a 14 pouhá skutečnost, že určitá osoba využívá při nabytí či zcizení vlastní znalosti o tom, že se rozhodla nabyt či zcizit finanční nástroje, sama o sobě neznamená, že tato osoba využila vnitřní informaci.

6. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 až 5 tohoto článku, za porušení zákazu obchodování zasvěcené osoby podle článku 14 může být nicméně považován případ, kdy příslušný orgán stanoví, že v pozadí daných pokynů k obchodování, obchodů či jednání byl nelegitimní důvod.

Článek 10

Nedovolené zpřístupnění vnitřní informace

1. Pro účely tohoto nařízení dochází k nedovolenému zpřístupnění vnitřní informace tehdy, pokud osoba disponuje vnitřní informací a zpřístupní tuto informaci jakékoli jiné osobě, s výjimkou případů, kdy dojde k tomuto zpřístupnění informací v rámci běžného výkonu zaměstnání, povolání či plnění povinností.

Tento odstavec se vztahuje na všechny fyzické či právnické osoby v situacích či za okolností uvedených v čl. 8 odst. 4.

2. Pro účely tohoto nařízení se pokračující zpřístupnění doporučení nebo podnětů podle čl. 8 odst. 2 považuje za nedovolené zpřístupnění vnitřní informace podle tohoto článku v případě, že osobě, která zveřejňuje doporučení nebo podněty, je nebo by mělo být známo, že se toto jednání zakládá na vnitřní informaci.

Článek 11

Sondování trhu

1. Sondování trhu spočívá ve sdělení informací před oznámením obchodu jednomu či několika potenciálním investorům, s cílem odhadnout zájem potenciálních investorů o případný obchod a podmínky týkající se tohoto obchodu, jako je jeho případný rozsah či cena:

- a) emitentem;
- b) druhotným předkladatelem finančního nástroje, v takovém množství či hodnotě, které tento obchod odlišují od běžného obchodování, přičemž způsob prodeje se zakládá na předchozím posouzení případného zájmu potenciálních investorů;

c) účastníkem trhu s povolenkami na emise, nebo

d) třetí stranou jednající jménem nebo na účet osoby uvedené v písmenech a), b) či c).

2. Aniž je dotčen čl. 23 odst. 3, za sondování trhu je považováno rovněž zpřístupnění vnitřní informace osobou, která má v úmyslu učinit nabídku na převzetí cenných papírů společnosti či fúzi se společností, stranám oprávněným k těmto cenným papírům, za předpokladu, že:

a) dotyčné informace jsou nezbytné k tomu, aby si strany oprávněné k těmto cenným papírům mohly učinit názor na to, zda jsou ochoty své cenné papíry nabídnout, a

b) ochota stran oprávněných k cenným papírům nabídnout své cenné papíry je rozumně požadována pro rozhodnutí o tom, zda nabídka na převzetí či fúze budou učiněny.

3. Účastník trhu zveřejňující vnitřní informace před zahájením sondování trhu především zváží, zda toto sondování trhu bude zahrnovat zpřístupnění vnitřní informace. Účastník trhu zveřejňující vnitřní informace si svůj závěr a důvody, které jej k němu vedly, písemně zaznamená. Na žádost předá tyto písemné záznamy příslušnému orgánu. Tato povinnost se vztahuje na každý jednotlivý případ zpřístupnění informací v průběhu celého sondování trhu. Účastník trhu zveřejňující vnitřní informace aktualizuje písemné záznamy uvedené v tomto odstavci odpovídajícím způsobem.

4. Pro účely čl. 10 odst. 1 se zpřístupnění vnitřní informace v průběhu sondování trhu považuje za zpřístupnění této informace v rámci běžného výkonu zaměstnání, povolání či plnění povinností, pokud účastník trhu zveřejňující vnitřní informaci splnil podmínky stanovené v odstavcích 3 a 5 tohoto článku.

5. Za účelem uplatnění odstavce 4, účastník trhu zveřejňující vnitřní informaci musí před takovýmto zpřístupněním:

a) získat souhlas osoby, které je sondování trhu určeno, s obdržení vnitřních informací;

b) informovat osobu, které je sondování trhu určeno, o zákazu využít tyto informace či pokusit se využít tyto informace k tomu, aby nabyla nebo zcizila, na vlastní účet či na účet třetí strany, finanční nástroje, jichž se tyto informace týkají;

c) informovat osobu, které je sondování trhu určeno, o zákazu využít tyto informace či pokusit se využít tyto informace k tomu, aby zrušila či pozměnila pokyn, který byl již vydán a který se vztahuje na finanční nástroj, jehož se tyto informace týkají a

d) informovat osobu, které je sondování trhu určeno, o tom, že svým souhlasem s obdržení těchto informací se zavazuje k tomu, že s těmito informacemi bude zacházet jako s vnitřními.

Účastník trhu zveřejňující vnitřní informace vytvoří a uchová záznam všech informací, které předal osobě, jíž je sondování trhu určeno, včetně informací zveřejněných v souladu s písm. a) až d) prvního pododstavce, a záznamy o totožnosti potenciálních investorů, jímž byly dané informace zveřejněny, mimo jiné právnických a fyzických osob jednajících jménem potenciálního investora, a záznamy o datech a časech každého zpřístupnění informací. Na žádost předloží účastník trhu zveřejňující vnitřní informace tento záznam příslušnému orgánu.

6. Pokud zveřejněné informace přestaly být v průběhu sondování trhu vnitřními informacemi podle mínění účastníka trhu zveřejňujícího vnitřní informace, tento účastník trhu o tom co nejdříve vyrozumí osoby, které je obdržely.

Účastník trhu zveřejňující vnitřní informace vede záznam o informacích podle tohoto odstavce a na žádost jej předloží příslušnému orgánu.

7. Aniž jsou dotčena ustanovení tohoto článku, osoba, které je sondování trhu určeno, sama posoudí, zda disponuje vnitřními informacemi, případně kdy přestane vnitřními informacemi disponovat.

8. Účastník trhu zveřejňující vnitřní informace uchovává záznamy uvedené v tomto článku po dobu alespoň pěti let.

9. Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem ke stanovení vhodných opatření, postupů a požadavků pro vedení záznamů pro osoby v rámci plnění požadavků stanovených v odstavcích 4, 5, 6 a 8.

Orgán ESMA uvedené návrhy regulačních technických norem předá Komisi do 3. července 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

10. Za účelem jednotného uplatňování tohoto článku orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem pro stanovení systémů a vzorů oznámení pro osoby v rámci plnění požadavků stanovených v odstavcích 4, 5, 6 a 8 tohoto článku, zejména přesného formátu záznamů uvedených v odstavcích 4 až 8 a technických prostředků pro vhodné sdělení informací uvedených v odstavci 6 osobě, které je sondování trhu určeno.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi nejpozději do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

11. Orgán ESMA vydá obecné pokyny určené osobám, jimž je sondování trhu určeno, v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1095/2010, které se týkají:

- a) faktorů, které tyto osoby mají zohlednit, pokud jim jsou sděleny informace jako součást sondování trhu, aby posoudily, zda lze tyto informace pokládat za vnitřní;
- b) opatření, která tyto osoby mají učinit, pokud jim vnitřní informace byly sděleny, aby splnily podmínky stanovené v člancích 8 a 10 tohoto nařízení, a
- c) záznamů, které tyto osoby mají uchovávat, aby prokázaly, že splnily podmínky stanovené v člancích 8 a 10 tohoto nařízení.

Článek 12

Manipulace s trhem

1. Pro účely tohoto nařízení se jako manipulace s trhem označují následující činnosti:

a) uzavření obchodu, zadání pokynu k obchodování nebo jiné jednání, které:

- i) dává nebo je způsobilé dávat nesprávné nebo zavádějící signály, pokud jde o nabídku, poptávku nebo cenu finančního nástroje, související spotové komoditní smlouvy nebo draženého produktu odvozeného od povolenek na emise, nebo

- ii) zajišťuje nebo je způsobilé zajistit cenu jednoho nebo několika finančních nástrojů, související spotové komoditní smlouvy nebo draženého produktu odvozeného od povolenek na emise na neobvyklé nebo umělé úrovni,

pokud osoba, která uzavírá obchod, vydává pokyn k obchodování nebo jinak jedná, neprokáže, že tento obchod, pokyn nebo jednání probíhá z legitimních důvodů a v souladu s uznávanými tržními postupy zavedenými podle článku 13;

- b) uzavření obchodu, zadání pokynu k obchodování nebo jiná činnost nebo jednání, které ovlivňuje nebo pravděpodobně ovlivní cenu jednoho nebo několika finančních nástrojů, související spotové komoditní smlouvy nebo draženého produktu odvozeného od povolenek na emise, přičemž jsou použity fiktivní prostředky nebo jiná forma klamavého nebo lstivého jednání;
- c) šíření informací prostřednictvím médií, včetně internetu, nebo jakýmkoli jinými prostředky, které vydávají nebo budou pravděpodobně vydávat nesprávné nebo zavádějící signály týkající se nabídky, poptávky nebo ceny finančního nástroje, související spotové komoditní smlouvy nebo draženého produktu odvozeného od povolenek na emise nebo zajišťují nebo pravděpodobně zajistí cenu jednoho nebo několika finančních nástrojů, související spotové komoditní smlouvy nebo draženého produktu odvozeného od povolenek na emise na neobvyklé nebo umělé úrovni, včetně šíření zvěstí, pokud osoba, která tyto informace šíří, ví nebo by měla vědět, že tyto informace jsou nepravdivé nebo zavádějící;
- d) předání nepravdivých anebo zavádějících informací nebo nepravdivých nebo zavádějících vstupních údajů ve vztahu k referenční hodnotě, pokud osoba, která tyto informace či vstupní údaje předala, věděla nebo měla vědět, že jsou nepravdivé nebo zavádějící, nebo jakékoli jiné jednání, které manipuluje s výpočtem referenční hodnoty.

2. Za manipulaci s trhem je mimo jiné považováno toto jednání:

- a) jednání osoby nebo osob jednajících ve shodě směřující k získání dominantního postavení v oblasti nabídky nebo poptávky po finančním nástroji, souvisejících spotových komoditních smlouvách nebo dražených produktech odvozených od povolenek na emise, které má nebo bude pravděpodobně mít přímo nebo nepřímo za následek fixaci nákupních nebo prodejních cen nebo vytváří nebo bude pravděpodobně vytvářet jiné nespravedlivé podmínky pro obchodování;
- b) nákup nebo prodej finančních nástrojů v době otevírání nebo uzavírání trhu, který má nebo pravděpodobně bude mít účinek oklamat investory jednající na základě uvedených cen včetně zahajovacích nebo závěrečných cen;
- c) zadávání pokynů obchodnímu systému včetně jejich zrušení či jakýchkoli úprav, všemi dostupnými prostředky obchodování, včetně elektronických prostředků, jako jsou strategie algoritmického nebo vysokofrekvenčního obchodování, a které má jeden z účinků uvedených v odst. 1 písm. a) nebo b), za účelem:
  - i) narušení nebo zpoždění fungování systému obchodování obchodního systému, nebo pravděpodobného dosažení tohoto účinku,
  - ii) ztížení identifikace skutečných pokynů v systému obchodování obchodního systému pro další osoby, nebo pravděpodobného dosažení tohoto účinku, a to prostřednictvím zadání pokynů, které má za následek přetížení nebo destabilizaci evidence příkazů, nebo
  - iii) vytvoření nebo pravděpodobného vytvoření nepravdivého nebo zavádějícího signálu o nabídce nebo poptávce po finančním nástroji nebo o jeho ceně, zejména prostřednictvím zadání pokynů na zahájení nebo posílení určitého trendu;
- d) využití příležitostného nebo pravidelného přístupu k tradičním nebo elektronickým médiím k vyslovení názoru na finanční nástroj, související spotovou komoditní smlouvu nebo dražený produkt odvozený od povolenek na emise (nebo nepřímo na jejich emitenta) po předchozím otevření pozice na tento finanční nástroj, související spotovou komoditní smlouvu nebo dražený produkt odvozený od povolenek na emise s následným prospěchem z dopadů vysloveného názoru na cenu tohoto nástroje, související spotové komoditní smlouvy nebo draženého produktu odvozeného od povolenek na emise, a to bez současného zveřejnění střetu zájmů odpovídajícím a účinným způsobem;

- e) koupě nebo prodej povolenek na emise nebo souvisejících derivátů na sekundárním trhu před dražbou konanou podle nařízení (EU) č. 1031/2010 s účinkem fixování dražebních zúčtovacích cen za dražené produkty na neobvyklých nebo umělých úrovních nebo matení účastníků dražby podávajících nabídky.

3. Pro účely použití odst. 1 písm. a) a b) a aniž jsou dotčeny formy jednání uvedené v odstavci 2, stanoví příloha I demonstrativní výčet ukazatelů týkajících se využívání fiktivních prostředků nebo jakýchkoli jiných forem klamavého nebo lstivého jednání a demonstrativní výčet ukazatelů týkajících se nepravdivých nebo zavádějících signálů a zajišťování cen.

4. Pokud je osoba uvedená v tomto článku právnickou osobou, tento článek se v souladu s vnitrostátním právem použije také na fyzické osoby, které se podílí na rozhodnutí o provedení činností na účet dotyčné právnické osoby.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35, které upřesní ukazatele uvedené v příloze I, s cílem objasnit jejich prvky a vzít v úvahu technický vývoj na finančních trzích.

Článek 13

Uznávané tržní postupy

1. Zákaz uvedený v článku 15 se nevztahuje na činnosti uvedené v čl. 12 odst. 1 písm. a) za předpokladu, že osoba uzavírající obchod, zadávající pokyn k obchodování či jednající jinak stanoví, že tento obchod, pokyn či jednání vykonává z legitimních důvodů a v souladu s uznávanými tržními postupy zavedenými podle tohoto článku.

2. Příslušný orgán může zavést uznávaný tržní postup při zohlednění následujících kritérií:

- a) zda tržní postup stanoví významnou míru transparentnosti z hlediska trhu;
- b) zda tržní postup zajišťuje vysoký stupeň ochrany z hlediska působení tržních sil a patřičnou souhru sil nabídky a poptávky;
- c) zda tržní postup má kladný vliv na likviditu a účinnost trhu;
- d) zda tržní postup zohledňuje mechanismus obchodování na příslušném trhu a umožňuje účastníkům tohoto trhu reagovat náležitým a včasným způsobem na nově vzniklou situaci na trhu, vytvořenou tímto postupem;
- e) zda tržní postup nepředstavuje riziko pro integritu přímo nebo nepřímo souvisejících trhů, regulovaných i neregulovaných, v rámci dotčeného finančního nástroje v Unii;
- f) závěry veškerých šetření příslušného tržního postupu, která byla provedena příslušným orgánem nebo jiným orgánem, zejména pokud jde o posouzení toho, zda byla daným tržním postupem porušena pravidla nebo předpisy určené k předcházení zneužívání trhu nebo kodexy chování, bez ohledu na to, zda se týká příslušného trhu nebo trhů přímo nebo nepřímo souvisejících v rámci Unie, a
- g) strukturální charakteristiky příslušného trhu, mimo jiné, zda je regulován či nikoli, druhy obchodovaných finančních nástrojů a typy účastníků tohoto trhu, včetně míry účasti drobných investorů.

Tržní postup, který byl zaveden příslušným orgánem jako uznávaný tržní postup na určitém trhu, nelze považovat za platný pro jiné trhy, pokud příslušné orgány těchto jiných trhů uvedený postup podle tohoto článku neuznaly.

3. Dříve, než bude zaveden uznávaný tržní postup v souladu s odstavcem 2, oznámí příslušný orgán orgánu ESMA a ostatním příslušným orgánům svůj záměr zavést uznávaný tržní postup a uvede podrobné informace o posouzení provedeném podle kritérií stanovených v odstavci 2. Toto oznámení se provádí nejpozději tři měsíce předtím, než zamýšlený uznávaný tržní postup bude uplatňován.

4. Do dvou měsíců od přijetí oznámení vydá orgán ESMA stanovisko pro příslušný oznamující orgán, ve kterém posoudí slučitelnost uznávaného tržního postupu s odstavcem 2 a s regulačními technickými normami přijatými podle odstavce 7. Orgán ESMA rovněž posoudí, zda zavedení uznávaného tržního postupu nebude ohrožovat důvěru ve finanční trh Unie. Stanovisko se zveřejní na internetových stránkách orgánu ESMA.

5. Jestliže některý příslušný orgán zavede uznávaný tržní postup v rozporu se stanoviskem orgánu ESMA vydaným v souladu s odstavcem 4, zveřejní na svých internetových stránkách do 24 hodin od zavedení tohoto uznávaného tržního postupu oznámení, ve kterém plně vysvětlí důvody tohoto kroku, včetně zdůvodnění, proč tento uznávaný tržní postup neohrožuje důvěru v trh.

6. Domnívá-li se některý příslušný orgán, že jiný příslušný orgán zavedl uznávaný tržní postup, který nesplňuje kritéria podle odstavce 2, orgán ESMA bude v souladu se svými pravomocemi podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010 dotyčným orgánům nápomocen při dosahování dohody.

Nepodaří-li se dotyčným příslušným orgánům dosáhnout dohody, může orgán ESMA přijmout rozhodnutí v souladu s čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) č. 1095/2010.

7. Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku vypracuje orgán ESMA návrhy regulačních technických norem, které stanoví kritéria, postup a požadavky pro zavedení uznávaného tržního postupu podle odstavců 2, 3 a 4 a požadavky pro jeho zachování, ukončení nebo pro změnu podmínek pro jeho uznání.

Orgán ESMA uvedené návrhy regulačních technických norem předá Komisi do 3. července 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

8. Příslušné orgány pravidelně a alespoň každé dva roky přezkoumávají uznávané tržní postupy, které přijaly, zejména s ohledem na významné změny prostředí příslušných trhů, jako jsou např. změny pravidel obchodování nebo tržních infrastruktur, s cílem rozhodnout, zda je zachovají, ukončí nebo zda změní podmínky pro jejich uznávání.

9. Orgán ESMA zveřejní na svých internetových stránkách seznam uznávaných tržních postupů a uvede, ve kterých členských státech se tyto postupy uplatňují.

10. Orgán ESMA sleduje uplatňování uznávaných tržních postupů a předkládá Komisi každoročně zprávu o jejich uplatňování na dotčených trzích.

11. Příslušné orgány oznámí uznávané tržní postupy, které zavedly před 2. červencem 2014 orgánu ESMA do tří měsíců od vstupu regulačních technických norem podle odstavce 7 v platnost.

Uznávané tržní postupy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce se v dotyčném členském státě používají, dokud příslušný orgán nepřijme rozhodnutí o pokračování daného postupu na základě stanoviska orgánu ESMA podle odstavce 4.

Článek 14

Zákaz obchodování zasvěcené osoby a nedovoleného zpřístupnění vnitřní informace

Je zakázáno:

- a) provádět obchodování zasvěcené osoby nebo se o ně pokoušet;
- b) doporučovat jiné osobě, aby prováděla obchodování zasvěcené osoby, nebo ji k tomu navádět, nebo
- c) nedovoleně zveřejnit vnitřní informaci.

Článek 15

Zákaz manipulace s trhem

Je zakázáno provádět manipulaci s trhem nebo se o ni pokoušet.

Článek 16

Prevence a odhalování zneužívání trhu

1. Organizátoři trhu a investiční podniky provozující činnost obchodního systému zavedou a zachovávají účinná opatření, systémy a postupy v souladu s články 31 a 54 směrnice 2014/65/EU zaměřené na prevenci a odhalování obchodování zasvěcené osoby a manipulace s trhem a pokusů o ně.

Osoba uvedená v prvním pododstavci ohlásí bezodkladně příslušnému orgánu obchodního systému pokyny a obchody, včetně jejich zrušení a změn, které by mohly představovat obchodování zasvěcené osoby, manipulaci s trhem či pokus o ně.

2. Osoba, která profesně sjednává nebo provádí obchody, zavede a provádí účinná opatření, systémy a postupy k detekci a hlášení podezřelých pokynů a obchodů. Má-li tato osoba důvodné podezření, že pokyn nebo obchod s jakýmkoli finančním nástrojem, ať již zadané nebo provedené v obchodním systému nebo mimo něj, by mohly představovat obchodování zasvěcené osoby, manipulaci s trhem či pokus o ně, je tato osoba povinna tuto skutečnost bez prodlení oznámit příslušnému orgánu uvedenému v odstavci 3.

3. Aniž je dotčen článek 22, osoby, které profesně sjednávají nebo provádějí obchody, dodržují oznamovací předpisy členského státu, ve kterém mají sídlo nebo ústředí, nebo, v případě pobočky, členského státu, ve kterém se pobočka nachází. Oznámení se činí příslušnému orgánu tohoto členského státu.

4. Příslušné orgány uvedené v odstavci 3, které obdrží oznámení podezřelých pokynů a obchodů předají tuto informaci okamžitě příslušným orgánům dotčeného obchodního systému.

5. Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž stanoví:

- a) vhodná opatření, systémy a postupy pro splnění požadavků stanovených v odstavcích 1 a 2, a
- b) vzory oznámení, které budou osoby používat v rámci plnění požadavků stanovených v odstavcích 1 a 2.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2016.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

KAPITOLA 3

POŽADAVKY NA ZVEŘEJŇOVÁNÍ

Článek 17

Zveřejňování vnitřních informací

1. Emitent je povinen co nejdříve informovat veřejnost o vnitřních informacích, jež se tohoto emitenta přímo týkají.

Emitent zajistí, aby vnitřní informace byly zveřejněny způsobem, který umožní rychlý přístup a úplné, správné a včasné posouzení informací ze strany veřejnosti a případně v úředně určeném mechanismu podle článku 21 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES⁽¹⁾. Emitent nesmí zveřejnění vnitřních informací spojit s uváděním svých činností na trh. Emitent umístí a po dobu přinejmenším pěti let uchovává na svých internetových stránkách veškeré vnitřní informace, které je povinen zveřejnit.

Tento článek se vztahuje na emitenty, kteří požadovali nebo schválili přijetí svých finančních nástrojů k obchodování na regulovaném trhu v některém z členských států nebo v případě nástrojů obchodovaných pouze v mnohostranném obchodním systému či organizovaném obchodním systému na emitenty, kteří schválili obchodování se svými finančními nástroji v mnohostranném obchodním systému či organizovaném obchodním systému nebo kteří požádali o přijetí svých finančních nástrojů k obchodování v mnohostranném obchodním systému v některém z členských států.

2. Účastník trhu s povolenkami na emise je povinen účinně a včas zveřejnit vnitřní informace týkající se povolenek na emise, které drží v souvislosti se svým podnikáním, včetně činností v oblasti letectví podle vymezení v příloze I směrnice 2003/87/ES nebo zařízení ve smyslu čl. 3 písm. e) uvedené směrnice, které daný účastník, mateřská společnost nebo přidružená společnost vlastní nebo kontroluje, nebo za něž je z provozního hlediska účastník, jeho mateřská společnost nebo přidružená společnost odpovědná, a to zcela nebo částečně. Pokud jde o zařízení, musí toto sdělení obsahovat relevantní informace o kapacitě a využití zařízení, včetně plánovaných či neplánovaných odstávek těchto zařízení.

První pododstavec se nevztahuje na účastníky trhu s povolenkami na emise, pokud činnosti v oblasti letectví nebo zařízení, které vlastní, kontroluje nebo za něž je zodpovědný, produkovaly v předchozím roce emise pod úrovní minimální prahové hodnoty ekvivalentu oxidu uhličitého, a v případě zařízení, kde probíhá spalování, nepřesáhl jmenovitý tepelný příkon minimální prahovou hodnotu.

Komisi je svěřena pravomoc přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 opatření, kterými se stanoví minimální hranice ekvivalentu oxidu uhličitého a minimální hranice jmenovitého tepelného příkonu pro účely uplatnění výjimky stanovené v druhém pododstavci tohoto odstavce.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35, opatření, kterými se určí příslušný orgán pro oznamování podle odstavců 4 a 5 tohoto článku.

4. Emitent nebo účastník trhu s povolenkami na emise může na svou vlastní odpovědnost odložit zveřejnění vnitřních informací za předpokladu, že jsou splněny všechny následující podmínky:

- a) okamžité zveřejnění pravděpodobně ohrozí oprávněné zájmy emitenta nebo účastníka trhu s povolenkami na emise;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38).

- b) odkladem zveřejnění pravděpodobně nedojde k uvedení veřejnosti v omyl;
- c) emitent nebo účastník trhu s povolenkami na emise je schopen zajistit důvěrnost těchto informací.

V případě dlouhodobého procesu, který probíhá ve fázích a který má vyústit nebo vyústí v konkrétní okolnost či událost, může emitent nebo účastník trhu s povolenkami na emise na svou vlastní odpovědnost zveřejnění vnitřních informací týkajících se tohoto procesu odložit za podmínek stanovených v písmenech a), b) a c) prvního pododstavce.

Pokud emitent nebo účastník trhu s povolenkami na emise odložil zveřejnění vnitřních informací podle tohoto odstavce, je povinen oznámit příslušnému orgánu uvedenému v odstavci 3, že zveřejnění informací bylo odloženo, a poskytnout písemné vysvětlení, jakým způsobem byly splněny podmínky stanovené v tomto odstavci, okamžitě poté, co tyto informace uveřejní. Členské státy mohou alternativně zajistit, aby záznam tohoto vysvětlení byl poskytnut pouze na žádost příslušného orgánu uvedeného v odstavci 3.

5. Za účelem zachování stability finančního systému může emitent, kterým je úvěrová instituce nebo finanční instituce, na svou vlastní odpovědnost odložit zveřejnění vnitřní informace, včetně informace týkající se dočasného problému s likviditou a zejména potřeby získat od centrální banky či věřitele poslední instance dočasnou pomoc na zajištění likvidity, a to za předpokladu, že jsou splněny všechny následující podmínky:

- a) zveřejnění vnitřních informací by mohlo ohrozit finanční stabilitu emitenta a finančního systému;
- b) odklad zveřejnění je ve veřejném zájmu;
- c) lze zajistit důvěrnost těchto informací, a
- d) příslušný orgán uvedený v odstavci 3 souhlasil s odložením za předpokladu splnění podmínek uvedených v písmenech a), b) a c).

6. Pro účely odst. 5 písm. a) až d) oznámí emitent příslušnému orgánu uvedenému v odstavci 3 svůj záměr odložit zveřejnění vnitřních informací a prokáže, že podmínky uvedené v odst. 5 písm. a), b) a c) byly splněny. Příslušný orgán uvedený v odstavci 3 konzultuje ve vhodném případě s národní centrální bankou nebo makroobezřetnostním orgánem, byl-li zřízen, nebo jinak s následujícími orgány:

- a) je-li emitentem úvěrová instituce či investiční podnik, s orgánem určeným podle čl. 133 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽¹⁾;
- b) v ostatních případech neuvedených v písmenu a) s jakýmkoli jiným vnitrostátním orgánem odpovědným za dohled nad emitentem.

Příslušný orgán uvedený v odstavci 3 zajistí, aby zveřejnění vnitřních informací bylo odloženo pouze na dobu, která je nezbytná ve veřejném zájmu. Příslušný orgán uvedený v odstavci 3 alespoň jednou týdně hodnotí, zda jsou stále splněny podmínky uvedené v odst. 5 písm. a), b) a c).

Nesouhlasí-li příslušný orgán uvedený v odstavci 3 s odložením zveřejnění vnitřních informací, zveřejní emitent vnitřní informace okamžitě.

Tento odstavec se použije v případech, kdy se emitent nerozhodne o odkladu zveřejnění vnitřních informací podle odstavce 4.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

Odkazy v tomto odstavci na příslušný orgán uvedený v odstavci 3 není dotčena schopnost příslušného orgánu uplatňovat své funkce jakýmkoli ze způsobů uvedených v čl. 23 odst. 1.

7. Nebylo-li zveřejnění vnitřních informací odloženo v souladu s odstavci 4 a 5 a důvěrnost těchto vnitřních informací již není zaručena, emitent nebo účastník trhu s povolenkami na emise zveřejní uvedené vnitřní informace co nejdříve.

Tento odstavec se týká i situací, kdy se zveřejnění konkrétně týká vnitřní informace, jejíž zveřejnění bylo odloženo podle odstavců 4 nebo 5, pokud je zveřejnění natolik přesné, že nasvědčuje tomu, že důvěrnost této informace již není zachována.

8. V případě, že emitent nebo účastník trhu s povolenkami na emise, nebo osoba jednající jeho jménem či na jeho účet sdělí vnitřní informaci třetí osobě při běžném výkonu zaměstnání, povolání či plnění povinností, jak je uvedeno v čl. 10 odst. 1, musí tuto informaci kompletně a účinně zveřejnit buď současně v případě úmyslného uveřejnění, nebo neprodleně v případě neúmyslného uveřejnění. Tento odstavec se nepoužije v případě, že osoba, která přijímá informaci, je povinna zachovávat mlčenlivost, a to bez ohledu na to, zda tato povinnost vyplývá ze zákona, předpisů, stanov nebo ze smlouvy.

9. V případě, že se obchodní systém takto rozhodne, může pro emitenty na daném trhu umístit vnitřní informace týkající se emitentů, jejichž finanční nástroje jsou přijaty k obchodování na trhu pro růst malých a středních podniků, na svých internetových stránkách namísto na internetových stránkách emitenta.

10. Za účelem jednotného uplatňování tohoto článku orgán ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, které stanoví:

- a) technické prostředky pro vhodné zveřejňování vnitřních informací podle odstavců 1, 2, 8 a 9, a
- b) technické prostředky pro odklad zveřejnění vnitřních informací podle odstavců 4 a 5.

Orgán ESMA předloží uvedené návrhy prováděcích technických norem Komisi do 3. července 2016.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

11. Orgán ESMA vydá obecné pokyny k vytvoření informativního a neúplného seznamu oprávněných zájmů emitenta, jak je uvedeno v odst. 4 písm. a), a situací, v nichž by odložení zveřejnění vnitřních informací pravděpodobně uvedlo veřejnost v omyl, jak je uvedeno v odst. 4 písm. b).

Článek 18

Seznamy zasvěcených osob

- 1. Emitenti nebo osoby jednající jejich jménem nebo na jejich účet jsou povinni:
  - a) sestavit seznam všech osob, které mají přístup k vnitřním informacím a které pro ně pracují na základě pracovní smlouvy nebo provádějí úkoly, na základě nichž mají přístup k vnitřním informacím, jako jsou poradci, účetní či ratingové agentury (seznam zasvěcených osob);
  - b) neprodleně seznam zasvěcených osob aktualizovat v souladu s odstavcem 4, a
  - c) na žádost předložit co nejdříve seznam zasvěcených osob příslušnému orgánu.

2. Emitenti nebo jakákoli osoba jednající jejich jménem nebo na jejich účet učiní veškeré přiměřené kroky k zajištění toho, aby veškeré osoby uvedené na seznamu zasvěcených osob písemně potvrdily právní a regulační povinnosti, které pro ně z této skutečnosti vyplývají, a aby si byly vědomy sankcí souvisejících s obchodováním zasvěcené osoby a nedovoleným zpřístupněním vnitřní informace.

Pokud seznam zasvěcených osob sestavuje a aktualizuje jiná osoba jednající jménem nebo na účet emitenta, je emitent nadále plně odpovědný za dodržení tohoto článku. Emitent si vždy zachovává právo přístupu k seznamu zasvěcených osob.

3. Seznam zasvěcených osob obsahuje přinejmenším tyto údaje:

- a) totožnost každé osoby, která má přístup k vnitřním informacím;
- b) důvod, proč je tato osoba uvedena na seznamu zasvěcených osob;
- c) datum a čas, kdy tato osoba obdržela přístup k vnitřním informacím, a
- d) datum sestavení seznamu zasvěcených osob.

4. Emitenti nebo jakákoli osoba jednající jejich jménem nebo na jejich účet neprodleně aktualizují seznam zasvěcených osob, včetně data aktualizace, za těchto okolností:

- a) pokud dojde ke změně důvodu uvedení osoby na seznamu zasvěcených osob;
- b) pokud nová osoba získá přístup k vnitřním informacím a je tedy třeba ji zařadit na seznam zasvěcených osob, a
- c) pokud osoba ztrácí přístup k vnitřním informacím.

Vždy se uvádí datum a čas změny, která vedla k aktualizaci.

5. Emitenti nebo jakákoli osoba jednající jejich jménem nebo na jejich účet uchovávají seznam zasvěcených osob po dobu alespoň pěti let od chvíle, kdy byl sestaven či aktualizován.

6. Emitenti, jejichž finanční nástroje jsou přijaty k obchodování na trhu pro růst malých a středních podniků, jsou osvobozeni od povinnosti sestavit seznam zasvěcených osob, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) emitent přijme veškerá přiměřená opatření s cílem zajistit, aby veškeré osoby s přístupem k vnitřním informacím znaly právní a regulační povinnosti, které pro ně vyplývají, a byly si vědomy sankcí souvisejících s obchodováním zasvěcené osoby a nedovoleným zpřístupněním vnitřní informace, a
- b) emitent je schopný předložit na žádost příslušnému orgánu seznam zasvěcených osob.

7. Tento článek se vztahuje na emitenty, kteří požadovali nebo schválili přijetí svých finančních nástrojů k obchodování na regulovaném trhu v některém z členských států nebo v případě nástroje obchodovaného pouze v mnohostranném obchodním systému či organizovaném obchodním systému na emitenty, kteří schválili obchodování se svými finančními nástroji v mnohostranném obchodním systému či organizovaném obchodním systému nebo kteří požádali o přijetí svých finančních nástrojů k obchodování v mnohostranném obchodním systému v některém z členských států.

8. Odstavce 1 až 5 tohoto článku se rovněž vztahují na:

- a) účastníky trhu s povolenkami na emise ve vztahu k vnitřním informacím týkajícím se povolenek na emise, které vzniknou v souvislosti s fyzickými operacemi tohoto účastníka trhu s povolenkami na emise;

- b) všechny dražební platformy, dražitele a subjekty sledující dražby ve vztahu k dražbám povolenek na emise nebo jiných od nich odvozených dražených produktů, které se konají v souladu s nařízením (EU) č. 1031/2010.

9. Za účelem jednotného uplatňování tohoto článku orgán ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem, kterými stanoví přesný formát seznamů zasvěcených osob a formát pro aktualizaci těchto seznamů uvedených v tomto článku.

Orgán ESMA předloží návrhy prováděcích technických norem Komisi do 3. července 2016.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 19

Obchody osob s řídicí pravomocí

1. Osoby s řídicí pravomocí, jakož i osoby, jež jsou s nimi v úzce propojené, oznámí emitentovi nebo účastníku trhu s povolenkami na emise a příslušnému orgánu uvedenému v odst. 2 druhém pododstavci:

- a) v případě emitentů každý obchod uskutečněný na jejich vlastní účet, vztahující se k akciím nebo dluhovým nástrojům daného emitenta nebo k derivátům nebo k jiným finančním nástrojům s nimi spojeným;
- b) v případě účastníků trhu s povolenkami na emise každý obchod uskutečněný na jejich vlastní účet, vztahující se k povolenkám na emise, od nich odvozeným dražebním produktům nebo souvisejícím derivátům.

Toto oznámení bude učiněno neprodleně a nejpozději do tří obchodních dnů od uskutečnění uvedeného obchodu.

První pododstavec se použije, jakmile celkový objem obchodů v kalendářním roce dosáhne prahové hodnoty stanovené v odstavci 8, případně v odstavci 9.

2. Pro účely odstavce 1 a aniž je dotčeno právo každého členského státu uložit jiné oznamovací povinnosti, než jsou povinnosti uvedené v tomto článku, musí být veškeré obchody uskutečněné na vlastní účet osobami uvedenými v odstavci 1 oznámeny těmito osobami příslušným orgánům.

Platné předpisy pro oznamování, jež musí osoby uvedené v odstavci 1 dodržovat, jsou předpisy členského státu, ve kterém je emitent nebo účastník trhu s povolenkami na emise registrován. Oznámení se činí příslušnému orgánu dotyčného členského státu do tří pracovních dnů ode dne uskutečnění obchodu. Není-li emitent registrován v žádném členském státě, oznámí obchod příslušnému orgánu domovského členského státu v souladu s čl. 2 odst. 1 písm. i) směrnice 2004/109/ES, a pokud jej nelze určit, příslušnému orgánu obchodního systému.

3. Emitent nebo účastník trhu s povolenkami na emise zajistí, aby informace oznámené v souladu s odstavcem 1 byly neprodleně uveřejněny, a to do tří pracovních dnů ode dne, kdy se obchod uskutečnil, a způsobem, který umožní rychlý a nediskriminační přístup k těmto informacím v souladu s prováděcími technickými normami uvedenými v čl. 17 odst. 10 písm. a).

Emitent nebo účastník trhu s povolenkami na emise využije takové sdělovací prostředky, na něž se lze rozumně spolehnout, že zajistí účinné rozšíření informací veřejnosti v celé Unii, a v případě potřeby využije úředně určený mechanismus uvedený v článku 21 směrnice 2004/109/ES.

Vnitrostátním právním předpisem lze alternativně stanovit, že dané informace může zveřejnit samotný příslušný orgán.

4. Tento článek se vztahuje na emitenty, kteří:

- a) požadovali nebo schválili přijetí svých finančních nástrojů k obchodování na regulovaném trhu nebo
- b) v případě nástroje obchodovaného pouze v mnohostranném obchodním systému či organizovaném obchodním systému na emitenty, kteří schválili obchodování se svými finančními nástroji v mnohostranném obchodním systému či organizovaném obchodním systému nebo kteří požádali o přijetí svých finančních nástrojů k obchodování v mnohostranném obchodním systému.

5. Emitenti a účastníci trhu s povolenkami na emise písemně oznámí osobám s řídicí pravomocí jejich povinnosti vyplývající z tohoto článku. Emitenti a účastníci trhu s povolenkami na emise sestaví seznam veškerých osob s řídicí pravomocí a osob, jež jsou s nimi v úzce propojené.

Osoby s řídicí pravomocí písemně oznámí osobám, jež jsou s nimi úzce propojené, jejich povinnosti vyplývající z tohoto článku a ponechají si kopii tohoto oznámení.

6. Oznámení o obchodu uvedené v odstavci 1 obsahuje tyto údaje:

- a) jméno osoby;
- b) důvod oznámení;
- c) název příslušného emitenta nebo účastníka trhu s povolenkami na emise;
- d) popis a identifikátor finančního nástroje;
- e) povahu obchodu či obchodů (např. nabytí či zcizení) s uvedením, zda je obchod spojen s prováděním akciových opčních programů či s konkrétními příklady uvedenými v odstavci 7;
- f) datum a místo obchodu či obchodů, a
- g) cenu a objem obchodu či obchodů. V případě zástavy, jejíž podmínky stanoví změnu její hodnoty, je třeba tuto skutečnost zveřejnit společně s její hodnotou v den uplatnění zástavy.

7. Pro účely odstavce 1 zahrnují obchody, pro něž platí oznamovací povinnost, rovněž toto jednání:

- a) zastavení nebo půjčení finančních nástrojů osobou s řídicí pravomocí nebo jménem úzce propojené osoby uvedené v odstavci 1;
- b) obchody uskutečněné osobami, které profesně sjednávají nebo provádí obchody, nebo jinou osobou jménem osoby s řídicí pravomocí nebo osoby s ní úzce propojenou, uvedené v odstavci 1, včetně případů, kdy daná osoba jedná dle vlastního uvážení;
- c) obchody uskutečněné v rámci životního pojištění definované v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ⁽¹⁾, pokud:
  - i) pojistníkem je osoba s řídicí pravomocí nebo osoba, jež je s ní úzce propojena podle odstavce 1,

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

ii) investiční riziko nese pojistník a

iii) pojistník je oprávněn činit nebo může dle vlastního uvážení činit investiční rozhodnutí týkající se konkrétních nástrojů v rámci tohoto životního pojištění či uskutečňovat obchody týkající se konkrétních nástrojů v rámci tohoto životního pojištění.

Pro účely písmene a) není třeba oznamovat zástavu nebo obdobné zajištění týkající se finančních nástrojů v souvislosti s jejich uložením na depozitní účet, pokud a dokud tato zástava nebo zajištění nejsou určeny k zajištění konkrétního úvěrového nástroje.

Po dobu, kdy je držitel pojistné smlouvy povinen oznamovat obchody podle tohoto článku, není pojišťovna vázána oznamovací povinností.

8. Odstavec 1 se vztahuje na každý obchod uskutečněný po dosažení celkové výše 5 000 EUR za období kalendářního roku. Prahová hodnota ve výši 5 000 EUR se určí sečtením všech obchodů uvedených v odstavci 1 bez započtení.

9. Příslušný orgán může rozhodnout o navýšení prahové hodnoty stanovené v odstavci 8 na 20 000 EUR. Předtím, než tuto prahovou hodnotu zavede, informuje orgán ESMA o svém rozhodnutí a o důvodech, které jej k němu vedly, s konkrétním odkazem na tržní podmínky, a to předtím, než vyšší prahovou hodnotu zavede. Orgán ESMA na svých internetových stránkách zveřejní seznam prahových hodnot, které jsou uplatňovány v souladu s tímto článkem, a odůvodnění těchto prahových hodnot poskytnutá příslušnými orgány.

10. Tento článek se rovněž vztahuje na obchody osob s řídicí pravomocí v rámci jakékoli dražební platformy, dražitele a subjekty sledující dražby, zapojené do dražeb pořádaných podle nařízení (EU) č. 1031/2010 a osoby, jež jsou s těmito osobami úzce propojené, pokud se jejich obchody týkají povolenek na emise, jejich derivátů či od nich odvozených dražených produktů. Tyto osoby oznámí své obchody dražebním platformám, dražitelům či subjektům sledujícím dražby a příslušnému orgánu místa registrace dražební platformy, dražitele či subjektu sledujícího dražby. Informace takto oznámené musí být zveřejněny dražebními platformami, dražiteli, subjekty sledujícími dražby nebo příslušným orgánem v souladu s odstavcem 3.

11. Aniž jsou dotčeny články 14 a 15, osoba s řídicí pravomocí v rámci emitenta se nesmí přímo ani nepřímo podílet na obchodech na svůj vlastní účet či na účet třetí strany v souvislosti s akciemi či dluhovými nástroji emitenta nebo deriváty či jinými s nimi souvisejícími finančními nástroji, a to během uzavřeného období 30 kalendářních dnů před oznámením průběžné finanční zprávy nebo zprávy na konci roku, kterou je emitent povinen uveřejnit v souladu s:

a) pravidly obchodního systému, kde jsou akcie emitenta přijaty k obchodování, nebo

b) vnitrostátními právními předpisy.

12. Aniž jsou dotčeny články 14 a 15, emitent může dovolit osobě s řídicí pravomocí v jeho rámci, aby během uzavřeného období uvedeného v odstavci 11 obchodovala na svůj vlastní účet či na účet třetí strany buď:

a) na individuálním základě s ohledem na výjimečné okolnosti vyžadující okamžitý prodej akcií, jako jsou závažné finanční potíže, nebo

b) s ohledem na povahu daného obchodování v případě obchodů uskutečňovaných v rámci systémů zaměstnaneckých akcií, systémů spoření, nároků či oprávněnosti k akciím nebo v souvislosti s nimi nebo obchodů, kdy se podíl na výtěžku z příslušného cenného papíru nemění.

13. Komisi je v souladu s článkem 35 svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými upřesní okolnosti, za kterých může emitent povolit obchodování během uzavřeného období, jak je uvedeno v odstavci 12, včetně okolností, které lze považovat za výjimečné, a druhů obchodů, které by opravňovaly k udělení povolení obchodovat.

14. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 opatření, kterými se stanoví druhy obchodů, jež zakládají povinnost uvedenou v odstavci 1.

15. Za účelem zajištění jednotného uplatňování odstavce 1 orgán ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem týkajících se formátu nebo vzorové podoby, v němž mají být informace uvedené v odstavci 1 oznamovány a uveřejňovány.

Orgán ESMA předloží Komisi tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 20

Investiční doporučení a statistiky

1. Osoby, které vydávají nebo rozšiřují investiční doporučení nebo jiné informace doporučující či navrhuující investiční strategii, vyvinou přiměřenou snahu o zajištění objektivní prezentace těchto informací a informují o svých zájmech nebo upozorňují na střet zájmů v souvislosti s finančními nástroji, jichž se informace týkají.

2. Veřejné instituce, které rozšiřují statistiky nebo prognózy, jež mohou mít významný vliv na finanční trhy, rozšiřují tyto statistiky objektivně a průhledně.

3. Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem, kterými se stanoví technická opatření pro kategorie osob uvedených v odstavci 1, pro objektivní předkládání investičních doporučení nebo jiných informací doporučujících či navrhuujících investiční strategii a pro uveřejňování konkrétních zájmů nebo upozorňování na střety zájmů.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Technická opatření stanovená v regulačních technických normách podle odstavce 3 se nevztahují na novináře, kteří podléhají příslušným rovnocenným právním předpisům v členských státech, včetně příslušné rovnocenné samoregulace, za předpokladu, že tyto předpisy mají obdobné účinky jako tato technická opatření. Členské státy oznámí znění těchto příslušných rovnocenných předpisů Komisi.

Článek 21

Zveřejňování nebo šíření informací ve sdělovacích prostředcích

Pro účely článku 10, čl. 12 odst. 1 písm. c) a článku 20, jsou-li informace zveřejňovány nebo šířeny a jsou-li doporučení formulována nebo šířena pro účely žurnalistiky nebo jiné formy projevu ve sdělovacích prostředcích, je třeba toto zveřejňování nebo šíření informací posoudit s ohledem na pravidla týkající se svobody tisku a svobody projevu v ostatních sdělovacích prostředcích a na pravidla nebo kodexy, jimiž se řídí výkon novinářské činnosti, s výjimkou situací:

a) příslušné osoby nebo osoby s nimi úzce propojené získávají, přímo nebo nepřímo, výhodu nebo zisk ze zveřejňování nebo šíření zmíněných informací, nebo

- b) zveřejnění nebo šíření je činěno se záměrem uvést trh v omyl, pokud jde o nabídku, poptávku nebo cenu finančních nástrojů.

KAPITOLA 4

ORGÁN ESMA A PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY

Článek 22

Příslušné orgány

Aniž jsou dotčeny pravomoci soudních orgánů, určí každý členský stát jediný správní orgán příslušný pro účely tohoto nařízení. Členské státy o tomto orgánu informují Komisi, orgán ESMA a další příslušné orgány jiných členských států. Příslušný orgán zajistí, aby se na jeho území používala ustanovení tohoto nařízení ve vztahu k veškerým činnostem prováděným na jeho území a k činnostem prováděným v zahraničí týkajícím se nástrojů přijatých k obchodování na regulovaném trhu, pro něž byla podána žádost o přijetí k obchodování na regulovaném trhu, dražené v dražební platformě nebo které jsou obchodovány v mnohostranném obchodním systému nebo organizovaném obchodním systému nebo pro něž byla podána žádost o přijetí k obchodování v mnohostranném obchodním systému na jeho území.

Článek 23

Pravomoci příslušných orgánů

1. Příslušné orgány vykonávají své funkce a pravomoci některým z následujících způsobů:
  - a) přímo;
  - b) ve spolupráci s jinými orgány nebo podniky na trhu;
  - c) v rámci své odpovědnosti přenesením pravomoci na jiné orgány nebo podniky na trhu;
  - d) podáním žádosti u příslušných soudních orgánů.
2. Aby mohly plnit své povinnosti podle tohoto nařízení, musí mít příslušné orgány v souladu s vnitrostátním právem alespoň tyto dohledové a vyšetřovací pravomoci:
  - a) mít přístup k jakémukoli dokumentu a k údajům v jakékoli podobě a získat nebo pořídit jejich kopii;
  - b) požadovat informace od jakékoli osoby, včetně těch, které se postupně zúčastňují předávání pokynů nebo provádění příslušných operací, jakož i jejich nadřízených, a pokud je to nutné, předvolat a vyslechnout každou takovou osobu za účelem získání informací;
  - c) ve vztahu ke komoditním derivátům požadovat informace od účastníků souvisejících spotových trhů podle standardizovaných formátů, získávat zprávy o obchodech a mít přímý přístup k systémům obchodníků;
  - d) provádět kontroly na místě a šetření na jiných místech, než jsou soukromá obydlí fyzických osob;
  - e) s výhradou druhého pododstavce, vstupovat do prostor fyzických a právnických osob za účelem zabavení dokumentů a údajů v jakékoli formě, pokud existuje důvodné podezření, že dokumenty nebo údaje týkající se předmětu dané kontroly nebo šetření mohou být relevantní pro dokazování případu obchodování zasvěcené osoby nebo manipulace s trhem porušujícího toto nařízení;
  - f) předávat záležitosti k trestnímu vyšetřování;
  - g) požadovat stávající záznamy telefonních rozhovorů, elektronické komunikace nebo záznamy o datových přenosech uchovávaných investičním podnikem, úvěrovou institucí nebo finanční institucí;

- h) požadovat, pokud to není v rozporu s vnitrostátními právními předpisy, stávající záznamy o datových přenosech uchovávaných telekomunikačním operátorem v případě, kdy existuje důvodné podezření z porušení předpisů a kdy tyto záznamy mohou být relevantní pro vyšetřování porušení čl. 14 písm. a) nebo b) nebo článku 15;
- i) požadovat zmrazení nebo obstavení aktiv či obojí;
- j) pozastavit obchodování s příslušným finančním nástrojem;
- k) požadovat dočasné zrušení veškerých postupů, které jsou podle příslušného orgánu v rozporu s tímto nařízením;
- l) uložit dočasný zákaz výkonu profesionální činnosti, a
- m) přijmout všechna nezbytná opatření k zajištění toho, aby veřejnost byla správně informována, mimo jiné opravou zveřejněných nepravdivých nebo zavádějících informací, což se může týkat i požadavku, aby emitent nebo jiná osoba, která zveřejnila nebo šířila nepravdivé nebo zavádějící informace, zveřejnila opravné prohlášení.

Je-li v souladu s vnitrostátními právními předpisy požadováno při vstupu do prostor fyzické a právnické osoby uvedené v prvním pododstavci písm. e) předchozí povolení soudního orgánu příslušného členského státu, lze pravomoc uvedenou ve zmíněném písmenu uplatnit až po obdržení tohoto předchozího povolení.

3. Členské státy zajistí přijetí vhodných opatření tak, aby příslušné orgány měly veškeré dohledové a vyšetřovací pravomoci, které jsou nezbytné pro plnění jejich povinností.

Tímto článkem nejsou dotčena ustanovení právních a správních předpisů přijatých v souvislosti s nabídkami na převzetí, obchody za účelem fúze a jinými obchody majícími vliv na vlastnictví společností nebo kontrolu nad společnostmi, které jsou regulovány orgány dohledu jmenovanými členskými státy podle článku 4 směrnice 2004/25/ES, jež zavádějí požadavky nad rámec požadavků vyplývajících z tohoto nařízení.

4. U osoby předávající informace příslušnému orgánu v souladu s tímto nařízením se má za to, že neporušuje žádné omezení týkající se zpřístupňování informací vyplývajícím ze smlouvy nebo právního či správního předpisu, a pro oznamující osobu nevzniká žádný typ odpovědnosti v souvislosti s jejím oznámením.

Článek 24

Spolupráce s orgánem ESMA

1. Příslušné orgány spolupracují pro účely tohoto nařízení s orgánem ESMA v souladu s nařízením (EU) č. 1095/2010.
2. Příslušné orgány neprodleně poskytnou orgánu ESMA veškeré informace nezbytné pro plnění jejich úkolů v souladu s článkem 35 nařízení (EU) č. 1095/2010.
3. Za účelem zajištění jednotného uplatňování tohoto článku orgán ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem za účelem určení postupů a formulářů pro výměnu informací uvedených v odstavci 2.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 3. července 2016.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 25

Povinnost spolupracovat

1. Příslušné orgány spolupracují mezi sebou navzájem a s orgánem ESMA tam, kde je to nezbytné pro účely tohoto nařízení, pokud se neuplatní jedna z výjimek uvedených v odstavci 2. Příslušné orgány poskytují pomoc příslušným orgánům jiných členských států a orgánu ESMA. Především si bez zbytečného odkladu vyměňují informace a spolupracují při vyšetřování, dohledu a vymáhání práva.

Povinnost spolupráce a pomoci stanovená v prvním pododstavci se vztahuje také na Komisi, pokud jde o výměnu informací týkajících se komodit, které jsou zemědělskými produkty uvedenými v příloze I Smlouvy o fungování EU.

Příslušné orgány a orgán ESMA spolupracují v souladu s nařízením (EU) č. 1095/2010, zejména s článkem 35 uvedeného nařízení.

Pokud se členské státy rozhodly v souladu s čl. 30 odst. 1 druhým pododstavcem stanovit za porušení ustanovení tohoto nařízení podle tohoto článku trestní sankce, zajistí, aby byla přijata vhodná opatření k tomu, aby příslušné orgány měly veškeré nezbytné pravomoci ke spolupráci se soudními orgány v rámci své jurisdikce, která jim umožní získat konkrétní informace týkající se trestního vyšetřování či řízení zahájeného kvůli možnému porušení tohoto nařízení a poskytnout tyto informace ostatním příslušným orgánům a orgánu ESMA, aby mohly pro účely tohoto nařízení splnit svou povinnost vzájemné spolupráce a spolupráce s orgánem ESMA.

2. Příslušný orgán může odmítnout jednat na žádost o poskytnutí informací či na žádost o spolupráci na vyšetřování pouze za těchto výjimečných okolností, totiž pokud:

- a) by sdělení relevantních informací mohlo nepříznivě ovlivnit bezpečnost dotčeného členského státu, zejména co se týče boje proti terorismu a jiným závažným trestným činům;
- b) vyhovění žádosti pravděpodobně nepříznivě ovlivní vlastní vyšetřování či vymáhání práva nebo případně trestní vyšetřování;
- c) v souvislosti se stejnými činy a proti stejným osobám bylo již zahájeno soudní řízení před orgány dotčeného členského státu, nebo
- d) v dotčeném členském státě byl již vydán pravomocný rozsudek ve vztahu k těmto osobám za stejné činy.

3. Příslušné orgány a orgán ESMA spolupracují s Agenturou pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER) zřízenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 713/2009 ⁽¹⁾ a s vnitrostátními regulačními orgány členských států tak, aby zajistily přijetí koordinovaného přístupu k vymáhání příslušných pravidel tam, kde se obchody, pokyny k obchodování nebo jiné kroky či jednání vztahují na jeden či více finančních nástrojů, na něž se vztahuje toto nařízení, jakož i na jeden nebo více velkoobchodních energetických produktů, na které se vztahují články 3, 4 a 5 nařízení (EU) č. 1227/2011. Při uplatňování článků 7, 8 a 12 tohoto nařízení u finančních nástrojů týkajících se velkoobchodních energetických produktů příslušné orgány zohlední specifickou povahu definic v článku 2 nařízení (EU) č. 1227/2011 a ustanovení článků 3, 4 a 5 nařízení (EU) č. 1227/2011.

4. Příslušné orgány na vyžádání neprodleně poskytují veškeré informace nutné pro účely uvedené v odstavci 1.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 713/2009 ze dne 13. července 2009, kterým se zřizuje Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 1).

5. V případě, že je příslušný orgán přesvědčen o tom, že na území jiného členského státu dochází nebo došlo k jednání, které je v rozporu s ustanoveními tohoto nařízení, nebo že dochází k jednání ovlivňujícímu finanční nástroje obchodované v obchodním systému nacházejícím se v jiném členském státě, oznámí tuto skutečnost co nejpodrobněji příslušnému orgánu tohoto jiného členského státu a orgánu ESMA a v případě velkoobchodních energetických produktů agentuře ACER. Zainteresované příslušné orgány různých členských států provádějí vzájemné konzultace a konzultace s orgánem ESMA a v případě velkoobchodních energetických produktů s agenturou ACER ohledně přijetí vhodných opatření a vzájemně se informují o podstatných událostech dosavadního vývoje. Koordinují svůj postup, aby se předešlo možnému zdvojení a překrývání při uplatňování správních sankcí a jiných správních opatření, v těchto přeshraničních případech v souladu s články 30 a 31 a vzájemně si pomáhají při prosazování svých rozhodnutí.

6. Příslušný orgán jednoho členského státu může pro účely kontroly nebo šetření na místě požádat o pomoc příslušný orgán jiného členského státu.

Příslušný žádající orgán může informovat orgán ESMA o všech žádostech uvedených v prvním pododstavci. V případě šetření nebo kontroly s přeshraničním účinkem koordinuje orgán ESMA kontroly nebo šetření, je-li o to požádán některým z příslušných orgánů.

Pokud příslušný orgán obdrží od příslušného orgánu jiného členského státu žádost, aby provedl kontrolu nebo šetření na místě, může provést některý z následujících kroků:

- a) provést kontrolu nebo šetření na místě sám;
- b) umožnit příslušnému orgánu, který podal žádost, účastnit se kontroly nebo šetření na místě;
- c) umožnit příslušnému orgánu, který podal žádost, provést kontrolu nebo šetření na místě sám;
- d) jmenovat auditory nebo odborníky, kteří provedou kontrolu nebo šetření na místě;
- e) rozdělit se o konkrétní úkoly související s kontrolními činnostmi s ostatními příslušnými orgány.

Příslušné orgány mohou též spolupracovat s příslušnými orgány jiných členských států v souvislosti s usnadněním vymáhání peněžitých sankcí.

7. Aniž je dotčen článek 258 Smlouvy o fungování EU, může příslušný orgán, jehož žádosti o informace nebo pomoc podle odstavců 1, 3, 4 a 5 není v přiměřené lhůtě vyhověno nebo jehož žádost o informace nebo pomoc je zamítnuta, toto zamítnutí nebo absenci konání v přiměřeném časovém horizontu předložit orgánu ESMA.

V těchto případech může orgán ESMA jednat v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1095/2010, aniž je dotčena jeho možnost jednat v souladu s článkem 17 nařízení (EU) č. 1095/2010.

8. Příslušné orgány spolupracují a vyměňují si informace s příslušnými vnitrostátními a regulačními orgány třetích zemí odpovědných za související spotové trhy v případě, že mají důvodné podezření, že došlo nebo dochází k jednání, které představuje obchodování zasvěcené osoby, nedovolené zpřístupnění vnitřní informace nebo manipulaci s trhem, jež porušuje toto nařízení. Tato spolupráce zajistí konsolidovaný přehled o finančních a spotových trzích a odhalování přeshraničních případů zneužívání trhu i zneužívání napříč trhy u ukládání sankcí za ně.

V souvislosti s povolenkami na emise musí být rovněž zajištěna spolupráce a výměna informací podle prvního pododstavce se:

- a) subjektem sledujícím dražby ve vztahu k dražbám povolenek na emise nebo jiných dražených produktů na nich založených, které se konají v souladu s nařízením (EU) č. 1031/2010, a

- b) příslušnými orgány, správci registru, včetně hlavního správce, a dalšími veřejnými orgány pověřenými dohledem nad dodržováním směrnice 2003/87/ES.

Orgán ESMA v rámci spolupráce a výměny informací mezi příslušnými orgány a regulačními orgány v jiných členských státech a třetích zemích vystupuje jako zprostředkovatel a koordinátor. Příslušné orgány pokud možno uzavírají ujednání o spolupráci s regulačními orgány třetích zemí odpovědnými za související spotové trhy v souladu s článkem 26.

9. Za účelem jednotného uplatňování tohoto článku orgán ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem za účelem určení postupů a formulářů pro výměnu informací a pomoc uvedených v tomto článku.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 3. července 2016.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 26

Spolupráce s třetími zeměmi

1. Příslušné orgány členských států uzavírají v případě potřeby dohody o spolupráci s orgány dohledu třetích zemí, pokud jde o výměnu informací s orgány dohledu ve třetích zemích a vymáhání povinností vyplývajících z tohoto nařízení ve třetích zemích. Tyto dohody zajistí alespoň účinnou výměnu informací, která příslušným orgánům umožňuje plnit své povinnosti podle tohoto nařízení.

Příslušný orgán informuje orgán ESMA a ostatní příslušné orgány, pokud navrhuje uzavřít takové dohody.

2. Kdykoli je to možné, orgán ESMA usnadňuje a koordinuje rozvoj dohod o spolupráci mezi příslušnými orgány a orgány dohledu třetích zemí.

Za účelem zajištění důsledné harmonizace tohoto článku orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem obsahující vzorovou dohodu o spolupráci, kterou, je-li to možné, mají používat příslušné orgány členských států.

Orgán ESMA uvedené návrhy regulačních technických norem předá Komisi do 3. července 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v druhém pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Kdykoli je to možné, orgán ESMA rovněž mezi příslušnými orgány usnadňuje a koordinuje výměnu informací získaných od orgánů dohledu třetích zemí, které mohou být důležité pro přijetí opatření podle článků 30 a 31.

3. Příslušné orgány uzavírají dohody o výměně informací s orgány dohledu třetích zemí pouze tehdy, pokud sdělované informace podléhají zárukám profesního tajemství, které jsou alespoň rovnocenné zárukám stanoveným v článku 27. Účelem této výměny informací je plnění úkolů těchto příslušných orgánů.

Článek 27**Profesní tajemství**

1. Na veškeré vnitřní informace přijaté, vyměněné nebo předané podle tohoto nařízení se vztahují podmínky profesního tajemství stanovené v odstavci 2 a 3.
2. Veškeré informace, které se týkají obchodních nebo provozních podmínek a jiných ekonomických či osobních záležitostí, vyměňované mezi příslušnými orgány podle tohoto nařízení se považují za vnitřní a podléhají požadavkům profesního tajemství s výjimkou případů, kdy příslušný orgán v okamžiku jejich předání uvede, že dané informace mohou být sdělovány nebo pokud je jejich sdělení nezbytné pro účely soudního řízení.
3. Povinnost mlčenlivosti v rámci profesního tajemství se vztahuje na všechny osoby, které pracují nebo pracovaly pro příslušný orgán nebo jakýkoli orgán nebo podnik na trhu, na něhož příslušný orgán přenesl své pravomoci, včetně auditorů a odborníků smluvně najatých příslušným orgánem. Informace, na něž se vztahuje profesní tajemství, nesmějí být sděleny žádné jiné osobě nebo orgánu, vyjma na základě ustanovení unijního a vnitrostátního práva.

Článek 28**Ochrana osobních údajů**

Pokud jde o zpracování osobních údajů v rámci tohoto nařízení, plní příslušné orgány své úkoly pro účely tohoto nařízení v souladu s vnitrostátními právními a správními předpisy, kterými se provádí směrnice 95/46/ES. Pokud jde o zpracování osobních údajů orgánem ESMA v rámci tohoto nařízení, řídí se orgán ESMA ustanoveními nařízení (ES) č. 45/2001.

Osobní údaje se uchovávají po dobu nejvýše pěti let.

Článek 29**Poskytnutí osobních údajů třetím zemím**

1. Příslušný orgán členského státu může předávat osobní údaje do třetích zemí za předpokladu, že jsou splněny požadavky směrnice 95/46/ES, a pouze po posouzení jednotlivých případů. Příslušný orgán se ujistí, že je předání nezbytné pro účely tohoto nařízení a že tato třetí země nepředá údaje jiné třetí zemi bez výslovného písemného souhlasu a splnění podmínek stanovených příslušným orgánem členského státu.
2. Příslušný orgán členského státu předá orgánu dohledu třetí země osobní údaje získané od příslušného orgánu jiného členského státu pouze v případě, že příslušný orgán daného členského státu získal výslovný souhlas od příslušného orgánu, který tyto údaje předal, a případně pokud jsou tyto údaje předány pouze pro účely, pro které tento příslušný orgán dal svůj souhlas.
3. V případě, že dohoda o spolupráci umožňuje výměnu osobních údajů, musí být v souladu s vnitrostátními právními a správními předpisy, kterými se provádí směrnice 95/46/ES.

KAPITOLA 5**SPRÁVNÍ OPATŘENÍ A SANKCE****Článek 30****Správní sankce a jiná správní opatření**

1. Aniž jsou dotčeny trestní sankce a aniž jsou dotčeny dohledové pravomoci příslušných orgánů v souladu s článkem 23, členské státy poskytnou v souladu s vnitrostátním právem příslušným orgánům pravomoc přijmout příslušné správní sankce a jiná správní opatření v případě alespoň těchto porušení:
  - a) porušení článků 14 a 15, čl. 16 odst. 1 a 2, čl. 17 odst. 1, 2, 4, 5 a 8, čl. 18 odst. 1 až odst. 6, čl. 19 odst. 1, 2, 3, 5, 6, 7 a 11 a čl. 20 odst. 1, a

b) neposkytnutí spolupráce či nevyhovění v souvislosti s vyšetřováním, kontrolou nebo žádostí podle čl. 23 odst. 2.

Členské státy mohou rozhodnout, že nestanoví pravidla pro správní sankce podle prvního pododstavce, pokud jsou k 3. červenci 2016 porušení uvedená v prvním pododstavci písm. a) a b) již předmětem trestních sankcí podle jejich vnitrostátních právních předpisů. V takovémto případě členské státy oznámí Komisi a orgánu ESMA podrobně příslušné části jejich trestněprávních předpisů.

Do 3. července 2016 oznámí členské státy Komisi a orgánu ESMA podrobně předpisy uvedené v prvním a druhém pododstavci. Členské státy oznámí Komisi a orgánu ESMA neprodleně také všechny jejich následné změny.

2. Členské státy v souladu s vnitrostátním právem zajistí, aby v případě porušení uvedených v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) měly příslušné orgány pravomoc ukládat alespoň následující správní sankce a přijmout alespoň následující správní opatření:

- a) příkaz osobě odpovědné za porušení, aby toto jednání ukončila a zdržela se jeho opakování;
- b) vrácení zisku plynoucího z porušení nebo ztráty, které se dotýká osoba díky porušením vyhnula, pokud je lze zjistit;
- c) veřejné upozornění, které označuje osobu odpovědnou za porušení a povahu tohoto porušení;
- d) odnětí nebo pozastavení oprávnění investičního podniku;
- e) dočasný zákaz výkonu řídicí funkce v investičních podnicích pro jakoukoli osobu s řídicí pravomocí v investičním podniku nebo pro jakoukoli jinou fyzickou osobu, která nese za porušení odpovědnost;
- f) v případě opakovaného porušení článků 14 nebo 15 trvalý zákaz výkonu řídicí funkce v investičních podnicích pro jakoukoli osobu s řídicí pravomocí v investičním podniku nebo pro jakoukoli jinou fyzickou osobu, která nese za porušení odpovědnost;
- g) dočasný zákaz obchodování na vlastní účet pro jakoukoli osobu s řídicí pravomocí v investičním podniku nebo pro jakoukoli jinou fyzickou osobu, která nese za porušení odpovědnost;
- h) nejvyšší správní peněžité sankce ve výši alespoň trojnásobku výše dosaženého zisku nebo zamezené ztráty, jež jsou důsledkem porušení, pokud je lze stanovit;
- i) pokud jde o fyzické osoby, nejvyšší správní peněžité sankce ve výši alespoň:
  - i) 5 000 000 EUR v případě porušení článků 14 a 15, nebo v členských státech, jejichž měnou není euro, ve výši odpovídající hodnoty v národní měně ke dni 2. července 2014,
  - ii) 1 000 000 EUR v případě porušení článků 16 a 17, nebo v členských státech, jejichž měnou není euro, ve výši odpovídající hodnoty v národní měně ke dni 2. července 2014, a
  - iii) 500 000 EUR v případě porušení článků 18, 19 a 20, nebo v členských státech, jejichž měnou není euro, ve výši odpovídající hodnoty v národní měně ke dni 2. července 2014;

j) pokud jde o právnické osoby, nejvyšší správní peněžité sankce ve výši alespoň:

- i) 15 000 000 EUR nebo 15 % celkového ročního obrátu této právnické osoby podle poslední dostupné účetní závěrky schválené řídicím orgánem v případě porušení článků 14 a 15, nebo v členských státech, jejichž měnou není euro, ve výši odpovídající hodnoty v národní měně ke dni 2. července 2014,
- ii) 2 500 000 EUR nebo 2 % jejího celkového ročního obrátu podle poslední dostupné účetní závěrky schválené řídicím orgánem v případě porušení článků 16 a 17, nebo v členských státech, jejichž měnou není euro, ve výši odpovídající hodnoty v národní měně ke dni 2. července 2014,
- iii) 1 000 000 EUR v případě porušení článků 18, 19 a 20, nebo v členských státech, jejichž měnou není euro, ve výši odpovídající hodnoty v národní měně ke dni 2. července 2014.

Odkazy na příslušný orgán v tomto odstavci není dotčena schopnost příslušného orgánu uplatňovat své funkce jakýmkoli ze způsobů uvedených v čl. 23 odst. 1.

Pro účely prvního pododstavce písm. j) bodů i) a ii), pokud je právnická osoba mateřským podnikem nebo dceřiným podnikem, který je povinen sestavovat konsolidované účetní závěrky podle směrnice 2013/34/EU ⁽¹⁾, je příslušným celkovým obrátem celkový roční obrát nebo odpovídající druh příjmů podle příslušných účetních směrnic – směrnice Rady 86/635/EHS ⁽²⁾ pro banky a směrnice Rady 91/674/EHS ⁽³⁾ pro pojišťovny – vyplývající z nejnovější dostupné konsolidované účetní závěrky schválené řídicím orgánem vrcholného mateřského podniku.

3. Členské státy mohou pro uvedené příslušné orgány stanovit i jiné pravomoci vedle těch, které jsou uvedeny v odstavci 2, a mohou stanovit vyšší úrovně sankcí, než jsou ty, které stanovuje uvedený odstavec.

Článek 31

Výkon pravomocí v oblasti dohledu a ukládání sankcí

1. Členské státy zajistí, že při určování druhu a úrovně správních sankcí vezmou příslušné orgány v úvahu veškeré významné okolnosti, včetně, bude-li to vhodné:

- a) závažnosti a délky trvání porušení;
- b) míry odpovědnosti osoby odpovědné za porušení;
- c) finanční síly osoby odpovědné za porušení, což je vyjádřeno například celkovým obrátem právnické osoby nebo ročním příjmem fyzické osoby;
- d) významu realizovaného zisku nebo zamezených ztrát pro osobu odpovědnou za porušení, pokud je lze určit;
- e) úrovně spolupráce osoby odpovědné za porušení s příslušným orgánem, aniž by byla dotčena nutnost zajistit vrácení realizovaných zisků či zamezených ztrát;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁽²⁾ Směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí (Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Rady 91/674/EHS ze dne 19. prosince 1991 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách pojišťoven (Úř. věst. L 374, 31.12.1991, s. 7).

- f) předchozího porušení osobou odpovědnou za porušení, a
- g) opatření, která poté, co k porušení došlo, přijala osoba odpovědná za porušení pro to, aby se dané porušení neopakovalo.

2. Příslušné orgány při výkonu svých pravomocí ukládat správní sankce a jiná správní opatření podle článku 30 navzájem úzce spolupracují, aby zajistily, že výkon jejich pravomocí v oblasti dohledu, vyšetřovací pravomoci a ukládané správní sankce a přijímaná jiná správní opatření jsou účinné a přiměřené podle tohoto nařízení. Své činnosti koordinují v souladu s článkem 25, aby se při výkonu svých pravomocí v oblasti dohledu a vyšetřovacích pravomocí a při ukládání správních sankcí v přeshraničních případech předešlo zdvojení a překrývání.

Článek 32

Oznamování porušení

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány zavedly účinné mechanismy, které umožní oznamování skutečných nebo možných porušení tohoto nařízení příslušným orgánům.
2. Mechanismy uvedené v odstavci 1 zahrnují alespoň:
  - a) zvláštní postupy pro příjem oznámení o porušení a následná opatření včetně zavedení bezpečných komunikačních kanálů pro tato oznámení;
  - b) přiměřenou ochranu pro osoby pracující na základě pracovní smlouvy, v rámci jejich zaměstnání, které oznámí porušení nebo které jsou obviněny z porušení, a to přinejmenším před odplatou, diskriminací a ostatními druhy nespravedlivého zacházení;
  - c) ochranu osobních údajů jak osoby, která oznamuje porušení, tak fyzické osoby, která se tohoto porušení údajně dopustila, včetně ochrany v souvislosti se zachováním mlčenlivosti o jejich totožnosti, a to ve všech fázích řízení a aniž jsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy vyžadující zveřejnění těchto informací v rámci vyšetřování nebo následných soudních řízení.
3. Členské státy požadují, aby zaměstnavatelé vykovávající činnosti, které jsou regulovány regulací finančních služeb, zavedli pro své zaměstnance vhodné vnitřní postupy, které jim umožní oznámit porušení tohoto nařízení.
4. Členské státy mohou zavést finanční pobídky pro osoby, které nabízejí relevantní informace o možném porušení tohoto nařízení, jež jsou poskytovány v souladu s vnitrostátním právem, pokud pro tyto osoby již neexistují jiné právní nebo smluvní povinnosti oznamovat tyto informace a za předpokladu, že tyto informace jsou nové a že vedou k uložení správní nebo trestní sankce nebo přijetí jiného správního opatření za porušení tohoto nařízení.
5. Komise přijme prováděcí akty za účelem upřesnění postupů uvedených v odstavci 1, včetně způsobu oznamování a následných zpráv, a opatření na ochranu osob zaměstnaných na základě pracovní smlouvy a opatření na ochranu osobních údajů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 36 odst. 2.

Článek 33

Výměna informací s orgánem ESMA

1. Příslušné orgány poskytnou orgánu ESMA každoročně souhrnné informace o všech správních sankcích a jiných správních opatřeních uložených příslušným orgánem v souladu s články 30, 31 a 32. Orgán ESMA tyto informace zveřejní ve výroční zprávě. Příslušné orgány rovněž poskytnou orgánu ESMA každoročně anonymizované a souhrnné údaje o veškerých správních šetřeních uskutečněných v souladu s uvedenými články.

2. Pokud členské státy v souladu s čl. 30 odst. 1 druhým pododstavcem stanovily za porušení uvedená ve zmíněném článku trestní sankce, poskytnou jejich příslušné orgány orgánu ESMA každoročně anonymizované a souhrnné údaje o veškerých uskutečněných trestních šetřeních a trestních sankcích uložených soudními orgány v souladu s články 30, 31 a 32. Orgán ESMA zveřejní údaje o uložených trestních sankcích ve výroční zprávě.

3. V případě, že příslušný orgán uveřejnil správní nebo trestní sankce či jiná správní opatření, oznámí je současně orgánu ESMA.

4. Pokud se uveřejněné správní nebo trestní sankce či jiná správní opatření vztahují na investiční podnik povolený v souladu se směrnicí 2014/65/EU, uvede orgán ESMA odkaz na uveřejněnou sankci či opatření v rejstříku investičních podniků podle čl. 5 odst. 3 uvedené směrnice.

5. Za účelem jednotného uplatňování tohoto článku orgán ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem za účelem určení postupů a formulářů pro výměnu informací uvedených v tomto článku.

Orgán ESMA předloží uvedené návrhy prováděcích technických norem Komisi do 3. července 2016.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 34

Zveřejnění rozhodnutí

1. S výhradou třetího pododstavce, příslušné orgány uveřejní jakékoli rozhodnutí o uložení správní sankce či jiného správního opatření za porušení tohoto nařízení na svých internetových stránkách ihned poté, co osoba, jíž se toto rozhodnutí týká, byla o tomto rozhodnutí informována. Při tomto zveřejnění se uvedou alespoň informace o druhu a povaze porušení a totožnosti osoby, které se týká dané rozhodnutí.

První pododstavec se nevztahuje na rozhodnutí ukládající opatření vyšetřovací povahy.

Pokud však má příslušný orgán na základě individuálního posouzení přiměřenosti uveřejnění těchto údajů za to, že uveřejnění totožnosti právnické osoby, jíž se toto rozhodnutí týká, nebo osobních údajů fyzické osoby by bylo nepřiměřené, nebo pokud by toto uveřejnění ohrozilo probíhající vyšetřování nebo stabilitu finančních trhů, příslušné orgány:

- a) zveřejnění rozhodnutí odloží, dokud důvody pro toto odložení nepominou;
- b) rozhodnutí uveřejní anonymně a způsobem, který je v souladu s vnitrostátním právem, pokud toto zveřejnění zajistí účinnou ochranu dotyčných osobních údajů;
- c) rozhodnutí neuveřejní v případě, že příslušný orgán má za to, že toto zveřejnění v souladu s písmeny a) nebo b) nebude dostatečné, aby zajistilo, že:
  - i) stabilita finančních trhů nebude ohrožena, nebo
  - ii) zveřejnění těchto rozhodnutí je nepřiměřené s ohledem na opatření, která jsou považována za méně významná.

Pokud se příslušný orgán rozhodne zveřejnit rozhodnutí anonymně podle třetího pododstavce písm. b), může odložit zveřejnění příslušných údajů na přiměřenou dobu, pokud se předpokládá, že důvody pro anonymní zveřejnění během této doby pominou.

2. Je-li rozhodnutí předmětem odvolání k vnitrostátnímu soudnímu, správnímu či jinému orgánu, příslušné orgány rovněž tuto informaci okamžitě zveřejní na svých internetových stránkách, stejně jako veškeré následné informace týkající se výsledku takového odvolání. Každé rozhodnutí, kterým se ruší rozhodnutí, proti němuž lze podat odvolání, se rovněž uveřejňuje.

3. Příslušné orgány zajistí, aby každé rozhodnutí, které se uveřejní v souladu s tímto článkem, zůstalo dostupné na jejich internetových stránkách po dobu alespoň pěti let od jeho uveřejnění. Osobní údaje obsažené v rámci zveřejnění se ponechají na internetových stránkách příslušného orgánu po dobu, která je nezbytně nutná v souladu s platnými předpisy pro ochranu údajů.

KAPITOLA 6

AKTY V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI A PROVÁDĚCÍ AKTY

Článek 35

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 6 odst. 5 a 6, čl. 12 odst. 5, čl. 17 odst. 2 třetím pododstavci, čl. 17 odst. 3 a čl. 19 odst. 13 nebo 14 je svěřena Komisi na dobu neurčitou ode dne 2. července 2014.
3. Přenesení pravomoci uvedené v čl. 6 odst. 5 a 6, čl. 12 odst. 5, čl. 17 odst. 2 třetím pododstavci, čl. 17 odst. 3 a čl. 19 odst. 13 nebo 14 mohou Evropský parlament nebo Rada kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 6 odst. 5 a 6, čl. 12 odst. 5, čl. 17 odst. 2 třetím pododstavci, čl. 17 odst. 3 nebo čl. 19 odst. 13 nebo 14 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitku nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

Článek 36

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Evropský výbor pro cenné papíry zřízený rozhodnutím Komise 2001/528/ES⁽¹⁾. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2001/528/ES ze dne 6. června 2001 o zřízení Evropského výboru pro cenné papíry (Úř. věst. L 191, 13.7.2001, s. 45).

KAPITOLA 7

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 37

Zrušení směrnice 2003/6/ES a jejích prováděcích předpisů

Směrnice 2003/6/ES a směrnice Komise 2004/72/ES ⁽¹⁾, 2003/125/ES ⁽²⁾ a 2003/124/ES ⁽³⁾ a nařízení Komise (ES) č. 2273/2003 ⁽⁴⁾ se zrušují s účinkem ode dne 3. července 2016. Odkazy na směrnici 2003/6/ES se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II tohoto nařízení.

Článek 38

Zpráva

Komise do 3. července 2019 podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení, případně spolu s legislativním návrhem na jeho změny. Tato zpráva posoudí mimo jiné:

- a) vhodnost zavedení společných pravidel, pokud jde o potřebu toho, aby všechny členské státy byly povinny zavést správní sankce za obchodování zasvěcené osoby a manipulaci s trhem;
- b) skutečnost, zda je definice vnitřních informací dostačující k pokrytí veškerých informací, které příslušné orgány potřebují k tomu, aby účinně bojovaly proti zneužití trhu;
- c) vhodnost podmínek, za kterých je vydáván zákaz obchodování v souladu s čl. 19 odst. 11, s cílem určit, zda existují další okolnosti, za nichž by měl být zákaz udělen;
- d) posouzení možnosti vytvoření rámce Unie pro dohled nad evidencí příkazů napříč trhy v souvislosti se zneužitím trhu včetně doporučení pro takový rámec, a
- e) oblast působnosti ustanovení o referenčních hodnotách.

Pro účely výše prvního pododstavce písmene a) orgán ESMA vypracuje přehled o uplatňování správních sankcí a pokud se členské státy rozhodly zavést v souladu s čl. 30 odst. 1 za porušení tohoto nařízení podle uvedeného článku trestní sankce, provádění těchto trestních sankcí v členských státech. Tento přehled zahrnuje rovněž veškeré údaje předložené podle čl. 33 odst. 1 a 2.

Článek 39

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽¹⁾ Směrnice Komise 2004/72/ES ze dne 29. dubna 2004, kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokud jde o uznávané tržní postupy, definici důvěrné informace ve vztahu ke komoditním derivátům, sestavení seznamů zasvěcených osob, oznamování transakcí osob s řídicí odpovědností a oznamování podezřelých transakcí (Úř. věst. L 162, 30.4.2004, s. 70).

⁽²⁾ Směrnice Komise 2003/125/ES ze dne 22. prosince 2003, kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokud jde o poctivé předkládání investičních doporučení a uveřejňování střetu zájmů (Úř. věst. L 339, 24.12.2003, s. 73).

⁽³⁾ Směrnice Komise 2003/124/ES ze dne 22. prosince 2003, kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokud jde o definici a uveřejňování důvěrných informací a definici manipulace s trhem (Úř. věst. L 339, 24.12.2003, s. 70).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2273/2003 ze dne 22. prosince 2003, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokud jde o výjimky pro programy zpětného odkupu a stabilizace finančních nástrojů (Úř. věst. L 336, 23.12.2003, s. 33).

2. Použije se od 3. července 2016 s výjimkou čl. 4 odst. 4 a 5, čl. 5 odst. 6, čl. 6 odst. 5 a 6, čl. 7 odst. 5, čl. 11 odst. 9, 10 a 11, čl. 12 odst. 5, čl. 13 odst. 7 a 11, čl. 16 odst. 5, čl. 17 odst. 2 druhého pododstavce, čl. 17 odst. 3, 10 a 11, čl. 18 odst. 9, čl. 19 odst. 13, 14 a 15, čl. 20 odst. 3, čl. 24 odst. 3, čl. 25 odst. 9, čl. 26 odst. 2 druhého, třetího a čtvrtého pododstavce, čl. 32 odst. 5 a čl. 33 odst. 5, které se použijí ode dne 2. července 2014.

3. Členské státy do 3. července 2016 přijmou nezbytná opatření pro dosažení souladu s články 22, 23 a 30, čl. 31 odst. 1 a články 32 a 34.

4. Odkazy v tomto nařízení na směrnici 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 600/2014 se do 3. ledna 2017 považují za odkazy na směrnici 2004/39/ES v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze IV směrnice 2014/65/EU, pokud uvedená srovnávací tabulka obsahuje ustanovení uvedené ve směrnici 2004/39/ES.

Pokud ustanovení této směrnice odkazují na organizované obchodní systémy, trhy pro růst malých a středních podniků, povolenky na emise nebo dražené produkty odvozené od povolenek na emise, tato ustanovení se použijí na organizované obchodní systémy, trhy pro růst malých a středních podniků, povolenky na emise nebo dražené produkty odvozené od povolenek na emise do 3. ledna 2017.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 16. dubna 2014.

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda

D. KOURKOULAS

PŘÍLOHA I

A. Ukazatele manipulativního jednání souvisejícího s nepravdivými nebo zavádějícími signály a se zajištěním ceny

Pro účely uplatňování čl. 12 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení a aniž jsou dotčeny formy jednání uvedené v odstavci 2 téhož článku, účastníci trhu a příslušné orgány musejí při šetření obchodů nebo pokynů k obchodování vzít v úvahu ukazatele z níže uvedeného demonstrativního výčtu, které by však neměly být nutně samy o sobě považovány za projev manipulace s trhem:

- a) míra, do jaké zadané pokyny k obchodování nebo uskutečněné obchody představují významný podíl denního objemu obchodů s příslušným finančním nástrojem, související spotovou komoditní smlouvou nebo draženým produktem odvozeným od povolenek na emise, zejména když tyto činnosti vedou k významné změně jejich cen;
- b) míra, do jaké pokyny k obchodování zadané nebo obchody uskutečněné osobami s významnou kupní či prodejní pozicí u finančního nástroje, související spotové komoditní smlouvy nebo draženého produktu odvozeného od povolenek na emise vedou k významným změnám cen daného finančního nástroje, související spotové komoditní smlouvy nebo draženého produktu odvozeného od povolenek na emise;
- c) zda uskutečněné obchody nevedou ke změně skutečného vlastníka finančního nástroje, související spotové komoditní smlouvy nebo draženého produktu odvozeného od povolenek na emise;
- d) míra, do jaké zadané pokyny k obchodování nebo uskutečněné obchody či zrušené pokyny zahrnují zvrát pozic v krátkém období a představují významný podíl denního objemu obchodů s příslušným finančním nástrojem, související spotovou komoditní smlouvou nebo draženým produktem odvozeným od povolenek na emise a mohou být spojeny s významnými změnami ceny finančního nástroje, související spotové komoditní smlouvy nebo draženého produktu odvozeného od povolenek na emise;
- e) míra, do jaké se zadané pokyny k obchodování nebo uskutečněné obchody koncentrují v krátkém časovém úseku burzovního dne a vedou ke změně ceny, která se následně obrátí;
- f) míra, do jaké zadané pokyny k obchodování změní zastoupení nejvýhodnější nabídky nebo prodejní ceny u finančního nástroje, související spotové komoditní smlouvy nebo draženého produktu odvozeného od povolenek na emise, nebo obecněji zastoupení knihy objednávek, která je k dispozici účastníkům trhu, a jsou odstraněny před tím, než jsou provedeny, a
- g) míra, do jaké jsou pokyny k obchodování zadány nebo obchody uskutečněny v době nebo zhruba kolem doby, kdy se počítají referenční ceny, vypořádací ceny a ocenění, a vedou ke změnám cen, které mají vliv na tyto ceny a ocenění.

B. Ukazatele manipulativního jednání souvisejícího s využíváním fiktivních prostředků nebo jakékoli jiné formy klamavého nebo lstivého jednání

Pro účely uplatňování čl. 12 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení a aniž jsou dotčeny formy jednání uvedené v odstavci 2 téhož článku, účastníci trhu a příslušné orgány musejí při šetření obchodů nebo pokynů k obchodování vzít v úvahu ukazatele z níže uvedeného demonstrativního výčtu, které by však neměly být nutně samy o sobě považovány za projev manipulace s trhem:

- a) zda pokynům k obchodování zadaným nebo obchodům uskutečněným určitými osobami předchází nebo po nich následuje šíření nepravdivých či zavádějících informací týmiž osobami či osobami s nimi propojenými, a
  - b) zda jsou určitými osobami zadány pokyny k obchodování nebo uskutečněny obchody předtím nebo poté, co tytéž osoby nebo osoby s nimi propojené vydají nebo rozšíří investiční doporučení, která jsou chybná či zkršená nebo očividně ovlivněná materiálním zájmem.
-

PŘÍLOHA II

Srovnávací tabulka

Toto nařízení (MAR)	Směrnice 2003/6/ES
Článek 1	
Článek 2	
Čl. 2 odst. 1 písm. a)	Čl. 9 první pododstavec
Čl. 2 odst. 1 písm. b)	
Čl. 2 odst. 1 písm. c)	
Čl. 2 odst. 1 písm. d)	Čl. 9 druhý odstavec
Čl. 2 odst. 3	Čl. 9 první odstavec
Čl. 2 odst. 4	Čl. 10 písm. a)
Bod 1 čl. 3 odst. 1	Čl. 1 odst. 3
Bod 2 čl. 3 odst. 1	
Bod 3 čl. 3 odst. 1	
Bod 4 čl. 3 odst. 1	
Bod 5 čl. 3 odst. 1	
Bod 6 čl. 3 odst. 1	Čl. 1 odst. 4
Bod 7 čl. 3 odst. 1	
Bod 8 čl. 3 odst. 1	
Bod 9 čl. 3 odst. 1	Čl. 1 odst. 5
Bod 10 čl. 3 odst. 1	
Bod 11 čl. 3 odst. 1	
Bod 12 čl. 3 odst. 1	Čl. 1 odst. 7
Bod 13 čl. 3 odst. 1	Čl. 1 odst. 6
Bod 14 až 35 čl. 3 odst. 1	
Článek 4	
Článek 5	Článek 8
Čl. 6 odst. 1	Článek 7
Čl. 6 odst. 2	
Čl. 6 odst. 3	
Čl. 6 odst. 4	
Čl. 6 odst. 5	
Čl. 6 odst. 6	
Čl. 6 odst. 7	

Toto nařízení (MAR)	Směrnice 2003/6/ES
Čl. 7 odst. 1 písm. a)	Čl. 1 odst. 1 první odstavec
Čl. 7 odst. 1 písm. b)	Čl. 1 odst. 1 druhý odstavec
Čl. 7 odst. 1 písm. c)	
Čl. 7 odst. 1 písm. d)	Čl. 1 odst. 1 třetí odstavec
Čl. 7 odst. 2	
Čl. 7 odst. 3	
Čl. 7 odst. 4	
Čl. 7 odst. 5	
Čl. 8 odst. 1	Čl. 2 odst. 1 první pododstavec
Čl. 8 odst. 2	
Čl. 8 odst. 2 písm. a)	Čl. 3 písm. b)
Čl. 8 odst. 2 písm. b)	
Čl. 8 odst. 3	
Čl. 8 odst. 4 písm. a)	Čl. 2 odst. 1 písm. a)
Čl. 8 odst. 4 písm. b)	Čl. 2 odst. 1 písm. b)
Čl. 8 odst. 4 písm. c)	Čl. 2 odst. 1 písm. c)
Čl. 8 odst. 4 písm. d)	Čl. 2 odst. 1 písm. d)
Čl. 8 odst. 4 druhý pododstavec	Článek 4
Čl. 8 odst. 5	Čl. 2 odst. 2
Čl. 9 odst. 1	
Čl. 9 odst. 2	
Čl. 9 odst. 3 písm. a)	Čl. 2 odst. 3
Čl. 9 odst. 3 písm. b)	Čl. 2 odst. 3
Čl. 9 odst. 4	
Čl. 9 odst. 5	
Čl. 9 odst. 6	
Čl. 10 odst. 1	Čl. 3 písm. a)
Čl. 10 odst. 2	
Článek 11	
Čl. 12 odst. 1	
Čl. 12 odst. 1 písm. a)	Čl. 1 odst. 2 písm. a)
Čl. 12 odst. 1 písm. b)	Čl. 1 odst. 2 písm. b)
Čl. 12 odst. 1 písm. c)	Čl. 1 odst. 2 písm. c)

Toto nařízení (MAR)	Směrnice 2003/6/ES
Čl. 12 odst. 1 písm. d)	
Čl. 12 odst. 2 písm. a)	Čl. 1 odst. 2 druhý odstavec první odrážka
Čl. 12 odst. 2 písm. b)	Čl. 1 odst. 2 druhý odstavec druhá odrážka
Čl. 12 odst. 2 písm. c)	
Čl. 12 odst. 2 písm. d)	Čl. 1 odst. 2 druhý odstavec třetí odrážka
Čl. 12 odst. 2 písm. e)	
Čl. 12 odst. 3	
Čl. 12 odst. 4	
Čl. 12 odst. 5	Čl. 1 odst. 2 třetí odstavec
Čl. 13 odst. 1	Čl. 1 odst. 2 písm. a) druhý odstavec
Čl. 13 odst. 1	
Čl. 13 odst. 2	
Čl. 13 odst. 3	
Čl. 13 odst. 4	
Čl. 13 odst. 5	
Čl. 13 odst. 6	
Čl. 13 odst. 7	
Čl. 13 odst. 8	
Čl. 13 odst. 9	
Čl. 13 odst. 10	
Čl. 13 odst. 11	
Čl. 14 písm. a)	Čl. 2 odst. 1 první odstavec
Čl. 14 písm. b)	Čl. 3 písm. b)
Čl. 14 písm. c)	Čl. 3 písm. a)
Článek 15	Článek 5
Čl. 16 odst. 1	Čl. 6 odst. 6
Čl. 16 odst. 2	Čl. 6 odst. 9
Čl. 16 odst. 3	
Čl. 16 odst. 4	
Čl. 16 odst. 5	Čl. 6 odst. 10 sedmá odrážka
Čl. 17 odst. 1	Čl. 6 odst. 1
Čl. 17 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 9 třetí odstavec
Čl. 17 odst. 2	

Toto nařízení (MAR)	Směrnice 2003/6/ES
Čl. 17 odst. 3	
Čl. 17 odst. 4	Čl. 6 odst. 2
Čl. 17 odst. 5	
Čl. 17 odst. 6	
Čl. 17 odst. 7	
Čl. 17 odst. 8	Čl. 6 odst. 3 první a druhý pododstavec
Čl. 17 odst. 9	
Čl. 17 odst. 10	Čl. 6 odst. 10 první a druhá odrážka
Čl. 17 odst. 11	
Čl. 18 odst. 1	Čl. 6 odst. 3 třetí pododstavec
Čl. 18 odst. 2	
Čl. 18 odst. 3	
Čl. 18 odst. 4	
Čl. 18 odst. 5	
Čl. 18 odst. 6	
Čl. 18 odst. 7	Čl. 9 třetí pododstavec
Čl. 18 odst. 8	
Čl. 18 odst. 9	Čl. 6 odst. 10 čtvrtá odrážka
Čl. 19 odst. 1	Čl. 6 odst. 4
Čl. 19 odst. 1 písm. a)	Čl. 6 odst. 4
Čl. 19 odst. 1 písm. b)	
Čl. 19 odst. 2	
Čl. 19 odst. 3	
Čl. 19 odst. 4 písm. a)	
Čl. 19 odst. 4 písm. b)	
Čl. 19 odst. 5 až 13	
Čl. 19 odst. 14	Čl. 6 odst. 10 pátá odrážka
Čl. 19 odst. 15	Čl. 6 odst. 10 pátá odrážka
Čl. 20 odst. 1	Čl. 6 odst. 5
Čl. 20 odst. 2	Čl. 6 odst. 8
Čl. 20 odst. 3	Čl. 6 odst. 10 šestá odrážka a čl. 6 odst. 11
Článek 21	Čl. 1 odst. 2 písm. c) druhá věta
Článek 22	Čl. 11 první odstavec a článek 10
Čl. 23 odst. 1	Čl. 12 odst. 1

Toto nařízení (MAR)	Směrnice 2003/6/ES
Čl. 23 odst. 1 písm. a)	Čl. 12 odst. 1 písm. a)
Čl. 23 odst. 1 písm. b)	Čl. 12 odst. 1 písm. b)
Čl. 23 odst. 1 písm. c)	Čl. 12 odst. 1 písm. c)
Čl. 23 odst. 1 písm. d)	Čl. 12 odst. 1 písm. d)
Čl. 23 odst. 2 písm. a)	Čl. 12 odst. 2 písm. a)
Čl. 23 odst. 2 písm. b)	Čl. 12 odst. 2 písm. b)
Čl. 23 odst. 2 písm. c)	
Čl. 23 odst. 2 písm. d)	Čl. 12 odst. 2 písm. c)
Čl. 23 odst. 2 písm. e)	
Čl. 23 odst. 2 písm. f)	
Čl. 23 odst. 2 písm. g)	Čl. 12 odst. 2 písm. d)
Čl. 23 odst. 2 písm. h)	Čl. 12 odst. 2 písm. d)
Čl. 23 odst. 2 písm. i)	Čl. 12 odst. 2 písm. g)
Čl. 23 odst. 2 písm. j)	Čl. 12 odst. 2 písm. f)
Čl. 23 odst. 2 písm. k)	Čl. 12 odst. 2 písm. e)
Čl. 23 odst. 2 písm. l)	Čl. 12 odst. 2 písm. h)
Čl. 23 odst. 2 písm. m)	Čl. 6 odst. 7
Čl. 23 odst. 3	
Čl. 23 odst. 4	
Čl. 24 odst. 1	Čl. 15a odst. 1
Čl. 24 odst. 2	Čl. 15a odst. 2
Čl. 24 odst. 3	
Čl. 25 odst. 1 první pododstavec	Čl. 16 odst. 1
Čl. 25 odst. 2	Čl. 16 odst. 2 a čl. 16 odst. 4 čtvrtý pododstavec
Čl. 25 odst. 2 písm. a)	Čl. 16 odst. 2 druhý pododstavec první odrážka a čl. 16 odst. 4 čtvrtý pododstavec
Čl. 25 odst. 2 písm. b)	
Čl. 25 odst. 2 písm. c)	Čl. 16 odst. 2 druhý pododstavec druhá odrážka a čl. 16 odst. 4 čtvrtý pododstavec
Čl. 25 odst. 2 písm. d)	Čl. 16 odst. 2 druhý pododstavec třetí odrážka a čl. 16 odst. 4 čtvrtý pododstavec
Čl. 25 odst. 3	
Čl. 25 odst. 4	Čl. 16 odst. 2 první věta
Čl. 25 odst. 5	Čl. 16 odst. 3
Čl. 25 odst. 6	Čl. 16 odst. 4

Toto nařízení (MAR)	Směrnice 2003/6/ES
Čl. 25 odst. 7	Čl. 16 odst. 2 čtvrtý pododstavec a čl. 16 odst. 4 čtvrtý pododstavec
Čl. 25 odst. 8	
Čl. 25 odst. 9	Čl. 16 odst. 5
Článek 26	
Čl. 27 odst. 1	
Čl. 27 odst. 2	
Čl. 27 odst. 3	Článek 13
Článek 28	
Článek 29	
Čl. 30 odst. 1 první pododstavec	Čl. 14 odst. 1
Čl. 30 odst. 1 písm. a)	
Čl. 30 odst. 1 písm. b)	Čl. 14 odst. 3
Čl. 30 odst. 2	
Čl. 30 odst. 3	
Článek 31	
Článek 32	
Čl. 33 odst. 1	Čl. 14 odst. 5 první pododstavec
Čl. 33 odst. 2	
Čl. 33 odst. 3	Čl. 14 odst. 5 druhý pododstavec
Čl. 33 odst. 4	Čl. 14 odst. 5 třetí pododstavec
Čl. 33 odst. 5	
Čl. 34 odst. 1	Čl. 14 odst. 4
Čl. 34 odst. 2	
Čl. 34 odst. 3	
Článek 35	
Čl. 36 odst. 1	Čl. 17 odst. 1
Čl. 36 odst. 2	
Článek 37	Článek 20
Článek 38	
Článek 39	Článek 21
Příloha	

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 597/2014**ze dne 16. dubna 2014,****kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 812/2004, kterým se stanoví opatření týkající se náhodných úlovků kytovců při rybolovu**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Rady (ES) č. 812/2004 ⁽³⁾ svěřuje Komisi pravomoci k provádění některých ustanovení uvedeného nařízení. V důsledku vstupu Lisabonské smlouvy v platnost je vhodné uvést uvedené pravomoci do souladu s články 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).
- (2) Aby bylo možné účinně upravovat některá ustanovení nařízení (ES) č. 812/2004 s ohledem na technický a vědecký pokrok, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o technické údaje a podmínky používání akustických odpuzujících zařízení z hlediska parametrů signálu a provedení. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (3) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení ustanovení nařízení (ES) č. 812/2004, kterými se stanoví pravidla týkající se postupu podávání zpráv a jejich formátu v rámci příslušné povinnosti členských států, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽⁴⁾.
- (4) S ohledem na požadavek, aby členské státy přijaly opatření nezbytná pro vytvoření systému přísné ochrany kytovců v souladu s nařízením (ES) č. 812/2004 a vzhledem k nedostatkům uvedeného nařízení zjištěným Komisí, by měla být přiměřenost a účinnost opatření k ochraně kytovců stanovených uvedeným nařízením přezkoumána do 31. prosince 2015. Na základě tohoto přezkumu a v případě potřeby by měla Komise zvážit, zda Evropskému parlamentu a Radě předloží komplexní legislativní návrh na zajištění účinné ochrany kytovců, a to i prostřednictvím procesu regionalizace.
- (5) Nařízením (ES) č. 812/2004 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 11, 15.1.2013, s. 85.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 3. března 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 812/2004 ze dne 26. dubna 2004, kterým se stanoví opatření týkající se náhodných úlovků kytovců při rybolovu a kterým se mění nařízení (ES) č. 88/98 (Úř. věst. L 150, 30.4.2004, s. 12).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 812/2004 se mění takto:

1) V článku 3 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Akustická odpuzující zařízení používaná podle čl. 2 odst. 1 musí vyhovovat technickým údajům a podmínkám používání stanoveným v příloze II. Za účelem zajištění toho, aby příloha II odrážela stav technického a vědeckého pokroku, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 8a, pokud jde o aktualizaci parametrů signálu a příslušných parametrů provedení uvedených v uvedené příloze. Komise při přijímání uvedených aktů v přenesené pravomoci stanoví na provedení těchto úprav dostatečný čas.“

2) V článku 7 se doplňuje tento odstavec:

„3. Komise přezkoumá do 31. prosince 2015 účinnost opatření stanovených tímto nařízením a případně předloží Evropskému parlamentu a Radě komplexní legislativní návrh na zajištění účinné ochrany kytovců.“

3) Článek 8 se nahrazuje tímto:

„Článek 8

Provádění

Komise může přijmout prováděcí akty, kterými stanoví prováděcí pravidla týkající se postupu podávání zpráv a jejich formátu stanovených v článku 6. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 8b odst. 2.“

4) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 8a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 3 odst. 1 je svěřena Komisi na dobu čtyř let ode dne 2. července 2014. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto čtyřletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 3 odst. 1 kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 3 odst. 1 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 8b

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro rybolov a akvakulturu zřízený článkem 47 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 (*). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011 (**).
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22)

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 16. dubna 2014.

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda

D. KOURKOULAS

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 598/2014**ze dne 16. dubna 2014****o pravidlech a postupech pro zavedení provozních omezení ke snížení hluku na letištích Unie
v rámci vyváženého přístupu, kterým se zrušuje směrnice 2002/30/ES**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 100 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Hlavním cílem společné dopravní politiky je udržitelný rozvoj. Ten vyžaduje integrovaný přístup zaměřený jak na zajištění účinného fungování dopravních systémů Unie, tak na ochranu životního prostředí.
- (2) Udržitelný rozvoj letecké dopravy vyžaduje zavedení opatření zaměřených na omezení dopadu hluku letadel na letištích Unie. Tato opatření by měla zlepšit situaci týkající se hluku okolo evropských letišť s cílem zachovat nebo zvýšit kvalitu života občanů v sousedství a podpořit slučitelnost mezi leteckými činnostmi a obytnými oblastmi, zejména pokud jde o noční lety.
- (3) Rezoluce A33/7 Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO) zavádí koncept „vyváženého přístupu“ k regulaci hluku (dále jen „vyvážený přístup“) a stanoví ucelenou metodu k řešení problematiky hluku z letecké dopravy. Vyvážený přístup by měl zůstat základem regulace hluku v letectví jakožto globálním odvětví. Vyvážený přístup respektuje a nepředjímá příslušné právní závazky, stávající dohody, současné právní předpisy a zavedené politiky. Začlenění mezinárodních pravidel vyváženého přístupu do tohoto nařízení by mělo podstatně snížit riziko mezinárodních sporů v případech, že by provozní omezení ke snížení hluku mohla mít vliv na dopravce ze třetích zemí.
- (4) Po odstranění nejhluchnějších letadel na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/30/ES ⁽⁴⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/93/ES ⁽⁵⁾, je nutná aktualizace toho, jak využívat opatření spočívající v provozních omezeních, jež orgánům umožní vypořádat se se stávajícími nejhluchnějšími letadly, aby se zlepšila hluková situace v okolí letišť Unie v rámci mezinárodního rámce vyváženého přístupu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 181, 21.6.2012, s. 173.

⁽²⁾ Úř. věst. C 277, 13.9.2012, s. 110.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. prosince 2012 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 24. března 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/30/ES ze dne 26. března 2002 o pravidlech a postupech pro zavedení provozních omezení ke snížení hluku na letištích Společenství (Úř. věst. L 85, 28.3.2002, s. 40).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/93/ES ze dne 12. prosince 2006 o regulaci provozu letadel uvedených v části II kapitoly 3 svazku 1 přílohy 16 k Úmluvě o mezinárodním civilním letectví, druhé vydání (1988) (kodifikované znění) (Úř. věst. L 374, 27.12.2006, s. 1).

- (5) Zpráva Komise ze dne 15. února 2008 nazvaná „Provozní omezení ke snížení hluku na letištích EU“ zdůraznila nutnost vyjasnit v textu směrnice 2002/30/ES rozdělení odpovědnosti i konkrétní povinnosti a práva zúčastněných stran v průběhu procesu posuzování hluku, aby se zajistilo, že k dosažení cílů týkajících se snížení hluku v případě každého letiště budou učiněna nákladově efektivní opatření.
- (6) Zavádění provozních omezení členskými státy na jednotlivých letištích Unie na základě přístupu případ od případu při omezení kapacity letišť může přispět ke zlepšení hlukové situace v jejich okolí. Existuje tu však možnost, že neefektivní využívání stávající kapacity způsobí narušení hospodářské soutěže či omezení celkové výkonnosti letecké sítě Unie. Jelikož specifického cíle tohoto nařízení, totiž snížení hluku, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale spíše jich prostřednictvím harmonizovaných pravidel týkajících se postupu pro zavádění provozních omezení v rámci procesu regulace hluku může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle. Tato harmonizovaná metoda nestanoví kvalitativní cíle pro snížení hluku, které nadále vycházejí ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES ⁽¹⁾ nebo jiných příslušných pravidel Unie nebo právních předpisů v rámci každého členského státu, ani nepředjímá výběr konkrétních opatření.
- (7) Toto nařízení by se mělo vztahovat pouze na členské státy, v nichž se nachází letiště s více než 50 000 pohyby civilních letadel za kalendářní rok, pokud je na takovém letišti zvažováno zavedení provozních omezení souvisejících s hlukem.
- (8) Toto nařízení by se mělo vztahovat na letadla využívaná pro civilní letectví. Nemělo by se vztahovat na taková letadla, jako jsou letadla vojenská a letadla účastníci se celních, policejních a protipožárních operací. Kromě toho by měly být z působnosti tohoto nařízení vyňaty různé případy operací výjimečné povahy, jako jsou lety pro naléhavé humanitární účely nebo pátrací a záchranné akce v nouzových situacích, lety pro lékařskou pomoc a pomoc při katastrofách.
- (9) Ačkoli by posouzení hluku měla probíhat pravidelně v souladu se směrnicí 2002/49/ES, k dalším opatřením ke zmírnění hluku by tato posouzení měla vést pouze tehdy, pokud současný soubor opatření zmírňujících hluk nespĺňuje cíle pro zmírnění hluku, a to při zohlednění očekávaného rozvoje letiště. Pro letiště, u nichž byl zjištěn problém s hlukem, by měla být určována další opatření ke zmírnění hluku v souladu s metodikou vyváženého přístupu. Aby se zajistilo široké uplatňování vyváženého přístupu v rámci Evropské unie, doporučuje se jeho použití, kdykoli je to jednotlivými dotčenými členskými státy považováno za vhodné, a to i nad rámec oblasti působnosti tohoto nařízení. Provozní opatření ke snížení hluku by měla být zaváděna pouze v případech, že jiná opatření vyváženého přístupu nejsou dostatečná pro dosažení specifických cílů pro snížení hluku.
- (10) Zatímco analýza nákladů a přínosů ukazuje celkové dopady na ekonomickou prosperitu porovnáním všech nákladů a přínosů, posouzení efektivity nákladů se zaměřuje na dosažení daného cíle nákladově nejefektivnějším způsobem, a vyžaduje tak pouze porovnání nákladů. Toto nařízení by nemělo bránit členským státům ve využití analýzy nákladů a přínosů, je-li to vhodné.
- (11) Vzhledem k významu zdravotních aspektů ve vztahu k problémům s hlukem je proto důležité, aby byly tyto aspekty zohledněny konzistentním způsobem na všech letištích při rozhodování o cílech snížení hluku, a to s ohledem na existenci společných pravidel Unie v této oblasti. Zdravotní aspekty by proto měly být posouzeny v souladu s právními předpisy Unie o hodnocení dopadů hluku.
- (12) Posouzení hluku by měla být založena na objektivních a měřitelných kritériích společných všem členským státům a měla by vycházet ze stávajících dostupných informací, jako jsou informace vyplývající z provádění směrnice 2002/49/ES. Členské státy by měly zajistit, aby takové informace byly spolehlivé, získané transparentním způsobem a dostupné příslušným orgánům a zúčastněným osobám. Příslušné orgány by měly zavést nezbytné nástroje pro kontrolu.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES ze dne 25. června 2002 o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí (Úř. věst. L 189, 18.7.2002, s. 12).

- (13) Příslušný orgán odpovědný za přijímání protihlukových provozních omezení by měl být nezávislý na jakékoli organizaci zapojené do provozu letiště, letecké dopravy nebo poskytování letových navigačních služeb nebo na organizacích zastupujících jejich zájmy a zájmy obyvatel žijících v blízkosti letišť. To by nemělo vést k výkladu, že se od členských států požaduje, aby změnilly své správní struktury a postupy rozhodování.
- (14) Je všeobecně uznáváno, že členské státy rozhodly o provozních omezeních ke snížení hluku dle vnitrostátních právních předpisů vycházejících z vnitrostátně uznávaných metod, které (dosud) nemusí být zcela v souladu s metodou popsanou v oficiální zprávě Evropské konference civilního letectví nazvané „Standardní metoda výpočtu hlukových kontur v okolí civilních letišť“ (ECAC č. 29), ani nevyužívají mezinárodně uznávané údaje o hlučnosti letadel. Účinnost a účelnost provozního omezení by však měly být posuzovány v souladu s metodami popsanými v dokumentu ECAC č. 29 a vyváženým přístupem. Členské státy by tedy měly svá posouzení provozních omezení ve vnitrostátní legislativě upravit tak, aby zcela odpovídala dokumentu ECAC č. 29.
- (15) Za účelem usnadnění zavedení nových technologií a nových provozních možností letadel a pozemního vybavení je třeba zavést nová a širší vymezení provozních omezení, než jak jsou vymezena ve směrnici 2002/30/ES. Jejich uplatňování by nemělo vést k pozdržení uplatňování provozních opatření, která by mohla okamžitě zmírnit dopad hluku, aniž by to mělo podstatný vliv na provozní kapacitu daného letiště. Taková opatření by proto neměla být považována za nová provozní omezení.
- (16) Centralizace informací o hluku by podstatně snížila administrativní zátěž pro provozovatele letadel i letišť. Tyto informace jsou v současnosti poskytovány a řízeny na úrovni jednotlivých letišť. Tyto údaje musí být dány provozovatelům letadel i letišť k dispozici pro provozní účely. Je důležité využívat databázi Evropské agentury pro bezpečnost letectví (dále jen „agentura“), obsahující informace o osvědčeních hlukové způsobilosti, jako nástroj pro ověřování platnosti údajů Evropské organizace pro bezpečnost letového provozu (Eurocontrol) o jednotlivých letech. Tyto údaje jsou již v současnosti systematicky vyžadovány pro účely centrálního uspořádání toku letového provozu, ale nejsou v současnosti dostupné Komisi nebo agentuře a musí být upřesněny pro účely tohoto nařízení a regulace výkonnosti řízení letového provozu. Dobrý přístup k validním modelovaným údajům, určeným v souladu s mezinárodně uznávanými procesy a osvědčenými postupy, by měl zlepšit kvalitu mapování hlukových kontur jednotlivých letišť na podporu politických rozhodnutí.
- (17) Pokud Komise zjistí, že postup použitý pro zavedení provozních omezení souvisejících s hlukem nesplňuje požadavky tohoto nařízení, měla by to oznámit danému příslušnému orgánu, aby se zabránilo nežádoucím dopadům na leteckou bezpečnost, kapacitu letišť a na hospodářskou soutěž. Příslušný orgán by měl toto oznámení Komise posoudit a měl by před zavedením provozních omezení informovat Komisi o svých záměrech.
- (18) Za účelem zohlednění vyváženého přístupu by pro provozovatele z rozvojových třetích zemí měla být v mimořádných případech stanovena možnost výjimek, bez nichž by tito provozovatelé byli vystaveni nepřiměřené zátěži. Odkaz na „rozvojové země“ je třeba chápat úzce v kontextu civilního letectví, a daný pojem jistě nezahrnuje všechny země, které by jím mohly být v rámci mezinárodního společenství označeny. Zejména je nezbytné zajistit, aby jakékoli výjimky tohoto druhu byly slučitelné se zásadou nediskriminace.
- (19) Aby se zohlednil neustálý technologický pokrok v technologiích motorů a trupů letadel a metody používané k mapování hlukových kontur, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o pravidelnou aktualizaci hlukových norem pro letadla uvedených v tomto nařízení a odkazování na související metody ověřování hlukové způsobilosti, při zohlednění případných změn v příslušných dokumentech ICAO, a aktualizaci odkazu na metodu výpočtu hlukových kontur při zohlednění, je-li to vhodné, změn v příslušných dokumentech ICAO. Dále by měly být změny dokumentu ECAC č. 29 rovněž odpovídajícím způsobem zohledněny pro účely technických aktualizací prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla příslušné konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

- (20) Ačkoli toto nařízení vyžaduje pravidelné posuzování situace ohledně hluku na letištích, takové posouzení nezahrnuje nutně přijetí nových provozních omezení ke snížení hluku ani přezkum stávajících omezení. Toto nařízení proto nebude vyžadovat přezkum provozních omezení ke snížení hluku, která byla ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost již zavedena, včetně provozních omezení, jež vyplývají ze soudních rozhodnutí či mediačních řízení na místní úrovni. Méně významné technické změny opatření, jež nemají podstatné dopady na kapacitu ani provoz letišť, by neměla být považována za nová provozní omezení ke snížení hluku.
- (21) Pokud byl proces konzultací před přijetím určitého provozního omezení ke snížení hluku zahájen postupem podle směrnice 2002/30/ES a tento proces stále probíhá v den vstupu tohoto nařízení v platnost, je vhodné umožnit přijetí konečného rozhodnutí v souladu se směrnicí 2002/30/ES, aby byl zachován pokrok, jehož bylo v rámci daného procesu do té doby dosaženo.
- (22) Vzhledem k nutnosti jednotného používání metody posuzování hluku na leteckém trhu Unie toto nařízení stanoví společná pravidla v oblasti provozních omezení ke snížení hluku.
- (23) Směrnice 2002/30/ES by proto měla být zrušena,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět, cíle a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví pro případy, kde byl zjištěn problém s hlukem, postup, který se použije pro konzistentní zavádění provozních omezení ke snížení hluku zohledňujících situaci na jednotlivých letištích s cílem pomoci zlepšit hlukovou situaci a omezit či snížit počet osob významně zasažených případnými škodlivými účinky hluku z letadel, a to v souladu s vyváženým přístupem.
2. Cíle tohoto nařízení jsou:
  - a) usnadnit dosažení konkrétních cílů pro snížení hluku, včetně zdravotních hledisek, na úrovni jednotlivých letišť, při dodržení příslušných pravidel Unie, zejména pravidel stanovených ve směrnici 2002/49/ES, a právních předpisů v každém členském státě;
  - b) umožnit použití provozních omezení v souladu s vyváženým přístupem, aby bylo dosaženo udržitelného rozvoje daného letiště a kapacity sítě řízení letového provozu podle přístupu „gate-to-gate“.
3. Toto nařízení se vztahuje na letadla využívaná pro civilní letectví. Nevztahuje se na letadla využívaná pro vojenské, celní, policejní či podobné operace.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „letadlem“ letadlo s pevnými křídly o maximální certifikované vzletové hmotnosti 34 000 kg nebo více nebo letadlo s osvědčením pro maximální počet 19 nebo více míst pro cestující pro daný typ, přičemž se nezapočítávají místa určená pouze pro posádku;
- 2) „letištěm“ letiště s více než 50 000 pohyby civilních letadel za kalendářní rok (pohybem se rozumí start nebo přistání), na základě průměrného počtu pohybů za poslední tři kalendářní roky před posouzením hluku;

- 3) „vyváženým přístupem“ proces vypracovaný Mezinárodní organizací pro civilní letectví, podle něhož se škála možných opatření, tj. snížení hluku z letadel u zdroje, územní plánování, provozní postupy a provozní omezení ke snížení hluku, systematicky posuzuje za účelem řešení problému hluku nákladově nejefektivnějším způsobem podle konkrétní situace na jednotlivých letištích;
- 4) „letadlem téměř vyhovujícím předpisům“ letadlo, které je osvědčeno podle limitů stanovených ve svazku 1 části II hlavy 3 přílohy 16 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví podepsané dne 7. prosince 1944 (dále jen „Chicagská úmluva“) kumulativní mezní hodnotou nižší než 8 EPNdB (decibelů skutečně vnímaného hluku) během přechodného období končícího dne 14. června 2020 a kumulativní mezní hodnotou nižší než 10 EPNdB po skončení daného přechodného období, kde kumulativní mezní hodnota je hodnota vyjádřená v EPNdB získaná jako součet jednotlivých mezních hodnot (tj. rozdílů mezi hladinou hluku, pro kterou bylo vydáno osvědčení, a nejvyšší přípustnou hladinou hluku) na třech referenčních měřicích bodech, jak je stanoveno ve svazku 1 části II hlavy 3 přílohy 16 Chicagské úmluvy;
- 5) „opatřením ke snížení hluku“ jakékoli opatření, které má vliv na hluk v okolí letišť, na něž se vztahují zásady vyváženého přístupu, včetně ostatních neprovozních opatření, která mohou mít vliv na počet osob vystavených hluku z letadel;
- 6) „provozními omezeními“ opatření ke snížení hluku, která omezují přístup letadel na letiště či snižují jeho provozní kapacitu, včetně provozních omezení zaměřených na stažení letadel téměř vyhovujících předpisům z provozu na určitých letištích nebo částečných provozních omezení, která se vztahují například na stanovenou dobu během dne nebo pouze na některé letištní dráhy.

Článek 3

Příslušné orgány

1. Členský stát, v němž se nachází letiště ve smyslu čl. 2 bodu 2, určí jeden či více příslušných orgánů odpovědných za postup, který se použije pro přijímání provozních omezení.
2. Příslušné orgány musí být nezávislé na jakékoli organizaci, jež by mohla být opatřeními ke snížení hluku dotčena. Této nezávislosti lze dosáhnout prostřednictvím funkčního oddělení.
3. Členské státy včas oznámí Komisi názvy a adresy určených příslušných orgánů uvedených v odstavci 1. Komise tyto informace zveřejní.

Článek 4

Právo na podání opravných prostředků

1. Členské státy v souladu s vnitrostátními právními předpisy a postupy zajistí právo na podání opravného prostředku proti provozním omezením přijatým podle tohoto nařízení, a to k odvolacímu orgánu, který není orgánem, který napadené provozní omezení přijal.
2. Členské státy, v nichž se nachází některé letiště ve smyslu čl. 2 bodu 2, včas oznámí Komisi název a adresu určeného odvolacího orgánu uvedeného v odstavci 1 nebo případně opatření zajišťující, že bude odvolací orgán ustaven.

Článek 5

Obecná pravidla regulace hluku z letecké dopravy

1. Členské státy zajistí, aby byla hluková situace na jednotlivých letištích ve smyslu čl. 2 bodu 2 hodnocena podle směrnice 2002/49/ES.

2. Členské státy zajistí, aby byl přijat vyvážený přístup k regulaci hluku z letadel na letištích, kde byl identifikován problém hluku. Za tímto účelem zajistí, aby:

- a) byl pro dané letiště vymezen cíl týkající se snížení hluku, v případě potřeby s přihlédnutím k článku 8 a příloze V směrnice 2002/49/ES;
- b) byla určena možná opatření ke zmírnění dopadu hluku;
- c) byla důkladně zhodnocena pravděpodobná nákladová efektivita opatření ke snížení hluku;
- d) byla zvolena opatření zohledňující veřejný zájem v oblasti letecké dopravy, pokud jde o vyhlídky budoucího rozvoje letišť, bez negativního dopadu na bezpečnost;
- e) byly ohledně zamýšlených opatření transparentním způsobem konzultovány zúčastněné strany;
- f) byla přijímána příslušná opatření a byly o nich k dispozici dostatečné informace;
- g) byla prováděna příslušná opatření a
- h) bylo zajištěno řešení sporů.

3. Členské státy při přijímání opatření ke snížení hluku zajistí, aby byl s cílem určit nákladově nejefektivnější opatření či soubor opatření zvážen následující soubor možných opatření:

- a) předvídatelný dopad snížení hluku z letadel u zdroje;
- b) územní plánování a správa;
- c) provozní postupy vedoucí ke snížení hluku;
- d) neuplatňovat provozní omezení jako první možnost, ale pouze po zvážení ostatních opatření v rámci vyváženého přístupu.

Možná opatření mohou v případě potřeby zahrnovat stažení téměř vyhovujících předpisů z provozu. Členské státy nebo případně řídicí orgány letišť mohou během přechodného období podle čl. 2 bodu 4 poskytnout ekonomické pobídky, aby povzbudily provozovatele letadel k používání méně hlučných letadel. Tyto ekonomické pobídky musí být v souladu s příslušnými pravidly pro státní podporu.

4. Opatření mohou být v rámci vyváženého přístupu rozlišena podle typu letadla, hlučnosti letadla, využití letiště a zařízení pro leteckou navigaci, dráhy letu nebo dotčeného časového rámce.

5. Aniž je dotčen odstavec 4, provozní omezení, jež mají podobu stažení letadel téměř vyhovujících předpisům z provozu, nesmějí mít dopad na civilní podzvuková letadla, která vyhovují, buď na základě původně vydaného, či opětovně vydaného osvědčení, hlukovým normám stanoveným ve svazku 1 části II hlavy 4 přílohy 16 Chicagské úmluvy.

6. Opatření či soubory opatření přijatá v souladu s tímto nařízením pro dané letiště nesmějí být více omezující, než je nezbytné k dosažení cílů týkajících se snížení hluku ve venkovním prostředí stanoveným pro toto letiště. Provozní omezení nesmějí být diskriminující, zejména na základě státní příslušnosti nebo totožnosti, ani svévolná.

Článek 6

Pravidla posuzování hluku

1. Příslušné orgány zajistí, aby byla pravidelně posuzována hluková situace na letištích, za něž jsou odpovědné, v souladu se směrnicí 2002/49/ES a s platnými právními předpisy v každém členském státě. Příslušné orgány mohou požádat o podporu ze strany orgánu pro kontrolu výkonnosti uvedeného v článku 3 nařízení Komise (EU) č. 691/2010 ⁽¹⁾.

2. Pokud z posouzení uvedeného v odstavci 1 vyplývá, že pro řešení problému hluku na daném letišti budou zřejmě zapotřebí nová opatření spočívající v provozních omezeních, příslušné orgány zajistí, aby:

- a) byly před zavedením provozních omezení použity metoda, ukazatele a informace uvedené v příloze I tak, aby byl náležitě zohledněn podíl jednotlivých druhů opatření v rámci vyváženého přístupu;
- b) za účelem posouzení opatření ke zmírnění hluku byla na patřičné úrovni navázána technická spolupráce mezi provozovateli letišť, provozovateli letadel a poskytovateli letových navigačních služeb. Příslušné orgány rovněž zajistí, aby byli konzultováni místní obyvatelé či jejich zástupci a příslušné místní orgány a aby jim byly poskytnuty technické informace o opatřeních ke zmírnění hluku;
- c) byla v souladu s přílohou II posouzena nákladová efektivnost veškerých nových provozních omezení. Méně významné technické změny opatření, jež nemají podstatné dopady na kapacitu ani provoz letišť, se za nová provozní omezení nepovažují;
- d) postup konzultací se zúčastněnými stranami, který může mít formu mediačního řízení, je zorganizován včas a náležitým způsobem, přičemž je zajištěna otevřenost a transparentnost, pokud jde o údaje a metody výpočtu. Nejméně tři měsíce před přijetím nových provozních omezení k nim mohou zúčastněné strany předkládat připomínky. Mezi zúčastněné strany musí patřit alespoň:
  - i) místní obyvatelé žijící v blízkosti letišť, kteří jsou zasaženi hlukem z letecké dopravy, nebo jejich zástupce a příslušné místní orgány,
  - ii) představitelé místních podniků se sídlem v blízkosti letišť, jejichž činnost je ovlivněna leteckou dopravou a provozem letiště,
  - iii) příslušní provozovatelé letišť,
  - iv) představitelé provozovatelů letadel, kteří mohou být dotčeni opatřeními ke snížení hluku,
  - v) příslušní poskytovatelé letových navigačních služeb,
  - vi) manažer struktury vzdušného prostoru ve smyslu nařízení Komise (EU) č. 677/2011 ⁽²⁾,
  - vii) případně určený koordinátor letištních časů.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 691/2010 ze dne 29. července 2010, kterým se stanoví systém sledování výkonnosti letových navigačních služeb a funkcí sítě a mění nařízení (ES) č. 2096/2005, kterým se stanoví společné požadavky pro poskytování letových navigačních služeb (Úř. věst. L 201, 3.8.2010, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (EU) č. 677/2011 ze dne 7. července 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro funkce sítě uspořádání letového provozu (ATM) a kterým se mění nařízení (EU) č. 691/2010 (Úř. věst. L 185, 15.7.2011, s. 1).

3. Příslušné orgány sledují a kontrolují provádění provozních omezení a přijímají nezbytná opatření. Zajistí, aby byly obyvatelům žijícím v blízkosti letišť a příslušným místním orgánům zdarma a neprodleně zpřístupněny náležité informace.

4. K těmto náležitým informacím mohou patřit rovněž:

- a) při dodržení vnitrostátních právních předpisů informace o údajném nesplnění povinností v důsledku změn letových postupů, pokud jde o způsobené dopady a o důvody těchto změn;
- b) obecná kritéria používaná při organizaci a řízení provozu na jednotlivých letištích do té míry, do jaké mohou mít dopad na životní prostředí nebo na hladinu hluku, a
- c) údaje shromážděné systémy měření hluku, jsou-li dostupné.

Článek 7

Informace o hlučnosti letadel

1. Rozhodnutí o provozních omezeních ke snížení hluku je založeno na hlučnosti příslušného letadla stanovené osvědčením vydaným postupem podle svazku 1 přílohy 16 Chicagské úmluvy, šesté vydání z března roku 2011.

2. Na žádost Komise jí provozovatelé letadel sdělí následující informace týkající se hlučnosti svých letadel, která provozují na letištích Unie:

- a) státní příslušnost letadla a jeho registrační značka;
- b) dokumentace týkající se hlučnosti provozovaného letadla spolu se související maximální vzletovou hmotností;
- c) jakákoli úprava letadla, jež má vliv na jeho hlučnost a je uvedena v dokumentaci týkající se hlučnosti.

3. Držitelé typového osvědčení letadla nebo doplňkového typového osvědčení vydaného v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 ⁽¹⁾ a právnické či fyzické osoby provozující letadla, pro něž nebylo vydáno žádné typové osvědčení podle uvedeného nařízení, předloží na žádost agentury informace o hlučnosti a výkonnosti letadla pro účely modelování hluku. Agentura stanoví požadované údaje a upřesní, v jaké lhůtě a podobě a jakým způsobem mají být předloženy. Agentura tyto obdržené informace o hlučnosti a výkonnosti letadla pro účely modelování hluku ověří a poskytne je pro účely modelování hluku dalším stranám.

4. Údaje uvedené v odstavcích 2 a 3 se omezí na nezbytně nutný rozsah a jsou poskytovány zdarma, v elektronické podobě a v příslušném formátu, je-li stanoven.

5. Agentura ověří údaje o hlučnosti a výkonnosti letadla pro účely modelování ve vztahu ke svým úkolům vykonávaným v souladu s čl. 6 odst. 1 nařízení (ES) č. 216/2008.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2008 ze dne 20. února 2008 o společných pravidlech v oblasti civilního letectví a o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost letectví, kterým se ruší směrnice Rady 91/670/EHS, nařízení (ES) č. 1592/2002 a směrnice 2004/36/ES (Úř. věst. L 79, 19.3.2008, s. 1).

6. Údaje jsou uchovávány v centrální databázi a poskytovány příslušným orgánům, provozovatelům letadel, poskytovatelům letových navigačních služeb a provozovatelům letišť pro provozní účely.

Článek 8

Pravidla pro zavádění provozních omezení

1. Příslušné orgány informují o zavedení provozního omezení pro dané letiště na dané plánovací období členské státy, Komisi a příslušné zúčastněné strany v šestiměsíční lhůtě, jež končí nejpozději dva měsíce před určením koordinačních parametrů pro přidělování letištních časů uvedených v čl. 2 písm. m) nařízení Rady EHS č. 95/93 ⁽¹⁾.

2. Po posouzení provedeném v souladu s článkem 6 musí být k oznámení přiložena písemná zpráva v souladu s požadavky uvedenými v článku 5 uvádějící důvody pro zavedení provozního omezení, cíl týkající se snížení hluku stanovený pro dané letiště, opatření, jež byla za účelem splnění tohoto cíle zvážena, a hodnocení pravděpodobné nákladové efektivnosti různých zvažovaných opatření, včetně jejich případných přeshraničních dopadů.

3. Na žádost členského státu nebo z vlastní iniciativy může Komise během tří měsíců ode dne obdržení informací podle odstavce 1 postup pro zavedení provozního omezení přezkoumat. Pokud Komise zjistí, že zavedení provozního omezení ke snížení hluku neodpovídá postupu stanovenému v tomto nařízení, může tuto skutečnost oznámit dotčenému příslušnému orgánu. Dotčený příslušný orgán oznámení Komise posoudí a před zavedením provozních omezení informuje Komisi o svých záměrech.

4. V případě, že se provozní omezení týkají stažení letadel téměř vyhovujících předpisům z určitého letiště, nesmí být na tomto letišti po dobu šesti měsíců po daném oznámení podle odstavce 1 povoleny žádné dodatečné služby nad rámec počtu pohybů s letadly téměř vyhovujícími předpisům. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány rozhodly o každoročním rozsahu snižování počtu pohybů letadel dotyčných provozovatelů, téměř vyhovujících předpisům, na daném letišti, přičemž náležitě přihlédnou ke stáří letadla a ke složení celé flotily. Aniž je dotčen čl. 5 odst. 4, nesmí být tento rozsah větší než 25 % počtu pohybů letadel téměř vyhovujících předpisům pro jednotlivé provozovatele obsluhující dané letiště

Článek 9

Rozvojové země

1. Aby se předešlo nepřiměřené ekonomické zátěži, mohou příslušné orgány stanovit výjimku, pokud jde o provozní omezení ke snížení hluku, pro letadla téměř vyhovující předpisům registrovaná v rozvojových zemích při plném respektování zásady nediskriminace, pokud tato letadla:

- a) mají osvědčení hlukové způsobilosti odpovídající normám stanoveným v hlavě 3 svazku 1 přílohy 16 Chicagské úmluvy;
- b) byla v Unii provozována po dobu pěti let před vstupem tohoto nařízení v platnost,
- c) byla po dobu těchto pěti let zapsána v rejstříku příslušné rozvojové země a
- d) jsou nadále provozována fyzickou či právníčkou osobou usazenou v této zemi.

2. V případě, že členský stát udělí výjimku podle odstavce 1, neprodleně o ní informuje příslušné orgány ostatních členských států a Komisi.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 95/93 ze dne 18. ledna 1993 o společných pravidlech pro přidělování letištních časů na letištích Společenství (Úř. věst. L 14, 22.1.1993, s. 1).

Článek 10

Výjimky pro provoz letadel výjimečné povahy

V jednotlivých případech mohou příslušné orgány na letištích, za něž jsou odpovědné, dočasně povolit používání letadel téměř vyhovujících předpisům, která by na základě ustanovení tohoto nařízení jinak nemohla být provozována.

Výjimka je možná pouze při:

- a) takovém použití letadel, které je tak výjimečné povahy, že by neposkytnutí dočasné výjimky nebylo vhodné, včetně letů pro potřeby humanitární pomoci, nebo
- b) neobchodních letech za účelem úprav, opravy nebo údržby.

Článek 11

Akty v přenesené pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 12, pokud jde o:

- a) technické aktualizace norem pro vydávání osvědčení hlukové způsobilosti, stanovené v čl. 5 odst. 5 a čl. 9 odst. 1 písm. a), a postup pro vydávání osvědčení uvedeného v čl. 7 odst. 1;
- b) technické aktualizace metodiky a ukazatelů stanovené v příloze I.

Účelem těchto aktualizací je zohlednit případné změny v příslušných mezinárodních pravidlech.

Článek 12

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 11 je svěřena Komisi na dobu pěti let ode dne 13. června 2016. Komise vypracuje zprávu o přenesených pravomocích nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 11 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 11 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitku ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 13**Informace a přezkoumání**

Členské státy předloží Komisi na její žádost informace o provádění tohoto nařízení.

Do dne 14. června 2021 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění tohoto nařízení.

K této zprávě budou v případě potřeby přiloženy návrhy na přezkoumání tohoto nařízení.

Článek 14**Stávající provozní omezení**

Provozní omezení ke snížení hluku, která byla zavedena již přede dnem 13. června 2016, zůstávají v platnosti do doby, než příslušné orgány rozhodnou o jejich přezkumu v souladu s tímto nařízením.

Článek 15**Zrušující ustanovení**

Směrnice 2002/30/ES se zrušuje s účinkem ode dne 13. června 2016.

Článek 16**Přechodná ustanovení**

Bez ohledu na článek 15 tohoto nařízení lze provozní omezení ke snížení hluku přijatá po dni 13. června 2016 přijmout v souladu se směrnicí 2002/30/ES, pokud k tomuto dni probíhal proces konzultací před jejich přijetím a pokud jsou tato omezení přijata nejpozději jeden rok po tomto dni.

Článek 17**Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dne 13. června 2016.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 16. dubna 2014

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda

D. KOURKOULAS

PŘÍLOHA I

POSOUZENÍ HLUKOVÉ SITUACE NA LETIŠTI

Metodika:

Príslušné orgány zajistí použití metod posuzování hluku, které byly vypracovány podle zprávy ECAC č. 29 nazvané „Standardní metoda výpočtu hlukových kontur v okolí civilních letišť“, 3. vydání.

Ukazatele:

1. Dopad hluku z letecké dopravy bude popsán minimálně pomocí hlukových indikátorů L_{den} a L_{night} , které jsou definovány a vypočítány v souladu s přílohou I směrnice 2002/49/ES.
2. Mohou být použity další ukazatele hluku, které mají objektivní základ.

Informace o regulaci hluku:

1. Aktuální soupis
  - 1.1. Popis letiště včetně údajů o jeho velikosti, umístění, okolí a rozsahu a skladbě letecké dopravy.
  - 1.2. Popis všech cílů letiště v oblasti životního prostředí a národních specifik. Jeho součástí bude popis cílů letiště týkajících se snížení hluku z letadel.
  - 1.3. Podrobné informace o hlukových konturách za příslušné předchozí roky, včetně odhadu počtu osob postižených hlukem z letadel provedeného v souladu s přílohou II směrnice 2002/49/ES.
  - 1.4. Popis stávajících i plánovaných opatření k regulaci hluku z letadel již prováděných v rámci vyváženého přístupu i jejich dopadu a podílu na hlukové situaci s odkazem na:
    - 1.4.1. v případě snížení hluku u zdroje:
      - a) informace o stávající letecké flotile a případných očekávaných technologických vylepšeních;
      - b) konkrétní plány na obnovení flotily;
    - 1.4.2. v případě územního plánování a správy:
      - a) zavedené nástroje pro plánování, jako například komplexní plánování či vymezení hlukových zón;
      - b) zavedené nástroje pro snížení hluku, jako například stavební zákony, programy protihlukové izolace či opatření ke snížení počtu oblastí s citlivým využíváním půdy;
      - c) proces konzultací s ohledem na opatření týkající se využívání půdy;
      - d) monitorování nepatřičných územních zásahů.
    - 1.4.3. v případě provozních opatření vedoucích ke snížení hluku, pokud tato opatření neomezují kapacitu letiště:
      - a) používání přednostních rozjezdových a přistávacích drah;
      - b) používání přednostních letových tras z hlediska ochrany proti hluku;

- c) používání protihlukových postupů pro přílety a odlety;
- d) uvedení rozsahu, v jakém jsou tato opatření regulována podle environmentálních ukazatelů zmíněných v příloze I nařízení (EU) č. 691/2010;

1.4.4. v případě provozních omezení:

- a) používání plošných omezení, jako například maximálního povoleného počtu pohybů letadel či hlukových kvót;
- b) používání omezení zaměřených na konkrétní letadla, jako například stažení letadel téměř vyhovujících předpisům z provozu;
- c) používání částečných omezení rozlišujících opatření realizovaná ve dne a v noci;

1.4.5. zavedené finanční nástroje, jako například letištní poplatky za hluk.

2. Prognóza vývoje bez nových opatření

- 2.1. Popis rozvoje letišť (pokud je k dispozici) již schválený a připravený, jako například zvýšená kapacita, výstavba rozjezdové dráhy nebo výstavba terminálu, prognózy přistání a vzletů, plánovaná budoucí dopravní skladba a odhadovaný růst, stejně jako podrobná studie dopadu hluku způsobeného na daném území uvedeným zvýšením kapacity, výstavbou drah či terminálů či změnou trasy letu, přistání a vzletu.
- 2.2. V případě rozšiřování kapacity letiště přínosy vyplývající z poskytnutí této další kapacity v rámci širší letecké sítě a daného regionu.
- 2.3. Popis dopadu na hlukovou situaci bez dalších opatření a popis těch opatření, která jsou již naplánována ke snížení dopadu hluku ve stejném období.
- 2.4. Prognóza vývoje hlukových kontur, včetně odhadu počtu osob, které budou pravděpodobně postiženy hlukem z letadel, která rozlišuje mezi staršími obytnými oblastmi a nově budovanými nebo plánovanými obytnými oblastmi a plánovanými budoucími obytnými oblastmi, kterým již příslušné orgány vydaly povolení.
- 2.5. Hodnocení následků a případných nákladů v případě nepřijetí opatření pro zmírnění účinků zvýšeného hluku, pokud se toto zvýšení očekává.

3. Posouzení dodatečných opatření

- 3.1. Nástin možných dodatečných opatření a uvedení hlavních důvodů pro jejich výběr. Popis těchto opatření zvolených pro další analýzu a informace o výsledku analýzy nákladové efektivnosti, zejména o nákladech na zavedení těchto opatření; odhadovaný počet osob majících z uvedených opatření užitek a jejich harmonogram; přehled jednotlivých opatření z hlediska jejich celkové účinnosti.
  - 3.2. Přehled dopadů z hlediska životního prostředí a hospodářské soutěže, jež mohou navrhovaná opatření mít na další letiště, provozovatele a další zúčastněné osoby.
  - 3.3. Důvody pro volbu upřednostňované varianty.
  - 3.4. Věcné shrnutí.
-

PŘÍLOHA II

Posouzení nákladové efektivity provozních omezení ke snížení hluku

Nákladová efektivnost zamýšlených provozních omezení ke snížení hluku bude pokud možno kvantifikovatelným způsobem posuzována s přihlédnutím k následujícím aspektům:

- 1) očekávanému přínosu zamýšlených opatření z hlediska snížení hluku v současné době a v budoucnu;
- 2) bezpečnosti letového provozu včetně rizik pro třetí osoby;
- 3) kapacitě daného letiště;
- 4) dopadům na evropskou leteckou síť.

Příslušné orgány mohou kromě toho přihlédnout také k následujícím faktorům:

- 1) zdraví a bezpečnosti místních obyvatel žijících v blízkosti daného letiště;
- 2) udržitelnosti životního prostředí včetně vzájemné závislosti mezi hlukem a emisemi;
- 3) přímým, nepřímým a katalytickým dopadům na zaměstnanost a hospodářství.

Prohlášení Komise k přezkumu směrnice 2002/49/ES

Komise jedná s členskými státy o příloze II směrnice 2002/49/ES (metody výpočtu hluku) s cílem přijmout ji v nadcházejících měsících.

Na základě práce, již v současné době provádí Světová zdravotnická organizace (WHO) v souvislosti s metodikou pro posuzování zdravotních důsledků v souvislosti s dopady hluku, má Komise v úmyslu přezkoumat přílohu III směrnice 2002/49/ES (odhad dopadu na zdraví, vztahy mezi dávkou a účinkem).

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 599/2014**ze dne 16. dubna 2014,****kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 428/2009, kterým se zavádí režim Společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 207 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 428/2009 ⁽²⁾ stanoví, že zboží dvojího užití má při vývozu z Unie nebo při tranzitu Unii, nebo pokud je dodáváno do třetí země na základě zprostředkovatelských služeb poskytovaných zprostředkovatelem, který má bydliště či sídlo v Unii, podléhat účinné kontrole.
- (2) S cílem umožnit členským státům a Unii, aby dostály svým mezinárodním závazkům, se v příloze I nařízení (ES) č. 428/2009 zavádí společný seznam zboží dvojího užití, které v Unii podléhá kontrolám. Rozhodnutí o zboží, které podléhá kontrole, se přijímají v rámci Australské skupiny, Režimu kontroly raketových technologií, Skupiny jaderných dodavatelů, Wassenaarského ujednání a Úmluvy o zákazu chemických zbraní.
- (3) Nařízení (ES) č. 428/2009 stanoví, že se seznam zboží dvojího užití stanovený v příloze I uvedeného nařízení aktualizuje v souladu s příslušnými závazky a povinnostmi, včetně jejich změn, které členské státy přijaly jako členové mezinárodních režimů nešíření a ujednání o kontrole vývozu nebo ratifikací příslušných mezinárodních smluv.
- (4) V zájmu zajištění plného souladu s mezinárodními závazky v oblasti bezpečnosti, zaručení transparentnosti a udržení konkurenceschopnosti vývozců je třeba seznam zboží dvojího užití stanovený v příloze I nařízení (ES) č. 428/2009 pravidelně aktualizovat. Prodlevy v aktualizaci seznamu zboží dvojího užití mohou mít nepříznivý dopad na bezpečnost a mezinárodní úsilí o nešíření, jakož i na výsledky hospodářské činnosti vývozců v Unii. Z technické povahy změn a ze skutečnosti, že tyto změny mají být v souladu s rozhodnutími přijatými v rámci mezinárodních režimů pro kontrolu vývozu, zároveň vyplývá, že pro provedení potřebných aktualizací v Unii by měl být použit zrychlený postup.
- (5) Nařízení (ES) č. 428/2009 zavádí všeobecné vývozní povolení Unie jako jeden ze čtyř typů vývozních povolení, která jsou podle uvedeného nařízení k dispozici. Všeobecná vývozní povolení Unie umožňují vývozcům usazeným v Unii vyvázet určité druhy zboží do některých konkrétních míst určení, a to na základě podmínek těchto povolení.
- (6) Příloha II nařízení (ES) č. 428/2009 stanoví všeobecná vývozní povolení Unie, která jsou v současnosti platná v Unii. Vzhledem k povaze těchto všeobecných vývozních povolení Unie by mohlo být namístej vyjmout z oblasti působnosti těchto povolení některá místa určení, zejména tehdy, jestliže měnící se okolnosti ukážou, že pro určité místo určení by již neměly být povoleny zjednodušené vývozní transakce v rámci všeobecného vývozního povolení Unie. Toto vyjmutí místa určení z působnosti všeobecného vývozního povolení Unie by nemělo bránit vývozcům, aby mohli požádat o jiný druh vývozního povolení v souladu s příslušnými ustanoveními nařízení (ES) č. 428/2009.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 23. října 2012 (Úř. věst. C 68 E, 7.3.2014, s. 112) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 3. března 2014 (Úř. věst. C 100, 4.4.2014, s. 6). Postoj Evropského parlamentu ze dne 3. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 428/2009 ze dne 5. května 2009, kterým se zavádí režim Společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití (Úř. věst. L 134, 29.5.2009, s. 1).

- (7) Za účelem zajištění pravidelných a včasných aktualizací společného seznamu zboží dvojího užití v souladu se závazky a povinnostmi členských států v rámci mezinárodních režimů pro kontrolu vývozu by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), pokud jde o změny přílohy I nařízení (ES) č. 428/2009 v rámci působnosti článku 15 uvedeného nařízení. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni.
- (8) Za účelem umožnění rychlé reakce Unie na měnící se okolnosti, pokud jde o posouzení citlivosti vývozu probíhajícího na základě všeobecných vývozních povolení Unie, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změny přílohy II nařízení (ES) č. 428/2009 týkající se vyjmutí míst určení z působnosti všeobecných vývozních povolení Unie. Jelikož takové změny by měly být prováděny pouze na základě posouzení, z něhož vyplývá zvýšené riziko určitého vývozu, a jelikož by další používání všeobecných vývozních povolení Unie v případě tohoto vývozu mohlo bezprostředně ohrozit bezpečnost Unie a jejích členských států, může Komise použít postup pro naléhavé případy.
- (9) Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (10) Nařízení (ES) č. 428/2009 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 428/2009 se mění takto:

- 1) V čl. 9 odst. 1 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Aby se zajistilo, že všeobecná vývozní povolení Unie uvedená v přílohách IIa až IIc se vztahují pouze na transakce s nízkým rizikem, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23a s cílem vyjmout místa určení z působnosti těchto všeobecných vývozních povolení Unie, pokud jsou na tato místa určení uvalena zbrojní embarga uvedená v čl. 4 odst. 2.

Pokud je v případě takových zbrojních embarg ze závažných naléhavých důvodů nutné vyjmout určitá místa určení z působnosti všeobecného vývozního povolení Unie, použije se na akty v přenesené pravomoci přijímané podle tohoto odstavce postup stanovený v článku 23b.“

- 2) V článku 15 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23a, pokud jde o aktualizaci seznamu zboží dvojího užití stanoveného v příloze I. Aktualizace přílohy I se provádí v rozsahu stanoveném v odstavci 1 tohoto článku. Pokud se aktualizace přílohy I týká zboží dvojího užití, které je rovněž uvedeno v přílohách IIa až IIc nebo v příloze IV, odpovídajícím způsobem se změní tyto přílohy.“

- 3) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 23a

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 9 odst. 1 a čl. 15 odst. 3 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 2. července 2014. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 9 odst. 1 a čl. 15 odst. 3 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 9 odst. 1 a čl. 15 odst. 3 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 23b

1. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku vstupují v platnost bezodkladně a jsou použitelné, pokud proti nim není vyslovena námitka v souladu s odstavcem 2. V oznámení aktu v přenesené pravomoci Evropskému parlamentu a Radě se uvedou důvody použití postupu pro naléhavé případy.

2. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky v souladu s postupem uvedeným v čl. 23a odst. 5. V takovém případě zruší Komise tento akt neprodleně poté, co jí Evropský parlament nebo Rada oznámí rozhodnutí o vyslovení námitek.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 16. dubna 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

Společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise o přezkumu systému kontrol vývozu zboží dvojího užití

Evropský parlament, Rada a Komise uznávají důležitost neustálého posilování účinnosti a soudržnosti strategického režimu kontroly vývozu EU, jenž zajišťuje vysokou úroveň bezpečnosti a přiměřenou transparentnost, aniž by snižoval konkurenceschopnost a legitimní obchod se zbožím dvojího užití.

Všechny tři orgány se domnívají, že k zachování schopnosti reagovat na nové hrozby a překotný technologický rozvoj, k omezení narušení, k vytvoření skutečného společného trhu se zbožím dvojího užití (jednotné a rovné podmínky pro vývozce) a k tomu, abychom i nadále byli pro třetí země příkladem v oblasti kontroly vývozu, je zapotřebí systém modernizovat a dále sbližovat.

Za tímto účelem je třeba zefektivnit proces aktualizace kontrolních seznamů (přílohy nařízení), posílit posuzování rizik a výměnu informací, vytvořit kvalitnější průmyslové normy a omezit rozdíly v uplatňování.

Evropský parlament, Rada a Komise berou na vědomí otázky související s vývozem některých informačních a komunikačních technologií, jež mohou být využívány v souvislosti s porušováním lidských práv i k oslabování bezpečnosti EU, zejména v případě technologií využívaných k hromadnému sledování, monitorování, stopování, vyhledávání a cenzuře, jakož i k napadání softwaru.

V této souvislosti byly zahájeny technické konzultace, a to i v rámci vzájemných návštěv pro zboží dvojího užití na úrovni EU, koordinační skupiny pro zboží dvojího užití a režimů kontroly vývozu, a nadále jsou přijímána opatření k řešení naléhavých situací prostřednictvím sankcí (podle článku 215 SFEU) nebo vnitrostátních opatření. Zesíleno bude také úsilí o podporu vícestranných dohod v souvislosti s režimy kontroly vývozu a budou posouzeny možnosti řešení této otázky v souvislosti s probíhajícím přezkumem politiky EU v oblasti kontroly vývozu zboží dvojího užití a s přípravou sdělení Komise. V této souvislosti všechny tři orgány vzaly na vědomí dohodu zúčastněných států Wassenaarského ujednání dosaženou dne 4. prosince 2013, na jejímž základě mají být zavedeny kontroly složitých sledovacích nástrojů umožňujících přístup do počítačových systémů bez autorizace a kontroly systémů sledování sítí IP.

Evropský parlament, Rada a Komise jsou rovněž odhodlány dále rozvíjet stávající „sběrný“ mechanismus pro zboží dvojího užití, jež nespadá pod přílohu I nařízení, a to za účelem dalšího posílení systému kontroly vývozu a jeho uplatňování v rámci jednotného evropského trhu.

Prohlášení Komise k aktům v přenesené pravomoci

V kontextu tohoto nařízení Komise připomíná, že v bodě 15 rámcové dohody o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí se zavázala poskytovat Parlamentu veškeré informace a dokumentaci ze svých schůzek s národními odborníky v souvislosti se svou prací na přípravě aktů v přenesené pravomoci.

Prohlášení Komise o aktualizaci nařízení

V zájmu zajištění lépe integrovaného, účinnějšího a soudržnějšího evropského přístupu k pohybu (vývoz, přeprava, zprostředkování a tranzit) strategického zboží Komise co možná nejdříve předloží nový návrh na aktualizaci nařízení.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 600/2014**ze dne 15. května 2014****o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nedávná finanční krize odhalila v oblasti transparentnosti finančních trhů slabá místa, která mohou přispět ke škodlivým socio-ekonomickým důsledkům. Posílení transparentnosti je jednou ze společných zásad pro posílení finančního systému, jak potvrdilo také prohlášení čelných představitelů skupiny G20 přijaté v Londýně dne 2. dubna 2009. Za účelem posílení transparentnosti a zlepšení fungování vnitřního trhu s finančními nástroji by měl být zaveden nový rámec stanovující jednotné požadavky na transparentnost obchodů na trzích s finančními nástroji. Tento rámec by měl stanovit komplexní pravidla pro širokou škálu finančních nástrojů. Měl by doplnit požadavky na transparentnost pokynů a obchodů s akciemi stanovené směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ⁽⁴⁾.
- (2) Skupina na vysoké úrovni pro finanční dohled v EU, které předsedal Jacques de Larosière, vyzvala Unii k vytvoření harmonizovanějšího souboru předpisů v oblasti finanční regulace. V souvislosti s budoucí evropskou dohledovou architekturou zasedání Evropské rady ve dnech 18. a 19. června 2009 zdůraznilo potřebu vytvořit jednotný evropský soubor pravidel, který by se vztahoval na všechny finanční instituce na vnitřním trhu.
- (3) V důsledku toho by se nová legislativa měla skládat ze dvou různých právních nástrojů: směrnice a tohoto nařízení. Oba právní nástroje by měly společně tvořit právní rámec upravující požadavky na investiční podniky, regulované trhy a poskytovatele služeb hlášení údajů. Toto nařízení by tedy mělo být vykládáno společně s uvedenou směrnicí. Potřeba vytvořit jednotný soubor pravidel pro všechny instituce ohledně určitých požadavků a vyhnout se možné regulatorní arbitráži stejně jako poskytnout účastníkům trhu větší právní jistotu a snížit složitost regulace opodstatňuje použití právního základu, který dovoluje přijmout nařízení. S cílem odstranit zbývající překážky obchodu a významná narušení hospodářské soutěže, které pramení z rozdílností mezi vnitrostátními právními řádů, a zabránit vzniku dalších možných překážek obchodu a významných narušení hospodářské soutěže je nezbytné přijmout nařízení, které by zavedlo jednotná pravidla použitelná ve všech členských

⁽¹⁾ Úř. věst. C 161, 7.6.2012, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. L 143, 22.5.2012, s. 74.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 13. května 2014.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1).

státech. Takovýto přímo použitelný právní akt má za cíl rozhodujícím způsobem přispět k hladkému fungování vnitřního trhu, a měl by tedy vycházet z článku 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) vykládaného v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské unie.

- (4) Směrnice 2004/39/ES stanovila pravidla pro předobchodní a poobchodní transparentnost obchodování s akciemi přijatými k obchodování na regulovaném trhu a pro hlášení obchodů s finančními nástroji přijatými k obchodování na regulovaném trhu příslušným orgánům. Směrnicí je nutné přepracovat s cílem vhodně reagovat na vývoj na finančních trzích a kvůli řešení slabých míst a vyplnění mezer, které se mimo jiné projeví během krize finančních trhů.
- (5) Ustanovení týkající se požadavků na transparentnost obchodů a transparentnost regulace by měla mít formu přímo použitelných právních předpisů uplatňovaných na všechny investiční podniky, které by se měly řídit jednotnými pravidly na všech trzích Unie, aby bylo zajištěno jednotné uplatňování jednotného regulačního rámce, aby se posílila důvěra v transparentnost trhů v celé Unii, aby se snížila složitost regulace a náklady investičních podniků na dodržování předpisů, zejména u finančních institucí působících přeshraničně, a aby se přispělo k odstranění narušení hospodářské soutěže. Přijetí nařízení, které zajistí přímou použitelnost, je nejvhodnější pro dosažení uvedených cílů na poli regulace a pro zajištění jednotných podmínek tím, že zamezí vzniku lišících se vnitrostátních požadavků, k nimž by vedlo provedení směrnice.
- (6) Je důležité zajistit, aby obchodování s finančními nástroji probíhalo co nejvíce v organizovaných systémech a aby byly tyto systémy řádně regulovány. Na základě směrnice 2004/39/ES se rozvinuly určité systémy obchodování, které nebyly řádně zachyceny regulačním režimem. Všechny systémy obchodování s finančními nástroji, jako jsou např. entity známé jako sítě párování pokynů, by měly být do budoucna řádně regulovány a měly by být povoleny v rámci jednoho z typů mnohostranných obchodních systémů nebo jakožto systematický internalizátor na základě podmínek stanovených v tomto nařízení a ve směrnici 2014/65/EU ⁽¹⁾.
- (7) Měly by být upřesněny a i nadále vzájemně úzce sladěny definice regulovaného trhu a mnohostranného obchodního systému (MTF) tak, aby bylo zřejmé, že účinně plní stejnou funkci organizovaného obchodování. Definice by měly vyloučit dvoustranné systémy, ve kterých investiční podnik vstupuje do každého obchodu na vlastní účet, a to i jako protistrana, jež nenese riziko a vstupuje mezi kupujícího a prodávajícího. Regulovaným trhům a mnohostranným obchodním systémům by nemělo být dovoleno provádět pokyny na účet zákazníka za použití svého vlastního kapitálu. Pojem „systém“ zahrnuje jak veškeré trhy, které jsou tvořeny souborem pravidel a platformou pro obchodování, tak trhy, jež fungují pouze na základě souboru pravidel. Regulované trhy a mnohostranné obchodní systémy nemusí být provozovateli „technického“ systému pro párování pokynů a mělo by jim být umožněno provozovat jiné obchodní protokoly, včetně systémů, v nichž uživatelé mohou obchodovat oproti kotacím, které požadují od více poskytovatelů. Trh, který je tvořen pouze souborem pravidel, jež upravuje aspekty týkající se členství, přijímání nástrojů k obchodování, obchodování mezi členy, povinnosti týkající se hlášení a případně transparentnosti, je regulovaným trhem nebo mnohostranným obchodním systémem ve smyslu tohoto nařízení a obchody uzavřené podle uvedených pravidel se považují za uzavřené v systémech regulovaného trhu či v mnohostranném obchodním systému. Pojem „nákupní a prodejní zájmy“ je třeba chápat v širším smyslu, tedy tak, že zahrnuje pokyny, kotace a projevy zájmu.

Jeden z důležitých požadavků se týká povinnosti, aby byly tyto zájmy sdružovány v systému prostřednictvím závazných stanovených organizátorem systému. V důsledku toho budou tyto zájmy sdružovány podle pravidel systému nebo pomocí protokolů či vnitřních provozních postupů systému, včetně postupů obsažených v programovém vybavení počítačů. Pojem „závazná pravidla“ se rozumí pravidla, která neponechávají regulovanému trhu nebo organizátorovi trhu nebo investičnímu podniku provozujícímu mnohostranný obchodní systém žádnou volnost v rozhodování o tom, jak se mohou zájmy vzájemně ovlivňovat. Uvedené definice vyžadují, aby se zájmy sdružovaly způsobem vedoucím k uzavření smlouvy, tedy aby realizace probíhala podle pravidel systému nebo pomocí protokolů či vnitřních provozních postupů systému.

- (8) S cílem zvýšit transparentnost a účinnost finančních trhů v Unii a zajistit rovné podmínky pro různé obchodní systémy nabízející mnohostranné obchodní služby, je nezbytné zavést novou kategorii organizovaného obchodního systému (OTF) (uplatňující se na obchodní systémy) pro dluhopisy, strukturované finanční produkty, povolenky na emise a deriváty a zajistit, aby byla vhodně regulována a uplatňovala nediskriminační pravidla týkající se přístupu k tomuto systému. Tato nová kategorie je široce vymezena, a měla by tak nyní i v budoucnosti pokrýt všechny typy organizovaného provádění a sjednávání obchodů, které neodpovídají funkcím či regulativním

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (viz strana 349 v tomto čísle Úředního věstníku).

specifikacím stávajících obchodních systémů. Je tedy třeba přijmout odpovídající organizační požadavky a pravidla transparentnosti, která podporují účinné určování cen. Tato nová kategorie zahrnuje systémy způsobilé pro obchodování s deriváty způsobilými ke clearingu a s dostatečně likvidními deriváty.

Neměla by zahrnovat nástroje, při kterých se nerealizuje či nesjednává žádný skutečný obchod, jako jsou například vývěsky používané k inzerci zájmu o prodeje či nákup, další subjekty shromažďující či sdílející možné zájmy o prodej či nákup, služby elektronického potvrzení po uzavření obchodu nebo komprese portfolií, jíž se snižují jiná než tržní rizika u stávajících portfolií derivátů, aniž se mění jejich tržní riziko. Kompresi portfolií může poskytovat celá škála podniků, které nejsou jako takové regulovány tímto nařízením nebo směrnicí 2014/65/EU, jako jsou např. ústřední protistrany, registry obchodních údajů, investiční podniky nebo organizátoři trhu. Je třeba vyjasnit, že v případě, že investiční podniky a organizátoři trhu provádějí kompresi portfolií, některá ustanovení tohoto nařízení a směrnice 2014/65/EU se na kompresi portfolia neuplatní. Vzhledem k tomu, že centrální depozitáři cenných papírů, v podléhají stejným požadavkům jako investiční podniky při poskytování určitých investičních služeb či výkonu určitých investičních činností neměla by se ustanovení tohoto nařízení a směrnice 2014/65/EU na podniky, které jimi nejsou upraveny, při provádění komprese portfolia.

- (9) Tato nová kategorie organizovaného obchodního systému doplní stávající typy obchodních systémů. Zatímco regulované trhy a mnohostranné obchodní systémy mají závazná pravidla pro provádění obchodů, organizátor organizovaného obchodního systému by měl provádět pokyny s základě volného uvážení s tím, že případně podléhá požadavkům předběžné transparentnosti a povinnosti nejlepšího způsobu provedení. Na obchody uzavírané v organizovaném obchodním systému organizovaném investičním podnikem či organizátorem trhu by se tedy měly vztahovat povinnosti v oblasti pravidel pro výkon činnosti, provedení za nejlepších podmínek a nakládání s pokyny zákazníků. Organizátor trhu s povolením k provozování organizovaného obchodního systému by měl mimoto dodržovat ustanovení kapitoly 1 směrnice 2014/65/EU, pokud jde o podmínky a postupy pro udělování povolení investičním podnikům. Investiční podnik nebo organizátor trhu provozující organizovaný obchodní systém by se měl řídit svým uvážením na dvou úrovních: zaprvé, pokud se bude rozhodovat o zadání pokynu v organizovaném obchodním systému nebo o jeho opětovném stažení a zadruhé, pokud se bude rozhodovat o tom, že nespájí konkrétní pokyn s pokyny dostupnými v systému v určitý okamžik, je-li to v souladu s konkrétními pokyny zákazníků a s povinnostmi nejlepšího způsobu provedení.

V případě systému, který kříží pokyny zákazníků, by měl mít organizátor možnost rozhodnout, zda, kdy a v jakém objemu chce spárovat dva či více pokynů v daném systému. V souladu s čl. 20 odst. 1, 2, 4 a 5 směrnice 2014/65/EU a aniž je dotčen čl. 20 odst. 3 směrnice 2014/65/EU by měl podnik mít možnost usnadnit jednání mezi zákazníky s cílem sloučit dva či více potenciálně slučitelných obchodních zájmů do jednoho obchodu. Na obou úrovních vlastního uvážení musí organizátor organizovaného obchodního systému plnit své povinnosti podle článků 18 a 27 směrnice 2014/65/EU. Organizátor trhu nebo investiční podnik provozující organizovaný obchodní systém uživatelům daného obchodního systému by měl jasně oznámit, za jakých podmínek se budou řídit svým uvážením. Protože však organizovaný obchodní systém představuje skutečnou obchodní platformu, měl by být organizátor platformy neutrální. Investiční podnik nebo organizátor trhu provozující organizovaný obchodní systém by proto měli podléhat požadavkům týkajícím se nediskriminačního provádění a jak investiční podnik, či organizátor trhu provozující organizovaný obchodní systém, tak jakýkoli jiný subjekt, který je součástí téže skupiny nebo právnické osoby jako investiční podnik nebo organizátor trhu, by neměli mít možnost provádět pokyny na účet zákazníka v rámci organizovaného obchodního systému za použití vlastního kapitálu.

Za účelem snazšího provedení jednoho nebo více pokynů zákazníků týkajících se dluhopisů, strukturovaných finančních produktů, povolenek na emise a derivátů, u nichž byla podle článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ⁽¹⁾ stanovena povinnost clearing, bude moci organizátor organizovaného obchodního systému přistoupit ke „spárování pokynů na vlastní účet“ ve smyslu směrnice 2014/65/EU, pokud s tím zákazník souhlasil. Pokud se jedná o veřejnoprávní dluhopisy, pro které neexistuje likvidní trh, měl by mít investiční podnik či organizátor trhu provozující organizovaný obchodní systém možnost provádět obchodování na vlastní účet, které není obchodováním na základě spárování pokynů na vlastní účet. Při párování pokynů na vlastní účet musí být dodrženy veškeré požadavky na předobchodní a poobchodní transparentnost i povinnosti nejlepšího způsobu provedení. Organizátor organizovaného obchodního systému nebo jakýkoli subjekt, který je součástí téže skupiny nebo právnické osoby jako investiční podnik nebo organizátor trhu, by neměl v organizovaném obchodním systému, který sám provozuje, jednat jako systematický internalizátor. Organizátor organizovaného obchodního systému by rovněž měl v oblasti řádného řízení případných střetů zájmů podléhat stejným povinnostem jako mnohostranný obchodní systém.

- (10) Veškeré organizované obchodování by mělo probíhat v regulovaných systémech a mělo by být plně transparentní jak před uskutečněním, tak po uskutečnění obchodu. Vhodně nastavené požadavky na transparentnost se tudíž musí vztahovat na všechny druhy obchodních systémů a na všechny finanční nástroje, se kterými se v těchto systémech obchoduje.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů Text s významem pro EHP (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

- (11) K zajištění většího objemu obchodování na regulovaných obchodních systémech a u systematických internalizátorů by měla být do tohoto nařízení začleněna povinnost investičních podniků obchodovat akcie přijaté k obchodování na regulovaném trhu či obchodované v obchodním systému. Tato obchodní povinnost investičním podnikům ukládá, aby prováděly veškeré obchody (včetně obchodů prováděných na vlastní účet a obchodování při provádění pokynů na účet zákazníka) na regulovaném trhu, v mnohostranném obchodním systému, u systematického internalizátora nebo ve srovnatelném obchodním systému třetí země. Je však rovněž třeba umožnit výjimku z této obchodní povinnosti, existují-li k tomu oprávněné důvody. Těmito oprávněnými důvody jsou případy, kdy se jedná o nesystematické, ad hoc, nepravdivé a sporadické obchody, jakož i obchody technické, jako jsou obchody typu „give-up“, jež se nepodílejí na procesu určování cen. Taková výjimka z uplatňování této obchodní povinnosti by neměla být využívána k obcházení omezení, která byla zavedena ohledně využívání výjimky z referenční ceny a výjimky ze sjednané ceny, nebo k provozování sítě párování pokynů či jiného systému párování.

Možností provádět obchody prostřednictvím systematického internalizátora není dotčen režim systematického internalizátora stanovený tímto nařízením. Cílem je, aby daným způsobem mohl být obchod proveden v případě, kdy sám investiční podnik splňuje příslušná kritéria stanovená tímto nařízením k tomu, aby byl pro příslušnou konkrétní akcii považován za systematického internalizátora; pokud však pro příslušnou konkrétní akcii za systematického internalizátora považován není, měl by mít investiční podnik i přesto možnost provést obchod prostřednictvím jiného systematického internalizátora, je-li to v souladu s jeho povinnostmi nejlepšího způsobu provedení a má-li tuto možnost. Kromě toho by investiční podnik provozující vnitřní systém párování na mnohostranném základě měl být povolen jako mnohostranný obchodní systém s cílem zajistit, aby bylo mnohostranné obchodování s akciemi, cennými papíry nahrazujícími jiné cenné papíry, fondy obchodovanými v obchodním systému, certifikáty a jinými podobnými finančními nástroji řádně regulováno. Mělo by být vyjasněno, že ustanovení směrnice 2014/65/EU o nejlepšího způsobu provedení by měla být uplatňována takovým způsobem, aby nebránila obchodním povinnostem stanoveným v tomto nařízení.

- (12) Obchodování s cennými papíry nahrazujícími jiné cenné papíry, fondy obchodovanými v obchodním systému, certifikáty, podobnými finančními nástroji a akciemi, které nebyly přijaty k obchodování na regulovaném trhu, probíhá ve velké míře stejným způsobem a plní takřka totožný hospodářský účel jako obchodování s akciemi přijatými k obchodování na regulovaném trhu. Ustanovení o transparentnosti použitelná pro akcie přijaté k obchodování na regulovaných trzích by tedy měla být rozšířena i na uvedené finanční nástroje.
- (13) Přestože se v zásadě uznává potřebnost režimu výjimek z předobchodní transparentnosti pro podporu efektivního fungování trhů, u samotných ustanovení o výjimkách pro akcie, která jsou použitelná na základě směrnice 2004/39/ES a nařízení Komise (ES) č. 1287/2006 ⁽¹⁾, je nutné prověřit, zda jsou i nadále vhodná z hlediska rozsahu a použitelných podmínek. K zajištění jednotného uplatňování výjimek z předobchodní transparentnosti u akcií a nakonec i u dalších podobných finančních nástrojů a nekapitálových produktů pro konkrétní tržní modely, jakož i druhy a objemy pokynů, by měl Evropský orgán pro cenné papíry a trhy zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ⁽²⁾ (dále jen „orgán ESMA“), posuzovat sloučitelnost jednotlivých žádostí o použití výjimky s pravidly stanovenými v tomto nařízení a v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle tohoto nařízení. Posouzení orgánem ESMA by mělo mít podobu stanoviska v souladu s článkem 29 nařízení (EU) č. 1095/2010. Kromě toho by měl orgán ESMA v přiměřené lhůtě přezkoumat stávající výjimky pro akcie a měl by stejným postupem posoudit, zda jsou i nadále v souladu s pravidly obsaženými v tomto nařízení a v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle tohoto nařízení.
- (14) Finanční krize odhalila konkrétní nedostatky ve způsobu, jakým mají účastníci trhu k dispozici informace o obchodních příležitostech a cenách u finančních nástrojů jiných než akcií, a to zejména pokud jde o načasování, rozčlenění, rovný přístup a spolehlivost. Měly by být tedy včas zavedeny požadavky předobchodní a poobchodní transparentnosti zohledňující různé vlastnosti a tržní struktury konkrétních druhů finančních nástrojů jiných než akcií a měly by být nastaveny pro různé druhy systémů obchodování, včetně systémů obchodování založených na knize pokynů a na kotacích, hybridních systémů obchodování, systémů obchodování založených na periodických aukcích a systémů hlasového obchodování (voice trading). Ke stanovení solidního rámce pro transparentnost všech příslušných finančních nástrojů, by se měly tyto požadavky vztahovat na dluhopisy, strukturované finanční produkty, povolenky na emise a deriváty, s nimiž se obchoduje v obchodním systému. Výjimky z předobchodní transparentnosti a z požadavků týkajících se odkladu uveřejnění by proto měly být možné jen v určitých vymezených případech.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1287/2006 ze dne 10. srpna 2006, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES, pokud jde o evidenční povinnosti investičních podniků, hlášení obchodů, transparentnost trhu, přijímání finančních nástrojů k obchodování a o vymezení pojmů pro účely zmíněné směrnice (Úř. věst. L 241, 2.9.2006, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

- (15) Je nezbytné zavést náležitou míru transparentnosti obchodů na trzích s dluhopisy, strukturovanými finančními produkty a deriváty s cílem napomoci oceňování produktů a přispět k efektivnosti tvorby cen. Strukturované finanční produkty by měly zejména zahrnovat cenné papíry kryté aktivy podle definice v čl. 2 odst. 5 nařízení Komise (ES) č. 809/2004 ⁽¹⁾, k nimž patří mimo jiné zajištěné dluhové závazky.
- (16) Aby byly zajištěny jednotné podmínky použitelné pro obchodní systémy, měly by se na různé druhy obchodních systémů vztahovat stejné požadavky předobchodní a poobchodní transparentnosti. Požadavky na transparentnost by měly být nastaveny pro různé druhy finančních nástrojů, včetně kapitálových nástrojů, dluhopisů a derivátů, a měly by tak zohledňovat zájmy jak investorů, tak emitentů veřejnoprávních dluhopisů a tržní likvidity. Tyto požadavky by měly být nastaveny pro různé druhy nástrojů, včetně systémů založených na knize pokynů, systémů založených na kotacích, jako jsou systémy žádostí o kotace, stejně jako systémů hybridního makléřství (hybrid brokering) a hlasového makléřství (voice brokering), a měly by zohlednit objem obchodů, včetně obratu a dalších relevantních kritérií.
- (17) S cílem předejít jakémukoli nepříznivému dopadu na proces tvorby cen je nezbytné zavést vhodný mechanismus objemového stropu pro pokyny zadávané do systémů, které jsou založeny na metodice obchodování určující cenu podle určité referenční ceny, a pro některé sjednané obchody. Součástí tohoto mechanismu by měl být dvojitý strop, kdy se na každý obchodní systém, který využívá uvedených výjimek, použije objemový strop, aby v každém obchodním systému bylo možno provádět pouze určitý procentní podíl obchodování, a dále bude existovat celkový objemový strop, jehož překročení by mělo za následek pozastavení využívání uvedených výjimek v celé Unii. V souvislosti se sjednanými obchody by se měl mechanismus uplatnit pouze na ty obchody, jež jsou realizovány v rámci aktuálního rozpětí váženého objemem obchodování vyplývajícím z knihy objednávek nebo kotací tvůrců trhu obchodního systému, kteří daný systém provozují. Z něj by měly být vyloučeny obchody s nelikvidními akciemi, cennými papíry nahrazujícími jiné cenné papíry, fondy obchodovanými v obchodních systémech, certifikáty a podobnými finančními nástroji, a obchody, které podléhají jiným podmínkám než aktuální tržní ceně, neboť nepřispívají k procesu tvorby cen.
- (18) Aby bylo zajištěno, že obchodování formou OTC obchodů nebude ohrožovat efektivní určování cen ani rovné podmínky mezi prostředky obchodování, měly by se na investiční podniky obchodující na vlastní účet s finančními nástroji formou OTC obchodů vztahovat vhodné požadavky předobchodní transparentnosti, pokud obchodování provádějí jakožto systematictí internalizátoři ve vztahu k akciím, cenným papírům nahrazujícím jiné cenné papíry, fondům obchodovaným v obchodních systémech, certifikátům či jiným podobným finančním nástrojům, pro které existuje likvidní trh, dluhopisům, strukturovaným finančním produktům, povolenkám na emise a derivátům, které se obchodují v obchodním systému a pro něž existuje likvidní trh.
- (19) Investiční podnik provádějící pokyny na účet zákazníka za použití vlastního kapitálu by se měl považovat za systematického internalizátora, nejsou-li příslušné obchody uskutečňovány mimo obchodní systém příležitostně, účelově a nepravidelně. Jako systematictí internalizátoři by tedy měly být definovány investiční podniky, které organizovaně, často, systematicky a významně obchodují na vlastní účet, přičemž provádějí pokyny na účet zákazníka mimo obchodní systém. Požadavky na systematické internalizátory uvedené v tomto nařízení by měly platit pro investiční podnik pouze v souvislosti s jednotlivými finančními nástroji (například na úrovni kódu ISIN), v rámci nichž je daný podnik systematickým internalizátorem. Aby bylo zajištěno objektivní a účinné uplatňování definice systematického internalizátora na investiční podniky, měla by existovat předem stanovená prahová hodnota pro systematickou internalizaci obsahující přesnou specifikaci významu pojmů „často, systematicky a významně“.
- (20) Zatímco organizovaný obchodní systém je jakýkoli systém nebo zařízení, ve kterém uvnitř systému vzájemně reagují vícečetné zájmy třetích stran na nákupu či prodeji, systematickému internalizátorovi by nemělo být povoleno sdružovat zájmy třetích stran na nákupu či prodeji. Například takzvaná platforma s jedním prodejcem, kdy obchodování se odehrává vůči jedinému investičnímu podniku, by měla být považována za systematického internalizátora, pokud by splňovala požadavky uvedené v tomto nařízení. Takzvaná platforma s více prodejci, kteří vzájemně působí pro stejný finanční nástroj, by však neměla být považována za systematického internalizátora.
- (21) Systematictí internalizátoři by měli mít nejen možnost rozhodnout se na základě své obchodní politiky a objektivním nediskriminačním způsobem, kterým zákazníkům poskytnou přístup ke svým kotacím, čímž by rozlišovali mezi kategoriemi zákazníků, a měli by být rovněž oprávněni zohledňovat rozdíly mezi zákazníky, například ve vztahu k úvěrovému riziku. Systematictí internalizátoři by neměli mít povinnost uveřejňovat pevné kotace,

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 809/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES, pokud jde o údaje obsažené v prospektech, úpravu prospektů, uvádění údajů ve formě odkazu, zveřejňování prospektů a šíření inzerátů (Úř. věst. L 149, 30.4.2004, s. 1).

provádět pokyny na účet zákazníka a poskytovat přístup ke svým kotacím, pokud jde o kapitálové obchody přesahující standardní tržní objem a pokud jde o jiné než kapitálové obchody přesahující konkrétní objem pro daný finanční nástroj. Příslušné orgány by měly kontrolovat, zda systematictí internalizátoři dodržují své povinnosti, a těmto orgánům by měly být poskytovány informace, které jim tuto kontrolu umožní.

- (22) Účelem tohoto nařízení není vyžadovat uplatňování pravidel předobchodní transparentnosti na obchody prováděné na OTC základě, jiné než obchody prováděné u systematického internalizátora.
- (23) Údaje o trhu by měly být snadno a rychle dostupné uživatelům v co nejvíce rozčleněné podobě, aby si investoři a poskytovatelé datových služeb, kteří jim slouží, mohli v co největší míře individuálně přizpůsobit datová řešení. Údaje o předobchodní a poobchodní transparentnosti by proto měly být uveřejňovány v nespojené formě, aby se snížily náklady účastníků trhu, kteří údaje nakupují.
- (24) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽¹⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽²⁾ by měly být v plném rozsahu použitelné pro výměnu, předávání a zpracování osobních údajů členskými státy a orgánem ESMA pro účely tohoto nařízení, zejména jeho hlavy IV.
- (25) Vzhledem k dohodě dosažené účastníky summitu skupiny G20 v Pittsburghu dne 25. září 2009 o přesunu obchodování se standardizovanými OTC deriváty na burzy, případně elektronické obchodní platformy by měl být stanoven formální regulační postup, kterým se uloží, aby obchodování mezi finančními protistranami a velkými nefinančními protistranami se všemi deriváty, které se pokládaly za způsobilé ke clearingu a jsou dostatečně likvidní, povinně probíhalo v řadě obchodních systémů, jež podléhají srovnatelné regulaci a umožňují účastníkům obchodovat s více protistranami. Posouzení dostatečné likvidity by mělo zohlednit charakteristiky vnitrostátních trhů, včetně počtu a druhu účastníků daného trhu, a charakteristiky obchodů, jako jsou objem a frekvence obchodů na daném trhu.

Likvidní trh v některé kategorii derivátů bude charakterizován vysokým počtem aktivních účastníků trhu, včetně vhodné kombinace poskytovatelů likvidity a příjemců likvidity, úměrně k množství obchodovaných produktů, kteří často provádějí obchody s těmito produkty v objemech nižších, než jsou objemy velkého rozsahu. Taková tržní činnost by měla být určena vysokým počtem nabídek a výzev v rámci obchodního systému nebo platformy týkajících se stejného nástroje (tzv. „resting bids and offers“) v rámci příslušného derivátu, jejichž výsledkem je nízká marže pro obchod obvyklého tržního objemu. Posouzení dostatečné likvidity by mělo zohlednit skutečnost, že likvidita derivátu může významně kolísat podle tržních podmínek a jeho životního cyklu.

- (26) Vzhledem k dohodě dosažené účastníky summitu skupiny G20 v Pittsburghu dne 25. září 2009 o přesunu obchodování se standardizovanými OTC derivátovými smlouvami na burzy, případně elektronické obchodní platformy na jedné straně a k poměrně nižší likviditě různých OTC derivátů na straně druhé je třeba stanovit vhodnou řadu způsobilých obchodních systémů, ve kterých může probíhat obchodování v souladu s uvedeným závazkem. Na všechny způsobilé obchodní systémy by se měly vztahovat těsně sladěné regulační požadavky týkající se organizačních a provozních aspektů, opatření pro omezení střetu zájmů, dohledu nad veškerou obchodní činností a předobchodní a poobchodní transparentnosti nastavené podle finančních nástrojů a druhů systémů obchodování, jakož i požadavek, aby v systému mohly vzájemně reagovat vícečetné obchodní zájmy třetích stran. V zájmu zlepšení podmínek pro uskutečňování obchodů a zvýšení likvidity by však mělo být organizátorům obchodních systémů umožněno, aby obchody mezi vícečetnými třetími stranami v souladu s uvedeným závazkem organizovali podle vlastního uvážení.
- (27) Povinnost, aby byly obchody s deriváty patřícími do kategorie podléhající obchodní povinnosti uzavírány na regulovaném trhu, v mnohostranném obchodním systému, organizovaném obchodním systémem či v obchodním systému třetí země, by se neměla vztahovat na složky služeb pro snížení poobchodních rizik, jež neutvářejí cenu a jimiž se snižují jiná než tržní rizika u portfolií derivátů, včetně stávajících portfolií OTC derivátů, v souladu s nařízením (EU) č. 648/2012, aniž se mění tržní riziko těchto portfolií. Ačkoli je vhodné přijmout specifická ustanovení pro kompresi portfolií, záměrem tohoto nařízení není zamezovat používání dalších služeb pro snížení poobchodního rizika.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (28) Obchodní povinnost, která se pro uvedené deriváty zavádí, by měla umožňovat efektivní hospodářskou soutěž mezi způsobilými obchodními systémy. Tyto obchodní systémy by proto neměly mít možnost nárokovat si výlučná práva ve vztahu k jakýmkoli derivátům, na které se tato obchodní povinnost vztahuje, a bránit tak jiným obchodním systémům nabízet obchodování s těmito finančními nástroji. Aby byla hospodářská soutěž mezi obchodními systémy pro deriváty účinná, je třeba zajistit nediskriminační a transparentní přístup obchodních systémů k ústředním protistranám. Nediskriminační přístup k ústřední protistraně znamená, že obchodní systém má právo na nediskriminační zacházení, pokud jde o způsob, jakým je se smlouvami obchodovanými na jeho platformě zacházeno v souvislosti s požadavky na kolaterál a vzájemné započtení ekonomicky rovnocenných smluv a vázané zajištění se souvisejícími smlouvami zúčtovanými stejnou ústřední protistranou, a pokud jde o nediskriminační poplatky za clearing.
- (29) Pravomoci příslušných orgánů by měly být doplněny o explicitní mechanismus umožňující zakázat nebo omezit uvádění na trh, distribuci a prodej kteréhokoli finančního nástroje nebo strukturovaného vkladu, který vzbuzuje vážné obavy o ochranu investorů, řádné fungování a integritu finančních trhů nebo komoditních trhů či stabilitu celého finančního systému nebo jeho části, přičemž orgánu ESMA – a Evropskému orgánu dohledu (Evropskému orgánu pro bankovnictví) (dále jen „orgán EBA“) zřízenému nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010⁽¹⁾ v případě strukturovaných vkladů – by měly být svěřeny vhodné pravomoci v oblasti koordinace a zasahování v nouzových situacích. Výkon těchto pravomocí příslušnými orgány a ve výjimečných případech orgánem ESMA či orgánem EBA, by měl podléhat splnění určitého počtu konkrétních podmínek. V případě, že jsou tyto podmínky splněny, měl by být příslušný orgán, či ve výjimečných případech orgán ESMA či orgán EBA, schopen preventivně stanovit zákaz nebo omezení předtím, než je finanční nástroj nebo strukturovaný vklad uveden na trh, distribuován nebo prodán zákazníkům.

Tyto pravomoci nepředpokládají potřebu zavést nebo uplatňovat postup schvalování produktu nebo poskytování příslušné licence ze strany příslušného orgánu, orgánu ESMA nebo orgánu EBA a nezbavují investiční podniky jejich odpovědnosti dodržovat veškeré příslušné požadavky stanovené tímto nařízením a směrnicí 2014/65/EU. Je vhodné zavést řádné fungování a integritu komoditních trhů jako kritérium pro intervenci ze strany příslušných orgánů s cílem umožnit přijetí opatření na boj proti možným negativním externalitám na komoditních trzích vyplývajícím z činností na finančních trzích. To je správné zejména v případě zemědělských komoditních trhů, jejichž cílem je zajišťovat bezpečné dodávky potravin pro obyvatelstvo. V těchto případech by opatření měla být rovněž koordinována s orgány příslušnými pro dané komoditní trhy.

- (30) Příslušné orgány by měly orgánu ESMA oznamovat podrobné údaje o veškerých svých žádostech o snížení pozice ve vztahu k derivátu, o veškerých jednorázových limitech, jakož i o veškerých limitech pozic ex ante za účelem lepší koordinace a většího sblížení způsobů uplatňování uvedených pravomocí. Podstatné podrobnosti o veškerých limitech pozic ex ante uložených příslušným orgánem by měly být uveřejňovány na internetových stránkách orgánu ESMA.
- (31) Orgán ESMA by měl mít možnost vyžádat si od kterékoli osoby informace o její pozici ve vztahu k derivátu, požádat, aby tato pozice byla snížena, a rovněž omezit možnost osob provádět jednotlivé obchody ve vztahu ke komoditním derivátům. Orgán ESMA by měl následně dotčeným příslušným orgánům oznámit opatření, která hodlá přijmout, a tato opatření by měl uveřejnit.
- (32) Podrobnosti o obchodech s finančními nástroji by měly být hlášeny příslušným orgánům, aby tyto orgány mohly odhalovat a vyšetřovat případy možného zneužívání trhu a sledovat spravedlivé a řádné fungování trhů, jakož i činnosti investičních podniků. Oblast působnosti takového dohledu zahrnuje veškeré finanční nástroje, které jsou obchodovány v obchodním systému, jakož i finanční nástroje, u kterých se vychází z finančního nástroje obchodovaného v obchodním systému nebo z indexu nebo koše složeného z finančních nástrojů obchodovaných v obchodním systému. Příslušná povinnost by měla platit bez ohledu na to, zda takové obchody s jakýmkoli z těchto finančních nástrojů byly provedeny v obchodním systému, či nikoli. V zájmu zamezení zbytečné administrativní zátěže pro investiční podniky by měly být od ohlašovací povinnosti osvobozeny finanční nástroje, které nejsou ohroženy zneužíváním trhu. Hlášení by měla používat identifikační označení právnické osoby v souladu se závazky G-20. Orgán ESMA by měl Komisi podávat zprávy ohledně fungování podávání hlášení příslušným orgánům a Komise by měla případně přijmout kroky k navržení případných změn.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (33) Organizátor obchodního systému by měl svému příslušnému orgánu poskytnout referenční údaje o příslušném finančním nástroji. Příslušné orgány tyto informace neprodleně předají orgánu ESMA, který by je měl okamžitě uveřejnit na svých internetových stránkách, aby orgán ESMA i příslušné orgány mohly používat, analyzovat a vyměřovat si hlášení o obchodech.
- (34) Aby hlášení o obchodech plnila svůj účel nástroje pro monitorování trhu, měla by v nich být identifikována osoba, která přijala investiční rozhodnutí, i osoby odpovědné za jeho uskutečnění. Vedle režimu transparentnosti stanoveného v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 236/2012 ⁽¹⁾ podává ocenění prodeje na krátko užitečné doplňující informace s cílem umožnit příslušným orgánům sledovat úroveň prodeje na krátko. Příslušné orgány potřebují mít plný přístup k záznamům ve všech fázích procesu provádění pokynů, od původního rozhodnutí obchodovat až po samotné provedení. Proto by investiční podniky měly vést záznamy o všech svých pokynech a všech svých obchodech s finančními nástroji a organizátorům platforem se ukládá povinnost vést záznamy o všech pokynech zadaných do jejich systémů. Orgán ESMA by měl koordinovat výměnu informací mezi příslušnými orgány s cílem zajistit, aby měly přístup ke všem záznamům o obchodech a pokynech, včetně těch zadaných v platformách působících mimo jejich území, jež se týkají finančních nástrojů podléhajících jejich dohledu.
- (35) Mělo by se zamezit dvojímu hlášení týchž informací. Nemělo by být nutné, aby hlášení, která obsahují všechny informace požadované pro účely hlášení obchodů, podaná registrům obchodních údajů zaregistrovaným nebo uznaným pro příslušné nástroje v souladu s nařízením (EU) č. 648/2012 byla podávána příslušným orgánům, nýbrž by je příslušným orgánům měly předávat registry obchodních údajů. Nařízení (ES) č. 648/2012 by mělo být v tomto smyslu změněno.
- (36) Jakákoliv výměna nebo přenos informací ze strany příslušných orgánů by měly být v souladu s pravidly pro předávání osobních údajů stanovenými ve směrnici 95/46/ES. Veškerá výměna nebo přenos informací orgánem ESMA by měly být v souladu s pravidly pro předávání osobních údajů stanovenými v nařízení (ES) č. 45/2001, které by mělo být v plném rozsahu použitelné pro zpracování osobních údajů pro účely tohoto nařízení.
- (37) Nařízení (EU) č. 648/2012 stanoví kritéria, podle nichž by určité druhy OTC derivátů měly podléhat povinnosti clearing. Zabraňuje narušování hospodářské soutěže tím, že vyžaduje nediskriminační přístup k ústředním protistranám, které obchodním systémům nabízejí clearing OTC derivátů, a nediskriminační přístup ústředních protistran nabízejících clearing OTC derivátů k údajům obchodních systémů o obchodech. Jelikož OTC deriváty jsou definovány jako deriváty, k jejichž realizaci nedochází na regulovaném trhu, je nutné tímto nařízením zavést obdobné požadavky pro regulované trhy. Clearing derivátů obchodovaných na regulovaném trhu by měl být rovněž prováděn centrálně.
- (38) Vedle požadavků směrnice 2004/39/ES a směrnice 2014/65/EU, která členským státům brání v nepatřičném omezování přístupu k poobchodní infrastruktuře, jakou je ústřední protistrana a mechanismus vypořádání, je nezbytné, aby toto nařízení odstranilo různé další obchodní překážky, pomocí nichž lze zamezovat hospodářské soutěži v clearing finančních nástrojů. Aby se zabránilo veškerým diskriminačním praktikám, měly by ústřední protistrany přijímat ke clearing obchody prováděné v různých obchodních systémech, pokud tyto systémy vyhovují provozním a technickým požadavkům stanoveným ústřední protistranou, včetně požadavků týkajících se řízení rizik. Ústřední protistrana by měla umožnit přístup, jsou-li splněna určitá kritéria pro přístup stanovená v regulačních technických normách. Pokud jde o nově zřízené ústřední protistrany, které mají k okamžiku vstupu tohoto nařízení v platnost povolení nebo jsou uznány méně než tři roky, měly by mít příslušné orgány možnost schválit ve vztahu k převoditelným cenným papírům a nástrojům peněžního trhu přechodné období v délce až dvou a půl roku, než budou tyto protistrany v souvislosti s převoditelnými cennými papíry a nástroji peněžního trhu vystaveny úplnému a nediskriminačnímu přístupu. Pokud se však ústřední protistrana rozhodne přechodného opatření využít, neměla by po dobu trvání přechodného opatření mít možnost využívat práva na přístup k obchodnímu systému podle tohoto nařízení. Žádný obchodní systém s úzkým propojením s touto ústřední protistranou by navíc neměl mít možnost po dobu trvání přechodného opatření využívat práva na přístup k ústřední protistraně podle tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 236/2012 ze dne 14. března 2012 o prodeji na krátko a některých aspektech swapů úvěrového selhání (Úř. věst. L 86, 24.3.2012, s. 1).

- (39) Nařízení (EU) č. 648/2012 stanoví podmínky, za nichž by měl být ústředním protistranám a obchodním systémům poskytnut nediskriminační přístup k OTC derivátům. Nařízení (EU) č. 648/2012 definuje OTC deriváty jako deriváty, k jejichž realizaci nedochází na regulovaném trhu ani na trhu třetí země, který je považován za rovnocenný regulovanému trhu v souladu s čl. 19 odst. 6 směrnice 2004/39/ES. Aby nedocházelo k žádným mezerám nebo překrývání a zajistil se soulad mezi nařízením (EU) č. 648/2012 a tímto nařízením, požadavky uložené tímto nařízením ohledně nediskriminačního přístupu mezi ústředními protistranami a obchodními systémy se použijí na deriváty obchodované na regulovaných trzích nebo na trhu třetí země, který je považován za rovnocenný regulovanému trhu v souladu se směrnicí 2014/65/EU, a na všechny nederivátové finanční nástroje.
- (40) Obchodní systémy by měly mít povinnost poskytovat přístup, včetně přístupu k údajům, transparentním a nediskriminačním způsobem ústředním protistranám, které si přejí provést clearing obchodů uskutečňovaných v určitém obchodním systému. Za tímto účelem by však nemělo být nutné využívat dohody o interoperabilitě pro clearing obchodů s deriváty, ani by to nemělo vést k roztržité likvidity způsobem, jenž by ohrožoval hladké a řádné fungování trhů. Obchodní systémy by mělo přístup odepřít pouze v případě, že nejsou splněna některá kritéria pro přístup stanovená v regulačních technických normách. Pokud jde o deriváty obchodované v obchodním systému, nebylo by přiměřené požadovat od menších obchodních systémů, zejména pak těch, jež mají úzké propojení s ústředními protistranami, aby okamžitě dodržovaly požadavky na nediskriminační přístup, pokud dosud nezískaly technologické schopnosti k tomu, aby se za rovných podmínek zapojily do interakcí s většinou trhu poobchodní infrastruktury. Obchodní systémy nedosahující příslušné prahové hodnoty by proto měly mít možnost získat pro sebe, a tedy i pro spolupracující ústřední protistrany, výjimku z požadavků na nediskriminační přístup, pokud jde o deriváty obchodované v obchodním systému, a to na období 30 měsíců s možností následných prodloužení. Pokud se však obchodní systém rozhodne výjimku využít, neměl by mít možnost po dobu jejího trvání využívat práva na přístup k ústřední protistraně podle tohoto nařízení.

Žádná ústřední protistrana s úzkým propojením s daným obchodním systémem by navíc neměla mít možnost po dobu trvání výjimky využívat práva na přístup k obchodnímu systému podle tohoto nařízení. Nařízení (EU) č. 648/2012 stanoví, že pokud nehmotná práva, jež tvoří součást obchodního majetku, a práva duševního vlastnictví souvisejí s finančními službami týkajícími se derivátů, měly by být licence k dispozici za přiměřených, spravedlivých a nediskriminačních podmínek. Ústředním protistranám a jiným obchodním systémům by proto měl být přístup k licencím pro referenční hodnoty využívané k určení hodnoty finančních nástrojů a k informacím s nimi souvisejícím poskytován na přiměřeném, spravedlivém a nediskriminačním základě a každá licence by měla být dostupná za přiměřených obchodních podmínek. Aniž je dotčeno uplatňování pravidel hospodářské soutěže, je-li po vstupu tohoto nařízení v platnost vypracována nová referenční hodnota, měla by povinnost poskytovat licence začít platit nejpozději 30 měsíců poté, co bylo zahájeno obchodování s finančním nástrojem, který na danou referenční hodnotu odkazuje, nebo co byl tento nástroj přijat k obchodování. Přístup k licencím je zcela zásadní pro usnadnění přístupu mezi obchodními systémy a ústředními protistranami podle článků 35 a 36, protože v opačném případě by licenční ujednání mohla i nadále bránit přístupu mezi obchodními systémy a ústředními protistranami, o něž požádaly.

Cílem odstranění překážek a diskriminačních praktik je zesílení hospodářské soutěže v oblasti clearingů finančních nástrojů a obchodování s nimi v zájmu snížení investičních a výpůjčních nákladů, odstranění neefektivity a podpory inovace na trzích Unie. Komise by měla nadále pečlivě sledovat vývoj poobchodní infrastruktury a v případě potřeby zasáhnout, aby zabránila narušování hospodářské soutěže na vnitřním trhu, obzvláště v případech, kdy je odmítnutí přístupu k infrastruktuře nebo k referenčním hodnotám v rozporu s články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU. Povinnostmi týkajícími se poskytování licencí, které vyplývají z tohoto nařízení, by neměla být dotčena obecná povinnost vlastníků chráněných práv k referenčním hodnotám vyplývající z unijního práva v oblasti hospodářské soutěže, a zejména článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, pokud se jedná o přístup k referenčním hodnotám, které jsou nezbytné pro vstup na nový trh. Souhlas příslušných orgánů s neuplatňováním přístupových práv v průběhu přechodného období nepředstavuje povolení ani změnu povolení.

- (41) Poskytování služeb podniky ze třetích zemí v Unii podléhá vnitrostátním režimům a požadavkům. Tyto režimy se navzájem velice liší a na podniky schválené podle těchto režimů v členských státech se vztahuje svoboda poskytovat služby a právo usazovat se pouze v členském státě, kde jsou usazeny. Je vhodné zavést společný právní rámec na úrovni Unie. Režim by měl harmonizovat stávající rozdrobený rámec, zabezpečit jistotu a jednotné zacházení s podniky ze třetích zemí, které chtějí působit v Unii, zabezpečit, aby Komise provedla posouzení skutečné rovnocennosti s obezřetnostním rámcem a rámcem upravujícím obchodní jednání třetích zemí, a rovněž by měl poskytnout srovnatelnou úroveň ochrany zákazníků v Unii, kteří využívají služeb podniků ze třetích zemí.

Při uplatňování režimu by se Komise a členské státy měly zaměřit na oblasti, na něž se vztahují závazky skupiny G-20 a dohody s největšími obchodními partnery Unie, a měly by brát ohled na ústřední úlohu, kterou Unie sehrává na celosvětových finančních trzích, a zajistit, aby uplatňování požadavků třetích zemí nebránilo investorům a emitentům z Unie v investování či získávání finančních prostředků ze třetích zemí či investorům a emitentům ze třetích zemí v investování, získávání kapitálu nebo získávání jiných finančních služeb na unijních trzích, kromě případů, kdy je to nezbytné z objektivních a na důkazech založených obezřetnostních důvodů. Při vypracovávání uvedených posouzení by měla Komise zohlednit Cíle a principy regulace cenných papírů Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry (IOSCO) a její doporučení, a to v aktualizovaném znění a za použití výkladu IOSCO.

Není-li možné přijmout rozhodnutí, které by vymezovalo skutečnou rovnocennost, bude poskytování služeb podniky ze třetích zemí v Unii podléhat i nadále vnitrostátním režimům. Komise by měla zahajovat vypracovávání posouzení rovnocennosti z vlastního podnětu. Členské státy by měly mít možnost oznámit, že si přejí, aby určitá třetí země či určité třetí země byly předmětem posouzení rovnocennosti ze strany Komise, aniž by bylo toto přání závazným pokynem ukládajícím Komisi zahájení postupu vypracovávání takového hodnocení rovnocennosti. Hodnocení rovnocennosti by měla být založena na výsledcích. Měla by vyhodnotit, do jaké míry právní rámec a rámec dohledu dané třetí země dosahuje obdobných a přiměřených regulačních účinků a do jaké míry dosahuje stejných cílů jako právní předpisy Unie. Při zahajování vypracovávání hodnocení rovnocennosti by měla Komise mít možnost upřednostňovat některé z jurisdikcí třetích zemí, přičemž zohlední dopady zjištění v rámci hodnocení rovnocennosti na podniky a zákazníky z Unie, existenci dohod o dohledu a spolupráci mezi danou třetí zemí a členskými státy, existenci skutečně rovnocenného systému uznávání investičních podniků povolených v rámci zahraničních režimů a zájem a ochotu třetí země zapojit se do procesu vyhodnocování rovnocennosti. Komise by měla monitorovat veškeré podstatné změny právního rámce a rámce dohledu dané třetí země a ve vhodných případech provést přezkum rozhodnutí o rovnocennosti.

- (42) Podle tohoto nařízení by se poskytování služeb bez pobočky mělo omezit na způsobilé protistrany a na profesionální zákazníky jako takové. Mělo by podléhat registraci u orgánu ESMA a dohledu ve třetí zemi. Mezi orgánem ESMA a příslušnými orgány ve třetí zemi by měla existovat odpovídající ujednání o spolupráci.
- (43) Ustanovení tohoto nařízení, která upravují poskytování služeb nebo provádění činností podniky ze třetích zemí, by neměla mít vliv na to, aby osoby usazené v Unii mohly výhradně z vlastního podnětu využívat investičních služeb podniku ze třetí země, nebo aby investiční podniky nebo úvěrové instituce z Unie mohly využívat investičních služeb nebo činností podniku ze třetí země výhradně z vlastního podnětu, nebo aby zákazník mohl výhradně z vlastního podnětu využívat investičních služeb podniku ze třetí země prostřednictvím takové úvěrové instituce či investičního podniku. Pokud podnik ze třetí země poskytuje služby z vlastní výlučné iniciativy osoby usazené na území Unie, neměly by tyto služby být považovány za služby poskytované na území Unie. Pokud se podnik ze třetí země aktivně snaží získat v Unii zákazníky nebo potenciální zákazníky nebo v Unii propaguje či inzeruje investiční služby nebo činnosti spolu s doplňkovými službami, nemělo by se to považovat za službu poskytovanou výhradně z podnětu zákazníka.
- (44) Pokud jde o uznávání podniků z třetích zemí, měla by být v souladu s mezinárodními závazky Unie vyplývajícími z Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO), včetně Všeobecné dohody o obchodu službami, rozhodnutí o rovnocennosti regulačního rámce a rámce dohledu třetí země regulačnímu rámci a rámci dohledu Unie přijímána pouze tehdy, pokud právní řád a rámec dohledu dané třetí země stanoví účinný rovnocenný systém uznávání investičních podniků povolených cizími právními řády, v souladu mimo jiné s obecnými regulačními cíli a normami zlepšování transparentnosti na trzích s deriváty, zmírňování systémového rizika a ochrany před zneužíváním trhu, jež stanovila skupina G-20 v září roku 2009. Takový systém by měl být považován za rovnocenný, pokud zajišťuje, že věcný výsledek příslušného regulačního rámce je obdobný požadavkům Unie, a měl by být považován za účinný, pokud jsou uvedena pravidla důsledně uplatňována.
- (45) Sekundární spotové trhy s povolenkami na emise zaznamenaly řadu podvodných praktik, které by mohly narušit důvěru v systém obchodování s emisemi zavedený směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES⁽¹⁾; přijímají se opatření na posílení systému registrů povolenek na emise a podmínek pro otevření účtu za účelem obchodování s nimi. Aby byla posílena integrita těchto trhů a zabezpečeno jejich efektivní fungování, včetně

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

komplexního dohledu nad obchodní činností, je vhodné doplnit opatření přijatá směrnicí 2003/87/ES tím, že se povolenky na emise plně zahrnou do oblasti působnosti tohoto nařízení a směrnice 2014/65/EU, jakož i nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ⁽¹⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/57/EU ⁽²⁾ a zařadí se do kategorie finančních nástrojů.

- (46) Komise by měla být svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU. Zejména by měly být přijímány akty v přenesené pravomoci týkající se rozšíření působnosti některých ustanovení tohoto nařízení na centrální banky třetích zemí, konkrétních podrobností ohledně definic, zvláštních ustanovení týkajících se nákladů v souvislosti s dostupností údajů o trhu, přístupu ke kotacím, objemů pro obchody podniku s jakýmkoli jiným zákazníkem, jestliže je kotace poskytnuta, nebo nižších objemů, komprese portfolia a dalšího určování toho, zda nastalo významné ohrožení ochrany investorů či hrozba pro řádné fungování a integritu finančních či komoditních trhů a pro stabilitu celého finančního systému Unie nebo jeho části, které by mohlo opodstatňovat přijetí opatření orgánem ESMA, orgánem EBA nebo příslušnými orgány, pravomocí orgánu ESMA v oblasti řízení pozic, rozšíření přechodného období podle čl. 35 odst. 5 tohoto nařízení a vynětí derivátů obchodovaných v obchodních systémech z působnosti některých ustanovení tohoto nařízení a po určité období. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (47) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci týkající se přijímání rozhodnutí o rovnocennosti právních rámců a rámců dohledu pro poskytování služeb ze strany podniků či obchodních systémů ze třetích zemí za výhradním účelem způsobilosti obchodních systémů pro deriváty podléhající obchodní povinnosti a pro přístup ústředních protistran a obchodních systémů ze třetích zemí k ústředním protistranám a obchodním systémům v Unii. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽³⁾.
- (48) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zavedení jednotných požadavků vztahujících se k finančním nástrojům ve vztahu ke uveřejňování obchodních údajů, poskytování hlášení o obchodech příslušným orgánům, obchodování s deriváty a akciemi v organizovaných systémech, nediskriminační přístup k ústředním protistranám, obchodním systémům a referenčním hodnotám, pravomoci v oblasti zásahů u produktů a řízení a limitů pozic, poskytování investičních služeb nebo činností podniky ze třetích zemí, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, neboť navzdory skutečnosti, že jsou příslušné vnitrostátní orgány v lepší situaci pro sledování vývoje na trzích, celkový dopad problémů souvisejících s transparentností obchodů, s hlášením obchodů, s obchodováním s deriváty a se zákazy produktů a praktik je možné plně chápat pouze v měřítku celé Unie, ale spíše jich z důvodu rozsahu a účinku tohoto nařízení může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (49) Žádná opatření přijatá kterýmkoli příslušným orgánem nebo orgánem ESMA při výkonu jejich povinností by neměla přímo ani nepřímo znevýhodňovat kterýkoli členský stát nebo skupinu členských států jako místo poskytování investičních služeb a činností v jakékoli měně. Žádná opatření přijatá orgánem EBA při výkonu povinností podle tohoto nařízení by neměla přímo ani nepřímo znevýhodňovat kterýkoli členský stát nebo skupinu členských států.
- (50) Technické normy v oblasti finančních služeb by měly zajišťovat dostatečnou ochranu vkladatelů, investorů a spotřebitelů v celé Unii. Vzhledem k vysoce odborným znalostem, jimiž disponuje orgán ESMA, by bylo účinné a vhodné pověřit tento orgán vypracováním návrhů regulačních technických norem nezahrnujících politická rozhodnutí a jejich předložením Komisi.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES and 2004/72/ES (viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/57/EU ze dne 15. května 2014 o obchodování zasvěcených osob, nedovoleném sdělování důvěrných informací a manipulaci s trhem (viz strana 179 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (51) Návrhy regulačních technických norem vypracované orgánem ESMA ohledně: přesné povahy požadavků na obchodní transparentnost, operací měnové politiky, politiky směnných kurzů a politiky finanční stability a druhů určitých obchodů podle tohoto nařízení; podrobných podmínek pro poskytování výjimek z předobchodní transparentnosti; povinnosti nabízet údaje o předobchodní a poobchodní transparentnosti samostatně; opatření pro odklad uveřejnění provedeného obchodu; kritérií pro uplatňování povinností předobchodní transparentnosti u systematických internalizátorů; poobchodního uveřejňování investičními podniky; obsahu a četnosti žádostí o údaje v rámci poskytování informací pro účely transparentnosti a jiných výpočtů; obchodů, které nepřispívají k procesu určování cen; údajů o pokynech, jež mají být uchovávány; obsahu a specifikací hlášení o obchodech; obsahu a specifikací referenčních údajů o finančním nástroji; typů smluv, jež mají přímý, podstatný a předvídatelný dopad v rámci Unie, a případů, kdy je nutné uložit u derivátů obchodní povinnost; požadavků na systémy a postupy s cílem zajistit, aby obchody s deriváty, u nichž je prováděn clearing, byly předkládány a přijímány ke clearing; druhů ujednání o službách nepřímého clearing; derivátů, na které se vztahuje povinnost obchodování v organizovaných obchodních systémech; nediskriminačního přístupu k ústřední protistraně; nediskriminačního přístupu k obchodnímu systému a nediskriminačního přístupu k ústředním protistranám a povinnosti poskytovat licence k referenčním hodnotám; a informací, které žádající podnik ze třetí země poskytne orgánu ESMA ve své žádosti o registraci. Komise by měla přijímat tyto návrhy regulačních technických norem prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU a s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.
- (52) Článek 95 směrnice 2014/65/EU stanoví přechodnou výjimku pro určité energetické deriváty podle bodu 6 oddílu C. Je tudíž nezbytné, aby technické normy upravující povinnost clearing vypracované orgánem ESMA v souladu s čl. 5 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. 648/2012 tuto skutečnost zohledňovaly a nezaváděly povinnost clearingů vůči smlouvám o derivátech, které budou následně předmětem přechodné výjimky pro smlouvy o derivátech na energii C6.
- (53) Použití požadavků stanovených tímto nařízením by mělo být odloženo s cílem uvést jejich použitelnost do souladu s používáním provedených pravidel přepracované směrnice a zavést všechna zásadní prováděcí opatření. Celý soubor předpisů by se pak měl začít používat ve stejném okamžiku. Odloženo by nemělo být pouze použití zmocnění k přijetí prováděcích opatření, aby nezbytné kroky k vypracování a přijetí těchto prováděcích opatření mohly začít co nejdříve.
- (54) Toto nařízení respektuje základní práva a zásady uznané zejména Listinou základních práv Evropské unie, obzvláště právo na ochranu osobních údajů (článek 8), právo na svobodu podnikání (článek 16), právo na ochranu spotřebitele (článek 38), právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces (článek 47) a právo nebýt dvakrát trestně stíhán nebo trestán za stejný trestný čin (článek 50) a musí být uplatňováno v souladu s těmito právy a zásadami.
- (55) V souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který vydal své stanovisko dne 10. února 2012 ⁽¹⁾,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví jednotné požadavky, pokud jde o:

- a) uveřejňování údajů o obchodech;
- b) hlášení obchodů příslušným orgánům;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 147, 25.5.2012, s. 1.

- c) obchodování s deriváty v organizovaných systémech;
- d) nediskriminační přístup k zúčtování a nediskriminační přístup k obchodování s referenčními hodnotami;
- e) pravomoci příslušných orgánů, orgánu ESMA a orgánu EBA pro zásahy u produktů a pravomoci orgánu ESMA týkající se kontrol řízení pozic a limitů pozic.
- f) poskytování investičních služeb či výkon investičních činností podniky ze třetích zemí s pobočkou či bez pobočky na základě příslušného rozhodnutí Komise o rovnocennosti.

2. Toto nařízení se vztahuje na investiční podniky povolené podle směrnice 2014/65/EU a na úvěrové instituce povolené podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽¹⁾, pokud poskytují investiční služby nebo vykonávají investiční činnosti a na organizátory trhu, včetně jakýchkoli obchodních systémů, které provozují.

3. Hlava V tohoto nařízení se použije rovněž na všechny finanční protistrany ve smyslu čl. 2 bodu 8 nařízení (EU) č. 648/2012 a na všechny nefinanční protistrany podle čl. 10 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení.

4. Hlava VI tohoto nařízení se použije rovněž na ústřední protistrany a na osoby s vlastnickými právy k referenčním hodnotám.

5. Hlava VIII tohoto nařízení se použije na podniky ze třetích zemí s pobočkou či bez pobočky poskytující investiční služby nebo vykonávající investiční činnosti v Unii na základě příslušného rozhodnutí Komise o rovnocennosti.

6. Články 8, 10, 18 a 21 se nepoužijí na regulované trhy, organizátory trhu a investiční podniky v případě obchodů, u nichž je protistranou člen Evropského systému centrálních bank (ESCB) a daný obchod je součástí výkonu měnové politiky, politiky směnných kurzů a politiky finanční stability, kterou je tento člen ESCB ze zákona zmocněn provádět, pokud tento člen ESCB předem oznámil této protistraně, že se obchod vyjímá z působnosti uvedených článků.

7. Odstavec 6 se nepoužije na obchody, jejichž stranou je kterýkoli člen ESCB a které spadají do výkonu investičních operací tohoto člena.

8. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s ESCB návrh regulačních technických norem upřesňujících operace měnové politiky, politiky směnných kurzů a politiky finanční stability a typy obchodů, na něž se použijí odstavce 6 a 7.

Orgán ESMA předloží uvedené návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

9. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 50, kterými se rozšiřuje oblast působnosti odstavce 6 na jiné centrální banky.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

Za tímto účelem Komise do 1. června 2015 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o tom, jak se přistupuje k obchodům centrálních bank třetích zemí, za kterou se pro účely tohoto odstavce považuje též Banka pro mezinárodní platby. Tato zpráva zahrnuje rozbor jejich statutárních úkolů a objemů jejich obchodů v Unii. V této zprávě:

- a) se uvede, která ustanovení se v příslušných třetích zemích použijí na povinné uveřejňování obchodů centrálních bank, včetně obchodů prováděných členy ESCB v těchto třetích zemích, a
- b) se vyhodnotí potenciální dopad požadavků na povinné uveřejňování v Unii na obchody centrálních bank třetích zemí.

Dospěje-li zpráva k závěru, že výjimka uvedená v odstavci 6 je nezbytná, pokud se jedná o obchody, u nichž je protistranou centrální banka třetí země provádějící měnovou politiku, politiku směnných kurzů a politiku finanční stability, stanoví Komise, že se tato výjimka uplatní na tuto centrální banku třetí země.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „investičním podnikem“ investiční podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice 2014/65/EU;
- 2) „investičními službami a činnostmi“ investiční služby a činnosti ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 2 směrnice 2014/65/EU;
- 3) „doplňkovými službami“ doplňkové služby ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 3 směrnice 2014/65/EU;
- 4) „prováděním pokynů na účet zákazníka“ provádění pokynů na účet zákazníka ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 5 směrnice 2014/65/EU*;
- 5) „obchodováním na vlastní účet“ obchodování na vlastní účet ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 6 směrnice 2014/65/EU;
- 6) „tvůrcem trhu“ tvůrce trhu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 7 směrnice 2014/65/EU;
- 7) „zákazníkem“ zákazník ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 9 směrnice 2014/65/EU;
- 8) „profesionálním zákazníkem“ profesionální zákazník ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 10 směrnice 2014/65/EU;
- 9) „finančním nástrojem“ finanční nástroj ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 15 směrnice 2014/65/EU;
- 10) „organizátorem trhu“ organizátor trhu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 18 směrnice 2014/65/EU;
- 11) „mnohostranným systémem“ mnohostranný systém ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 19 směrnice 2014/65/EU;
- 12) „systematickým internalizátorem“ systematický internalizátor ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 20 směrnice 2014/65/EU;

- 13) „regulovaným trhem“ regulovaný trh ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 21 směrnice 2014/65/EU;
- 14) „mnohostranným obchodním systémem“ (MTF) mnohostranný obchodní systém ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 22 směrnice 2014/65/EU;
- 15) „organizovaným obchodním systémem“ (OTF) organizovaný obchodní systém ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 23 směrnice 2014/65/EU;
- 16) „obchodním systémem“ obchodní systém ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 24 směrnice 2014/65/EU;
- 17) „likvidním trhem“:
- a) pro účely článků 9, 11 a 18 trh finančního nástroje nebo kategorie finančních nástrojů, kde jsou průběžně připravené a ochotné kupující a prodávající subjekty, hodnocený podle níže uvedených kritérií se zohledněním specifické struktury trhu konkrétního finančního nástroje nebo konkrétní kategorie finančních nástrojů:
    - i) průměrná frekvence a objem obchodů v širokém okruhu tržních podmínek, s ohledem na povahu a životní cyklus produktů v rámci dané kategorie finančních nástrojů;
    - ii) počet a druh účastníků trhu, včetně poměru účastníků trhu k obchodovaným finančním nástrojům v rámci daného produktu;
    - iii) průměrná velikost rozpětí (spreads), pokud jsou k dispozici;
  - b) pro účely článků 4, 5 a 14 trh s finančním nástrojem, kde se tento finanční nástroj obchoduje denně a příslušný trh je vyhodnocován podle těchto kritérií:
    - i) volně obchodovaný objem;
    - ii) průměrný denní počet obchodů s těmito finančními nástroji;
    - iii) průměrný denní obrát pro tyto finanční nástroje;
- 18) „příslušným orgánem“ příslušný orgán ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 26 směrnice 2014/65/EU;
- 19) „úvěrovou institucí“ úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽¹⁾;
- 20) „pobočkou“ pobočka ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 30 směrnice 2014/65/EU;
- 21) „úzkým propojením“ úzké propojení ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 35 směrnice 2014/65/EU;
- 22) „vedoucím orgánem“ vedoucí orgán ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 36 směrnice 2014/65/EU;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o omezitelných požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

- 23) „strukturovaným vkladem“ strukturovaný vklad ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 43 směrnice 2014/65/EU;
- 24) „převoditelnými cennými papíry“ převoditelné cenné papíry ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 44 směrnice 2014/65/EU;
- 25) „cennými papíry nahrazujícími jiné cenné papíry“ cenné papíry nahrazující jiné cenné papíry ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 45 směrnice 2014/65/EU;
- 26) „fondem obchodovaným v obchodním systému“ fond obchodovaný v obchodním systému ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 46 směrnice 2014/65/EU;
- 27) „certifikáty“ cenné papíry obchodovatelné na kapitálovém trhu, které mají v případě splacení investice emitentem přednost před akciemi, ale nezajištěné dluhopisové nástroje a jiné podobné nástroje mají přednost před nimi;
- 28) „strukturovanými finančními produkty“ cenné papíry, které byly vytvořeny za účelem sekuritizace a převodu úvěrového rizika spojeného se souborem finančních aktiv a které svému držiteli dávají nárok na pravidelné platby závislé na peněžním toku z podkladových aktiv;
- 29) „deriváty“ finanční nástroje ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 44 písm. c) směrnice 2014/65/EU a uvedené v příloze I oddíle C bodech 4 až 10 uvedené směrnice
- 30) „komoditními deriváty“ finanční nástroje ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 44 písm. c) směrnice 2014/65/EU, které se vztahují ke komoditě nebo k podkladovému aktivu, a uvedené v příloze I oddíle C bodu 10 nebo v příloze I oddíle C bodech 5, 6, 7 a 10 směrnice 2014/65/EU;
- 31) „ústřední protistranou“ ústřední protistrana ve smyslu čl. 2 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012;
- 32) „derivátem obchodovaným v obchodním systému“ derivát, který je obchodován na regulovaném trhu nebo na trhu třetí země, který je považován za rovnocenný regulovanému trhu v souladu s článkem 28 tohoto nařízení, a jako takový nespadá pod pojem OTC derivátu ve smyslu čl. 2 bodu 7 nařízení (EU) č. 648/2012;
- 33) „vykonatelným projevem zájmu“ zpráva od jednoho člena nebo účastníka jinému členu nebo účastníku v obchodním systému týkající se dostupného obchodního zájmu, která obsahuje všechny informace nezbytné ke sjednání obchodu;
- 34) „schváleným systémem pro uveřejňování informací“ schválený systém pro uveřejňování informací ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 52 směrnice 2014/65/EU;
- 35) „poskytovatelem konsolidovaných obchodních informací“ poskytovatel konsolidovaných obchodních informací ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 53 směrnice 2014/65/EU;
- 36) „schváleným mechanismem pro hlášení obchodů“ schválený mechanismus pro hlášení obchodů ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 54 směrnice 2014/65/EU;
- 37) „domovským členským státem“ domovský členský stát ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 55 směrnice 2014/65/EU;
- 38) „hostitelským členským státem“ hostitelský členský stát ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 56 směrnice 2014/65/EU;

- 39) „referenční hodnotou“ sazba, index nebo číselná hodnota, která je zpřístupněna veřejnosti nebo uveřejněna a která je pravidelně určována použitím vzorce na hodnotu jednoho nebo více podkladových aktiv nebo cen nebo na základě této hodnoty nebo ceny, včetně odhadovaných cen, skutečných nebo odhadovaných úrokových sazeb nebo jiných hodnot, nebo zjišťování, přičemž s odkazem na tuto referenční hodnotu se určuje částka splatná u finančního nástroje nebo hodnota finančního nástroje;
- 40) „dohodou o interoperabilitě“ dohoda o interoperabilitě ve smyslu čl. 2 bodu 12 nařízení (EU) č. 648/2012;
- 41) „finanční institucí třetí země“ subjekt, jehož ústředí je usazeno ve třetí zemi, který má podle právních předpisů uvedené třetí země povolení nebo licenci vykonávat některou ze služeb nebo činností uvedených ve směrnici 2013/36/EU, směrnici 2014/65/EU, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ⁽¹⁾, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ⁽²⁾, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES ⁽³⁾ nebo směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ⁽⁴⁾;
- 42) „podnikem ze třetí země“ podnik ze třetí země ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 57 směrnice 2014/65/EU;
- 43) „velkoobchodními energetickými produkty“ velkoobchodní energetické produkty ve smyslu čl. 2 bodu 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1227/2011 ⁽⁵⁾;
- 44) „deriváty zemědělských komodit“ deriváty, které se týkají produktů uvedených v článku 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ⁽⁶⁾ a v částech I až XX a XXIV/1 přílohy I uvedeného nařízení;
- 45) „roztříštěním likvidity“ některá z následujících situací:
- a) účastníci obchodního systému nejsou schopni uzavřít obchod s jedním nebo více jinými účastníky tohoto obchodního systému, protože neexistují ujednání o clearing, k nimž by měli přístup všichni účastníci; nebo
  - b) člen clearingového systému nebo jeho zákazníci by byli nuceni držet své pozice ve finančním nástroji ve více než jedné ústřední protistraně, čímž by se omezil potenciál pro vzájemné započtení finančních expozic;
- 46) „veřejnoprávní dluhopisy“ veřejnoprávní dluhopisy ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 61 směrnice 2014/65/EU;
- 47) „kompresí portfolia“ služba pro snížení rizika, v jejímž rámci dvě nebo více protistran zcela nebo zčásti ukončí některé nebo všechny deriváty, které dané protistrany předložily k zahrnutí do komprese portfolia, a nahradí tyto ukončené deriváty jiným derivátem, jehož kombinovaná pomyslná hodnota je nižší než kombinovaná pomyslná hodnota ukončených derivátů.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES ze dne 3. června 2003 o činnosti institucí zaměstnaneckého životního pojištění a dohledu nad nimi (Úř. věst. L 235, 23.9.2003, s. 10).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1227/2011 ze dne 25. října 2011 o integritě a transparentnosti velkoobchodního trhu s energií (Úř. věst. L 326, 8.12.2011, s. 1).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671).

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 50 k upřesnění některých technických prvků definic stanovených v odstavci 1 za účelem jejich přizpůsobení vývoji trhu.

HLAVA II

TRANSPARENTNOST PRO OBCHODNÍ SYSTÉMY

KAPITOLA 1

Transparentnost pro kapitálové nástroje

Článek 3

Požadavky na předobchodní transparentnost pro obchodní systémy v souvislosti s akciemi, cennými papíry nahrazujícími jiné cenné papíry, fondy obchodovanými v obchodním systému, certifikáty a jinými podobnými finančními nástroji

1. Organizátoři trhu a investiční podniky provozující obchodní systém uveřejňují aktuální kupní a prodejní ceny, jakož i intenzitu obchodních zájmů na uvedených cenách, sdělované prostřednictvím jejich systémů pro akcie, cenné papíry nahrazující jiné cenné papíry, fondy obchodované v obchodním systému, certifikáty a jiné podobné finanční nástroje obchodované v obchodním systému. Tento požadavek se rovněž vztahuje na vykonatelné projevy zájmu. Organizátoři trhu a investiční podniky provozující obchodní systém tyto informace průběžně uveřejňují během běžné doby obchodování.

2. Požadavky na transparentnost uvedené v odstavci 1 musí být nastaveny pro různé druhy systémů obchodování, včetně systémů obchodování založených na knize pokynů a na kotacích, hybridních systémů obchodování a systémů obchodování založených na periodických aukcích.

3. Organizátoři trhu a investiční podniky provozující obchodní systém umožní za přiměřených obchodních podmínek a na nediskriminačním základě investičním podnikům, které jsou povinny uveřejňovat své kotace v akciích, cenných papírech nahrazujících jiné cenné papíry, fondech obchodovaných v obchodním systému, certifikátech a jiných podobných finančních nástrojích podle článku 14, přístup k mechanismům, jež využívají k uveřejňování informací uvedených v odstavci 1.

Článek 4

Výjimky pro kapitálové nástroje

1. Příslušné orgány mohou organizátorovi trhu a investičnímu podniku provozujícímu obchodní systém prominout povinnost uveřejnit informace podle čl. 3 odst. 1 v případě:

a) systémů párujících pokyny založených na metodice obchodování, podle níž je cena finančního nástroje podle čl. 3 odst. 1 odvozena z obchodního systému, na němž byl tento finanční nástroj poprvé přijat k obchodování, nebo nejrelevantnějšího trhu z hlediska likvidity, jestliže je tato referenční cena široce uveřejňována a považována účastníky trhu za spolehlivou referenční cenu. Tato výjimka může být uplatňována i nadále za podmínek stanovených v článku 5.

b) systémů formalizujících sjednané obchody, které:

i) jsou realizovány v rámci aktuálního rozpětí váženého objemem obchodování vyplývajícím z knihy objednávek nebo z kotací tvůrců trhu obchodního systému, kteří daný systém provozují, za podmínek stanovených v článku 5;

ii) jsou obchody s nelikvidními akciemi, cennými papíry nahrazujícími jiné cenné papíry, fondy obchodovanými v obchodním systému, certifikáty či jinými podobnými finančními nástroji nespádajícími pod pojem likvidního trhu a jsou realizovány v rámci procentní hodnoty vhodné referenční ceny, kterou je procentní hodnota a referenční cena předem stanovená provozovatelem systému; nebo

iii) podléhají jiným podmínkám, než je aktuální tržní cena daného finančního nástroje;

c) pokynů velkého rozsahu v porovnání s běžnou tržní velikostí;

d) pokynů, které jsou až do uveřejnění uchovávány v systému pro správu pokynů obchodního systému.

2. Referenční cena podle odst. 1 písm. a) se stanoví získáním:

- a) středu mezi aktuální kupní a prodejní cenou obchodního systému, kde byl tento finanční nástroj poprvé přijat k obchodování, nebo nejrelevantnějšího trhu z hlediska likvidity; nebo
- b) otevírací nebo uzavírací cenou daného burzovního dne, není-li cena uvedená v písmenu a) k dispozici.

Pokyny na referenční ceny podle písmene b) odkazují pouze mimo fázi kontinuálního obchodování příslušného burzovního dne.

3. Pokud obchodní systémy provozují systémy, které formalizují sjednané obchody podle odst. 1 písm. b) bodu i):

- a) musí být tyto obchody prováděny v souladu s pravidly obchodního systému;
- b) obchodní systém zajistí, aby byly zavedeny opatření, systémy a postupy, které mají zabránit a odhalit zneužívání trhu nebo pokus o zneužití trhu v souvislosti s těmito sjednanými obchody v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 596/2014;
- c) obchodní systém zavede, udržuje a používá systémy pro odhalení jakéhokoli pokusu využívat výjimku k obcházení ostatních požadavků tohoto nařízení nebo směrnice 2014/65/EU a hlásí tyto pokusy příslušnému orgánu.

Pokud příslušný orgán udělí výjimku podle odstavce odst. 1 písm. b) bodu i) nebo iii), tento příslušný orgán sleduje používání výjimky ze strany obchodního systému, aby bylo zajištěno, že jsou podmínky pro použití výjimky splněny.

4. Před poskytnutím výjimky podle odstavce 1 oznámí příslušné orgány zamýšlené využití každé jednotlivé výjimky orgánu ESMA a dalším příslušným orgánům a poskytnou vysvětlení k jejímu fungování, včetně podrobností o obchodním systému, z něž je odvozena referenční cena podle odst. 1 písm. a). Oznámení o záměru poskytnout výjimku se podá nejpozději čtyři měsíce před zamýšlenou dobou, kdy má výjimka nabýt účinku. Do dvou měsíců od obdržení oznámení vydá orgán ESMA dotčenému příslušnému orgánu nezávazné stanovisko, ve kterém posoudí slčitelnost každé výjimky s požadavky stanovenými v odstavci 1 a specifikovanými v regulačních technických normách přijatých podle odstavce 6. Pokud dotčený příslušný orgán poskytne výjimku a příslušný orgán jiného členského státu s tím nesouhlasí, může daný příslušný orgán věc předložit zpět orgánu ESMA, který může jednat na základě pravomocí, jež mu svěřuje článek 19 nařízení (EU) č. 1095/2010. Orgán ESMA sleduje uplatňování výjimek a předkládá Komisi výroční zprávu o tom, jak jsou uvedené výjimky uplatňovány v praxi.

5. Příslušný orgán může z vlastního podnětu nebo na žádost jiných příslušných orgánů zrušit povolení používat výjimku udělenou podle odstavce 1, jak je upřesněno v odstavci 6, jestliže zjistí, že je výjimka používána způsobem, který se liší od jejího původního účelu, nebo pokud se domnívá, že výjimka je používána k obcházení požadavků stanovených v tomto článku.

Příslušné orgány o tomto zrušení informují orgán ESMA a ostatní příslušné orgány a své rozhodnutí plně zdůvodní.

6. Orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem stanovících:

- a) rozsah uveřejňovaných kupních a prodejních cen nebo kotací určených tvůrci trhu a intenzity obchodních zájmů na těchto cenách pro každou kategorii dotčeného finančního nástroje v souladu s čl. 3 odst. 1, a to při zohlednění potřebného nastavení pro různé druhy systémů obchodování podle čl. 3 odst. 2;

- b) z hlediska likvidity nejrelevantnější trh finančního nástroje v souladu s odst. 1 písm. a);
- c) zvláštní znaky sjednaného obchodu ve vztahu k různým způsobům, kterými mohou členové nebo účastníci obchodního systému takový obchod provést;
- d) sjednané obchody, které nepřispívají k tvorbě cen a využívají výjimky stanovené v odst. 1 písm. b) bodě iii);
- e) velikost pokynů, které jsou velké svým rozsahem, a druh a minimální velikost pokynů uchovávaných v systému na správu pokynů obchodního systému až do uveřejnění a u kterých lze prominout uveřejnění informací před uskutečněním obchodu podle odstavce 1, pro každou kategorii dotčeného finančního nástroje;

Orgán ESMA předloží uvedené návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

7. Výjimky poskytnuté příslušnými orgány v souladu s čl. 29 odst. 2 a čl. 44 odst. 2 směrnice 2004/39/ES a články 18, 19 a 20 nařízení (ES) č. 1287/2006 před 3. lednem 2017 přezkoumá orgán ESMA do 3. ledna 2019. Orgán ESMA vydá dotčenému příslušnému orgánu stanovisko, ve kterém posoudí, zda jsou jednotlivé výjimky nadále slučitelné s požadavky tohoto nařízení a jakéhokoliv aktu v přenesené pravomoci a jakékoli regulační technické normy vycházející z tohoto nařízení.

Článek 5

Mechanismus objemového stropu

1. K zajištění toho, že výjimky stanovené v čl. 4 odst. 1 písm. a) a čl. 4 odst. 1 písm. b) bodě i) nepoškodí nepatříčně tvorbu cen, je obchodování v rámci těchto výjimek omezeno následujícím způsobem:

- a) procentní podíl obchodování s určitým finančním nástrojem realizovaného v obchodním systému v rámci těchto výjimek je omezen na 4 % celkového objemu obchodování s daným finančním nástrojem ve všech obchodních systémech v celé Unii za období předcházejících 12 měsíců;
- b) celkový objem obchodování s určitým finančním nástrojem realizovaného v rámci těchto výjimek v Unii je omezen na 8 % celkového objemu obchodování s daným finančním nástrojem ve všech obchodních systémech v celé Unii za období předcházejících 12 měsíců.

Tento mechanismus objemového stropu se nevztahuje na sjednané obchody, které jsou obchody s akciemi, cennými papíry nahrazujícími jiné cenné papíry, fondy obchodovanými v obchodním systému, certifikáty či jinými podobnými finančními nástroji, pro které neexistuje likvidní trh určený v souladu s čl. 2 odst. 1 bodem 17 písm. b), a jsou realizovány v rámci procentní hodnoty vhodné referenční ceny podle čl. 4 odst. 1 písm. b) bodu ii), ani na sjednané obchody, které podléhají jiným podmínkám, než je aktuální tržní cena daného finančního nástroje podle čl. 4 odst. 1 písm. b) bodu iii).

2. Překročí-li procentní podíl obchodování s určitým finančním nástrojem realizovaného v obchodním systému v rámci těchto výjimek limit uvedený v odst. 1 písm. a), pozastaví příslušný orgán, který uplatňování těchto výjimek v daném obchodním systému povolil, jejich využívání v daném obchodním systému pro daný finanční nástroj na základě údajů uveřejněných orgánem ESMA podle odstavce 4, a to do dvou pracovních dnů a na dobu šesti měsíců.

3. Překročí-li procentní podíl obchodování s určitým finančním nástrojem realizovaného ve všech obchodních systémech v celé Unii v rámci těchto výjimek limit uvedený v odst. 1 písm. b), pozastaví všechny příslušné orgány do dvou pracovních dnů využívání těchto výjimek v celé Unii na dobu šesti měsíců.

4. Orgán ESMA uveřejní do pěti pracovních dnů po konci každého kalendářního měsíce celkový objem obchodování s jednotlivými finančními nástroji v Unii za předcházejících 12 měsíců, procentní podíl obchodování s jednotlivými finančními nástroji realizovaného v rámci těchto výjimek v celé Unii a rovněž v jednotlivých obchodních systémech za předcházejících 12 měsíců, jakož i metodiku použitou pro stanovení těchto procentních podílů.

5. V případě, že zpráva uvedená v odstavci 4 určí obchodní systém, kde obchodování s jakýmkoli finančním nástrojem realizované v rámci těchto výjimek překročilo 3,75 % z celkového objemu obchodování Unie s tímto finančním nástrojem, a to na základě předcházejících 12 měsíců obchodování, uveřejní orgán ESMA další zprávu do pěti pracovních dnů od 15. dne kalendářního měsíce, v němž je zpráva uvedená v odstavci 4 uveřejněna. Tato zpráva obsahuje informace uvedené v odstavci 4 týkající se finančních nástrojů, u nichž bylo výše uvedených 3,75 % překročeno.

6. V případě, že zpráva uvedená v odstavci 4 určí, že celkové obchodování Unie s jakýmkoli finančním nástrojem realizované v rámci těchto výjimek překročilo 7,75 % z celkového objemu obchodování Unie s tímto finančním nástrojem, a to na základě předcházejících 12 měsíců obchodování, orgán ESMA uveřejní další zprávu do pěti pracovních dnů od 15. dne kalendářního měsíce, v němž je zpráva uvedená v odstavci 4 uveřejněna. Tato zpráva obsahuje informace uvedené v odstavci 4 týkající se finančních nástrojů, u nichž bylo překročeno výše uvedených 7,75 %.

7. Za účelem zajištění spolehlivého základu pro monitorování obchodování, které je realizováno v rámci těchto výjimek, a pro určení toho, zda byly překročeny limity uvedené v odstavci 1, jsou organizátoři obchodních systémů povinni mít zavedeny systémy a postupy, které:

a) umožní identifikaci veškerých obchodů realizovaných v jejich obchodním systému v rámci těchto výjimek; a

b) zajistí, že obchodování v rámci těchto výjimek nepřekročí za žádných okolností povolený procentní podíl podle odst. 1 písm. a).

8. Lhůta pro uveřejnění údajů o obchodování orgánem ESMA, během níž je monitorováno obchodování s určitým finančním nástrojem v rámci těchto výjimek, začíná běžet 3. ledna 2016. Aniž je dotčen čl. 4 odst. 5, jsou příslušné orgány oprávněny pozastavit uplatňování těchto výjimek počínaje dnem použití tohoto nařízení a poté na měsíční bázi.

9. Orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění metody, včetně označování obchodů, kterou používá pro shromažďování, výpočet a uveřejňování údajů o obchodech podle odstavce 4 za účelem poskytnutí přesného vyčíslení celkového objemu obchodování s jednotlivými finančními nástroji a procentních podílů obchodování využívajícího tyto výjimky v celé Unii a v jednotlivých obchodních systémech.

Orgán ESMA předloží uvedené návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 6

Požadavky poobchodní transparentnosti pro obchodní systémy v souvislosti s akcemi, cennými papíry nahrazujícími jiné cenné papíry, fondy obchodovanými v obchodním systému, certifikáty a jinými podobnými finančními nástroji

1. Organizátoři trhu a investiční podniky provozující obchodní systém uveřejňují cenu, objem a čas obchodů provedených s akcemi, cennými papíry nahrazujícími jiné cenné papíry, fondy obchodovanými v obchodním systému, certifikáty a jinými podobnými finančními nástroji obchodovanými v tomto obchodním systému. Organizátoři trhu a investiční podniky provozující obchodní systém uveřejňují podrobnosti o těchto obchodech v okamžiku co nejbližším reálnému času, jak je to jen technicky možné.

2. Organizátoři trhu a investiční podniky provozující obchodní systém umožní za přiměřených obchodních podmínek a na nediskriminačním základě investičním podnikům, které jsou povinny uveřejňovat podrobnosti o svých obchodech s akciemi, cennými papíry nahrazujícími jiné cenné papíry, fondy obchodovanými v obchodním systému, certifikáty a jinými podobnými finančními nástroji podle článku 20, přístup k mechanismům, jež využívají k uveřejňování informací podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 7

Povolení odkladu uveřejnění

1. Příslušné orgány mohou povolit organizátorům trhu a investičním podnikům provozujícím obchodní systém odložit uveřejnění podrobností o obchodech na základě druhu nebo objemu těchto obchodů.

Příslušné orgány mohou povolit odložit uveřejnění zejména u obchodů, které jsou rozsahem větší než obvyklý tržní objem pro dané akcie, cenné papíry nahrazující jiné cenné papíry, fondy obchodované v obchodním systému, certifikáty či jiné podobné finanční nástroje nebo danou kategorii akcií, cenných papírů nahrazujících jiné cenné papíry, fondů obchodovaných v obchodním systému, certifikátů či jiných podobných finančních nástrojů.

Organizátoři trhu a investiční podniky provozující obchodní systém si předem opatří souhlas příslušného orgánu s navrhovanými opatřeními na odklad uveřejnění obchodu a tato opatření jasně sdělí účastníkům trhu a veřejnosti. Orgán ESMA sleduje uplatňování těchto opatření pro odklad uveřejnění obchodu a předkládá Komisi výroční zprávu o tom, jak jsou uvedená opatření uplatňována v praxi.

Pokud daný příslušný orgán povolí odklad uveřejnění a příslušný orgán jiného členského státu s tím nebo s účinným uplatňováním uděleného povolení nesouhlasí, může daný příslušný orgán věc znovu předložit orgánu ESMA, který může jednat na základě pravomocí, jež mu svěřuje článek 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

2. Orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem, kterými se způsobem umožňujícím uveřejnění informací požadovaných podle článku 64 směrnice 2014/65/EU stanoví:

- a) údaje o obchodech, které musí investiční podniky, včetně systematických internalizátorů, organizátorů trhu a investičních podniků provozujících obchodní systém zpřístupnit veřejnosti pro každou kategorii dotčeného finančního nástroje v souladu s čl. 6 odst. 1, včetně identifikačních označení různých druhů obchodů uveřejňovaných podle čl. 6 odst. 1 a článku 20, které rozlišují mezi obchody ovlivňovanými faktory spojenými v první řadě s hodnotou finančních nástrojů a obchody ovlivňovanými jinými faktory;
- b) lhůta, která odpovídá povinnosti uveřejnit informace co nejbližší reálnému času, včetně případů, kdy jsou obchody prováděny mimo běžnou dobu obchodování.
- c) podmínky, za nichž lze investičním podnikům, včetně systematických internalizátorů, organizátorů trhu a investičních podniků provozujících obchodní systém povolit odklad uveřejnění údajů o obchodech pro každou kategorii dotčeného finančního nástroje v souladu s odstavcem 1 tohoto článku a s čl. 20 odst. 1;
- d) kritéria uplatňovaná při rozhodování o obchodech, u kterých je z důvodu jejich objemu nebo druhu, včetně profilu likvidity, použitých akcií, cenných papírů nahrazujících jiné cenné papíry, fondů obchodovaných v obchodním systému, certifikátů či jiných podobných finančních nástrojů povolen odklad uveřejnění, a to pro každou kategorii dotčeného finančního nástroje.

Orgán ESMA předloží uvedené návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem. podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

KAPITOLA 2

Transparentnost pro nekapitálové nástroje

Článek 8

Požadavky předobchodní transparentnosti pro obchodní systémy v souvislosti s dluhopisy, strukturovanými finančními produkty, povolenkami na emise a deriváty

1. Organizátoři trhu a investiční podniky provozující obchodní systém uveřejňují aktuální kupní a prodejní ceny, jakož i intenzitu obchodních zájmů na uvedených cenách, které jsou sdělovány prostřednictvím jejich systémů pro dluhopisy, strukturované finanční produkty, povolenky na emise a deriváty obchodované v obchodním systému. Tento požadavek se rovněž vztahuje na vykonatelný projev zájmu. Organizátoři trhu a investiční podniky provozující obchodní systém tyto informace průběžně uveřejňují během běžné doby obchodování. Tato povinnost uveřejňování se nevztahuje na obchody s deriváty nefinančních protistran, které snižují objektivně měřitelné riziko přímo spojené s obchodní činností nebo financováním této protistrany nebo pokladními finančními operacemi nefinanční protistrany nebo této skupiny.

2. Požadavky na transparentnost uvedené v odstavci 1 jsou nastaveny pro různé druhy systémů obchodování, včetně systémů obchodování založených na knize pokynů, na kotacích a na periodických aukcích, hybridních systémů a systémů hlasového obchodování (voice trading).

3. Organizátoři trhu a investiční podniky provozující obchodní systém umožní za přiměřených obchodních podmínek a na nediskriminačním základě investičním podnikům, které jsou povinny uveřejňovat své kotace dluhopisů, strukturovaných finančních produktů, povolenek na emise a derivátů podle článku 18, přístup k mechanismům, jež využívají k uveřejňování informací uvedených v odstavci 1.

4. Organizátoři trhu a investiční podniky provozující obchodní systém uveřejní v případě, že je poskytnuta výjimka podle čl. 9 odst. 1 písm. b), alespoň orientační předobchodní kupní cenu a orientační prodejní cenu, která se blíží ceně obchodních zájmů oznámené prostřednictvím jejich systémů dluhopisů, strukturovaných finančních produktů, povolenek na emise a derivátů obchodovaných v obchodním systému. Organizátoři trhu a investiční podniky provozující obchodní systém tyto informace veřejnosti vhodnými elektronickými prostředky průběžně zpřístupňují během běžné doby obchodování. Uvedené mechanismy zajistí, že informace budou poskytovány za přiměřených obchodních podmínek a na nediskriminačním základě.

Článek 9

Výjimky pro nekapitálové nástroje

1. Příslušné orgány mohou organizátorům trhu a investičním podnikům provozujícím obchodní systém prominout povinnost uveřejnit informace podle čl. 8 odst. 1 v případě:

- a) pokynů, které jsou rozsahem větší než obvyklý tržní objem, a pokynů uchovávaných v systému na správu pokynů obchodního systému až do uveřejnění;
- b) vykonatelných projevů zájmu v systémech žádostí o kotace a hlasového obchodování (voice trading), jejichž objem překračuje konkrétní objem pro daný finanční nástroj, což by poskytovatele likvidity vystavilo přílišnému riziku, a s ohledem na skutečnost, zda jsou příslušní účastníci trhu retailovými či profesionálními investory;
- c) derivátů, které nepodléhají povinnosti obchodování uvedené v článku 28, a jiných finančních nástrojů, pro něž neexistuje likvidní trh.

2. Před poskytnutím výjimky v souladu s odstavcem 1 příslušné orgány oznámí zamýšlené využití každé jednotlivé výjimky orgánu ESMA a dalším příslušným orgánům a poskytnou vysvětlení k jejich fungování. Oznámení o záměru poskytnout výjimku se podá nejpozději čtyři měsíce před zamýšlenou dobou, kdy má výjimka nabýt účinku. Do dvou měsíců od obdržení oznámení vydá orgán ESMA dotčenému příslušnému orgánu stanovisko, ve kterém posoudí slučitelnost dané výjimky s požadavky stanovenými v odstavci 1 a specifikovanými v regulačních technických normách přijatých podle odstavce 5. Pokud daný příslušný orgán poskytne výjimku a příslušný orgán jiného členského státu s tím nesouhlasí, může daný příslušný orgán věc předložit zpět orgánu ESMA, který může jednat na základě pravomoci, jež mu svěřuje článek 19 nařízení (EU) č. 1095/2010. Orgán ESMA sleduje uplatňování výjimek a předkládá Komisi výroční zprávu o tom, jak jsou uvedené výjimky uplatňovány v praxi.

3. Příslušné orgány mohou z vlastního podnětu nebo na žádost jiných příslušných orgánů zrušit výjimku poskytnutou podle odstavce 1, pokud zjistí, že je výjimka využívána způsobem odchylným od původního účelu, nebo pokud se domnívají, že je výjimka využívána k obcházení požadavků stanovených v tomto článku.

Příslušné orgány o tomto zrušení neprodleně informují orgán ESMA a ostatní příslušné orgány ještě předtím, než nabude účinnosti a své rozhodnutí plně zdůvodní.

4. Příslušný orgán odpovědný za dohled nad jedním nebo několika obchodními systémy, v nichž je obchodována určitá kategorie dluhopisů, strukturovaných finančních produktů, povolenek na emise či derivátů, může povinnosti uvedené v článku 8 dočasně pozastavit, jestliže likvidita dané kategorie finančního nástroje nedosahuje stanovené prahové hodnoty. Tato prahová hodnota se definuje na základě objektivních kritérií specifických pro trh s příslušným finančním nástrojem. Oznámení o dočasném pozastavení se uveřejní na internetových stránkách dotčeného příslušného orgánu.

Dočasné pozastavení platí po počáteční dobu nepřekračující tři měsíce ode dne, kdy bylo uveřejněno na internetových stránkách dotčeného příslušného orgánu. Může být prodlouženo o další období nepřekračující vždy tři měsíce, pokud důvody pro dočasné pozastavení nadále trvají. Pokud není dočasné pozastavení po uplynutí uvedené tříměsíční lhůty prodlouženo, jeho platnost automaticky skončí.

Před pozastavením povinností uvedených v článku 8 nebo před prodloužením jejich dočasného pozastavení podle tohoto odstavce oznámí dotčený příslušný orgán orgánu ESMA svůj záměr a poskytne vysvětlení. Orgán ESMA vydá co nejdříve příslušnému orgánu stanovisko, zda je podle jeho názoru uvedené pozastavení nebo prodloužení dočasného pozastavení podle prvního a druhého pododstavce opodstatněné.

5. Orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které stanoví:

- a) parametry a metody pro výpočet prahové hodnoty likvidity podle odstavce 4 ve vztahu k finančnímu nástroji. Parametry a metody pro členské státy vypočítávající prahovou hodnotu se stanoví takovým způsobem, že pokud je dosaženo prahové hodnoty, představuje to významný pokles likvidity v rámci všech systémů v Unii pro dotčený finanční nástroj na základě kritérií použitých podle čl. 2 odst. 1 bodu 17;
- b) rozsah kupních a prodejních cen či kotací a intenzitu obchodních zájmů na těchto cenách nebo předobchodních orientačních kupních a prodejních cen blízkých ceně obchodního zájmu, které mají být uveřejněny pro každou kategorii dotčeného finančního nástroje v souladu s čl. 8 odst. 1 a 4, a to při zohlednění potřebného nastavení pro různé druhy systémů obchodování podle čl. 8 odst. 2;
- c) velikost pokynů, které jsou velké svým rozsahem a druh a minimální velikost pokynů uchovávaných v systému na správu pokynů až do uveřejnění, u nichž může být prominuta povinnost předobchodního uveřejnění podle odstavce 1 pro každou kategorii daného finančního nástroje;
- d) konkrétní objem pro daný finanční nástroj uvedený v odst. 1 písm. b) a definice systémů žádostí o kotace a hlasového obchodování, u kterých lze uveřejnění informací před uskutečněním obchodu podle odstavce 1 prominout.

Při stanovení objemu pro daný finanční nástroj, který by poskytovatele likvidity vystavil přílišnému riziku a v souladu s odst. 1 písm. b) zohledňuje skutečnost, zda jsou příslušní účastníci trhu retailovými či profesionálními investory, zohlední orgán ESMA níže uvedené faktory:

- i) zda by při takových objemech poskytovatelé likvidity byli schopni zajistit svá rizika;
- ii) pokud trh s příslušným finančním nástrojem nebo kategorií finančních nástrojů sestává zčásti z retailových investorů, průměrnou hodnotu obchodů provedených takovými investory;

- e) finanční nástroje nebo druhy finančních nástrojů, pro něž neexistuje likvidní trh a u kterých může být prominuto uveřejnění informací před uskutečněním obchodu podle odstavce 1.

Orgán ESMA předloží uvedené návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 10

Požadavky poobchodní transparentnosti pro obchodní systémy v souvislosti s dluhopisy, strukturovanými finančními produkty, povolenkami na emise a deriváty

1. Organizátoři trhu a investiční podniky provozující obchodní systém uveřejní cenu, objem a čas obchodů provedených s dluhopisy, strukturovanými finančními produkty, povolenkami na emise a deriváty obchodovanými v obchodním systému. Organizátoři trhu a investiční podniky provozující obchodní systém uveřejňují podrobnosti o těchto obchodech v okamžiku co nejbližším reálnému času, jak je to jen technicky možné.
2. Organizátoři trhu a investiční podniky provozující obchodní systém umožní za přiměřených obchodních podmínek a na nediskriminačním základě investičním podnikům, které jsou povinny uveřejňovat své obchody s dluhopisy, strukturovanými finančními produkty, povolenkami na emise a deriváty podle článku 21, přístup k mechanismům, jež využívají k uveřejňování informací uvedených v odstavci 1.

Článek 11

Povolení odkladu uveřejnění

1. Příslušné orgány mohou organizátorům trhu a investičním podnikům provozujícím obchodní systém povolit odklad uveřejnění podrobností o obchodech na základě objemu nebo typu obchodu.

Příslušné orgány mohou povolit odklad uveřejnění zejména u obchodů, které:

- a) jsou velké svým rozsahem v porovnání s obvyklým tržním objemem pro dané dluhopisy, strukturované finanční produkty, povolenky na emise či deriváty obchodované v obchodním systému nebo pro danou kategorii dluhopisů, strukturovaných finančních produktů, povolenek na emise či derivátů obchodovaných v obchodním systému; nebo
- b) se týkají dluhopisů, strukturovaných finančních produktů, povolenek na emise či derivátů obchodovaných v obchodním systému nebo kategorie dluhopisů, strukturovaných finančních produktů, povolenek na emise či derivátů obchodovaných v obchodním systému, pro něž neexistuje likvidní trh;
- c) jsou většího objemu, než je objem specifický pro dané dluhopisy, strukturované finanční produkty, povolenky na emise či deriváty obchodované v obchodním systému nebo pro danou kategorii dluhopisů, strukturovaných finančních produktů, povolenek na emise či derivátů obchodovaných v obchodním systému, který by poskytovatele likvidity vystavil přílišnému riziku a zohledňuje skutečnost, zda jsou příslušní účastníci trhu retailovými či profesionálními investory.

Organizátoři trhu a investiční podniky provozující obchodní systém si předem opatří souhlas příslušného orgánu s navrhovanými opatřeními na odklad uveřejnění obchodu a tato opatření jasně zpřístupní účastníkům trhu a veřejnosti. Orgán ESMA sleduje uplatňování těchto opatření pro odklad uveřejnění obchodu a předkládá Komisi výroční zprávu o tom, jak jsou uvedená opatření využívána v praxi.

2. Příslušný orgán odpovědný za dohled nad jedním nebo několika obchodními systémy, v nichž je obchodována určitá kategorie dluhopisů, strukturovaných finančních produktů, povolenek na emise či derivátů, může povinnosti uvedené v článku 10 dočasně pozastavit, jestliže likvidita dané kategorie finančního nástroje nedosahuje prahové hodnoty

stanovené v souladu s metodikou uvedenou v čl. 9 odst. 5 písm. a). Tato prahová hodnota se definuje na základě objektivních kritérií specifických pro trh s příslušným finančním nástrojem. Dočasné pozastavení se uveřejní na internetových stránkách dotčeného příslušného orgánu.

Dočasné pozastavení platí po počáteční dobu nepřekračující tři měsíce ode dne, kdy bylo uveřejněno na internetových stránkách dotčeného příslušného orgánu. Může být prodlouženo o další období nepřekračující vždy tři měsíce, pokud důvody pro dočasné pozastavení nadále trvají. Není-li dočasné pozastavení po uplynutí uvedené tříměsíční lhůty prodlouženo, jeho platnost automaticky skončí.

Před pozastavením nebo prodloužením dočasného pozastavení povinností uvedených v článku 10 oznámí dotčený příslušný orgán orgánu ESMA svůj záměr a poskytne vysvětlení. Orgán ESMA vydá co nejdříve příslušnému orgánu stanovisko, zda je podle jeho názoru uvedené pozastavení nebo prodloužení dočasného pozastavení podle prvního a druhého pododstavce opodstatněné.

3. Příslušné orgány mohou ve spojení s povolením odkladu uveřejnění:

- a) po dobu trvání odkladu požadovat uveřejnění omezených podrobností o určitém obchodu nebo podrobností o několika obchodech v souhrnné podobě nebo kombinaci obou možností;
- b) umožnit neuveřejňovat objem jednotlivých obchodů po prodlouženou dobu trvání odkladu;
- c) pokud jde o nekapitálové nástroje jiné než veřejnoprávní dluhopisy, umožnit uveřejnění několika obchodů v souhrnné podobě po prodlouženou dobu trvání odkladu;
- d) pokud jde o veřejnoprávní dluhopisy, umožnit uveřejnění několika obchodů v souhrnné podobě po blíže neurčenou dobu.

Pokud jde o veřejnoprávní dluhopisy, lze písmena b) a d) použít buď odděleně nebo po sobě, přičemž po uplynutí prodloužené doby, během níž je možné neuveřejňovat objem, by objem obchodů mohl být uveřejněn v souhrnné podobě.

Pokud jde o všechny ostatní finanční nástroje, po uplynutí doby odkladu se uveřejní zbývající podrobnosti o obchodu a veškeré podrobnosti o jednotlivých obchodech.

4. Orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem, kterými se způsobem umožňujícím uveřejnění informací požadovaných podle článku 64 směrnice 2014/65/EU stanoví:

- a) podrobnosti o obchodech, které musí investiční podniky, včetně systematických internalizátorů, organizátorů trhu a investičních podniků provozujících obchodní systém zpřístupnit veřejnosti pro každou kategorii dotčeného finančního nástroje v souladu s čl. 10 odst. 1, včetně identifikačních označení různých druhů obchodů uveřejňovaných podle čl. 10 odst. 1 a článku 21 odst. 1, které rozlišují mezi obchody ovlivňovanými faktory spojenými v první řadě s hodnotou finančních nástrojů a obchody ovlivňovanými jinými faktory;
- b) lhůta, která odpovídá povinnosti uveřejnit informace co nejbližší reálnému času, včetně případů, kdy jsou obchody prováděny mimo běžnou dobu obchodování;
- c) podmínky, za nichž lze investičním podnikům, včetně systematických internalizátorů, organizátorů trhu a investičních podniků provozujících obchodní systém, povolit odklad uveřejnění údajů o obchodech pro každou kategorii dotčeného finančního nástroje v souladu s odstavcem 1 tohoto článku a s čl. 21 odst. 4;

- d) kritéria uplatňovaná při určování objemu a druhu obchodu, pro který je podle odstavce 3 povolen odklad uveřejnění a uveřejnění omezených podrobností o obchodu, nebo uveřejnění podrobností o několika obchodech v souhrnné podobě nebo neuveřejnění objemu obchodu se zvláštním zřetelem k povolení prodloužené doby odkladu pro určité finanční nástroje v závislosti na jejich likviditě.

Orgán ESMA předloží uvedené návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

KAPITOLA 3

Povinnost nabízet údaje o obchodech samostatně a za přiměřených obchodních podmínek

Článek 12

Povinnost poskytovat předobchodní a poobchodní údaje samostatně

1. Organizátoři trhu a investiční podniky provozující obchodní systém poskytnou informace uveřejněné v souladu s články 3, 4 a 6 až 11 jako samostatně nabízené údaje o předobchodní a poobchodní transparentnosti.
2. Orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem specifikujících nabízené údaje o předobchodní a poobchodní transparentnosti, včetně úrovně členění údajů, které mají být poskytnuty podle odstavce 1.

Orgán ESMA předloží uvedené návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 13

Povinnost poskytovat předobchodní a poobchodní údaje za přiměřených obchodních podmínek

1. Organizátoři trhu a investiční podniky provozující obchodní systém poskytnou informace uveřejňované v souladu s články 3, 4 a 6 až 11 za přiměřených obchodních podmínek a zajistí k informacím nediskriminační přístup. Tyto informace jsou poskytovány bezplatně 15 minut po uveřejnění.
2. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 50 objasňující, co jsou přiměřené obchodní podmínky uveřejňování informací uvedené v odstavci 1.

HLAVA III

TRANSPARENTNOST PRO SYSTEMATICKÉ INTERNALIZÁTORY A INVESTIČNÍ PODNIKY PROVOZUJÍCÍ MIMOBURZOVNÍ OBCHODY (OTC)

Článek 14

Povinnost systematických internalizátorů uveřejňovat pevné kotace akcií, cenných papírů nahrazujících jiné cenné papíry, fondů obchodovaných v obchodním systému, certifikátů a jiných podobných finančních nástrojů

1. Investiční podniky uveřejňují pevné kotace týkající se takových akcií, cenných papírů nahrazujících jiné cenné papíry, fondů obchodovaných v obchodním systému, certifikátů a jiných podobných finančních nástrojů obchodovaných v obchodním systému, pro které jsou systematickými internalizátory a pro které existuje likvidní trh.

Neexistuje-li pro finanční nástroje uvedené v prvním pododstavci likvidní trh, poskytnou systematictí internalizátoři kotace svým zákazníkům na požádání.

2. Tento článek a články 15, 16 a 17 se použijí na systematické internalizátory při obchodech s objemy nepřesahujícími standardní tržní objem. Na systematické internalizátory se nevztahují ustanovení tohoto článku a článků 15, 16 a 17, pokud jejich obchody přesahují standardní tržní objem.

3. Systematictí internalizátoři mohou rozhodnout o objemu nebo objemech obchodů, jejichž ceny budou kotovat. Minimální kotovaný objem se rovná alespoň 10 % standardního tržního objemu akcie, cenného papíru nahrazujícího jiné cenné papíry, fondu obchodovaného v obchodním systému, certifikátu nebo jiného podobného finančního nástroje obchodovaného v obchodním systému. Pro konkrétní akcii, cenné papíry nahrazující jiné cenné papíry, fond obchodovaný v obchodním systému, certifikát či jiný podobný finanční nástroj obchodovaný v obchodním systému zahrnuje každá kotace pevnou kupní nebo prodejní cenu nebo ceny pro objem nebo objemy až do velikosti standardního tržního objemu pro kategorii akcií, cenných papírů nahrazujících jiné cenné papíry, fondů obchodovaných v obchodním systému, certifikátů či jiných podobných finančních nástrojů, ke které daný finanční nástroj patří. Cena nebo ceny odrážejí převažující tržní podmínky pro tuto akcii, cenný papír nahrazující jiný cenný papír, fond obchodovaný v obchodním systému, certifikát či jiný podobný finanční nástroj.

4. Akcie, cenné papíry nahrazující jiné cenné papíry, fondy obchodované v obchodním systému, certifikáty a jiné podobné finanční nástroje se sdružují do druhů na základě aritmetického průměru hodnoty pokynů prováděných pro tento finanční nástroj na trhu. Standardním tržním objemem každé kategorie akcií, cenných papírů nahrazujících jiné cenné papíry, fondů obchodovaných v obchodním systému, certifikátů a jiných podobných finančních nástrojů je objem představující aritmetický průměr hodnot pokynů provedených na trhu pro finanční nástroje patřící do každé kategorie.

5. Pro každou akcii, cenný papír nahrazující jiný cenný papír, fond obchodovaný v obchodním systému, certifikát nebo jiný podobný finanční nástroj se trh skládá ze všech pokynů provedených v souvislosti s daným finančním nástrojem v Unii kromě pokynů, které v porovnání s obvyklým tržním objemem představují svým měřítkem velký rozsah.

6. Orgán příslušný pro trh nejrelevantnější z hlediska likvidity ve smyslu článku 26 stanoví nejméně jednou ročně na základě aritmetického průměru hodnot pokynů provedených na trhu pro danou akcii, cenný papír nahrazující jiný cenný papír, fond obchodovaný v obchodním systému, certifikát a jiný podobný finanční nástroj kategorii, ke které daný finanční nástroj patří. Tyto informace se zpřístupňují všem účastníkům trhu a předávají se orgánu ESMA, který je uveřejní na svých internetových stránkách.

7. K zajištění účinného oceňování akcií, cenných papírů nahrazujících jiné cenné papíry, fondů obchodovaných v obchodním systému, certifikátů a jiných podobných finančních nástrojů a k maximalizaci možnosti investičních podniků dosáhnout pro své zákazníky nejlepších podmínek vypracuje orgán ESMA návrhy regulačních technických norem k upřesnění podmínek pro uveřejnění pevné kotace, jak je uvedeno v odstavci 1, určení, zda ceny odrážejí převažující tržní podmínky uvedené v odstavci 3, a standardního tržního objemu, jak je uvedeno v odstavcích 2 a 4.

Orgán ESMA předloží uvedené návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 15

Provádění pokynů na účet zákazníka

1. Systematictí internalizátoři své kotace uveřejňují pravidelně a průběžně během obvyklé doby obchodování. Mohou své kotace kdykoli aktualizovat. Za výjimečných podmínek na trhu mohou své kotace stáhnout.

Členské státy vyžadují, aby podniky, které splňují definici systematického internalizátora, to oznámily svému příslušnému orgánu. Toto oznámení je předáno orgánu ESMA. Orgán ESMA vytvoří seznam všech systematických internalizátorů v Unii.

Kotace se uveřejňuje způsobem snadno dostupným pro ostatní účastníky trhu za přiměřených obchodních podmínek.

2. Systematičtí internalizátoři provádějí v souladu s článkem 27 směrnice 2014/65/EU pokyny, které obdrží od zákazníků v souvislosti s akciemi, cennými papíry nahrazujícími jiné cenné papíry, fondy obchodovanými v obchodním systému, certifikáty a jinými podobnými finančními nástroji, pro které jsou systematickými internalizátory, za ceny kotované v okamžiku přijetí pokynu.

Avšak v odůvodněných případech mohou tyto pokyny provádět za cenu lepší, pokud tato cena spadá do uveřejněného rozpětí blízkého podmínkám trhu.

3. Systematičtí internalizátoři mohou provádět pokyny, které obdrží od profesionálních zákazníků, za ceny odlišné od cen kotovaných, aniž by museli plnit požadavky stanovené v odstavci 2, a to u obchodů, u nichž je realizace několika cenných papírů součástí jednoho obchodu, nebo u pokynů, které podléhají podmínkám jiným než aktuální tržní cena.

4. Pokud systematický internalizátor, jenž uvádí pouze jednu kotaci nebo jehož nejvyšší kotace je nižší než standardní tržní objem, obdrží od zákazníka pokyn týkající se objemu vyššího, než je jím kotovaný objem, ale nižšího, než je standardní tržní objem, může se rozhodnout tu část pokynu, která přesahuje velikost jeho kotace, provést za předpokladu, že bude provedena za kotovanou cenu, není-li podle odstavců 2 a 3 dovoleno něco jiného. Pokud systematický internalizátor kotuje různé objemy a obdrží a rozhodne se provést pokyn spadající mezi tyto objemy, provede jej za jednu z kotovaných cen v souladu s článkem 28 směrnice 2014/65/EU, není-li podle podmínek odstavců 2 a 3 tohoto článku dovoleno něco jiného.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 50 objasňující přiměřené obchodní podmínky pro uveřejnění informací uvedených v odstavci 1.

Článek 16

Povinnosti příslušných orgánů

Příslušné orgány kontrolují:

a) zda investiční podniky pravidelně aktualizují kupní a prodejní ceny uveřejňované v souladu s článkem 14 a udržují ceny, které odrážejí převažující podmínky trhu;

b) zda investiční podniky splňují podmínky pro provedení za lepší ceny, jak je stanoveno v čl. 15 odst. 2.

Článek 17

Přístup ke kotacím

1. Na základě svých obchodních politik a způsobem objektivním a nediskriminačním mohou systematičtí internalizátoři rozhodnout, kterým zákazníkům umožní přístup ke svým kotacím. Za tímto účelem musí mít jasná pravidla pro přístup ke svým kotacím. Systematičtí internalizátoři mohou odmítnout uzavřít nebo mohou ukončit obchodní vztahy se zákazníky na základě obchodních důvodů, jakými jsou například solventnost zákazníka, riziko protistrany a konečné vypořádání obchodu.

2. K omezení rizika hromadění obchodů stejného zákazníka mohou systematičtí internalizátoři nediskriminačním způsobem omezit počet obchodů od téhož zákazníka, které se za uveřejněných podmínek zavází uzavřít. Mohou nediskriminačním způsobem a v souladu s článkem 28 směrnice 2014/65/EU omezit celkový počet současných obchodů různých zákazníků, avšak pouze v případě, kdy počet nebo objem pokynů ze strany zákazníků značně převyšuje normu.

3. K zajištění účinného oceňování akcií, cenných papírů nahrazujících jiné cenné papíry, fondů obchodovaných v obchodním systému, certifikátů a jiných podobných finančních nástrojů a k maximalizaci možnosti investičních podniků dosáhnout pro jejich zákazníky nejlepších podmínek přijme Komise akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 50 stanovující:

- a) kritéria pro určení, kdy se kotace uveřejňuje pravidelně a průběžně a je snadno dostupná, jak je uvedeno v čl. 15 odst. 1, jakož i prostředky, kterými mohou investiční podniky splnit svou povinnost uveřejnit kotace, k nimž patří tyto možnosti:
  - i) prostřednictvím infrastruktury kteréhokoli regulovaného trhu, který přijal dotčený finanční nástroj k obchodování;
  - ii) prostřednictvím schváleného systému pro uveřejňování informací;
  - iii) prostřednictvím vlastních opatření;
- b) kritéria pro určení toho, kdy je realizace několika cenných papírů součástí jednoho obchodu, nebo pokynů, které podléhají podmínkám jiným než aktuální tržní cena, jak je uvedeno v čl. 15 odst. 3;
- c) kritéria pro určení toho, co lze považovat za výjimečné podmínky na trhu umožňující stažení kotací, i podmínky aktualizace kotací, jak je uvedeno v čl. 15 odst. 1;
- d) kritéria pro určení toho, kdy počet nebo objem pokynů ze strany zákazníků značně převyšuje normu, jak je uvedeno v odstavci 2;
- e) kritéria pro určení toho, kdy ceny spadají do uveřejněného rozpětí blízkého tržním podmínkám, jak je uvedeno v čl. 15 odst. 2.

Článek 18

Povinnost systematických internalizátorů uveřejňovat pevné kotace týkající se dluhopisů, strukturovaných finančních produktů, povolenek na emise a derivátů

1. Investiční podniky uveřejňují pevné kotace týkající se dluhopisů, strukturovaných finančních produktů, povolenek na emise a derivátů obchodovaných v obchodním systému, u nichž jsou systematickým internalizátorem a pro které existuje likvidní trh, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) jsou požádáni o kotaci zákazníkem systematického internalizátora;
- b) souhlasí s poskytnutím kotace.

2. V případě dluhopisů, strukturovaných finančních produktů, povolenek na emise a derivátů obchodovaných v obchodním systému, pro které neexistuje likvidní trh, zpřístupňují systematictí internalizátoři kotace zákazníkům na požádání, souhlasí-li s poskytnutím kotace. Tato povinnost může být prominuta, jsou-li splněny podmínky uvedené v čl. 9 odst. 1.

3. Systematictí internalizátoři mohou své kotace kdykoli aktualizovat. Rovněž mohou za výjimečných podmínek na trhu své kotace stáhnout.

4. Členské státy vyžadují, aby podniky, které splňují definici systematického internalizátora, to oznámily svému příslušnému orgánu. Toto oznámení je předáno orgánu ESMA. Orgán ESMA vytvoří seznam všech systematických internalizátorů v Unii.

5. Systematictí internalizátoři zpřístupní pevné kotace uveřejněné podle odstavce 1 svým ostatním zákazníkům. Na základě své obchodní politiky a objektivním a nediskriminačním způsobem mohou nicméně rozhodnout, kterým zákazníkům umožní přístup ke svým kotacím. Za tímto účelem musí mít systematictí internalizátoři jasná pravidla pro přístup ke svým kotacím. Systematictí internalizátoři mohou odmítnout uzavřít nebo mohou ukončit obchodní vztahy se zákazníky na základě obchodních důvodů, jakými jsou například solventnost zákazníka, riziko protistrany a konečné vypořádání obchodu.

6. Systematictí internalizátoři se zaváží uzavřít obchody s jakýmkoli jiným zákazníkem, kterému je kotace zpřístupněna za uveřejněných podmínek v souladu s odstavcem 5, nepřekročí-li kotovaný objem konkrétní objem pro daný finanční nástroj určený v souladu s čl. 9 odst. 5 písm. d).

Systematictí internalizátoři nejsou povinni uveřejňovat pevné kotace podle odstavce 1 u finančních nástrojů, jejichž likvidita klesne pod prahovou hodnotu stanovenou podle čl. 9 odst. 4.

7. Systematictí internalizátoři mohou stanovit nediskriminačním a transparentním způsobem limity pro počet obchodů se zákazníky, které se zaváží uzavřít, podle jakékoli kotace.

8. Kotace uveřejněné podle odstavce 1 a 5 a kotace v objemu uvedeném v odstavci 6 se uveřejňují způsobem snadno dostupným pro ostatní účastníky trhu za přiměřených obchodních podmínek.

9. Kotovaná cena či ceny musí být takové, aby bylo zajištěno, že systematický internalizátor splňuje své povinnosti podle článku 27 směrnice 2014/65/EU, a musí odrážet převažující tržní podmínky, pokud jde o ceny, za kterých jsou obchody uzavírány u stejných nebo podobných finančních nástrojů v obchodních systémech.

V odůvodněných případech však mohou pokyny provádět za cenu lepší, pokud tato cena spadá do uveřejněného rozpětí blízkého podmínkám trhu.

10. Na systematické internalizátory se nepoužije tento článek, obchodují-li v objemech překračujících konkrétní objem pro finanční nástroj určený v souladu s čl. 9 odst. 5 písm. d).

Článek 19

Sledování orgánem ESMA

1. Příslušné orgány a orgán ESMA sledují uplatňování článku 18, pokud jde o objemy, jejichž kotace jsou zpřístupněny zákazníkům investičního podniku a jiným účastníkům trhu v souvislosti s jinou obchodní činností podniku, a o to, do jaké míry kotace odrážejí převažující tržní podmínky v souvislosti s obchody se stejnými nebo podobnými finančními nástroji v obchodních systémech. Do 3. ledna 2019 předloží orgán ESMA Komisi zprávu o uplatňování článku 18. V případě významné kotace a obchodní činnosti těsně nad prahovým objemem podle čl. 18 odst. 6 nebo mimo převažující tržní podmínky předloží orgán ESMA Komisi zprávu před tímto datem.

2. Komise přijme prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 50 opatření, která stanoví objemy podle čl. 18 odst. 6 pro obchody podniku s jakýmkoli jiným zákazníkem, jemuž je kotace zpřístupněna. Konkrétní objem pro daný finanční nástroj se stanoví podle kritérií uvedených v čl. 9 odst. 5 písm. d).

3. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 50 upřesňující, co jsou přiměřené obchodní podmínky uveřejňování kotací podle čl. 18 odst. 8.

Článek 20

Uveřejnění informací prováděné investičními podniky, včetně systematických internalizátorů, po uskutečnění obchodu s akciemi, cennými papíry nahrazujícími jiné cenné papíry, fondy obchodovanými v obchodním systému, certifikáty a jinými podobnými finančními nástroji

1. Investiční podniky, které uzavírají na vlastní účet nebo na účet zákazníků obchody s akciemi, cennými papíry nahrazujícími jiné cenné papíry, fondy obchodovanými v obchodním systému, certifikáty a jinými podobnými finančními nástroji obchodovanými v obchodních systémech, uveřejňují objem a cenu těchto obchodů, jakož i čas, kdy byly uzavřeny. Tyto informace se uveřejňují prostřednictvím schváleného systému pro uveřejňování informací.

2. Informace uveřejňované v souladu s odstavcem 1 tohoto článku a lhůty, v nichž jsou uveřejňovány, splňují požadavky přijaté podle článku 6, včetně regulačních technických norem přijatých podle čl. 7 odst. 2 písm. a). Pokud opatření přijatá podle článku 7 stanoví pro určité kategorie obchodů s akciemi, cennými papíry nahrazujícími jiné cenné papíry, fondy obchodovanými v obchodním systému, certifikáty a jinými podobnými finančními nástroji obchodovanými v obchodním systému odklad uveřejňování, vztahuje se tato možnost obdobně na obchody uzavřené mimo obchodní systém.

3. Orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem stanovících:

- a) identifikační označení pro různé druhy obchodů uveřejňované podle tohoto článku, které rozlišují mezi obchody ovlivňovanými faktory spojenými v první řadě s hodnotou finančních nástrojů a obchody ovlivňovanými jinými faktory;
- b) uplatňování povinnosti podle odstavce 1 týkající se obchodů zahrnujících použití finančních nástrojů pro účely zajištění, půjček či jiné účely, pokud směnu finančních nástrojů ovlivňují faktory jiné než aktuální tržní hodnota finančního nástroje;
- c) smluvní stranu obchodu, která má obchod uveřejnit v souladu s odstavcem 1, pokud jsou obě strany obchodu investičními podniky.

Orgán ESMA předloží uvedené návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 21

Uveřejnění informací prováděné investičními podniky, včetně systematických internalizátorů, po uskutečnění obchodu s dluhopisy, strukturovanými finančními produkty, povolenkami na emise a deriváty

1. Investiční podniky, které uzavírají na vlastní účet nebo na účet zákazníků obchodu s dluhopisy, strukturovanými finančními produkty, povolenkami na emise a deriváty obchodovanými v obchodním systému, uveřejňují objem a cenu těchto obchodů, jakož i čas, kdy byly uzavřeny. Tyto informace se uveřejňují prostřednictvím schváleného systému pro uveřejňování informací.

2. Každý jednotlivý obchod se uveřejňuje jednou prostřednictvím schváleného systému pro uveřejňování informací

3. Informace uveřejňované v souladu s odstavcem 1 a lhůty, v nichž jsou uveřejňovány, splňují požadavky přijaté podle článku 10, včetně regulačních technických norem přijatých podle čl. 11 odst. 4 písm. a) a b).

4. Příslušné orgány mohou investičním podnikům povolit odklad uveřejnění nebo mohou po dobu trvání odkladu požadovat uveřejnění omezených podrobností o určitém obchodu nebo podrobností o několika obchodech v souhrnné podobě či kombinaci obou možností nebo mohou umožnit neuveřejňovat objem jednotlivých obchodů po prodloužené

dobu odkladu nebo mohou v případě nekapitálových finančních nástrojů jiných než veřejnoprávní dluhopisy umožnit uveřejnění několika obchodů v souhrnné podobě po prodlouženou dobu trvání odkladu nebo mohou v případě veřejnoprávních dluhopisů umožnit uveřejnění několika obchodů v souhrnné podobě po blíže neurčenou dobu a mohou dočasně pozastavit povinnosti podle odstavce 1 za stejných podmínek, jaké jsou stanoveny v článku 11.

Pokud opatření přijatá podle článku 11 stanoví pro určité kategorie obchodů s dluhopisy, strukturovanými finančními produkty, povolenkami na emise a deriváty obchodovanými v obchodním systému odklad uveřejnění a uveřejnění omezených podrobností, uveřejnění podrobností v souhrnné podobě či kombinaci obou možností nebo neuveřejnění objemu, vztahuje se tato možnost na tyto obchody i v případě, že jsou uzavřeny mimo obchodní systémy.

5. Orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem, kterými se způsobem umožňujícím uveřejnění informací požadovaných podle článku 64 směrnice 2014/65/EU stanoví:

- a) identifikační označení pro různé druhy obchodů uveřejňované podle tohoto článku, které rozlišují mezi obchody ovlivňovanými faktory spojenými v první řadě s hodnotou finančních nástrojů a obchody ovlivňovanými jinými faktory;
- b) uplatňování povinnosti podle odstavce 1 týkající se obchodů zahrnujících použití finančních nástrojů pro účely zajištění, půjček či jiné účely, pokud směnu finančních nástrojů ovlivňují faktory jiné než aktuální tržní hodnota finančního nástroje;
- c) smluvní strana obchodu, která má obchod uveřejnit v souladu s odstavcem 1, pokud jsou obě strany obchodu investičními podniky.

Orgán ESMA předloží uvedené návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 22

Poskytování informací pro účely transparentnosti a jiných výpočtů

1. Za účelem provedení výpočtů pro určení požadavků předobchodní a poobchodní transparentnosti a režimů obchodních povinností stanovených v článcích 3 až 11, článcích 14 až 21 a článku 32, které jsou použitelné na finanční nástroje, a pro určení toho, zda je určitý investiční podnik systematickým internalizátorem, si mohou příslušné orgány vyžádat informace od:

- a) obchodních systémů;
- b) schválených systémů pro uveřejňování informací; a
- c) poskytovatelů konsolidovaných obchodních informací (CTP).

2. Obchodní systémy, schválené systémy pro uveřejňování informací a poskytovatelé konsolidovaných obchodních informací potřebné údaje uchovávají po dostatečně dlouhou dobu.

3. Příslušné orgány sdělí orgánu ESMA takové informace, které orgán ESMA vyžaduje k vypracování zprávy uvedené v čl. 5 odst. 4), 5) a 6).

4. Orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění obsahu a četnosti žádostí o údaje, formátů a časových rámců, kterými se musí řídit obchodní systémy, schválené systémy pro uveřejňování informací a poskytovatelé konsolidovaných obchodních informací při reagování na tyto žádosti v souladu s odstavcem 1, a druhu údajů, které musí být uchovávány, i minimální doby, po kterou obchodní systémy, schválené systémy pro uveřejňování informací a poskytovatelé konsolidovaných obchodních informací údaje v souladu s odstavcem 2 musí uchovávat, aby mohly takovým žádostem vyhovět.

Orgán ESMA uvedené návrhy regulačních technických norem předloží Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v tomto odstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 23

Obchodní povinnost pro investiční podniky

1. Investiční podnik zajistí, aby jím prováděné obchody s akciemi přijatými k obchodování na regulovaném trhu nebo obchodování v obchodním systému probíhaly na regulovaném trhu, v mnohostranném obchodním systému nebo organizovaném obchodním systému nebo v systematickém internalizátorovi nebo případně v obchodních systémech třetích zemí posuzovaných jako rovnocenné v souladu s čl. 25 odst. 4 písm. a) směrnice 2014/65/EU pokud nemají mimo jiné tyto znaky:

a) jsou nesystematické, ad hoc, nepravdivé a sporadické; nebo

b) dochází k nim mezi způsobilými nebo profesionálními protistranami a nepřispívají k procesu určování cen.

2. Investiční podnik provozující vnitřní párovací systém, který provádí pokyny na účet zákazníka v akciích, cenných papírech nahrazujících jiné cenné papíry, fondech obchodovaných v obchodním systému, certifikátech a jiných podobných finančních nástrojích na mnohostranném základě, musí zajistit, že je povolen jakožto mnohostranný obchodní systém podle směrnice 2014/65/EU, a splňovat veškerá příslušná ustanovení s takovým povolením související.

3. Orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem, blíže určujících konkrétní znaky uvedených obchodů s akciemi, které nepřispívají k procesu určování cen, jak je uvedeno v odstavci 1, přičemž zohlední například tyto případy:

a) obchody s neurčitelnou likviditou (non-addressable liquidity trades); nebo

b) případy, v nichž výměnu takových finančních nástrojů určují faktory jiné než aktuální tržní hodnota finančního nástroje.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

HLAVA IV

HLÁŠENÍ OBCHODŮ

Článek 24

Povinnost zachovat integritu trhů

Aniž jsou dotčeny povinnosti příslušných orgánů v souvislosti s uplňováním nařízení (EU) č. 596/2014, sledují tyto příslušné orgány, které v souladu s článkem 31 nařízení (EU) č. 1095/2010 koordinuje orgán ESMA, činnosti investičních podniků k zajištění toho, aby jednaly čestně, poctivě, profesionálně a způsobem podporujícím integritu trhu.

Článek 25

Povinnost vést záznamy

1. Investiční podniky uchovávají po dobu pěti let pro příslušný orgán příslušné údaje týkající se všech pokynů a všech obchodů s finančními nástroji, které provedly na vlastní účet nebo na účet zákazníka. V případě obchodů provedených na účet zákazníků obsahují záznamy všechny informace a údaje o totožnosti zákazníka a informace požadované podle směrnice 2005/60/ES Evropského parlamentu a Rady ⁽¹⁾. Orgán ESMA může požádat o přístup k těmto údajům v souladu s postupem a podmínkami stanovenými v článku 35 nařízení (EU) č. 1095/2010.

2. Organizátor obchodního systému uchovává nejméně po dobu pěti let k dispozici pro příslušný orgán údaje týkající se všech pokynů pro finanční nástroje sdělované prostřednictvím jejich systémů. Záznamy obsahují příslušné údaje představující znaky pokynu, včetně těch, jež pokyn spojují s provedenými obchody z něj vyplývajícími a jejichž podrobnosti jsou hlášeny v souladu s čl. 26 odst. 1 a 3. Pokud jde o přístup příslušných orgánů k informacím podle tohoto odstavce, je úkolem usnadňovat a koordinovat postupy pověřen orgán ESMA.

3. Orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění podrobností o příslušných údajích, které je třeba v souvislosti s pokyny uchovávat podle odstavce 2 tohoto článku a které nejsou uvedeny v článku 26.

Tyto návrhy regulačních technických norem obsahují identifikační kód člena nebo účastníka, který pokyn předal, identifikační kód pokynu, datum a čas předání pokynu, znaky pokynu, včetně jeho druhu, případné limitní ceny, doby platnosti, jakýchkoli konkrétních pokynů týkajících se daného pokynu, podrobností o jakýchkoli úpravách, zrušení, částečného či plného provedení pokynu, informací o vystupování vlastním jménem a na vlastní účet, nebo cizím jménem a na cizí účet.

Orgán ESMA předloží uvedené návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 26

Povinnost předkládat hlášení o obchodech

1. Investiční podniky, které provádějí obchody s finančními nástroji, předkládají hlášení obsahující úplné a přesné podrobnosti o takových obchodech příslušnému orgánu co nejrychleji, nejpozději do konce následujícího pracovního dne.

Příslušné orgány přijmou v souladu s článkem 85 směrnice 2014/65/EU opatření nezbytná k zajištění toho, že tyto informace obdrží rovněž příslušný orgán trhu nejrelevantnějšího z hlediska likvidity těchto finančních nástrojů.

Příslušné orgány poskytnou orgánu ESMA na požádání jakékoli informace předložené v souladu s tímto článkem.

2. Povinnost stanovená v odstavci 1 se vztahuje na:

- a) finanční nástroje přijaté k obchodování či obchodované v obchodním systému nebo v jejichž případě byla podána žádost o přijetí k obchodování;
- b) finanční nástroje, kde je podkladovým aktivem finanční nástroj obchodovaný v obchodním systému; a

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu (Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15).

- c) finanční nástroje, kde je podkladovým aktivem index nebo koš složený z finančních nástrojů obchodovaných v obchodním systému.

Tato povinnost se vztahuje na obchody s finančními nástroji uvedenými v písmenech a) až c) bez ohledu na to, zda tyto obchody probíhají v obchodním systému.

3. Hlášení obsahují zejména podrobnosti o názvech a číslech nakoupených nebo prodaných finančních nástrojů, množství, data a časy uskutečnění a ceny obchodů, informace k identifikaci zákazníků, na jejichž účet investiční podnik obchod uskutečnil, informace k identifikaci osob a počítačových algoritmů v investičním podniku zodpovědných za investiční rozhodnutí a uskutečnění obchody, informace k identifikaci použitelné výjimky, v jejímž rámci se obchod uskutečnil, informace k identifikaci dotčeného investičního podniku a informaci k identifikaci prodeje na krátko ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 236/2012 ve vztahu k veškerým akciím a veřejnoprávním dluhopisům spadajícím do oblasti působnosti článků 12, 13 a 17 uvedeného nařízení. U obchodů neprováděných v obchodním systému hlášení rovněž obsahují informace k identifikaci druhů obchodů v souladu s opatřeními, která mají být přijata podle čl. 20 odst. 3 písm. a) a čl. 21 odst. 5 písm. a). V případě komoditních derivátů hlášení uvedou, zda obchod objektivně měřitelným způsobem snižuje riziko v souladu s článkem 57 směrnice 2014/65/EU.

4. Investiční podniky, které předávají pokyny, uvedou při předání uvedeného pokynu všechny podrobnosti uvedené v odstavcích 1 a 3. Investiční podnik se může místo předložení uvedených podrobností při předávání pokynů rozhodnout ohlásit předávaný pokyn, je-li proveden, jako obchod v souladu s požadavky podle odstavce 1. V tomto případě musí být v hlášení o obchodu uvedeno, že se týká předávaného pokynu.

5. Organizátoři obchodního systému ohlásí podrobnosti obchodů s finančními nástroji obchodovanými na jeho platformě, které prostřednictvím jeho systémů uskutečňuje podnik, na nějž se toto nařízení nevztahuje, v souladu s odstavci 1 a 3.

6. Při podávání informací k identifikaci zákazníků podle požadavku uvedeného v odstavcích 3 a 4, použijí investiční podniky identifikační označení právních subjektů zavedená pro účely identifikace zákazníků, které jsou právními osobami.

Orgán ESMA do 3. ledna 2016 vypracuje obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1095/2010 s cílem zajistit, aby používání identifikačních označení právních subjektů v rámci Unie bylo v souladu s mezinárodními normami, a to zejména s normami stanovenými Radou pro finanční stabilitu.

7. Hlášení vypracovává pro příslušný orgán investiční podnik sám či schválený mechanismus pro hlášení obchodů jeho jménem nebo obchodní systém, jehož prostřednictvím byl obchod dokončen, a to v souladu s odstavci 1, 3 a 9.

Investiční podniky odpovídají za úplnost, přesnost a včasné předložení hlášení, která jsou předkládána příslušnému orgánu.

Odchylně od této odpovědnosti, pokud investiční podnik hlásí informace o těchto obchodech prostřednictvím schváleného mechanismu pro hlášení obchodů, který jedná jeho jménem, nebo obchodního systému, neodpovídá investiční podnik za neúplnost, nepřesnost nebo pozdní předložení hlášení, které lze přičíst schválenému mechanismu pro hlášení obchodů nebo obchodnímu systému. V těchto případech a s výhradou čl. 66 odst. 4 směrnice 2014/65/EU odpovídá za tyto nedostatky schválený mechanismus pro hlášení obchodů nebo obchodní systém.

Investiční podniky musí nicméně učinit přiměřené kroky k ověření úplnosti, přesnosti a včasnosti hlášení o obchodech, které byly předloženy jejich jménem.

Domovský členský stát požaduje, aby obchodní systém při vypracovávání hlášení jménem investičního podniku měl řádné bezpečnostní mechanismy, které zaručí bezpečnost a ověřování prostředků na převod informací, budou minimalizovat rizika poškození údajů a neoprávněného přístupu k nim, zamezí úniku informací a budou nepřetržitě udržovat jejich důvěrnost. Domovský členský stát požaduje, aby obchodní systém spravoval přiměřené zdroje a měl zavedeny záložní systémy, které mu umožní své služby nabízet a zajišťovat nepřetržitě.

Příslušný orgán může jako schválený mechanismus hlášení o obchodech příslušnému orgánu v souladu s odstavci 1, 3 a 9 schválit systém párování obchodů nebo systém hlášení, včetně registrů obchodních údajů zaregistrovaných či uznaných v souladu s hlavou VI nařízení (EU) č. 648/2012.

Pokud byly obchody ohlášeny registru obchodních údajů v souladu s článkem 9 nařízení (EU) č. 648/2012, který je schválen jako schválený systém pro uveřejňování informací, a pokud tato hlášení obsahují údaje požadované podle odstavců 1, 3 a 9 a příslušnému orgánu je předává registr obchodních údajů ve lhůtě stanovené v odstavci 1, považuje se povinnost investičního podniku stanovená v odstavci 1 za splněnou.

Pokud jsou v hlášení o obchodech chyby nebo opomenutí, schválený mechanismus pro hlášení obchodů, investiční podnik nebo obchodní systém podávající hlášení o obchodu informace opraví a předloží opravené hlášení příslušnému orgánu.

8. Jestliže se v souladu s čl. 35 odst. 8 směrnice 2014/65/EU hlášení podle tohoto článku předávají příslušnému orgánu hostitelského členského státu, předá tento orgán tyto informace příslušným orgánům domovského členského státu investičního podniku, pokud se příslušné orgány domovského členského státu nerozhodnou, že si uvedené informace obdržet nepřejí.

9. Orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících:

- a) standardy a formáty údajů pro informace hlášené v souladu s odstavci 1 a 3, včetně metod a opatření pro hlášení finančních obchodů a formy a obsahu těchto hlášení;
- b) kritéria pro vymezení relevantního trhu v souladu s odstavcem 1;
- c) odkazy na nakoupené nebo prodané finanční nástroje, množství, data a časy uskutečnění a ceny obchodů, informace a detaily o totožnosti zákazníka, na jejichž účet investiční podnik obchod uskutečnil, informace k identifikaci osob a počítačových algoritmů v investičním podniku zodpovědných za investiční rozhodnutí a uskutečnění obchodu, informace k identifikaci použitelné výjimky, v jejímž rámci se obchod uskutečnil, informace k identifikaci dotčeného investičního podniku, způsob uskutečnění obchodu a datová pole potřebná ke zpracování a analýze hlášení o obchodech v souladu s odstavcem 3; a
- d) informace k identifikaci prodeje akcií a veřejnoprávních dluhopisů na krátko uvedené v odstavci 3;
- e) příslušné kategorie finančních nástrojů, o nichž mají být podávána hlášení v souladu s odstavcem 2;
- f) podmínky, za nichž budou členskými státy podle odstavce 6 vytvářena, přidělována a vedena identifikační označení právnických osob, a podmínky toho, jak budou tato identifikační označení právnických osob používána investičními podniky, tak aby poskytovaly v souladu s odstavci 3, 4 a 5 informace pro identifikaci zákazníků v hlášeních o obchodu, jež mají tyto podniky povinnost sestavovat podle odstavce 1;
- g) zda se povinnost hlásit obchody vztahuje i na pobočky investičních podniků;
- h) co představuje obchod a provedení obchodu pro účely tohoto článku.

- i) kdy se má za to, že investiční podnik předal pokyn pro účely odstavce 4.

Orgán ESMA předloží uvedené návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

10. Orgán ESMA do 3. ledna 2019 předloží Komisi zprávu o fungování tohoto článku, včetně jeho návaznosti na další povinnosti spojené s předkládáním zpráv podle nařízení (EU) č. 648/2012 a toho, zda obsah a formát hlášení o obchodech obdržených a vyměňovaných mezi příslušnými orgány umožňuje komplexní sledování činnosti investičních podniků v souladu s článkem 24 tohoto nařízení. Komise může přijmout kroky k navržení jakýchkoli změn, včetně ustanovení o předávání obchodů pouze jednotnému systému určenému orgánem ESMA nikoli příslušným orgánům. Komise předá zprávu orgánu ESMA Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 27

Povinnost poskytnout referenční údaje o finančním nástroji

1. Pokud jde o finanční nástroje, které jsou přijaty k obchodování na regulovaných trzích nebo obchodované v mnohostranných obchodních systémech nebo organizovaných obchodních systémech, poskytují obchodní systémy příslušným orgánům identifikační referenční údaje pro účely hlášení o obchodech podle článku 26.

Pokud jde o další finanční nástroje, na něž se vztahuje čl. 26 odst. 2, obchodované na jeho systému, každý systematický internalizátor poskytne příslušnému orgánu referenční údaje vztahující se k těmto finančním nástrojům.

Identifikační referenční údaje jsou připraveny k předložení příslušnému orgánu v elektronické a standardizované podobě před zahájením obchodování s daným nástrojem. Referenční údaje o finančním nástroji se aktualizují po každé změně údajů týkající se finančního nástroje. Příslušné orgány tato oznámení neprodleně předají orgánu ESMA, který je okamžitě uveřejní na svých internetových stránkách. Orgán ESMA tyto referenční údaje zpřístupní příslušným orgánům.

2. S cílem umožnit, aby příslušné orgány sledovaly v souladu s článkem 26 činnosti investičních podniků pro zajištění toho, že budou jednat čestně, poctivě, profesionálně a způsobem podporujícím integritu trhu, orgán ESMA a příslušné orgány zavedou nezbytné mechanismy za účelem zajištění toho, že:

- a) orgán ESMA a příslušné orgány tyto referenční údaje o finančním nástroji podle odstavce 1 skutečně obdrží;
- b) kvalita takto obdržených údajů bude vhodná pro účel hlášení o obchodu podle článku 26;
- c) referenční údaje o finančním nástroji obdržené podle odstavce 1 budou mezi relevantními příslušnými orgány účinně vyměňovány.

3. Orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících:

- a) standardy a formáty referenčních údajů o finančním nástroji v souladu s odstavcem 1, včetně metod a opatření pro poskytování údajů a veškerých jejich aktualizací příslušným orgánům a jejich předávání orgánu ESMA v souladu s odstavcem 1, a formu a obsah těchto údajů;
- b) technická opatření, která jsou nezbytná ve vztahu k mechanismům, které má orgán ESMA a příslušné orgány vytvořit podle odstavce 2.

Orgán ESMA předloží uvedené návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

HLAVA V

DERIVÁTY

Článek 28

Povinnost obchodovat na regulovaných trzích, v mnohostranném obchodním systému nebo organizovaném obchodním systému

1. Finanční protistrany vymezené v čl. 2 odst. 8 nařízení (EU) č. 648/2012 a nefinanční protistrany, které splňují podmínky uvedené v čl. 10 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení, uzavírají obchody, jež nejsou obchody uvnitř skupiny vymezenými v článku 3 uvedeného nařízení ani obchody, které spadají do přechodných ustanovení v článku 89 uvedeného nařízení, s jinými finančními protistranami nebo s jinými nefinančními protistranami, které splňují podmínky uvedené v čl. 10 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) No 648/2012 v souvislosti s deriváty náležejícími do třídy derivátů rovněž prohlášené za podléhající obchodní povinnosti v souladu s postupem stanoveným v článku 32 a zapsané v registru uvedeném v článku 34 pouze:

- a) na regulovaných trzích;
- b) v mnohostranném obchodním systému;
- c) v organizovaném obchodním systému; nebo
- d) v obchodních systémech třetích zemí za předpokladu, že Komise přijala rozhodnutí v souladu s odstavcem 4 a že třetí země stanoví účinný rovnocenný systém pro uznávání obchodních systémů oprávněných podle směrnice 2014/65/EU přijímat k obchodování nebo obchodovat s deriváty prohlášenými za podléhající nevýlučné obchodní povinnosti v uvedené třetí zemi.

2. Obchodní povinnost se vztahuje rovněž na protistrany uvedené v odstavci 1, jež uzavírají obchody s deriváty náležejícími ke kategorii derivátů, jež byla prohlášena za podléhající obchodní povinnosti s finančními institucemi třetích zemí nebo s jinými subjekty třetích zemí, jež by podléhaly povinnosti clearingu, kdyby byly usazeny v Unii. Obchodní povinnost se rovněž vztahuje na subjekty třetích zemí, které by podléhaly povinnosti clearingu, kdyby byly usazeny v Unii, a které uzavírají obchody s deriváty náležejícími ke kategorii derivátů, jež byla prohlášena za podléhající obchodní povinnosti, za předpokladu, že smlouva má přímý, podstatný a předvídatelný dopad v rámci Unie nebo je-li tato povinnost nutná nebo vhodná, aby se zabránilo obcházení jakéhokoli ustanovení tohoto nařízení.

Orgán ESMA pravidelně sleduje činnost s deriváty, které nebyly prohlášeny za podléhající obchodní povinnosti uvedené v odstavci 1, aby určil případy, kde konkrétní kategorie smluv může představovat systémové riziko, a zabránil regulatorní arbitráži mezi obchody s deriváty podléhajícími obchodní povinnosti a obchody s deriváty, které nepodléhají obchodní povinnosti.

3. Deriváty prohlášené za podléhající obchodní povinnosti podle odstavce 1 jsou způsobilé k přijetí k obchodování na regulovaném trhu nebo k obchodování v jakémkoli obchodním systému, jak je uvedeno v odstavci 1, a to nevýlučně a nediskriminačně.

4. Komise může přezkumným postupem podle čl. 51 odst. 2 přijímat rozhodnutí, kterým se stanoví, že právní a dohledový rámec třetí země zajišťuje, že obchodní systém, který získal povolení v této třetí zemi, splňuje právně závazné požadavky, které jsou rovnocenné požadavkům na obchodní systémy uvedeným v odst. 1 písm. a), b) nebo c) tohoto článku, vyplývajícím z tohoto nařízení, ze směrnice 2014/65/EU a z nařízení (EU) č. 596/2014 a jejichž plnění v dané třetí zemi podléhá účinnému dohledu a vymáhání.

Výhradním účelem těchto rozhodnutí je určit, zda je obchodní systém způsobilý pro deriváty podléhající obchodní povinnosti.

U právního a dohledového rámce třetí země se rozumí, že má rovnocenný účinek, jestliže tento rámec splňuje všechny tyto podmínky:

- a) obchodní systémy v této třetí zemi podléhají povolení, je nad nimi průběžně vykonáván účinný dohled a je průběžně a účinně vymáháno, aby dodržovaly stanovené požadavky;
- b) obchodní systémy mají jasná a transparentní pravidla pro přijímání finančních nástrojů k obchodování, takže s finančními nástroji lze pociťově, řádně a efektivně obchodovat a finanční nástroje jsou volně obchodovatelné;
- c) pro emitenty finančních nástrojů platí požadavky na pravidelné a průběžné informování zajišťující vysokou úroveň ochrany investorů;
- d) rámec zajišťuje transparentnost a integritu trhu pravidly, která se zabývají zneužíváním trhu ve formě obchodování zasvěcených osob a manipulace s trhem;

Rozhodnutí Komise podle tohoto odstavce může být omezeno na jednu nebo více kategorií obchodních systémů. V tom případě je obchodní systém třetí země zahrnut do odst. 1 písm. d), pokud spadá do kategorie, na kterou se vztahuje rozhodnutí Komise.

5. Orgán ESMA za účelem zajištění důsledného uplatňování tohoto článku vypracuje návrhy regulačních technických norem stanovící typy smluv uvedených v odstavci 2, jež mají přímý, podstatný a předvídatelný dopad v rámci Unie, a případy, kdy je nutné nebo vhodné uložit obchodní povinnost, aby se zabránilo obcházení jakéhokoli ustanovení tohoto nařízení.

Orgán ESMA předloží uvedené návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Kde je to možné a vhodné, regulační technické normy uvedené v tomto odstavci jsou stejné, jako ty, které se přijímají v souladu s čl. 4 odst. 4 nařízení (EU) č. 648/2012.

Článek 29

Povinnost clearingů pro deriváty obchodované na regulovaných trzích a načasování přijetí clearingů

1. Organizátor regulovaného trhu zajistí, aby všechny obchody s deriváty uzavřené na regulovaném trhu zúčtovala ústřední protistrana.
2. Ústřední protistrany, obchodní systémy a investiční podniky jednající jako členové clearingového systému v souladu s čl. 2 bodu 14 nařízení (EU) č. 648/2012 musí mít zavedeny účinné systémy, postupy a opatření v souvislosti s deriváty, aby zajistily, u nichž je prováděn clearing, že obchody s deriváty, u nichž je prováděn clearing, jsou ke clearingů předkládány a přijímány tak rychle, jak jen to je technicky za použití automatizovaných systémů proveditelné.

„Deriváty, u nichž je prováděn clearing,“ se v tomto odstavci rozumí

- a) veškeré deriváty, které mají být podrobeny clearingů v rámci povinnosti clearingů podle odstavce 1 tohoto článku nebo v rámci povinnosti clearingů podle článku 4 nařízení (EU) č. 648/2012,

b) veškeré deriváty, na jejichž clearing se jinak dohodnou příslušné strany.

3. Orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem k vymezení minimálních požadavků na systémy, postupy a opatření, včetně lhůt pro přijímání, podle tohoto článku s ohledem na potřebu zajistit řádné řízení provozních a jiných rizik.

Orgán ESMA je oprávněn vypracovávat návrhy regulačních technických norem k aktualizaci platných technických norem, kterou považuje za nezbytnou z důvodu vývoje norem v tomto odvětví.

Orgán ESMA předloží návrhy regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním a druhém pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 30

Ujednání o nepřímém clearing

1. Ujednání o nepřímém clearing ve vztahu k derivátům obchodovaným v obchodním systému jsou přípustná za předpokladu, že nezvýší riziko protistrany a zajistí, aby aktiva a pozice protistrany měly ochranu s rovnocenným účinkem jako ochrana stanovená v článcích 39 a 48 nařízení (EU) č. 648/2012.

2. Orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících druhy případných ujednání o službách nepřímého clearing, jež splňují podmínky uvedené v odstavci 1, přičemž zajistí soulad s ustanoveními o OTC derivátech podle kapitoly II nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 ⁽¹⁾.

Orgán ESMA předloží uvedené návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 31

Kompresa portfolia

1. Při poskytování komprese portfolia se na investiční podniky a organizátory trhu nevztahuje povinnost nejlepšího způsobu provedení v článku 27 směrnice 2014/65/EU, povinnosti týkající se transparentnosti v článcích 8, 10, 18 a 21 tohoto nařízení a povinnost v čl. 1 odst. 6 směrnice 2014/65/EU. Ukončení nebo nahrazení derivátů při kompresi portfolia nepodléhá článku 28 tohoto nařízení.

2. Investiční podniky organizátoři trhu poskytující kompresi portfolia uveřejní ve lhůtách stanovených v článku 10 prostřednictvím schváleného systému pro uveřejňování informací objem obchodů, na něž se vztahují komprese portfolií, a okamžik, kdy byly uzavřeny.

3. Investiční podniky a organizátoři trhu poskytující kompresi portfolií vedou úplné a přesné záznamy o všech kompresích portfolií, které organizují nebo kterých se účastní. Tyto záznamy musí být na žádost urychleně zpřístupněny relevantnímu příslušnému orgánu nebo orgánu ESMA.

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) No 149/2013 ze dne 19. prosince 2012, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 s ohledem na regulační technické normy týkající se ujednání o nepřímém clearing, povinnosti clearing, veřejného rejstříku, přístupu k obchodnímu systému, nefinančních smluvních stran a technik zmírňování rizika pro OTC derivátové smlouvy, u nichž ústřední protistrana neprovádí clearing (Úř. věst. L 52, 23.2.2013, s. 11).

4. Komise může prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 50 přijmout opatření k upřesnění:

a) složek komprese portfolia,

b) informací, které mají být uveřejněny v souladu s odstavcem 2,

a to tak, že pokud možno využije stávající požadavky na vedení záznamů, podávání hlášení a uveřejňování.

Článek 32

Postup uložení obchodní povinnosti

1. Orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění:

a) toho, která kategorie derivátů prohlášena za podléhající povinnosti clearingů v souladu s čl. 5 odst. 2 a 4 nařízení (EU) č. 648/2012 nebo její příslušná podskupina musí být obchodována v systémech uvedených v čl. 28 odst. 1 tohoto nařízení;

b) data nebo dat, od kterých obchodní povinnost nabývá účinku, včetně jakéhokoli postupného zavádění a kategorií protistran, na které se tato povinnost vztahuje, jsou-li uvedené postupné zavádění a uvedené kategorie protistran stanoveny v regulačních technických normách podle čl. 5 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. 648/2012.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do šesti měsíců ode dne, kdy Komise přijme regulační technické normy v souladu s čl. 5 odst. 2 nařízení (EU) č. 648/2012.

Před předložením návrhů regulačních technických norem Komisi ke schválení provede orgán ESMA veřejnou konzultaci, a je-li to vhodné, může konzultovat příslušné orgány třetích zemí.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

2. Aby obchodní povinnost nabyla účinku:

a) musí být kategorie derivátů podle odst. 1 písm. a) nebo její příslušná podskupina přijata k obchodování či obchodována alespoň v jednom obchodním systému uvedeném v čl. 28 odst. 1; a

b) musí existovat dostatečný zájem třetích stran o nákup a prodej této kategorie derivátů nebo její příslušné podskupiny, aby mohla být tato kategorie derivátů považována za dostatečně likvidní k obchodování pouze v systémech uvedených v čl. 28 odst. 1.

3. Při vypracovávání návrhů regulačních technických norem uvedených v odstavci 1 považuje orgán ESMA kategorii derivátů nebo její příslušnou podskupinu za dostatečně likvidní podle těchto kritérií:

a) průměrná frekvence a objem obchodů v širokém okruhu tržních podmínek, s ohledem na povahu a životní cyklus produktů v rámci dané kategorie derivátů;

b) počet a druh aktivních účastníků trhu, včetně poměru účastníků trhu k produktům/kontraktům obchodovaným v rámci daného trhu produktů;

c) průměrná velikost rozpětí.

Orgán ESMA při vypracovávání návrhu regulačních technických norem zohlední předpokládaný dopad obchodní povinnosti na likviditu kategorie derivátů nebo její příslušné podskupiny a obchodní činnosti koncových uživatelů, kteří nejsou finančními subjekty.

Orgán ESMA určí, zda kategorie derivátů nebo její příslušná podskupina je dostatečně likvidní pouze v případě obchodů, které nepřekročí určitý objem.

4. Orgán ESMA z vlastního podnětu v souladu s kritérii stanovenými v odstavci 2 a po provedení veřejné konzultace určí a oznámí Komisi druhy derivátů nebo jednotlivé deriváty, které by měly podléhat obchodní povinnosti v systémech uvedených v čl. 28 odst. 1, ale pro které ještě žádná ústřední protistrana neobdržela povolení podle článku 14 nebo 15 nařízení (EU) č. 648/2012 nebo které nejsou přijaty k obchodování či obchodovány v obchodním systému uvedeném v čl. 28 odst. 1.

Po oznámení orgánu ESMA podle prvního pododstavce může Komise uveřejnit výzvu k vypracování návrhů na obchodování dotčených derivátů v systémech uvedených v čl. 28 odst. 1.

5. Orgán ESMA v souladu s odstavcem 1 předloží Komisi návrhy regulačních technických norem, které pozměňují stávající regulační technické normy, pozastavují jejich platnost nebo je ruší, kdykoli dojde k podstatné změně kritérií stanovených v odstavci 2. Předtím může orgán ESMA, je-li to vhodné, konzultovat s příslušnými orgány třetích zemí.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v tomto odstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

6. Orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem stanovících kritéria uvedená v odst. 2 písm. b).

Orgán ESMA předloží návrhy uvedených regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 33

Mechanismus pro předcházení duplicitním nebo rozporným pravidlům

1. Komise s pomocí orgánu ESMA sleduje uplatňování zásad stanovených v člancích 28 a 29 v mezinárodním měřítku, zejména pokud jde o případné požadavky týkající se účastníků trhu, které jsou duplicitní nebo jsou v rozporu s jinými požadavky, alespoň jednou ročně vypracovává zprávy o těchto otázkách pro Evropský parlament a Radu a doporučuje případná opatření.

2. Komise může přijmout prováděcí akty, v nichž uvede, že právní, dohledové a vynucovací předpisy příslušné třetí země:

a) jsou rovnocenné požadavkům plynoucím z článků 28 a 29;

b) zajišťují ochranu služebního tajemství, která je rovnocenná ochraně stanovené v tomto nařízení;

c) jsou účinně uplatňovány a vynucovány spravedlivým a nedeformujícím způsobem zajišťujícím účinný dohled a vynucování v uvedené třetí zemi.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 51.

3. Prováděcí akt o rovnocennosti podle odstavce 2 má ten účinek, že u protistran účastnících se obchodu podle tohoto nařízení se má za to, že splnily povinnost uvedenou v článcích 28 a 29 v případě, že je alespoň jedna z protistran usazena v příslušné třetí zemi a že tyto protistrany jsou v souladu s právními, dohledovými a vynucovacími předpisy příslušné třetí země.

4. Komise ve spolupráci s orgánem ESMA sleduje účinné provádění požadavků, jež jsou rovnocenné požadavkům obsaženým v článcích 28 a 29 tohoto nařízení, třetími zeměmi, pro které byl přijat prováděcí akt o rovnocennosti, a pravidelně, alespoň jednou ročně, podává zprávy Evropskému parlamentu a Radě.

V případě, že zpráva odhalí výrazný nedostatek nebo nedůslednost v uplatňování rovnocenných požadavků ze strany orgánů třetí země, Komise může do 30 kalendářních dnů po předložení zprávy zrušit uznání rovnocennosti právního rámce dotčené země. Pokud je prováděcí akt o rovnocennosti zrušen, začnou se na obchody smluvních stran automaticky znovu vztahovat všechny požadavky stanovené v článcích 28 a 29 tohoto nařízení.

Článek 34

Registr derivátů podléhajících obchodní povinnosti

Orgán ESMA uveřejní a vede na své internetové stránce registr, který vyčerpávajícím a jednoznačným způsobem specifikuje deriváty, jež podléhají obchodní povinnosti v systémech uvedených v čl. 28 odst. 1, systémy, kde jsou přijaty k obchodování nebo obchodovány, a data, od kterých povinnost nabývá účinku.

HLAVA VI

NEDISKRIMINAČNÍ PŘÍSTUP KE CLEARINGU PRO FINANČNÍ NÁSTROJE

Článek 35

Nediskriminační přístup k ústřední protistraně

1. Aniž je dotčen článek 7 nařízení (EU) č. 648/2012, ústřední protistrana přijímá ke clearingu finanční nástroje nediskriminačním a transparentním způsobem, včetně požadavků na kolaterál a poplatků za přístup, bez ohledu na obchodní místo, ve kterém je obchod proveden. To obchodnímu místu zajistí zejména právo na nediskriminační zacházení se smlouvami obchodovanými v tomto obchodním systému, pokud jde o:

- a) požadavky na kolaterál a vzájemné započtení ekonomicky rovnocenných smluv v případě, že by zahrnutí takových smluv do závěrečného započtení a do jiných postupů započtení ústřední protistrany založených na právních předpisech týkajících se nesolventnosti neohrozilo hladké a řádné fungování, platnost nebo vymahatelnost takových postupů;
- b) vázané zajištění se souvisejícími smlouvami, jejichž clearing provádí stejná ústřední protistrana v rámci modelu rizik, který je v souladu s článkem 41 nařízení (EU) č. 648/2012.

Ústřední protistrana může požadovat, aby obchodní systém splňoval provozní a technické požadavky stanovené ústřední protistranou, včetně požadavků na řízení rizik. Požadavek v tomto odstavci se nevztahuje na žádný derivát, který již podléhá povinnosti přístupu podle článku 7 nařízení (EU) č. 648/2012.

Tento článek není závazný pro ústřední protistranu, která má úzké propojení s obchodním systémem, jenž učinil oznámení podle čl. 36 odst. 5.

2. Žádost o přístup k ústřední protistraně obchodní systém formálně předloží ústřední protistraně a jejímu relevantnímu příslušnému orgánu a příslušnému orgánu obchodního systému. V žádosti bude uvedeno, k jakým typům finančních nástrojů se žádá přístup.

3. Ústřední protistrana obchodnímu systému písemně odpoví do tří měsíců v případě převoditelných cenných papírů a nástrojů peněžního trhu a do šesti měsíců v případě derivátů obchodovaných v obchodním systému, zda přístup povoluje pod podmínkou, že relevantní příslušný orgán poskytne přístup podle odstavce 4, nebo přístup nepovoluje. Ústřední protistrana může žádost o přístup zamítnout pouze za podmínek stanovených v odst. 6 písm. a). Jestliže ústřední protistrana přístup zamítne, uvede ve své odpovědi plné zdůvodnění a písemně o svém rozhodnutí informuje svůj příslušný orgán. Pokud je obchodní systém usazen v jiném členském státě než ústřední protistrana, ústřední protistrana skutečnost oznámí a zdůvodní rovněž příslušnému orgánu obchodního systému. Ústřední protistrana přístup umožní do tří měsíců od poskytnutí kladné odpovědi na žádost o přístup.

4. Příslušný orgán ústřední protistrany či příslušný orgán obchodního systému poskytne obchodnímu systému přístup k ústřední protistraně pouze v případě, že by tento přístup:

- a) nevyžadoval dohodu o interoperabilitě v případě derivátů, které nejsou OTC deriváty podle čl. 2 bodu 7 nařízení (EU) č. 648/2012; nebo
- b) neohrozil hladké a řádné fungování trhů, zejména z důvodu roztržité likvidity, nebo nepříznivě neovlivnil systémové riziko.

Ustanovení písmene a) prvního pododstavce nebrání poskytnutí přístupu v případě, že žádost uvedená v odstavci 2 vyžaduje interoperabilitu a obchodní systém a všechny ústřední protistrany, které jsou stranou navržené dohody o interoperabilitě, s danou dohodou souhlasily a rizika, kterým je vystavena původní ústřední protistrana a která vyplývají z pozic mezi ústředními protistranami, jsou zajištěna u třetí strany.

Je-li nutnost dohody o interoperabilitě důvodem nebo částečně důvodem k zamítnutí žádosti, obchodní systém vyrozumí dotčenou ústřední protistranu a informuje orgán ESMA o tom, které jiné ústřední protistrany mají k obchodnímu systému přístup, a orgán ESMA tyto informace uveřejní, aby se investiční podniky mohly ve vztahu k těmto ústředním protistranám rozhodnout o výkonu svých práv podle článku 37 směrnice 2014/65/EU s cílem usnadnit alternativní dohody o přístupu.

Jestliže příslušný orgán přístup odepře, vydá své rozhodnutí do dvou měsíců od obdržení žádosti uvedené v odstavci 2 a poskytne druhému příslušnému orgánu, ústřední protistraně a obchodnímu systému plné zdůvodnění včetně podkladů, z nichž rozhodnutí vychází.

5. Pokud jde o převoditelné cenné papíry a nástroje peněžního trhu, ústřední protistrana, které byla jakožto ústřední protistrana ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení (EU) č. 648/2012 nově zřízena a bylo jí podle článku 17 nařízení (EU) č. 648/2012 povoleno provádět clearing nebo která byla uznána podle článku 25 nařízení (EU) č. 648/2012 nebo která byla ke dni 2. července 2014 povolena v rámci dřívějšího vnitrostátního režimu pro udělování povolení po méně než tři roky, může přede dnem 3. ledna 2017 podat svému příslušnému orgánu žádost o povolení k využití přechodných opatření. Příslušný orgán může rozhodnout, že tento článek se na danou ústřední protistranu nepoužije ve vztahu k převoditelným cenným papírům a nástrojům peněžního trhu po přechodné období trvající do 3. července 2019.

Je-li takové přechodné období schváleno, ústřední protistrana nemůže po dobu jeho trvání využít práva na přístup podle článku 36 nebo tohoto článku ve vztahu k převoditelným cenným papírům a nástrojům peněžního trhu. Příslušný orgán oznámí schválení přechodného období členům kolegia příslušných orgánů pro danou ústřední protistranu a orgánu ESMA. Orgán ESMA uveřejní seznam všech oznámení, která obdrží.

Má-li ústřední protistrana, které byla schválena přechodná opatření podle tohoto odstavce, úzké propojení s jedním či více obchodními systémy, nemohou tyto obchodní systémy využít práva na přístup podle článku 36 nebo tohoto článku ve vztahu k převoditelným cenným papírům a nástrojům peněžního trhu po dobu trvání daných přechodných opatření.

Ústřední protistraně, které bylo uděleno povolení v průběhu období tří let před vstupem tohoto nařízení v platnost, ale která vznikla na základě fúze či akvizice zahrnujících přinejmenším jednu ústřední protistranu, již bylo uděleno povolení před počátkem tohoto období, není umožněno podat žádost o přechodná opatření podle tohoto odstavce.

6. Orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících:
- a) konkrétní podmínky, za kterých ústřední protistrana může zamítnout žádost o přístup, včetně předpokládaného objemu obchodů, počtu a druhu uživatelů, ujednání o řízení provozního rizika a složitosti nebo jiných faktorů, která vytvářejí významná nepřiměřená rizika;
  - b) podmínky, za kterých je ústřední protistrana povinna povolit přístup, včetně důvěrnosti poskytnutých informací o finančních nástrojích během vývojové fáze, nediskriminačního a transparentního způsobu, pokud jde o poplatky za clearing, požadavků na kolaterál a provozních požadavků na zajištění;
  - c) podmínky, za kterých by poskytnutí přístupu ohrozilo hladké a řádné fungování trhů nebo by mohlo nepříznivě ovlivnit systémové riziko;
  - d) postup oznamování podle odstavce 5;
  - e) podmínky nediskriminačního zacházení, pokud jde o způsob, jakým je se smlouvami obchodovanými v daném obchodním systému zacházeno v souvislosti s požadavky na kolaterál a vzájemné započtení ekonomicky rovnocenných smluv a vázané zajištění se souvisejícími smlouvami, jejichž clearing provádí stejná ústřední protistrana.

Orgán ESMA předloží Komisi tyto návrhy regulačních technických norem do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 36

Nediskriminační přístup k obchodnímu systému

1. Aniž je dotčen článek 8 nařízení (EU) č. 648/2012, poskytne obchodní systém na požádání jakékoli ústřední protistraně povolené nebo uznané nařízením (EU) č. 648/2012, která si přeje provést clearing obchodů s finančními nástroji uzavíraných v uvedeném obchodním systému, nediskriminačním a transparentním způsobem údaje o obchodech, včetně poplatků za přístup. Tento požadavek se nevztahuje na žádný derivát, který již podléhá povinnosti přístupu podle článku 8 nařízení (EU) č. 648/2012.

Tento článek není závazný pro obchodní systém, které má úzké propojení s ústřední protistranou, jež oznámila, že využívá přechodná opatření podle čl. 35 odst. 5.

2. Ústřední protistrana žádost o přístup k obchodnímu systému formálně předloží obchodnímu systému, jeho relevantnímu příslušnému orgánu a příslušnému orgánu ústřední protistrany.

3. Obchodní systém ústřední protistraně písemně odpoví do tří měsíců v případě převoditelných cenných papírů a nástrojů peněžního trhu a do šesti měsíců v případě derivátů obchodovaných v obchodním systému, zda přístup povoluje pod podmínkou, že relevantní příslušný orgán poskytl přístup podle odstavce 4, nebo přístup nepovoluje. Obchodní systém může přístup odepřít pouze za podmínek specifikovaných podle odst. 6 písm. a). Je-li přístup odepřen, poskytne obchodní systém ve své odpovědi plné zdůvodnění a písemně o svém rozhodnutí informuje svůj příslušný orgán. Pokud je ústřední protistrana usazena v jiném členském státě než obchodní systém, obchodní systém skutečnost oznámí a zdůvodní rovněž příslušnému orgánu ústřední protistrany. Obchodní systém přístup umožní do tří měsíců od poskytnutí kladné odpovědi na žádost o přístup.

4. Příslušný orgán obchodního systému či příslušný orgán ústřední protistrany poskytne ústřední protistraně přístup k obchodnímu systému pouze v případě, že by tento přístup:

- a) nevyžadoval dohodu o interoperabilitě v případě derivátů, které nejsou OTC deriváty podle čl. 2 bodu 7 nařízení (EU) č. 648/2012; nebo
- b) neohrozil hladké a řádné fungování trhů, zejména z důvodu roztržštění likvidity, jestliže obchodní systém zavedl přiměřené mechanismy, aby tomuto roztržštění zabránil, nebo nepříznivě neovlivnil systémové riziko.

Ustanovení písmene a) prvního pododstavce nebrání poskytnutí přístupu v případě, že žádost uvedená v odstavci 2 vyžaduje interoperabilitu a obchodní systém a všechny ústřední protistrany, které jsou stranou navržené dohody o interoperabilitě, s danou dohodou souhlasily a rizika, kterým je vystavena původní ústřední protistrana a která vyplývají z pozic mezi ústředními protistranami, jsou zajištěna u třetí strany.

Je-li nutnost dohody o interoperabilitě důvodem nebo částečně důvodem k zamítnutí žádosti, obchodní systém vyrozumí dotčenou ústřední protistranu a informuje orgán ESMA o tom, které jiné ústřední protistrany mají k obchodnímu systému přístup, a orgán ESMA tyto informace uveřejní tak, aby se investiční podniky mohly ve vztahu k těmto ústředním protistranám rozhodnout o výkonu svých práv podle článku 37 směrnice 2014/65/EU za účelem usnadnění alternativní dohody o přístupu.

Jestliže příslušný orgán přístup odepře, vydá své rozhodnutí do dvou měsíců od obdržení žádosti uvedené v odstavci 2 a poskytne druhému příslušnému orgánu, obchodnímu systému a ústřední protistraně plné zdůvodnění včetně důkazů, ze kterých jeho rozhodnutí vychází.

5. Pokud jde o deriváty obchodované v obchodním systému, obchodní systém, který v kalendářním roce předcházejícím vstupu tohoto nařízení v použitelnost nedosahuje příslušné prahové hodnoty, může před vstupem tohoto nařízení v použitelnost oznámit orgánu ESMA a svému příslušnému orgánu, že si nepřeje být vázán tímto článkem ve vztahu k derivátům obchodovaným v obchodním systému, které jsou do dané prahové hodnoty zahrnuty, po dobu třiceti měsíců od použití tohoto nařízení. Obchodní systém, který v každém roce daného nebo jakéhokoli následujícího třicetíměsíčního období nadále nedosahuje příslušné prahové hodnoty, může na konci tohoto období oznámit orgánu ESMA a svému příslušnému orgánu, že si přeje i nadále ne být vázán tímto článkem po dobu dalších třiceti měsíců. Učiní-li obchodní systém takové oznámení, nemůže po dobu, během níž na základě svého přání není vázán tímto článkem, využít práv na přístup podle článku 35 nebo tohoto článku ve vztahu k derivátům obchodovaným v obchodním systému, které jsou zahrnuty do příslušné prahové hodnoty. Orgán ESMA uveřejní seznam všech oznámení, která obdrží.

Pokud jde o možnost ne být na základě vlastního přání vázán tímto článkem, příslušnou prahovou hodnotou je roční pomyslná obchodovaná částka ve výši 1 000 000 milionů eur. Tato pomyslná částka zahrnuje veškeré obchody s deriváty obchodovanými v obchodním systému uzavřené podle pravidel daného obchodního systému, přičemž každý obchod je započítán pouze jednou (single-counting).

Je-li obchodní systém součástí skupiny s úzkým propojením, vypočítá se prahová hodnota sečtením ročních pomyslných obchodovaných částek všech obchodních systémů ve skupině jako celku, která se nacházejí v Unii.

Má-li obchodní systém, který učinil oznámení podle tohoto odstavce, úzké propojení s jednou nebo více ústředními protistranami, nemohou tyto ústřední protistrany po dobu, během níž není obchodní systém na základě svého přání vázán tímto článkem, využít práv na přístup podle článku 35 nebo tohoto článku ve vztahu k derivátům obchodovaným v obchodním systému, které jsou zahrnuty do příslušné prahové hodnoty.

6. Orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění:

- a) konkrétních podmínek, za kterých obchodní systém může zamítnout žádost o přístup, včetně podmínek založených na předpokládaném objemu obchodů, počtu uživatelů, ujednání o řízení provozního rizika a složitosti nebo jiných faktorů, které vytvářejí významná nepřiměřená rizika;

- b) podmínek, za kterých musí být přístup poskytnut, včetně důvěrnosti poskytnutých informací o finančních nástrojích ve vývojové fázi a nediskriminačního a transparentního způsobu, pokud jde o poplatky za přístup;
- c) podmínek, za kterých by poskytnutí přístupu ohrozilo hladké a řádné fungování trhů nebo by mohlo nepříznivě ovlivnit systémové riziko;
- d) postupu oznamování podle odstavce 5, včetně dalších podrobností výpočtu pomyslné částky a metody, kterou může orgán ESMA ověřit výpočet objemů a schválit, že určitý obchodní systém není na základě svého přání vázán tímto článkem.

Orgán ESMA předloží uvedené návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 37

Nediskriminační přístup a povinnost poskytovat licence k referenčním hodnotám

1. Je-li hodnota jakéhokoli finančního nástroje vypočítána odkazem na referenční hodnotu, osoba s vlastnickými právy k referenční hodnotě zajistí, aby byl ústředním protistranám a obchodním systémům pro účely obchodování a clearingů povolen nediskriminační přístup k:

- a) příslušným údajům o ceně, k jiným údajům a k informacím o složení, metodice a ocenění uvedené referenční hodnoty pro účely clearingů a obchodování; a k
- b) licencím.

Licence zahrnující přístup k informacím je poskytnuta za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek do tří měsíců od podání žádosti ústřední protistranou nebo obchodním systémem.

Přístup je poskytnut za přiměřenou obchodní cenu s přihlédnutím k ceně, za niž je poskytnut přístup k referenční hodnotě nebo je licence k právům duševního vlastnictví udělena za rovnocenných podmínek jiné ústřední protistraně, obchodním systémům či jakýmkoliv spřízněným osobám pro účely clearingů a obchodování. Různým ústředním protistranám, obchodním systémům či jakýmkoliv spřízněným osobám lze účtovat rozdílné ceny pouze v objektivně odůvodněných případech s ohledem na přiměřené obchodní důvody, jako je požadované množství, oblast působnosti nebo oblast použití.

2. V případech, kdy je po dni 3. ledna 2017 vytvořena nová referenční hodnota, povinnost poskytovat licence začíná nejpozději 30 měsíců poté, co bylo zahájeno obchodování s finančním nástrojem, který na danou referenční hodnotu odkazuje, nebo co byl tento nástroj přijat k obchodování. Vlastní-li osoba s vlastnickými právy k nové referenční hodnotě také stávající referenční hodnotu, musí zajistit, že v porovnání s jakoukoli takovou stávající referenční hodnotou splňuje nová referenční hodnota obě tato kritéria:

- a) nová referenční hodnota není pouhou kopií nebo přizpůsobením jakékoli takové stávající referenční hodnoty a metodika, včetně podkladových údajů, nové referenční hodnoty se smysluplně liší od jakékoli takové stávající referenční hodnoty; a
- b) nová referenční hodnota není náhradou za takovou stávající referenční hodnotu.

Tento odstavec se nedotýká použití pravidel hospodářské soutěže, a zejména článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU.

3. Žádná ústřední protistrana, obchodní systém ani spřízněný subjekt nesmí s žádným poskytovatelem referenční hodnoty uzavřít dohodu, jejímž účinkem by bylo:

- a) zabránit jakékoli jiné ústřední protistraně nebo obchodnímu systému v získání přístupu k těmto informacím či právům uvedeným v odstavci 1; nebo
- b) zabránit jakékoli jiné ústřední protistraně nebo obchodnímu systému v získání přístupu k takové licenci, jak je uvedeno v odstavci 1.

4. Orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem, jimiž upřesní:

- a) informace, které mají být prostřednictvím poskytnutí licence zpřístupněny podle odst. 1 písm. a) pro výlučné účely ústřední protistrany nebo obchodního systému;
- b) jiné podmínky, za kterých je přístup poskytnut, včetně důvěrnosti poskytnutých informací;
- c) normy, které stanoví pokyny ohledně toho, jak lze prokázat, že určitá referenční hodnota je novou referenční hodnotou v souladu s odst. 2 písm. a) a b).

Orgán ESMA předloží Komisi tyto návrhy regulačních technických norem do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 38

Přístup pro ústřední protistrany a obchodní systémy z třetích zemí

1. Obchodní systémy usazené v třetí zemi může o přístup k ústřední protistraně usazené v Unii požádat, pouze jestliže Komise ve vztahu k dané třetí zemi přijala rozhodnutí v souladu s čl. 28 odst. 4. Ústřední protistrana usazená v třetí zemi může o přístup k obchodnímu systému v Unii požádat, je-li daná ústřední protistrana uznaná podle článku 25 nařízení (EU) č. 648/2012. Ústředním protistranám a obchodním systémům usazeným v třetích zemích je povoleno využívat práva na přístup uvedená v článcích 35 až 36 pouze v případě, že Komise přijala rozhodnutí v souladu s odstavcem 3, že právní a dohledový rámec třetí země je považován za právní a dohledový rámec, který stanovuje účinný rovnocenný systém pro to, aby byl ústředním protistranám a obchodním systémům povoleným podle zahraničních režimů povolen přístup k ústředním protistranám a obchodním systémům usazeným v dané třetí zemi.

2. Ústřední protistrany a obchodní systémy a usazené v třetích zemích mohou o licenci a práva na přístup v souladu s článkem 37 požádat pouze v případě, že Komise přijala rozhodnutí v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, že právní a dohledový rámec dané třetí země je považován za právní a dohledový rámec, který stanovuje účinný rovnocenný systém, v jehož rámci je ústředním protistranám a obchodním systémům povoleným v zahraničních jurisdikcích povolen přístup na spravedlivém, přiměřeném a nediskriminačním základě k:

- a) příslušným údajům o ceně, k jiným údajům a k informacím o složení, metodice a ocenění referenčních hodnot pro účely zúčtování a obchodování; a k
- b) licencím,

od osob s vlastnickými právy k referenčním hodnotám usazeným v dotčené třetí zemi.

3. Komise může přijmout rozhodnutí přezkumným postupem podle článku 51, která určí, že právní a dohledový rámec třetí země zajistí, aby obchodní systémy a ústřední protistrany povolené v uvedené třetí zemi splňovaly právně závazné požadavky, jež jsou rovnocenné požadavkům uvedeným v odstavci 2 tohoto článku a podléhají v uvedené třetí zemi účinnému dohledu a vynucování.

Právní a dohledový rámec třetí země se považuje za rovnocenný, jestliže tento rámec splňuje všechny tyto podmínky:

- a) obchodní systémy v této třetí zemi podléhají povolování, je nad nimi průběžně vykonáván účinný dohled a je průběžně a účinně vymáháno, aby dodržovaly stanovené požadavky;
- b) rámec stanovuje účinný rovnocenný systém pro povolení obchodním systémům povoleným podle zahraničních režimů přístup k ústředním protistranám a obchodním systémům usazeným v dané třetí zemi;
- c) právní a dohledový rámec dané třetí země stanovuje účinný rovnocenný systém, v jehož rámci je ústředním protistranám a obchodním systémům povoleným v zahraničních jurisdikcích povolen přístup na spravedlivém, přiměřeném a nediskriminačním základě k:
  - i) příslušným údajům o ceně, k jiným údajům a k informacím o složení, metodice a ocenění referenčních hodnot pro účely zúčtování a obchodování; a k
  - ii) licencím,

od osob s vlastnickými právy k referenčním hodnotám usazeným v dotčené třetí zemi.

HLAVA VII

DOHLEDOVÁ OPATŘENÍ V OBLASTI ZÁSAHŮ U PRODUKTŮ A POZIC

KAPITOLA 1

Sledování a zásahy u produktů

Článek 39

Sledování trhu

1. V souladu s čl. 9 odst. 2 nařízení (EU) č. 1095/2010 sleduje orgán ESMA trh s finančními nástroji, které jsou uváděny na trh, distribuovány nebo prodávány v Unii.
2. V souladu s čl. 9 odst. 2 nařízení (EU) č. 1093/2010 sleduje orgán EBA trh se strukturovanými vklady, které jsou uváděny na trh, distribuovány nebo prodávány v Unii.
3. Příslušné orgány sledují trh s finančními nástroji a strukturovanými vklady, které jsou uváděny na trh, distribuovány nebo prodávány v jejich členském státě nebo z jejich členského státu.

Článek 40

Pravomoci orgánu ESMA dočasně zasáhnout

1. V souladu s čl. 9 odst. 5 nařízení (EU) č. 1095/2010 může orgán ESMA, pokud jsou splněny podmínky stanovené v odstavcích 2 a 3, v Unii dočasně zakázat nebo omezit:
  - a) uvádění na trh, distribuci nebo prodej určitých finančních nástrojů či finančních nástrojů s určitými stanovenými rysy; nebo

- b) určitý typ finanční činnosti či praktiky.

Zákaz či omezení se může použít za okolností stanovených orgánem ESMA nebo může podléhat výjimkám stanoveným tímto orgánem.

2. Orgán ESMA přijme rozhodnutí podle odstavce 1 pouze v případě, že jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) navržené opatření řeší významné ohrožení ochrany investorů či hrozbu pro řádné fungování a integritu finančních či komoditních trhů nebo stabilitu celého finančního systému v Unii nebo jeho části;
- b) hrozbu neřeší regulační požadavky podle právních předpisů Unie použitelné na příslušný finanční nástroj nebo činnost;
- c) příslušný orgán nebo příslušné orgány nepřijaly opatření k řešení dané hrozby nebo přijatá opatření na tuto hrozbu nereagují dostatečně.

V případě, že jsou podmínky stanovené v prvním pododstavci splněny, může orgán ESMA preventivně stanovit zákaz nebo omezení podle odstavce 1 předtím, než je finanční nástroj uveden na trh, distribuován nebo prodán zákazníkům.

3. Při přijímání opatření podle tohoto článku orgán ESMA zajistí, aby dané opatření:

- a) nemělo škodlivý účinek na efektivnost finančních trhů nebo na investory, který by byl neúměrný vzhledem k přínosu opatření;
- b) nevytvářelo riziko regulatorní arbitráže; a
- c) bylo přijato po konzultaci s veřejnými orgány příslušnými k dohledu, správě a regulování fyzických zemědělských trhů podle nařízení (ES) č. 1234/2007 v případě, že se opatření týká derivátů zemědělských komodit.

Pokud příslušný orgán nebo příslušné orgány přijaly opatření podle článku 42, může orgán ESMA přijmout kterékoli z opatření uvedených v odstavci 1, aniž by vydával stanovisko stanovené v článku 43.

4. Než orgán ESMA rozhodne o přijetí jakéhokoli opatření podle tohoto článku, oznámí opatření, které navrhuje, příslušným orgánům.

5. Orgán ESMA uveřejní na své internetové stránce oznámení o každém rozhodnutí přijmout jakékoli opatření podle tohoto článku. Oznámení specifikuje podrobnosti zákazu nebo omezení a okamžik po uveřejnění oznámení, od kterého opatření nabudou účinku. Zákaz nebo omezení se vztahuje pouze na kroky uskutečněné poté, co opatření nabudou účinku.

6. Zákaz nebo omezení uložené podle odstavce 1 přezkoumává orgán ESMA v přiměřených intervalech, nejméně však každé tři měsíce. Není-li zákaz nebo omezení obnoveno po uplynutí uvedené tříměsíční lhůty, jeho platnost skončí.

7. Opatření přijaté orgánem ESMA podle tohoto článku má přednost před veškerými předchozími opatřeními, která přijal příslušný orgán.

8. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 50 stanovující kritéria a faktory, které orgán ESMA zohlední při určování toho, zda nastalo významné ohrožení ochrany investorů či hrozba pro řádné fungování a integritu finančních či komoditních trhů nebo pro stabilitu celého finančního systému v Unii či jeho části podle odst. 2 písm. a).

Mezi tato kritéria a faktory patří:

- a) míra složitosti finančního nástroje a vztah k typu zákazníka, jemuž je nabízen a prodáván;
- b) objem či pomyslná hodnota emise finančních nástrojů;
- c) míra inovace finančního nástroje, činnosti nebo praktiky;
- d) páka, kterou finanční nástroj či praktika poskytují.

Článek 41

Pravomoci orgánu EBA dočasně zasáhnout

1. V souladu s čl. 9 odst. 5 nařízení (EU) č. 1093/2010 může orgán EBA, pokud jsou splněny podmínky stanovené v odstavcích 2 a 3, v Unii dočasně zakázat nebo omezit:

- a) uvádění na trh, distribuci nebo prodej určitých strukturovaných vkladů či strukturovaných vkladů s určitými stanovenými rysy; nebo
- b) určitý typ finanční činnosti či praktiky.

Zákaz či omezení se může použít za okolností stanovených orgánem EBA nebo může podléhat výjimkám stanoveným tímto orgánem.

2. Orgán EBA přijme rozhodnutí podle odstavce 1 pouze v případě, že jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) navržené opatření řeší významné ohrožení ochrany investorů či hrozbu pro řádné fungování a integritu finančních trhů nebo stabilitu celého finančního systému v Unii nebo jeho části;
- b) regulační požadavky podle práva Unie použitelné na příslušný strukturovaný vklad nebo činnost uvedené ohrožení neřeší;
- c) příslušný orgán nebo příslušné orgány nepřijaly opatření k řešení dané hrozby nebo přijatá opatření na tuto hrozbu nereagují dostatečně.

V případě, že jsou podmínky stanovené v prvním pododstavci splněny, může orgán EBA preventivně stanovit zákaz nebo omezení podle odstavce 1 předtím, než je strukturovaný vklad uveden na trh, distribuován nebo prodán zákazníkům.

3. Při přijímání opatření podle tohoto článku podnikne orgán EBA zajistí, aby opatření:

- a) nemělo škodlivý účinek na efektivnost finančních trhů nebo na investory, který by byl neúměrný vzhledem k přínosu opatření; a

b) nevytvářelo riziko regulatorní arbitráže.

Pokud příslušný orgán nebo příslušné orgány přijaly opatření podle článku 42, může orgán EBA přijmout kterékoli z opatření uvedených v odstavci 1, aniž by vydával stanovisko podle článku 43.

4. Než orgán EBA rozhodne o přijetí jakéhokoli opatření podle tohoto článku, oznámí opatření, které navrhuje, příslušným orgánům.

5. Orgán EBA uveřejní na své internetové stránce oznámení o každém rozhodnutí přijmout jakékoli opatření podle tohoto článku. Oznámení specifikuje podrobnosti zákazu nebo omezení a okamžik po uveřejnění oznámení, od kterého opatření nabudou účinku. Zákaz nebo omezení se vztahuje pouze na kroky uskutečněné poté, co opatření nabudou účinku.

6. Orgán EBA přezkoumává zákaz nebo omezení uložené podle odstavce 1 v přiměřených intervalech, nejméně však každé tři měsíce. Nedojde-li po uplynutí uvedené tříměsíční lhůty k obnovení zákazu nebo omezení, jeho platnost skončí.

7. Opatření přijaté orgánem EBA podle tohoto článku má přednost před veškerými předchozími opatřeními, která přijal příslušný orgán.

8. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 50 stanovující kritéria a faktory, které orgán EBA zohlední při určování toho, zda nastalo významné ohrožení ochrany investorů či hrozba pro řádné fungování a integritu finančních trhů a pro stabilitu celého finančního systému v Unii či jeho části podle odst. 2 písm. a).

Mezi tato kritéria a faktory patří:

- a) míra složitosti strukturovaného vkladu a vztah k typu zákazníka, jemuž je nabízen a prodáván;
- b) objem či pomyslná hodnota emise strukturovaných vkladů;
- c) míra inovace strukturovaného vkladu, činnosti nebo praktiky;
- d) páka, kterou strukturovaný vklad či praktika poskytují.

Článek 42

Zásahy příslušných orgánů u produktů

1. Příslušný orgán může v členském státě nebo z členského státu zakázat či omezit:

- a) uvádění na trh, distribuci nebo prodej určitých finančních nástrojů či strukturovaných vkladů nebo finančních nástrojů či strukturovaných vkladů s určitými stanovenými rysy; nebo
- b) určitý typ finanční činnosti či praktiky.

2. Příslušný orgán může přijmout opatření uvedené v odstavci 1, pokud se rozumně domnívá, že:

- a) buď
- i) finanční nástroj, strukturovaný vklad nebo činnost či praktika vzbuzuje významné obavy o ochranu investorů či představuje hrozbu pro řádné fungování a integritu finančních či komoditních trhů nebo stabilitu celého finančního systému či jeho části alespoň v jednom členském státě; nebo
  - ii) derivát má škodlivý účinek na mechanismus tvorby cen na základním trhu;
- b) stávající regulační požadavky podle právních předpisů Unie použitelné na finanční nástroj, strukturovaný vklad nebo činnost nebo praktiku dostatečně neřeší rizika uvedená v písmeni a) a problém by lépe neřešil zdokonalený dohled či vynucování stávajících požadavků;
- c) opatření je přiměřené s ohledem na povahu zjištěných rizik, úroveň sofistikovanosti dotčených investorů nebo účastníků trhu a pravděpodobný účinek opatření na investory či účastníky trhu, kteří mohou držet nebo využívat finanční nástroj, strukturovaný vklad nebo činnost či praktiku nebo z nich mít prospěch;
- d) příslušný orgán řádně konzultoval s příslušnými orgány v jiných členských státech, kterých by se opatření mohlo významně dotknout;
- e) opatření nemá diskriminační účinek na služby nebo činnosti poskytované z jiného členského státu; a
- f) řádně konzultoval s veřejnými subjekty příslušnými pro dohled nad fyzickými zemědělskými trhy a pro jejich správu a regulaci podle nařízení (ES) č. 1234/2007 v případě, že finanční nástroj nebo činnost či praktika představují vážnou hrozbu pro řádné fungování a integritu daného fyzického zemědělského trhu.

V případě, že jsou podmínky stanovené v prvním pododstavci splněny, může příslušný orgán preventivně stanovit zákaz nebo omezení podle odstavce 1 předtím, než je finanční nástroj nebo strukturovaný vklad uveden na trh, distribuován nebo prodán zákazníkům.

Zákaz či omezení se může použít za okolností stanovených příslušným orgánem nebo podléhat výjimkám stanoveným tímto orgánem.

3. Příslušný orgán neuloží zákaz či omezení podle tohoto článku, pokud nejméně jeden měsíc před tím, než má opatření nabýt účinnosti, všem ostatním příslušným orgánům a orgánu ESMA písemně nebo prostřednictvím jiného komunikačního prostředku dohodnutého mezi orgány neoznámil podrobnosti o:

- a) finančním nástroji nebo činnosti nebo praktice, které se navrhované opatření týká;
- b) přesné povaze navrhovaného zákazu nebo omezení a o tom, kdy má nabýt účinku; a
- c) důkazech, na kterých založil své rozhodnutí a podle kterých je přesvědčen, že je splněna každá z podmínek v odstavci 2.

4. Ve výjimečných případech, kdy se příslušný orgán domnívá, že je nutné urychleně přijmout opatření podle tohoto článku, aby se zabránilo poškození způsobenému těmito finančními nástroji, strukturovanými vklady, praktikami nebo činnostmi uvedenými v odstavci 1, může příslušný orgán přijmout přechodná opatření s písemným oznámením všem ostatním příslušným orgánům a orgánu ESMA nebo v případě strukturovaných vkladů orgánu EBA předaným nejpozději 24 hodin před tím, než má opatření vstoupit v platnost, za předpokladu, že jsou splněna všechna kritéria tohoto článku a dojde se kromě toho jednoznačně k závěru, že oznámení jeden měsíc předem by danou obavu či hrozbu odpovídajícím způsobem nevyřešilo. Příslušný orgán nepřijímá přechodná opatření s platností delší než tři měsíce.

5. Příslušný orgán na svých internetových stránkách uveřejní oznámení o každém rozhodnutí uložit zákaz nebo omezení uvedené v odstavci 1. Oznámení specifikuje podrobnosti zákazu nebo omezení, okamžik po uveřejnění oznámení, od kterého opatření nabudou účinku, a důkazy, podle nichž je přesvědčen, že je splněna každá z podmínek uvedených v odstavci 2. Zákaz nebo omezení se týká pouze opatření přijatých po uveřejnění oznámení.

6. Příslušný orgán zákaz nebo omezení zruší, jestliže podmínky uvedené v odstavci 2 již neplatí.

7. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 50, v nichž se stanoví kritéria a faktory, které příslušný orgán zohlední při určování toho, zda nastalo významné ohrožení ochrany investorů či hrozba pro řádné fungování a integritu finančních či komoditních trhů a pro stabilitu celého finančního systému či jeho části alespoň v jednom členském státě, jak je uvedeno v odst. 2 písm. a).

Mezi tato kritéria a faktory patří:

- a) míra složitosti finančního nástroje nebo strukturovaného vkladu a vztah k typu zákazníka, jemuž je nabízen, distribuován a prodáván;
- b) míra inovace finančního nástroje, strukturovaného vkladu, činnosti nebo praktiky;
- c) páka, kterou finanční nástroj, strukturovaný vklad nebo praktika poskytují;
- d) pokud jde o řádné fungování a integritu finančních či komoditních trhů, objem či pomyslná hodnota emise finančních nástrojů nebo strukturovaných vkladů.

Článek 43

Koordinace provádění orgány ESMA a EBA

1. Orgán ESMA nebo v případě strukturovaných vkladů orgán EBA usnadňuje a koordinuje opatření přijatá příslušnými orgány podle článku 42. Orgán ESMA nebo v případě strukturovaných vkladů orgán EBA zejména zajistí, aby opatření přijatá příslušným orgánem byla odůvodněná a přiměřená a aby příslušné orgány zaujímaly, je-li to vhodné, konzistentní přístup.

2. Poté, co obdrží oznámení podle článku 42 o opatření, které má být uloženo podle uvedeného článku, přijme orgán ESMA nebo v případě strukturovaných vkladů orgán EBA stanovisko k tomu, zda jsou zákaz či omezení odůvodněné a přiměřené. Jestliže se orgán ESMA nebo v případě strukturovaných vkladů orgán EBA domnívá, že je pro řešení rizika nutné, aby opatření přijaly i další příslušné orgány, uvede to ve svém stanovisku. Stanovisko se uveřejní na internetových stránkách orgánu ESMA nebo v případě strukturovaných vkladů na internetových stránkách orgánu EBA.

3. Pokud příslušný orgán navrhne přijetí nebo přijme opatření v rozporu se stanoviskem přijatým orgánem ESMA nebo orgánem EBA podle odstavce 2 nebo odmítne přijmout opatření v rozporu s takovým stanoviskem, ihned na svých internetových stránkách uveřejní oznámení s úplným vysvětlením důvodů, které jej k tomu vedou.

KAPITOLA 2

Pozice

Článek 44

Koordinace vnitrostátních opatření pro řízení pozic a limitů pozic orgánem ESMA

1. Orgán ESMA usnadňuje a koordinuje opatření přijatá příslušnými orgány podle čl. 69 odst. 2 písm. o) a p) směrnice 2014/65/EU. Orgán ESMA zejména zajistí, aby příslušné orgány uplatňovaly jednotný přístup, pokud jde o to, kdy jsou tyto pravomoci vykonávány, o povahu a rozsah působnosti uložených opatření a o dobu trvání a návaznost případných opatření.

2. Poté, co orgán ESMA obdrží oznámení o jakémkoli opatření podle čl. 79 odst. 5 směrnice 2014/65/EU, toto opatření a jeho důvody zaznamená. V souvislosti s opatřeními podle čl. 69 odst. 2 písm. o) a p) směrnice 2014/65/EU vede a uveřejní na své internetové stránce databázi se souhrny platných opatření včetně podrobností o dotčené osobě, příslušných finančních nástrojích, případných omezeních objemu pozic, který osoby mohou kdykoli držet, o případných výjimkách z těchto omezení udělených podle článku 57 směrnice 2014/65/EU a o důvodech uvedených opatření.

Článek 45

Pravomoci orgánu ESMA v souvislosti s řízením pozic

1. V souladu s čl. 9 odst. 5 nařízení (EU) č. 1095/2010 orgán ESMA v případě, že jsou splněny obě podmínky uvedené v odstavci 2, přijme jedno nebo několik z těchto opatření:

- a) vyžádá si od jakékoli osoby všechny relevantní informace o objemu a účelu pozice nebo expozice vzniklé prostřednictvím derivátu;
- b) po analýze informací získaných podle písmene a) uloží jakékoli takovéto osobě, aby snížila objem pozice nebo expozice nebo odstranila pozice nebo expozice podle aktu v přenesené pravomoci uvedeného v odst. 10 písm. b);
- c) jako poslední možnost omezí schopnost jakékoli osoby obchodovat komoditní derivát.

2. Orgán ESMA přijme rozhodnutí podle odstavce 1 pouze v případě, že jsou splněny obě tyto podmínky:

- a) opatření uvedená v odst. 1 řeší hrozbu pro řádné fungování a integritu finančních trhů, a to včetně trhů s komoditními deriváty v souladu s cíli uvedenými v čl. 57 odst. 1 směrnice 2014/65/EU a také vzhledem k opatřením pro dodání fyzických komodit, nebo pro stabilitu celého finančního systému v Unii či jeho části;
- b) příslušný orgán nebo příslušné orgány nepřijaly opatření k řešení dané hrozby nebo přijatá opatření na tuto hrozbu nereagují dostatečně;

Orgán ESMA posoudí plnění podmínek uvedených v písmenech a) a b) prvního pododstavce tohoto odstavce v souladu s kritérii a faktory upřesněnými v aktu v přenesené pravomoci uvedeném v odst. 10 písm. a) tohoto článku

3. Orgán ESMA při přijímání opatření uvedených v odstavci 1 zajistí, aby dané opatření:

- a) významně řešilo danou hrozbu pro řádné fungování a integritu finančních trhů, a to včetně trhů s komoditními deriváty v souladu s cíli uvedenými v čl. 57 odst. 1 směrnice 2014/65/EU a také vzhledem k opatřením pro dodání fyzických komodit, nebo pro stabilitu celého finančního systému v Unii či jeho části nebo významně zlepšilo schopnost příslušných orgánů monitorovat tuto hrozbu měřenou v souladu s kritérii a faktory upřesněnými v aktu v přenesené pravomoci uvedeném v odst. 10 písm. a) tohoto článku;
- b) nevytvářelo riziko regulatorní arbitráže měřené v souladu s odst. 10 písm. c) tohoto článku;
- c) nemá žádný z následujících škodlivých účinků na efektivnost finančních trhů, který by byl neúměrný vzhledem k přínosům opatření: snížení likvidity na těchto trzích, omezení podmínek pro snižování rizik přímo souvisejících s obchodní činností nefinanční protistrany nebo vznik nejistoty mezi účastníky trhu.

Předtím, než orgán ESMA přijme jakékoli opatření, které se týká velkoobchodních energetických produktů, konzultuje toto opatření s Agenturou pro spolupráci energetických regulačních orgánů zřízenou podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 713/2009 ⁽¹⁾.

Předtím, než orgán ESMA přijme jakékoli opatření, které se týká derivátů zemědělských komodit, konzultuje toto opatření s veřejnými orgány příslušnými k dohledu, správě a regulování fyzických zemědělských trhů podle nařízení (ES) č. 1234/2007.

4. Předtím, než se rozhodne uložit nebo obnovit kterékoli z opatření uvedených v odstavci 1, oznámí orgán ESMA relevantním příslušným orgánům opatření, které navrhuje. V případě žádosti podle odst. 1 písm. a) nebo b) obsahuje oznámení totožnost osoby či osob, kterým byla žádost určena, a její podrobnosti a důvody. V případě opatření podle odst. 1 písm. c) obsahuje oznámení podrobnosti o dotčené osobě, příslušných finančních nástrojích, příslušných množstevních opatřeních, jako je maximální objem pozice, který dotčená osoba může uzavřít, a o důvodech, jež k tomu vedly.

5. Oznámení se podá nejpozději 24 hodin před zamýšlenou dobou, kdy má opatření nabýt účinku nebo být obnoveno. Za výjimečných okolností může orgán ESMA podat oznámení později než 24 hodin před zamýšlenou dobou nabytí účinku opatření, pokud uvedenou 24hodinovou lhůtu není možné dodržet.

6. Orgán ESMA na svých internetových stránkách uveřejní oznámení o každém rozhodnutí uložit nebo obnovit opatření uvedené v odst. 1 písm. c). Oznámení obsahuje podrobnosti o dotčené osobě, příslušných finančních nástrojích, příslušných množstevních opatřeních, jako je maximální objem pozice, který dotčená osoba může uzavřít, a o důvodech, jež k tomu vedly.

7. Opatření uvedené v odst. 1 písm. c) vstoupí v účinnost v okamžiku uveřejnění oznámení nebo v době uvedené v oznámení, která je pozdější než doba jeho uveřejnění, a použije se pouze pro obchody provedené poté, co opatření vstoupí v účinnost.

8. Opatření uvedená v odst. 1 písm. c) orgán ESMA přezkoumává v přiměřených intervalech, nejméně však každé tři měsíce. Není-li opatření po uplynutí tohoto tříměsíčního období obnoveno, automaticky pozbývá platnosti. Na obnovení opatření se rovněž vztahují odstavce 2 až 8.

9. Opatření přijaté orgánem ESMA podle tohoto článku má přednost před veškerými předchozími opatřeními, která přijal příslušný orgán podle čl. 69 odst. 2 písm. o) nebo p) směrnice 2014/65/EU.

10. Komise přijme v souladu s článkem 50 akty v přenesené pravomoci, které specifikují kritéria a faktory k určení:

a) existence hrozby pro řádné fungování a integritu finančních trhů, a to včetně trhů s komoditními deriváty v souladu s cíli uvedenými v čl. 57 odst. 1 směrnice 2014/65/EU a také vzhledem k opatřením pro dodání fyzických komodit, nebo pro stabilitu celého finančního systému v Unii či jeho části, jak uvádí odst. 2 písm. a), přičemž se zohlední míra, v níž jsou pozice využívány k zajištění pozic u fyzických komodit či komoditních kontraktů, a míra, v níž jsou ceny na základních trzích stanovovány odkazem na komoditní deriváty;

b) vhodného snížení pozice či expozice uzavírané prostřednictvím derivátu uvedeného v odst. 1 písm. b) tohoto článku;

c) situací, kdy by mohlo dojít k regulatorní arbitráži, jak je uvedeno v odst. 3 písm. b) tohoto článku.

Tato kritéria a faktory zohledňují regulační technické normy uvedené v čl. 57 odst. 3 směrnice 2014/65/EU a rozlišují situace, kdy orgán ESMA přijímá opatření z důvodu nečinnosti příslušného orgánu, a situace, kdy orgán ESMA reaguje na další riziko, které příslušný orgán není schopen dostatečně řešit podle čl. 69 odst. 2 písm. j) nebo o) směrnice 2014/65/EU.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 713/2009, ze dne 13. července 2009, kterým se zřizuje Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 1).

HLAVA VIII

POSKYTOVÁNÍ SLUŽEB A PROVÁDĚNÍ ČINNOSTÍ PODNIKŮ Z TŘETÍCH ZEMÍ, OPERUJÍCÍMI S POBOČKOU NEBO BEZ POBOČKY, NA ZÁKLADĚ ROZHODNUTÍ O ROVNOCENNOSTI

Článek 46

Obecná ustanovení

1. Podnik ze třetí země může bez zřízení pobočky poskytovat investiční služby či vykonávat investiční činnosti, včetně doplňkových služeb, způsobilým protistranám a profesionálním zákazníkům ve smyslu oddílu I přílohy II směrnice 2014/65/EU usazeným v celé Unii, pokud je registrován v registru podniků z třetích zemí spravovaném orgánem ESMA v souladu s článkem 47.

2. Orgán ESMA zaregistruje podnik z třetí země, který zažádal o poskytování investičních služeb či výkon investičních činností v celé Unii v souladu s odstavcem 1 pouze tehdy, jestliže jsou splněny následující podmínky:

- a) Komise přijala rozhodnutí v souladu s čl. 47 odst. 1;
- b) v jurisdikci, ve které má podnik ústředí, má povolení poskytovat investiční služby či vykonávat investiční činnosti, jež hodlá poskytovat v Unii, a podléhá účinnému dohledu a vymáhání, což zajišťuje plný soulad s požadavky použitelnými v dotčené třetí zemi;
- c) v souladu s čl. 47 odst. 2 byla uzavřena ujednání o spolupráci;

3. Pokud je podnik ze třetí země zaregistrován v souladu s tímto článkem, členské státy nestanoví pro tento podnik ze třetí země žádné další požadavky týkající se záležitostí spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení či směrnice 2014/65/EU a nezachází s podniky ze třetích zemí příznivěji než s podniky z Unie.

4. Poté, co Komise přijme rozhodnutí uvedené v článku 47, které určí, že právní rámec a rámec dohledu třetí země, v níž má podnik z třetí země povolení, odpovídají požadavkům popsáným v čl. 47 odst. 1, podá dotčený podnik z třetí země uvedený v odstavci 1 žádost orgánu ESMA.

Žadající podnik z třetí země poskytne orgánu ESMA všechny informace, které jsou nezbytné pro jeho registraci. Orgán ESMA ve lhůtě 30 pracovních dnů od obdržení žádosti posoudí, zda je žádost úplná. Není-li žádost úplná, stanoví orgán ESMA lhůtu, v níž musí žadající podnik z třetí země informace doplnit.

Rozhodnutí o registraci vychází z podmínek stanovených v odstavci 2.

Orgán ESMA ve lhůtě 180 pracovních dnů od podání úplné žádosti žadající podnik z třetí země písemně informuje s plně odůvodněným vysvětlením pro udělení či zamítnutí registrace.

Pokud Komise nepřijme rozhodnutí v souladu s čl. 47 odst. 1 nebo pokud takové rozhodnutí pozbylo účinnost, mohou členské státy na svém území povolit podnikům z třetích zemí poskytovat investiční služby či vykonávat investiční činnosti spolu s doplňkovými službami způsobilým protistranám a profesionálním zákazníkům ve smyslu oddílu I přílohy II směrnice 2014/65/EU v souladu s vnitrostátními režimy.

5. Podniky z třetích zemí poskytující služby v souladu s tímto článkem informují před poskytnutím jakýchkoliv investičních služeb zákazníky usazené v Unii, že nesmí poskytovat služby jiným zákazníkům, než způsobilým protistranám a profesionálním zákazníkům ve smyslu oddílu I přílohy II směrnice 2014/65/EU a že nepodléhají dohledu v Unii. Uvedou název a adresu příslušného orgánu dohledu v dotčené třetí zemi.

Informace v prvním pododstavci se poskytují písemně a výrazně.

Členské státy zajistí, aby se v případě, že způsobila protistrana nebo profesionální zákazník ve smyslu oddílu I přílohy II směrnice 2014/65/EU usazení nebo nacházející se v Unii iniciují výhradně z vlastního podnětu poskytnutí investiční služby nebo vykonání investiční činnosti podnikem ze třetí země, na poskytnutí dané služby nebo výkon dané činnosti podnikem ze třetí země dotčené osobě, včetně vztahu souvisejícího konkrétně s poskytnutím dané služby nebo výkonem dané činnosti, tento článek nepoužil. Iniciativa takových zákazníků neopravňuje podnik z třetí země, aby uváděl na trh nové kategorie investičního produktu či služby pro tohoto jednotlivce.

6. Podniky z třetích zemí poskytující služby nebo vykonávající činnosti v souladu s tímto článkem nabízejí zákazníkům usazeným v Unii před poskytnutím jakékoli investiční služby nebo vykonáním jakékoli investiční činnosti, aby jakýkoli spor týkající se těchto služeb nebo činností předložili soudu nebo rozhodčímu soudu v členském státě.

7. Orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění informací, které žádající podnik z třetí země poskytne v souladu s odstavcem 4 orgánu ESMA ve své žádosti o registraci, a formátu informací poskytovaných podle odstavce 5.

Orgán ESMA předloží uvedené návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článku 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 47

Rozhodnutí o rovnocennosti

1. Komise může ve vztahu ke třetí zemi přijmout rozhodnutí v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 51 odst. 2 s prohlášením, že právní a dohledová opatření v uvedené třetí zemi zajišťují, že podniky povolené v dané třetí zemi odpovídají právně závazným požadavkům na obezřetnostní jednání a obchodní činnost, které mají rovnocenný účinek jako požadavky stanovené tímto nařízením, směrnicí 2013/36/EU a směrnicí 2014/65/EU a prováděcími opatřeními přijatými podle tohoto nařízení a podle uvedených směrnic, a že právní rámec dané třetí země stanovuje fakticky rovnocenný systém pro uznávání investičních podniků povolených v souladu s režimy třetí země.

Obezřetnostní rámec třetí země a rámec třetí země upravující obchodní činnost může být považován za rámec s rovnocenným účinkem, pokud splňuje následující podmínky:

- a) podniky poskytující investiční služby a vykonávající investiční činnosti v dotčené třetí zemi podléhají povolování a je nad nimi průběžně vykonáván účinný dohled a vymáhání;
- b) podniky poskytující investiční služby a vykonávající investiční činnosti v dané třetí zemi podléhají dostatečným kapitálovým požadavkům a vhodným požadavkům použitelným na akcionáře a členy jejich vedoucího orgánu;
- c) podniky poskytující investiční služby a vykonávající investiční činnosti podléhají přiměřeným organizačním požadavkům v oblasti vnitřních kontrolních funkcí;
- d) podniky poskytující investiční služby a vykonávající investiční činnosti podléhají přiměřeným pravidlům pro výkon činnosti;
- e) zajišťuje transparentnost a integritu trhu tím, že brání zneužívání trhu ve formě obchodování zasvěcených osob a manipulace s trhem.

2. Orgán ESMA uzavře s příslušnými orgány třetích zemí, jejichž právní a dohledové rámce byly v souladu s odstavcem 1 uznány jako fakticky rovnocenné, ujednání o spolupráci. Tato ujednání upřesní alespoň:

- a) mechanismus pro výměnu informací mezi orgánem ESMA a příslušnými orgány dotčených třetích zemí, včetně přístupu ke všem informacím, které orgán ESMA požaduje o podnicích ze zemí mimo Unii povolených v třetích zemích;
- b) mechanismus rychlého oznámení orgánu ESMA, pokud se příslušný orgán třetí země domnívá, že podnik z třetí země, na který dohlíží a který orgán ESMA zaregistroval podle článku 48, porušuje podmínky pro povolení či jiné právní předpisy, které je povinen dodržovat;
- c) postupy týkající se koordinace činností dohledu, včetně, kde je to vhodné, kontrol na místě.

3. Podnik z třetí země usazený v zemi, jejíž právní a dohledový rámec byl uznán jako fakticky rovnocenný v souladu s odstavcem 1 a je povolen v souladu s článkem 39 směrnice 2014/65/EU, může poskytovat služby a provádět činnosti, na něž se povolení vztahuje, způsobilým protistranám a profesionálním zákazníkům ve smyslu oddílu I přílohy II směrnice 2014/65/EU v jiných členských státech Unie, aniž by musel zřizovat nové pobočky. Za tím účelem musí splňovat požadavky na informace stanovené pro přeshraniční poskytování služeb a provádění činností podle článku 34 směrnice 2014/65/EU.

Pobočka i nadále podléhá dohledu vykonávanému členským státem, v němž je pobočka zřízena v souladu s článkem 39 směrnice 2014/65/EU. Příslušný orgán členského státu, v němž se pobočka zřizuje, a příslušný orgán hostitelského členského státu však, aniž je dotčena povinnost spolupracovat stanovená směrnicí 2014/65/EU, mohou uzavřít přiměřené dohody o spolupráci s cílem zajistit, aby pobočka podniku z třetí země, která poskytuje investiční služby v rámci Unie, poskytovala náležitou úroveň ochrany investorů.

4. Podnik z třetí země nemůže dále uplatňovat práva uvedená v čl. 46 odst. 1 v případě, že Komise přijme rozhodnutí přezkumným postupem podle čl. 51 odst. 2, kterým zruší své rozhodnutí podle odstavce 1 tohoto článku ve vztahu k dané třetí zemi.

Článek 48

Registr

Orgán ESMA vede registr podniků z třetích zemí, které mohou v Unii poskytovat investiční služby či vykonávat investiční činnosti v souladu s článkem 46. Registr je veřejně přístupný na internetových stránkách orgánu ESMA a obsahuje informace o službách a činnostech, které podniky z třetích zemí mohou poskytovat či vykonávat, a odkaz na příslušný orgán zodpovědný za dohled nad těmito podniky v dotčené třetí zemi.

Článek 49

Zrušení registrace

1. Orgán ESMA zruší registraci podniku z třetí země v registru zřízeném v souladu s článkem 48, pokud:

- a) má orgán ESMA na základě doložených důkazů oprávněné důvody domnívat se, že poskytováním investičních služeb či výkonem investičních činností v Unii se podnik z třetí země dopouští jednání, které jasně poškozuje zájmy investorů nebo řádné fungování trhů; nebo
- b) má orgán ESMA na základě doložených důkazů oprávněné důvody domnívat se, že poskytováním investičních služeb či výkonem investičních činností v Unii podnik z třetí země závažným způsobem porušuje ustanovení, kterým podléhá v dotčené třetí zemi a na jejichž základě Komise přijala rozhodnutí v souladu s čl. 47 odst. 1.

- c) orgán ESMA předal záležitost příslušnému orgánu z třetí země a dotčený příslušný orgán nepřijal náležitá opatření nezbytná pro ochranu investorů a řádné fungování trhů v Unii nebo neprokázal, že dotčený podnik z třetí země plní požadavky použitelné v dané třetí zemi; a
- d) orgán ESMA informoval příslušný orgán třetí země o svém záměru zrušit registraci dotčenému podniku z třetí země a to nejméně 30 dní před zrušením.
2. Orgán ESMA bezodkladně informuje Komisi o veškerých opatřeních přijímaných podle odstavce 1 a uveřejní své rozhodnutí na svých internetových stránkách.
3. Komise posoudí, zda ve vztahu k dotčené třetí zemi nadále trvají podmínky, za kterých bylo přijato rozhodnutí v souladu s čl. 47 odst. 1.

HLAVA IX

AKTY V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI A PROVÁDĚCÍ AKTY

KAPITOLA 1

Akty v přenesené pravomoci

Článek 50

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi podléhá podmínkám stanoveným v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 1 odst. 9, čl. 2 odst. 2, čl. 13 odst. 2, čl. 15 odst. 5, čl. 17 odst. 3, čl. 19 odst. 2 a 3, čl. 31 odst. 4, čl. 40 odst. 8, čl. 41 odst. 8, čl. 42 odst. 7, čl. 45 odst. 10 a čl. 52 odst. 10 a 12. je Komisi svěřena na dobu neurčitou od 2. července 2014.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 1 odst. 9, čl. 2 odst. 2, čl. 13 odst. 2, čl. 15 odst. 5, čl. 17 odst. 3, čl. 19 odst. 2 a 3, čl. 31 odst. 4, čl. 40 odst. 8, čl. 41 odst. 8, čl. 42 odst. 7, čl. 45 odst. 10 a čl. 52 odst. 10 a 12. kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určených. Nabývá účinku dnem následujícím po zveřejnění tohoto rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Rozhodnutí nemá vliv na platnost žádných aktů v přenesené pravomoci, které jsou již v platnosti.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 1 odst. 9, čl. 2 odst. 2, čl. 13 odst. 2, čl. 15 odst. 5, čl. 17 odst. 3, čl. 19 odst. 2 a 3, čl. 31 odst. 4, čl. 40 odst. 8, čl. 41 odst. 8, čl. 42 odst. 7, čl. 45 odst. 10 a čl. 52 odst. 10 a 12 vstoupí v platnost, pouze pokud Evropský parlament ani Rada nevysloví ve lhůtě tří měsíců od oznámení aktu Evropskému parlamentu a Radě námitky nebo pokud před uplynutím této lhůty Evropský parlament i Rada Komisi uvědomí, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

KAPITOLA 2

Prováděcí akty

Článek 51

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Evropský výbor pro cenné papíry zřízený rozhodnutím Komise 2001/528/ES⁽¹⁾. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

HLAVA X

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 52

Zprávy a přezkum

1. Do 3. března 2019 Komise po konzultaci s orgánem ESMA předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o praktickém dopadu povinností týkajících se transparentnosti stanovených podle článků 3 až 13, zejména o dopadu mechanismu objemového stropu popsaného v článku 5, včetně jeho dopadu na náklady na obchodování pro způsobilé protistrany a profesionální zákazníky a na obchodování s akciemi společností s malou a střední tržní kapitalizací, a o jeho účinnosti, pokud jde o zajištění toho, aby uplatňování příslušných výjimek nepoškodilo tvorbu cen, a o tom, jak by mohl fungovat vhodný mechanismus pro ukládání sankcí za porušení objemového stropu, a o uplatňování a další vhodnosti výjimek z povinností týkajících se předobchodní transparentnosti stanovených podle čl. 4 odst. 2 a 3 a čl. 9 odst. 2 až 5.
2. Zpráva uvedená v odstavci 1 zahrnuje dopad uplatňování výjimky podle čl. 4 odst. 1 písm. a) a b) bodu i) a mechanismu objemového stropu popsaného v článku 5 na evropské akciové trhy se zvláštním zřetelem k:
  - a) úrovni a trendům, které jsou v Unii od zavedení tohoto nařízení pozorovány v obchodování na základě neuveřejňovaných pokynů (non-lit order book trading);
  - b) dopadu na předobchodní transparentní kotovaná rozpětí;
  - c) dopadu na hloubku likvidity u uveřejňovaných pokynů (lit order books);
  - d) dopadu na hospodářskou soutěž a investory v Unii;
  - e) dopadu na obchodování s akciemi společností s malou a střední tržní kapitalizací;
  - f) náležitému zohlednění vývoje na mezinárodní úrovni a jednáním se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi.
3. Dojde-li se v této zprávě k závěru, že uplatňování výjimky podle čl. 4 odst. 1 písm. a) a b) bodu i) poškozuje tvorbu cen nebo škodí obchodování s akciemi společností s malou a střední tržní kapitalizací, předloží Komise, je-li to vhodné, návrhy týkající se uplatňování těchto výjimek, včetně změn tohoto nařízení. Tyto návrhy zahrnují posouzení dopadu navrhovaných změn a zohlední cíle tohoto nařízení a důsledky pro narušení trhu a hospodářskou soutěž, jakož i potenciální dopady na investory v Unii.

4. Do 3. března 2019 Komise po konzultaci s orgánem ESMA předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o fungování článku 26, včetně toho, zda obsah a formát hlášení o obchodech obdržených a vyměňovaných mezi příslušnými orgány komplexně umožňuje sledovat činnosti investičních podniků v souladu s čl. 26 odst. 1. Komise může předložit jakékoli vhodné návrhy, včetně ustanovení o hlášení obchodů systému určenému orgánem ESMA, a nikoli

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2001/528/ES ze dne 6. června 2001 o zřízení Evropského výboru pro cenné papíry (Úř. věst. L 191, 13.7.2001, s. 45).

příslušným orgánům, což relevantním příslušným orgánům umožní přistupovat ke všem informacím ohlášeným podle tohoto článku pro účely tohoto nařízení a směrnice 2014/65/EU a odhalování obchodování zasvěcených osob a zneužívání trhu v souladu s nařízením (EU) č. 596/2014.

5. Do 3. března 2019 Komise po konzultaci s orgánem ESMA předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o vhodných řešeních pro omezení informačních asymetrií mezi účastníky trhu a rovněž o nástrojích, pomocí kterých by regulační orgány mohly lépe monitorovat kotaci v obchodních systémech. Tato zpráva alespoň posoudí realizovatelnost vypracování systému nejlepší kupní a prodejní ceny pro konsolidované kotace za účelem splnění těchto cílů.

6. Do 3. března 2019 Komise po konzultaci s orgánem ESMA předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o pokroku při přesunu obchodování se standardizovanými OTC deriváty na burzy nebo elektronické obchodní platformy podle článků 25 a 28.

7. Do 3. července 2019 Komise po konzultaci s orgánem ESMA předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o vývoji cen, pokud jde o údaje z regulovaných trhů, mnohostranných obchodních systémů, organizovaných obchodních systémů, od poskytovatelů konsolidovaných obchodních informací a ze schválených systémů pro uveřejňování informací týkající se předobchodní a poobchodní transparentnosti.

8. Do 3. července 2019 Komise po konzultaci s orgánem ESMA předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu týkající se přezkumu ustanovení o interoperabilitě v článku 36 tohoto nařízení a článku 8 nařízení (EU) č. 648/2012.

9. Do 3. července 2019 Komise po konzultaci s orgánem ESMA předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu týkající se uplatňování článků 35 a 36 tohoto nařízení a článků 7 a 8 nařízení (EU) č. 648/2012.

Do 3. července 2021 Komise po konzultaci s orgánem ESMA předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu týkající se uplatňování článku 37.

10. Do 3. července 2019 Komise po konzultaci s orgánem ESMA předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o dopadu článků 35 a 36 tohoto nařízení na nově zřízené a oprávněné ústřední protistrany uvedené v čl. 35 odst. 5 a na obchodní systémy, které mají s těmito ústředními protistranami úzká propojení, a ohledně toho, zda by měla být prodloužena přechodná opatření podle čl. 35 odst. 5, přičemž zváží možné přínosy pro spotřebitele v podobě zlepšení hospodářské soutěže a širších možností volby pro účastníky trhu v porovnání s možným neúměrným dopadem těchto ustanovení na nově zřízené a oprávněné ústřední protistrany a omezeními přístupu účastníků místních trhů ke globálním ústředním protistranám a dopadem na hladké fungování trhu.

Podle závěrů této zprávy může Komise přijmout akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 50 za účelem prodloužení přechodného období v souladu s čl. 35 odst. 5 o nejvýše 30 měsíců.

11. Do 3. července 2019 Komise po konzultaci s orgánem ESMA předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o tom, zda je prahová hodnota stanovená v čl. 36 odst. 5 i nadále vhodná a zda je i nadále dostupný mechanismus umožňující, aby obchodní systém na základě svého přání nebylo ve vztahu k derivátům obchodovaným v obchodním systému vázáno dotčenými ustanoveními.

12. Do 3. července 2016 Komise na základě posouzení rizik provedeného orgánem ESMA a po konzultaci s ESRB předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí potřebu dočasně vyloučit deriváty obchodované v obchodním systému z oblasti působnosti článků 35 a 36. Tato zpráva zohlední případná rizika, která vyplývají z ustanovení o otevřeném přístupu týkajících se derivátů obchodovaných v obchodním systému pro celkovou stabilitu a řádné fungování finančních trhů v celé Unii.

S výhradou závěrů této zprávy může Komise přijmout akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 50 za účelem vyloučení derivátů obchodovaných v obchodním systému z oblasti působnosti článků 35 a 36 na dobu nejvýše třiceti měsíců počínaje 3. lednem 2017.

Článek 53

Změna nařízení (EU) č. 648/2012

Nařízení (EU) č. 648/2012 se mění takto:

- 1) V čl. 5 odst. 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Při vypracovávání návrhů regulačních technických norem podle tohoto odstavce ponechá orgán ESMA beze změn přechodná ustanovení týkající se energetických derivátů podle bodu 6 oddílu C uvedená v článku 95 směrnice 2014/65/EU (*).

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).“;

- 2) Článek 7 se mění takto:

- a) odstavec 1 se mění takto:

„1. Ústřední protistrana, které bylo povoleno provádět clearing OTC derivátových smluv, přijímá clearing těchto smluv nediskriminačním a transparentním způsobem, včetně požadavků na kolaterál a poplatků za přístup, bez ohledu na obchodní systém. Toto obchodnímu systému zejména zajistí právo na nediskriminační zacházení, co se týče toho, jak se smlouvami obchodovanými v tomto obchodním systému uzachází, pokud jde o:

- a) požadavky na kolaterál a vzájemné započtení ekonomicky rovnocenných smluv v případě, že by zahrnutí takových smluv do závěrečného započtení a do jiných postupů započtení ústřední protistrany založených na právních předpisech týkajících se nesolventnosti neohrozilo hladké a řádné fungování, platnost nebo vymahatelnost takových postupů; a
- b) vázané zajištění se souvisejícími smlouvami, jejichž clearing provádí stejná ústřední protistrana v rámci modelu rizik, který je v souladu s článkem 41.

Ústřední protistrana může požadovat, aby obchodní systém vyhovoval provozním a technickým požadavkům stanoveným ústřední protistranou, včetně požadavků na řízení rizik.“;

- b) doplňuje nový odstavec, který zní

„6. Podmínky uvedené v odstavci 1 týkající se nediskriminačního zacházení, pokud jde o způsob, jakým je se smlouvami obchodovanými v daném obchodním systému zacházeno v souvislosti s požadavky na kolaterál a vzájemné započtení ekonomicky rovnocenných smluv a vázané zajištění se souvisejícími smlouvami, jejichž clearing provádí stejná ústřední protistrana, budou dále upřesněny technickými normami přijatými podle čl. 35 odst. 6 písm. e) nařízení (EU) č. 600/2014 (*).“

- 3) V čl. 81 odst. 3 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„Registr obchodních údajů předá údaje příslušným orgánům v souladu s požadavky podle článku 26 nařízení (EU) č. 600/2014 (*).“.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 84).

Článek 54

Přechodné ustanovení

1. Podniky ze třetích zemí mohou nadále poskytovat služby a vykonávat činnosti v členských státech v souladu s vnitrostátními režimy do tří let od okamžiku, kdy Komise přijme v souvislosti s danou třetí zemí rozhodnutí postupem podle článku 47.

2. Pokud Komise vyhodnotí, že není třeba vyloučit deriváty obchodované v obchodním systému z oblasti působnosti článků 35 a 36 v souladu s čl. 52 odst. 12, mohou ústřední protistrana nebo obchodní systém před vstupem tohoto nařízení v použitelnost podat svému příslušnému orgánu žádost o povolení k využití přechodných opatření. Příslušný orgán může při zohlednění rizika vyplývajícího z uplatnění práv na přístup podle článků 35 a 36, pokud jde o deriváty obchodované v obchodním systému, pro řádné fungování dané ústřední protistrany nebo obchodního systému rozhodnout, že se články 35 nebo 36 nebudou vztahovat na, v uvedeném pořadí, danou ústřední protistranu nebo obchodní systém ve vztahu k derivátům obchodovaným v obchodním systému, a to po přechodné období trvající do 3. července 2019. Je-li takové přechodné období schváleno, ústřední protistrana nebo obchodní systém nemohou po dobu jeho trvání využívat práva na přístup podle článků 35 nebo 36, pokud jde o deriváty obchodované v obchodním systému. Příslušný orgán oznámí schválení přechodného období orgánu ESMA a v případě ústřední protistrany členům kolegia příslušných orgánů této ústřední protistrany.

Má-li ústřední protistrana, které byla schválena přechodná opatření, úzké propojení s jedním či více obchodními systémy, nemohou tyto obchodní systémy po dobu trvání tohoto přechodného období využívat práva na přístup podle článků 35 nebo 36 ve vztahu k derivátům obchodovaným v obchodním systému.

Má-li obchodní systém, kterému byla schválena přechodná opatření, úzké propojení s jednou či více ústředními protistranami, nemohou tyto ústřední protistrany po dobu trvání tohoto přechodného období využívat práva na přístup podle článků 35 nebo 36 ve vztahu k derivátům obchodovaným v obchodním systému.

Článek 55

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení se použije ode dne 3. ledna 2017.

Bez ohledu na druhý pododstavec se čl. 1 odst. 8 a 9, čl. 2 odst. 2, čl. 5 odst. 6 a 9, čl. 7 odst. 2, čl. 9 odst. 5, čl. 11 odst. 4, čl. 12 odst. 2, čl. 13 odst. 2, čl. 14 odst. 7, čl. 15 odst. 5, čl. 17 odst. 3, čl. 19 odst. 2 a 3, čl. 20 odst. 3, čl. 21 odst. 5, čl. 22 odst. 4, čl. 23 odst. 3, čl. 25 odst. 3, čl. 26 odst. 9, čl. 27 odst. 3, čl. 28 odst. 4, čl. 28 odst. 5, čl. 29 odst. 3, čl. 30 odst. 2, čl. 31 odst. 4, čl. 32 odst. 1, 5 a 6, čl. 33 odst. 2, čl. 35 odst. 6, čl. 36 odst. 6, čl. 37 odst. 4, čl. 38 odst. 3, čl. 40 odst. 8, čl. 41 odst. 8, čl. 42 odst. 7, čl. 45 odst. 10, čl. 46 odst. 7, čl. 47 odst. 1 a 4, a čl. 52 odst. 10 a 12 a čl. 54 odst. 1 použijí bezprostředně po vstupu tohoto nařízení v platnost.

Bez ohledu na druhý pododstavec se čl. 37 odst. 1, 2 a 3 použijí ode dne 3. ledna 2019.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 15. května 2014.

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda

D. KOURKOULAS

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/49/EU

ze dne 16. dubna 2014

o systémech pojištění vkladů

(přepřacované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 53 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES ⁽³⁾ byla podstatným způsobem změněna ⁽⁴⁾. Jelikož je třeba provést další změny, měla by být uvedená směrnice v zájmu srozumitelnosti přepřacována.
- (2) Aby se usnadnil přístup k činnosti úvěrových institucí a její výkon, je nezbytné odstranit některé rozdíly v právních předpisech členských států týkajících se pravidel pro systémy pojištění vkladů, jimž uvedené úvěrové instituce podléhají.
- (3) Tato směrnice představuje základní nástroj pro dosažení vnitřního trhu v oblasti činnosti úvěrových institucí z hlediska svobody usazování i volného pohybu finančních služeb, přičemž současně posiluje stabilitu bankovní soustavy a ochranu vkladatelů. S ohledem na makroekonomické náklady selhání úvěrových institucí a jeho nepříznivé dopady na finanční stabilitu a důvěru vkladatelů je vhodné nejen stanovit vyplacení náhrad vkladatelům, ale také poskytnout členským státům dostatečnou flexibilitu, aby systémům pojištění vkladů umožnily provádět opatření zaměřená na snížení pravděpodobnosti budoucích pohledávek uplatňovaných vůči těmto systémům. Tato opatření by měla vždy splňovat pravidla státní podpory.
- (4) S cílem zohlednit rostoucí integraci na vnitřním trhu je třeba umožnit slučování systémů pojištění vkladů z různých členských států nebo vytváření samostatných přeshraničních systémů na dobrovolném základě. Členské státy by měly zajistit dostatečnou stabilitu a vyvážené složení nových a stávajících systémů pojištění vkladů. Mělo by se zabránit nepříznivým dopadům na finanční stabilitu, například v případech, kdy jsou k přeshraničním systémům pojištění vkladů převáděny pouze úvěrové instituce s vysoce rizikovým profilem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 99, 31.3.2011, s. 1.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. února 2012 (Úř. věst. C 249 E, 30.8.2013, s. 81) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 3. března 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES ze dne 30. května 1994 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 135, 31.5.1994, s. 5).

⁽⁴⁾ Viz příloha III.

- (5) Směrnice 94/19/ES požaduje, aby Komise v případě potřeby předložila návrhy na její změny. Tato směrnice zahrnuje harmonizaci mechanismů financování systémů pojištění vkladů, zavedení příspěvků založených na stupni rizika a harmonizaci rozsahu působnosti, pokud jde o produkty a vkladatele.
- (6) Směrnice 94/19/ES vychází ze zásady minimální harmonizace. V důsledku toho nyní v Unii existují různé systémy pojištění vkladů s velmi odlišnými parametry. Na základě společných požadavků stanovených v této směrnici by měla být vkladatelům v celé Unii poskytnuta jednotná úroveň ochrany a současně by měla být zajištěna stejná míra stability systémů pojištění vkladů. Tyto společné požadavky jsou nanejvýš důležité i pro to, aby se zabránilo narušení trhu. Tato směrnice tudíž přispívá k dotvoření vnitřního trhu.
- (7) Na základě této směrnice budou mít vkladatelé výrazně lepší přístup k systémům pojištění vkladů díky širší a jasněji vymezené oblasti působnosti pojištění, kratším lhůtám pro výplatu, lepší informovanosti a řádným požadavkům na financování. To přispěje ke zvýšení důvěry spotřebitelů ve finanční stabilitu na celém vnitřním trhu.
- (8) Členské státy by měly zajistit, aby jejich systémy pojištění vkladů měly zavedeny řádné postupy správy a řízení a aby vypracovávaly výroční zprávy o činnosti.
- (9) V případě uzavření úvěrové instituce, která se ocitne v platební neschopnosti, by měli být vkladatelé u všech poboček nacházejících se v jiném členském státě, než ve kterém má úvěrová instituce skutečné sídlo, chráněni stejným systémem pojištění vkladů jako ostatní vkladatelé u této úvěrové instituce.
- (10) Tato směrnice by neměla bránit členským státům v tom, aby do její oblasti působnosti zahrnuly úvěrové instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽¹⁾, které nespádají do oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽²⁾ podle jejího čl. 2 odst. 5. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout, že pro účely této směrnice se bude s ústředním subjektem a všemi úvěrovými institucemi přidruženými k tomuto ústřednímu subjektu zacházet jako s jednou úvěrovou institucí.
- (11) Tato směrnice v zásadě požaduje po každé úvěrové instituci, aby se připojila k některému systému pojištění vkladů. Je na členském státě povolujícím pobočky úvěrové instituce se skutečným sídlem ve třetí zemi, aby rozhodl, jak uplatňovat tuto směrnici vůči uvedeným pobočkám, přičemž by měl přihlédnout k nutnosti chránit vkladatele a udržovat integritu finančního systému. Je třeba, aby si vkladatelé u těchto poboček byli plně vědomi úpravy pojištění vkladů, která se na ně vztahuje.
- (12) Je třeba uznat, že existují institucionální systémy ochrany, které chrání samotnou úvěrovou instituci, a především zajišťují její likviditu a platební schopnost. Je-li takový systém oddělen od systému pojištění vkladů, je třeba jeho doplňkovou ochrannou úlohu zohlednit při stanovení příspěvků jeho členů do systémů pojištění vkladů. Harmonizovaný limit pojištění stanovený v této směrnici by neměl mít na systémy chránící úvěrové instituce vliv, ledaže vyplácejí vkladatele.
- (13) Každá úvěrová instituce by měla být součástí systému pojištění vkladů uznaného podle této směrnice, čímž se zajistí vysoká úroveň ochrany spotřebitele a rovné podmínky pro všechny úvěrové instituce a zabrání se regulační arbitráži. Systém pojištění vkladů by měl být schopen tuto ochranu poskytnout kdykoli.
- (14) Základní funkcí systému pojištění vkladů je ochrana vkladatelů před dopady platební neschopnosti úvěrové instituce. Systémy pojištění vkladů by měly být schopny tuto ochranu poskytnout různými způsoby. Měly by být v prvé řadě používány k vyplacení vkladatelů podle této směrnice (kompenzační funkce – „paybox“).

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (15) Systémy pojištění vkladů by měly také přispívat k financování řešení krize úvěrových institucí v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ⁽¹⁾.
- (16) V případech povolených vnitrostátním právem by systémy pojištění vkladů měly rovněž mít možnost jít nad rámec pouhé kompenzační funkce a využít disponibilní finanční prostředky k zabránění selhání úvěrové instituce s cílem zabránit vzniku nákladů spojených s výplatou náhrady vkladatelům a jiným nepříznivým dopadům. Tato opatření by však měla být přijímána v jasně vymezeném rámci a v každém případě by měla dodržovat pravidla státní podpory. Systémy pojištění vkladů by mimo jiné měly mít vhodné systémy a postupy pro výběr a provádění takových opatření a sledování souvisejících rizik. Provádění takových opatření by mělo být vázáno na splnění podmínek uložených dané úvěrové instituci, které by měly zahrnovat přinejmenším právo systému pojištění vkladů provádět důkladnější sledování rizik a výraznější právo provádět ověřování. Náklady na opatření přijatá v zájmu zabránění selhání úvěrové instituce by neměly být vyšší než náklady na naplnění zákonného nebo smluvního mandátu příslušného systému pojištění vkladů, pokud jde o ochranu pojištěných vkladů u dané úvěrové instituce nebo ochranu samotné instituce.
- (17) Mělo by být rovněž umožněno, aby systémy pojištění vkladů měly formu institucionálního systému ochrany. Příslušné orgány by měly mít možnost uznat institucionální systémy ochrany za systémy pojištění vkladů, pokud splňují všechna kritéria stanovená v této směrnici.
- (18) Tato směrnice by se neměla vztahovat na smluvní systémy nebo institucionální systémy ochrany, které nejsou úředně uznány za systémy pojištění vkladů, s výjimkou omezených požadavků týkajících se reklamy a informování vkladatelů v případě vyloučení úvěrové instituce ze systému nebo ukončení jejího členství v systému. V každém případě se na smluvní systémy a institucionální systémy ochrany vztahují pravidla státní podpory.
- (19) Za nedávné finanční krize vedlo nekoordinované zvyšování pojištění vkladů v Unii v některých případech k přesunu vkládaných prostředků do úvěrových institucí v zemích, kde bylo pojištění vkladů vyšší. Toto nekoordinované zvyšování tak v době obtížných podmínek způsobilo odliv likvidních prostředků z úvěrových institucí. V době stability mohou být rozdíly v rozsahu pojištění příčinou toho, že si vkladatelé zvolí nejvyšší pojištění vkladů spíše než vkladový produkt, který je pro ně nejvhodnější. Tyto rozdíly v rozsahu pojištění mohou způsobit narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu. Je proto nezbytné zajistit, aby všechny uznané systémy pojištění vkladů poskytovaly harmonizovanou úroveň ochrany pro všechny vklady na území Unie. Po omezenou dobu by však měla existovat možnost, aby určité vklady související s osobní situací vkladatele byly pojištěny na vyšší částku.
- (20) Na všechny vkladatele by se měl vztahovat stejný rozsah pojištění vkladů bez ohledu na to, zda je měnou příslušného členského státu euro. Členské státy, jejichž měnou není euro, by měly mít možnost částky po měnovém přepočtu zaokrouhlovat, aniž by tím byla ohrožena rovnocenná ochrana vkladatelů.
- (21) Na jedné straně by rozsah pojištění stanovený touto směrnicí neměl ponechat bez ochrany příliš velkou část vkladů v zájmu ochrany spotřebitele i v zájmu stability finanční soustavy. Na straně druhé by měly být zohledněny náklady financování systémů pojištění vkladů. Je proto rozumné stanovit harmonizovaný limit pojištění ve výši 100 000 EUR.
- (22) Tato směrnice zachovává zásadu harmonizovaného limitu na vkladatele, nikoli na vklad. Je proto vhodné přihlížet ke vkladům vkladatelů, kteří nejsou vedeni jako majitelé účtu anebo nejsou jedinými majiteli účtu. Z tohoto důvodu by limit měl být uplatňován vůči každému identifikovatelnému vkladateli. Zásada, že limit je uplatňován vůči každému identifikovatelnému vkladateli, by se neměla vztahovat na subjekty kolektivního investování, které podléhají zvláštním ochranným pravidlům, jež se na takové vklady nevztahují.
- (23) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/14/ES ⁽²⁾ zavedla limit pojištění ve výši 100 000 EUR, čímž se některé členské státy ocitly v situaci, kdy musely svůj limit pojištění snížit, následkem čehož hrozilo narušení důvěry vkladatelů. Harmonizace je zásadní pro zajištění rovných podmínek a finanční stability na vnitřním trhu, avšak riziko narušení důvěry vkladatelů by mělo být bráno v potaz. Členské státy by tedy měly mít možnost uplatňovat vyšší limit pojištění, pokud před uplatňováním směrnice 2009/14/ES stanovily vyšší limit pojištění, než je harmonizovaný limit. Tento vyšší limit pojištění by měl být časově omezený a mít omezenou působnost a

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (viz strana 190 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/14/ES ze dne 11. března 2009, kterou se mění směrnice 94/19/ES o systémech pojištění vkladů, pokud jde o výši pojištění a lhůtu k výplatě (Úř. věst. L 68, 13.3.2009, s. 3).

dané členské státy by měly úměrně k tomu upravit cílovou výši a příspěvky do systémů pojištění vkladů. Vzhledem k tomu, že nelze upravit cílovou výši financování, pokud je výše pojištění neomezená, je vhodné omezit tuto možnost na členské státy, které ke dni 1. ledna 2008 uplatňovaly limit pojištění v rozpětí od 100 000 do 300 000 EUR. V zájmu omezení dopadu rozdílných limitů pojištění a s ohledem na to, že Komise přezkoumá provádění této směrnice do 31. prosince 2018, je vhodné povolit tuto možnost do uvedeného dne.

- (24) Systémy pojištění vkladů by měly mít možnost započítat závazky vkladatele vůči jeho nárokům na výplatu pouze v případě, že dané závazky jsou splatné nejpozději ke dni nedisponibility. Tento zápočet by neměl být překážkou schopnosti systémů pojištění vkladů vyplatit vklady ve lhůtě stanovené touto směrnicí. Členským státům by nemělo být bráněno v přijímání vhodných opatření týkajících se práv systémů pojištění vkladů v procesu likvidace nebo reorganizace úvěrové instituce.
- (25) Z vyplacení náhrady by mělo být možné vyloučit vklady, které v souladu s vnitrostátním právem nejsou vkladateli k dispozici v důsledku toho, že se vkladatel a úvěrová instituce smluvně dohodli, že daný vklad bude sloužit pouze k uhrazení úvěru na nákup nemovitosti v soukromém vlastnictví. Tyto vklady by měly být započteny vůči nesplacené částce daného úvěru.
- (26) Členské státy by měly zajistit, aby ochrana vkladů vyplývajících z některých operací nebo sloužící určitým sociálním či jiným účelům byla po určitou stanovenou dobu vyšší než 100 000 EUR. Členské státy by měly rozhodnout o dočasném maximálním limitu pojištění takových vkladů, přičemž by měly zohlednit význam ochrany pro vkladatele a životní podmínky v daných členských státech. Ve všech takových případech by měla být dodržena pravidla státní podpory.
- (27) Je nezbytné harmonizovat způsoby financování systémů pojištění vkladů. Na jedné straně by náklady na financování těchto systémů měly nést v zásadě samotné úvěrové instituce a na druhé straně by finanční kapacita těchto systémů měla být úměrná jejich závazkům. Aby bylo zajištěno, že vkladatelům ve všech členských státech bude poskytnuta obdobně vysoká úroveň ochrany, mělo by být financování systémů pojištění vkladů harmonizováno na vysoké úrovni na základě předem stanovené jednotné cílové výše financování pro všechny systémy pojištění vkladů.
- (28) Za určitých okolností mohou úvěrové instituce nicméně působit na vysoce koncentrovaném trhu, na němž je u většiny úvěrových institucí vzhledem k jejich velikosti a míře propojenosti nepravděpodobné, že by byly likvidovány v běžném úpadkovém řízení, aniž by to ohrozilo finanční stabilitu, a je tedy pravděpodobnější, že by se u nich použil postup k řádnému řešení krize. Za takových okolností by se na systémy mohla vztahovat nižší cílová výše.
- (29) Elektronické peníze a peněžní prostředky přijaté výměnou za elektronické peníze by v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ⁽¹⁾ neměly být považovány za vklad, a neměly by proto spadat do oblasti působnosti této směrnice.
- (30) Za účelem omezení ochrany vkladů na míru nezbytnou k tomu, aby byla zajištěna právní jistota a transparentnost pro vkladatele a aby se předešlo přesunu investičních rizik na systémy pojištění vkladů, by měly být z oblasti působnosti pojištění vyloučeny finanční nástroje s výjimkou stávajících spořicíh produktů doložených potvrzením o vkladu na jméno.
- (31) Určití vkladatelé, zejména veřejné orgány nebo jiné finanční instituce, by neměli být způsobilí k ochraně vkladů. V případě selhání úvěrové instituce jejich omezený počet ve srovnání s počtem všech ostatních vkladatelů minimalizuje dopad na finanční stabilitu. Veřejné orgány mají také mnohem snazší přístup k úvěrům než občané. Členské státy by však měly mít možnost rozhodnout, že budou pojištěny vklady místních orgánů s ročním rozpočtem do výše 500 000 EUR. Nefinanční podniky by pojištěním měly být v zásadě kryty bez ohledu na svou velikost.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7).

- (32) Vkladatelé, jejichž činnosti zahrnují praní peněz ve smyslu čl. 1 odst. 2 nebo 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ⁽¹⁾, by měli být vyloučeni z plateb ze systémů pojištění vkladů.
- (33) Náklady úvěrových institucí na účast v systému pojištění vkladů jsou nesrovnatelné s náklady, jež by s sebou nesl hromadný výběr vkladů nejen z úvěrové instituce, která se ocitla v nesnázích, nýbrž i z finančně zdravých institucí v důsledku ztráty důvěry vkladatelů ve spolehlivost bankovní soustavy.
- (34) Je nezbytné, aby disponibilní finanční prostředky systémů pojištění vkladů dosahovaly určité cílové výše a aby bylo možné vybrat mimořádné příspěvky. Systémy pojištění vkladů by v každém případě měly mít dostatečná ujednání o alternativních možnostech financování, která jim umožní získat krátkodobě prostředky k uspokojení pohledávek vůči nim uplatněných. Mělo by být možné, aby disponibilní finanční prostředky systému pojištění vkladů zahrnovaly hotovost, vklady, platební přísliby a nízkoriziková aktiva, jež lze v krátkém čase zlikvidovat. Výše příspěvků do systémů pojištění vkladů by měla řádně zohledňovat hospodářský cyklus, stabilitu vkladového sektoru a stávající závazky systému.
- (35) Systémy pojištění vkladů by měly investovat do nízkorizikových aktiv.
- (36) Příspěvky do systémů pojištění vkladů by měly vycházet z výše pojištěných vkladů a z míry rizika, jež dotčený člen podstupuje. Tím by se umožnilo zohlednění rizikových profilů jednotlivých úvěrových institucí včetně jejich rozdílných modelů podnikání. Mělo by to vést i ke spravedlivému stanovení příspěvků a motivovat k využívání méně rizikového modelu podnikání. Systémy pojištění vkladů by měly mít možnost používat vlastní metody založené na rizicích za účelem přizpůsobení příspěvků podmínkám na trhu a rizikovým profilům. V zájmu zohlednění obzvláště nízkorizikových odvětví regulovaných vnitrostátním právem by členským státům mělo být povoleno, aby stanovily odpovídající snížení příspěvků, při dodržení cílové výše pro každý systém pojištění vkladů. Metody výpočtu by v každém případě měly schválit příslušné orgány. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) (dále jen „Evropský orgán pro bankovníctví“), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ⁽²⁾, by měl vydat pokyny pro účely stanovení metod pro výpočet příspěvků.
- (37) Ochrana vkladů je podstatnou součástí dotvoření vnitřního trhu a nezbytným doplňkem systému dohledu nad úvěrovými institucemi, neboť vytváří solidaritu všech institucí na daném finančním trhu pro případ, že se některá z nich ocitne v selhání. Členské státy by tedy měly mít možnost povolit, aby si systémy pojištění vkladů navzájem dobrovolně půjčovaly peníze.
- (38) Stávající lhůta pro výplatu je v rozporu s nutností udržet důvěru vkladatelů a nesplňuje jejich potřeby. Lhůta pro výplatu by proto měla být zkrácena na sedm pracovních dnů.
- (39) V mnoha případech však ještě nejsou stanoveny nezbytné postupy pro krátkou lhůtu pro výplatu. Členským státům by tedy měla být poskytnuta možnost v průběhu přechodného období lhůtu pro výplatu na sedm pracovních dnů postupně zkracovat. Maximální lhůta pro výplatu stanovená v této směrnici by neměla systémům pojištění vkladů bránit v tom, aby výplatu vkladatelům provedly dříve. Aby se však zajistilo, že se vkladatelé v průběhu daného přechodného období nebudou v případě selhání jejich úvěrové instituce potýkat s finančními potížemi, měl by být vkladatelům na žádost umožněn přístup k přiměřené částce jejich pojištěných vkladů na pokrytí nákladů na živobytí. Tento přístup by měl být umožněn pouze na základě údajů poskytnutých danou úvěrovou institucí. Tuto částku by, s ohledem na rozdílné životní náklady v jednotlivých členských státech, měly stanovit členské státy.
- (40) Lhůta nezbytná pro výplatu vkladů by měla zohledňovat případy, kdy systémy mají potíže určit částku k výplatě a práva vkladatele, zejména pokud vklady vyplývají z operací týkajících se obytných nemovitostí nebo některých životních událostí, pokud vkladatel nemůže bez omezení nakládat s částkami uloženými na účtu, pokud je vklad předmětem právního sporu nebo protichůdných nároků na částky nacházející se na účtu nebo pokud se na vklad vztahují ekonomické sankce stanovené vnitrostátními vládami nebo mezinárodními orgány.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu (Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (41) Za účelem zajištění splacení by systémy pojištění vkladů měly být oprávněny vstoupit do práv vyplacených vkladatelů za úvěrovou institucí v selhání. Členské státy by měly mít možnost omezit dobu, po kterou mohou vkladatelé, jejichž vklady nebyly vyplaceny nebo uznány ve lhůtě pro výplatu, nárokovat výplatu vkladů, aby se systémům pojištění vkladů umožnil výkon práv, do nichž vstoupily, ke dni, k němuž mají tato práva být přihlášena v úpadečném řízení.
- (42) Systém pojištění vkladů v členském státě, kde úvěrová instituce zřídila pobočky, by měl informovat a vyplatit vkladatele jménem systému pojištění vkladů v členském státě, kde byla úvěrová instituce povolena. Jsou nezbytná ochranná opatření k zajištění toho, aby systém pojištění vkladů vyplácející vkladatele obdržel před takovou výplatou potřebné finanční prostředky a pokyny od domovského systému. Systém pojištění vkladů, jehož se tato situace může týkat, by měly předem uzavřít dohody, které splnění těchto úkolů usnadní.
- (43) Informovanost je nezbytnou součástí ochrany vkladatelů. Současní vkladatelé by proto měli být informováni o svém pojištění a příslušném systému pojištění vkladů na výpisech z účtu. Stejně informace by měly být poskytnuty případným budoucím vkladatelům prostřednictvím standardizovaného informačního přehledu, jehož obdržení by měli potvrdit. Obsah těchto informací by měl být pro všechny vkladatele totožný. Neregulované užívání odkazu na limit pojištění a rozsah určitého systému pojištění vkladů v reklamě by mohlo ohrozit stabilitu bankovní soustavy nebo důvěru vkladatelů. Odkazy na systémy pojištění vkladů v reklamě by proto měly být omezeny na krátké věcné prohlášení.
- (44) Na zpracování osobních údajů na základě této směrnice se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽¹⁾. Systémy pojištění vkladů a relevantní orgány by měly s údaji týkajícími se jednotlivých vkladů zacházet mimořádně opatrně a v souladu s uvedenou směrnicí by měly zachovávat vysokou úroveň ochrany údajů.
- (45) Tato směrnice by neměla vést k tomu, aby byly členské státy nebo jejich relevantní orgány činěny odpovědnými vůči vkladatelům, pokud zajistí zavedení nebo úřední uznání jednoho nebo více systémů, které pojišťují vklady nebo samotné úvěrové instituce a zajišťují náhradu vkladatelům nebo jejich ochranu v souladu s touto směrnicí.
- (46) Nařízení (EU) č. 1093/2010 svěřilo Evropskému orgánu pro bankovnínictví řadu úkolů týkajících se směrnice 94/19/ES.
- (47) Evropský orgán pro bankovnínictví by měl respektovat dohled nad systémy pojištění vkladů vykonávaný členskými státy a přitom přispívat k dosažení cíle, kterým je usnadnění přístupu k činnosti úvěrových institucí a jejího výkonu při současném zajištění účinné ochrany vkladatelů a omezení rizik pro daňové poplatníky na minimum. Členské státy by měly Komisi a Evropský orgán pro bankovnínictví informovat o tom, který subjekt či orgán je určeným orgánem, s ohledem na požadavek spolupráce mezi Evropským orgánem pro bankovnínictví a určenými orgány, který je stanoven v této směrnicí.
- (48) Je zapotřebí zavést pokyny pro finanční služby, aby byly v celé Unii zajištěny rovné podmínky a odpovídající ochrana vkladatelů. Takové pokyny by měly být vydávány k upřesnění metody výpočtu rizikově vážených příspěvků.
- (49) V zájmu zajištění účinného a efektivního fungování systémů pojištění vkladů a vyváženého posouzení jejich situace v různých členských státech by Evropský orgán pro bankovnínictví měl být schopen se závazným účinkem urovnávat jejich vzájemné spory.
- (50) Vzhledem k rozdílnosti správních postupů týkajících se systémů pojištění vkladů v jednotlivých členských státech by členské státy měly mít možnost rozhodnout, který orgán určí, že vklad je nedisponibilní.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

- (51) Příslušné orgány, určené orgány, orgány příslušné k řešení krize, relevantní správní orgány a systémy pojištění vkladů by měly navzájem spolupracovat a vykonávat své pravomoci v souladu s touto směrnicí. Měly by při přípravě a provádění opatření k řešení krize spolupracovat od počáteční fáze za účelem stanovení výše, do které systém pojištění vkladů ručí, pokud jsou finanční prostředky používány k financování řešení krize úvěrových institucí.
- (52) Na Komisi by měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, aby mohla limit pojištění, který tato směrnice stanoví pro souhrn vkladů jednoho vkladatele, upravit podle inflace v Unii na základě změn indexu spotřebitelských cen. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravných prací vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (53) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ⁽¹⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. Pokud jde o tuto směrnici, považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (54) Jelikož cíle této směrnice, totiž harmonizace pravidel týkajících se fungování systému pojištění vkladů, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale spíše jich, z důvodu rozsahu a účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, smí Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (55) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by se měla omezit na ustanovení, která v porovnání s předchozími směrnicemi představují věcnou změnu. Povinnost provést ve vnitrostátním právu nezměněná ustanovení vyplývá z předchozích směrnic.
- (56) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v příloze II ve vnitrostátním právu,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví pravidla a postupy týkající se zřizování a fungování systémů pojištění vkladů.
2. Tato směrnice se vztahuje na:
  - a) zákonné systémy pojištění vkladů;
  - b) smluvní systémy pojištění vkladů, které jsou úředně uznány za systémy pojištění vkladů v souladu s čl. 4 odst. 2;
  - c) institucionální systémy ochrany, které jsou úředně uznány za systémy pojištění vkladů v souladu s čl. 4 odst. 2;
  - d) úvěrové instituce přidružené k systémům uvedeným v písmenu a), b) nebo c) tohoto odstavce.

⁽¹⁾ Společné politické prohlášení členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011 (Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14).

3. Aniž je dotčen čl. 16 odst. 5 a 7, nevztahuje se tato směrnice na tyto systémy:

- a) smluvní systémy, které nejsou úředně uznány za systémy pojištění vkladů, včetně systémů, jež nabízejí doplňkovou ochranu k limitu pojištění stanovenému v čl. 6 odst. 1;
- b) institucionální systémy ochrany, které nejsou úředně uznány za systémy pojištění vkladů.

Členské státy zajistí, aby systémy uvedené v prvním pododstavci písm. a) a b) měly k dispozici dostatečné finanční prostředky nebo příslušné mechanismy financování pro účely plnění svých povinností.

Článek 2

Definice

1. Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „systémy pojištění vkladů“ systémy uvedené v čl. 1 odst. 2 písm. a), b) a c);
- 2) „institucionálními systémy ochrany“ institucionální systémy ochrany, jak jsou uvedeny v čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 3) „vkladem“ kreditní zůstatek vzniklý z prostředků zbylých na účtu nebo z dočasných situací vyplývajících z obvyklých bankovních operací, který musí úvěrová instituce vyplatit na základě platných zákonných a smluvních podmínek, včetně termínovaných vkladů a spořicích vkladů, avšak s výjimkou kreditního zůstatku:
  - a) jehož existenci lze prokázat pouze finančním nástrojem ve smyslu čl. 4 bodu 17 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ⁽¹⁾, s výjimkou spořicích produktů doložených potvrzením o vkladu na jméno, které existují v členském státě ke dni 2. července 2014;
  - b) jehož jistina není splatná ve jmenovité hodnotě, nebo
  - c) jehož jistina je splatná ve jmenovité hodnotě pouze za podmínek určité záruky nebo dohody poskytnuté úvěrovou institucí nebo třetí stranou;
- 4) „způsobilými vklady“ vklady, jež nejsou vyloučeny z ochrany podle článku 5;
- 5) „pojištěnými vklady“ ta část způsobilých vkladů, jež nepřevyšuje limit pojištění stanovený v článku 6;
- 6) „vkladatelem“ majitel nebo, v případě společného účtu, každý z majitelů vkladu;
- 7) „společným účtem“ účet otevřený na jméno dvou nebo více osob nebo účet, k němuž mají dvě nebo více osob práva, jež lze uplatňovat na základě podpisu jedné nebo více z těchto osob;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1).

- 8) „nedisponibilním vkladem“ vklad, který je splatný a vymahatelný, ale nebyl vyplacen úvěrovou institucí podle platných zákonných či smluvních podmínek v případech, kdy:
- a) relevantní správní orgány zjistily, že podle jejich názoru se dotčená úvěrová instituce v daném čase nezdá být schopna z důvodů přímo souvisejících s její finanční situací vyplatit vklad a v současnosti nemá vyhlídky, že tak bude moci učinit, nebo
  - b) soudní orgán vydal z důvodů přímo souvisejících s finanční situací úvěrové instituce rozhodnutí, jehož důsledkem je pozastavení práva vkladatelů uplatňovat vůči této instituci pohledávky;
- 9) „úvěrovou institucí“ úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 10) „pobočkou“ provozovna v členském státě, která nemá právní subjektivitu, tvoří součást úvěrové instituce a přímo provádí všechny nebo některé operace tvořící podstatu činnosti úvěrových institucí;
- 11) „cílovou výší“ výše disponibilních finančních prostředků, které musí systém pojištění vkladů dosáhnout v souladu s čl. 10 odst. 2, vyjádřená procentní hodnotou pojištěných vkladů jeho členů;
- 12) „disponibilními finančními prostředky“ hotovost, vklady a nízkoriziková aktiva, jež lze zlikvidnit ve lhůtě nepřesahující lhůtu stanovenou v čl. 8 odst. 1, a platební přísliby do výše limitu stanoveného v čl. 10 odst. 3;
- 13) „platebními přísliby“ platební přísliby úvěrové instituce vůči systému pojištění vkladů, které jsou plně zajištěny kolaterálem, za podmínky, že kolaterál:
- a) je tvořen nízkorizikovými aktivy;
  - b) není zatížen právy třetích stran a systém pojištění vkladů s ním může volně nakládat;
- 14) „nízkorizikovými aktivy“ položky spadající do první nebo druhé kategorie uvedené v tabulce 1 v článku 336 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo jakákoli aktiva, která příslušný nebo určený orgán považuje za obdobně bezpečná a likvidní;
- 15) „domovským členským státem“ domovský členský stát ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 43 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 16) „hostitelským členským státem“ hostitelský členský stát ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 44 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 17) „příslušným orgánem“ příslušný orgán ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 40 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 18) „určeným orgánem“ subjekt spravující systém pojištění vkladů v souladu s touto směrnicí nebo v případech, kdy provoz systému pojištění vkladů spravuje soukromý subjekt, veřejný orgán určený dotčeným členským státem k dohledu nad tímto systémem v souladu s touto směrnicí.

2. Pokud tato směrnice odkazuje na nařízení (EU) č. 1093/2010, pak se subjekt spravující systém pojištění vkladů nebo v případech, kdy provoz systému pojištění vkladů spravuje soukromý subjekt, veřejný orgán vykonávající dohled nad tímto systémem považuje pro účely uvedeného nařízení za příslušný orgán v souladu s čl. 4 bodem 2 uvedeného nařízení.

3. Za vklady se považují i podíly v „building societies“ v Irsku a ve Spojeném království s výjimkou podílů kapitálové povahy, na které se vztahuje čl. 5 odst. 1 písm. b).

Článek 3

Relevantní správní orgány

1. Členské státy určí relevantní správní orgán na svém území pro účely čl. 2 odst. 1 bodu 8) písm. a).
2. Příslušné orgány, určené orgány, orgány příslušné k řešení krize a jiné relevantní správní orgány navzájem spolupracují a vykonávají své pravomoci v souladu s touto směrnicí.

Relevantní správní orgán učiní zjištění uvedené v čl. 2 odst. 1 bodu 8) písm. a) co nejdříve a v každém případě do pěti pracovních dnů poté, co se poprvé dozvěděl, že úvěrová instituce nevyplatila vklady, jež jsou splatné a vymahatelné.

Článek 4

Úřední uznávání, členství a dohled

1. Každý členský stát zajistí, aby byl na jeho území zaveden a úředně uznán jeden nebo více systémů pojištění vkladů.

To nebrání slučování systémů pojištění vkladů z různých členských států ani usazování přeshraničních systémů pojištění vkladů. Přeshraniční nebo sloučené systémy pojištění vkladů schvalují členské státy, v nichž jsou dotčené systémy pojištění vkladů usazeny.

2. Smluvní systém, jak je uveden v čl. 1 odst. 2 písm. b) této směrnice, může být úředně uznán za systém pojištění vkladů, pokud je v souladu s touto směrnicí.

Institucionální systém ochrany může být úředně uznán za systém pojištění vkladů, pokud splňuje kritéria stanovená v čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013 a je v souladu s touto směrnicí.

3. Úvěrová instituce povolená v členském státě podle článku 8 směrnice 2013/36/EU smí přijímat vklady, pouze pokud je členem systému úředně uznaného v jejím domovském členském státě podle odstavce 1 tohoto článku.

4. Pokud některá úvěrová instituce neplní povinnosti, které má jako člen systému pojištění vkladů, musí to být okamžitě ohlášeno příslušným orgánům, které ve spolupráci se systémem pojištění vkladů v případě potřeby přijmou bezodkladně veškerá vhodná opatření, včetně uložení sankcí, aby zajistily, že úvěrová instituce své povinnosti splní.

5. Pokud opatření přijatá podle odstavce 4 nedokáží zajistit plnění povinností úvěrovou institucí, může systém pojištění vkladů s výhradou vnitrostátního práva a s výslovným souhlasem příslušných orgánů oznámit nejméně jeden měsíc předem svůj záměr vyloučit úvěrovou instituci z členství v systému pojištění vkladů. Vklady uložené před uplynutím této doby jsou nadále plně kryty systémem pojištění vkladů. Pokud do uplynutí této doby úvěrová instituce své povinnosti nesplní, systém pojištění vkladů ji vyloučí.

6. Vklady uložené ke dni, k němuž je úvěrová instituce vyloučena z členství v systému pojištění vkladů, jsou tímto systémem pojištění vkladů nadále kryty.

7. Určené orgány vykonávají průběžný dohled nad systémy pojištění vkladů uvedenými v článku 1, pokud jde o soulad s touto směrnicí.

Nad přeshraničními systémy pojištění vkladů vykonávají dohled zástupci určených orgánů členských států, v nichž jsou povoleny přidružené úvěrové instituce.

8. Členské státy zajistí, aby systém pojištění vkladů kdykoli na vlastní žádost obdržel od svých členů všechny informace nezbytné k přípravě vyplacení náhrad vkladatelům, včetně označení podle čl. 5 odst. 4.

9. Systémy pojištění vkladů zajistí důvěrnost a ochranu údajů týkajících se účtů vkladatelů. Zpracování těchto údajů se provádí v souladu se směrnicí 95/46/ES.

10. Členské státy zajistí, aby jejich systémy pojištění vkladů prováděly zátěžové testy svých systémů pojištění vkladů a byly neprodleně informovány v případě, že příslušné orgány zjistí v některé úvěrové instituci problémy, jež by mohly vést k zásahu systému pojištění vkladů.

Tyto testy se provádějí nejméně jedenkrát za tři roky nebo častěji, je-li to vhodné. První test se provede nejpozději 3. července 2017.

Na základě výsledků zátěžových testů provádí Evropský orgán pro bankovníctví alespoň jednou za pět let srovnávací hodnocení podle článku 30 nařízení (EU) č. 1093/2010 za účelem posouzení odolnosti systémů pojištění vkladů. Při výměně informací s Evropským orgánem pro bankovníctví podléhají systémy pojištění vkladů požadavkům služebního tajemství podle článku 70 uvedeného nařízení.

11. Informace nezbytné k provádění zátěžových testů svých systémů smějí systémy pojištění vkladů používat pouze k provádění těchto testů a uchovávat pouze po dobu nezbytnou k tomuto účelu.

12. Členské státy zajistí, aby jejich systémy pojištění vkladů měly řádné a transparentní postupy správy a řízení. Systémy pojištění vkladů vypracovávají výroční zprávy o činnosti.

Článek 5

Způsobilost vkladů

1. Ze systémů pojištění vkladů se vylučují jakékoli náhrady:

a) vkladů jiných úvěrových institucí uskutečněných jejich vlastním jménem a na vlastní účet, s výhradou čl. 7 odst. 3 této směrnice;

b) kapitálu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 118 nařízení (EU) č. 575/2013;

c) vkladů vyplývajících z operací, v souvislosti s nimiž byl vynesен odsuzující rozsudek za trestný čin praní peněz ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 2005/60/ES;

d) vkladů finančních institucí ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 26 nařízení (EU) č. 575/2013;

e) vkladů investičních podniků ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice 2004/39/ES;

f) vkladů, jejichž majitel nebyl nikdy zjištěn podle čl. 9 odst. 1 směrnice 2005/60/ES, když se staly nedisponibilními;

- g) vkladů pojišťoven a zajišťoven uvedených v čl. 13 bodech 1 až 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES⁽¹⁾;
- h) vkladů subjektů kolektivního investování;
- i) vkladů penzijních fondů;
- j) vkladů veřejných orgánů;
- k) dluhových cenných papírů vydaných úvěrovou institucí a závazků vzniklých z vlastních akceptací a směnek.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku mohou členské státy zajistit, aby do výše limitu pojištění stanoveného v čl. 6 odst. 1 byly zahrnuty:

- a) vklady držené v systémech osobního penzijního pojištění nebo zaměstnaneckého penzijního pojištění malých a středních podniků;
- b) vklady místních orgánů s ročním rozpočtem do výše 500 000 EUR.

3. Členské státy mohou stanovit, že se ze systémů pojištění vkladů vylučují jakékoli náhrady vkladů, které mohou být v souladu s vnitrostátním právem uvolněny pouze pro účely splacení úvěru na nákup soukromé nemovitosti vůči úvěrové instituci nebo jiné instituci, u níž je vklad učiněn.

4. Členské státy zajistí, aby úvěrové instituce označovaly způsobilé vklady tak, aby byla umožněna jejich okamžitá identifikace.

Článek 6

Limit pojištění

1. Členské státy zajistí, aby souhrn vkladů každého vkladatele byl pojištěn do výše 100 000 EUR pro případ, že se tyto vklady stanou nedisponibilními.

2. Kromě odstavce 1 členské státy zajistí, aby následující vklady byly chráněny i nad hranici 100 000 EUR po dobu nejméně tří a nejdéle dvanácti měsíců od připsání částky nebo od okamžiku, kdy se takové vklady stanou z právního hlediska převoditelnými:

- a) vklady plynoucí z operací s nemovitostmi týkajících se soukromých obytných nemovitostí;
- b) vklady, jež slouží sociálním účelům stanoveným vnitrostátním právem a jsou spojeny s určitými životními událostmi vkladatele, jako je svatba, rozvod, odchod do důchodu, propuštění ze zaměstnání, invalidita nebo smrt;
- c) vklady, jež slouží účelům stanoveným vnitrostátním právem a vyplývají z vyplacení pojistného plnění nebo odškodnění za újmu utrpěnou v důsledku trestného činu nebo neoprávněného odsouzení.

3. Odstavce 1 a 2 nebrání členským státům v zachování nebo zavedení systémů pojištění produktů týkajících se hmotného zajištění na stáří a důchodů, pokud tyto systémy nepojišťují pouze vklady, nýbrž nabízejí komplexní pojištění pro všechny produkty a situace, které jsou v této souvislosti relevantní.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

4. Členské státy zajistí, aby se výplata prováděla v kterékoli z těchto měn:

- a) měna členského státu, v němž se nachází systém pojištění vkladů;
- b) měna členského státu, v němž má bydliště majitel účtu;
- c) euro;
- d) měna účtu;
- e) měna členského státu, v němž se nachází daný účet.

Vkladatelé musí být o měně, v níž se výplata provádí, informováni.

Jsou-li účty vedeny v jiné měně, než je měna pro výplatu, použije se směnný kurz ze dne, ke kterému relevantní správní orgán učiní zjištění podle čl. 2 odst. 1 bodu 8) písm. a) nebo kdy soudní orgán rozhodne ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 8) písm. b).

5. Členské státy, které částku uvedenou v odstavci 1 tohoto článku přepočítávají na svou národní měnu, použijí poprvé při přepočtu směnný kurz platný k 3. červenci 2015.

Členské státy mohou částky po přepočtu zaokrouhlit, pokud zaokrouhlení nepřevyšuje 5 000 EUR.

Aniž je dotčen druhý pododstavec, provedou členské státy každých pět let úpravu limitů pojištění přepočtených na jinou měnu na částku uvedenou v odstavci 1 tohoto článku. Členské státy provedou po předchozí konzultaci s Komisí úpravu limitů pojištění dříve, dojde-li k nepředvídaným událostem, například kolísání měny.

6. Komise přezkouvává částku uvedenou v odstavci 1 pravidelně nejméně jednou za pět let. Pokud to uzná za vhodné, předloží Evropskému parlamentu a Radě návrh směrnice upravující částku uvedenou v odstavci 1, zejména se zřetelem k vývoji v bankovním sektoru a k hospodářské a měnové situaci v Unii. První přezkum se provede nejdříve 3. července 2020, ledaže si nepředvídané události vyžádají přezkum dříve.

7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 18, pokud jde o úpravu částky uvedené v odstavci 6 tohoto článku, kterou provádí alespoň jednou za pět let, a to podle inflace v Unii na základě změn harmonizovaného indexu spotřebitelských cen zveřejňovaného Komisí, k nimž došlo od poslední úpravy.

Článek 7

Stanovení splatné částky

1. Limit uvedený v čl. 6 odst. 1 se vztahuje na souhrn vkladů u téže úvěrové instituce bez ohledu na počet těchto vkladů, jejich měnu a místo uložení v Unii.
2. Při výpočtu limitu stanoveného v čl. 6 odst. 1 se přihledne k podílu každého vkladatele na společném účtu.

Není-li stanoveno jinak, jsou podíly jednotlivých vkladatelů na tomto účtu stejné.

Členské státy mohou stanovit, že vklady na účtu, k němuž mají právo dvě nebo více osob jako společníci společnosti, členové sdružení nebo jiného obdobného seskupení bez právní subjektivity, mohou být pro účely výpočtu limitu stanoveného v čl. 6 odst. 1 sečteny a lze s nimi nakládat, jako by byly uloženy jediným vkladatelem.

3. Pokud vkladatel nemůže nakládat s částkami uloženými na účtu bez omezení, vztahuje se pojištění na osobu, která s nimi může bez omezení nakládat, za předpokladu, že tato osoba je zjištěna nebo zjistitelná ke dni, kdy relevantní správní orgán učiní zjištění uvedené v čl. 2 odst. 1 bodu 8) písm. a) nebo kdy soudní orgán rozhodne ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 8) písm. b). Může-li více osob nakládat s vklady bez omezení, přihlédně se k podílu každé z nich podle ujednání upravujících správu daných částek při výpočtu limitu stanoveného v čl. 6 odst. 1.

4. Rozhodným dnem pro výpočet splatné částky je den, kdy relevantní správní orgán učiní zjištění podle čl. 2 odst. 1 bodu 8) písm. a) nebo kdy soudní orgán rozhodne ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 8) písm. b). K závazkům vkladatele vůči úvěrové instituci se při výpočtu splatné částky nepřihlíží.

5. Členské státy mohou rozhodnout, že se při výpočtu splatné částky zohlední závazky vkladatele vůči úvěrové instituci, pokud se staly splatnými nejpozději ke dni, kdy relevantní správní orgán učiní zjištění podle čl. 2 odst. 1 bodu 8) písm. a) nebo kdy soudní orgán rozhodne ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 8) písm. b), a pokud je zápočet možný podle zákonných a smluvních ustanovení, jimiž se řídí smlouva mezi úvěrovou institucí a vkladatelem.

Jsou-li závazky vkladatelů vůči úvěrové instituci zohledňovány při výpočtu splatné částky, musí o tom úvěrová instituce před uzavřením smlouvy informovat vkladatele.

6. Členské státy zajistí, aby systémy pojištění vkladů mohly kdykoli požádat úvěrové instituce o informaci o souhrnné výši způsobilých vkladů každého vkladatele.

7. Naběhlé úroky z vkladů, které ke dni, kdy relevantní správní orgán učiní zjištění podle čl. 2 odst. 1 bodu 8) písm. a) nebo kdy soudní orgán rozhodne ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 8) písm. b), nebyly dosud připsány, jsou systémem pojištění vkladů nahrazovány. Limit uvedený v čl. 6 odst. 1 nesmí být překročen.

8. Členské státy mohou rozhodnout, že určité druhy vkladů, které plní sociální funkci vymezenou vnitrostátním právem a za něž se zaručila třetí strana v souladu s pravidly státní podpory, se nezahrnují do souhrnu vkladů téhož vkladatele u téže úvěrové instituce ve smyslu odstavce 1 tohoto článku. V těchto případech je záruka poskytnutá třetí stranou omezena limitem pojištění stanoveným v čl. 6 odst. 1.

9. Umožňuje-li vnitrostátní právo úvěrovým institucím provozovat činnost pod různými ochrannými známkami, jak jsou vymezeny v článku 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES⁽¹⁾, zajistí členské státy, aby vkladatelé byli zřetelně informováni o tom, že úvěrová instituce provozuje činnost pod různými ochrannými známkami a že se limit pojištění stanovený v čl. 6 odst. 1, 2 a 3 této směrnice vztahuje na souhrn vkladů vkladatel v dané úvěrové instituci. Tyto informace musí být součástí informačního přehledu pro vkladatele uvedeného v článku 16 a příloze I této směrnice.

Článek 8

Výplata

1. Systémy pojištění vkladů zajistí, aby splatná částka byla k dispozici do sedmi pracovních dní ode dne, kdy relevantní správní orgán učiní zjištění podle čl. 2 odst. 1 bodu 8) písm. a) nebo kdy soudní orgán rozhodne ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 8) písm. b).

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách (kodifikované znění) (Úř. věst. L 299, 8.11.2008, s. 25).

2. Během přechodného období do 31. prosince 2023 však mohou členské státy stanovit pro výplatu tyto lhůty:

- a) nejdéle do 31. prosince 2018 lhůtu až dvaceti pracovních dní;
- b) od 1. ledna 2019 a nejdéle do 31. prosince 2020 lhůtu až patnácti pracovních dní;
- c) od 1. ledna 2021 a nejdéle do 31. prosince 2023 lhůtu až deseti pracovních dní.

3. Členské státy mohou rozhodnout, že se na vklady uvedené v čl. 7 odst. 3 vztahuje delší lhůta pro výplatu, jež však nesmí překročit tři měsíce ode dne, kdy relevantní správní orgán učiní zjištění podle čl. 2 odst. 1 bodu 8) písm. a) nebo kdy soudní orgán rozhodne ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 8) písm. b).

4. Nemůže-li během přechodného období do 31. prosince 2023 systém pojištění vkladů dát splatnou částku k dispozici ve lhůtě sedmi pracovních dní, zajistí, aby měli vkladatelé do pěti pracovních dní od podání žádosti přístup k přiměřené části svých pojištěných vkladů na pokrytí nákladů na živobytí.

Systémy pojištění vkladů poskytnou přístup k přiměřené části uvedené v prvním pododstavci pouze na základě údajů poskytnutých systémem pojištění vkladů nebo úvěrovou institucí.

Přiměřená částka uvedená v prvním pododstavci se odečte od splatné částky podle článku 7.

5. Výplata podle odstavců 1 a 4 může být odložena, pokud:

- a) není jisté, zda má osoba nárok na obdržení výplaty, nebo je vklad předmětem právního sporu;
- b) na vklad se vztahují omezující opatření stanovená vnitrostátními vládami nebo mezinárodními orgány;
- c) odchylně od odstavce 9 tohoto článku v souvislosti s vkladem neproběhla za posledních 24 měsíců žádná operace (účet nevykazuje žádnou aktivitu);
- d) splatná částka je považována za součást dočasného vysokého zůstatku ve smyslu čl. 6 odst. 2, nebo
- e) splatnou částku má v souladu s čl. 14 odst. 2 vyplatit systém pojištění vkladů hostitelského členského státu.

6. Splatná částka musí být poskytnuta, aniž by bylo nutné podávat žádost u systému pojištění vkladů. Za tímto účelem poskytne úvěrová instituce systému pojištění vkladů neprodleně na jeho žádost nezbytné informace o vkladech a vkladatelích.

7. Veškerá korespondence mezi systémem pojištění vkladů a vkladatelem musí být vedena:

- a) v úředním jazyce orgánů Unie, který úvěrová instituce, v níž se nachází pojištěný vklad, používá pro písemnou komunikaci s vkladatelem, nebo
- b) v úředním jazyce či úředních jazycích členského státu, ve kterém se pojištěný vklad nachází.

Pokud úvěrová instituce přímo působí v jiném členském státě, aniž by zřídila pobočku, poskytují se informace v jazyce, který si vkladatel zvolil při otevření účtu.

8. Bez ohledu na lhůtu stanovenou v odstavci 1 tohoto článku může systém pojištění vkladů pozastavit veškeré výplaty týkající se daného vkladatele do přijetí soudního rozhodnutí v případech, kdy jsou vkladatel nebo jiná osoba, která má právo na částky uložené na účtu nebo na nich má zájem, obviněni z trestného činu spojeného s praním peněz ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 2005/60/ES.

9. Výplata se neprovede, pokud v souvislosti s vkladem neproběhla za posledních 24 měsíců žádná operace a hodnota vkladu je nižší než administrativní náklady, které by systému pojištění vkladů vznikly v souvislosti s provedením výplaty.

Článek 9

Pohledávky za systémy pojištění vkladů

1. Členské státy zajistí, aby práva vkladatele na náhradu mohla být předmětem žaloby proti systému pojištění vkladů.
2. Aniž tím jsou dotčena práva, která může mít podle vnitrostátního práva, má systém pojištění vkladů provádějící platby z pojištění ve vnitrostátním rámci právo vstoupit do práv vkladatelů v likvidačním nebo reorganizačním řízení až do výše svých plateb vkladatelům. Provádí-li systém pojištění vkladů platby v rámci postupů k řešení krize, mimo jiné v rámci uplatnění nástrojů k řešení krize nebo výkonu pravomocí k řešení krize v souladu s článkem 11, má systém pojištění vkladů za příslušnou úvěrovou instituci pohledávku ve výši rovnající se částce, kterou vyplatil. Tato pohledávka má stejný stupeň priority jako pojištěné vklady podle vnitrostátního práva, kterým se řídí běžné úpadkové řízení, jak je vymezeno ve směrnici 2014/59/EU.
3. Členské státy mohou omezit dobu, v níž mohou vkladatelé, jejichž vklady nebyly systémem pojištění vkladů vyplaceny nebo uznány ve lhůtách stanovených v čl. 8 odst. 1 a 3, nárokovat výplatu vkladů.

Článek 10

Financování systémů pojištění vkladů

1. Členské státy zajistí, aby systémy pojištění vkladů měly zavedeny odpovídající systémy ke zjištění svých možných závazků. Výše disponibilních finančních prostředků systémů pojištění vkladů musí být úměrná těmto závazkům.

Systémy pojištění vkladů získávají disponibilní finanční prostředky z příspěvků svých členů hrazených alespoň jednou ročně. To nebrání doplňkovému financování z jiných zdrojů.

2. Členské státy zajistí, aby nejpozději do 3. července 2024 dosáhly disponibilní finanční prostředky systému pojištění vkladů přinejmenším cílové výše 0,8 % objemu pojištěných vkladů jeho členů.

Pokud finanční kapacita klesne pod cílovou výši, zahájí se opět výběr příspěvků, dokud není znovu dosaženo alespoň cílové výše.

Klesnou-li disponibilní finanční prostředky poté, co poprvé dosáhly cílové výše, pod dvě třetiny cílové výše, stanoví se řádný příspěvek na takové úrovni, která umožní dosažení cílové výše do šesti let.

Při stanovování ročních příspěvků podle tohoto článku musí být v případě řádného příspěvku náležitě zohledněna fáze hospodářského cyklu a dopad, který mohou procyklické příspěvky mít.

Členské státy mohou počáteční období uvedené v prvním pododstavci prodloužit o nejvýše čtyři roky, jestliže systémům pojištění vkladů vznikly kumulované výdaje překračující 0,8 % pojištěných vkladů.

3. Součástí disponibilních finančních prostředků, jež mají být zohledněny za účelem dosažení cílové výše, mohou být platební přísliby. Celkový podíl platebních příslibů nesmí překročit 30 % celkové výše disponibilních finančních prostředků získaných v souladu s tímto článkem.

Za účelem zajištění jednotného uplatňování této směrnice vydá Evropský orgán pro bankovnínictví pokyny ohledně platebních příslibů.

4. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku může členský stát ke splnění svých povinností podle zmíněného odstavce získat disponibilní finanční prostředky prostřednictvím povinných příspěvků úvěrových institucí do stávajících systémů povinných příspěvků, které členský stát na svém území vytvořil za účelem pokrytí nákladů souvisejících se systémovým rizikem, selháním a řešením krize institucí.

Systémy pojištění vkladů mají nárok na částku, která odpovídá objemu těchto příspěvků až do cílové výše stanovené v odstavci 2 tohoto článku a kterou jim daný členský stát dá na žádost neprodleně k dispozici, aby ji použily výhradně k účelům stanoveným v článku 11.

Na tuto částku mají systémy pojištění vkladů nárok pouze tehdy, nejsou-li podle názoru příslušného orgánu schopny získat od svých členů mimořádné příspěvky, a musí ji splatit zpět z příspěvků svých členů v souladu s čl. 10 odst. 1 a 2.

5. Příspěvky do mechanismů financování k řešení krizí podle hlavy VII směrnice 2014/59/EU, včetně disponibilních finančních prostředků, jež mají být zohledněny za účelem dosažení cílové výše mechanismů financování k řešení krizí podle čl. 102 odst. 1 směrnice 2014/59/EU, se do cílové výše nezapočítávají.

6. Odchylně od odstavce 2 může členský stát, je-li to řádně odůvodněno a po obdržení souhlasu Komise, povolit minimální cílovou výši nižší, než je cílová výše stanovená ve zmíněném odstavci, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) snížení je založeno na předpokladu, že je nepravděpodobné, že bude významná část disponibilních finančních prostředků použita na opatření na ochranu pojištěných vkladatelů jiná než ta, která jsou stanovena v čl. 11 odst. 2 a 6, a
- b) bankovní sektor, v němž úvěrové instituce přidružené k danému systému pojištění vkladů působí, je vysoce koncentrovaný, tedy velké objemy aktiv jsou v držení malého počtu úvěrových institucí nebo bankovních skupin, které podléhají dohledu na konsolidovaném základě a u kterých je vzhledem k jejich velikosti pravděpodobné, že se u nich v případě selhání uplatní postup k řešení krize.

Tato snížená cílová výše nesmí být nižší než 0,5 % pojištěných vkladů.

7. Disponibilní finanční prostředky systémů pojištění vkladů musí být investovány dostatečně diverzifikovaným způsobem, s nímž je spojeno nízké riziko.

8. Pokud disponibilní finanční prostředky systému pojištění vkladů nepostačují k vyplacení vkladatelů v případě, že se vklady stanou nedisponibilními, uhradí členové systému mimořádné příspěvky nepřevyšující 0,5 % jejich pojištěných vkladů za kalendářní rok. Systém pojištění vkladů může za výjimečných okolností a se souhlasem příslušného orgánu požadovat vyšší příspěvky.

Příslušný orgán může úvěrovou instituci zcela nebo zčásti dočasně osvobodit od placení mimořádných ex-post příspěvků systémům pojištění vkladu, pokud by tyto příspěvky ohrozily její likviditu nebo solventnost. Toto dočasné osvobození lze udělit nejvýše na dobu šesti měsíců, avšak může být na žádost úvěrové instituce obnoveno. Příspěvky uvedené v tomto odstavci musí být uhrazeny, jakmile tato platba již likviditu ani solventnost úvěrové instituce neohrožuje.

9. Členské státy zajistí, aby systémy pojištění vkladů měly odpovídající mechanismy alternativního financování, které jim umožní získat krátkodobě financování, k uspokojení pohledávek vůči nim uplatněných.

10. Členské státy do 31. března každého roku informují Evropský orgán pro bankovníctví o výši pojištěných vkladů na svém území a o výši disponibilních finančních prostředků jejich systémů pojištění vkladů k 31. prosinci předcházejícího roku.

Článek 11

Použití finančních prostředků

1. Finanční prostředky uvedené v článku 10 se primárně používají k výplatě vkladatelů podle této směrnice.
2. Finanční prostředky systému pojištění vkladů se použijí k financování řešení krize úvěrových institucí v souladu s článkem 109 směrnice 2014/59/EU. Orgán příslušný k řešení krize určí po konzultaci systému pojištění vkladů výši, do které systém pojištění vkladů ručí.
3. Členské státy mohou systému pojištění vkladů povolit, aby disponibilní finanční prostředky použil na alternativní opatření v zájmu zabránění selhání úvěrové instituce, jsou-li splněny tyto podmínky:
  - a) orgán příslušný k řešení krize nepřijal žádné opatření k řešení krize podle článku 32 směrnice 2014/59/EU;
  - b) systém pojištění vkladů má nastaveny vhodné systémy a postupy pro výběr a provádění alternativních opatření a sledování souvisejících rizik;
  - c) náklady těchto opatření nejsou vyšší než náklady na naplnění zákonného nebo smluvního mandátu příslušného systému pojištění vkladů;
  - d) uplatnění alternativních opatření ze strany systému pojištění vkladů je spojeno s uložením podmínek podpořené úvěrové instituci, které zahrnují přinejmenším právo systému pojištění vkladů provádět důkladnější sledování rizik a výraznější právo provádět ověřování;
  - e) uplatnění alternativních opatření ze strany systému pojištění vkladů je spojeno se závazky podpořené úvěrové instituce k zajištění přístupu k pojištěným vkladům;
  - f) příslušný orgán potvrdil, že schopnost přidružených úvěrových institucí uhradit mimořádné příspěvky v souladu odstavcem 5 tohoto článku je zajištěna.

Opatření a podmínky uložené úvěrové instituci konzultuje systém pojištění vkladů s orgánem příslušným k řešení krize a příslušným orgánem.

4. Alternativní opatření uvedená v odstavci 3 tohoto článku se neuplatní, shledá-li příslušný orgán po konzultaci s orgánem příslušným k řešení krize, že jsou splněny podmínky pro zahájení opatření k řešení krize podle čl. 27 odst. 1 směrnice 2014/59/EU.

5. Pokud jsou disponibilní finanční prostředky použity v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, poskytnou přidružené úvěrové instituce neprodleně systému pojištění vkladů prostředky použité na alternativní opatření, je-li to nezbytné ve formě mimořádných příspěvků:

- a) vyvstane-li potřeba vyplatit vkladatele a jsou-li disponibilní finanční prostředky systému pojištění vkladů nižší než dvě třetiny cílové výše;

b) klesne-li výše disponibilních finančních prostředků pod 25 % cílové výše.

6. Členské státy mohou rozhodnout, že disponibilní finanční prostředky lze také použít na financování opatření, jež mají vkladatelům zajistit přístup k pojištěným vkladům včetně převodu aktiv a závazků a převodu vkladového portfolia, v rámci vnitrostátního úpadkového řízení, pokud náklady systému pojištění vkladů nepřesáhnou čistou výši náhrad pro pojištěné vkladatele v dotčené úvěrové instituci.

Článek 12

Půjčky mezi systémy pojištění vkladů

1. Členské státy mohou systémům pojištění vkladů povolit, aby dobrovolně poskytly půjčky jiným systémům pojištění vkladů v Unii, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) systém přijímající půjčku není z důvodu nedostatku disponibilních finančních prostředků uvedených v článku 10 schopen splnit své závazky podle čl. 9 odst. 1;
- b) systém přijímající půjčku využil mimořádných příspěvků podle čl. 10 odst. 8;
- c) systém přijímající půjčku se právně zaváže, že vypůjčené prostředky budou použity k úhradě pohledávek podle čl. 9 odst. 1;
- d) systém přijímající půjčku v daném okamžiku není vázán povinností splatit půjčku jiným systémům pojištění vkladů podle tohoto článku;
- e) systém přijímající půjčku uvede částku požadovaných prostředků;
- f) celková výše půjčky nepřekročí 0,5 % pojištěných vkladů systému přijímajícího půjčku;
- g) systém přijímající půjčku neprodleně informuje Evropský orgán pro bankovníctví a sdělí důvody, proč jsou podmínky uvedené v tomto odstavci splněny, a výši požadovaných prostředků.

2. Na půjčku se vztahují tyto podmínky:

- a) systém pojištění vkladů přijímající půjčku musí půjčku splatit do pěti let. Půjčku může splácet v ročních splátkách. Úroky jsou splatné až v době splacení;
- b) úroková sazba musí být stanovena tak, aby se přinejmenším rovnala sazbě mezní zápůjční facility Evropské centrální banky během doby půjčky;
- c) systém pojištění vkladů přijímající půjčku musí informovat Evropský orgán pro bankovníctví o počáteční úrokové sazbě a o době trvání půjčky.

3. Členské státy zajistí, aby příspěvky vybírané systémem pojištění vkladů přijímajícím půjčku byly dostatečné k co nejrychlejšímu splacení vypůjčené částky a opětovnému dosažení cílové výše.

Článek 13

Výpočet příspěvků do systému pojištění vkladů

1. Příspěvky do systému pojištění vkladů podle článku 10 vycházejí z výše pojištěných vkladů a z míry rizika, jež dotčený člen podstupuje.

Členské státy mohou stanovit nižší příspěvky pro odvětví s nízkým rizikem regulovaná vnitrostátním právem.

Členské státy mohou rozhodnout, že členové institucionálního systému ochrany platí systému pojištění vkladů nižší příspěvky.

Členské státy mohou povolit, aby se na ústřední subjekt a všechny úvěrové instituce, které jsou trvale přidruženy k ústřednímu subjektu podle čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, jako celek vztahovala riziková váha, která se určí pro ústřední subjekt a jeho přidružené instituce na konsolidovaném základě.

Členské státy mohou rozhodnout, že úvěrové instituce budou platit určitý minimální příspěvek bez ohledu na výši svých pojištěných vkladů.

2. Systémy pojištění vkladů mohou pro určení a výpočet rizikově vážených příspěvků svých členů použít vlastní metody. Výpočet příspěvků musí být úměrný riziku členů a odpovídajícím způsobem zohledňovat rizikové profily jednotlivých modelů podnikání. Tyto metody mohou rovněž zohledňovat stranu aktiv v rozvaze a ukazatele rizik, jako je kapitálová přiměřenost, kvalita aktiv a likvidita.

Každou metodu musí schválit příslušný orgán ve spolupráci s určeným orgánem. O schválených metodách musí být informován Evropský orgán pro bankovníctví.

3. Za účelem zajištění jednotného uplatňování této směrnice vydá Evropský orgán pro bankovníctví do 3. července 2015 pokyny podle článku 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 k upřesnění metod výpočtu příspěvků do systémů pojištění vkladů v souladu s odstavci 1 a 2 tohoto článku.

Pokyny budou obsahovat zejména vzorec pro výpočet, konkrétní ukazatele, kategorie rizik pro členy, prahy pro rizikové váhy přiřazené jednotlivým kategoriím rizik a jiné nezbytné prvky.

Do 3. července 2017 a následně přinejmenším jednou za pět let Evropský orgán pro bankovníctví přezkoumá pokyny týkající se metod založených na rizicích či alternativních vlastních metod založených na rizicích, které systémy pojištění vkladů používají.

Článek 14

Spolupráce v rámci Unie

1. Systémy pojištění vkladů chrání i vkladatele poboček zřízených jejich členskými úvěrovými institucemi v jiných členských státech.

2. Vkladatele poboček zřízených úvěrovými institucemi v jiném členském státě vyplatí systém pojištění vkladů v hostitelském členském státě jménem systému pojištění vkladů v domovském členském státě. Systém pojištění vkladů hostitelského členského státu provede výplaty v souladu s pokyny systému pojištění vkladů domovského členského státu. Systém pojištění vkladů hostitelského členského státu nenese žádnou odpovědnost za jednání učiněné v souladu s pokyny systému pojištění vkladů domovského členského státu. Systém pojištění vkladů domovského členského státu poskytne před výplatou potřebné finanční prostředky a nahradí systému pojištění vkladů hostitelského členského státu vzniklé náklady.

Systém pojištění vkladů hostitelského členského státu rovněž jménem systému pojištění vkladů domovského členského státu informuje dotčené vkladatele a je oprávněn přijímat jménem systému pojištění vkladů domovského členského státu od těchto vkladatelů korespondenci.

3. Pokud úvěrová instituce ukončí členství v jednom systému pojištění vkladů a připojí se k jinému systému pojištění vkladů, příspěvky uhrazené během dvanácti měsíců předcházejících ukončení členství jiné než mimořádné příspěvky podle čl. 10 odst. 8 se převedou tomuto druhému systému pojištění vkladů. To se nevztahuje na případy, kdy je úvěrová instituce vyloučena ze systému pojištění vkladů podle čl. 4 odst. 5.

Jestliže jsou některé činnosti úvěrové instituce přesunuty do jiného členského státu, a tím do působnosti jiného systému pojištění vkladů, příspěvky uhrazené touto úvěrovou institucí během dvanácti měsíců předcházejících tomuto přesunu jiné než mimořádné příspěvky podle čl. 10 odst. 8 se převedou tomuto druhému systému pojištění vkladů v poměru k výši přesunutých pojištěných vkladů.

4. Členské státy zajistí, aby si systém pojištění vkladů domovského členského státu se systémy hostitelských členských států vyměňoval informace podle čl. 4 odst. 7 nebo čl. 4 odst. 8 a 10. Použijí se omezení stanovená v uvedeném článku.

Pokud úvěrová instituce hodlá provést přesun z jednoho systému pojištění vkladů do druhého v souladu s touto směrnicí, ohlásí svůj záměr alespoň v šestiměsíčním předstihu. Během tohoto období je úvěrová instituce stále povinna přispívat do svého původního systému pojištění vkladů v souladu s článkem 10 v souvislosti s financováním *ex ante* i *ex post*.

5. V zájmu usnadnění účinné spolupráce mezi systémy pojištění vkladů, především pokud jde o tento článek a článek 12, musí mít systémy pojištění vkladů, případně určené orgány, uzavřeny písemné dohody o spolupráci. Tyto dohody musí zohledňovat požadavky stanovené v čl. 4 odst. 9.

Určený orgán oznámí Evropskému orgánu pro bankovníctví existenci a obsah těchto dohod a Evropský orgán pro bankovníctví k nim může vydávat stanoviska v souladu s článkem 34 nařízení (EU) č. 1093/2010. Pokud určené orgány nebo systémy pojištění vkladů nemohou dosáhnout dohody nebo pokud vznikne spor o výklad určité dohody, může kterákoli strana danou záležitost předložit Evropskému orgánu pro bankovníctví v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, a ten dále jedná v souladu s uvedeným článkem.

Neexistenci uvedených dohod nejsou dotčeny pohledávky vkladatelů podle čl. 9 odst. 1 nebo úvěrových institucí podle odstavce 3 tohoto článku.

6. Členské státy zajistí zavedení vhodných postupů, které systémům pojištění vkladů umožní sdílet informace a účinně komunikovat s dalšími systémy pojištění vkladů, se svými přidruženými úvěrovými institucemi a s relevantními příslušnými a určenými orgány v rámci své jurisdikce a případně i s dalšími agenturami na přeshraničním základě.

7. Evropský orgán pro bankovníctví a příslušné i určené orgány navzájem spolupracují a vykonávají své pravomoci v souladu s touto směrnicí a nařízením (EU) č. 1093/2010.

Členské státy informují Komisi a Evropský orgán pro bankovníctví do 3. července 2015 o tom, který subjekt či orgán je určeným orgánem.

8. Při analýze systémových rizik spojených se systémy pojištění vkladů spolupracuje Evropský orgán pro bankovníctví s Evropskou radou pro systémová rizika, zřízenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ⁽¹⁾.

Článek 15

Pobočky úvěrových institucí usazených ve třetích zemích

1. Členské státy ověří, zda pobočky zřízené na jejich území úvěrovou institucí, která má skutečné sídlo mimo Unii, mají ochranu rovnocennou té, kterou stanoví tato směrnice.

Pokud tato ochrana rovnocenná není, mohou členské státy s výhradou čl. 47 odst. 1 směrnice 2013/36/EU stanovit, že pobočky zřízené úvěrovou institucí, která má skutečné sídlo mimo Unii, se musí připojit k některému systému pojištění vkladů, který působí na jejich území.

Při ověřování podle prvního pododstavce tohoto odstavce členské státy ověří přinejmenším to, zda vkladatelé požívají stejné výše a rozsahu ochrany jako podle této směrnice.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1).

2. Každá pobočka zřízená úvěrovou institucí, která má skutečné sídlo mimo Unii a která není členem systému pojištění vkladů působícího v některém členském státě, poskytuje veškeré relevantní informace o pojištění chránícím vklady současných i případných budoucích vkladatelů v dané pobočce.

3. Informace uvedené v odstavci 2 musí být poskytovány v jazyce, na němž se vkladatel a úvěrová instituce dohodli při otvírání účtu, nebo v úředním jazyce nebo jazycích členského státu, ve kterém je pobočka usazena, způsobem stanoveným vnitrostátním právem a musí být jasné a srozumitelné.

Článek 16

Informace pro vkladatele

1. Členské státy zajistí, aby úvěrové instituce poskytly současným i případným budoucím vkladatelům informace potřebné k určení systémů pojištění vkladů, jichž jsou tyto instituce a jejich pobočky členy v rámci Unie. Členské státy zajistí, aby úvěrové instituce současně i případné budoucí vkladatele informovaly o použitelných vyloučeních z ochrany poskytované systémem pojištění vkladů.

2. Informace uvedené v odstavci 1 musí být vkladatelům poskytnuty před uzavřením smlouvy o vkladu. Vkladatelé potvrdí, že tyto informace obdrželi. Za tímto účelem se použije vzor obsažený v příloze I.

3. Způsobilost vkladů je vkladatelům potvrzována na výpisech z účtu včetně odkazu na informační přehled uvedený v příloze I. V tomto informačním přehledu je rovněž uveden odkaz na internetové stránky příslušného systému pojištění vkladů. Informační přehled uvedený v příloze I je vkladatelům poskytován alespoň jednou ročně.

Internetové stránky systému pojištění vkladů musí obsahovat potřebné informace pro vkladatele, zejména o ustanoveních o postupu a podmínkách pojištění vkladů podle této směrnice.

4. Informace stanovené v odstavci 1 musí být poskytovány způsobem stanoveným vnitrostátním právem v jazyce, na němž se vkladatel a úvěrová instituce dohodli při otvírání účtu, nebo v úředním jazyce nebo jazycích členského státu, ve kterém je pobočka usazena.

5. Členské státy omezí použití informací uvedených v odstavcích 1, 2 a 3 k reklamním účelům na věcný odkaz na systém pojištění vkladů, který pojišťuje produkt, jehož se reklama týká, a na veškeré další informace, které vyžaduje vnitrostátní právo.

Tyto informace mohou zahrnovat věcný popis fungování systému pojištění vkladů, avšak nesmějí zmiňovat neomezené pojištění vkladů.

6. O případné fúzi, přeměně dceřiných podniků na pobočky nebo podobných operacích musí být vkladatelé informováni nejméně jeden měsíc předtím, než daná operace nabude právní účinnosti, ledaže příslušný orgán povolí z důvodu obchodního tajemství nebo finanční stability lhůtu kratší.

Od oznámení fúze, přeměny nebo podobné operace musí mít vkladatelé k dispozici tříměsíční období, během něhož mohou bez jakýchkoli sankčních poplatků vybrat nebo převést do jiné úvěrové instituce své vklady včetně veškerých naběhlých úroků a veškerého získaného prospěchu, a to v rozsahu, v jakém převyšují v okamžiku operace limit pojištění podle článku 6.

7. Členské státy zajistí, aby v případě, že úvěrová instituce ukončí členství v systému pojištění vkladů nebo je z něj vyloučena, informovala o této skutečnosti do jednoho měsíce své vkladatele.

8. Jestliže vkladatel používá internetové bankovníctví, mohou být informace, jež mají být podle této směrnice poskytnuty, sděleny elektronickými prostředky. Pokud o to vkladatel požádá, musí být sděleny v papírové podobě.

Článek 17

Seznam povolených úvěrových institucí

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány při informování Evropského orgánu pro bankovníctví o povoleních v souladu s čl. 20 odst. 1 směrnice 2013/36/EU uvedly, kterého systému pojištění vkladů je každá úvěrová instituce členem.
2. Při zveřejňování a aktualizaci seznamu povolených úvěrových institucí v souladu s čl. 20 odst. 2 směrnice 2013/36/EU Evropský orgán pro bankovníctví uvede, kterého systému pojištění vkladů je každá úvěrová instituce členem.

Článek 18

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 6 odst. 7 je Komisi svěřena na dobu neurčitou.
3. Přenesení pravomoci uvedené v čl. 6 odst. 7 může být kdykoliv zrušeno Evropským parlamentem nebo Radou. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 6 odst. 7 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

Článek 19

Přechodná ustanovení

1. Pokud by po provedení této směrnice nebo směrnice 2009/14/ES ve vnitrostátním právu přestaly být některé vklady nebo kategorie vkladů či jiné nástroje zcela nebo částečně pokryty systémem pojištění vkladů, mohou členské státy povolit, aby tyto vklady a jiné nástroje, u nichž bylo na počátku stanoveno datum splatnosti, byly pojištěny až do tohoto počátečního data splatnosti, pokud byly složeny nebo vydány před 2. červencem 2014.
2. Členské státy zajistí, aby byli vkladatelé informováni o vkladech nebo kategoriích vkladů či jiných nástrojích, které od 3. července 2015 již nebudou systémem pojištění vkladů pokryty.
3. Až do prvního dosažení cílové výše mohou členské státy ve vztahu k disponibilním finančním prostředkům uplatňovat prahové hodnoty uvedené v čl. 11 odst. 5.
4. Odchylně od čl. 6 odst. 1 mohou členské státy, které měly k 1. lednu 2008 stanoven limit pojištění mezi 100 000 EUR a 300 000 EUR, až do 31. prosince 2018 uplatňovat tento svůj vyšší limit pojištění. V takovém případě se cílová výše a příspěvky úvěrových institucí náležitým způsobem upraví.
5. Do 3. července 2019 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, a případně i legislativní návrh, obsahující způsoby, jak mohou systémy pojištění vkladů působící v Unii spolupracovat prostřednictvím určitého evropského systému s cílem předcházet rizikům z přeshraničních činností a chránit před těmito riziky vklady.

6. Do 3. července 2019 Komise s podporou Evropského orgánu pro bankovníctví předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o pokroku v provádění této směrnice. Tato zpráva by se měla zabývat zejména:

- a) cílovou výší na základě pojištěných vkladů, společně s posouzením vhodnosti stanovené procentní hodnoty s ohledem na míru selhání úvěrových institucí v Unii v minulosti;
- b) vlivem alternativních opatření podle čl. 11 odst. 3 na ochranu vkladatelů a jejich souladem s řádnými likvidačními řízeními v bankovním sektoru;
- c) dopadem na diverzitu bankovních modelů;
- d) přiměřeností stávajícího limitu pojištění pro vkladatele a
- e) tím, zda záležitosti uvedené v tomto pododstavci byly vyřešeny tak, aby ochrana vkladatelů zůstala zachována.

Do 3. července 2019 podá Evropský orgán pro bankovníctví Komisi zprávu o způsobech výpočtu a jejich relevantnosti pro obchodní riziko členů. Při podávání této zprávy Evropský orgán pro bankovníctví řádně zohlední rizikové profily jednotlivých modelů podnikání.

Článek 20

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 1 až 4, čl. 5 odst. 1 písm. d) až k) a odst. 2, 3 a 4 čl. 6 odst. 2 až 7, čl. 7 odst. 4 až 9, čl. 8 odst. 1, 2, 3, 5, 6, 7 a 9, čl. 9 odst. 2 a 3, články 10 až 16, 18 a 19 a přílohou I do 3. července 2015. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů.

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 8 odst. 4 do 31. května 2016.

Jestliže po důkladném posouzení vhodné orgány rozhodnou, že určitý systém pojištění vkladů není schopen povinnosti stanovené v článku 13 splnit do 3. července 2015, musí být příslušné právní a správní předpisy uvedeny v účinnost do 31. května 2016.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnici zrušené touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 21

Zrušení

Směrnice 94/19/ES ve znění směrnic uvedených v příloze II se zrušuje s účinkem ode dne 4. července 2019, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v příloze II ve vnitrostátním právu a jejich použitelnosti.

Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze III.

Článek 22

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ustanovení čl. 5 odst. 1 písm. a), b) a c), čl. 6 odst. 1, čl. 7 odst. 1, 2 a 3, čl. 8 odst. 8, čl. 9 odst. 1 a článku 17 se použijí ode dne 4. července 2015.

Článek 23

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 16. dubna 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

PŘÍLOHA I

VZOR INFORMAČNÍHO PŘEHLEDU PRO VKLADATELE

Základní informace o ochraně vkladu

Vklad u (vložte název úvěrové instituce) je pojištěn:	[vložte název příslušného systému pojištění vkladů] ⁽¹⁾
Limit pojištění:	100 000 EUR na jednoho vkladatele v jedné úvěrové instituci ⁽²⁾ [nahraďte případně odpovídající částkou v jiné měně] [je-li relevantní:] Součástí vaší úvěrové instituce jsou tyto ochranné známky: [vložte všechny ochranné známky provozované v rámci téže licence]
Máte-li u jedné úvěrové instituce více vkladů:	Všechny Vaše vklady u téže úvěrové instituce jsou sečteny a limit ve výši 100 000 EUR [nahraďte případně odpovídající částkou v jiné měně] ⁽²⁾ se uplatní ve vztahu k tomuto součtu
Máte-li společný účet s jinou osobou či osobami:	Limit ve výši 100 000 EUR [nahraďte případně odpovídající částkou v jiné měně] se uplatňuje na každého vkladatele samostatně ⁽³⁾
Lhůta pro výplatu v případě selhání úvěrové instituce:	7 pracovních dní ⁽⁴⁾ [nahraďte příslušnou lhůtou, je-li jiná]
Měna, v níž bude vklad vyplacen:	EUR [nahraďte příslušnou měnou, je-li jiná]
Kontakt:	[vložte kontaktní údaje příslušného systému pojištění vkladů (adresu, telefon, e-mail atd.)]
Další informace:	[vložte odkaz na internetovou stránku příslušného systému pojištění vkladů]
Potvrzení vkladatele:	

Další informace (všechny nebo některé z níže uvedených)

⁽¹⁾ Systém odpovědný za ochranu Vašeho vkladu

[Pouze je-li relevantní:] Váš vklad je pojištěn v rámci smluvního systému, který je úředně uznán za systém pojištění vkladů. V případě platební neschopnosti Vaší úvěrové instituce by Vám byl Váš vklad vyplacen až do výše 100 000 EUR [nahraďte případně odpovídající částkou v jiné měně].

[Pouze je-li relevantní:] Vaše úvěrová instituce je součástí institucionálního systému ochrany, který je úředně uznán za systém pojištění vkladů. To znamená, že všechny instituce, které jsou členy tohoto systému, se vzájemně podporují, aby předešly platební neschopnosti. V případě platební neschopnosti by Vám byl Váš vklad vyplacen až do výše 100 000 EUR [nahraďte případně odpovídající částkou v jiné měně].

[Pouze je-li relevantní:] Váš vklad je pojištěn v rámci zákonného systému pojištění vkladů a smluvního systému pojištění vkladů. V případě platební neschopnosti Vaší úvěrové instituce by Vám byl Váš vklad v každém případě vyplacen až do výše 100 000 EUR [nahraďte případně odpovídající částkou v jiné měně].

[Pouze je-li relevantní:] Váš vklad je pojištěn v rámci zákonného systému pojištění vkladů. Vaše úvěrová instituce je navíc součástí institucionálního systému ochrany, v němž se všichni členové vzájemně podporují, aby předešli platební neschopnosti. V případě platební neschopnosti by Vám systém pojištění vkladů Váš vklad vyplatil až do výše 100 000 EUR [nahraďte případně odpovídající částkou v jiné měně].

⁽²⁾ Celkový limit pojištění

Není-li vklad k dispozici, protože úvěrová instituce není schopna dostát svým finančním závazkům, vyplatí vkladatele systém pojištění vkladů. Tato výplata z pojištění činí nejvýše 100 000 EUR [nahraďte případně odpovídající částkou v jiné měně] na úvěrovou instituci. To znamená, že pro určení částky, která má být z pojištění vyplacena, jsou všechny vklady u téže úvěrové instituce sečteny. Pokud má vkladatel například na spořicímu účtu 90 000 EUR a na běžném účtu 20 000 EUR, bude mu vyplaceno pouze 100 000 EUR.

[Pouze je-li relevantní:] Tento postup se uplatní i v případě, že úvěrová instituce provozuje činnost pod různými ochrannými známkami. Společnost [vložte název úvěrové instituce, která vede účet] provozuje činnost též pod názvem [vložte všechny ostatní ochranné známky dané úvěrové instituce]. To znamená, že do výše 100 000 EUR je pojištěn souhrn všech vkladů u jedné nebo více takto označených společností.

(³) Limit pojištění u společných účtů

V případě společných účtů se limit 100 000 EUR vztahuje na každého vkladatele.

[Pouze je-li relevantní:] Vklady na účtu, k němuž mají právo dvě nebo více osob jako společníci obchodní společnosti, členové sdružení nebo jiného obdobného seskupení bez právní subjektivity, jsou však pro účely výpočtu limitu 100 000 EUR [nahraďte případně odpovídající částkou v jiné měně] sečteny a zachází se s nimi, jako by byly uloženy jediným vkladatelem.

V některých případech [na základě vnitrostátního práva vložte, v jakých případech] jsou vklady chráněny i nad hranicí 100 000 EUR [nahraďte případně odpovídající částkou v jiné měně]. Další informace lze získat na [vložte odkaz na internetovou stránku příslušného systému pojištění vkladů].

(⁴) Výplata [je třeba upravit]

Příslušným systémem pojištění vkladů je [vložte název a adresu, telefon, e-mail a odkaz na internetovou stránku]. Vaše vklady (do výše 100 000 EUR [nahraďte případně odpovídající částkou v jiné měně]) vyplatí nejpozději do [vložte lhůtu pro výplatu podle vnitrostátního práva] a po [31. prosinci 2023] do [7 pracovních dní].

[Vložte informace o průběžných výplatách/výplatách v případě naléhavé potřeby, nejsou-li splatné částky do 7 pracovních dní k dispozici.]

Pokud v uvedené lhůtě výplatu neobdržíte, měli byste systém pojištění vkladů kontaktovat, neboť po určité době by mohla uplynout promlčecí lhůta pro uplatnění pohledávky. Další informace lze získat na [vložte odkaz na internetovou stránku příslušného systému pojištění vkladů].

Další důležité informace

Systémy pojištění vkladů chrání obecně všechny retailové vkladatele a podniky. Výjimky u určitých vkladů jsou uvedeny na internetových stránkách příslušného systému pojištění vkladů. O tom, zda jsou určité produkty pojištěny, či nikoliv, Vás také na požádání informuje Vaše úvěrová instituce. Pokud jsou vklady pojištěny, banka tuto skutečnost též potvrdí na výpisu z účtu.

PŘÍLOHA II

ČÁST A

Zrušené směrnice a jejich následné změny (uvedené v článku 21)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/14/ES

ČÁST B

Lhůty pro provedení (uvedené v článku 21)

Směrnice	Lhůta pro provedení
94/19/ES	1.7.1995
2009/14/ES	30.6.2009
2009/14/ES (čl. 1 odst. 3 bod i) druhý pododstavec, čl. 7 odst. 1a a 3 a čl. 10 odst. 1 směrnice 94/19/ES ve znění směrnice 2009/14/ES)	31.12.2010

PŘÍLOHA III

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 94/19/ES	Směrnice 2009/14/ES	Tato směrnice
—	—	<i>Článek 1</i>
		Čl. 2 odst. 1 bod 1
Čl. 1 odst. 1		Čl. 2 odst. 1 bod 3
		Čl. 2 odst. 1 bod 4
Čl. 1 odst. 2		Čl. 2 odst. 1 bod 7
Čl. 1 odst. 3	Čl. 1 odst. 1	Čl. 2 odst. 1 bod 8
Čl. 1 odst. 4		Čl. 2 odst. 1 bod 9
Čl. 1 odst. 5		Čl. 2 odst. 1 bod 10
		Čl. 2 odst. 1 body 11 až 18
		Čl. 2 odst. 2
Čl. 1 odst. 1		Čl. 2 odst. 3
		<i>Článek 3</i>
Čl. 3 odst. 1		Čl. 4 odst. 1
		Čl. 4 odst. 2
Čl. 3 odst. 1		Čl. 4 odst. 3
Čl. 3 odst. 2		Čl. 4 odst. 4
Čl. 3 odst. 3		Čl. 4 odst. 5 a 6
		Čl. 4 odst. 9
		Čl. 4 odst. 10 a 11
<i>Článek 2</i>		Čl. 5 odst. 1 písm. a), b) a c)
Čl. 7 odst. 2, příloha I bod 1		Čl. 5 odst. 1 písm. d)
		Čl. 5 odst. 1 písm. e)
Čl. 7 odst. 2, příloha I bod 10		Čl. 5 odst. 1 písm. f)
Čl. 7 odst. 2, příloha I bod 2		Čl. 5 odst. 1 písm. g)
Čl. 7 odst. 2, příloha I bod 5		Čl. 5 odst. 1 písm. h)
Čl. 7 odst. 2, příloha I bod 6		Čl. 5 odst. 1 písm. i)
Čl. 7 odst. 2, příloha I body 3 a 4		Čl. 5 odst. 1 písm. j)
Čl. 7 odst. 2, příloha I bod 12		Čl. 5 odst. 1 písm. k)

Směrnice 94/19/ES	Směrnice 2009/14/ES	Tato směrnice
Čl. 7 odst. 1	Čl. 1 odst. 3 písm. a)	Čl. 6 odst. 1 Čl. 6 odst. 2 a 3 Čl. 6 odst. 4 Čl. 6 odst. 5 Čl. 6 odst. 6 Čl. 6 odst. 7 Čl. 7 odst. 1, 2 a 3 Čl. 7 odst. 4 až 9
Čl. 7 odst. 5	Čl. 1 odst. 3 písm. a)	Čl. 8 odst. 1 Čl. 8 odst. 2 až 6 Čl. 8 odst. 7 Čl. 8 odst. 8 Čl. 8 odst. 9 Čl. 9 odst. 1 Čl. 9 odst. 2 Čl. 9 odst. 3 Články 10 až 13 Čl. 14 odst. 1 Čl. 14 odst. 2 až 8
Článek 8	Čl. 1 odst. 3 písm. d)	Článek 15
Čl. 10 odst. 1	Čl. 1 odst. 6 písm. a)	Čl. 16 odst. 1, 2 a 3 Čl. 16 odst. 4 Čl. 16 odst. 5
Čl. 10 odst. 4		Článek 17
Čl. 10 odst. 5		Článek 18
Čl. 7 odst. 6		
Článek 11		
Čl. 4 odst. 1		
Článek 6		
Čl. 9 odst. 1	Čl. 1 odst. 5	
Čl. 9 odst. 2		
Článek 13	Čl. 1 odst. 4	

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/57/EU
ze dne 16. dubna 2014
o trestních sankcích za zneužívání trhu (směrnice o zneužívání trhu)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 83 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Integrovaný a efektivní finanční trh a větší důvěra investorů vyžadují integritu trhu. Řádné fungování trhů s cennými papíry a důvěra veřejnosti v trhy jsou nezbytnými předpoklady hospodářského růstu a blahobytu. Zneužívání trhu narušuje integritu finančních trhů a důvěru veřejnosti v cenné papíry, deriváty a referenční hodnoty.
- (2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ⁽⁴⁾ doplnila a aktualizovala právní rámec Unie na ochranu integrity trhu. Směrnice zároveň požadovala, aby členské státy zajistily pro příslušné orgány pravomoci pro odhalování a vyšetřování zneužívání trhu. Aniž je dotčeno právo členských států ukládat trestní sankce, směrnice 2003/6/ES také požadovala, aby členské státy zajistily možnost přijetí příslušných správních opatření nebo uložení správních sankcí osobám odpovědným za porušování vnitrostátních předpisů provádějících uvedenou směrnici.
- (3) Skupina na vysoké úrovni pro finanční dohled v EU, které předsedá Jacques de Larosière (dále jen „de Larosièreova skupina“), ve své zprávě ze dne 25. února 2009 doporučila, aby se účinný obezřetnostní podnikatelský rámec pro finanční sektor opíral o silný režim dohledu a sankcí. Za tímto účelem má de Larosièreova skupina za to, že orgány dohledu musí být vybaveny dostatečnými pravomocemi jednat a zároveň by měly pro všechny finanční trestné činy existovat rovnocenné, silné a odrazující sankční režimy a sankce by měly být účinně vymáhány s cílem zajistit integritu trhu. De Larosièreova skupina dospěla k závěru, že sankční režimy členských států jsou obecně slabé a nesourodé.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 161, 7.6.2012, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. C 181, 21.6.2012, s. 64.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 4. února 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. dubna 2014.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu) (Úř. věst. L 96, 12.4.2003, s. 16).

- (4) Dobře fungující právní rámec proti zneužívání trhu vyžaduje účinné prosazování. Hodnocení vnitrostátních systémů správních sankcí podle směrnice 2003/6/ES ukázalo, že ne všechny příslušné vnitrostátní orgány měly k dispozici celý soubor pravomocí, aby mohly na zneužívání trhu reagovat příslušnou sankcí. Zejména ne všechny členské státy stanovily peněžité správní sankce za obchodování zasvěcené osoby a manipulaci s trhem a výše sankcí se mezi členskými státy značně lišila. Nový legislativní akt je tudíž zapotřebí ke stanovení společných minimálních pravidel pro celou Unii.
- (5) Přijetí správních sankcí ze strany členských států pro zajištění souladu s předpisy o prevenci a boji proti zneužívání trhu se zatím ukázalo jako nedostatečné.
- (6) Je nezbytné, aby dodržování pravidel proti zneužívání trhu bylo posíleno možností ukládat trestní sankce, čímž je dán najevo silnější společenský nesouhlas ve srovnání se správními sankcemi. Stanovení trestných činů alespoň v případě závažných forem zneužívání trhu jasně nastavuje hranici chování, které je považováno za zvláště nepřijatelné, a veřejnosti a potenciálním pachatelům tak vysílá signál o tom, že příslušné orgány taková jednání berou velmi vážně.
- (7) Ne všechny členské státy stanovily trestní sankce za některé formy závažných porušení vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádí směrnice 2003/6/ES. Různé přístupy členských států oslabují jednotnost podmínek působení na vnitřním trhu a mohou být pro některé osoby podnětem k tomu, aby se dopouštěly zneužívání trhu v těch členských státech, které trestní sankce za tyto trestné činy nestanovily. Kromě toho dosud nedošlo k celounijní shodě na tom, které jednání se považuje za závažné porušení pravidel proti zneužívání trhu. Proto by měla být stanovena minimální pravidla týkající se vymezení trestných činů spáchaných fyzickými osobami, odpovědnosti právnických osob a příslušných sankcí. Společná minimální pravidla by také umožnila využívat účinnějších metod vyšetřování a rovněž by umožnila účinnější spolupráci uvnitř členských států i mezi nimi. S ohledem na finanční krizi je zřejmé, že manipulace s trhem může vést ke vzniku rozsáhlých škod s dopadem na životy milionů osob. Skandál se sazbou Libor, který se týkal závažné manipulace s referenčními hodnotami, poukázal na fakt, že problémy a mezery související s touto problematikou mají velký dopad na důvěru v trh a mohou investorům zapříčinit značné ztráty a narušit reálnou ekonomiku. Skutečnost, že chybí režimy trestních sankcí, jež by byly společné pro celou Unii, vytváří příležitosti pro osoby zneužívající trh, které těží z tolerantnějších režimů některých členských států. Kromě toho bude mít uvalení trestních sankcí za zneužívání trhu větší odrazující účinek na případné pachatele.
- (8) Zavedení trestných sankcí přinejmenším za závažné trestné činy zneužívání trhu všemi členskými státy je tudíž nezbytné k zajištění účinného provádění politiky Unie v oblasti boje proti zneužívání trhu.
- (9) Aby byla oblast působnosti této směrnice sladěna s působností nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014⁽¹⁾, mělo by být z její působnosti vyňato obchodování s vlastními akciemi v rámci programů zpětného odkupu a obchodování s cennými papíry nebo přidruženými nástroji za účelem stabilizace cenných papírů; obchody, pokyny nebo jednání v rámci měnové a devizové politiky a politiky správy veřejného dluhu; činnosti týkající se povolenek na emise v rámci prosazování politiky Unie v oblasti klimatu; a činnosti v oblasti společné zemědělské politiky Unie a společné rybářské politiky Unie.
- (10) Členské státy by měly mít povinnost zajistit, aby přinejmenším závažné případy obchodů zasvěcených osob, manipulace s trhem a nedovoleného zpřístupnění vnitřní informace byly považovány za trestné činy, pokud byly spáchány úmyslně.
- (11) Pro účely této směrnice by měly být obchodování zasvěcené osoby a nedovolené zpřístupnění vnitřní informace považovány za závažné mimo jiné v případech značného dopadu na integritu trhu, vysokého skutečného nebo potenciálního odvozeného zisku nebo vysoké skutečné nebo potenciální ztráty, které bylo zabráněno, vysoké výše škody způsobené příslušnému trhu, nebo vysoké celkové hodnoty obchodovaných finančních nástrojů. Mezi další okolnosti, které by bylo možné zohlednit, patří případy, kdy byl trestný čin spáchán v rámci zločinného spolčení nebo kdy podezřelý nebo obviněný spáchal tento čin opakovaně.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o 1 zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnice Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku).

- (12) Pro účely této směrnice by měla být manipulace s trhem považována za závažnou mimo jiné v případech značného dopadu na integritu trhu, vysokého skutečného nebo potenciálního odvozeného zisku nebo vysoké skutečné nebo potenciální ztráty, které bylo zabráněno, vysoké výše škody způsobené příslušnému trhu, nebo vysoké úrovně změny hodnoty finančního nástroje nebo spotové komoditní smlouvy či vysoké částky finančních prostředků původně použitých, nebo v případě spáchání manipulace osobou zaměstnanou nebo pracující ve finančním sektoru nebo v orgánu dohledu nebo v regulačním orgánu.
- (13) Vzhledem ke škodlivým dopadům pokusu o obchodování zasvěcené osoby a pokusu o manipulaci s trhem na integritu finančních trhů a na důvěru investorů v tyto trhy by tyto způsoby jednání měly být postihovány jako trestný čin.
- (14) Tato směrnice by měla ukládat členským státům povinnost stanovit ve svých vnitrostátních právních předpisech trestní sankce za jednání spočívající v obchodování zasvěcené osoby, manipulaci s trhem a nedovoleném zpřístupnění vnitřní informace, na které se směrnice vztahuje. Tato směrnice by neměla zakládat povinnosti ve vztahu k uplatňování těchto sankcí či jiného dostupného způsobu vymáhání práva v jednotlivých případech.
- (15) Tato směrnice by měla po členských státech vyžadovat, aby rovněž zajistily potrestání návodu a pomoci k trestným činům.
- (16) Aby byly sankce za trestné činy uvedené v této směrnici účinné a odrazující, měl by být v této směrnici stanoven minimální požadavek na horní hranici trestní sazby trestu odnětí svobody.
- (17) Tato směrnice by měla být uplatňována s ohledem na právní rámec stanovený nařízením (EU) č. 596/2014 a jeho prováděcími opatřeními.
- (18) S cílem zajistit účinné provádění evropské politiky pro zajištění integrity finančních trhů stanovené v nařízení (EU) č. 596/2014 by členské státy měly rozšířit odpovědnost za trestné činy upravené touto směrnicí na právnické osoby, a to ukládáním trestních sankcí nebo sankcí jiné než trestní povahy či jiných opatření, která jsou účinná, přiměřená a odrazující, například opatření uvedených v nařízení (EU) č. 596/2014. Mezi tyto sankce a jiná opatření může patřit zveřejnění konečného rozhodnutí o sankci uvádějící i totožnost odpovědné právnické osoby, a to s přihlédnutím k základním právům, zásadě proporcionality a možnosti ohrožení stability finančních trhů a probíhajícího vyšetřování. Pokud vnitrostátní právo stanoví možnost trestní odpovědnosti právnických osob, měly by členské státy případně rozšířit tuto trestní odpovědnost v souladu s vnitrostátním právem na trestné činy upravené touto směrnicí. Tato směrnice by členským státům neměla bránit ve zveřejňování konečných rozhodnutí o odpovědnosti či sankcích.
- (19) Členské státy by měly přijmout opatření nezbytná k zajištění toho, aby donucovací, soudní a další příslušné orgány odpovědné za vyšetřování či stíhání trestných činů stanovených v této směrnici měly možnost využívat účinných vyšetřovacích nástrojů. Jelikož je třeba přihlížet mimo jiné k zásadě proporcionality, mělo by používání takových nástrojů podle vnitrostátního práva odpovídat povaze a závažnosti vyšetřovaných trestných činů.
- (20) Jelikož tato směrnice stanoví minimální pravidla, členské státy mohou přijmout nebo zachovat přísnější trestně-právní předpisy proti zneužívání trhu.
- (21) Členské státy mohou například stanovit, že manipulace s trhem je trestným činem, pokud byla spáchána z lehkovážnosti nebo z hrubé nedbalosti.
- (22) Povinnosti podle této směrnice stanovit ve vnitrostátním právu sankce pro fyzické a právnické osoby neosvobozují členské státy od povinnosti stanovit ve vnitrostátním právu správní sankce a jiná opatření pro porušení pravidel podle nařízení (EU) č. 596/2014, ledaže by členský stát v souladu s nařízením (EU) č. 596/2014 rozhodl, že za taková porušení pravidel stanoví ve svém vnitrostátním právu pouze trestní sankce.

- (23) Oblast působnosti této směrnice je stanovena takovým způsobem, aby doplnila a zajistila účinné provedení nařízení (EU) č. 596/2014. Zatímco protiprávní činy by mělo být podle této směrnice možné trestat, jestliže byly spáchány úmyslně a alespoň v závažných případech, uložení sankcí za porušení nařízení (EU) č. 596/2014 nevyžaduje, aby byl prokázán úmysl nebo aby případy byly kvalifikovány jako závažné. Při uplatňování vnitrostátních právních předpisů, které provádějí tuto směrnici, by členské státy měly zajistit, aby ukládání trestních sankcí za trestné činy podle této směrnice a správních sankcí podle nařízení (EU) č. 596/2014 nevedlo k porušení zásady *ne bis in idem*.
- (24) Aniž jsou dotčena obecná pravidla vnitrostátního trestního práva pro ukládání a výkon trestů v souladu s konkrétními okolnostmi jednotlivých případů, ukládání sankcí by mělo být přiměřené zejména ziskům, jichž dosáhly, či ztrátám, jimž zabránily odpovědné osoby, jakož i škodě, která byla daným činem způsobena jiným osobám, a případně ve fungování trhů nebo širší ekonomiky.
- (25) Jelikož cíle této směrnice, totiž zajištění dostupnosti trestních sankcí přinejmenším za závažné případy zneužívání trhu v celé Unii, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej z důvodu rozsahu a účinků této směrnice může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (26) Intenzivnější přeshraniční činnost vyžaduje účinnou a účelnou spolupráci vnitrostátních orgánů příslušných pro vyšetřování a stíhání trestných činů zneužívání trhu. Organizace a pravomoci těchto vnitrostátních orgánů různých členských států by neměly takové spolupráci bránit.
- (27) Tato směrnice ctí základní práva a dodržuje zásady uznávané v Listině základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), jak jsou zakotveny ve Smlouvě o EU. Konkrétně by měla být uplatňována s řádným ohledem na právo na ochranu osobních údajů (článek 8), svobodu projevu a informací (článek 11), svobodu podnikání (článek 16), právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces (článek 47), presumpci nevinoty a právo na obhajobu (článek 48), zásadu zákonnosti a přiměřenosti trestných činů a trestů (článek 49) a právo nebýt dvakrát trestně stíhán nebo trestán v rámci trestního řízení za stejný trestný čin (článek 50).
- (28) Při provádění této směrnice by členské státy měly zaručit procesní práva podezřelých či obviněných osob v trestním řízení. Jejich povinnosti vyplývající z této směrnice nemají vliv na jejich povinnosti vyplývající z práva Unie týkajícího se procesních práv v trestním řízení. Nic v této směrnici není zamýšleno tak, aby omezilo svobodu tisku a svobodu projevu ve sdělovacích prostředcích do té míry, do jaké jsou tyto svobody zaručeny v Unii a v členských státech, zejména podle článku 11 Listiny a jiných příslušných ustanovení. To je třeba zdůraznit zejména ve vztahu ke zpřístupnění vnitřní informace v souladu s ustanoveními této směrnice o takovém zpřístupnění.
- (29) Aniž je dotčen článek 4 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, Spojené království se neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.
- (30) V souladu s články 1, 2, 3 a 4 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, oznámilo Irsko své přání účastnit se přijímání a používání této směrnice.
- (31) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.

(32) Evropský inspektor ochrany údajů vydal své stanovisko dne 10. února 2012 ⁽¹⁾,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví minimální pravidla pro trestní sankce za obchodování zasvěcené osoby, nedovolené zpřístupnění vnitřní informace a manipulaci s trhem, aby tak zajistila integritu finančních trhů v Unii a posílila ochranu investorů a jejich důvěru v tyto trhy.

2. Tato směrnice se vztahuje na:

- a) finanční nástroje přijaté k obchodování na regulovaném trhu nebo ty, pro něž byla podána žádost o přijetí k obchodování na regulovaném trhu;
- b) finanční nástroje obchodované v mnohostranném systému obchodování, přijaté k obchodování v mnohostranném systému obchodování nebo ty, pro něž byla podána žádost o přijetí k obchodování v mnohostranném systému obchodování;
- c) finanční nástroje obchodované v organizovaném systému obchodování;
- d) finanční nástroje, na které se nevztahují písmena a), b) nebo c), jejichž cena nebo hodnota závisí na ceně nebo hodnotě finančního nástroje uvedeného v těchto písmenech nebo na takovou cenu nebo hodnotu má dopad a které mohou zahrnovat mimo jiné i swapy úvěrového selhání nebo rozdílové smlouvy.

Tato směrnice se vztahuje též na jednání nebo obchody včetně nabídek, týkající se dražeb povolenek na emise nebo jiných od nich odvozených dražených produktů, a to i když se nejedná o finanční nástroje, na dražební platformě povolené jako regulovaný trh v souladu s nařízením Komise (EU) č. 1031/2010 ⁽²⁾. Aniž jsou dotčena jakákoli konkrétní ustanovení týkající se nabídek předložených v souvislosti s dražbou, použijí se na tyto nabídky ustanovení této směrnice týkající se pokynů k obchodování.

3. Tato směrnice se nevztahuje na:

- a) obchodování s vlastními akciemi v rámci programů zpětného odkupu, pokud se takové obchodování provádí v souladu s čl. 5 odst. 1, 2 a 3 nařízení (EU) č. 596/2014;
- b) obchodování s cennými papíry nebo přidruženými nástroji podle čl. 3 odst. 2 písm. a) a b) nařízení (EU) č. 596/2014 za účelem stabilizace, pokud se takové obchodování provádí v souladu s čl. 5 odst. 4 a 5 uvedeného nařízení;
- c) obchody, pokyny nebo jednání v rámci měnové nebo devizové politiky nebo správy veřejného dluhu v souladu s čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) č. 596/2014, obchody, pokyny nebo jednání v souladu s čl. 6 odst. 2 uvedeného nařízení, činnost v rámci politiky Unie v oblasti klimatu v souladu s čl. 6 odst. 3 uvedeného nařízení nebo činnost v oblasti společné zemědělské politiky Unie a společné rybářské politiky Unie v souladu s čl. 6 odst. 4 uvedeného nařízení;

4. Článek 5 se rovněž vztahuje na:

- a) spotové komoditní smlouvy, které nejsou velkoobchodními energetickými produkty, pokud daný obchod, pokyn nebo jednání má dopad na cenu nebo hodnotu finančního nástroje uvedeného v odstavci 2 tohoto článku;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 177, 20.6.2012, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise (EU) č. 1031/2010 ze dne 12. listopadu 2010 o harmonogramu, správě a jiných aspektech dražeb povolenek na emise skleníkových plynů v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (Úř. věst. L 302, 18.11.2010, s. 1).

- b) druhy finančních nástrojů, včetně derivátových kontraktů nebo derivátových nástrojů pro přenos úvěrového rizika, pokud obchod, pokyn, nabídka nebo jednání má dopad na cenu nebo hodnotu spotové komoditní smlouvy, kde cena nebo hodnota závisí na ceně nebo hodnotě těchto finančních nástrojů;
- c) jednání v souvislosti s referenčními hodnotami.

5. Tato směrnice se vztahuje na jakýkoli obchod, pokyn či jednání týkající se finančních nástrojů uvedených v odstavcích 2 a 4, bez ohledu na to, zda k danému obchodu, pokynu či jednání došlo na převodním místě.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „finančním nástrojem“ finanční nástroj vymezený v čl. 4 odst. 1 bodu 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ⁽¹⁾;
- 2) „spotovou komoditní smlouvou“ spotová komoditní smlouva vymezená v čl. 3 odst. 1 bodu 15 nařízení (EU) č. 596/2014;
- 3) „programem zpětného odkupu“ obchodování s vlastními akciemi v souladu s články 21 až 27 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/30/EU ⁽²⁾;
- 4) „vnitřní informací“ informace ve smyslu čl. 7 odst. 1 až 4 nařízení (EU) č. 596/2014;
- 5) „povolenkami na emise“ povolenky na emise vymezené v příloze I oddílu C bodě 11 směrnice 2014/65/EU;
- 6) „referenční hodnotou“ referenční hodnota vymezená v čl. 3 odst. 1 bodu 29 nařízení (EU) č. 596/2014;
- 7) „uznávaným tržním postupem“ konkrétní tržní postup, který uznává příslušný orgán členského státu v souladu s článkem 13 nařízení (EU) č. 596/2014;
- 8) „stabilizací“ stabilizace vymezená v čl. 3 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 596/2014;
- 9) „regulovaným trhem“ regulovaný trh vymezený v čl. 4 odst. 1 bodu 21 směrnice 2014/65/EU;
- 10) „mnohostranným systémem obchodování“ mnohostranný systém obchodování vymezený v čl. 4 odst. 1 bodu 22 směrnice 2014/65/EU;
- 11) „organizovaným systémem obchodování“ organizovaný systém obchodování vymezený čl. 4 odst. 1 bodu 23 směrnice 2014/65/EU;
- 12) „převodním místem“ převodní místo vymezené v čl. 4 odst. 1 bodu 24 směrnice 2014/65/EU;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2011/61/EU a 2002/92/ES (viz strana 349 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/30/EU ze dne 25. října 2012 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 54 druhého pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie při zakládání akciových společností a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 74).

13) „velkoobchodním energetickým produktem“ velkoobchodní energetický produkt vymezený v čl. 2 bodu 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1227/2011 ⁽¹⁾;

14) „emitentem“ emitent vymezený v čl. 3 odst. 1 bodu 21 nařízení (EU) č. 596/2014.

Článek 3

Obchodování zasvěcené osoby, doporučení nebo navádění jiné osoby k obchodování zasvěcené osoby

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby obchodování zasvěcené osoby a doporučení nebo navádění jiné osoby k obchodování zasvěcené osoby podle odstavců 2 až 8 bylo trestným činem alespoň v závažných případech a pokud byly spáchány úmyslně.

2. Pro účely této směrnice se o obchodování zasvěcené osoby jedná v případech, kdy určitá osoba disponuje vnitřní informací a využije ji při nabytí nebo zcizení finančních nástrojů, jichž se tato informace týká, na svůj vlastní účet nebo na účet třetí osoby, a to přímo nebo nepřímo.

3. Tento článek se použije na každou osobu, která disponuje vnitřní informací v důsledku toho, že tato osoba:

- a) je členem správních, řídicích nebo dozorčích orgánů emitenta nebo účastníka trhu s povolenkami na emise;
- b) má podíl na kapitálu emitenta nebo účastníka trhu s povolenkami na emise;
- c) má přístup k této informaci v souvislosti s výkonem zaměstnání, povolání nebo v souvislosti s plněním povinností;
- d) je zapojena do trestné činnosti.

Tento článek se rovněž vztahuje na každou osobu, která získala vnitřní informaci za jiných okolností než těch uvedených v prvním pododstavci, pokud tato osoba ví, že se jedná o vnitřní informaci.

4. Za obchodování zasvěcené osoby se považuje také využití vnitřní informace ke zrušení nebo změně pokynu týkajícího se finančního nástroje, jehož se tato informace týká, pokud byl tento pokyn vydán předtím, než dotyčná osoba vnitřní informaci získala.

5. V souvislosti s dražbami povolenek na emise nebo jiných, od nich odvozených dražených produktů, které se konají v souladu s nařízením (EU) č. 1031/2010, se využitím vnitřní informace podle odstavce 4 tohoto článku rovněž rozumí předložení, úprava nebo stažení nabídky učiněné osobou na její vlastní účet nebo na účet třetí osoby.

6. Pro účely této směrnice se o doporučení nebo navádění jiné osoby k obchodování zasvěcené osoby jedná v případě, kdy určitá osoba disponuje vnitřní informací a:

- a) na základě této informace doporučuje jiné osobě nabytí nebo zcizení finančních nástrojů, jichž se informace týká, nebo tuto osobu k takovému nabytí nebo zcizení navádí, nebo
- b) na základě této informace doporučuje jiné osobě zrušení nebo změnu pokynu týkajícího se finančního nástroje, jehož se informace týká, nebo tuto osobu k takovému zrušení nebo změně navádí.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1227/2011 ze dne 25. října 2011 o integritě a transparentnosti velkoobchodního trhu s energií (Úř. věst. L 326, 8.12.2011, s. 1).

7. Využití doporučení nebo návodu podle odstavce 6 se považuje za obchodování zasvěcené osoby, pokud osoba využívající tohoto doporučení nebo návodu ví, že se zakládá na vnitřní informaci.

8. Pro účely tohoto článku pouhá skutečnost, že určitá osoba disponuje nebo disponovala vnitřní informací, neznamená, že tato osoba uvedenou informaci využila a dopustila se tak prostřednictvím nabytí nebo zcizení obchodování zasvěcené osoby, je-li její jednání kvalifikováno jako legitimní podle článku 9 nařízení (EU) č. 596/2014.

Článek 4

Nedovolené zpřístupnění vnitřní informace

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby nedovolené zpřístupnění vnitřní informace podle odstavců 2 až 5 bylo trestným činem alespoň v závažných případech a pokud bylo spácháno úmyslně.

2. Pro účely této směrnice se jedná o nedovolené zpřístupnění vnitřní informace tehdy, pokud osoba disponuje vnitřní informací a zpřístupní ji jakékoli jiné osobě, s výjimkou případů, kdy dojde k tomuto zpřístupnění při běžném výkonu zaměstnání, povolání nebo v souvislosti s plněním povinností nebo kdy se zpřístupnění kvalifikuje jako sondování trhu prováděné v souladu s čl. 11 odst. 1 až 8 nařízení (EU) č. 596/2014.

3. Tento článek se vztahuje na všechny osoby, jichž se týkají situace nebo okolnosti uvedené v čl. 3 odst. 3.

4. Pro účely této směrnice se další zpřístupnění doporučení nebo návodu podle čl. 3 odst. 6 považuje za nedovolené zpřístupnění vnitřní informace podle tohoto článku, pokud osoba, která zpřístupňuje takové doporučení nebo návod, ví, že se zakládá na vnitřní informaci.

5. Tento článek se použije v souladu s potřebou chránit svobodu tisku a svobodu vyjadřování.

Článek 5

Manipulace s trhem

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby manipulace s trhem podle odstavce 2 byla trestným činem alespoň v závažných případech a pokud byla spáchána úmyslně.

2. Pro účely této směrnice se manipulací s trhem rozumějí tyto činnosti:

a) uzavření obchodu, zadání pokynu k obchodování nebo jakékoli jiné jednání, které;

i) dává nesprávné nebo zavádějící signály, pokud jde o nabídku, poptávku nebo cenu finančního nástroje nebo související spotové komoditní smlouvy, nebo

ii) zajišťuje cenu jednoho nebo více finančních nástrojů nebo související spotové komoditní smlouvy na neobvyklé nebo umělé úrovni;

leďaže jsou důvody pro uzavření obchodu nebo vydání pokynu danou osobou legitimní a tento obchod nebo tento pokyn k obchodování jsou v souladu s uznávanými tržními postupy na daném převodním místě.

b) uzavření obchodu, zadání pokynu k obchodování nebo jakákoli jiná činnost nebo jednání, které ovlivňuje cenu jednoho nebo několika finančních nástrojů nebo související spotové komoditní smlouvy, při němž jsou využívány fiktivní prostředky nebo jiná forma klamavého nebo lstivého jednání;

- c) šíření informací prostřednictvím médií, včetně internetu, nebo jakýmkoli jinými prostředky, které dávají nesprávné nebo zavádějící signály, pokud jde o nabídku, poptávku nebo cenu finančního nástroje nebo související spotové komoditní smlouvy, nebo které zajišťují cenu jednoho nebo více finančních nástrojů nebo související spotové komoditní smlouvy na neobvyklé nebo umělé úrovni, pokud osoby, které informace šíří, získávají pro sebe nebo jinou osobu výhodu nebo zisk ze šíření dotyčných informací; nebo
- d) předání nepravdivých nebo zavádějících informací nebo poskytování nepravdivých nebo zavádějících vstupních údajů, nebo jakékoli jiné jednání, které manipuluje s výpočtem referenční hodnoty.

Článek 6

Návod, pomoc a pokus

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby návod a pomoc k trestným činům uvedeným v čl. 3 odst. 2 až 5 a článcích 4 a 5 byly postihovány jako trestný čin.
2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby pokus o spáchání některého z trestných činů uvedených v čl. 3 odst. 2 až 5 a 7 a článku 5 byl postihován jako trestný čin.
3. Ustanovení čl. 3 odst. 8 se použije obdobně.

Článek 7

Trestní sankce pro fyzické osoby

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby za trestné činy uvedené v článcích 3 až 6 bylo možné uložit účinné, přiměřené a odrazující trestní sankce.
2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby trestné činy uvedené v článcích 3 a 5 podléhaly trestům odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně čtyř let.
3. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby trestný čin uvedený v článku 4 podléhal trestu odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně dvou let.

Článek 8

Odpovědnost právnických osob

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby právnické osoby mohly být činěny odpovědnými za trestné činy uvedené v článcích 3 až 6 spáchané v jejich prospěch jakoukoli osobou jednající samostatně nebo jako člen orgánu právnické osoby a působící v této právnické osobě ve vedoucím postavení na základě:
  - a) oprávnění zastupovat tuto právnickou osobu;
  - b) pravomoci přijímat rozhodnutí jménem této právnické osoby, nebo
  - c) pravomoci vykonávat kontrolu v rámci této právnické osoby.
2. Členské státy rovněž přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby právnické osoby mohly být činěny odpovědnými v případech, kdy nedostatek dohledu nebo kontroly ze strany osoby uvedené v odstavci 1 umožnil spáchání trestných činů uvedených v článcích 3 až 6 ve prospěch právnické osoby osobou spadající do její pravomoci.
3. Odpovědnost právnických osob podle odstavců 1 a 2 nevylučuje trestní stíhání fyzických osob, které jsou pachatelé, návodci nebo pomocníky trestných činů uvedených v článcích 3 až 6.

Článek 9

Sankce pro právnické osoby

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby právnická osoba odpovědná podle článku 8 podléhala účinným, přiměřeným a odrazujícím sankcím, které zahrnují pokuty trestní či jiné než trestní povahy, a mohou zahrnovat i jiné sankce, například:

- a) zbavení nároku pobírat veřejné výhody nebo podpory;
- b) dočasný nebo trvalý zákaz vykonávat obchodní činnost;
- c) uložení soudního dohledu;
- d) zrušení rozhodnutím soudu;
- e) dočasné nebo trvalé uzavření provozoven použitých ke spáchání trestného činu.

Článek 10

Soudní příslušnost

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření pro stanovení své soudní příslušnosti ve vztahu k trestným činům uvedeným v článcích 3 až 6, které byly spáchány:

- a) zcela nebo zčásti na jejich území, nebo
- b) jejich státním příslušníkem, a to alespoň v případech, kdy daný čin je považován za trestný čin v místě, kde byl spáchán.

2. Členský stát informuje Komisi, pokud se rozhodne rozšířit svou soudní příslušnost ve vztahu k trestným činům uvedeným v článcích 3 až 6, které byly spáchány mimo jeho území, na případy, kdy:

- a) pachatel má své obvyklé bydliště na jeho území; nebo
- b) trestný čin byl spáchán ve prospěch právnické osoby usazené na jeho území.

Článek 11

Odborná příprava

Aniž jsou dotčeny nezávislost soudů a rozdíly v organizaci soudnictví v rámci Unie, požádají členské státy subjekty odpovědné za odbornou přípravu soudců, státních zástupců, policejních a soudních zaměstnanců a zaměstnanců příslušných orgánů zapojených do trestního řízení a vyšetřování o poskytnutí odpovídající odborné přípravy s ohledem na cíle této směrnice.

Článek 12

Zpráva

Do 4. července 2018 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o fungování této směrnice a v případě potřeby o nutnosti ji změnit, zejména pokud jde o výklad závažných případů uvedených v čl. 3 odst. 1, čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 1, výši sankcí stanovených členskými státy a rozsah přijetí nepovinných prvků uvedených v této směrnici.

Ke zprávě Komise se případně připojí legislativní návrh.

Článek 13**Provedení**

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 3. července 2016. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Použijí tyto předpisy od 3. července 2016 s výhradou vstupu nařízení (EU) č. 596/2014 v platnost.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 14**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 15**Určení**

Tato směrnice je určena členskými státy v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 16. dubna 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/59/EU**ze dne 15. května 2014,****kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Finanční krize ukázala, že se na úrovni Unie výrazně nedostává vhodných nástrojů, s jejichž pomocí by bylo možné účinně zacházet s nezdravými úvěrovými institucemi a investičními podniky (dále společně jen „instituce“) nebo institucemi v selhání. Tyto nástroje jsou potřeba zejména k tomu, aby se předešlo platební neschopnosti, nebo pokud již platební neschopnost nastane, aby se negativní následky minimalizovaly zachováním systémově významných funkcí dotčené instituce. V době krize byly tyto problémy hlavním faktorem, který přinutil členské státy zachraňovat instituce za použití peněz daňových poplatníků. Cílem důvěryhodného rámce pro ozdravné postupy a řešení krize je v co největší míře předcházet nutnosti takových opatření.
- (2) Finanční krize zasáhla celý systém, neboť měla dopad na přístup velké části úvěrových institucí k financování. Aby se zabránilo selhání, jež by mělo následky pro celou ekonomiku, je nezbytné čelit takové krizi opatřeními, jejichž cílem je zajistit přístup k financování za stejných podmínek všem úvěrovým institucím, které jsou jinak solventní. Tato opatření zahrnují likviditu poskytovanou centrálními bankami a záruky poskytované členskými státy za cenné papíry vydané solventními úvěrovými institucemi.
- (3) Finanční trhy Unie jsou vysoce integrované a vzájemně provázané, přičemž mnohé instituce působí ve velkém rozsahu za hranicemi. Selhání přeshraniční instituce může ovlivnit stabilitu finančních trhů v jiných členských státech, v nichž tato instituce působí. Neschopnost členských států převzít kontrolu nad institucí v selhání a účinně řešit její krizi tak, aby nedošlo k většímu narušení systému, může ohrozit vzájemnou důvěru mezi členskými státy a důvěryhodnost vnitřního trhu v oblasti finančních služeb. Stabilita finančních trhů je proto nezbytnou podmínkou pro zřízení a fungování vnitřního trhu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 39, 12.2.2013, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 44, 15.2.2013, s. 68.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. května 2014.

- (4) Postupy pro řešení krize institucí nejsou v současné době na úrovni Unie nijak harmonizovány. Některé členské státy uplatňují na instituce tytéž postupy jako na jiné podniky v platební neschopnosti, přičemž v některých případech jsou tyto postupy pro instituce přizpůsobeny. Mezi právními a správními předpisy, jimiž se platební neschopnost institucí v jednotlivých členských státech řídí, panují velké hmotné i procesní rozdíly. Finanční krize navíc odhalila, že obecné postupy řešení platební neschopnosti podniků nemusí být vždy vhodné pro instituce, protože nezajišťují vždy dostatečnou rychlost zásahu, pokračování zásadních funkcí institucí a zachování finanční stability.
- (5) Proto je nutný takový systém, který by orgánům poskytl důvěryhodný soubor nástrojů k dostatečně včasnému a rychlému zásahu do nezdravé instituce či instituce v selhání tak, aby bylo zajištěno pokračování jejích zásadních finančních a ekonomických funkcí a zároveň se minimalizovaly dopady selhání instituce na hospodářství a finanční systém. Tento systém by měl zajistit, aby akcionáři nesli ztráty jako první a aby věřitelé nesli ztráty po akcionářích, přičemž žádnému věřiteli by neměly vzniknout větší ztráty, než jaké by mu vznikly, pokud by daná instituce byla likvidována v běžném úpadkovém řízení, a to v souladu se zásadou stanovenou v této směrnici, že žádný věřitel se nesmí dostat do méně výhodného postavení. Nové pravomoci by měly orgánům například umožnit udržet nepřetržitý přístup k vkladům a platebním transakcím, popřípadě prodat životaschopné části instituce a rozdělit spravedlivým a předvídatelným způsobem ztráty. Uvedené cíle by měly napomoci zamezit destabilizaci finančních trhů a minimalizovat náklady pro daňové poplatníky.
- (6) Průběžný přezkum regulačního rámce, zejména navýšení kapitálových a likvidních rezerv a lepší nástroje politik makrobezpečnostního dohledu, by měl do budoucna snížit pravděpodobnost krizí a upevnit odolnost institucí vůči ekonomickému napětí, ať již bude způsobeno systémovými poruchami nebo událostmi týkajícími se jednotlivých institucí. Není však možné vytvořit regulační a dohledový rámec, jenž by dokázal zabránit tomu, aby tyto instituce měly v budoucnu potíže. Členské státy by proto měly být připraveny a měly by mít vhodné nástroje pro ozdravné postupy a řešení krize v situacích, kdy dochází současně k systémovým krizím i k selhání jednotlivých institucí. Mezi tyto nástroje by měly patřit mechanismy, jež orgánům umožní účinně přistupovat k institucím v selhání nebo institucím, jejichž selhání je pravděpodobné.
- (7) Výkon těchto pravomocí a přijatá opatření by měly zohledňovat okolnosti, za nichž k selhání došlo. Vyskytne-li se krize u jednotlivé instituce a zbývající části finančního systému jí nejsou postiženy, měly by mít orgány možnost vykonávat pravomoci k řešení krize bez velkých ohledů na šíření krize. V nestabilním prostředí by se měla naproti tomu věnovat větší pozornost tomu, aby nedošlo k destabilizaci finančních trhů.
- (8) Řešení krize instituce, které ji udržuje jako fungující podnik, může v krajním případě zahrnovat i vládní nástroje finanční stabilizace, včetně přechodného veřejného vlastnictví. Je proto nutné strukturovat pravomoci k řešení krize a mechanismy financování k řešení krizí tak, aby veškeré případné přebytky z restrukturalizace instituce, jejíž ozdravení orgány provedly, případly daňovým poplatníkům. Odpovědnost a přijetí rizika by měla doprovázet odměna.
- (9) Některé členské státy již provedly legislativní změny, které zavádějí mechanismy k řešení krize institucí v selhání; jiné oznámily svůj záměr takové mechanismy zavést v případě, že nebudou přijaty na úrovni Unie. Je pravděpodobné, že neexistence společných podmínek, pravomocí a procesů k řešení krize institucí bude překážkou řádného fungování vnitřního trhu a spolupráce vnitrostátních orgánů při zacházení s přeshraničními skupinami úvěrových institucí v selhání. To platí zejména tam, kde v důsledku různých přístupů nemají vnitrostátní orgány stejnou úroveň kontroly či stejnou schopnost řešit krizi institucí. Tyto rozdíly mezi režimy řešení krize mohou odlišně ovlivňovat náklady financování institucí v jednotlivých členských státech a případně narušovat hospodářskou soutěž mezi institucemi. Účinné režimy řešení krize ve všech členských státech jsou nezbytné i k zajištění toho, aby instituce nemohly být ve výkonu svého práva usazování na vnitřním trhu omezovány finančními možnostmi svého domovského členského státu zvládnout jejich selhání.
- (10) Uvedené překážky by měly být odstraněny a měla by být přijata pravidla pro zajištění toho, aby ustanovení o vnitřním trhu nebyla oslabována. Za tím účelem by pravidla upravující řešení krize institucí měla podléhat společným minimálním harmonizačním pravidlům.

- (11) Je třeba zajistit soudržnost s platnou právní úpravou Unie v oblasti finančních služeb a také maximální možnou finanční stabilitu v široké škále institucí, a proto by se měl režim řešení krize vztahovat na instituce podléhající požadavkům obezřetnosti stanoveným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽¹⁾ a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽²⁾. Tento režim by se měl rovněž vztahovat na finanční holdingové společnosti a smíšené finanční holdingové společnosti podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ⁽³⁾, jakož i na holdingové společnosti se smíšenou činností a finanční instituce, pokud jsou dceřiným podnikem instituce nebo finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti nebo holdingové společnosti se smíšenou činností a vztahuje se na ně dohled nad mateřským podnikem na konsolidovaném základě. Krize ukázala, že platební neschopnost subjektu ve skupině se může záhy projevit na platební schopnosti celé skupiny, a může tak mít dokonce systémové dopady. Orgány by tudíž měly mít k dispozici účinná opatření pro takové subjekty, aby se zabránilo šíření krize a vznikl soudržný program řešení krize pro celou skupinu, jelikož platební neschopnost subjektu ve skupině by se mohla záhy projevit na platební schopnosti celé skupiny.
- (12) Pro zajištění soudržnosti právního rámce by se na ústřední protistrany vymezené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ⁽⁴⁾ a na centrální depozitáře cenných papírů vymezené v budoucím nařízení Evropského parlamentu a Rady o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů mohla vztahovat samostatná legislativní iniciativa vytvářející rámec pro ozdravné postupy a řešení krize těchto subjektů.
- (13) Použitím nástrojů a pravomocí k řešení krize stanovených touto směrnicí mohou být narušena práva akcionářů a věřitelů. Zvláště pravomoc orgánů převádět akcie nebo veškerá aktiva instituce, popřípadě jejich část, soukromému kupujícímu bez svolení akcionářů zasahuje do jejich vlastnických práv. Kromě toho pravomoc rozhodnout, které závazky by měly být z instituce v selhání vyvedeny s ohledem na cíle zajištění kontinuity služeb a zabránění nepříznivým dopadům na finanční stabilitu, může ovlivnit rovné zacházení s věřiteli. Opatření k řešení krize by tedy měla být přijímána, pouze pokud je to nezbytné ve veřejném zájmu, a jakýkoli zásah do práv akcionářů a věřitelů vyplývající z opatření k řešení krize by měl být slučitelný s Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Zejména v případech, kdy se věřitelům patřícím do téže třídy dostane v souvislosti s opatřením k řešení krize rozdílného zacházení, mělo by být takové rozlišení odůvodněno veřejným zájmem a úměrné rizikům, na něž jsou tato opatření zacílena, a nemělo by být přímo ani nepřímou diskriminační na základě státní příslušnosti.
- (14) Orgány by měly v souvislosti s ozdravnými plány a plány řešení krize a při použití různých pravomocí a nástrojů, které mají k dispozici, vzít v úvahu povahu podnikání, vlastnickou strukturu, právní formu, rizikový profil, velikost a právní status instituce a její propojenost s ostatními institucemi nebo obecně s finančním systémem, rozsah a složitost jejich činností, zda je členem institucionálního systému ochrany nebo jiných vzájemných systémů solidarity, zda provádí investiční služby nebo činnosti a zda je pravděpodobné, že by její selhání a následná likvidace v běžném úpadečkovém řízení měly výrazně nepříznivý dopad na finanční trhy, na jiné instituce, na podmínky financování nebo na ekonomiku obecně; měly by rovněž zajistit, aby byl režim uplatňován vhodně a přiměřeně a aby byla minimalizována administrativní zátěž související s povinnostmi vypracování ozdravného plánu a plánu řešení krize. Vzhledem k tomu, že obsah a informace uvedené v této směrnici a její příloze zavádějí minimální normu pro instituce, jež mají zjevně systémový význam, smějí orgány vůči jednotlivým institucím uplatňovat odlišné nebo výrazně nižší požadavky na ozdravné plány a plány řešení krize a na poskytování informací vůči jednotlivým institucím a delší než roční frekvenci aktualizace. U malých institucí s nízkou provázaností a složitostí by mohl být ozdravný plán omezen na určité základní informace o jejich struktuře, podmínkách pro zahájení ozdravných opatření a variantách ozdravných opatření. Lze-li povolit, aby instituce vstoupila do platební neschopnosti, mohl by být omezen rozsah plánu řešení krize. Mimoto by měl být tento

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176 ze dne 27.6.2013, s. 338).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu a o změně směrnice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES (Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 7.2.2012, s. 1).

režim uplatňován tak, aby nebyla ohrožena stabilita finančních trhů. Zejména v situacích, kdy se objevují rozsáhlejší problémy nebo dokonce pochybnosti o odolnosti celé řady institucí, je nezbytné, aby orgány zvážily riziko šíření krize vyplývající z opatření přijatých v souvislosti s jakoukoli jednotlivou institucí.

- (15) Za účelem zajištění žádoucí rychlosti opatření, zaručení nezávislosti na ekonomických aktérech a zabránění střetu zájmů by členské státy měly plněním funkcí a úkolů ve vztahu k řešení krize podle této směrnice pověřit orgány veřejné správy nebo orgány, jimž jsou svěřeny pravomoci v oblasti veřejné správy. Členské státy by měly zajistit, aby byly těmto orgánům příslušným k řešení krize přiděleny odpovídající zdroje. Určení veřejných orgánů by nemělo vyloučit ani přenesení pravomoci v mezích působnosti orgánu příslušného k řešení krize. Není ovšem nutné předepisovat členským státům typ orgánu nebo orgánů, které by měly určit jako svůj orgán příslušný k řešení krize. Harmonizace tohoto aspektu by sice usnadnila koordinaci, představovala by však výrazný zásah do ústavních a správních systémů členských států. Dostatečné míry koordinace lze dosáhnout i s využitím méně rušivého požadavku: veškeré vnitrostátní orgány podílející se na řešení krize institucí by měly být zastoupeny v kolegiích k řešení krize, na jejichž půdě by se měla uskutečňovat koordinace na přeshraniční úrovni nebo úrovni Unie. Členské státy by si tedy samy měly zvolit, které orgány budou odpovídat za použití nástrojů k řešení krize a za výkon pravomocí stanovených v této směrnici. Pokud členský stát určí jako orgán příslušný k řešení krize orgán odpovědný za obezřetnostní dohled nad institucemi (dále jen „příslušný orgán“), měla by být přijata náležitá strukturální opatření pro oddělení funkce dohledu a funkce řešení krize. Oddělení těchto dvou funkcí by nemělo bránit tomu, aby měla funkce řešení krize přístup k jakýmkoli informacím, jež má k dispozici funkce dohledu.
- (16) S ohledem na dopady, které může mít selhání instituce na finanční systém a ekonomiku členského státu, i případnou potřebu využít k řešení krize veřejných finančních prostředků by do procesu krizového řízení a řešení krize měla být již v počáteční fázi zapojena ministerstva financí i další dotčená ministerstva členských států.
- (17) Účinné řešení krize institucí nebo subjektů skupin působících na úrovni Unie vyžaduje, aby příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize spolupracovaly v kolegiu pro dohled a kolegiu k řešení krize ve všech fázích, na které se vztahuje tato směrnice, od přípravy ozdravných plánů a plánů řešení krize po vlastní řešení krize instituce. Neshodnou-li se vnitrostátní orgány na rozhodnutích, jež se mají přijmout vůči institucím v souladu s touto směrnicí, měl by Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) (dále jen „EBA“ nebo „orgán EBA“), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2010/1093⁽¹⁾, jako poslední instance plnit úlohu zprostředkování, pokud tak tato směrnice stanoví. V určitých případech tato směrnice stanoví závazné zprostředkování poskytované orgánem EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010. Uvedené závazné zprostředkování nebrání provádění nezávazného zprostředkování v souladu s článkem 31 nařízení (EU) č. 1093/2010 v jiných případech.
- (18) Rozhodnutí přijatá v rámci řešení krize institucí nebo skupin působících na úrovni Unie by měla být rovněž zacílena na zachování finanční stability a minimalizaci hospodářských a sociálních dopadů v členských státech, v nichž instituce nebo skupina působí.
- (19) V zájmu účinného zacházení s institucemi v selhání by orgány měly mít pravomoc ukládat přípravná a preventivní opatření.
- (20) Vzhledem k rozšíření odpovědnosti a úkolů EBA, které stanoví tato směrnice, by Evropský parlament, Rada a Komise měly dbát na to, aby byly neprodleně k dispozici přiměřené lidské a finanční zdroje. Za tímto účelem by měly být tyto úkoly náležitě zohledněny v postupu pro sestavení, plnění a kontrolu jeho rozpočtu, který je uveden v člancích 63 a 64 nařízení (EU) č. 1093/2010. Evropský parlament a Rada by měly zajistit, aby byly dodrženy co nejvyšší normy efektivit.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (21) Je nezbytné, aby instituce vypracovaly a pravidelně aktualizovaly ozdravné plány uvádějící opatření, která tyto instituce mají přijmout za účelem nápravy své finanční situace po závažném zhoršení. Tyto plány by měly být podrobné a měly by vycházet z realistických předpokladů použitelných v celé škále důkladných a náročných scénářů. Požadavek na vypracování ozdravného plánu by však měl být používán přiměřeně s ohledem na systémový význam instituce nebo skupiny a její propojenost, mimo jiné i prostřednictvím vzájemných záručních režimů. V souladu s tím by měl požadovaný obsah zohledňovat povahu zdrojů financování instituce, včetně vzájemně zaručeného financování nebo vzájemně zaručených závazků, a míru spolehlivě dostupné podpory skupiny. Instituce by měly mít povinnost předkládat své plány příslušným orgánům k celkovému posouzení, včetně toho, zda jsou tyto plány komplexní a dokázaly by skutečně a včas obnovit životaschopnost instituce, i v obdobích závažných finančních obtíží.
- (22) Ozdravné plány by měly obsahovat případná opatření, jež by vedení dotčené instituce mohlo přijmout, pokud jsou splněny podmínky pro včasný zásah.
- (23) Při určování toho, zda by mohlo opatření soukromého sektoru zabránit selhání instituce v přiměřené lhůtě, by měl relevantní orgán vzít v úvahu účinnost opatření včasného zásahu přijatých ve lhůtě předem stanovené příslušným orgánem. Při vypracovávání skupinových ozdravných plánů by měl být vzat v úvahu potenciální dopad ozdravných opatření na všechny členské státy, v nichž skupina působí.
- (24) Pokud instituce nepředloží náležitý ozdravný plán, měly by mít příslušné orgány pravomoc uložit uvedené instituci, aby přijala nezbytná opatření k odstranění věcných nedostatků plánu. Tímto požadavkem může být dotčena svoboda podnikání zaručená článkem 16 Listiny. Omezení tohoto základního práva je však nezbytné pro dosažení cílů finanční stability. Konkrétněji je takové omezení nezbytné pro posílení podnikání institucí a k zamezení tomu, aby instituce nadměrně rostly nebo přijímaly nadměrná rizika, aniž by byly schopny řešit neúspěchy a ztráty a obnovit svůj kapitál. Toto omezení je přiměřené, neboť umožňuje preventivní opatření v rozsahu, v němž jsou nezbytná za účelem řešení nedostatků, a je proto v souladu s článkem 52 Listiny.
- (25) Nezbytnou složkou účinného řešení krize je jeho plán. Orgány by měly mít k dispozici veškeré informace, které potřebují k určení a zajištění kontinuity zásadních funkcí. Obsah plánu řešení krize by však měl být úměrný systémovému významu instituce či skupiny.
- (26) Vzhledem k tomu, že instituce nejlépe zná vlastní fungování a problémy z něho vyplývající, měly by orgány příslušné k řešení krize vypracovávat plány řešení krize mimo jiné na základě informací poskytnutých dotčenými institucemi.
- (27) Za účelem dodržení zásady proporcionality a zabránění nadměrné administrativní zátěži by měly mít příslušné orgány a tam, kde je to relevantní, orgány příslušné k řešení krize možnost v omezeném počtu případů stanovených touto směrnicí upustit v jednotlivých případech od požadavků týkajících se vypracování ozdravných plánů a plánů řešení krize. Tyto případy zahrnují instituce přidružené k ústřednímu subjektu, které jsou zcela nebo zčásti osvobozeny od obezřetnostních požadavků vnitrostátním právem v souladu s článkem 21 směrnice 2013/36/EU, a instituce, jež spadají pod institucionální systém ochrany podle čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013. V každém případě by se udělení takové výjimky mělo řídit podmínkami stanovenými touto směrnicí.
- (28) S ohledem na kapitálovou strukturu institucí přidružených k ústřednímu subjektu by tyto instituce pro účely této směrnice neměly být povinny vypracovávat každá samostatný ozdravný plán nebo plán řešení krize výhradně z toho důvodu, že ústřední subjekt, k němuž jsou přidruženy, podléhá přímému dohledu Evropské centrální banky.

- (29) Orgány příslušné k řešení krize by na základě posouzení způsobilosti k řešení krize provedeného relevantními orgány příslušnými k řešení krize měly mít pravomoc požadovat přímo či nepřímo, prostřednictvím příslušného orgánu, změny struktury a organizace institucí a přijímat nezbytná a přiměřená opatření ke snížení nebo odstranění věcných překážek pro používání nástrojů k řešení krize a k zajištění způsobilosti dotčených subjektů k řešení krize. Vzhledem k potenciálně systémové povaze všech institucí je pro zachování finanční stability zásadní, aby orgány mohly řešit krizi jakékoli instituce. Aby bylo respektováno právo podnikat stanovené v článku 16 Listiny, měla by být diskreční pravomoc orgánů omezena na to, co je nezbytné ke zjednodušení struktury a operací instituce výlučně pro zlepšení její způsobilosti k řešení krize. Kromě toho by veškerá opatření uložená pro tyto účely měla být v souladu s právem Unie. Opatření by neměla být přímo ani nepřímo diskriminační na základě státní příslušnosti a měla by být odůvodněna naléhavým důvodem veřejného zájmu na finanční stabilitě. Opatření by navíc neměla překračovat meze toho, co je k dosažení těchto cílů nezbytné. Při určování opatření, která mají být přijata, by orgány příslušné k řešení krize měly vzít v úvahu varování a doporučení Evropské rady pro systémová rizika, zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ⁽¹⁾
- (30) Navržená opatření směřující k řešení či odstranění překážek bránících způsobilosti instituce či skupiny k řešení krize by institucím neměla bránit ve výkonu práva usazování, které jim uděluje Smlouva o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).
- (31) Ozdravné plány a plány řešení krize by neměly předpokládat přístup k mimořádné veřejné finanční podpoře nebo vystavovat riziku ztrát daňové poplatníky.
- (32) Skupinové plánování ozdravných postupů a řešení krize podle této směrnice by se mělo vztahovat na všechny skupiny institucí, nad nimiž je dohled vykonáván na konsolidovaném základě, včetně skupin, jejichž podniky mají vzájemné vztahy ve smyslu čl. 22 odst. 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ⁽²⁾. Ozdravné plány a plány řešení krize by měly brát v úvahu finanční, technickou a podnikatelskou strukturu příslušné skupiny. Pokud jsou pro instituce, které jsou součástí skupiny, vypracovány individuální ozdravné plány a plány řešení krize, měly by relevantní orgány usilovat o co nejvyšší míru jednotnosti s ozdravnými plány a plány řešení krize ostatních subjektů skupiny.
- (33) Obecně by mělo platit, že se skupinové ozdravné plány a skupinové plány řešení krize vypracovávají pro skupinu jako celek a stanoví opatření ve vztahu k mateřské instituci i jednotlivým dceřiným podnikům, které jsou součástí dané skupiny. Relevantní orgány jednající v kolegiu k řešení krize by měly vyvinout veškeré úsilí, aby dosáhly společného rozhodnutí o posouzení a přijetí daných plánů. Ve zvláštních případech, v nichž byl vypracován individuální ozdravný plán nebo plán řešení krize, by však do oblasti působnosti skupinového ozdravného plánu posouzeného orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě ani skupinového plánu řešení krize, o němž rozhoduje orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny, neměly spadat subjekty skupiny, ve vztahu k nimž relevantní orgány posoudily nebo vypracovaly individuální plány.
- (34) Při vypracovávání skupinových plánů řešení krize by měl být brán konkrétně v úvahu potenciální dopad opatření k řešení krize ve všech členských státech, v nichž skupina působí. Na vypracovávání plánu by se měly podílet orgány příslušné k řešení krize z členských států, v nichž má skupina dceřiné podniky.
- (35) Ozdravné plány a plány řešení krize by měly zahrnovat postupy pro informování zástupců zaměstnanců a konzultace s nimi po celou dobu procesu ozdravení a řešení krize, je-li to relevantní. V tomto ohledu by se měly dodržovat případné kolektivní smlouvy nebo jiná ujednání sociálních partnerů a vnitrostátní a unijní právo upravující zapojení odborů a zástupců zaměstnanců do procesů restrukturalizace společností.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1092/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o makroobezřetnostním dohledu nad finančním systémem na úrovni Evropské unie a o zřízení Evropské rady pro systémová rizika (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

- (36) S ohledem na citlivost informací, které ozdravné plány a plány řešení krize obsahují, by se na tyto důvěrné informace v nich obsažené měla vztahovat ustanovení této směrnice o důvěrnosti.
- (37) Příslušné orgány by měly předat ozdravné plány a jejich veškeré změny relevantním orgánům příslušným k řešení krize a ty by měly předat plány řešení krize a jejich veškeré změny těmto příslušným orgánům, aby byly všechny relevantní orgány příslušné k řešení krize neustále plně informovány.
- (38) Poskytování finanční podpory jedním subjektem přeshraniční skupiny jinému subjektu téže skupiny je v současnosti v některých členských státech omezeno řadou ustanovení vnitrostátního práva. Cílem těchto ustanovení je chránit věřitele a akcionáře každého ze subjektů. Tato ustanovení však nezohledňují vzájemnou závislost subjektů téže skupiny. Je tudíž vhodné stanovit, za jakých podmínek je možné převádět finanční podporu mezi subjekty přeshraniční skupiny institucí za účelem zajištění finanční stability skupiny jako celku, aniž by to ohrozilo likviditu nebo platební schopnost subjektu skupiny, který podporu poskytuje. Finanční podpora mezi subjekty skupiny by měla být dobrovolná a měly by se na ni vztahovat odpovídající záruky. Je vhodné, aby členské státy přímo ani nepřímo nepodmiňovaly výkon práva na usazování existencí dohody o poskytování finanční podpory. Ustanoveními o vnitroskupinové finanční podpoře podle této směrnice není dotčena smluvní nebo zákonná úprava ručení mezi institucemi, která zúčastněné instituce chrání prostřednictvím vzájemných záruk a rovnocenných ujednání. Pokud příslušný orgán vnitroskupinovou finanční podporu omezí nebo zakáže a pokud skupinový ozdravný plán na vnitroskupinovou finanční podporu odkazuje, je třeba omezení nebo zákaz považovat za věcnou změnu pro účely revize ozdravného plánu.
- (39) Během fází ozdravení a včasného zásahu, jež stanoví tato směrnice, by si akcionáři měli podržet kontrolu nad danou institucí a plnou odpovědnost, s výjimkou případů, kdy je příslušným orgánem jmenován dočasný správce. Této odpovědnosti by měli pozbýt, jakmile v dané instituci zaveden režim řešení krize.
- (40) Pro zachování finanční stability je důležité, aby příslušné orgány dokázaly napravit narušenou finanční a hospodářskou situaci instituce dříve, než se instituce dostane do bodu, kdy již orgány nemají jinou možnost než přistoupit k řešení krize. Za tím účelem by příslušné orgány měly být vybaveny pravomocemi k včasnému zásahu, včetně pravomoci jmenovat dočasného správce, který nahradí vedoucí orgán a vrcholné vedení instituce nebo s nimi dočasně spolupracuje. Úkolem dočasného správce by mělo být vykonávat jakékoli jemu svěřené pravomoci s cílem podporovat řešení za účelem nápravy finanční situace instituce. Jmenování dočasného správce by však nemělo nepřiměřeně zasahovat do práv akcionářů nebo vlastníků či procesních povinností stanovených právem Unie nebo vnitrostátním právem v oblasti obchodních společností a mělo by respektovat mezinárodní závazky Unie či členských států týkající se ochrany investic. Mezi pravomoci k včasnému zásahu by měly patřit i pravomoci již stanovené směrnicí 2013/36/EU pro okolnosti jiné než ty, které jsou považovány za včasný zásah, a také další situace považované za nezbytné k obnově finančního zdraví instituce.
- (41) Rámec pro řešení krize by měl zajistit včasné zahájení řešení krize předtím, než se finanční instituce dostane do rozvahové platební neschopnosti a než se zcela vyčerpá její kapitál. Řešení krize by mělo být zahájeno, jakmile příslušný orgán po konzultaci s orgánem příslušným k řešení krize shledá, že instituce je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné a alternativní opatření stanovená touto směrnicí by v přiměřené lhůtě jejímu selhání zabránila. Výjimečně mohou členské státy stanovit, že vedle příslušného orgánu může zjištění, že instituce je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné, učinit i orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem. Skutečnost, že instituce nesplňuje požadavky na schválení, by neměla sama o sobě odůvodňovat zahájení řešení krize, zejména pokud instituce dosud je nebo pravděpodobně bude životaschopná. Instituce by měla být považována za instituci, jež je v selhání nebo jejíž selhání je pravděpodobné, pokud porušuje nebo pravděpodobně v blízké budoucnosti poruší požadavky pro pokračující povolení, pokud aktiva instituce jsou nebo pravděpodobně v blízké budoucnosti budou menší než její závazky, pokud instituce není nebo pravděpodobně v blízké budoucnosti nebude schopna splácet své splatné závazky, nebo pokud instituce požaduje mimořádnou veřejnou finanční podporu s výjimkou zvláštních okolností stanovených v této směrnici. Skutečnost, že instituce potřebuje od centrální banky nouzové poskytnutí likvidity, by neměla být sama o sobě podmínkou postačující k prokázání toho, že instituce není nebo v blízké budoucnosti nebude schopna splácet své splatné závazky.

Pokud by tuto facilitu některý stát zaručoval, podléhala by instituce, která by k této facilitě měla přístup, rámci pro státní podporu. V zájmu zachování finanční stability, zejména v případě systémového nedostatku likvidity, by neměly státní záruky za likviditní facility poskytnuté centrálními bankami nebo státní záruky za nově vydané závazky za účelem nápravy závažného narušení ekonomiky členského státu vyvolat řešení krize, pokud je splněna řada podmínek. Opatření státních záruk by měla být zejména schválena v rámci státní podpory, neměla by být součástí většího balíku pomoci a uplatnění záručních opatření by mělo být přísně časově omezeno. Záruky členských států za akciové pohledávky by měly být zakázané. Poskytne-li členský stát záruku za nově vydané závazky jiné než kapitálové účasti, zajistí, aby za tuto záruku instituce poskytla dostatečné protiplnění. Kromě toho by poskytnutí mimořádné veřejné finanční podpory nemělo vyvolat řešení krize v případech, kdy členský stát jakožto preventivní opatření převezme kapitálovou účast v instituci, včetně instituce ve veřejném vlastnictví, která splňuje příslušné kapitálové požadavky. Může se jednat například o situaci, kdy se od instituce požaduje získání nového kapitálu s ohledem na výsledek zátěžového testu vycházejícího ze scénářů nebo rovnocenných kroků provedených orgány makrobezpečnostního dohledu, které zahrnují požadavek stanovený za účelem zachování finanční stability v kontextu systémové krize, avšak daná instituce nemůže kapitál získat ze soukromých zdrojů na trzích. Instituce by se neměla považovat za instituci, jež je v selhání nebo jejíž selhání je pravděpodobné, výhradně na základě toho, že jí byla poskytnuta mimořádná veřejná finanční podpora před vstupem této směrnice v platnost. Přístup k likviditním facilitám, včetně nouzového poskytnutí likvidity centrálními bankami, může rovněž představit státní podporu podle rámce pro státní podporu.

- (42) V případě řešení krize skupiny s přeshraniční působností by měl být při přijímání opatření k řešení krize vzat v úvahu potenciální dopad řešení krize ve všech členských státech, v nichž instituce nebo skupina působí.
- (43) Pravomoci orgánů příslušných k řešení krize by se měly vztahovat i na holdingové společnosti, je-li holdingová společnost i dceřiná instituce, ať už v Unii nebo ve třetí zemi, v selhání nebo je-li jejich selhání pravděpodobné. Bez ohledu na skutečnost, že holdingová společnost nemusí být v selhání nebo její selhání nemusí být pravděpodobné, by se pravomoci orgánů příslušných k řešení krize měly vztahovat také na holdingové společnosti, pokud jedna nebo více dceřiných institucí splňuje podmínky zahájení řešení krize nebo pokud instituce třetí země splňuje podmínky řešení krize v této třetí zemi, je-li použití nástrojů a pravomocí k řešení krize vůči holdingové společnosti nezbytné k řešení krize jednoho nebo více jejích dceřiných podniků nebo k řešení krize celé skupiny.
- (44) Je-li instituce v selhání nebo je-li její selhání pravděpodobné, měly by mít vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize k dispozici minimální harmonizovaný soubor nástrojů a pravomocí k řešení krize. Na jejich používání by se měly vztahovat společné podmínky, účel a obecné zásady. Jakmile orgán příslušný k řešení krize rozhodne zavést v instituci režim řešení krize, měla by být běžná úpadková řízení vyloučena, ledaže je nutné je použít v kombinaci s použitím nástrojů k řešení krize a z podnětu orgánu příslušného k řešení krize. Členské státy by měly mít možnost udělit orgánům příslušným k řešení krize pravomoci a nástroje nad rámec těch, jež jsou jim uděleny podle této směrnice. Používání takových dalších nástrojů a pravomocí by však mělo být v souladu se zásadami a účelem řešení krize stanovenými touto směrnicí. Použitím takových nástrojů a pravomocí by zejména nemělo být dotčeno účinné řešení krize přeshraničních skupin.
- (45) S cílem zabránit morálnímu hazardu by instituce v selhání měla mít možnost trh opustit bez ohledu na svou velikost a provázanost na ostatní subjekty a bez narušení systému. Instituce v selhání by v zásadě měla být likvidována v běžném úpadkovém řízení. Likvidace v běžném úpadkovém řízení by však mohla ohrozit finanční stabilitu, přerušit poskytování zásadních funkcí a ovlivnit ochranu vkladatelů. V takovém případě je velmi pravděpodobné, že existuje veřejný zájem na zavedení režimu řešení krize v instituci a na použití nástrojů k řešení krize spíše než využití běžných úpadkových řízení. Účelem řešení krize by tudíž mělo být zajištění kontinuity zásadních funkcí, zabránění nepříznivým dopadům na finanční stabilitu, ochrana veřejných finančních prostředků minimalizováním toho, aby se instituce v selhání spoléhaly na mimořádnou veřejnou finanční podporu, a ochrana pojištěných vkladatelů, investorů a finančních prostředků a aktiv klientů.
- (46) Před použitím nástrojů k řešení krize by měla být vždy zvážena likvidace instituce v selhání v běžném úpadkovém řízení. Instituce v selhání by měla být použitím nástrojů k řešení krize zachována jako fungující podnik v maximální možné míře za použití soukromých prostředků. Toho lze dosáhnout prodejem kupujícímu ze soukromého sektoru či fúzí s ním nebo po odpisu závazků instituce nebo po konverzi jejího dluhu na kapitál s cílem provést rekapitalizaci.

- (47) Při používání nástrojů k řešení krize a výkonu pravomocí k řešení krize by orgány příslušné k řešení krize měly přijmout veškeré vhodné kroky k zajištění toho, aby byla opatření k řešení krize přijímána v souladu se zásadami, mezi něž patří, že odpovídající podíl ztrát nesou akcionáři a věřitelé, že by v zásadě mělo dojít k výměně vedení, že náklady na řešení krize instituce jsou minimalizovány a že se věřitelům téže třídy dostane spravedlivého zacházení. Zejména v případech, kdy se věřitelů patřících do téže třídy dostane v souvislosti s opatřením k řešení krize rozdílného zacházení, mělo by být takové rozlišení odůvodněno veřejným zájmem a nemělo by být přímo ani nepřímo diskriminační na základě státní příslušnosti. Zahrnuje-li použití nástrojů k řešení krize poskytnutí státní podpory, měl by být zásah posouzen v souladu s příslušnými pravidly státní podpory. Otázky státní podpory mohou mimo jiné vyvstat, pokud jsou při řešení krize institucí v selhání využity fondy pro řešení krizí nebo systémy pojištění vkladů.
- (48) Při používání nástrojů k řešení krize a při výkonu pravomoci k řešení krize by měly orgány příslušné k řešení krize, je-li to relevantní, informovat zástupce zaměstnanců a konzultovat s nimi. V tomto ohledu by se měly plně zohlednit případné kolektivní smlouvy nebo jiná ujednání sociálních partnerů.
- (49) Omezení práv akcionářů a věřitelů by měla být v souladu s článkem 52 Listiny. Nástroje k řešení krize by proto měly být použity pouze na instituce, jež jsou v selhání nebo jejichž selhání je pravděpodobné, a pouze pokud je to nezbytné ke splnění cíle finanční stability v obecném zájmu. Nástroje k řešení krize by se zejména měly použít, pokud instituci nelze likvidovat v běžném úpadečném řízení, aniž by byl destabilizován finanční systém, pokud jsou tato opatření nezbytná k zajištění rychlého převodu a kontinuity systémově významných funkcí a pokud neexistuje přiměřená vyhlídka případného alternativního soukromého řešení, včetně zvýšení kapitálu stávajícími akcionáři nebo jakoukoli třetí stranou, jež by postačovalo k obnovení plné životaschopnosti instituce. Při používání nástrojů k řešení krize a při výkonu pravomocí k řešení krize by měla být rovněž zohledněna zásada proporcionality a specifické rysy právní formy instituce.
- (50) Zásah do majetkových práv by neměl být nepřiměřený. Dotčeným akcionářům a věřitelům by neměly vzniknout větší ztráty, než které by jim vznikly, pokud by v době přijetí rozhodnutí o řešení krize došlo k likvidaci instituce. V případě částečného převodu aktiv instituce v režimu řešení krize na soukromého kupujícího nebo překlennovací banku by zbývající část takové instituce měla být likvidována v běžném úpadečném řízení. V zájmu ochrany akcionářů a věřitelů, kteří zůstanou v likvidačním řízení instituce, by tito akcionáři a věřitelé měli mít nárok obdržet v likvidačním řízení úhradu svých pohledávek nebo náhradu za ně, která by neměla být nižší než odhad toho, co by získali zpět, pokud by celá instituce byla likvidována v běžném úpadečném řízení.
- (51) Na ochranu práva akcionářů a věřitelů by měly být stanoveny jasné povinnosti ohledně ocenění aktiv a závazků instituce v režimu řešení krize a v případech, kdy je to vyžadováno touto směrnicí, ohledně ocenění zacházení, jehož by se akcionářům a věřitelům dostalo, pokud by instituce byla likvidována v běžném úpadečném řízení. Mělo by být možné zahájit takové ocenění již ve fázi včasného zásahu. Před přijetím jakýchkoli opatření k řešení krize by mělo být provedeno spravedlivé a realistické ocenění aktiv a závazků instituce. Takové ocenění by mělo podléhat soudnímu přezkumu pouze společně s rozhodnutím o řešení krize. Dále by v případech, kdy je to vyžadováno touto směrnicí, mělo být po použití nástrojů k řešení krize provedeno následné srovnání mezi zacházením, jehož se akcionářům a věřitelům skutečně dostalo, a zacházením, jehož by se jim dostalo v běžném úpadečném řízení. Pokud je zjištěno, že úhrada pohledávek akcionářů a věřitelů nebo náhrada za ně byla nižší než částka, kterou by získali v běžném úpadečném řízení, měli by mít v případech, kdy je to vyžadováno touto směrnicí, nárok na úhradu rozdílu. Na rozdíl od ocenění před přijetím opatření k řešení krize by toto srovnání mělo být možné napadnout odděleně od rozhodnutí o řešení krize. Členské státy by měly mít volnost rozhodnout o postupu pro úhradu jakéhokoli rozdílu v zacházení s akcionáři a věřiteli, jenž byl zjištěn. Tento případný rozdíl by měl být uhrazen z mechanismů financování zřízených v souladu s touto směrnicí.
- (52) Je důležité, aby byly při selhání instituce uznány ztráty. Ocenění aktiv a závazků institucí v selhání by mělo vycházet ze spravedlivých, obezřetných a realistických předpokladů v okamžiku použití nástrojů k řešení krize. Při oceňování by však neměla být ovlivněna hodnota závazků finanční situací dané instituce. V naléhavých případech by mělo být možné, aby orgány příslušné k řešení krize provedly rychlé ocenění aktiv a závazků instituce v selhání. Takové ocenění by mělo být prozatímní a mělo by se použít do doby, než bude provedeno nezávislé ocenění.

Závazné technické normy EBA týkající se metodiky oceňování by měly vymezit rámec zásad uplatňovaných při provádění takových ocenění a umožnit, aby orgány příslušné k řešení krize a nezávislí odhadci mohli používat různé konkrétní metodiky podle potřeby.

- (53) K zachování důvěry trhů a minimalizaci dalšího šíření krize je nutné rychlé a koordinované jednání. Jakmile je instituce považována za instituci, jež je v selhání nebo jejíž selhání je pravděpodobné, a neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by jejím selháním v přiměřené lhůtě zabránila alternativní opatření soukromého sektoru nebo orgánů dohledu, neměly by orgány příslušné k řešení krize s přijetím patřičných a koordinovaných opatření k řešení krize ve veřejném zájmu otálet. Okolnosti, za nichž může dojít k selhání instituce, a zejména zohlednění možné naléhavosti situace by měly orgánům příslušným k řešení krize umožnit přijmout opatření k řešení krize, aniž by byla uložena povinnost nejprve využít pravomoci k včasnému zásahu.
- (54) Při přijímání opatření k řešení krize by měly vzít orgány příslušné k řešení krize v úvahu opatření stanovená v plánech řešení krize a podle těchto opatření postupovat, pokud s ohledem na okolnosti případu nevyhodnotí, že účelu řešení krize bude účinněji dosaženo prostřednictvím opatření, která v plánech řešení krize stanovená nejsou.
- (55) Nestanoví-li tato směrnice výslovně jinak, měly by být nástroje k řešení krize použity před poskytnutím jakékoli kapitálové injekce veřejného sektoru nebo odpovídající mimořádné veřejné finanční podpory instituci. To by však nemělo bránit využití finančních prostředků ze systémů pojištění vkladů nebo fondů k řešení krizí pro účely absorpce ztrát, které by jinak vznikly pojištěným vkladatelům nebo věřitelům vyloučeným na základě diskreční pravomoci. V tomto ohledu by využití mimořádné veřejné finanční podpory, fondů k řešení krizí nebo systémů pojištění vkladů na pomoc při řešení krize institucí v selhání mělo být v souladu s příslušnými předpisy o státní podpoře.
- (56) Problémy na finančních trzích v Unii, které jsou důsledkem událostí týkajících se celého systému, by mohly mít nepříznivé dopady na ekonomiku Unie a občany Unie. Nástroje k řešení krize by proto měly být navrženy tak, aby byly vhodné pro širokou škálu velmi nepředvídatelných scénářů, při zohlednění skutečnosti, že může být rozdíl mezi krizí jedné instituce a širší systémovou bankovní krizí.
- (57) Když Komise podle článku 107 Smlouvy o fungování EU hodnotí státní podporu v případě vládních nástrojů stabilizace uvedených v této směrnici, měla by odděleně vyhodnotit, zda nejsou oznámené vládní nástroje stabilizace v rozporu s neoddelitelně spojenými právními předpisy Unie, včetně předpisů souvisejících s minimálním požadavkem na absorpci ztrát ve výši 8 % obsaženým v této směrnici, a rovněž zda nastala zcela mimořádná situace systémové krize, která odůvodňuje použití těchto nástrojů podle této směrnice při zachování rovných podmínek na vnitřním trhu. V souladu s články 107 a 108 Smlouvy o fungování EU by mělo být toto vyhodnocení provedeno předtím, než směji být vládní nástroje stabilizace použity.
- (58) Použití vládních nástrojů stabilizace by mělo být ve střednědobém výhledu fiskálně neutrální.
- (59) Nástroje k řešení krize by měly zahrnovat převod činnosti nebo akcií instituce v režimu řešení krize, zřízení překlenovací instituce, oddělení neproblematických aktiv instituce v selhání od znehodnocených aktiv a aktiv s nedostatečnými výsledky a rekapitalizace z vnitřních zdrojů od akcionářů a věřitelů instituce v selhání.
- (60) Jestliže byly nástroje k řešení krize využity k převodu systémově důležitých služeb či životaschopné podnikatelské činnosti na zdravý subjekt, jakým je kupující ze soukromého sektoru nebo překlenovací instituce, měla by být zbylá část instituce zlikvidována v přiměřené lhůtě s ohledem na nutnost toho, aby instituce v selhání poskytla služby a podporu tak, aby kupující či překlenovací instituce mohli provozovat činnost či poskytovat služby, které na ně v důsledku daného převodu přešly.

- (61) Nástroj převodu činnosti by měl příslušným orgánům umožnit prodat instituci nebo část její podnikatelské činnosti jednomu či více kupujícím bez svolení akcionářů. Při použití nástroje převodu činnosti by příslušné orgány měly provést kroky k uvedení instituce nebo části jejích podnikatelských činností na trh v otevřeném, transparentním a nediskriminačním procesu a usilovat o dosažení co nejvyšší prodejní ceny. Není-li možno tento postup z důvodů naléhavosti použít, měly by orgány učinit kroky k nápravě škodlivých dopadů na hospodářskou soutěž a na vnitřní trh.
- (62) Veškeré čisté výnosy z převodu aktiv nebo závazků instituce v režimu řešení krize při použití nástroje převodu činnosti by měly být využity ve prospěch instituce, která zůstane v likvidačním řízení. Veškeré čisté výnosy z převodu akcií nebo jiných nástrojů účasti vydaných institucí v režimu řešení krize při použití nástroje převodu činnosti by měly být využity ve prospěch vlastníků těchto akcií nebo jiných nástrojů účasti. Při výpočtu výnosů by se měly odečíst náklady vzniklé selháním instituce a během procesu řešení krize.
- (63) Za účelem včasného převodu činnosti a ochrany finanční stability by mělo být posouzení kupujícího kvalifikované účasti provedeno včas, aby se neopozdilo použití nástroje převodu činnosti v souladu s touto směrnicí, odchýlně od lhůt a postupů stanovených ve směrnici 2013/36/EU a směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ⁽¹⁾.
- (64) Informace týkající se prodeje instituce v selhání a jednání s potenciálními nabyvateli před použitím nástroje převodu činnosti budou pravděpodobně mít systémový význam. V zájmu zajištění finanční stability je důležité, aby bylo zveřejněno takových informací požadovaných nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ⁽²⁾ odloženo po dobu nezbytnou k vypracování plánu a struktury řešení krize instituce v souladu se lhůtami povolenými v rámci režimu zneužívání trhu.
- (65) Hlavním účelem překlenovací instituce jako instituce zcela nebo zčásti vlastněné jedním nebo více veřejnými orgány nebo ovládané orgánem příslušným k řešení krize by bylo zajistit, aby klientům instituce v selhání byly i nadále poskytovány základní finanční služby a aby instituce i nadále vykonávala základní finanční činnosti. Překlenovací instituce by měla být provozována jako životaschopný fungující podnik a měla by být co nejdříve, ve lhůtě stanovené touto směrnicí, a jakmile pro to nastanou vhodné podmínky, vrácena na trh nebo likvidována, pokud nebude životaschopná.
- (66) Nástroj oddělení aktiv by měl příslušným orgánům umožnit převést aktiva, práva nebo závazky instituce v režimu řešení krize na samostatnou společnost. Tento nástroj by měl být použit pouze ve spojení s ostatními nástroji, aby instituce v selhání nezískala neoprávněnou soutěžní výhodu.
- (67) Účinný režim řešení krize by měl minimalizovat náklady řešení krize instituce v selhání, které nesou daňoví poplatníci. Měl by zajistit, aby bylo možné řešit krizi systémově významných institucí bez ohrožení finanční stability. Nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů tohoto cíle dosahuje tím, že zajišťuje, aby akcionáře a věřitele instituce v selhání postihly odpovídající ztráty a aby nesli příslušnou část nákladů vzniklých v důsledku selhání instituce. Nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů tak bude akcionáře a věřitele institucí více motivovat k tomu, aby za běžných podmínek zdraví instituce sledovali, a je v souladu s doporučením Rady pro finanční stabilitu, aby zákonné pravomoci k odpisu a konverzi závazků byly součástí rámce řešení krize jako doplňková možnost ve spojení s dalšími nástroji k řešení krize.
- (68) Pro zajištění toho, aby orgány příslušné k řešení krize měly potřebnou flexibilitu k rozdělení ztrát mezi věřitele za různých okolností, je vhodné, aby tyto orgány mohly použít nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů jak v případech, kdy je cílem vyřešit krizi instituce v selhání jako fungujícího podniku, existuje-li realistická vyhlídka, že je možné obnovit životaschopnost instituce, tak tehdy, kdy jsou systémově důležité služby převedeny na překlenovací instituci a zbývající část instituce ukončí činnost a je likvidována.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (viz strana 349 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku).

- (69) Je-li nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů použit s cílem obnovit kapitál instituce v selhání, aby mohla dále působit jako fungující podnik, měla by řešení krize rekapitalizací z vnitřních zdrojů doprovázet výměna vedení s výjimkou případů, kdy je zachování vedení vhodné a nezbytné pro dosažení účelu řešení krize, a následná restrukturalizace instituce a jejích činností směřující k odstranění příčin selhání. Tato restrukturalizace by měla proběhnout na základě plánu reorganizace podnikatelské činnosti. Pokud je to na místě, měly by být tyto plány slučitelné s plánem restrukturalizace, který má instituce povinnost předložit Komisi v souladu s rámcem pro státní podporu. Kromě opatření, jejichž cílem je obnovení dlouhodobé životaschopnosti instituce, by měl plán obsahovat zejména opatření, kterými se podpora omezuje na minimální sdílení zátěže a která omezují narušení hospodářské soutěže.
- (70) Není vhodné používat nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů u pohledávek, které jsou zajištěné, kolateralizované či jinak zaručené. Aby však bylo zajištěno, že nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů bude účinný a dosáhne svých cílů, je žádoucí, aby jej bylo možné používat na co nejširší škálu nezajištěných závazků instituce v selhání. Je ovšem vhodné některé druhy nezajištěných závazků z působnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů vyloučit. Za účelem ochrany držitelů pojištěných vkladů by se nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů neměl vztahovat na vklady chráněné podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ⁽¹⁾. V zájmu zajištění kontinuity zásadních funkcí by se nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů neměl vztahovat na některé závazky vůči zaměstnancům instituce v selhání či na obchodní závazky související se zbožím a službami nezbytnými pro každodenní fungování instituce. Aby bylo možné uhradit důchodové pohledávky a důchody splatné penzijním fondům a penzijním správcům nebo v souvislosti s nimi, neměl by se nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů vztahovat na závazky instituce v selhání vůči důchodovému systému. Měl by se však vztahovat na závazky týkající se důchodových dávek založených na pohyblivých složkách odměny, které nejsou regulovány kolektivní smlouvou, a na pohyblivou složku odměny osob podstupujících podstatné riziko. Za účelem omezení rizika systémového šíření krize by se nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů neměl vztahovat na závazky vzniklé z účasti v platebním systému, jejichž zbývající splatnost je kratší než sedm dní, ani na závazky s původní splatností kratší než sedm dní vůči institucím jiným než subjektům, které jsou součástí stejné skupiny.
- (71) Vzhledem k tomu, že jedním z nejdůležitějších účelů řešení krize je ochrana pojištěných vkladatelů, neměly by pojištěné vklady podléhat použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů. Systém pojištění vkladů by nicméně měl přispívat k financování procesu řešení krize tím, že absorbuje ztráty v rozsahu čistých ztrát, které by musel nést po odškodnění vkladatelů v běžném úpadkovém řízení. Výkon pravomocí k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů by zajistil, aby vkladatelé nadále měli přístup ke svým vkladům alespoň do limitu pojištění, což je hlavním důvodem, proč byly systémy pojištění vkladů zřízeny. Pokud by v takových případech nebylo stanoveno zapojení uvedených systémů, jednalo by se o neoprávněnou výhodu vůči zbytku věřitelů, kteří by podléhali výkonu pravomocí orgánu příslušného k řešení krize.
- (72) Orgány příslušné k řešení krize by měly mít pravomoc závazky zcela nebo zčásti vyloučit v určitých případech, včetně situace, kdy tyto závazky není možné rekapitalizovat v přiměřené lhůtě, kdy je vyloučení nezbytně nutné a přiměřené k zajištění kontinuity zásadních funkcí a hlavních linií podnikání nebo kdy by použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů na tyto závazky vedlo k takovému snížení hodnoty, že by ztráty na straně jiných věřitelů byly vyšší, než kdyby tyto závazky nebyly z rekapitalizace vyloučeny. Orgány příslušné k řešení krize by měly mít možnost závazky zcela nebo zčásti vyloučit, je-li to nezbytné pro zamezení šíření krize a finanční nestability, jež by mohly vážně poškodit hospodářství členského státu. Při provádění těchto posouzení by měly orgány příslušné k řešení krize zvážit důsledky případné rekapitalizace závazků pocházejících ze způsobitelných vkladů, jež patří fyzickým osobám, mikropodnikům a malým a středním podnikům, nad limit pojištění stanovený směrnicí 2014/49/EU.
- (73) Při uplatnění těchto vyloučení je s ohledem na ně možné zvýšit úroveň odepisování nebo konverze u jiných způsobitelných závazků, je-li dodržena zásada, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení, než do jakého by se dostal při běžném úpadkovém řízení. Nelze-li ztráty přenést na další věřitele, může instituci v režimu řešení krize poskytnout příspěvek mechanismus financování k řešení krizí, pokud je splněna řada přísných podmínek včetně požadavku, aby ztráty v celkovém rozsahu nejméně 8 % celkových závazků včetně kapitálu již byly absorbovány a aby financování z fondu pro řešení krizí bylo omezeno buď na 5 % celkových závazků včetně kapitálu, nebo na výši prostředků, které má fond pro řešení krizí k dispozici, zvýšenou o částku, kterou lze získat z následných příspěvků během tří let, podle toho, co je nižší.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (viz strana 149 v tomto čísle Úředního věstníku).

- (74) Za mimořádných okolností, pokud došlo k vyloučení závazků a namísto nich k rekapitalizaci přispěl v povoleném rozsahu fond pro řešení krizí, by orgány příslušné k řešení krize měly mít možnost usilovat o financování z alternativních finančních zdrojů.
- (75) Minimální částka příspěvku na absorpci ztrát a rekapitalizaci ve výši 8 % celkových závazků včetně kapitálu nebo případně 20 % rizikově vážených aktiv by měla být vypočtena na základě ocenění pro účely řešení krize v souladu s touto směrnicí. Historické ztráty, které již akcionáři absorbovali snížením kapitálu před uvedeným oceněním, by do těchto procentních hodnot zahrnuty být neměly.
- (76) Žádné ustanovení této směrnice by od členských států nemělo vyžadovat, aby mechanismy financování k řešení krizí financovaly ze svých rozpočtů.
- (77) Není-li v této směrnici stanoveno jinak, měly by orgány příslušné k řešení krize používat nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů způsobem, který respektuje rovnocenné zacházení s věřiteli a zákonné pořadí pohledávek v souladu s příslušným insolvenčním právem. Ztráty by měly být nejprve absorbovány nástroji regulatorního kapitálu a měly by být přiděleny akcionářům cestou buď zrušení či převodu akcií, nebo silného nařazení podílů. Pokud tyto nástroje nestačí, měly by být podřízené závazky konvertovány nebo odepsány. Prioritní závazky by měly být konvertovány nebo odepsány, pokud byly konvertovány nebo odepsány celé podřízené třídy.
- (78) Případné vyloučení závazků, například v případě platebních systémů a systémů vypořádání, zaměstnanců nebo obchodních věřitelů nebo přednostního pořadí například vkladů fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků, by mělo být uplatněno ve třetích zemích stejně jako v Unii. Aby bylo v případě potřeby možné odepsat nebo konvertovat závazky ve třetích zemích, měla by být tato možnost zahrnuta do smluv, které se řídí právem třetích zemí, zejména v případě závazků řazených níže v hierarchii věřitelů. Sjednání takové smluvní podmínky by nemělo být vyžadováno ve vztahu k závazkům vyloučeným z rekapitalizace jakožto vklady fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků či v případě, že právo dané třetí země nebo závazná dohoda uzavřená s touto třetí zemí umožňují, aby orgán členského státu příslušný k řešení krize vykonal svou pravomoc k odpisu či konverzi.
- (79) Aby instituce nestrukturovaly své závazky způsobem, který oslabuje účinnost nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů, je vhodné stanovit, že instituce mají vždy splňovat minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, vyjádřený jako procentní podíl celkových závazků a kapitálu instituce. Orgány příslušné k řešení krize by měly mít pravomoc v jednotlivých případech požadovat, aby tento podíl byl zcela nebo zčásti složen z kapitálu nebo konkrétního druhu závazků.
- (80) Tato směrnice uplatňuje přístup „shora dolů“ při stanovení minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky ve skupině. V rámci tohoto přístupu je rovněž uznána skutečnost, že opatření k řešení krize se uplatňuje na úrovni jednotlivých právnických osob a je nutné, aby se schopnost absorbovat ztráty v rámci skupiny nacházela v právnické osobě, kde ke ztrátám dojde, nebo aby k ní měla taková osoba přístup. Za tímto účelem by orgány příslušné k řešení krize měly zajistit, aby schopnost absorbovat ztráty byla v rámci skupiny rozložena v souladu s mírou rizika u právnických osob, které skupinu tvoří. Minimální požadavek potřebný pro každý dceřiný podnik by měl být posouzen zvlášť. Orgány příslušné k řešení krize by kromě toho měly zajistit, aby se veškerý kapitál a závazky, které se započítávají do konsolidovaného minimálního požadavku, nacházely v subjektech, v nichž hrozí vznik ztrát, nebo aby byly jiným způsobem přístupné pro účely absorpce ztrát. Tato směrnice by měla umožňovat zahájení řešení krize ve více okamžicích nebo zahájení řešení krize v jednom okamžiku. Minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky by měl odpovídat strategii řešení krize, která je vhodná pro danou skupinu, v souladu s plánem řešení krize. Minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky by měl být v rámci skupiny především stanoven na vhodné úrovni tak, aby odrážel přístup zahájení řešení krize ve více okamžicích nebo přístup zahájení řešení krize v jednom okamžiku v souladu s plánem řešení krize, při zohlednění toho, že by mohly nastat okolnosti, kdy bude například v zájmu účinnějšího dosažení účelu řešení krize uplatněn jiný přístup než přístup uvedený v plánu. Proto by bez ohledu na to, zda si skupina zvolila přístup zahájení řešení krize v jednom okamžiku nebo ve více okamžicích, měly splňovat všechny instituce a jiné právnické osoby dané skupiny, pokud to orgány příslušné k řešení krize vyžadují, vždy odpovídající minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, aby se předešlo riziku šíření krize nebo riziku runu na banku.

- (81) Členské státy by měly zajistit, aby nástroje vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 v okamžiku neživotaschopnosti instituce, která je vydala, plně absorbovaly ztráty. Proto by orgány příslušné k řešení krize měly mít povinnost tyto nástroje plně odepsat nebo je konvertovat do nástrojů kmenového kapitálu tier 1 v okamžiku neživotaschopnosti a ještě předtím, než jsou přijata jakákoli opatření k řešení krize. Pro tento účel by se okamžikem neživotaschopnosti měl rozumět okamžik, kdy relevantní orgán shledá, že instituce splňuje podmínky zahájení řešení krize, nebo okamžik, kdy tento orgán rozhodne, že by instituce přestala být životaschopná, pokud by uvedené kapitálové nástroje nebyly odepsány nebo konvertovány. Skutečnost, že tyto nástroje mají být orgány odepsány nebo konvertovány za podmínek vyžadovaných touto směrnicí, by měla být uznána v podmínkách, jimiž se tyto nástroje řídí, a v jakémkoli prospektu nebo nabídkových dokumentech zveřejněných nebo poskytnutých v souvislosti s těmito nástroji.
- (82) V zájmu účinného řešení krize by mělo být možné používat nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů před 1. lednem 2016.
- (83) Orgány příslušné k řešení krize by měly mít možnost využívat nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů jen částečně, pokud posouzení potenciálního dopadu na stabilitu finančního systému v dotčených členských státech a ve zbytku Unie ukáže, že jeho plné využití by bylo v rozporu s celkovými veřejnými zájmy členského státu nebo Unie jako celku.
- (84) Orgány příslušné k řešení krize by měly mít veškeré nezbytné zákonné pravomoci, které mohou být v různých kombinacích vykonány při používání nástrojů k řešení krize. Měly by mezi ně patřit pravomoci k převodu akcií, aktiv, práv nebo závazků instituce v selhání na jiný subjekt, například jinou instituci nebo překlenovací instituci, pravomoci k odpisu nebo zrušení akcií nebo k odpisu nebo konverzi závazků instituce v selhání, pravomoc vyměnit vedení instituce a pravomoc pozastavit úhradu závazků. Nutné jsou doplňkové pravomoci, včetně pravomoci vyžadovat od ostatních částí skupiny kontinuitu základních služeb.
- (85) Není nutné předepisovat přesný způsob, jakým by měly orgány příslušné k řešení krize do instituce v selhání zasahovat. Orgány příslušné k řešení krize by měly mít na výběr mezi převzetím kontroly prostřednictvím přímého zásahu do instituce nebo prostřednictvím úředního příkazu. Měly by se rozhodovat podle okolností daného případu. Nezdá se být nyní nutné zavádět v zájmu účinné spolupráce mezi členskými státy jediný model.
- (86) Rámec řešení krize by měl zahrnovat procesní požadavky zajišťující, aby se opatření k řešení krize řádně oznamovala a – s výhradou omezeného počtu výjimek stanovených v této směrnicí – zveřejňovala. Avšak vzhledem k tomu, že informace získané orgány příslušnými k řešení krize a jejich odbornými poradci během procesu řešení krize budou nejspíše citlivé, měl by se na ně předtím, než se rozhodnutí o řešení krize zveřejní, vztahovat účinný režim důvěrnosti. Je nutné vzít v úvahu skutečnost, že informace o obsahu a podrobnostech ozdravných plánů a plánů řešení krize a výsledku posouzení těchto plánů mohou mít dalekosáhlé důsledky, zejména pro dotčené podniky. Je nutné předpokládat, že veškeré informace poskytnuté v souvislosti s rozhodnutím před jeho vydáním, ať již se jedná o to, zda jsou splněny podmínky zahájení řešení krize, či o použití konkrétního nástroje nebo opatření v rámci zvoleného postupu, mají dopad na veřejné a soukromé zájmy, jichž se dané kroky dotýkají. Nepříznivý dopad na instituci může však mít již informace o tom, že orgán příslušný k řešení krize se touto institucí zabývá. Je proto nezbytné zajistit vhodné mechanismy pro zachování důvěrnosti takových informací, jako jsou obsah a podrobnosti ozdravných plánů a plánů řešení krize a výsledek posouzení provedených v této souvislosti.
- (87) Orgány příslušné k řešení krize by měly mít doplňkové pravomoci k zajištění účinnosti převodu akcií nebo dluhových nástrojů a aktiv, práv a závazků. S výhradou záruk stanovených touto směrnicí by tyto pravomoci měly zahrnovat pravomoc vyjmout z převáděných nástrojů nebo aktiv práva třetích stran a pravomoc vymáhat plnění smluv a stanovovat kontinuitu ujednání ve vztahu k příjemci převedených aktiv a akcií. Práva zaměstnanců ukončit pracovní smlouvu by však neměla být dotčena. Právo některé ze stran ukončit smlouvu s institucí v režimu řešení krize nebo subjektem její skupiny z důvodů jiných, než je pouhé řešení krize instituce v selhání, by rovněž nemělo být dotčeno. Orgány příslušné k řešení krize by měly mít doplňkovou pravomoc uložit zbytkové instituci,

u níž probíhá likvidace v běžném úpdkovém řízení, aby poskytovala nezbytné služby, které umožní, aby instituce, na kterou byly na základě použití nástroje převodu činnosti nebo nástroje překlenovací instituce převedeny aktiva či akcie, provozovala své podnikání.

- (88) Podle článku 47 Listiny mají dotčené strany právo na řádný proces a na účinné prostředky nápravy vůči opatřením, která se jich týkají. Rozhodnutí přijatá orgány příslušnými k řešení krize by proto měla podléhat soudnímu přezkumu.
- (89) Opatření krizového řízení přijatá vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize mohou vyžadovat komplexní ekonomická hodnocení a velký prostor pro rozhodování na základě vlastního uvážení. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize disponují speciální odborností k provádění těchto hodnocení a k vymezení podmínek pro náležité využívání diskreční pravomoci. Proto je důležité zajistit, aby z těchto komplexních ekonomických hodnocení vypracovaných vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize v této souvislosti vycházely vnitrostátní soudy při přezkumu daných opatření krizového řízení. Složitost těchto hodnocení by však neměla vnitrostátním soudům bránit v tom, aby ověřily věcnou správnost, spolehlivost a logičnost důkazů, o něž se orgán příslušný k řešení krize opírá, to, zda důkazy obsahují všechny relevantní informace, které je třeba zohlednit pro posouzení komplexní situace, a to, zda mohou být podkladem pro závěry z nich vyvozené.
- (90) Vzhledem k tomu, že se tato směrnice má vztahovat na nanejvýš naléhavé situace a odklad účinnosti jakéhokoli rozhodnutí orgánů příslušných k řešení krize by mohlo bránit kontinuitě zásadních funkcí, je nezbytné stanovit, že by podání jakéhokoli návrhu na soudní přezkum nemělo mít automatický odkladný účinek na napadené rozhodnutí a že by rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize mělo být okamžitě vykonatelné, přičemž by měla platit domněnka, že odklad jeho vykonatelnosti by byl v rozporu s veřejným zájmem.
- (91) Kromě toho, pokud je to nutné za účelem ochrany třetích stran, které v dobré víře získaly aktiva, práva a závazky instituce v režimu řešení krize na základě výkonu pravomocí k řešení krize orgánů, a pro zajištění stability finančních trhů, by právem na přezkum neměl být dotčen žádný následný správní akt nebo transakce uzavřená na základě zrušeného rozhodnutí. V takových případech by se náprava protiprávního rozhodnutí proto měla omezit na přiznání náhrady škody, kterou dotčené osoby utrpěly.
- (92) Vzhledem k tomu, že si závažné ohrožení finanční stability v členském státě a v Unii může vynutit naléhavé přijetí opatření krizového řízení, měly by postup stanovený vnitrostátním právem pro podání žádosti o soudní schválení opatření krizového řízení předem a soudní posouzení této žádosti probíhat urychleně. S ohledem na nutnost přijmout opatření krizového řízení urychleně by měl soud vydat rozhodnutí do 24 hodin a členské státy by měly zajistit, aby mohl relevantní orgán přijmout rozhodnutí ihned po vydání soudního schválení. Tím není dotčeno právo zúčastněných stran požádat soud o zrušení rozhodnutí v omezené době po přijetí opatření krizového řízení orgánem příslušným k řešení krize.
- (93) Je v zájmu účinného řešení krize a zamezení sporům o příslušnost, aby nebyla vůči instituci v selhání zahajována žádná běžná úpdková řízení či aby se v nich nepokračovalo, zatímco orgán příslušný k řešení krize vykonává své pravomoci k řešení krize nebo používá nástroje k řešení krize, pokud se tak neděje z podnětu nebo se souhlasem orgánu příslušného k řešení krize. Je užitečné a nezbytné pozastavit na omezenou dobu některé smluvní závazky, aby orgán příslušný k řešení krize měl čas zavést do praxe nástroje k řešení krize. To by však nemělo platit pro povinnosti ve vztahu k systémům určeným podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES⁽¹⁾, ústředním protistranám a centrálním bankám. Směrnice 98/26/ES snižuje riziko spojené s účastí v platebních systémech a systémech vypořádání obchodů s cennými papíry, zejména snížením míry narušení v případě platební neschopnosti účastníka takového systému. Aby bylo zajištěno, že se tato ochranná opatření řádně uplatní v situacích krize při zachování odpovídající jistoty pro provozovatele platebních systémů a systémů vypořádání obchodů s cennými papíry a další účastníky trhu, stanoví tato směrnice, že opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení by samo o sobě nemělo být pokládáno za úpdkové řízení ve smyslu směrnice 98/26/ES, pokud jsou nadále plněny podstatné povinnosti podle smlouvy. Žádným ustanovením této směrnice však není dotčeno fungování systému určeného podle směrnice 98/26/ES ani právo na zajištění zaručené článkem 9 směrnice 98/26/ES.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45).

- (94) K zajištění toho, aby orgány příslušné k řešení krize, pokud převádějí aktiva a závazky kupujícímu ze soukromého sektoru nebo překlenovací instituci, měly dost času na identifikaci smluv, které je zapotřebí převést, může být vhodné uvalit přiměřená omezení na práva protistran finanční smlouvu závěrečně vypořádat, urychlit ji nebo jiným způsobem ukončit před uskutečněním převodu. Takové omezení by bylo nezbytné z toho důvodu, aby příslušné orgány mohly získat úplnou představu o rozvaze instituce v selhání, bez změny hodnoty nebo rozsahu v důsledku případného rozsáhlého uplatnění práv na ukončení smlouvy. Aby se zajistilo, že k zasahování do smluvních práv protistran dojde pouze v minimální nezbytné míře, mělo by se omezení práv na ukončení uplatnit jedině ve vztahu k opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení, včetně jakékoli události nastalé v přímé souvislosti s uplatněním takového opatření, přičemž práva na výpověď vyplývající z jakéhokoli jiného neplnění, včetně nezaplacení nebo nedodání marže, by měla zůstat zachována.
- (95) Pro zachování legitimních ujednání kapitálového trhu v případě převodu některých, nikoli však všech aktiv, práv a závazků instituce v selhání je vhodné zahrnout podle potřeby záruky, které zabrání dělení propojených závazků, práv a smluv. Toto omezení účelového výběru z propojených smluv by mělo zahrnovat smlouvy se stejnou protistranou kryté zajišťovacími dohodami, dohody o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, dohody o vzájemném započtení pohledávek, dohody o nettingu při okamžitém vypořádání smlouvy a ujednání o strukturovaném financování. Pokud se používá záruka, měly by být orgány příslušné k řešení krize povinny převést všechny propojené smlouvy v rámci chráněného ujednání nebo je všechny ponechat ve zbytkové instituci v selhání. Tyto záruky by měly zajistit, že nebude dotčeno nakládání s expozicemi krytými nettingovou dohodou pro regulační účely podle směrnice 2013/36/EU.
- (96) Zajištěním toho, aby orgány příslušné k řešení krize měly k dispozici stejné nástroje a pravomoci, se usnadní koordinovaný postup v případě selhání přeshraniční skupiny; k podpoře spolupráce a zabránění nejednotným vnitrostátním reakcím jsou však zřejmě nezbytné další kroky. Orgány příslušné k řešení krize by při řešení krize subjektů ve skupině měly být povinny spolupracovat a svůj postup konzultovat v kolegiích k řešení krize za účelem dohodnutí režimu řešení krize na úrovni skupiny. Kolegia k řešení krize by měla být založena rozšířením stávajících kolegií dohledu tím, že se do nich začlení orgány příslušné k řešení krize a zapojí příslušná ministerstva, centrální banky, EBA a případně orgány odpovědné za systémy pojištění vkladů. V případě krize by se kolegium k řešení krize mělo stát fórem pro výměnu informací a koordinaci opatření k řešení krize.
- (97) Řešení krize přeshraničních skupin by mělo dosáhnout rovnováhy mezi potřebou toho, aby postupy zohledňovaly naléhavost situace a umožňovaly účinná, spravedlivá a včasná řešení pro skupinu jako celek, na jedné straně a nezbytností ochrany finanční stability ve všech členských státech, v nichž skupina působí, na straně druhé. Různé orgány příslušné k řešení krize by měly sdílet svá stanoviska v kolegiu pro řešení krize. Opatření k řešení krize navržená orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny by měla být vypracována a projednána mezi různými orgány příslušnými k řešení krize v kontextu plánů řešení krize skupiny. Kolegia k řešení krize by měla shromáždit stanoviska orgánů příslušných k řešení krize ze všech členských států, v nichž skupina působí, aby se pokud možno usnadnila rychlá a společná rozhodnutí. Opatření k řešení krize přijímaná orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny by měla vždy zohledňovat jejich dopad na finanční stabilitu členských států, kde skupina působí. To by mělo být zajištěno tím, že orgány příslušné k řešení krize na úrovni členského státu, v němž je usazen dceřiný podnik, budou mít možnost vznášet námitky vůči rozhodnutím orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny, a to nejen pokud jde o vhodnost opatření k řešení krize, ale také z důvodů potřeby chránit finanční stabilitu daného členského státu.
- (98) Kolegium k řešení krize by nemělo být rozhodovacím orgánem, ale platformou usnadňující rozhodování vnitrostátních orgánů. Společná rozhodnutí by měly přijímat dotčené vnitrostátní orgány.
- (99) Vytvoření programu řešení krize na úrovni skupiny by mělo usnadnit koordinované řešení krize, které pravděpodobněji všem institucím ve skupině přinese nejlepší výsledky. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny by měl navrhnout program řešení krize na úrovni skupiny a předložit jej kolegiu k řešení krize. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize, které s programem nesouhlasí nebo se rozhodnou přijmout nezávislá opatření k řešení krize, by měly vysvětlit důvody svého nesouhlasu a oznámit je, spolu s podrobnostmi jakýchkoli nezávislých opatření k řešení krize, která hodlají přijmout, orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny a ostatním orgánům příslušným k řešení krize, na něž se program řešení krize na úrovni skupiny vztahuje. Jakýkoli vnitrostátní orgán, který se rozhodne odchýlit se od programu řešení krize na úrovni skupiny, by měl náležitě zvážit potenciální dopad na finanční stabilitu v členských státech, v nichž se nacházejí ostatní orgány příslušné k řešení krize, a na jiné části skupiny.

- (100) V rámci programu řešení krize na úrovni skupiny by měly být orgány vyzvány k používání stejného nástroje na právnícké osoby splňující podmínky zahájení řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny by měly mít pravomoc použít nástroj překlenovací instituce na úrovni skupiny (což může případně zahrnovat ujednání o sdílení zátěže) s cílem stabilizovat skupinu jako celek. Vlastnictví dceřiných podniků by mohlo být převedeno na překlenovací banku s cílem dalšího prodeje, buď jako balík, nebo jednotlivě, až budou na trhu vhodné podmínky. Kromě toho by měl mít orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny pravomoc použít nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů na mateřské úrovni.
- (101) Účinné řešení krize mezinárodně působících institucí a skupin vyžaduje spolupráci mezi Unií, členskými státy a orgány příslušnými k řešení krize ve třetích zemích. Spolupráce se usnadní, budou-li režimy řešení krize ve třetích zemích založeny na společných zásadách a přístupech, které vytváří Rada pro finanční stabilitu a skupina G20. Za tímto účelem by měl mít orgán EBA pravomoc vypracovávat a uzavírat nezávazná rámcová ujednání o spolupráci s orgány třetích zemí v souladu s článkem 33 nařízení (EU) č. 1093/2010 a vnitrostátním orgánům by mělo být povoleno uzavírat dvoustranná ujednání v souladu s rámcovými ujednáními EBA. Vypracování těchto ujednání mezi vnitrostátními orgány odpovědnými za zvládání selhání globálních podniků by mělo sloužit k zajištění účinného plánování, rozhodování a koordinace, pokud jde o mezinárodní skupiny. Obecně by se tyto způsoby spolupráce a koordinace měly uplatňovat oboustranně. Vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize, a to případně v rámci evropského kolegia k řešení krize, by měly uznávat a vymáhat postupy třetích zemí k řešení krize za okolností stanovených touto směrnicí.
- (102) Spolupráce by měla probíhat jak ve vztahu k dceřiným podnikům skupin Unie nebo třetích zemí, tak ve vztahu k pobočkám institucí Unie nebo třetích zemí. Dceřiné podniky skupin třetích zemí jsou podniky usazenými v Unii, a proto plně podléhají právu Unie, včetně nástrojů k řešení krize stanovených touto směrnicí. Je však nezbytné, aby si členské státy uchovaly právo jednat ve vztahu k pobočkám institucí, které mají skutečné sídlo ve třetích zemích, pokud by uznání a uplatnění postupů třetí země týkajících se pobočky ohrozilo finanční stabilitu v Unii nebo pokud by se vkladatelům z Unie nedostalo zacházení rovnocenného se zacházením s vkladateli ze třetí země. V takové situaci a za ostatních okolností stanovených touto směrnicí by členské státy měly mít právo po konzultaci s vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize odmítnout uznání postupů třetí země k řešení krize ve vztahu k unijním pobočkám institucí třetích zemí.
- (103) Za určitých okolností může účinnost použitých nástrojů k řešení krize záviset na dostupnosti krátkodobého financování pro instituci nebo překlenovací instituci, poskytnutí záruk potenciálním kupujícím či poskytnutí kapitálu překlenovací instituci. Nehledě na úlohu centrálních bank při poskytování likvidity finančnímu systému i v době napětí je důležité, aby členské státy zřídily mechanismy financování s cílem předejít tomu, aby byly finanční prostředky potřebné pro tyto účely čerpány ze státních rozpočtů. Stabilizaci finančního systému by mělo financovat finanční odvětví jako celek.
- (104) Jako obecné pravidlo by měly členské státy ustavit své vnitrostátní mechanismy financování prostřednictvím fondů ovládaných orgány příslušnými k řešení krize a využívaných k účelům stanoveným v této směrnicí. Měla by však být stanovena přesně vymezená výjimka, která by členskými státy umožňovala, jsou-li splněny určité podmínky, ustavit vnitrostátní mechanismy financování prostřednictvím povinných příspěvků od institucí povolených na jejich územích, přičemž tyto příspěvky nejsou drženy ve fondech ovládaných jejich orgány příslušnými k řešení krize.
- (105) V zásadě by měly příspěvky pocházet z odvětví, a to nezávisle na jakékoli operaci řešení krize a před ní. Nestačí-li předchozí financování krýt ztráty či náklady vzniklé využitím mechanismů financování, měly by se vybrat další příspěvky, aby uhradily dodatečné náklady nebo ztrátu.
- (106) Pro dosažení kritického množství a zamezení procyklickým efektům, k nimž by došlo, pokud by se mechanismy financování musely v situaci systémové krize spoléhat výlučně na následné příspěvky, je nezbytné, aby finanční prostředky vnitrostátních mechanismů financování dostupné předem dosahovaly přinejmenším určité minimální cílové úrovně.

- (107) V zájmu zajištění spravedlivého výpočtu příspěvků a poskytnutí pobídek k působení podle méně rizikového modelu by příspěvky do vnitrostátních mechanismů financování měly zohledňovat míru kreditního, likviditního a tržního rizika, které institucím vzniká.
- (108) Zajištění účinného řešení krize institucí v selhání v rámci Unie je zásadním prvkem pro dokončení vnitřního trhu. Selhání takových institucí má dopad nejen na finanční stabilitu trhů, v nichž přímo působí, ale i na celý finanční trh Unie. S dokončením vnitřního trhu s finančními službami se zvýrazňuje vzájemné ovlivňování různých vnitrostátních finančních systémů. Instituce působí mimo svůj členský stát usazení a jsou propojené prostřednictvím mezibankovních a jiných trhů, které jsou ve své podstatě celoevropské. Zajištění účinného financování pro řešení krize těchto institucí mezi členskými státy je nejen v nejlepším zájmu členských států, v nichž působí, ale i všech členských států obecně jako prostředek k zajištění rovných podmínek hospodářské soutěže a lepšího fungování vnitřního finančního trhu. Zřízení Evropského systému mechanismů financování by mělo zajistit, aby všechny instituce působící v Unii podléhaly stejně účinným mechanismům financování k řešení krizí, a přispět ke stabilitě vnitřního trhu.
- (109) Za účelem vytvoření odolného Evropského systému mechanismů financování a v souladu s cílem požadujícím, aby financování pocházelo především od akcionářů a věřitelů instituce v režimu řešení krize a poté z odvětví, a nikoli z veřejných rozpočtů, mohou mechanismy financování v případě potřeby požádat o úvěr z jiných mechanismů financování. Měly by rovněž mít pravomoc poskytovat úvěry jiným mechanismům, které je potřebují. Takové poskytování úvěrů by mělo být zcela dobrovolné. O poskytnutí úvěru jiným mechanismům by měl rozhodnout mechanismus financování, který jej poskytuje, ale vzhledem k možným fiskálním dopadům by členské státy měly mít pravomoc vyžadovat konzultaci nebo souhlas příslušného ministerstva.
- (110) Mechanismy financování jsou zřizovány na úrovni členských států, avšak v souvislosti s řešením krize na úrovni skupiny by měly být sdíleny, pokud se vnitrostátní orgány dohodnou na řešení krize dané instituce. Vklady pojištěné v systému pojištění vkladů by při řešení krize neměly nést žádné ztráty. Pokud opatření k řešení krize zajistí, aby měli vkladatelé i nadále přístup ke svým vkladům, mělo by se vyžadovat, aby systémy pojištění vkladů, k nimž instituce v režimu řešení krize patří, poskytl příspěvek do výše ztrát, které by nesly, pokud by byla instituce likvidována v běžném úpadečném řízení.
- (111) Zatímco pojištěné vklady jsou proti ztrátám v rámci řešení krize chráněny, další způsobilé vklady jsou potenciálně k dispozici pro účely absorpce ztrát. Za účelem poskytnutí určité míry ochrany fyzickým osobám, mikropodnikům a malým a středním podnikům, které drží způsobilé vklady nad objem pojištěných vkladů, by takové vklady měly mít vyšší stupeň priority než pohledávky běžných, nezajištěných věřitelů bez přednostních práv podle vnitrostátního práva, kterým se řídí běžné úpadečkové řízení. Pohledávka systému pojištění vkladů by podle takového vnitrostátního práva měla mít ještě vyšší stupeň priority než výše uvedené kategorie způsobilých vkladů. Harmonizace vnitrostátního práva týkajícího se selhání je v této oblasti nutná k minimalizaci expozice fondů pro řešení krizí členských států na základě zásady stanovené touto směrnici, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení.
- (112) Pokud jsou v souvislosti s řešením krize instituce vklady převáděny na jinou instituci, neměli by být vkladatelé pojištěni nad limit pojištění stanovený směrnicí 2014/49/EU. Proto by měla být velikost nároků ve vztahu k vkladům zůstávajícím v instituci v režimu řešení krize omezena na rozdíl mezi převedenými finančními prostředky a limitem pojištění stanoveným směrnicí 2014/49/EU. Jsou-li převáděné vklady vyšší než limit pojištění, neměl by mít vkladatel žádný nárok vůči systému pojištění vkladů ve vztahu k vkladům zůstávajícím v instituci v režimu řešení krize.
- (113) Zřízení mechanismů financování vytvářejících Evropský systém mechanismů financování stanovený touto směrnicí by mělo zajistit koordinaci použití prostředků dostupných na vnitrostátní úrovni pro řešení krize.

- (114) Na Komisi by měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o vymezení kritérií pro definice „zásadních funkcí“ a „hlavních linií podnikání“ pro účely této směrnice; okolnosti, za kterých je nezbytné vyloučit z výkonu pravomocí k odpisu či konverzi některé závazky stanovené touto směrnicí; třídy ujednání, kterým by členské státy měly zajistit přiměřenou ochranu při částečném převodu; způsob, jímž by se měly v poměru k jejich rizikovému profilu upravit příspěvky institucí do mechanismů financování k řešení krizí; povinnosti v oblasti registrace, účetnictví, vykazování a jiné povinnosti, jejichž smyslem je zajistit řádné zaplacení příspěvků předem; a okolnosti a podmínky, za nichž lze určitou instituci dočasně osvobodit od povinnosti hradit následné příspěvky. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktu v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (115) Je vhodné, aby v případech stanovených touto směrnicí orgán EBA podporoval sbližování praxe vnitrostátních orgánů prostřednictvím obecných pokynů v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010. V oblastech, na které se regulační nebo prováděcí technické normy nevztahují, může EBA v souladu s nařízením (EU) č. 1093/2010 vydávat obecné pokyny a doporučení pro uplatňování práva Unie z vlastního podnětu.
- (116) Evropský parlament a Rada by měly mít možnost vyslovit proti aktu v přenesené pravomoci námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne oznámení. Evropský parlament a Rada by měly mít možnost informovat ostatní orgány o svém záměru námitky nevyslovit.
- (117) Technické normy v oblasti finančních služeb by měly usnadnit harmonizaci a přiměřenou ochranu vkladatelů, investorů a spotřebitelů v celé Unii. Vzhledem k vysoce odbornému znalostem, jimiž orgán EBA disponuje, by bylo v případech stanovených touto směrnicí účinné a vhodné ho pověřit vypracováním návrhů regulačních a prováděcích technických norem bez politických rozhodnutí a jejich předložením Komisi.
- (118) Komise by měla v případech stanovených touto směrnicí přijmout návrhy regulačních technických norem vypracované EBA prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010. Komise by měla být v případech stanovených touto směrnicí rovněž zmocněna k přijímání prováděcích technických norem vypracovaných EBA prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování EU v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.
- (119) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES⁽¹⁾ stanoví ve všech členských státech vzájemné uznávání a vymáhání rozhodnutí týkajících se reorganizace nebo likvidace institucí, které mají pobočky v jiném členském státě, než je členský stát, v němž mají sídlo. Uvedená směrnice zajišťuje, aby všechna aktiva a závazky instituce bez ohledu na to, ve které zemi se nacházejí, byly řešeny v jednom řízení v domovském členském státě a aby se s věřiteli v hostitelských členských státech nakládalo stejně jako s věřiteli v domovském členském státě. V zájmu účinného řešení krize by se směrnice 2001/24/ES měla použít v případě použití nástrojů k řešení krize na instituce i na jiné subjekty, na které se vztahuje režim řešení krize. Směrnice 2001/24/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (120) Směrnice Unie týkající se práva společností obsahují závazná pravidla ochrany akcionářů a věřitelů institucí spadajících do oblasti působnosti těchto směrnic. V situaci, kdy orgány příslušné k řešení krize potřebují jednat rychle, mohou uvedená pravidla bránit přijetí účinných opatření, použití nástrojů a výkonů pravomocí pro řešení krize orgány příslušnými k řešení krize, a tato směrnice by tedy měla stanovit vhodné odchylky. V zájmu zajištění nejvyšší možné úrovně právní jistoty pro zúčastněné strany by tyto odchylky měly být jasné a úzce vymezené a měly by se použít pouze ve veřejném zájmu, a jsou-li překročeny prahové podmínky pro řešení krize. Použití nástrojů k řešení krize předpokládá, že je splněn účel řešení krize a podmínky zahájení řešení krize stanovené touto směrnicí.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES ze dne 4. března 2001 o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí (Úř. věst. L 125, 5.5.2001, s. 15).

- (121) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/30/EU ⁽¹⁾ obsahuje pravidla týkající se práv akcionářů rozhodovat o zvýšení a snížení kapitálu, jejich práva účastnit se jakékoli emise nových akcií za hotovostní úhradu, ochrany věřitelů v případě snížení kapitálu a svolání valné hromady v případě vážné ztráty kapitálu. Uvedená pravidla mohou bránit tomu, aby orgány pro řešení krize jednaly rychle, a proto by z nich měly být stanoveny vhodné výjimky.
- (122) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/35/EU ⁽²⁾ stanoví mimo jiné pravidla o schvalování fúzí valnou hromadou každé z fúzujících společností, o požadavcích na návrh podmínek fúze, zprávu vedoucích orgánů a znaleckou zprávu a o ochraně věřitelů. Směrnice Rady 82/891/EHS ⁽³⁾ obsahuje obdobná pravidla rozdělení akciových společností. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/56/ES ⁽⁴⁾ stanoví odpovídající pravidla pro přeshraniční fúze kapitálových společností. Měly by být stanoveny vhodné odchylky od těchto směrnic, které by orgánům příslušným k řešení krize umožnily rychlé jednání.
- (123) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ⁽⁵⁾ stanoví povinnost učinit povinnou nabídku na převzetí všech akcií společnosti za spravedlivou cenu, jak je definována v uvedené směrnici, jestliže akcionář nabude, ať přímo nebo nepřímo a sám nebo v součinnosti s jinými akcionáři, určitý podíl akcií dané společnosti, jenž mu zajišťuje ovládnutí této společnosti a který je dán vnitrostátním právem. Účelem pravidla o povinné nabídce je chránit menšinové akcionáře v případě změny kontroly. Avšak vyhlídka takové nákladné povinnosti by mohla odradit případné investory v dotčené instituci a pro orgány příslušné k řešení krize by tak mohlo být obtížné využít všech svých pravomocí k řešení krize. Od povinnosti povinné nabídky by měly být stanoveny vhodné odchylky v míře nezbytné pro výkon pravomocí k řešení krize, ale po uplynutí období řešení krize by pravidlo závazné nabídky mělo platit ve vztahu k jakémukoli akcionáři, který získá v dotčené instituci kontrolu.
- (124) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES ⁽⁶⁾ stanoví procesní práva akcionářů v souvislosti s valnými hromadami. Směrnice 2007/36/ES mimo jiné stanoví minimální lhůtu pro oznámení konání valné hromady a obsah tohoto oznámení. Uvedená pravidla mohou bránit tomu, aby orgány příslušné k řešení krize jednaly rychle, a proto by měly být stanoveny vhodné odchylky od uvedené směrnice. Před řešením krize může být nutné urychleně navýšit kapitál v situaci, kdy instituce nesplňuje či pravděpodobně nebude splňovat požadavky nařízení (EU) č. 575/2013/ES a směrnice 2013/36/ES, a navýšení kapitálu pravděpodobně stabilizuje finanční situaci a zabrání dosažení prahových hodnot pro řešení krize. V takových situacích by měla být povolena možnost svolat valnou hromadu ve zkrácené lhůtě. Akcionáři by si však měli ponechat své rozhodovací pravomoci ohledně navýšení kapitálu a zkrácení lhůty pro oznámení o konání valných hromad. Měly by být stanoveny vhodné odchylky od směrnice 2007/36/ES umožňující vznik takového mechanismu.
- (125) Orgány příslušné k řešení krize byly zastoupeny v Evropském systému finančního dohledu, zřízeném nařízením (EU) č. 1092/2010, (EU) č. 1093/2010, nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ⁽⁷⁾ a

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/30/EU ze dne 25. října 2012 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 54 druhého pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie při zakládání akciových společností a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 74).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/35/EU ze dne 5. dubna 2011 o fúzích akciových společností (Úř. věst. L 110, 29.4.2011, s. 1).

⁽³⁾ Šestá směrnice Rady 82/891/EHS ze dne 17. prosince 1982, založená na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o rozdělení akciových společností (Úř. věst. L 378, 31.12.1982, s. 47).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/56/ES ze dne 26. října 2005 o přeshraničních fúzích kapitálových společností (Úř. věst. L 310, 25.11.2005, s. 1).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ze dne 21. dubna 2004 o nabídkách převzetí (Úř. věst. L 142, 30.4.2004, s. 12).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES ze dne 11. července 2007 o výkonu některých práv akcionářů ve společnostech s kótovanými akciemi (Úř. věst. L 184, 14.7.2007, s. 17).

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).

nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ⁽¹⁾, a orgán EBA by měl mít odborné znalosti potřebné k plnění úkolů stanovených touto směrnicí; proto by nařízení (EU) č. 1093/2010 mělo být změněno tak, aby pojem příslušných orgánů zavedený uvedeným nařízením zahrnoval vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize definované touto směrnicí. Skutečnost, že jsou orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány podle nařízení (EU) č. 1093/2010 takto postaveny na roveň, je v souladu s úkolem, který je EBA svěřen článkem 25 nařízení (EU) č. 1093/2010: přispívat k vytváření a koordinaci účinných a soudržných ozdravných plánů a plánů řešení krize a aktivně se na vytváření těchto nástrojů podílet a zaměřovat se na usnadňování řešení krize institucí v selhání, zejména skupin působících přeshraničně.

- (126) S cílem zajistit, aby instituce, osoby, které vykonávají skutečnou kontrolu nad jejich podnikáním, a jejich vedoucí orgán dodržovaly povinnosti vyplývající z této směrnice a aby se s nimi v celé Unii zacházelo stejně, měly by členské státy stanovit správní sankce a jiná správní opatření, které jsou účinné, přiměřené a odrazující. Správní sankce a jiná správní opatření stanovená členskými státy by tedy měly splňovat určité základní požadavky, pokud jde o jejich určení, o kritéria, která by měla být zohledněna při ukládání sankce nebo jiného správního opatření, o zveřejňování sankcí či jiných správních opatření, o klíčové sankční pravomoci a o výši správních pokut. Orgán EBA by měl vést centrální databázi veškerých správních sankcí a informací o odvoláních, které mu nahlásily příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize, přičemž by měl důsledně dodržovat služební tajemství.
- (127) Tato směrnice odkazuje na správní sankce a jiná správní opatření, které zahrnují všechny úkony provedené v reakci na porušení předpisů a které mají odradit od dalšího takového jednání, bez ohledu na to, zda se podle vnitrostátního práva kvalifikují jako sankce nebo jiná správní opatření.
- (128) Ačkoliv nic nebrání členským státům ve stanovení pravidel týkajících se správních sankcí i trestních sankcí za táž porušení předpisů, nemělo by se od členských států vyžadovat, aby stanovily správní sankce v případě porušení této směrnice, na něž se vztahuje vnitrostátní trestní právo. V souladu s vnitrostátním právem nejsou členské státy povinny ukládat za stejný přestupek správní i trestní sankce, avšak mohou tak učinit, pokud to umožňuje jejich vnitrostátní právo. Zachováním trestních sankcí namísto správních sankcí nebo jiných správních opatření za porušení této směrnice by však neměla být omezena či jinak ovlivněna schopnost orgánů příslušných k řešení krize a příslušných orgánů pro účely této směrnice včas spolupracovat, mít přístup k informacím a vyměňovat si informace s orgány příslušnými k řešení krize a příslušnými orgány v jiných členských státech, a to ani po postoupení daného porušení předpisů příslušným soudním orgánům k trestnímu stíhání.
- (129) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech ⁽²⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. Ve vztahu k této směrnici považuje zákonodárce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (130) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí práva, svobody a zásady uznané zejména v Listině, a zejména právo na vlastnictví, právo na účinnou nápravu a spravedlivý proces a právo na obranu.
- (131) Jelikož cíle této směrnice, totiž harmonizace pravidel a procesů pro řešení krize institucí, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, a proto jej, z důvodů dopadů selhání kterékoli instituce v celé Unii, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, smí Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽²⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (132) Při přijímání rozhodnutí nebo opatření podle této směrnice by příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize měly vždy náležitě zohlednit jejich dopad na finanční stabilitu a hospodářskou situaci v jiných členských státech a měly by zvážit význam jakéhokoli dceřiného podniku nebo pobočky pro finanční odvětví a hospodářství členského státu, v němž je takový dceřiný podnik nebo pobočka usazen nebo se nachází, a to i v případech, kdy má dotčený dceřiný podnik nebo pobočka menší význam pro danou konsolidovanou skupinu.
- (133) Komise přezkoumá obecné uplatňování této směrnice, a zejména posoudí s ohledem na uspořádání vycházející z jakéhokoli aktu Unie zřizujícího mechanismus k řešení krizí, který zahrnuje více než jeden členský stát, výkon pravomoci orgánu EBA zprostředkovávat mezi orgánem příslušným k řešení krize v členském státě, který se daného mechanismu účastní, a orgánem příslušným k řešení krize v členském státě, který se ho neúčastní,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

OBLAST PŮSOBNOSTI, DEFINICE A ORGÁNY

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví pravidla a postupy týkající se ozdravných postupů a řešení krize těchto subjektů:
  - a) institucí usazených v Unii;
  - b) finančních institucí usazených v Unii, pokud je finanční instituce dceřiným podnikem úvěrové instituce či investičního podniku nebo společnosti uvedené v písmeni c) nebo d) a podléhá dohledu nad mateřským podnikem na konsolidovaném základě v souladu články 6 až 17 nařízení (EU) č. 575/2013;
  - c) finančních holdingových společností, smíšených finančních holdingových společností a holdingových společností se smíšenou činností usazených v Unii;
  - d) mateřských finančních holdingových společností v členském státě, mateřských finančních holdingových společností v Unii, mateřských smíšených finančních holdingových společností v členském státě a mateřských smíšených finančních holdingových společností v Unii;
  - e) poboček institucí usazených mimo Unii v souladu se specifickými podmínkami stanovenými v této směrnici.

Při stanovování a uplatňování požadavků podle této směrnice a při používání různých nástrojů, které mají k dispozici v souvislosti se subjektem uvedeným v prvním pododstavci, a s výhradou zvláštních ustanovení vezmou orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány v úvahu povahu jeho podnikání, jeho vlastnickou strukturu, jeho právní formu, jeho rizikový profil, velikost a právní status, jeho propojenost s ostatními institucemi nebo obecně s finančním systémem, rozsah a složitost jeho činností, jeho členství v institucionálním systému ochrany, který splňuje požadavky stanovené v čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013, nebo v jiných vzájemných systémech solidarity uvedených v čl. 113 odst. 6 zmíněného nařízení a to, zda poskytuje investiční služby nebo provozuje činnosti ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 2 směrnice 2014/65/EU.

2. Členské státy mohou přijmout nebo zachovat pravidla, která jsou přísnější než pravidla stanovená v této směrnici a v aktech v přenesené pravomoci a prováděcích aktech přijatých na základě této směrnice nebo která je doplňují, pokud mají obecnou působnost a nejsou v rozporu s touto směrnicí a s akty v přenesené pravomoci a prováděcími akty přijatými na základě této směrnice.

Článek 2

Definice

1. Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „řešením krize“ použití nástroje k řešení krize nebo nástroje uvedeného v čl. 37 odst. 9 za účelem dosažení jednoho či více účelů řešení krize uvedených v čl. 31 odst. 2;
- 2) „úvěrovou institucí“ úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013 bez zahrnutí subjektů uvedených v čl. 2 odst. 5 směrnice 2013/36/EU;
- 3) „investičním podnikem“ investiční podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 2 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013, který podléhá požadavku na počáteční kapitál stanovenému v čl. 28 odst. 2 směrnice 2013/36/EU;
- 4) „finanční institucí“ finanční instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 26 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 5) „dceřiným podnikem“ dceřiný podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 16 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 6) „mateřským podnikem“ mateřský podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 15 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013;
- 7) výrazem „na konsolidovaném základě“ na základě konsolidované situace ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 47 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 8) „institucionálním systémem ochrany“ opatření, které splňuje požadavky stanovené v čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 9) „finanční holdingovou společností“ finanční holdingová společnost ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 20 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 10) „smíšenou finanční holdingovou společností“ smíšená finanční holdingová společnost ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 21 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 11) „holdingovou společností se smíšenou činností“ holdingová společnost se smíšenou činností ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 22 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 12) „mateřskou finanční holdingovou společností v členském státě“ mateřská finanční holdingová společnost v členském státě ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 30 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 13) „mateřskou finanční holdingovou společností v Unii“ mateřská finanční holdingová společnost v EU ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 31 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 14) „mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v členském státě“ mateřská smíšená finanční holdingová společnost v členském státě ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 32 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 15) „mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v Unii“ mateřská smíšená finanční holdingová společnost v EU ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 33 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 16) „účelem řešení krize“ účely řešení krize uvedené v čl. 31 odst. 2;
- 17) „pobočkou“ pobočka ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 17 nařízení (EU) č. 575/2013;

- 18) „orgánem příslušným k řešení krize“ orgán určený členským státem v souladu s článkem 3;
- 19) „nástrojem k řešení krize“ nástroj k řešení krize uvedený v čl. 37 odst. 3;
- 20) „pravomocí k řešení krize“ některá z pravomocí uvedených v člancích 63 až 72;
- 21) „příslušným orgánem“ příslušný orgán ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 40 nařízení (EU) č. 575/2013 včetně Evropské centrální banky s ohledem na zvláštní úkoly, které jí svěřuje nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ⁽¹⁾;
- 22) „příslušnými ministerstvy“ ministerstva financí či jiná ministerstva členských států, která jsou odpovědná za rozhodnutí na vnitrostátní úrovni v hospodářské, finanční a rozpočtové oblasti v rámci vnitrostátních kompetencí a která byla určena v souladu s čl. 3 odst. 5;
- 23) „institucí“ úvěrová instituce nebo investiční podnik;
- 24) „vedoucím orgánem“ vedoucí orgán ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 7 směrnice 2013/36/EU;
- 25) „vrcholným vedením“ vrcholné vedení ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 9 směrnice 2013/36/EU;
- 26) „skupinou“ mateřský podnik a jeho dceřiné podniky;
- 27) „přeshraniční skupinou“ skupina zahrnující subjekty skupiny usazení ve více členských státech;
- 28) „mimořádnou veřejnou finanční podporou“ státní podpora ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU nebo jakákoli jiná veřejná finanční podpora na nadnárodní úrovni, která by představovala státní podporu, pokud by byla poskytnuta na vnitrostátní úrovni, a která je poskytována s cílem zachovat nebo obnovit životaschopnost, likviditu nebo platební schopnost instituce či subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) či skupiny, jejíž součástí je taková instituce nebo takový subjekt;
- 29) „nouzovým poskytnutím likvidity“ poskytnutí peněžních prostředků centrální banky centrální bankou nebo jakákoli jiná pomoc, která může vést ke zvýšení peněžních prostředků centrální banky, solventní finanční instituci nebo skupině solventních finančních institucí, jež čelí dočasným problémům s likviditou, mimo rámec měnové politiky;
- 30) „systémovou krizí“ narušení finančního systému, které může mít závažné nepříznivé dopady na vnitřní trh a reálnou ekonomiku. Všechny typy finančních zprostředkovatelů, trhů a infrastruktury mohou mít do určité míry systémový význam;
- 31) „subjektem skupiny“ právnická osoba, která je součástí skupiny;
- 32) „ozdravným plánem“ ozdravný plán vypracovaný a aktualizovaný institucí v souladu s článkem 5;
- 33) „skupinovým ozdravným plánem“ ozdravný plán vypracovaný a aktualizovaný na úrovni skupiny v souladu s článkem 7;
- 34) „významnou pobočkou“ pobočka, která by byla považována za významnou v hostitelském členském státě v souladu s čl. 51 odst. 1 směrnice 2013/36/EU;

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

- 35) „zásadními funkcemi“ činnosti, služby nebo operace, jejichž přerušení by v jednom nebo více členských státech pravděpodobně vedlo k narušení služeb, jež mají zásadní význam pro reálnou ekonomiku, nebo k narušení finanční stability vzhledem k velikosti, podílu na trhu, vnější a vnitřní propojenosti, složitosti či přeshraniční činnosti instituce či skupiny, se zvláštním ohledem na nahraditelnost těchto činností, služeb či operací;
- 36) „hlavními liniemi podnikání“ obory podnikání a související služby, které pro instituci nebo skupinu, jíž je instituce součástí, představují podstatný zdroj příjmů, zisku či franšízové hodnoty;
- 37) „orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě“ orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 41 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 38) „kapitálem“ kapitál ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 118 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 39) „podmínkami zahájení řešení krize“ podmínky uvedené v čl. 32 odst. 1;
- 40) „opatřením k řešení krize“ rozhodnutí zavést podle článku 32 nebo 33 v instituci nebo subjektu uvedeném v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) režim, řešení krize, použití nástroje k řešení krize nebo výkon jedné nebo více pravomocí k řešení krize;
- 41) „plánem řešení krize“ plán řešení krize vypracovaný pro instituci v souladu s článkem 10;
- 42) „řešením krize na úrovni skupiny“ kterékoli z těchto opatření:
- a) přijetí opatření k řešení krize na úrovni mateřského podniku nebo instituce, která podléhá dohledu na konsolidovaném základě, nebo
  - b) koordinace použití nástrojů k řešení krize a výkonu pravomocí k řešení krize orgány příslušnými k řešení krize ve vztahu k subjektům skupiny, které splňují podmínky zahájení řešení krize;
- 43) „skupinovým plánem řešení krize“ plán pro řešení krize na úrovni skupiny vypracovaný v souladu s články 12 a 13;
- 44) „orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny“ orgán příslušný k řešení krize v členském státě, ve kterém se nachází orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě;
- 45) „programem řešení krize na úrovni skupiny“ plán vypracovaný pro účely řešení krize na úrovni skupiny v souladu s článkem 91;
- 46) „kolegiem k řešení krize“ kolegium zřízené v souladu s článkem 88 k plnění úkolů uvedených v čl. 88 odst. 1;
- 47) „běžným úpadkovým řízením“ kolektivní úpadkové řízení, které zahrnuje částečný nebo úplný odprodej majetku dlužníka a jmenování likvidátora nebo správce, běžně použitelné na instituce podle vnitrostátního práva, ať už specifické pro uvedené instituce nebo obecně použitelné na jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu;
- 48) „dluhovými nástroji“ uvedenými v čl. 63 odst. 1 písm. g) a j) dluhopisy a jiné formy převoditelného dluhu, nástroje vytvářející nebo uznávající dluh a nástroje poskytující práva na nabytí dluhových nástrojů;
- 49) „mateřskou institucí v členském státě“ mateřská instituce v členském státě ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 28 nařízení (EU) č. 575/2013;

- 50) „mateřskou institucí v Unii“ mateřská instituce v EU ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 29 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 51) „požadavky na kapitál“ požadavky stanovené v člancích 92 až 98 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 52) „kolegiem dohledu“ kolegium orgánů dohledu zřízené v souladu s článkem 116 směrnice 2013/36/EU;
- 53) „rámcem státní podpory Unie“ rámec zřízený články 107, 108 a 109 Smlouvy o fungování EU a nařízeními a všemi akty Unie, včetně obecných směrů, sdělení a oznámení, vydanými nebo přijatými podle čl. 108 odst. 4 nebo článku 109 Smlouvy o fungování EU;
- 54) „likvidací“ realizace aktiv instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d);
- 55) „nástrojem oddělení aktiv“ mechanismus, kterým orgán příslušný k řešení krize v souladu s článkem 42 převádí aktiva, práva nebo závazky instituce v režimu řešení krize na společnost pro správu aktiv;
- 56) „společností pro správu aktiv“ právnická osoba, která splňuje požadavky stanovené v čl. 42 odst. 2;
- 57) „nástrojem rekapitalizace z vnitřních zdrojů“ mechanismus, kterým orgán příslušný k řešení krize v souladu s článkem 43 vykonává pravomoci k odpisu a konverzi závazků instituce v režimu řešení krize;
- 58) „nástrojem převodu činnosti“ mechanismus, kterým orgán příslušný k řešení krize v souladu s článkem 38 převádí akcie nebo jiné nástroje účasti vydané institucí v režimu řešení krize nebo aktiva, práva či závazky takové instituce na kupujícího, který není překlennovací institucí;
- 59) „překlennovací institucí“ právnická osoba, která splňuje požadavky stanovené v čl. 40 odst. 2;
- 60) „nástrojem překlennovací instituce“ mechanismus, kterým se akcie či jiné nástroje účasti vydané institucí v režimu řešení krize nebo aktiva, práva či závazky takové instituce převádějí v souladu s článkem 40 na překlennovací instituci;
- 61) „nástroji účasti“ akcie, jiné nástroje, jež udělují vlastnický podíl, nástroje, jež jsou přeměnitelné na akcie nebo na jiné nástroje účasti nebo jež udělují právo na nabytí akcií nebo jiných nástrojů účasti, a nástroje představující podíly na akciích nebo na jiných nástrojích účasti;
- 62) „akcionáři“ akcionáři nebo držitelé jiných nástrojů účasti;
- 63) „pravomocemi k převodu“ pravomoci vymezené v čl. 63 odst. 1 písm. c) nebo d) k převodu akcií, jiných nástrojů účasti, dluhových nástrojů, aktiv, práv nebo závazků či jakékoli kombinace těchto položek z instituce v režimu řešení krize na příjemce;
- 64) „ústřední protistranou“ ústřední protistrana ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení (EU) č. 648/2012;
- 65) „derivátem“ derivát ve smyslu čl. 2 bodu 5 nařízení (EU) č. 648/2012;
- 66) „pravomocemi k odpisu a konverzi“ pravomoci uvedené v čl. 59 odst. 2 a v čl. 63 odst. 1 písm. e) až j);

- 67) „zajištěným závazkem“ závazek, u něhož je právo věřitele na platbu nebo jinou formu plnění závazku zajištěno zatížením, zástavním nebo zadržovacím právem nebo dohodami o zajištění včetně závazků vzniklých z repo obchodů a jiných dohod o zajištění s převodem vlastnického práva;
- 68) „nástroji kmenového kapitálu tier 1“ kapitálové nástroje, jež splňují podmínky stanovené v čl. 28 odst. 1 až 4, čl. 29 odst. 1 až 5 nebo čl. 31 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 69) „nástroji vedlejšího kapitálu tier 1“ kapitálové nástroje, jež splňují podmínky stanovené v čl. 52 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 70) „celkovou částkou“ celková částka způsobilých závazků, jež má být podle posouzení orgánu příslušného k řešení krize odepsána nebo konvertována v souladu s čl. 46 odst. 1;
- 71) „způsobilými závazky“ závazky a kapitálové nástroje, které nejsou nástroji kmenového kapitálu tier 1, nástroji vedlejšího kapitálu tier 1 ani nástroji kapitálu tier 2, instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), jež nejsou vyloučeny z působnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů na základě čl. 44 odst. 2;
- 72) „systémem pojištění vkladů“ systém pojištění vkladů zavedený a oficiálně uznaný členským státem podle článku 4 směrnice 2014/49/EU;
- 73) „nástroji kapitálu tier 2“ kapitálové nástroje nebo podřízené úvěry, jež splňují podmínky stanovené v článku 63 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 74) „příslušnými kapitálovými nástroji“, pro účely hlavy IV kapitoly IV oddílu 5 a hlavy IV kapitoly V, nástroje vedlejšího kapitálu tier 1 a nástroje kapitálu tier 2;
- 75) „konverzním koeficientem“ faktor určující počet akcií nebo jiných nástrojů účasti, na něž bude konvertován závazek konkrétní třídy, a to odkazem buď na jeden nástroj dané třídy, nebo na konkrétní jednotku hodnoty pohledávky;
- 76) „dotčeným věřitelem“ věřitel, jehož pohledávka souvisí se závazkem, jenž je snížen nebo konvertován na akcie nebo jiné nástroje účasti v důsledku výkonu pravomoci k odpisu či konverzi v souladu s použitím nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů;
- 77) „dotčeným držitelem“ držitel nástrojů účasti, jehož nástroje účasti jsou zrušeny na základě pravomoci uvedené v čl. 63 odst. 1 písm. h);
- 78) „odpovědným orgánem“ orgán členského státu určený v souladu s článkem 61, jenž je podle vnitrostátního práva uvedeného státu odpovědný za zjišťování uvedená v čl. 59 odst. 3;
- 79) „příslušnou mateřskou institucí“ mateřská instituce v členském státě, mateřská instituce v Unii, finanční holdingová společnost, smíšená finanční holdingová společnost, holdingová společnost se smíšenou činností, mateřská finanční holdingová společnost v členském státě, mateřská finanční holdingová společnost v Unii nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost v členském státě nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost v Unii, na niž se používá nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů;
- 80) „příjemcem“ subjekt, na něž se z instituce v režimu řešení krize převádějí akcie, jiné nástroje účasti, dluhové nástroje, aktiva, práva nebo závazky nebo jakákoli kombinace těchto položek;
- 81) „pracovním dnem“ jakýkoli den kromě soboty, neděle nebo dne, který je v dotčeném členském státě dnem pracovního volna;

- 82) „právem na ukončení“ právo ukončit smlouvu, právo na urychlení, závěrečné vypořádání, vzájemné započtení nebo netting závazků nebo jakékoli podobné ustanovení, jež pozastavuje, mění nebo ruší povinnost smluvní strany, nebo ustanovení bránící tomu, aby ze smlouvy vznikla povinnost, která by jinak vznikla;
- 83) „institucí v režimu řešení krize“ instituce, finanční instituce, finanční holdingová společnost, smíšená finanční holdingová společnost, holdingová společnost se smíšenou činností, mateřská finanční holdingová společnost v členském státě, mateřská finanční holdingová společnost v Unii, mateřská smíšená finanční holdingová společnost v členském státě nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost v Unii, vůči níž se přijímá opatření k řešení krize;
- 84) „dceřinou institucí v Unii“ instituce usazená v členském státě, která je dceřiným podnikem instituce třetí země nebo mateřského podniku třetí země;
- 85) „mateřským podnikem v Unii“ mateřská instituce v Unii, mateřská finanční holdingová společnost v Unii nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost v Unii;
- 86) „institucí třetí země“ subjekt se skutečným sídlem ve třetí zemi, na který by se vztahovala definice instituce, pokud by byl usazen v Unii;
- 87) „mateřským podnikem třetí země“ mateřský podnik, mateřská finanční holdingová společnost nebo mateřská smíšená finanční holdingová společnost usazená ve třetí zemi;
- 88) „postupem třetí země k řešení krize“ opatření podle práva třetí země ke zvládnutí selhání instituce nebo mateřského podniku třetí země, která jsou co do cílů a očekávaných výsledků srovnatelná s opatřeními k řešení krize podle této směrnice;
- 89) „pobočkou v Unii“ pobočka instituce třetí země, jež se nachází v členském státě;
- 90) „relevantním orgánem třetí země“ orgán třetí země příslušný k výkonu funkcí srovnatelných s funkcemi orgánů příslušných k řešení krize nebo příslušných orgánů podle této směrnice;
- 91) „mechanismem financování skupiny“ mechanismus nebo mechanismy financování členského státu orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny;
- 92) „transakcí ‚back-to-back‘“ transakce mezi dvěma subjekty skupiny za účelem převodu rizika nebo části rizika pocházejícího z jiné transakce mezi jedním z těchto subjektů skupiny a třetí stranou;
- 93) „vnitroskupinovou zárukou“ smlouva, kterou jeden subjekt skupiny ručí za závazky jiného subjektu skupiny vůči třetí straně;
- 94) „pojištěnými vklady“ pojištěné vklady ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 5 směrnice 2014/49/EU;
- 95) „způsobitelnými vklady“ způsobitelné vklady ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 4 směrnice 2014/49/EU;
- 96) „krytým dluhopisem“ nástroj uvedený v čl. 52 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES⁽¹⁾;

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

- 97) „dohodou o finančním zajištění s převedením vlastnického práva“ dohoda o finančním zajištění s převedením vlastnického práva ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ⁽¹⁾;
- 98) „nettingovou dohodou“ dohoda, podle níž lze určitý počet pohledávek nebo závazků konvertovat na jednu čistou pohledávku, včetně dohod o závěrečném vypořádání, podle nichž se v případě rozhodné události pro vymáhání (jakkoli a kdekoli definované) závazky stran urychlí, takže jsou okamžitě splatné, nebo se ukončí, a v obou případech jsou konvertovány na jednu čistou pohledávku nebo jsou jí nahrazeny, včetně „doložek o závěrečném vypořádání“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. n) bodu i) směrnice 2002/47/ES a „vzájemného započtení“ („nettingu“) ve smyslu čl. 2 písm. k) směrnice 98/26/ES;
- 99) „dohodou o vzájemném započtení“ dohoda, podle níž lze vzájemně započíst dvě nebo více pohledávek nebo závazků mezi institucí v režimu řešení krize a protistranou;
- 100) „finančními smlouvami“ mimo jiné tyto smlouvy a dohody:
- a) smlouvy o cenných papírech, včetně:
    - i) smluv o koupi, prodeji nebo zapůjčení cenného papíru, skupiny nebo indexu cenných papírů;
    - ii) opcí na cenný papír nebo skupinu či index cenných papírů;
    - iii) repo obchodů nebo reverzních repo obchodů s jakýmkoli z těchto cenných papírů, skupin nebo indexů;
  - b) komoditní smlouvy, včetně:
    - i) smluv o koupi, prodeji nebo zapůjčení komodity nebo skupiny či indexu komodit pro budoucí dodání;
    - ii) opcí na komoditu nebo skupinu či index komodit;
    - iii) repo obchodů nebo reverzních repo obchodů s jakoukoli z těchto komodit, skupin nebo indexů;
  - c) futures a forwardy, včetně smluv (jiných než komoditních) o koupi, prodeji nebo převodu komodity nebo majetku jakéhokoli jiného druhu, služby, práva nebo podílu za konkrétní cenu k budoucímu datu;
  - d) swapové dohody, včetně:
    - i) swapů a opcí týkajících se úrokových sazeb; spotových nebo jiných dohod o devizových transakcích; měnových dohod; akciového indexu a akcií; dluhopisového indexu nebo dluhových cenných papírů; komoditních indexů nebo komodit; povětrnostních podmínek; emisí nebo inflace;
    - ii) swapů veškerých výnosů, swapů úvěrového rozpětí nebo úvěrových swapů;
    - iii) veškerých dohod nebo transakcí, jež jsou podobné některé dohodě uvedené v bodech i) nebo ii), která je opětovně obchodována na trzích swapů nebo derivátů;
  - e) mezibankovní úvěrové dohody týkající se úvěrů se splatností tři měsíce nebo méně;
  - f) rámcové dohody pro jakoukoli smlouvu nebo dohodu uvedenou v písmenech a) až e);

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění (Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 43).

- 101) „opatřením k předejití krizi“ výkon pravomoci k přímému odstranění nedostatků nebo překážek bránících možnosti ozdravení podle čl. 6 odst. 6, výkon pravomoci řešit nebo odstraňovat překážky způsobilosti k řešení krize podle článku 17 nebo 18, použití opatření včasného zásahu podle článku 27, jmenování dočasného správce podle článku 29 nebo výkon pravomoci k odpisu nebo konverzi podle článku 59;
- 102) „opatřením krizového řízení“ opatření k řešení krize nebo jmenování zvláštního správce podle článku 35 či osoby podle čl. 51 odst. 2 nebo podle čl. 72 odst. 1;
- 103) „schopností ozdravení“ schopnost instituce zlepšit svou finanční situaci po závažném zhoršení;
- 104) „vkladatelem“ vkladatel ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 6 směrnice 2014/49/EU;
- 105) „investorem“ investor ve smyslu čl. 1 bodu 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/9/ES ⁽¹⁾;
- 106) „určeným vnitrostátním makrobezpečnostním orgánem“ orgán pověřený prováděním makrobezpečnostní politiky uvedený v doporučení B bodě 1 doporučení Evropské rady pro systémová rizika ze dne 22. prosince 2011 o makrobezpečnostním mandátu vnitrostátních orgánů (ESRB/2011/3);
- 107) „mikropodniky a malými a středními podniky“ mikropodniky a malé a střední podniky definované na základě kritéria ročního obrátu uvedeného v čl. 2 odst. 1 přílohy doporučení Komise 2003/361/ES ⁽²⁾;
- 108) „regulovaným trhem“ regulovaný trh ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 21 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, jimiž vymezí kritéria pro určení činností, služeb a operací uvedených v prvním pododstavci bodě 35, pokud jde o definici „zásadních funkcí“, a kritéria pro určení oborů podnikání a souvisejících služeb uvedených v prvním pododstavci bodě 36, pokud jde o definici „hlavních linií podnikání“.

Článek 3

Určení orgánů příslušných k řešení krize

1. Každý členský stát určí jeden či výjimečně více orgánů příslušných k řešení krize, které jsou oprávněny používat nástroje k řešení krize a vykonávat pravomoci k řešení krize.
2. Orgánem příslušným k řešení krize je orgán veřejné správy nebo orgány, jimž byly svěřeny pravomoci v oblasti veřejné správy.
3. Orgány příslušnými k řešení krize mohou být národní centrální banky, příslušná ministerstva nebo jiné orgány veřejné správy či orgány, jimž byly svěřeny pravomoci v oblasti veřejné správy. Členské státy mohou výjimečně stanovit, že orgánem příslušným k řešení krize jsou příslušné orgány pro dohled pro účely nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2013/36/EU. Musí být přijata vhodná strukturální opatření zajišťující provozní nezávislost, aby nedocházelo ke střetům zájmů mezi funkcemi dohledu podle nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2013/36/EU nebo jinými funkcemi relevantního orgánu a funkcemi orgánů příslušných k řešení krize podle této směrnice, aniž jsou dotčeny povinnosti výměny informací a spolupráce stanovené v odstavci 4. Členské státy zejména zajistí, aby v rámci příslušných orgánů, národních centrálních bank, příslušných ministerstev nebo jiných orgánů byl výkon funkce řešení krize nezávislý na výkonu funkce dohledu nebo jiných funkcí relevantního orgánu.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/9/ES ze dne 3. března 1997 o systémech pro odškodnění investorů (Úř. věst. L 84, 26.3.1997, s. 22).

⁽²⁾ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

Pracovníci vykonávající funkce orgánu příslušného k řešení krize podle této směrnice musí být strukturálně odděleni od pracovníků vykonávajících činnosti podle nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2013/36/EU či jiné funkce relevantního orgánu a musí podléhat odděleným hierarchickým vztahům.

Pro účely tohoto odstavce členské státy nebo orgán příslušný k řešení krize přijme a zveřejní veškerá nezbytná příslušná interní pravidla, včetně pravidel upravujících profesní tajemství a výměnu informací mezi jednotlivými funkčními oblastmi.

4. Členské státy požadují, aby orgány vykonávající funkci dohledu a funkci řešení krize a osoby vykonávající tyto funkce jejich jménem úzce spolupracovaly při přípravě, plánování a uplatňování rozhodnutí k řešení krize, bez ohledu na to, zda orgán příslušný k řešení krize a příslušný orgán představují samostatné subjekty nebo zda tyto funkce zastává též subjekt.

5. Každý členský stát určí jedno ministerstvo odpovědné za výkon funkcí příslušného ministerstva podle této směrnice.

6. Není-li orgánem příslušným k řešení krize v členském státě příslušné ministerstvo, informuje tento orgán příslušné ministerstvo o rozhodnutích přijatých na základě této směrnice, a pokud vnitrostátní právo nestanoví jinak, získá souhlas ministerstva, než vykoná rozhodnutí, která mají přímé fiskální nebo systémové dopady.

7. Rozhodnutí, která v souladu s touto směrnicí přijímají příslušné orgány, orgány příslušné k řešení krize a EBA, musí vzít v úvahu svůj potenciální dopad ve všech členských státech, v nichž instituce nebo skupina působí, a musí minimalizovat nepříznivé důsledky pro finanční stabilitu a nepříznivé ekonomické a sociální důsledky v těchto členských státech. Na rozhodnutí EBA se vztahuje článek 38 nařízení (EU) č. 1093/2010.

8. Členské státy zajistí, aby každý orgán příslušný k řešení krize disponoval odborností, zdroji a provozní kapacitou pro uplatňování opatření k řešení krize a byl schopen vykonávat své pravomoci s rychlostí a pružností nezbytnou pro dosažení účelu řešení krize.

9. EBA vytvoří ve spolupráci s příslušnými orgány a orgány příslušnými k řešení krize požadované normy odborných znalostí, zdrojů a provozní kapacity a sleduje provádění odstavce 8, a to i prostřednictvím pravidelných vzájemných hodnocení.

10. V případě, že členský stát v souladu s odstavcem 1 používáním nástrojů k řešení krize a výkonem pravomocí k řešení krize pověří více orgánů, zašle orgánu EBA a Komisi řádně odůvodněné oznámení, proč tak učinil, a jasně mezi těmito orgány rozdělí funkce a odpovědnost, zajistí, aby byly náležitě koordinovány, a určí jeden orgán jako kontaktní orgán pro účely spolupráce a koordinace s relevantními orgány jiných členských států.

11. Členské státy oznámí orgánu EBA vnitrostátní orgán či orgány určené jako orgány příslušné k řešení krize a kontaktní orgán a případně jejich konkrétní funkce a odpovědnost. EBA seznam uvedených orgánů příslušných k řešení krize a kontaktních orgánů zveřejní.

12. Aniž je dotčen článek 85, mohou členské státy v souladu s vnitrostátním právem omezit odpovědnost orgánu příslušného k řešení krize, příslušného orgánu a pracovníků těchto orgánů za škodu způsobenou jednáním nebo opomenutím při výkonu jejich funkcí podle této směrnice.

HLAVA II

PŘÍPRAVA

KAPITOLA I

Plánování ozdravných postupů a řešení krize

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 4

Zjednodušené povinnosti některých institucí

1. S ohledem na dopad, který by mohlo mít selhání instituce vzhledem k povaze její obchodní činnosti, její vlastnické struktury, její právní formě, jejímu rizikovému profilu, velikosti a právnímu statusu, její propojenosti s jinými institucemi nebo s finančním systémem obecně, rozsahu a složitosti jejích činností, jejímu členství v institucionálním systému ochrany nebo v jiných vzájemných systémech solidarity v souladu s čl. 113 odst. 7 nařízení (EU) č. 575/2013 a případném provádění investičních služeb nebo činností ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 2 směrnice 2014/65/EU, a s ohledem na to, zda je pravděpodobné, že by její selhání a následná likvidace v běžném úpadkovém řízení měly výrazně nepříznivý dopad na finanční trhy, na jiné instituce, na podmínky financování nebo na ekonomiku obecně, členské státy zajistí, aby příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize stanovily:

- a) obsah a podrobnosti ozdravných plánů a plánů řešení krize podle článků 5 až 12;
- b) lhůtu, ve které mají být vypracovány první ozdravné plány a plány řešení krize, a frekvenci jejich aktualizace, jež může být nižší než frekvence stanovená v čl. 5 odst. 2, čl. 7 odst. 5, čl. 10 odst. 6 a čl. 13 odst. 3;
- c) obsah a podrobnosti informací požadovaných po institucích podle čl. 5 odst. 5, čl. 11 odst. 1 a čl. 12 odst. 2 a oddílů A a B přílohy;
- d) míru podrobností pro posouzení způsobilosti k řešení krize podle článků 15 a 16 a oddílu C přílohy.

2. Příslušné orgány a případně orgány příslušné k řešení krize provedou posouzení uvedené v odstavci 1 tam, kde je to vhodné, po konzultaci s vnitrostátním makroobezřetnostním orgánem.

3. Členské státy zajistí, aby v případě, že jsou uplatňovány zjednodušené povinnosti, mohly příslušné orgány a případně orgány příslušné k řešení krize kdykoli nařídit uplatňování plných, nezjednodušených povinností.

4. Členské státy zajistí, aby uplatňování zjednodušených povinností samo o sobě nemělo vliv na pravomoc příslušného orgánu a případně orgánu příslušného k řešení krize přijmout opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení.

5. EBA vydá do 3. července 2015 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 upřesňující kritéria uvedená v odstavci 1 tohoto článku pro posouzení dopadu selhání instituce na finanční trhy, na jiné instituce a na podmínky financování v souladu s uvedeným odstavcem.

6. Při zohlednění zkušeností s uplatňováním obecných pokynů uvedených v odstavci 5, je-li to vhodné, vypracuje EBA návrhy regulačních technických norem upřesňující kritéria uvedená v odstavci 1 pro posouzení dopadu selhání instituce na finanční trhy, na jiné instituce a na podmínky financování v souladu s uvedeným odstavcem.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2017.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

7. Příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize informují EBA o způsobu, jakým použily odstavce 1, 8, 9 a 10 na instituce ve své pravomoci. O provádění odstavců 1, 8, 9 a 10 podá EBA do 31. prosince 2017 zprávu Evropskému parlamentu, Radě a Komisi. V této zprávě identifikuje zejména jakékoli rozdíly v provádění odstavců 1, 8, 9 a 10 na úrovni členských států.

8. S výhradou odstavců 9 a 10 členské státy zajistí, aby příslušné orgány a popřípadě orgány příslušné k řešení krize mohly upustit od uplatňování:

a) požadavků obsažených v oddílech 2 a 3 této kapitoly na instituce přidružené k ústřednímu subjektu, které jsou vnitrostátním právem zcela nebo zčásti osvobozeny od obezřetnostních požadavků v souladu s článkem 10 nařízení (EU) č. 575/2013;

b) požadavků obsažených v oddíle 2 této kapitoly na instituce, které jsou členem institucionálního systému ochrany.

9. Je-li upuštěno od uplatňování požadavků podle odstavce 8, členské státy:

a) uplatňují požadavky obsažené v oddílech 2 a 3 této kapitoly na ústřední subjekt a k němu přidružené instituce ve smyslu článku 10 nařízení (EU) č. 575/2013 na konsolidovaném základě;

b) požadují, aby institucionální systém ochrany vyhověl požadavkům obsaženým v oddíle 2 této kapitoly ve spolupráci s každým ze svých členů, vůči němuž nejsou uvedené požadavky uplatňovány.

Pro tento účel zahrnuje každý odkaz na skupinu učiněný v oddílech 2 a 3 této kapitoly ústřední subjekt i k němu přidružené instituce ve smyslu článku 10 nařízení (EU) č. 575/2013 a jejich dceřiné podniky a každý odkaz na mateřské podniky nebo instituce podléhající dohledu na konsolidovaném základě podle článku 111 směrnice 2013/36/EU zahrnuje ústřední subjekt.

10. Instituce, které podléhají přímému dohledu Evropské centrální banky podle čl. 6 odst. 4 nařízení (EU) č. 1024/2013, nebo instituce, které tvoří významný podíl ve finančním systému některého členského státu, vypracují vlastní ozdravné plány v souladu s oddílem 2 této kapitoly a musí být předmětem individuálních plánů řešení krize v souladu s oddílem 3.

Pro účely tohoto odstavce se má za to, že činnosti instituce tvoří ve finančním systému tohoto členského státu významný podíl, pokud je splněna některá z těchto podmínek:

a) celková hodnota jejích aktiv přesahuje 30 000 000 000 EUR; nebo

b) poměr jejích celkových aktiv k HDP členského státu usazení je vyšší než 20 %, není-li celková hodnota jejích aktiv nižší než 5 000 000 000 EUR.

11. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem určujících jednotné formáty, vzory a definice, podle nichž příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize zjišťují a předávají informace orgánu EBA pro účely odstavce 7, při dodržení zásady proporcionality.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Oddíl 2

Plánování ozdravných postupů

Článek 5

Ozdravné plány

1. Členské státy zajistí, aby každá instituce, jež není součástí skupiny podléhající dohledu na konsolidovaném základě podle článků 111 a 112 směrnice 2013/36/EU, vypracovala a aktualizovala ozdravný plán, který stanoví opatření, jež má tato instituce přijmout pro nápravu své finanční situace po jejím závažném zhoršení. Ozdravné plány se považují za systém správy a řízení ve smyslu článku 74 směrnice 2013/36/EU.

2. Příslušné orgány zajistí, aby instituce aktualizovaly své ozdravné plány nejméně jednou ročně nebo po změně své právní či organizační struktury, svého podnikání či své finanční situace, jestliže by mohla mít podstatný dopad na ozdravný plán nebo si vyžaduje jeho změnu. Příslušné orgány mohou po institucích požadovat, aby své ozdravné plány aktualizovaly častěji.

3. Ozdravné plány nesmějí předpokládat přístup k mimořádné veřejné finanční podpoře ani její obdržení.

4. Ozdravné plány musí, pokud je to na místě, obsahovat analýzu toho, jak a kdy by mohla instituce za podmínek, jež plán řeší, požádat o využití facilit centrální banky, a určovat aktiva, u nichž se očekává, že by mohla posloužit jako zajištění.

5. Aniž je dotčen článek 4, zajistí členské státy, aby ozdravné plány obsahovaly informace uvedené v oddíle A přílohy. Členské státy mohou požadovat, aby do ozdravných plánů byly zahrnuty i další informace.

Ozdravné plány musí obsahovat také případná opatření, jež by instituce mohla přijmout, pokud jsou splněny podmínky pro včasný zásah podle článku 27.

6. Členské státy požadují, aby ozdravné plány zahrnovaly vhodné podmínky a postupy pro zajištění včasného uplatnění ozdravných opatření, jakož i širokou škálu variant ozdravných postupů. Členské státy požadují, aby v ozdravných plánech byla zvažena řada scénářů závažných makroekonomických a finančních obtíží souvisejících s konkrétními podmínkami instituce, včetně událostí se systémovým dopadem a obtíží specifických pro jednotlivé právnické osoby a skupiny.

7. EBA v úzké spolupráci s Evropskou radou pro systémová rizika (dále jen „ESRB“) vydá do 3. července 2015 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 dále upřesňující rozsah scénářů, které se mají použít pro účely odstavce 6 tohoto článku.

8. Členské státy mohou stanovit, aby příslušné orgány měly pravomoc požadovat po instituci vedení podrobných záznamů o finančních smlouvách, jichž je stranou.

9. Vedoucí orgán instituce uvedené v odstavci 1 posoudí a schválí ozdravný plán před jeho předložením příslušnému orgánu.

10. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem dále upřesňujících, aniž je dotčen článek 4, informace, které má obsahovat ozdravný plán uvedený v odstavci 5 tohoto článku.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 6

Posouzení ozdravných plánů

1. Institucím, od nichž se vyžaduje vypracování ozdravných plánů podle čl. 5 odst. 1 a čl. 7 odst. 1, uloží členské státy povinnost předložit tyto postupy k přezkoumání příslušnému orgánu. Členské státy požadují od institucí, aby příslušnému orgánu uspokojivě prokázaly, že dané plány splňují kritéria odstavce 2.

2. Příslušné orgány každý ozdravný plán do šesti měsíců od jeho předložení, po konzultaci s příslušnými orgány členských států, v nichž se nacházejí významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou pobočku relevantní, přezkoumají a posoudí, do jaké míry vyhovuje požadavkům stanoveným v článku 5 a těmto kritériím:

a) uskutečnění navrhovaných opatření by s přiměřenou pravděpodobností vedlo k zachování nebo obnovení životaschopnosti a finanční situace instituce nebo skupiny, s přihlédnutím k přípravným opatřením, která instituce přijala či má v plánu přijmout;

b) plán a specifické varianty v rámci daného plánu by s přiměřenou pravděpodobností bylo možné rychle a účinně provést i za situace finančního napětí, přičemž by se v co nejvyšší míře zabránilo významným nepříznivým důsledkům pro finanční systém, včetně scénářů, které by vedly i jiné instituce k tomu, aby provedly ozdravný plán ve stejném období.

3. Při posuzování vhodnosti ozdravných plánů přihlíží příslušný orgán k tomu, aby struktura kapitálového vybavení a financování dané instituce odpovídala míře složitosti její organizační struktury a jejímu rizikovému profilu.

4. Příslušný orgán postoupí ozdravný plán orgánu příslušnému k řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize může ozdravný plán posoudit s cílem zjistit, zda některé činnosti v něm zahrnuté nemohou mít nepříznivý dopad na způsobilost dané instituce k řešení krize, a může příslušnému orgánu dát doporučení ohledně těchto otázek.

5. Pokud příslušný orgán dojde k závěru, že ozdravný plán má významné nedostatky nebo že existují významné překážky jeho provedení, oznámí své závěry instituci nebo mateřskému podniku skupiny a uloží dané instituci povinnost předložit ve lhůtě dvou měsíců, kterou lze se souhlasem orgánů o jeden měsíc prodloužit, přepracovaný plán představující řešení těchto nedostatků a překážek.

Než příslušný orgán uloží instituci povinnost předložit přepracovaný ozdravný plán, umožní jí vyjádřit se k tomuto požadavku.

Pokud se příslušný orgán nedomnívá, že dané nedostatky a překážky byly v přepracovaném plánu náležitě vyřešeny, může instituci uložit provedení konkrétních změn daného plánu.

6. Pokud instituce přepracovaný ozdravný plán nepředloží nebo pokud příslušný orgán shledá, že přepracovaný ozdravný plán náležitě neřeší nedostatky a překážky zjištěné v původním posouzení, a tyto nedostatky a překážky nelze dostatečně napravit uložením konkrétních změn daného plánu, uloží příslušný orgán instituci, aby v přiměřené lhůtě určila změny, které může provést ve svém podnikání za účelem odstranění nedostatků ozdravného plánu nebo překážek bránících jeho provedení.

Pokud instituce tyto změny ve lhůtě stanovené příslušným orgánem neurčí nebo pokud příslušný orgán dospěje k závěru, že by opatření navrhovaná institucí dané nedostatky nebo překážky náležitě nevyřešila, může jí uložit přijetí jakýchkoli opatření, která považuje za nezbytná a přiměřená, s ohledem na závažnost daných nedostatků a překážek a dopad těchto opatření na podnikání instituce.

Aniž je dotčen článek 104 směrnice 2013/36/EU, může příslušný orgán instituci uložit, aby:

- a) snížila svůj rizikový profil, včetně likviditního rizika;
- b) umožnila včasná rekapitalizační opatření;
- c) přezkoumala svou strategii a strukturu;
- d) změnila strategii financování tak, aby zvýšila odolnost hlavních linií podnikání a zásadních funkcí;
- e) změnila svou strukturu správy a řízení.

Seznam opatření uvedený v tomto odstavci nebrání členským státům v tom, aby příslušným orgánům povolily přijetí dalších opatření podle vnitrostátního práva.

7. Pokud příslušný orgán požaduje po instituci přijetí opatření v souladu s odstavcem 6, musí být jeho rozhodnutí o těchto opatřeních odůvodněná a přiměřená.

Rozhodnutí musí být instituci písemně oznámeno a musí být možné se proti němu odvolat.

8. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících minimální kritéria, které má příslušný orgán posoudit pro účely posouzení podle odstavce 2 tohoto článku a čl. 8 odst. 1.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 7

Skupinové ozdravné plány

1. Členské státy zajistí, aby mateřské podniky v Unii vypracovaly a předložily orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě skupinový ozdravný plán. Skupinové ozdravné plány sestávají z ozdravného plánu pro celou skupinu vedenou mateřským podnikem v Unii. Skupinový ozdravný plán stanoví opatření, jejichž provedení může být vyžadováno na úrovni mateřského podniku v Unii a každého jednotlivého dceřiného podniku.

2. V souladu s článkem 8 mohou příslušné orgány požadovat po dceřiných podnicích, aby vypracovaly a předložily individuální ozdravné plány.

3. Jsou-li splněny požadavky na důvěrnost stanovené v této směrnici, postoupí orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě skupinové ozdravné plány:

- a) relevantním příslušným orgánům uvedeným v člácích 115 a 116 směrnice 2013/36/EU;
- b) příslušným orgánům členských států, v nichž se nacházejí významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou pobočku relevantní;
- c) orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny; a
- d) orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků.

4. Skupinový ozdravný plán musí usilovat o stabilizaci skupiny jako celku nebo jakékoli instituce skupiny, pokud se potýká s obtížemi, s cílem řešit nebo odstranit příčiny obtíží a obnovit finanční situaci dotčené skupiny nebo instituce při zohlednění finanční situace ostatních subjektů skupiny.

Skupinový ozdravný plán musí obsahovat mechanismy zajišťující koordinaci a soudržnost opatření, která mají být přijata na úrovni mateřského podniku v Unii a na úrovni subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. c) a d), a opatření, která mají být přijata na úrovni dceřiných podniků a případně v souladu se směnicí 2013/36/EU na úrovni významných poboček.

5. Skupinový ozdravný plán a jakýkoli plán vypracovaný pro některý dceřiný podnik musí obsahovat prvky vymezené v článku 5. Je-li to vhodné, obsahuje opatření pro vnitroskupinovou finanční podporu přijatá na základě dohody o vnitroskupinové finanční podpoře, která byla uzavřena v souladu s kapitolou III.

6. Skupinové ozdravné plány musí obsahovat řadu variant ozdravných postupů uvádějících opatření řešící scénáře uvedené v čl. 5 odst. 6

Pro každý ze scénářů skupinový ozdravný plán určí, zda existují překážky provádění ozdravných opatření v rámci skupiny, mimo jiné na úrovni jednotlivých subjektů, na něž se plán vztahuje, a zda existují podstatné praktické nebo právní překážky urychlenému převodu kapitálu či vyplacení závazků nebo aktiv v rámci skupiny.

7. Vedoucí orgán subjektu, který vypracovává skupinový ozdravný plán podle odstavce 1, posoudí a schválí tento plán před jeho předložením orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě.

Článek 8

Posouzení skupinových ozdravných plánů

1. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě spolu s příslušnými orgány pro dceřiné podniky, po konzultaci s příslušnými orgány uvedenými v článku 116 směrnice 2013/36/EU a s příslušnými orgány členských států, v nichž se nacházejí významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní, přezkoumají skupinový ozdravný plán a posoudí, do jaké míry vyhovuje požadavkům a kritériím stanoveným v člancích 6 a 7 této směrnice. Toto posouzení se provede postupem stanoveným v článku 6 a v souladu s tímto článkem a zohlední potenciální dopady ozdravných opatření na finanční stabilitu ve všech členských státech, v nichž skupina působí.

2. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a příslušné orgány pro dceřiné podniky usilují o dosažení společného rozhodnutí:

- a) o přezkumu a posouzení skupinového ozdravného plánu;
- b) o tom, zda má být vypracován individuální ozdravný plán pro instituce, které jsou součástí dané skupiny; a
- c) o uplatnění opatření uvedených v čl. 6 odst. 5 a 6.

Uvedené strany usilují o dosažení společného rozhodnutí do čtyř měsíců ode dne, kdy orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě postoupil skupinový ozdravný plán v souladu s čl. 7 odst. 3.

Na žádost kteréhokoli příslušného orgánu může EBA pomoci příslušným orgánům dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 písm. c) nařízení (EU) č. 1093/2010.

3. Není-li společného rozhodnutí příslušných orgánů o přezkumu a posouzení skupinového ozdravného plánu nebo o jakýchkoli opatřeních, jejichž přijetí se po mateřském podniku v Unii požaduje v souladu s čl. 6 odst. 5 a 6, dosaženo do čtyř měsíců ode dne postoupení, rozhodne orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě o těchto záležitostech sám. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě toto rozhodnutí přijme po zvážení stanovisek a výhrad ostatních příslušných orgánů vyjádřených v uvedeném čtyřměsíčním období. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě oznámí rozhodnutí mateřskému podniku v Unii a ostatním příslušným orgánům.

Pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období kterýkoli z příslušných orgánů uvedených v odstavci 2 předložil záležitost zmíněnou v odstavci 7 orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě své rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Uvedená čtyřměsíční lhůta se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA rozhodne do jednoho měsíce. Záležitost nelze orgánu EBA předložit po uplynutí tohoto čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud EBA nerozhodne do jednoho měsíce, použije se rozhodnutí orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě.

4. Není-li do čtyř měsíců ode dne postoupení dosaženo společného rozhodnutí příslušných orgánů:

a) o tom, zda má být vypracován individuální ozdravný plán pro instituce v jeho pravomoci; nebo

b) o použití opatření uvedených v čl. 6 odst. 5 a 6 na úrovni dceřiných podniků,

rozhodne o této otázce každý příslušný orgán sám.

Pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období kterýkoli z dotčených příslušných orgánů předložil záležitost zmíněnou v odstavci 7 orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží příslušný orgán odpovědný za dceřiný podnik své rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Uvedené čtyřměsíční období se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA rozhodne do jednoho měsíce. Záležitost nelze orgánu EBA předložit po uplynutí tohoto čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud EBA nerozhodne do jednoho měsíce, použije se rozhodnutí příslušného orgánu odpovědného za dceřiný podnik na individuální úrovni.

5. Ostatní příslušné orgány, jejichž postoje podle odstavce 4 nejsou nesouhlasné, mohou dosáhnout společného rozhodnutí o skupinovém ozdravném plánu, který se vztahuje na subjekty skupiny v jejich pravomoci.

6. Společné rozhodnutí podle odstavce 2 nebo 5 a rozhodnutí přijatá příslušnými orgány v případě, že neexistuje společné rozhodnutí podle odstavců 3 a 4, se považují za konečná a musí být uplatňována příslušnými orgány v dotčených členských státech.

7. Na žádost kteréhokoli příslušného orgánu podle odstavce 3 nebo 4 může EBA pomoci příslušným orgánům dosáhnout dohody v souladu s čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010, pouze pokud jde o posouzení ozdravných plánů a provádění opatření podle čl. 6 odst. 6 písm. a), b) a d) této směrnice.

Článek 9

Ukazatele ozdravného plánu

1. Pro účely článků 5 až 8 příslušné orgány vyžadují, aby každý ozdravný plán obsahoval rámec ukazatelů vytvořený danou institucí, který stanoví, v jakém okamžiku lze přijmout příslušná opatření v plánu uvedená. Tyto ukazatele schválí příslušné orgány při posuzování ozdravných plánů v souladu s články 6 a 8. Tyto ukazatele mohou být kvalitativní nebo kvantitativní, týkají se finanční situace dané instituce a musí být snadno sledovatelné. Příslušné orgány zajistí, aby instituce zavedly vhodné mechanismy pro průběžné sledování těchto ukazatelů.

Aniž je dotčen první pododstavec, může instituce:

- a) přijmout opatření podle svého ozdravného plánu i v případě, že nebyl splněn příslušný ukazatel, pokud to její vedoucí orgán považuje za daných okolností za vhodné; nebo
- b) nepřijmout takové opatření, pokud to její vedoucí orgán nepovažuje za daných okolností za vhodné.

O rozhodnutí přijmout opatření uvedené v ozdravném plánu nebo o rozhodnutí nepřijmout takové opatření musí být bezodkladně vyrozuměn příslušný orgán.

2. EBA vydá do 3. července 2015 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 upřesňující minimální seznam kvalitativních a kvantitativních ukazatelů uvedených v odstavci 1.

Oddíl 3

Plánování řešení krize

Článek 10

Plány řešení krize

1. Orgán příslušný k řešení krize, po konzultaci s příslušným orgánem a po konzultaci s orgány příslušnými k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí jakékoli významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní, vypracuje pro každou instituci, která není součástí skupiny podléhající dohledu na konsolidovaném základě podle článků 111 a 112 směrnice 2013/36/EU, plán řešení krize. Plán řešení krize stanoví opatření k řešení krize, která může orgán příslušný k řešení krize přijmout, pokud instituce splňuje podmínky zahájení řešení krize. Dotčené instituci jsou poskytnuty informace uvedené v odst. 7 písm. a).

2. Při vypracování plánu řešení krize označí orgán příslušný k řešení krize veškeré závažné překážky bránící způsobilosti k řešení krize, a je-li to nezbytné a přiměřené, navrhne relevantní opatření k odstranění těchto překážek v souladu s kapitolou II této hlavy.

3. Plán řešení krize musí zohledňovat řadu relevantních scénářů, včetně toho, že selhání je specifické pro daný podnik že k němu dojde v době širší finanční nestability nebo událostí se systémovým dopadem. Plán řešení krize nesmí předpokládat žádné z těchto opatření:

a) jakoukoli mimořádnou veřejnou finanční podporu, kromě použití mechanismů financování zřízených v souladu s článkem 100;

b) jakékoli nouzové poskytnutí likvidity centrální bankou; ani

c) jakékoli poskytnutí likvidity centrální bankou za nestandardních podmínek, pokud jde o zajištění, obsah a úrokové sazby.

4. Plán řešení krize musí obsahovat analýzu toho, jak a kdy by mohla instituce za podmínek, jež plán řeší, požádat o využití facilit centrální banky, a určovat aktiva, u nichž se očekává, že by mohla posloužit jako zajištění.

5. Orgány příslušné k řešení krize mohou po institucích požadovat, aby jim pomohly s vypracováním a aktualizací plánů.

6. Plány řešení krize se přezkoumávají a v případě potřeby aktualizují nejméně jednou ročně a po každé podstatné změně právní či organizační struktury instituce, jejího podnikání nebo její finanční situace, jestliže by mohla mít podstatný dopad na účinnost plánu nebo jinak vyžaduje revizi plánu řešení krize.

Pro účely revize či aktualizace plánů řešení krize uvedených v prvním pododstavci instituce a příslušné orgány bezodkladně sdělí orgánům příslušným k řešení krize veškeré změny, které vyžadují takovou revizi či aktualizaci.

7. Aniž je dotčen článek 4, musí plán řešení krize stanovit možnosti pro použití nástrojů k řešení krize a pravomocí k řešení krize uvedených v hlavě IV ve vztahu k instituci. Musí obsahovat, a to v kvantifikované podobě, je-li to účelné a možné:

- a) shrnutí klíčových prvků plánu;
- b) shrnutí podstatných změn instituce, k nimž došlo od doby, kdy byly předloženy poslední informace pro účely řešení krize;
- c) přehled toho, jak by bylo možné zásadní funkce a hlavní linie podnikání v nezbytné míře právně a ekonomicky oddělit od ostatních funkcí, aby se zajistila kontinuita v případě selhání instituce;
- d) odhad časového rámce pro provedení každého podstatného aspektu plánu;
- e) podrobný popis posouzení způsobilosti k řešení krize provedeného v souladu s odstavcem 2 tohoto článku a článkem 15;
- f) popis veškerých opatření vyžadovaných podle článku 17 k řešení nebo odstranění překážek bránících způsobilosti k řešení krize zjištěných v posouzení provedeném podle článku 15;
- g) popis procesů pro určení hodnoty a prodejnosti zásadních funkcí, hlavních linií podnikání a aktiv instituce;
- h) podrobný popis opatření pro zajištění toho, aby byly informace vyžadované podle článku 11 vždy aktuální a k dispozici orgánům příslušným k řešení krize;
- i) vysvětlení orgánu příslušného k řešení krize, jakým způsobem by varianty řešení krize mohly být financovány, aniž se předpokládá kterékoli z těchto opatření:
  - i) jakákoli mimořádná veřejná finanční podpora, kromě použití mechanismů financování zřízených v souladu s článkem 100;
  - ii) jakékoli nouzové poskytnutí likvidity centrální bankou;
  - iii) jakékoli poskytnutí likvidity centrální bankou za nestandardních podmínek, pokud jde o zajištění, obsah a úrokové sazby;
- j) podrobný popis různých strategií řešení krize, které by mohly být uplatněny podle různých možných scénářů a odpovídajících harmonogramů;
- k) popis kritických prvků vzájemné propojenosti;
- l) popis variant pro zachování přístupu k platebním a zúčtovacím službám a jiné infrastruktury a posouzení přenositelnosti pozic klienta;
- m) analýzu dopadu plánu na zaměstnance dané instituce, včetně posouzení souvisejících nákladů, a popis předpokládaných postupů konzultace se zaměstnanci během procesu řešení krize, zohledňující případné vnitrostátní systémy pro dialog se sociálními partnery;
- n) plán komunikace s médii a s veřejností;

- o) minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky vyžadované podle čl. 45 odst. 1 a případně lhůtu pro dosažení této úrovně;
- p) případně minimální požadavek na kapitál a smluvní nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 45 odst. 1 a případně lhůtu pro dosažení této úrovně;
- q) popis klíčových operací a systémů pro udržování nepřerušného fungování provozních procesů instituce;
- r) případné vyjádření dotčené instituce k plánu řešení krize.

8. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc požadovat po instituci a subjektu uvedeném v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) vedení podrobných záznamů o finančních smlouvách, jichž jsou stranou. Orgán příslušný k řešení krize může stanovit lhůtu, v níž mají být instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) schopny tyto záznamy dodat. Na všechny instituce a subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), které jsou v pravomoci daného orgánu příslušného k řešení krize, se musí vztahovat táž lhůta. Orgán příslušný k řešení krize může rozhodnout o stanovení různých lhůt pro různé druhy finančních smluv uvedené v čl. 2 bodě 100. Tímto odstavcem nejsou dotčeny pravomoci příslušného orgánu ke shromažďování informací.

9. EBA po konzultaci s ESRB vypracuje návrhy regulačních technických norem dále upřesňujících obsah plánu řešení krize.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 11

Informace pro účely plánů řešení krize a spolupráce poskytnuté institucí

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoci požadovat, aby:
  - a) instituce v nezbytné míře spolupracovaly na vypracování plánů řešení krize;
  - b) jim instituce přímo nebo prostřednictvím příslušného orgánu poskytly veškeré informace nezbytné k vypracování a provádění plánů řešení krize.

Orgány příslušné k řešení krize musí mít zejména pravomoc kromě jiných informací požadovat informace a analýzy uvedené v oddíle B přílohy.

2. Příslušné orgány v příslušných členských státech spolupracují s orgány příslušnými k řešení krize s cílem ověřit, zda některé nebo všechny informace uvedené v odstavci 1 již nejsou k dispozici. Pokud takové informace k dispozici jsou, příslušné orgány je poskytnou orgánům příslušným k řešení krize.

3. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem upřesňujících postupy a minimální soubor standardních formulářů a vzorů pro poskytování informací podle tohoto článku.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 12

Skupinové plány řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny spolu s orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků, po konzultaci s orgány příslušnými k řešení krize významných poboček, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní, vypracovaly skupinové plány řešení krize. Skupinové plány řešení krize obsahují plán řešení krize pro celou skupinu vedenou mateřským podnikem v Unii, a to buď v podobě řešení krize na úrovni mateřského podniku v Unii, nebo v podobě rozpuštění skupiny a řešení krize na úrovni dceřiných podniků. Ve skupinovém plánu řešení krize jsou stanovena opatření pro řešení krize:

- a) mateřského podniku v Unii;
  - b) dceřiných podniků, které jsou součástí skupiny a které se nacházejí v Unii;
  - c) subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. c) a d); a
  - d) s výhradou hlavy VI dceřiných podniků, které jsou součástí skupiny a které se nacházejí mimo Unii.
2. Skupinový plán řešení krize se vypracovává na základě informací poskytnutých podle článku 11.
3. Skupinový plán řešení krize:
- a) uvádí opatření k řešení krize, která mají být přijata ve vztahu k subjektům skupiny, jak prostřednictvím opatření k řešení krize ve vztahu ke subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), mateřskému podniku a dceřiným institucím, tak prostřednictvím koordinovaných opatření k řešení krize ve vztahu k dceřiným institucím, v rámci scénářů stanovených v čl. 10 odst. 3;
  - b) analyzuje, do jaké míry mohou být nástroje k řešení krize a pravomoci k řešení krize koordinovaně použity a vykonány ve vztahu k subjektům skupiny usazeným v Unii, včetně opatření usnadňujících koupi celé skupiny, popřípadě oddělených linií podnikání nebo činností provozovaných několika subjekty skupiny, nebo konkrétních subjektů skupiny třetí stranou, a identifikuje možné překážky pro koordinované řešení krize;
  - c) jsou-li součástí skupiny subjekty se sídlem ve třetích zemích, stanoví vhodné způsoby spolupráce a koordinace s relevantními orgány těchto třetích zemí a zjistí důsledky pro řešení krize v Unii;
  - d) stanoví opatření, včetně právního a ekonomického oddělení některých funkcí či linií podnikání, která jsou nezbytná pro usnadnění řešení krize na úrovni skupiny, pokud jsou splněny podmínky zahájení řešení krize;
  - e) stanoví dodatečná opatření, která v této směrnici nejsou uvedena a která orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny zamýšlí přijmout v rámci řešení krize na úrovni skupiny;
  - f) stanoví, jak by jednotlivá opatření k řešení krize na úrovni skupiny mohla být financována, a v případě, kdy je potřeba mechanismus financování, stanoví zásady pro sdílení odpovědnosti za toto financování mezi zdroji finančních prostředků v různých členských státech. Plán nesmí předpokládat žádné z těchto opatření:
    - i) jakoukoli mimořádnou veřejnou finanční podporu, kromě použití mechanismů financování zřízených v souladu s článkem 100;
    - ii) jakékoli nouzové poskytnutí likvidity centrální bankou; ani

- iii) jakékoli poskytnutí likvidity centrální bankou za nestandardních podmínek, pokud jde o zajištění, obsah a úrokové sazby.

Uvedené zásady musí být stanoveny na základě spravedlivých a vyvážených kritérií a zohledňovat zejména čl. 107 odst. 5 a dopad na finanční stabilitu ve všech dotčených členských státech.

4. Posouzení způsobilosti skupiny k řešení krize podle článku 16 se provede zároveň s vypracováním a aktualizací skupinového plánu řešení krize v souladu s tímto článkem. Podrobný popis posouzení způsobilosti k řešení krize provedeného v souladu s článkem 16 se zahrne do skupinového plánu řešení krize.

5. Skupinový plán řešení krize nesmí mít na žádný členský stát neúměrný dopad.

6. EBA po konzultaci s ESRB vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících obsahy skupinových plánů řešení krize při zohlednění rozmanitosti modelů podnikání skupin na vnitřním trhu.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 13

Požadavek a postup pro skupinové plány řešení krize

1. Mateřské podniky v Unii předloží informace, které mohou být požadovány v souladu s článkem 11, orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny. Uvedené informace se týkají mateřského podniku v Unii a v požadovaném rozsahu každého subjektu skupiny, včetně subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. c) a d).

Jsou-li splněny požadavky na důvěrnost stanovené v této směrnici, předá orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny informace poskytnuté v souladu s tímto odstavcem:

- a) orgánu EBA;
- b) orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků;
- c) orgánům příslušným k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou pobočku relevantní;
- d) relevantním příslušným orgánům uvedeným v článcích 115 a 116 směrnice 2013/36/EU; a
- e) orgánům příslušným k řešení krize v členských státech, v nichž jsou usazeny subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. c) a d).

Informace, které orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny poskytne orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků a příslušným orgánům pro dceřiné podniky, orgánům příslušným k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, a relevantním příslušným orgánům uvedeným v článcích 115 a 116 směrnice 2013/36/EU, zahrnují přinejmenším veškeré informace důležité pro daný dceřiný podnik nebo významnou pobočku. Informace poskytnuté orgánu EBA zahrnují veškeré informace, které jsou významné z hlediska úlohy orgánu EBA ve vztahu ke skupinovým plánům řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny není povinen předat informace týkající se dceřiných podniků ve třetích zemích bez souhlasu relevantního orgánu dohledu nebo orgánu příslušného k řešení krize třetí země.

2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny, jednající společně s orgány příslušnými k řešení krize uvedenými v odst. 1 druhém pododstavci tohoto článku, v kolegiích k řešení krize a po konzultaci s relevantními příslušnými orgány, včetně příslušných orgánů v jurisdikcích členských států, v nichž se nacházejí významné pobočky, vypracovaly a vedly skupinové plány řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny mohou podle svého uvážení a za podmínky, že splní požadavky na důvěrnost stanovené v článku 98 této směrnice, do vypracování a vedení skupinových plánů řešení krize zapojit orgány příslušné k řešení krize z třetích zemí, v jejichž jurisdikci si skupina založila dceřiné podniky, finanční holdingové společnosti nebo významné pobočky podle článku 51 směrnice 2013/36/EU.

3. Členské státy zajistí, aby skupinové plány řešení krize byly přezkoumány a případně aktualizovány nejméně jednou ročně a po každé změně právní či organizační struktury, podnikání či finanční situace skupiny, včetně všech subjektů skupiny, jestliže by mohla mít podstatný dopad na plán nebo vyžaduje jeho změnu.

4. Skupinový plán řešení krize se přijímá formou společného rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny a orgánů příslušných k řešení krize dceřiných podniků.

Tyto orgány příslušné k řešení krize přijmou společné rozhodnutí do čtyř měsíců ode dne předání informací uvedených v čl. 1 druhém pododstavci orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny.

Na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize může EBA pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 písm. c) nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. Není-li společného rozhodnutí orgánů příslušných k řešení krize dosaženo do čtyř měsíců, orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny rozhodne o skupinovém plánu řešení krize sám. Rozhodnutí musí být dostatečně odůvodněno a zohledňovat stanoviska a výhrady ostatních orgánů příslušných k řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny oznámí rozhodnutí mateřskému podniku v Unii.

S výhradou odstavce 9 tohoto článku, pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období kterýkoli z orgánů příslušných k řešení krize předložil záležitost orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny své rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Uvedené čtyřměsíční období se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA rozhodne do jednoho měsíce. Záležitost nelze orgánu EBA předložit po uplynutí čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud EBA nerozhodne do jednoho měsíce, použije se rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny.

6. Není-li společného rozhodnutí orgánů příslušných k řešení krize dosaženo do čtyř měsíců, přijme každý orgán příslušný k řešení krize odpovědný za dceřiný podnik vlastní rozhodnutí a vypracuje a vede plány řešení krize pro subjekty ve své pravomoci. Každé takové individuální rozhodnutí musí být dostatečně odůvodněno, musí uvádět důvody nesouhlasu s navrhovaným skupinovým plánem řešení krize a zohledňovat stanoviska a výhrady ostatních příslušných orgánů a orgánů příslušných k řešení krize. Každý orgán příslušný k řešení krize uvědomí o svém rozhodnutí ostatní členy kolegia k řešení krize.

S výhradou odstavce 9 tohoto článku, pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období kterýkoli z orgánů příslušných k řešení krize předložil záležitost orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží dotčený orgán příslušný k řešení krize své rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Uvedené čtyřměsíční období se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA rozhodne do jednoho měsíce. Záležitost nelze orgánu EBA předložit po uplynutí čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud EBA nerozhodne do jednoho měsíce, použije se rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize dceřiného podniku.

7. Ostatní orgány příslušné k řešení krize, jejichž postoje podle odstavce 6 nejsou nesouhlasné, mohou dosáhnout společného rozhodnutí o skupinovém plánu řešení krize, který se vztahuje na subjekty skupiny v jejich pravomoci.

8. Společná rozhodnutí podle odstavců 4 a 7 a rozhodnutí přijatá orgány příslušnými k řešení krize v případě, že neexistuje společné rozhodnutí podle odstavců 5 a 6, se považují za konečná a musí být uplatňována ostatními dotčenými orgány příslušnými k řešení krize.

9. V souladu s odstavci 5 a 6 tohoto článku může EBA na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout dohody v souladu s čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010, pokud se žádný dotčený orgán příslušný k řešení krize nedomnívá, že otázka, o které nebylo dosaženo shody, může jakýmkoli způsobem zasahovat do fiskální odpovědnosti jeho členského státu.

10. Jsou-li přijata společná rozhodnutí podle odstavců 4 a 7 a orgán příslušný k řešení krize se podle odstavce 9 domnívá, že otázka týkající se skupinových plánů řešení krize, o které nebylo dosaženo shody, zasahuje do fiskální odpovědnosti jeho členského státu, zahájí orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny opětovné posuzování skupinového plánu řešení krize, včetně minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky.

Článek 14

Předání plánů řešení krize příslušným orgánům

1. Orgán příslušný k řešení krize předá plány řešení krize a veškeré jejich změny relevantním příslušným orgánům.
2. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny předá skupinové plány řešení krize a veškeré jejich změny relevantním příslušným orgánům.

KAPITOLA II

Způsobilost k řešení krize

Článek 15

Posouzení způsobilosti institucí k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem a s orgány příslušnými k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní, posoudil, v jakém rozsahu je instituce, která není součástí skupiny, způsobilá pro řešení krize, aniž se přepokládá kterékoli z těchto opatření:

- a) jakákoli mimořádná veřejná finanční podpora, kromě použití mechanismů financování zřízených v souladu s článkem 100;
- b) jakékoli nouzové poskytnutí likvidity centrální bankou;
- c) jakékoli poskytnutí likvidity centrální bankou za nestandardních podmínek, pokud jde o zajištění, obsah a úrokové sazby.

Má se za to, že instituce je způsobilá pro řešení krize, pokud ji orgán příslušný k řešení krize může proveditelně a věrohodně likvidovat v běžném úpadkovém řízení nebo řešit její krizi použitím různých nástrojů a výkonem pravomocí k řešení krize, přičemž by se mělo v co nejvyšší míře zabránit významným nepříznivým důsledkům pro finanční systém členského státu, v němž je instituce usazena, nebo jiných členských států nebo Unie – a to i za okolností širší finanční nestability nebo událostí se systémovým dopadem –, a s cílem zajistit kontinuitu zásadních funkcí prováděných institucí. Orgány příslušné k řešení krize oznámí orgánu EBA včas všechny případy, kdy se má za to, že instituce není způsobilá pro řešení krize.

2. Pro účely posouzení způsobilosti k řešení krize uvedeného v odstavci 1 posoudí orgán příslušný k řešení krize přinejmenším aspekty uvedené v oddíle C přílohy.

3. Orgán příslušný k řešení krize posoudí způsobilost k řešení krize podle tohoto článku současně s vypracováním a aktualizací plánů řešení krize v souladu s článkem 10 a pro účely jejich vypracování a aktualizace.

4. EBA po konzultaci s ESRB vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících aspekty a kritéria pro posouzení způsobilosti instituce nebo skupiny k řešení krize stanovené v odstavci 2 tohoto článku a článku 16.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 16

Posouzení způsobilosti skupin k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny spolu s orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků, po konzultaci s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě, s příslušnými orgány pro takové dceřiné podniky a s orgány příslušnými k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní, posoudily, v jakém rozsahu jsou skupiny způsobilé pro řešení krize, aniž se přepokládá kterékoli z těchto opatření:

- a) jakákoli mimořádná veřejná finanční podpora, kromě použití mechanismů financování zřízených v souladu s článkem 100;
- b) jakékoli nouzové poskytnutí likvidity centrální bankou;
- c) jakékoli poskytnutí likvidity centrální bankou za nestandardních podmínek, pokud jde o zajištění, obsah a úrokové sazby.

Má se za to, že skupina je způsobilá pro řešení krize, pokud orgány příslušné k řešení krize mohou proveditelně a věrohodně likvidovat v běžném úpadkovém řízení subjekty skupiny nebo řešit jejich krizi použitím nástrojů a pravomocí k řešení krize na subjekty skupiny, přičemž by se mělo v co nejvyšší míře zabránit významným nepříznivým důsledkům pro finanční systém členských států, v nichž jsou subjekty skupiny usazeny, nebo jiných členských států nebo Unie – a to i za okolností širší finanční nestability nebo událostí se systémovým dopadem –, s cílem zajistit kontinuitu zásadních funkcí prováděných subjekty skupiny buď snadným včasným oddělením, nebo jinými prostředky. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny oznámí orgánu EBA včas všechny případy, kdy se má za to, že skupina není způsobilá pro řešení krize.

Posouzení způsobilosti skupiny k řešení krize vezmou v úvahu kolegia k řešení krize uvedená v článku 88.

2. Pro účely posouzení způsobilosti skupiny k řešení krize posoudí orgány příslušné k řešení krize přinejmenším aspekty uvedené v oddíle C přílohy.

3. Posouzení způsobilosti skupiny k řešení krize podle tohoto článku se provede současně s vypracováním a aktualizací skupinových plánů řešení krize v souladu s článkem 12. Na toto posouzení se použije postup přijímání rozhodnutí stanovený v článku 13.

Článek 17

Pravomoc řešit nebo odstraňovat překážky způsobilosti k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgán příslušný k řešení krize v případě, že na základě posouzení způsobilosti instituce k řešení krize provedeného v souladu s články 15 a 16 po konzultaci s příslušným orgánem shledá, že existují podstatné překážky způsobilosti této instituce k řešení krize, toto zjištění písemně oznámil dotčené instituci, příslušnému orgánu a orgánům příslušným k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky.

2. Požadavek, aby orgány příslušné k řešení krize vypracovaly plány řešení krize a aby relevantní orgány příslušné k řešení krize dosáhly společného rozhodnutí o skupinových plánech řešení krize podle čl. 10 odst. 1 a čl. 13 odst. 4, se pozastavuje po oznámení uvedeném v odstavci 1 tohoto článku, dokud orgán příslušný k řešení krize nepřijme v souladu s odstavcem 3 tohoto článku opatření pro odstranění podstatných překážek způsobilosti k řešení krize, nebo nerozhodne v souladu s odstavcem 4 tohoto článku.

3. Ve lhůtě čtyř měsíců od přijetí oznámení podle odstavce 1 instituce orgánu příslušnému k řešení krize navrhne možná opatření k řešení či odstranění podstatných překážek uvedených v oznámení. Orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem posoudí, zda tato opatření dotyčné podstatné překážky účinně řeší či odstraňují.

4. Pokud orgán příslušný k řešení krize dojde k závěru, že opatření navrhovaná institucí podle odstavce 3 účinně nezmiřují či neodstraňují dané překážky, uloží instituci přímo nebo nepřímo prostřednictvím příslušného orgánu, aby přijala alternativní opatření, jež by uvedeného cíle mohla dosáhnout, a písemně je instituci oznámí; tato instituce musí do jednoho měsíce navrhnout plán jejich plnění.

Pokud orgán příslušný k řešení krize stanoví alternativní opatření, uvede, z jakého důvodu opatření navržená institucí by nestačila k odstranění překážek způsobilosti k řešení krize a proč jsou navrhovaná alternativní opatření přiměřená k jejich odstranění. Orgán příslušný k řešení krize zohlední, jak dané překážky způsobilosti k řešení krize ohrožují finanční stabilitu a jaký dopad by daná opatření měla na obchodní činnost dané instituce, na její stabilitu a schopnost přispívat k hospodářství.

5. Pro účely odstavce 4 mají orgány příslušné k řešení krize pravomoc přijmout kterékoli z těchto opatření:

- a) požadovat, aby instituce revidovala dohody o vnitroskupinovém financování nebo přezkoumala skutečnost, že neexistují, nebo uzavřela dohody o poskytování služeb uvnitř skupiny či se třetími stranami k zajištění zásadních funkcí;
- b) požadovat, aby instituce omezila svou maximální individuální nebo celkovou expozici;
- c) uložit specifickou nebo pravidelnou dodatečnou povinnost poskytnout informace relevantní pro řešení krize;
- d) požadovat, aby se instituce zbavila konkrétních aktiv;
- e) požadovat, aby instituce omezila či ukončila konkrétní existující či navrhované činnosti;
- f) omezit rozvoj nových či stávajících oborů podnikání nebo prodej nových či stávajících produktů nebo takovému rozvoji či prodeji zabránit;
- g) požadovat změny právní či provozní struktury instituce nebo kteréhokoli subjektu skupiny, který je pod její přímou či nepřímou kontrolou, s cílem snížit jejich složitost a zajistit tak, aby bylo možné právně i provozně oddělit zásadní funkce od jiných funkcí použitím nástrojů k řešení krize;

- h) požadovat, aby instituce nebo mateřský podnik založily mateřskou finanční holdingovou společnost v členském státě nebo mateřskou finanční holdingovou společnost v Unii;
- i) požadovat, aby instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) vydaly způsobilé závazky za účelem splnění požadavků podle článku 45;
- j) požadovat, aby instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) přijaly další kroky s cílem splnit minimální požadavky na kapitál a způsobilé závazky podle článku 45, zejména aby se pokusily sjednat změnu jakéhokoli způsobilého závazku, nástroje vedlejšího kapitálu tier 1 nebo nástroje kapitálu tier 2, který vydaly, s cílem zajistit, aby jakékoli rozhodnutí o odpisu nebo konverzi daného závazku nebo nástroje přijaté orgánem příslušným k řešení krize bylo vykonáno podle práva, kterým se daný závazek nebo nástroj řídí; a
- k) v případě, že je instituce dceřiným podnikem holdingové společnosti se smíšenou činností, požadavek, aby tato holdingová společnost se smíšenou činností založila samostatnou finanční holdingovou společnost, která by ji kontrolovala, pokud je to nutné k usnadnění řešení krize instituce a k zamezení toho, aby se použily nástroje a pravomoci k řešení krize uvedené v hlavě IV, které mají nepříznivý dopad na nefinanční část skupiny.

6. Rozhodnutí přijaté podle odstavce 1 nebo 4 musí splňovat tyto požadavky:

- a) musí být podloženo důvody vedoucími k danému posouzení či zjištění;
- b) musí uvádět, jak posouzení či zjištění splňuje požadavek přiměřenosti použitých opatření stanovený v odstavci 4; a
- c) musí být možné se proti němu odvolat.

7. Než orgán příslušný k řešení krize stanoví kterékoli opatření podle odstavce 4 po konzultaci s příslušným orgánem, a je-li to vhodné, s určeným vnitrostátním maloobezretnostním orgánem, řádně zváží možný dopad takových opatření na dotčenou instituci, na vnitřní trh finančních služeb a na finanční stabilitu v jiných členských státech a v Unii jako celku.

8. EBA vydá do 3. července 2015 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 dále upřesňující opatření stanovená v odstavci 5 a okolnosti, za nichž může být každé opatření uplatněno.

Článek 18

Pravomoc řešit nebo odstraňovat překážky obnovení platební schopnosti: postup na úrovni skupiny

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny spolu s orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků, po konzultaci s kolegiem dohledu a s orgány příslušnými k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní, zváží posouzení požadované podle článku 16 a učiní veškeré přiměřené kroky, aby dosáhly společného rozhodnutí o uplatnění opatření stanovených podle čl. 17 odst. 4 ve vztahu ke všem institucím, které jsou součástí skupiny.

2. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny ve spolupráci s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě a s orgánem EBA v souladu s čl. 25 odst. 1 nařízení (EU) č. 1093/2010 vypracuje a předloží zprávu mateřskému podniku v Unii, orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků, které ji poskytnou dceřiným podnikům pod svým dohledem, a orgánům příslušným k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky. Zpráva je vypracována po konzultaci s příslušnými orgány a analyzuje podstatné překážky pro účinné používání nástrojů k řešení krize a výkon pravomocí k řešení krize ve vztahu ke skupině. Zpráva zváží dopad na model podnikání instituce a doporučí veškerá přiměřená a cílená opatření, která jsou podle názoru orgánu nezbytná či vhodná k odstranění těchto překážek.

3. Do čtyř měsíců od přijetí zprávy může mateřský podnik v Unii předložit své připomínky a navrhnout orgánu příslušnému k řešení na úrovni skupiny alternativní opatření, která by překážky uvedené ve zprávě odstranila.

4. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny informuje o veškerých opatřeních navržených mateřským podnikem v Unii orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě, EBA, orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků a orgány příslušné k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, je-li to s ohledem na dotčenou významnou pobočku relevantní. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků, po konzultaci s příslušnými orgány a s orgány příslušnými k řešení krize v jurisdikcích, v nichž se nacházejí významné pobočky, učiní vše, co je v jejich silách, aby dosáhly v kolegiu k řešení krize společného rozhodnutí o identifikaci podstatných překážek a případně o posouzení opatření navrhovaných mateřským podnikem v Unii a opatření požadovaných orgány za účelem řešení či odstranění překážek, přičemž zohlední možný dopad těchto opatření ve všech členských státech, ve kterých skupina působí.

5. Společného rozhodnutí musí být dosaženo do čtyř měsíců od předložení jakýchkoli připomínek mateřského podniku v Unii nebo od uplynutí čtyřměsíční lhůty uvedené v odstavci 3, podle toho, co nastane dříve. Musí být odůvodněné a uvedené v dokumentu, který orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny poskytne mateřskému podniku v Unii.

Na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize může EBA pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 písm. c) nařízení (EU) č. 1093/2010.

6. Není-li společného rozhodnutí ve lhůtě uvedené v odstavci 5, může orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny sám rozhodnout o vhodných opatřeních, která mají být přijata na úrovni skupiny podle čl. 17 odst. 3.

Toto rozhodnutí musí být dostatečně odůvodněné a zohledňovat stanoviska a výhrady ostatních orgánů příslušných k řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny poskytne rozhodnutí mateřskému podniku v Unii.

Pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období kterýkoli orgán příslušný k řešení krize předložil některou záležitost zmíněnou v odstavci 9 tohoto článku orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny přijetí svého rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Uvedené čtyřměsíční období se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA rozhodne do jednoho měsíce. Záležitost nelze orgánu EBA předložit po uplynutí tohoto čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud EBA nerozhodne do jednoho měsíce, použije se rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny.

7. Není-li dosaženo společného rozhodnutí, rozhodnou orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků samy o vhodných opatřeních, která mají dceřiné podniky přijmout na individuální úrovni v souladu s čl. 17 odst. 4. Toto rozhodnutí musí být dostatečně odůvodněné a zohledňovat stanoviska a výhrady ostatních orgánů příslušných k řešení krize. Rozhodnutí se poskytne dotčenému dceřinému podniku a orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny.

Pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období kterýkoli z orgánů příslušných k řešení krize předložil některou záležitost zmíněnou v odstavci 9 tohoto článku orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán příslušný k řešení krize dotčeného dceřiného podniku své rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Uvedená čtyřměsíční lhůta se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA rozhodne do jednoho měsíce. Záležitost nelze orgánu EBA předložit po uplynutí čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud EBA nerozhodne do jednoho měsíce, použije se rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize dceřiného podniku.

8. Společné rozhodnutí podle odstavce 5 a rozhodnutí přijatá orgány příslušnými k řešení krize podle odstavce 6 v případě, že neexistuje společné rozhodnutí, se považují za definitivní a musí být uplatňována ostatními dotčenými orgány příslušnými k řešení krize.

9. Neexistuje-li společné rozhodnutí o přijetí kterýchkoli opatření uvedených v čl. 17 odst. 5 písm. h), h) nebo k), může EBA na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize podle odstavce 6 nebo 7 tohoto článku pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout dohody v souladu s čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010.

KAPITOLA III

Vnitroskupinová finanční podpora

Článek 19

Dohoda o vnitroskupinové finanční podpoře

1. Členské státy zajistí, aby mateřská instituce v členském státě nebo mateřská instituce v Unii nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d) a jejich dceřiné podniky v jiných členských státech nebo třetích zemích, které jsou institucemi nebo finančními institucemi podléhajícími dohledu nad mateřským podnikem na konsolidovaném základě, mohly uzavřít dohodu o poskytování finanční podpory kterékoli jiné straně dohody, která splňuje podmínky pro včasný zásah podle článku 27, pokud jsou rovněž splněny podmínky uvedené v této kapitole.

2. Touto kapitolou nejsou dotčeny vnitroskupinové finanční mechanismy, včetně mechanismů financování a fungování mechanismů centralizovaného financování, pokud žádná ze stran takových mechanismů nesplňuje podmínky pro včasný zásah.

3. Dohoda o vnitroskupinové finanční podpoře není nezbytnou podmínkou:

a) poskytnutí vnitroskupinové finanční podpory kterémukoli subjektu skupiny, který se nachází ve finančních obtížích, jestliže o tom dotyčná instituce rozhodne, s přihlédnutím ke konkrétnímu případu a v souladu s politikou skupiny, není-li tím vystavena riziku skupina jako celek; nebo

b) působení v některém členském státě.

4. Členské státy odstraní všechny právní překážky ve vnitrostátním právu bránící transakcím, které jsou prováděny v rámci vnitroskupinové finanční podpory v souladu s touto kapitolou; žádná ustanovení této kapitoly však nebrání členským státům omezovat vnitroskupinové transakce v souvislosti s vnitrostátními předpisy uplatňujícími možnosti uvedené v nařízení (EU) č. 575/2013, provádějícími směrnici 2013/36/EU nebo vyžadujícími oddělení částí skupiny nebo činností prováděných v rámci skupiny pro účely finanční stability.

5. Dohoda o vnitroskupinové finanční podpoře může:

a) zahrnovat jeden nebo více dceřiných podniků ve skupině a může stanovit poskytování finanční podpory mateřským podnikem dceřiným podnikům, dceřinými podniky mateřskému podniku, navzájem mezi dceřinými podniky ve skupině, které jsou stranami dohody, nebo mezi jakoukoli kombinací uvedených subjektů;

b) stanovit finanční podporu v podobě úvěru, poskytnutí záruk, poskytnutí aktiv pro použití jako zajištění, nebo jakékoli kombinace těchto forem finanční podpory v jedné či více transakcích, včetně transakcí mezi příjemcem podpory a třetí stranou.

6. Jestliže určitý subjekt skupiny v souladu s podmínkami dohody o vnitroskupinové finanční podpoře souhlasí s poskytnutím finanční podpory jinému subjektu skupiny, může dohoda obsahovat reciproční dohodu o tom, že subjekt skupiny, který podporu přijímá, poskytne finanční podporu subjektu skupiny, který podporu poskytuje.

7. Dohoda o vnitroskupinové finanční podpoře musí pro jakoukoli transakci provedenou v jejím rámci uvádět zásady pro výpočet protiplnění. Tyto zásady musí zahrnovat požadavek, aby se protiplnění stanovilo v okamžiku poskytnutí dané finanční podpory. Dohoda, včetně zásad pro výpočet protiplnění za poskytnutí finanční podpory a ostatních smluvních ujednání, musí splňovat tyto zásady:

- a) všechny strany musí dohodu uzavřít ze svobodné vůle;
- b) při uzavření dohody a při určení protiplnění za poskytnutí finanční podpory musí všechny strany jednat ve svém vlastním nejlepším zájmu, přičemž může být zohledněn jakýkoli přímý či nepřímý prospěch, který dotčené strany mají z poskytnutí této finanční podpory;
- c) všechny strany poskytující finanční podporu musí od všech stran, které finanční podporu přijímají, obdržet veškeré relevantní informace ještě před tím, než určí protiplnění za poskytnutí této finanční podpory a rozhodnou o jejím poskytnutí;
- d) při stanovování protiplnění za poskytnutí finanční podpory mohou být zohledněny informace, které nejsou dostupné trhu, ale které má k dispozici strana poskytující finanční podporu na základě toho, že je součástí téže skupiny jako strana, která finanční podporu přijímá; a
- e) v zásadách pro výpočet protiplnění za poskytnutí finanční podpory nemusí být zohledněn žádný předpokládaný dočasný dopad událostí mimo skupinu na tržní ceny.

8. Dohodu o vnitroskupinové finanční podpoře lze uzavřít, pouze pokud v době, kdy je navrhovaná dohoda uzavřena, podle názoru odpovědných příslušných orgánů žádná ze stran nesplňuje podmínky pro včasný zásah.

9. Členské státy zajistí, aby jakékoli právo, nárok nebo opatření vyplývající z dohody o vnitroskupinové finanční podpoře mohly být uplatněny pouze stranami dohody, s vyloučením třetích stran.

Článek 20

Přezkum navržené dohody příslušnými orgány a zprostředkování

1. Mateřská instituce v Unii předloží orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě žádost o schválení jakékoli navrhované dohody o vnitroskupinové finanční podpoře navržené podle článku 19. Žádost musí obsahovat znění navrhované dohody a uvádět subjekty skupiny, které se chtějí stát stranami dohody.

2. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě žádost neprodleně postoupí příslušným orgánům každého z dceřiných podniků, které se chtějí stát stranami dohody, s cílem dosažení společného rozhodnutí.

3. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě navrhovanou dohodu schválí postupem podle odstavců 5 a 6 tohoto článku, pokud jsou její podmínky v souladu s podmínkami pro finanční podporu stanovenými v článku 23.

4. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě může postupem podle odstavců 5 a 6 tohoto článku zakázat uzavření navržené dohody, pokud se domnívá, že daná dohoda není v souladu s podmínkami pro finanční podporu stanovenými v článku 23.

5. Příslušné orgány učiní vše, co je v jejich silách, aby dosáhly společného rozhodnutí o tom, zda jsou podmínky navrhované dohody v souladu s podmínkami pro finanční podporu stanovenými v článku 23, do čtyř měsíců ode dne obdržení žádosti orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě; přitom zohlední možný dopad provádění dohody ve všech členských státech, v nichž skupina působí, včetně jakýchkoli fiskálních důsledků. Společné rozhodnutí má podobu dokumentu obsahujícího dostatečně odůvodněné rozhodnutí a žadatelé ho poskytnou orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě.

Na žádost kteréhokoli příslušného orgánu může EBA pomoci těmto příslušným orgánům dosáhnout dohody v souladu s článkem 31 nařízení (EU) č. 1093/2010.

6. Není-li společného rozhodnutí příslušných orgánů dosaženo do čtyř měsíců, rozhodne orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě o žádosti sám. Rozhodnutí má podobu dokumentu obsahujícího dostatečné odůvodnění a zohledňuje stanoviska a výhrady ostatních příslušných orgánů vyjádřené v uvedeném čtyřměsíčním období. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě oznámí své rozhodnutí žadateli a ostatním příslušným orgánům.

7. Pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období kterýkoli z dotčených příslušných orgánů předložil záležitost orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě své rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Uvedená čtyřměsíční lhůta se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA rozhodne do jednoho měsíce. Záležitost nelze orgánu EBA předložit po uplynutí tohoto čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.

Článek 21

Schválení navrhované dohody akcionáři

1. Členské státy požadují, aby jakákoli navrhovaná dohoda, která byla schválena příslušnými orgány, byla předložena ke schválení akcionářům každého ze subjektů skupiny, který zamýšlí uzavřít dohodu. V takovém případě platí dohoda pouze pro strany, jejichž akcionáři dohodu schválili v souladu s odstavcem 2.

2. Dohoda o vnitroskupinové finanční podpoře platí pro subjekt skupiny, pouze pokud jeho akcionáři zmocnili vedoucí orgán daného subjektu skupiny přijmout rozhodnutí, že daný subjekt skupiny poskytne nebo přijme finanční podporu v souladu s podmínkami dohody a v souladu s podmínkami stanovenými v této kapitole, a pokud toto zmocnění akcionářů nebylo odvoláno.

3. Vedoucí orgán každého ze subjektů, který je stranou dohody, podává každoročně akcionářům zprávu o provádění dohody a jakéhokoli rozhodnutí přijatého na základě dohody.

Článek 22

Předání dohod o vnitroskupinové finanční podpoře orgánům příslušným k řešení krize

Příslušné orgány předají relevantním orgánům příslušným k řešení krize dohody o vnitroskupinové finanční podpoře, které schválily, a veškeré změny těchto dohod.

Článek 23

Podmínky pro vnitroskupinovou finanční podporu

1. Finanční podporu může subjekt skupiny v souladu s článkem 19 poskytnout, pouze pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) existuje reálný předpoklad, že poskytnutá podpora do významné míry vyřeší finanční obtíže subjektu skupiny přijímajícího podporu;
- b) cílem poskytnutí finanční podpory je zachování nebo obnovení finanční stability skupiny jako celku nebo jakéhokoli ze subjektů skupiny a poskytnutí této podpory je v zájmu subjektu skupiny, který ji poskytuje;
- c) finanční podpora se poskytuje na základě smluvních ujednání, včetně podmínek protiplnění v souladu s čl. 19 odst. 7;

- d) na základě informací dostupných vedoucímu orgánu subjektu skupiny, který finanční podporu poskytuje, v době přijetí rozhodnutí udělit finanční podporu existuje reálná vyhlídka na to, že subjekt skupiny přijímající podporu protiplnění za tuto podporu uhradí, a pokud byla podpora poskytnuta v podobě úvěru, že tento úvěr splatí. Pokud je podpora poskytnuta v podobě záruky nebo jakékoli formy zajištění, vztahuje se táž podmínka na závazek, který příjemci podpory vzniká v případě uplatnění této záruky nebo zajištění;
- e) poskytnutí finanční podpory by neohrozilo likviditu nebo platební schopnost subjektu skupiny poskytujícího podporu;
- f) poskytnutí finanční podpory by nemělo za následek vznik hrozby pro finanční stabilitu, zejména v členském státě subjektu skupiny, který ji poskytuje;
- g) subjekt skupiny poskytující podporu v době, kdy je podpora poskytnuta, splňuje požadavky týkající se kapitálu nebo likvidity podle směrnice 2013/36/EU a veškeré požadavky uložené podle čl. 104 odst. 2 směrnice 2013/36/EU a poskytnutí dané finanční podpory nepovede k tomu, že by subjekt poskytující podporu tyto požadavky porušil, pokud to nepovolí příslušný orgán odpovědný za dohled nad ním na individuálním základě;
- h) subjekt skupiny poskytující podporu splňuje v době, kdy je podpora poskytnuta, požadavky týkající se velké expozice podle nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2013/36/EU, včetně jakýchkoli požadavků vnitrostátních právních předpisů určujících použitelné varianty obsažené v uvedené směrnici, a poskytnutí dané finanční podpory nepovede k tomu, že by subjekt skupiny poskytující podporu tyto požadavky porušil, pokud to nepovolí příslušný orgán odpovědný za dohled nad ním na individuálním základě;
- i) poskytnutí finanční podpory by neohrozilo způsobilost subjektu skupiny, který ji poskytuje, k řešení krize.

2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících podmínky stanovené v odst. 1 písm. a), c), e) a i).

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

3. EBA vydá do 3. ledna 2016 na podporu sblížování postupů obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 upřesňující podmínky stanovené v odst. 1 písm. b), d), f), g) a h) tohoto článku.

Článek 24

Rozhodnutí o poskytnutí finanční podpory

Rozhodnutí o poskytnutí vnitroskupinové finanční podpory v souladu s dohodou přijímá vedoucí orgán subjektu skupiny poskytujícího finanční podporu. Toto rozhodnutí musí být odůvodněné a uvádět cíl navrhované finanční podpory. Rozhodnutí musí uvádět zejména, jak poskytnutí finanční podpory splňuje podmínky stanovené v čl. 23 odst. 1. Rozhodnutí o přijetí vnitroskupinové finanční podpory v souladu s dohodou přijímá vedoucí orgán subjektu skupiny přijímajícího finanční podporu.

Článek 25

Právo příslušných orgánů na nesouhlas

1. Před poskytnutím podpory v souladu s dohodou o vnitroskupinové finanční podpoře vedoucí orgán subjektu skupiny, který zamýšlí finanční podporu poskytnout, oznámí tuto skutečnost:

- a) svému příslušnému orgánu;

- b) kde je to relevantní, orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě, pokud se liší od orgánů uvedených v písmenech a) a c);
- c) příslušnému orgánu subjektu skupiny přijímajícího finanční podporu, pokud se liší od orgánů uvedených v písmenech a) a b); a
- d) orgánu EBA.

Oznámení musí obsahovat odůvodněné rozhodnutí vedoucího orgánu v souladu s článkem 24 a podrobnosti navrhované finanční podpory, včetně kopie dohody o vnitroskupinové finanční podpoře.

2. Ve lhůtě pěti pracovních dnů po obdržení úplného oznámení může příslušný orgán subjektu skupiny poskytujícího finanční podporu poskytnutí finanční podpory povolit nebo ji zakázat nebo omezit, jestliže usoudí, že nejsou splněny podmínky pro vnitroskupinovou finanční podporu stanovené v článku 23. Rozhodnutí příslušného orgánu zakázat nebo omezit finanční podporu musí být odůvodněné.

3. Příslušný orgán své rozhodnutí povolit, zakázat nebo omezit finanční podporu ihned oznámí:

- a) orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě;
- b) příslušnému orgánu subjektu skupiny přijímajícího finanční pomoc; a
- c) orgánu EBA.

Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě ihned informuje ostatní členy kolegia dohledu a členy kolegia k řešení krize.

4. Má-li orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě nebo příslušný orgán odpovědný za subjekt skupiny přijímající podporu proti rozhodnutí zakázat nebo omezit podporu námitky, může věc do dvou dnů předložit orgánu EBA a požádat jej o pomoc v souladu s článkem 31 nařízení č. 1093/2010.

5. Pokud příslušný orgán nezakáže nebo neomezí finanční podporu ve lhůtě uvedené v odstavci 2 nebo ji schválil před koncem této lhůty, může být finanční podpora poskytnuta v souladu s podmínkami předloženými příslušnému orgánu.

6. Rozhodnutí vedoucího orgánu instituce o poskytnutí finanční podpory musí být předáno:

- a) příslušnému orgánu;
- b) kde je to relevantní, orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě, pokud se liší od orgánů uvedených v písmenech a) a c),
- c) příslušnému orgánu subjektu skupiny přijímajícího finanční pomoc, pokud se liší od orgánů uvedených v písmenech a) a b), a
- d) orgánu EBA.

Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě ihned informuje ostatní členy kolegia dohledu a členy kolegia k řešení krize.

7. Pokud příslušný orgán podle odstavce 2 tohoto článku omezí nebo zakáže finanční podporu skupiny a pokud skupinový ozdravný plán v souladu s čl. 7 odst. 5 odkazuje na vnitroskupinovou finanční podporu, může příslušný orgán subjektu skupiny, ve vztahu k němuž je podpora omezena nebo zakázána, požádat orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě, aby zahájil nové posouzení ozdravného plánu podle článku 8, nebo je-li ozdravný plán vypracován na individuálním základě, požádat subjekt skupiny, aby předložil přepracovaný ozdravný plán.

Článek 26

Zveřejnění

1. Členské státy zajistí, aby subjekty skupiny zveřejnily informaci, zda uzavřely či neuzavřely dohodu o vnitroskupinové finanční podpoře podle článku 19, a zveřejnily popis obecných podmínek takové dohody a názvy subjektů skupiny, které jsou jejími stranami, a aby uvedené informace alespoň jednou ročně aktualizovaly.

Použijí se články 431 až 434 nařízení (EU) č. 575/2013.

2. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem upřesňujících formu a obsah popisu uvedeného v odstavci 1.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat návrhy prováděcích technických norem uvedených v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

HLAVA III

VČASNÝ ZÁSAH

Článek 27

Opatření včasného zásahu

1. Pokud instituce porušuje nebo, mimo jiné z důvodu rychle se zhoršujících finančních podmínek, včetně zhoršující se likvidní situace, rostoucí míry cizího financování, nesplácených úvěrů nebo koncentrace expozic, posuzováno na základě souboru podmínek, které mohou zahrnout požadavek na kapitál instituce plus 1,5 procentního bodu, pravděpodobně v blízké budoucnosti nebude splňovat kterýkoli požadavek nařízení (EU) č. 575/2013, směrnice 2013/36/EU nebo hlavy II směrnice 2014/65/EU nebo jakýkoli z článků 3 až 7, 14 až 17, a článků 24, 25 a 26 nařízení (EU) č. 600/2014, zajistí členské státy, aby příslušné orgány měly k dispozici, aniž jsou dotčena případná opatření uvedená v článku 104 směrnice 2013/36/EU, alespoň tato opatření:

- a) uložit vedoucímu orgánu instituce, aby zavedl jeden nebo více mechanismů nebo opatření uvedených v ozdravném plánu nebo v souladu s čl. 5 odst. 2 aktualizoval takový ozdravný plán, pokud se okolnosti, které vedly ke včasnému zásahu, liší od předpokladů uvedených v původním ozdravném plánu, a zavedl jeden nebo více mechanismů nebo opatření stanovených v aktualizovaném plánu v určité lhůtě s cílem zajistit, že podmínky uvedené v návěti již nebudou platit;
- b) uložit vedoucímu orgánu instituce, aby posoudil situaci, identifikoval opatření k překonání jakýchkoli zjištěných problémů a vypracoval akční program k jejich překonání a harmonogram jeho provádění;
- c) uložit vedoucímu orgánu instituce, aby svolal – nebo svolat přímo, pokud tak vedoucí orgán neučiní –, valnou hromadu akcionářů instituce, a v obou případech stanovit její pořad jednání a požadovat, aby akcionáři projednali přijetí určitých rozhodnutí;
- d) uložit odvolání nebo nahrazení jednoho nebo více členů vedoucího orgánu nebo vrcholného vedení, pokud je zjištěno, že tyto osoby nejsou schopny plnit své úkoly podle článku 13 směrnice 2013/36/EU nebo článku 9 směrnice 2014/65/EU;
- e) uložit vedoucímu orgánu instituce, aby v souladu s případným ozdravným plánem vypracoval plán pro jednání o restrukturalizaci dluhů s některými nebo všemi jejími věřiteli;

- f) požadovat změny obchodní strategie instituce;
- g) požadovat změny právní nebo provozní struktury instituce; a
- h) získat, a to i prostřednictvím kontrol na místě, a poskytnout orgánu příslušnému k řešení krize veškeré informace nezbytné k aktualizaci plánu řešení krize a přípravě možného řešení krize instituce a k ocenění aktiv a závazků instituce v souladu s článkem 36.
2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány bezodkladně oznámily orgánům příslušným k řešení krize o zjištění, že podmínky stanovené v odstavci 1 byly ve vztahu k určité instituci splněny, a aby pravomoci orgánů příslušných k řešení krize zahrnovaly pravomoc uložit instituci, aby oslovila potenciální kupující za účelem přípravy řešení krize instituce, s výhradou podmínek stanovených v čl. 39 odst. 2 a ustanovení o důvěrnosti obsažených v článku 84:
3. U každého opatření uvedeného v odstavci 1 stanoví příslušné orgány vhodnou lhůtu pro dokončení a s cílem umožnit příslušnému orgánu zhodnotit účinnost daného opatření.
4. EBA vydá do 3. července 2015 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 na podporu jednotného uplatňování podmínky pro uplatnění opatření uvedených v odstavci 1 tohoto článku.
5. EBA, případně s přihlédnutím ke zkušenostem z uplatňování pokynů uvedených v odstavci 4, může vypracovat návrhy regulačních technických norem k upřesnění minimálního souboru podmínek pro uplatnění opatření uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 28

Odstranění vrcholného vedení a vedoucího orgánu

V případě značného zhoršení finanční situace instituce nebo v případě závažných porušení právních předpisů nebo stanov instituce anebo závažných administrativních nesrovnalostí, kdy k nápravě tohoto zhoršení nestačí ostatní opatření přijatá v souladu s článkem 27, členské státy zajistí, aby příslušné orgány mohly požadovat odstranění vrcholného vedení nebo vedoucího orgánu instituce jako celku nebo ve vztahu k jednotlivým osobám. Jmenování nového vrcholného vedení nebo vedoucího orgánu se uskuteční v souladu s vnitrostátním právem a právem Unie a podléhá schválení nebo souhlasu příslušného orgánu.

Článek 29

Dočasný správce

1. Pokud příslušný orgán považuje výměnu vrcholného vedení nebo vedoucího orgánu uvedenou v článku 28 za nedostatečnou k nápravě situace, zajistí členské státy, aby příslušné orgány mohly jmenovat jednoho nebo více dočasných správců instituce. Příslušné orgány mohou úměrně daným okolnostem jmenovat jakéhokoli dočasného správce, aby buď dočasně nahradil vedoucí orgán, nebo dočasně pracoval s vedoucím orgánem instituce; toto rozhodnutí příslušný orgán upřesní při jmenování. Pokud příslušný orgán jmenuje dočasného správce pro práci s vedoucím orgánem instituce, určí při jmenování jeho úlohu, povinnosti a pravomoci a veškeré požadavky na vedoucí orgán instituce, aby před přijetím konkrétních rozhodnutí nebo opatření konzultoval dočasného správce nebo získal jeho souhlas. Příslušný orgán je povinen zveřejnit jmenování každého dočasného správce, ledaže dočasný správce nemá pravomoc jednat jménem dané instituce. Členské státy dále zajistí, aby každý dočasný správce měl kvalifikaci, schopnosti a znalosti nezbytné k výkonu své funkce a nenacházel se v žádném střetu zájmů.

2. Příslušný orgán určí úměrně daným okolnostem pravomoci dočasného správce při jeho jmenování. Tyto pravomoci mohou zahrnovat některé nebo veškeré pravomoci řídicího orgánu instituce podle stanov instituce a podle vnitrostátního práva, včetně pravomoci vykonávat některé nebo veškeré administrativní funkce vedoucího orgánu instituce. Pravomoci dočasného správce ve vztahu k instituci musí být v souladu s platným právem obchodních společností.

3. Úlohu a funkce dočasného správce určí příslušný orgán při jmenování; tato úloha a tyto funkce mohou zahrnovat zjišťování finanční situace instituce, řízení činností nebo části činností instituce s cílem zachovat nebo obnovit finanční situaci instituce a přijímání opatření na obnovu řádného a obezřetného řízení činností instituce. Příslušný orgán při jmenování určí veškeré meze úlohy a funkcí dočasného správce.

4. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly výlučnou pravomoc jmenovat a odvolávat každého dočasného správce. Příslušný orgán může odvolat dočasného správce kdykoli a z jakéhokoli důvodu. Příslušný orgán může kdykoli měnit podmínky jmenování dočasného správce, s výhradou tohoto článku.

5. Příslušný orgán může vyžadovat, aby některé úkony dočasného správce podléhaly předchozímu schválení příslušného orgánu. Příslušný orgán stanoví veškeré takové požadavky v okamžiku jmenování dočasného správce nebo v okamžiku jakékoli změny podmínek jmenování dočasného správce.

Dočasný správce smí v každém případě vykonávat pravomoc svolat valnou hromadu akcionářů instituce a stanovit její pořad jednání pouze s předchozím souhlasem příslušného orgánu.

6. Příslušný orgán může vyžadovat, aby dočasný správce v odstupu stanovených příslušným orgánem a na konci svého mandátu vypracovával zprávy o finanční situaci instituce a o krocích uskutečněných během doby, po kterou je jmenován.

7. Dočasný správce je jmenován nejvýše na jeden rok. Tuto dobu lze ve výjimečných případech prodloužit, jestliže jsou podmínky pro jmenování dočasného správce i nadále splněny. Příslušný orgán odpovídá za zjištění, zda jsou okolnosti vhodné pro zachování pozice dočasného správce, a odůvodňuje každé takové rozhodnutí akcionářům.

8. S výhradou tohoto článku nejsou jmenováním dočasného správce dotčena práva akcionářů v souladu s právem Unie nebo vnitrostátním právem v oblasti obchodních společností.

9. Členské státy mohou v souladu s vnitrostátním právem omezit odpovědnost každého dočasného správce za škodu způsobenou jeho jednáním nebo opomenutím při výkonu svých povinností v souladu s odstavcem 3.

10. Dočasný správce jmenovaný v souladu s tímto článkem není považován za stínového ředitele ani za skutečného ředitele podle vnitrostátního práva.

Článek 30

Koordinace opatření včasného zásahu a jmenování dočasného správce ve vztahu ke skupinám

1. Pokud jsou ve vztahu k mateřskému podniku v Unii splněny podmínky pro uložení požadavků podle článku 27 nebo jmenování dočasného správce v souladu s článkem 29, oznámí to orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě orgánu EBA a konzultuje s ostatními příslušnými orgány v kolegiu dohledu.

2. V návaznosti na toto oznámení a konzultaci orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě rozhodne, zda je ve vztahu k příslušnému mateřskému podniku v Unii třeba použít některé z opatření podle článku 27 nebo jmenovat dočasného správce podle článku 29 ve vztahu k příslušnému mateřskému podniku v Unii, přičemž zohlední dopad těchto opatření na subjekty skupiny v dalších členských státech. Orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě oznámí toto rozhodnutí ostatním příslušným orgánům v kolegiu dohledu a orgánu EBA.

3. Pokud jsou ve vztahu k dceřinému podniku mateřského podniku v Unii splněny podmínky pro uložení požadavků podle článku 27 nebo jmenování dočasného správce v souladu s článkem 29, oznámí to příslušný orgán odpovědný za dohled na individuálním základě, jenž hodlá přijmout opatření v souladu s uvedenými články, orgánu EBA a konzultuje s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě.

Po obdržení oznámení může orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě posoudit pravděpodobný dopad uložení požadavků podle článku 27 nebo jmenování dočasného správce podle článku 29 na dotčenou instituci, skupinu nebo subjekty skupiny v jiných členských státech. Výsledky tohoto posouzení sdělí příslušnému orgánu do tří dnů.

V návaznosti na toto oznámení a konzultaci příslušný orgán rozhodne, zda je třeba použít některé z opatření podle článku 27 nebo jmenovat dočasného správce podle článku 29. Rozhodnutí patřičně zohlední veškerá posouzení orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě. Příslušný orgán oznámí toto rozhodnutí orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě, dalším příslušným orgánům v kolegiu dohledu a orgánu EBA.

4. Pokud více než jeden příslušný orgán hodlá jmenovat dočasného správce nebo uplatnit kterékoli z opatření uvedených v článku 27 na více než jednu instituci ze stejné skupiny, posoudí orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a ostatní relevantní příslušné orgány, zda je vhodnější jmenovat stejného dočasného správce pro všechny dotčené subjekty nebo koordinovat uplatnění kteréhokoli z opatření uvedených v článku 27 na více než jednu instituci, aby se usnadnila řešení napravující finanční situaci dotčené instituce. Posouzení má podobu společného rozhodnutí orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě a ostatních relevantních příslušných orgánů. Společného rozhodnutí musí být dosaženo do pěti dnů ode dne oznámení uvedeného v odstavci 1. Společné rozhodnutí musí být odůvodněné a mít podobu dokumentu, který orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě poskytne mateřskému podniku v Unii.

Na žádost kteréhokoli příslušného orgánu může EBA pomoci příslušným orgánům dosáhnout dohody v souladu s článkem 31 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Není-li společného rozhodnutí dosaženo do pěti dnů, mohou orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a příslušné orgány pro dceřiné podniky přijmout individuální rozhodnutí o jmenování dočasného správce pro instituce, za něž nesou odpovědnost, a o uplatnění kteréhokoli z opatření uvedených v článku 27.

5. Nesouhlasí-li dotčený příslušný orgán s rozhodnutím oznámeným v souladu s odstavci 1 nebo 3 nebo neexistuje-li společné rozhodnutí podle odstavce 4, může příslušný orgán danou záležitost v souladu s odstavcem 6 předložit orgánu EBA.

6. Na žádost kteréhokoli příslušného orgánu může EBA pomoci příslušným orgánům, které hodlají uplatnit jedno nebo více opatření podle čl. 27 odst. 1 písm. a) této směrnice ve vztahu k bodům 4, 10, 11 a 19 oddílu A přílohy této směrnice, podle čl. 27 odst. 1 písm. e) této směrnice nebo podle čl. 27 odst. 1 písm. g) této směrnice, dosáhnout dohody v souladu s čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010.

7. Rozhodnutí každého z příslušných orgánů musí být odůvodněné. Musí zohledňovat stanoviska a výhrady ostatních příslušných orgánů vyjádřené během konzultačního období uvedeného v odstavci 1 nebo 3 nebo během pětidenního období uvedeného v odstavci 4, jakož i možný dopad rozhodnutí na finanční stabilitu v dotčených členských státech. Rozhodnutí poskytne mateřskému podniku v Unii orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a dceřiným podnikům příslušné orgány jejich členského státu.

V případech uvedených v odstavci 6 tohoto článku, pokud před koncem konzultačního období uvedeného v odstavci 1 nebo 3 tohoto článku nebo na konci pětidenního období uvedeného v odstavci 4 tohoto článku kterýkoli z dotčených příslušných orgánů předložil záležitost orgánu EBA v souladu s čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a ostatní příslušné orgány přijetí svých rozhodnutí a vyčkají rozhodnutí, které může EBA přijmout v souladu s čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a přijmou své rozhodnutí v souladu s rozhodnutím EBA. Uvedená pětidenní lhůta se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA rozhodne do tří dnů. Záležitost nelze orgánu EBA předložit po uplynutí výše uvedeného pětidenního období nebo po dosažení společného rozhodnutí.

8. Pokud EBA nerozhodne do tří dnů, použijí se individuální rozhodnutí přijatá v souladu s odstavcem 1 nebo 3 nebo s odst. 4 třetím pododstavcem.

HLAVA IV

ŘEŠENÍ KRIZE

KAPITOLA I

Účel, podmínky a obecné zásady

Článek 31

Účel řešení krize

1. Při používání nástrojů k řešení krize a při výkonu pravomocí k řešení krize orgány příslušné k řešení krize zohledňují účel řešení krize a volí si nástroje a pravomoci, jimiž lze nejlépe dosáhnout jednotlivých účelů relevantních pro okolnosti případu.

2. Účely řešení krize uvedené v odstavci 1 jsou:

- a) zajistit kontinuitu zásadních funkcí;
- b) zabránit významným nepříznivým důsledkům pro finanční systém, zejména zabráněním šíření krize, včetně v rámci tržní infrastruktury, a udržení tržní disciplíny;
- c) chránit veřejné finanční prostředky tím, že se minimalizuje spoléhání se na mimořádnou veřejnou finanční podporu;
- d) chránit vkladatele, na které se vztahuje směrnice 2014/49/EU, a investory, na které se vztahuje směrnice 97/9/ES;
- e) chránit finanční prostředky a aktiva klientů.

Při dosahování výše uvedených účelů se orgán příslušný k řešení krize snaží minimalizovat náklady na řešení krize a zabránit snižování hodnoty, jež není nezbytné pro dosažení účelu řešení krize.

3. S výhradou různých ustanovení této směrnice mají jednotlivé účely řešení krize stejnou důležitost a orgány příslušné k řešení krize je vzájemně vyvažují, jak je to vhodné vzhledem k povaze a okolnostem každého případu.

Článek 32

Podmínky zahájení řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize podnikly opatření k řešení krize ve vztahu k instituci uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. a), pouze pokud se orgán příslušný k řešení krize domnívá, že jsou splněny veškeré tyto podmínky:

- a) zjištění, že instituce je v selhání nebo že je její selhání pravděpodobné, učinil příslušný orgán po konzultaci s orgánem příslušným k řešení krize nebo, za podmínek stanovených v odstavci 2, orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem;
- b) s ohledem na časové možnosti a další relevantní okolnosti neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by selhání instituce v přiměřené lhůtě zabránila jakákoli alternativní opatření soukromého sektoru, včetně opatření institucionálního systému ochrany, nebo opatření dohledu, včetně opatření včasného zásahu nebo odpisu nebo konverze příslušných kapitálových nástrojů podle čl. 59 odst. 2, přijatá ve vztahu k instituci;
- c) opatření k řešení krize jsou nezbytná ve veřejném zájmu podle odstavce 5.

2. Členské státy mohou stanovit, že vedle příslušného orgánu může zjištění, že instituce je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné podle odst. 1 písm. a), učinit orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem, pokud mají orgány příslušné k řešení krize podle vnitrostátního práva nezbytné nástroje, aby takové zjištění učinily, zejména přiměřený přístup k příslušným informacím. Příslušný orgán poskytne orgánu příslušnému k řešení krize neprodleně všechny relevantní informace, které orgán příslušný k řešení krize požaduje k provedení svého posouzení.

3. Předchozí přijetí opatření včasného zásahu podle článku 27 není podmínkou přijetí opatření k řešení krize.

4. Pro účely odst. 1 písm. a) se má za to, že instituce je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné, je-li splněna alespoň jedna z těchto podmínek:

- a) instituce porušuje požadavky pro pokračující povolení způsobem, který by odůvodnil odebrání povolení příslušným orgánem, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že instituce v blízké budoucnosti požadavky takto poruší, mimo jiné z toho důvodu, že jí vznikly nebo pravděpodobně vzniknou ztráty, které vyčerpají veškerý její kapitál nebo jeho významnou část;
- b) aktiva instituce jsou nižší než její závazky, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že tomu tak v blízké budoucnosti bude;
- c) instituce není schopna splácet své splatné dluhy nebo jiné závazky, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že tomu tak v blízké budoucnosti bude;
- d) je vyžadována mimořádná veřejná finanční podpora, s výjimkou případů, kdy v zájmu zamezení nebo nápravy závažného narušení ekonomiky členského státu a zachování finanční stability má tato mimořádná veřejná finanční podpora jednu z těchto podob:
  - i) státní záruka za likviditní facility poskytnuté centrálními bankami v souladu s podmínkami centrálních bank;

ii) státní záruka za nově vydané závazky; nebo

iii) kapitálová injekce nebo nákup kapitálových nástrojů při cenách a za podmínky, jež neposkytují instituci výhodu, jestliže v okamžiku poskytnutí veřejné podpory nejsou splněny podmínky uvedené v písmenech a), b) nebo c) tohoto odstavce ani nenastaly okolnosti uvedené v čl. 59 odst. 3.

V každém z případů uvedených v prvním pododstavci písm. d) bodech i), ii) a iii) musí být záruky nebo rovnocenná opatření v nich uvedené omezeny na solventní instituce a podléhají konečnému schválení podle rámci Unie pro státní podporu. Tato opatření musí být svou povahou preventivní a dočasná, musí být přiměřená z hlediska nápravy důsledků závažného narušení a nesmějí být použita k vyrovnání ztrát, jež instituce utrpěla nebo pravděpodobně utrpí v blízké budoucnosti.

Podpůrná opatření uvedená v prvním pododstavci písm. d) bodě iii) musí být omezena na injekce nezbytné k řešení nedostatku kapitálu zjištěného při vnitrostátních či unijních zátěžových testech nebo testech v rámci jednotného mechanismu dohledu, při přezkumech kvality nebo podobných výkonech, které provádí Evropská centrální banka, EBA nebo vnitrostátní orgány a případně potvrzuje příslušný orgán.

EBA vydá do 3. ledna 2015 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 o druhu výše uvedených testů, přezkumů nebo výkonů, které mohou k této podpoře vést.

Do 31. prosince 2015 Komise přezkoumá, zda je nadále třeba umožňovat podpůrná opatření podle prvního pododstavce písm. d) bodu iii), a podmínky, které je třeba plnit v případě pokračování, a podá o tom zprávu Evropskému parlamentu a Radě. K této zprávě případně připojí legislativní návrh.

5. Pro účely odst. 1 písm. c) tohoto článku se opatření k řešení krize považují za opatření ve veřejném zájmu, pokud jsou nezbytná pro dosažení jednoho nebo více účelů řešení krize stanovených v článku 31, jsou ve vztahu k uvedeným účelům přiměřená a likvidací instituce v běžném úpadečném řízení by uvedených účelů řešení krize ve stejné míře dosaženo nebylo.

6. EBA vydá do 3. července 2015 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 na podporu sbližování praxe dohledu a řešení krize, pokud jde o výklad různých podmínek, za nichž se instituce považuje za instituci, jež je v selhání nebo jejíž selhání je pravděpodobné.

Článek 33

Podmínky zahájení řešení krize finančních institucí a holdingových společností

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly přijmout opatření k řešení krize ve vztahu k finanční instituci uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), pokud jsou podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1 splněny ve vztahu k finanční instituci i ve vztahu k mateřskému podniku podléhajícímu dohledu na konsolidovaném základě.

2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly přijmout opatření k řešení krize ve vztahu k subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d), pokud jsou podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1 splněny ve vztahu k subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d) i ve vztahu k jednomu nebo více dceřiným podnikům, nebo není-li dceřiný podnik usazen v Unii, pokud orgán třetí země shledal, že splňuje podmínky zahájení řešení krize podle práva této třetí země.

3. Pokud dceřiné instituce holdingové společnosti se smíšenou činností přímo nebo nepřímo drží zprostředkující finanční holdingová společnost, zajistí členské státy, aby opatření k řešení krize za účelem řešení krize na úrovni skupiny byla přijímána ve vztahu ke zprostředkující finanční holdingové společnosti, a nikoli ve vztahu k holdingové společnosti se smíšenou činností.

4. S výhradou odstavce 3 tohoto článku, bez ohledu na to, zda subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d) splňuje podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1, mohou orgány příslušné k řešení krize ve vztahu k subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d) přijmout opatření k řešení krize, pokud jeden nebo více dceřiných podniků, jež jsou institucemi, splňují podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1, 4 a 5 a jejich aktiva a závazky jsou takové, že jejich selhání ohrožuje instituci nebo skupinu jako celek, nebo pokud insolvenční právo členského státu požaduje, aby se skupiny považovaly za celek, a opatření k řešení krize ve vztahu k subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d) jsou nezbytná k řešení krize těchto dceřiných podniků, jež jsou institucemi, nebo k řešení krize celé skupiny.

Pro účely odstavce 2 a prvního pododstavce tohoto odstavce mohou při posuzování, zda jsou splněny podmínky čl. 32 odst. 1 ve vztahu k jednomu nebo více dceřiným podnikům, jež jsou institucemi, orgán instituce příslušný k řešení krize a orgán subjektu uvedeného v článku 1 odst. 1 písm. c) nebo d) příslušný k řešení krize na základě vzájemné dohody odhlédnout od jakéhokoli převodu kapitálu nebo ztrát mezi subjekty uvnitř skupiny, včetně výkonu pravomocí k odpisu či konverzi.

Článek 34

Obecné zásady řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize při používání nástrojů k řešení krize a při výkonu pravomocí k řešení krize přijaly veškerá vhodná opatření s cílem zajistit, aby byla opatření k řešení krize přijímána v souladu s těmito zásadami:

- a) nejprve nesou ztráty akcionáři instituce v režimu řešení krize;
- b) po akcionářích nesou ztráty věřitelé instituce v režimu řešení krize v souladu s pořadím priority jejich pohledávek v běžném úpadkovém řízení, není-li v této směrnici výslovně stanoveno jinak;
- c) vedoucí orgán a vrcholné vedení instituce v režimu řešení krize jsou vyměněny, s výjimkou těch případů, kdy je úplné nebo částečné zachování vedoucího orgánu a vrcholného vedení s ohledem na okolnosti považováno za nezbytné pro dosažení účelu řešení krize;
- d) vedoucí orgán a vrcholné vedení instituce v režimu řešení krize poskytne veškerou nezbytnou pomoc pro dosažení účelu řešení krize;
- e) fyzické a právnické osoby nesou v souladu s právem členského státu podle občanského nebo trestního práva svou odpovědnost za selhání instituce;
- f) pokud není v této směrnici stanoveno jinak, věřitelům stejné třídy se dostane rovného zacházení;
- g) žádnému věřiteli nevzniknou větší ztráty, než jaké by mu vznikly, pokud by instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) byly likvidovány v běžném úpadkovém řízení v souladu se zárukami uvedenými v článcích 73 až 75;
- h) pojištěné vklady jsou plně chráněny; a
- i) opatření k řešení krize jsou přijímána v souladu se zárukami stanovenými v této směrnici.

2. Pokud je instituce subjektem skupiny a aniž je dotčen článek 31, orgány příslušné k řešení krize používají nástroje k řešení krize a vykonávají pravomoci k řešení krize způsobem, jenž minimalizuje dopad na jiné subjekty skupiny a na skupinu jako celek a minimalizuje nepříznivý dopad na finanční stabilitu v Unii a jejích členských státech, zejména v zemích, kde skupina působí.

3. Členské státy při používání nástrojů k řešení krize a při výkonu pravomocí k řešení krize zajistí jejich soulad s rámcem Unie pro státní podporu, pokud je to na místě.

4. Použije-li se vůči instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 písm. b), c) nebo d) nástroj převodu činnosti, nástroj překlenovací instituce nebo nástroj oddělení aktiv, má se za to, že pro účely čl. 5 odst. 1 směrnice Rady 2001/23/ES ⁽¹⁾ je daná instituce nebo daný subjekt uvedený v čl. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice předmětem konkurzního řízení nebo obdobného úpadkového řízení.

5. Při použití nástrojů k řešení krize a při výkonu pravomoci k řešení krize orgány příslušné k řešení krize informují zástupce zaměstnanců a konzultují s nimi.

6. Orgány příslušné k řešení krize používají nástroje k řešení krize a vykonávají pravomoci k řešení krize bez toho, aby byla dotčena ustanovení o zastoupení zaměstnanců ve vedoucích orgánech společností, jak jsou stanovena ve vnitrostátním právu či zvyklostech.

KAPITOLA II

Zvláštní správa

Článek 35

Zvláštní správa

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly jmenovat zvláštního správce, jenž nahradí vedoucí orgán instituce v režimu řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize jmenování zvláštního správce zveřejní. Členské státy dále zajistí, aby zvláštní správce měl kvalifikaci, schopnosti a znalosti nezbytné k výkonu své funkce.

2. Zvláštní správce má veškeré pravomoci akcionářů a vedoucího orgánu instituce. Zvláštní správce však smí vykonávat tyto pravomoci pouze pod kontrolou orgánu příslušného k řešení krize.

3. Zvláštní správce má zákonnou povinnost přijmout veškerá nezbytná opatření a prosazovat účely řešení krize, jež jsou uvedeny v článku 31, a provádět opatření k řešení krize podle rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize. Je-li to nezbytné, má tato povinnost přednost před jakoukoli jinou povinností vedení podle stanov instituce nebo vnitrostátního práva, pokud je s nimi v rozporu. Uvedená opatření mohou zahrnovat navýšení kapitálu, reorganizaci vlastnické struktury instituce nebo převzetí institucemi, které jsou finančně a organizačně zdravé, v souladu s nástroji k řešení krize uvedenými v kapitole IV.

4. Příslušné orgány mohou stanovit meze úkonů zvláštního správce nebo vyžadovat, aby některé jeho kroky podléhaly předchozímu schválení příslušného orgánu. Příslušné orgány mohou zvláštního správce kdykoli odvolat.

5. Členské státy vyžadují, aby zvláštní správce pro jmenující orgán příslušný k řešení krize v pravidelných odstupuzech stanovených tímto orgánem a na počátku a na konci svého mandátu vypracovával zprávy o hospodářské a finanční situaci instituce a o krocích uskutečněných při plnění svých povinností.

6. Zvláštní správce je jmenován nejvýše na jeden rok. Tuto dobu lze ve výjimečných případech prodloužit, jestliže orgán příslušný k řešení krize shledá, že podmínky pro jmenování zvláštního správce jsou i nadále splněny.

7. Pokud více orgánů příslušných k řešení krize hodlá jmenovat zvláštního správce ve vztahu k subjektu patřícímu do skupiny, posoudí, zda je vhodnější jmenovat stejného zvláštního správce pro všechny dotyčné subjekty, aby se usnadnila řešení napravující finanční zdraví dotyčných subjektů.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodu podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, 22.3.2001, s. 16).

8. Pokud vnitrostátní právo umožňuje jmenovat v případech platební neschopnosti správu pro úpadkové řízení, může být tato správa zvláštní správou podle tohoto článku.

KAPITOLA III

Oceňování

Článek 36

Ocenění pro účely řešení krize

1. Před přijetím opatření k řešení krize nebo výkonem pravomoci k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů orgány příslušné k řešení krize zajistí, aby osoba nezávislá na jakémkoli veřejném orgánu, včetně orgánu příslušného k řešení krize, a na instituci nebo subjektu uvedeném v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) provedla poctivé, obezřetné a realistické ocenění aktiv a závazků instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d). S výhradou odstavce 13 tohoto článku a článku 85, pokud jsou splněny veškeré požadavky stanovené v tomto článku, považuje se toto ocenění za konečné.

2. Pokud nezávislé ocenění podle odstavce 1 není možné, mohou orgány příslušné k řešení krize provést prozatímní ocenění aktiv a závazků instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) v souladu s odstavcem 9 tohoto článku.

3. Cílem ocenění je posoudit hodnotu aktiv a závazků instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), jež splňují podmínky zahájení řešení krize podle článků 32 a 33.

4. Účelem ocenění je:

- a) poskytnout informace ke zjištění, zda jsou splněny podmínky zahájení řešení krize nebo podmínky pro odpis nebo konverzi kapitálových nástrojů;
- b) jsou-li podmínky zahájení řešení krize splněny, poskytnout informace k rozhodnutí o vhodném opatření k řešení krize, které má být ve vztahu k instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) přijato;
- c) je-li vykonána pravomoc k odpisu nebo konverzi relevantních kapitálových nástrojů, poskytnout informace k rozhodnutí o rozsahu zrušení nebo nařazení akcií nebo jiných nástrojů účasti a rozsahu odpisu nebo konverze příslušných kapitálových nástrojů;
- d) je-li použit nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů, poskytnout informace k rozhodnutí o rozsahu odpisu nebo konverze způsobilých závazků;
- e) je-li použit nástroj překlennovací instituce nebo nástroj oddělení aktiv, poskytnout informace k rozhodnutí o aktivech, právech, závazcích nebo akciích nebo jiných nástrojích účasti, které mají být převedeny, a rozhodnutí o hodnotě jakéhokoli protiplnění, které má být vyplaceno instituci v režimu řešení krize nebo případně vlastníkům akcií nebo jiných nástrojů účasti;
- f) je-li použit nástroj převodu činnosti, poskytnout informace k rozhodnutí o aktivech, právech, závazcích nebo akciích nebo jiných nástrojích účasti, které mají být převedeny, k tomu, aby orgán příslušný k řešení krize porozuměl, co představuje obchodní podmínky pro účely článku 38;
- g) ve všech případech zajistit, aby v okamžiku použití nástrojů k řešení krize nebo výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi relevantních kapitálových nástrojů byly plně uznány veškeré ztráty spojené s aktivy instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d).

5. Aniž je případně dotčen rámec Unie pro státní podporu, musí ocenění vycházet z obezřetných předpokladů, včetně poměrů neplnění a závažnosti ztrát. Ocenění nesmí předpokládat žádné potenciální poskytnutí mimořádné veřejné finanční podpory, nouzové poskytnutí likvidity centrální bankou ani jakékoli poskytnutí likvidity centrální bankou instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) za nestandardních podmínek, pokud jde o zajištění, obsah a úrokové sazby, počínaje okamžikem, kdy je přijato opatření k řešení krize nebo je vykonána pravomoc k odpisu nebo konverzi relevantních kapitálových nástrojů. Ocenění dále zohlední skutečnost, že pokud je použit jakýkoli nástroj k řešení krize:

- a) orgán příslušný k řešení krize a jakýkoli mechanismus financování jednající podle článku 101 může v souladu s čl. 37 odst. 7 od instituce v režimu řešení krize získat zpět veškeré přiměřené, řádně vynaložené výdaje;
- b) mechanismus financování k řešení krizí může účtovat úroky nebo poplatky ve vztahu k úvěrům nebo zárukám poskytnutým instituci v režimu řešení krize v souladu s článkem 101.

6. Ocenění doplní následující informace uvedené v účetních knihách a evidenci instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d):

- a) aktuální rozvaha a zpráva o finanční pozici instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d);
- b) analýza a odhad účetní hodnoty aktiv;
- c) seznam dlužných rozvahových a podrozvahových závazků uvedených v knihách a záznamech instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) s uvedením příslušných úvěrů a úrovní priority podle použitelného insolvenčního práva.

7. Ve vhodných případech mohou být informace uvedené v odst. 6 písm. b) k rozhodnutím uvedeným v odst. 4 a písm. e) a f) doplněny analýzou a oceněním hodnoty aktiv a závazků instituce nebo subjektu uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) na základě tržní hodnoty.

8. V ocenění se uvede rozdělení věřitelů do tříd podle úrovní jejich priority podle použitelného insolvenčního práva a odhad zacházení, jakého by se podle očekávání každé třídy akcionářů a věřitelů dostalo, kdyby daná instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) byly likvidovány v běžném úpadkovém řízení.

Tímto oceněním není dotčeno uplatňování zásady, že žádný věřitel se nesmí dostat do méně výhodného postavení, jež má být učiněno podle článku 74.

9. Pokud v důsledku naléhavosti okolností daného případu není možné dodržet požadavky stanovené v odstavcích 6 a 8, nebo se použije odstavec 2, provede se prozatímní ocenění. Toto prozatímní ocenění musí splňovat požadavky odstavce 3, a pokud je to za daných okolností přiměřeně proveditelné, i požadavky odstavců 1, 6 a 8.

Prozatímní ocenění uvedené v tomto odstavci zahrnuje náležitě odůvodněnou rezervu na dodatečné ztráty.

10. Ocenění, které nespĺňuje veškeré požadavky stanovené v tomto článku, se považuje za prozatímní, dokud nezávislá osoba neprovede ocenění, které je plně v souladu s veškerými požadavky podle tohoto článku. Uvedené konečné následné ocenění se provede, jakmile je to uskutečnitelné. Může být provedeno buď odděleně od ocenění podle článku 74, nebo současně s ním a touž nezávislou osobou, avšak jde o dvě různá ocenění.

Účelem konečného následného ocenění je:

a) zajistit, aby veškeré ztráty spojené s aktivy instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) byly plně uznány v účetních knihách instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d);

b) poskytnout informace k rozhodnutí o zvýšení hodnoty pohledávek věřitelů nebo o zvýšení hodnoty hrazeného protiplnění v souladu s odstavcem 11.

11. Je-li odhad čisté hodnoty aktiv instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) podle konečného následného ocenění vyšší než odhad čisté hodnoty aktiv instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) podle prozatímního ocenění, může orgán příslušný k řešení krize:

a) vykonat svou pravomoc zvýšit hodnotu pohledávek věřitelů nebo vlastníků příslušných kapitálových nástrojů, které byly odepsány v rámci nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů;

b) uložit překlenovací instituci nebo společnosti pro správu aktiv, aby ve vztahu k aktivům, právům nebo závazkům uhradily další protiplnění instituci v režimu řešení krize, nebo případně ve vztahu k akciím nebo nástrojům účasti jejich vlastníků.

12. Bez ohledu na odstavec 1 se prozatímní ocenění provedené v souladu s odstavci 9 a 10 považuje za platný základ k přijímání opatření k řešení krize orgány příslušnými k řešení krize, včetně převzetí kontroly nad institucí nebo subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) v selhání, nebo k výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi kapitálových nástrojů.

13. Ocenění je nedílnou součástí rozhodnutí použít nástroj k řešení krize nebo vykonat pravomoc k řešení krize nebo rozhodnutí vykonat pravomoc k odpisu nebo konverzi kapitálových nástrojů. Samotné ocenění nepodléhá soudnímu přezkumu, ale může být přezkoumáno soudem společně s rozhodnutím podle článku 85.

14. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících okolnosti, za kterých je určitá osoba nezávislá na orgánu příslušném k řešení krize i na instituci nebo subjektu uvedeném v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) pro účely odstavce 1 tohoto článku a pro účely článku 74.

15. EBA může vypracovat návrhy regulačních technických norem upřesňujících pro účely odstavců 1, 3 a 9 tohoto článku a pro účely článku 74 tato kritéria:

a) metodiku pro posouzení hodnoty aktiv a závazků instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d);

b) oddělení ocenění podle článků 36 a 74;

c) metodiku pro výpočet rezervy na dodatečné ztráty a její zahrnutí do prozatímního ocenění.

16. EBA předloží Komisi návrhy regulačních technických norem uvedené v odstavci 14 do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v odstavcích 14 a 15 tohoto článku v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

KAPITOLA IV

Nástroje k řešení krize

O d d í l 1

O b e c n é z á s a d y

Článek 37

Obecné zásady pro nástroje k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly nezbytné pravomoci k použití nástrojů k řešení krize na instituce a na subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), které splňují příslušné podmínky zahájení řešení krize.
2. Pokud se orgán příslušný k řešení krize rozhodne použít nástroje k řešení krize na instituci nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) a toto opatření k řešení krize by mělo za následek ztráty, které by nesli věřitelé, nebo konverzi jejich pohledávek, vykoná orgán příslušný k řešení krize pravomoc k odpisu a konverzi kapitálových nástrojů podle článku 59 bezprostředně před použitím nástroje k řešení krize nebo současně s jeho použitím.
3. Nástroje k řešení krize uvedené v odstavci 1 jsou:
  - a) nástroj převodu činnosti;
  - b) nástroj překlenovací instituce;
  - c) nástroj oddělení aktiv;
  - d) nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů.
4. S výhradou odstavce 5 mohou orgány příslušné k řešení krize použít nástroje k řešení krize jednotlivě nebo je mohou jakkoli kombinovat.
5. Nástroj oddělení aktiv mohou orgány příslušné k řešení krize použít pouze současně s jiným nástrojem k řešení krize.
6. Pokud jsou použity pouze nástroje uvedené v odst. 3 písm. a) nebo b) tohoto článku, a to pouze k částečnému převodu aktiv, práv nebo závazků instituce v režimu řešení krize, zbytková část instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), z nichž byly aktiva, práva nebo závazky převedeny, se likviduje v běžném úpadkovém řízení. Likvidace se provede v přiměřené lhůtě s ohledem na případnou potřebu, aby daná instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) poskytovaly služby nebo podporu podle článku 65, a příjemci se tak umožnilo provozovat činnosti nebo poskytovat služby získané uvedeným převodem, a na jakýkoli jiný důvod, podle něhož je další trvání zbytkové části instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nezbytné pro dosažení účelu řešení krize nebo souladu se zásadami uvedenými v článku 34.
7. Orgán příslušný k řešení krize a jakýkoli mechanismus financování jednající podle článku 101 může získat zpět veškeré přiměřené výdaje řádně vynaložené v souvislosti s použitím nástrojů či pravomocí k řešení krize nebo vládních nástrojů finanční stabilizace jedním nebo více z těchto způsobů:
  - a) jakožto odpočet od jakéhokoli protiplnění, které příjemce hradí instituci v režimu řešení krize nebo případně vlastníkům akcií nebo jiných nástrojů účasti;

- b) od instituce v režimu řešení krize, jakožto přednostní věřitel, nebo
- c) z výnosů dosažených v důsledku ukončení provozu překlenovací instituce nebo společnosti pro správu aktiv, jakožto přednostní věřitel.

8. Členské státy zajistí, aby se na převod aktiv, práv nebo závazků z instituce v režimu řešení krize na jiný subjekt v důsledku použití nástroje k řešení krize nebo výkonu pravomoci k řešení krize nebo použití vládních nástrojů finanční stabilizace nepoužila pravidla vnitrostátního insolvenčního práva, která se týkají neplatnosti nebo nevymahatelnosti právních aktů poškozujících věřitele.

9. Členské státy mohou orgánům příslušným k řešení krize svěřit další nástroje a pravomoci vykonatelné v případě, že instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) splňují podmínky zahájení řešení krize, pokud:

- a) při uplatnění vůči přeshraničním skupinám tyto další pravomoci nepředstavují překážku účinnému řešení na úrovni skupiny a
- b) jsou v souladu s účelem řešení krize a obecnými zásadami řešení krize uvedenými v člancích 31 a 34.

10. Ve velmi mimořádných situacích systémové krize může orgán příslušný k řešení krize hledat financování z alternativních finančních zdrojů prostřednictvím využití vládních nástrojů stabilizace podle článků 56 až 58c, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) akcionáři, držitelé jiných nástrojů účasti, držitelé příslušných kapitálových nástrojů a jiných způsobitelných závazků odpisem, konverzí nebo jinak přispěli k absorpci ztrát a rekapitalizaci v rozsahu nejméně 8 % celkových závazků včetně kapitálu instituce v režimu řešení krize, přičemž se vychází z ocenění v souladu s článkem 36 provedeného k okamžiku opatření k řešení krize;
- b) toto financování podléhá předchozímu a konečnému schválení podle rámce Unie pro státní podporu.

Oddíl 2

Nástroj převodu činnosti

Článek 38

Nástroj převodu činnosti

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc převést na kupujícího, jenž není překlenovací institucí:

- a) akcie nebo jiné nástroje účasti vydané institucí v režimu řešení krize;
- b) veškerá nebo jakákoli aktiva, práva nebo závazky instituce v režimu řešení krize.

S výhradou odstavců 8 a 9 tohoto článku a článku 85 dochází k převodu uvedenému v prvním pododstavci tohoto odstavce bez získání souhlasu akcionářů instituce v režimu řešení krize nebo jakékoli třetí strany jiné než kupujícího a bez dodržení jakýchkoli jiných procesních požadavků podle práva obchodních společností nebo práva cenných papírů než těch, které jsou uvedeny v článku 39.

2. Převod podle odstavce 1 se provádí za obchodních podmínek, s ohledem na okolnosti a v souladu s rámcem Unie pro státní podporu.

3. V souladu s odstavcem 2 tohoto článku učiní orgány příslušné k řešení krize veškeré přiměřené kroky, aby pro převod dosáhly obchodních podmínek, které jsou v souladu s oceněním provedeným podle článku 36, s ohledem na okolnosti případu.

4. S výhradou čl. 37 odst. 7 se jakékoli protiplnění uhrazené kupujícím použije ve prospěch:

a) majitelů akcií nebo jiných nástrojů účasti, pokud byl převod činnosti uskutečněn převodem akcií nebo jiných nástrojů účasti vydaných institucí v režimu řešení krize z držitelů těchto akcií nebo nástrojů na kupujícího;

b) instituce v režimu řešení krize, pokud byl převod činnosti uskutečněn převodem některých nebo všech aktiv nebo závazků této instituce na kupujícího.

5. Při použití nástroje převodu činnosti může orgán příslušný k řešení krize vykonat pravomoc k převodu více než jednou s cílem provést další převody akcií nebo jiných nástrojů účasti vydaných institucí v režimu řešení krize anebo aktiv, práv nebo závazků této instituce.

6. Po použití nástroje převodu činnosti mohou orgány příslušné k řešení krize se souhlasem kupujícího vykonat pravomoci k převodu ve vztahu k aktivům, právům nebo závazkům převedeným na kupujícího s cílem převést tato aktiva, práva nebo závazky zpět na instituci v režimu řešení krize, nebo akcie nebo jiné nástroje účasti zpět na jejich původní vlastníky; instituce v režimu řešení krize nebo původní vlastníci jsou povinni taková aktiva, práva nebo závazky anebo akcie nebo jiné nástroje účasti převzít zpět.

7. Kupující musí mít nezbytná povolení k provozování činnosti, kterou zakoupí, je-li převod proveden podle odstavce 1. Příslušné orgány zajistí, aby žádost o povolení byla posouzena včas, ve spojení převodem.

8. Odchylně od článků 22 až 25 směrnice 2013/36/EU, od požadavku informování příslušných orgánů podle článku 26 směrnice 2013/36/EU, od čl. 10 odst. 3, čl. 11 odst. 1 a 2 a článků 12 a 13 směrnice 2014/65/EU a od požadavku hlášení podle čl. 11 odst. 3 uvedené směrnice, pokud by převod akcií nebo jiných nástrojů účasti na základě použití nástroje převodu činnosti měl za následek nabytí nebo zvýšení kvalifikované účasti v instituci druhu uvedeného v čl. 22 odst. 1 směrnice 2013/36/EU nebo čl. 11 odst. 1 směrnice 2014/65/EU, provede příslušný orgán uvedené instituce posouzení požadované podle uvedených článků včas a způsobem, jenž nezdržuje použití nástroje převodu činnosti ani nebrání tomu, aby opatření k řešení krize dosáhla relevantních účelů řešení krize.

9. Členské státy zajistí, aby se v případě, že příslušný orgán dané instituce nedokončil posouzení uvedené v odstavci 8 ke dni převodu akcií nebo jiných nástrojů účasti na základě použití nástroje převodu činnosti orgánem příslušným k řešení krize, použila tato ustanovení:

a) uvedený převod akcií nebo jiných nástrojů účasti na nabyvatele má okamžitý právní účinek;

b) v průběhu lhůty pro posouzení a jakékoli lhůty pro odprodej akcií nebo jiných nástrojů účasti stanovené v písmeni f) je pozastaveno hlasovací právo nabyvatele spojené s těmito akciemi nebo jinými nástroji účasti a toto právo má pouze orgán příslušný k řešení krize, který je není povinen vykonat a nenese žádnou odpovědnost za výkon nebo zdržení se výkonu takového hlasovacího práva;

- c) v průběhu lhůty pro posouzení nebo jakékoli lhůty pro odprodej akcií nebo jiných nástrojů účasti stanovené v písmeni f) se na tyto převody akcií nebo jiných nástrojů účasti nepoužijí sankce ani jiná opatření za porušení požadavků týkajících se nabývání nebo zcizování kvalifikovaných účastí uvedené v článcích 66, 67 a 68 směrnice 2013/36/EU;
- d) bezprostředně po dokončení posouzení příslušný orgán písemně oznámí orgánu příslušnému k řešení krize a nabyvateli, zda takový převod akcií nebo jiných nástrojů účasti na nabyvatele schvaluje nebo s ním v souladu s čl. 22 odst. 5 směrnice 2013/36/EU nesouhlasí;
- e) schválí-li příslušný orgán takový převod akcií nebo jiných nástrojů účasti na nabyvatele, má se za to, že nabyvatel plně nabývá hlasovacího práva spojeného s těmito akciemi nebo jinými nástroji účasti bezprostředně poté, co orgán příslušný k řešení krize a nabyvatel obdrželi oznámení o tomto schválení od příslušného orgánu;
- f) nesouhlasí-li příslušný orgán s takovým převodem akcií nebo jiných nástrojů účasti na nabyvatele:
  - i) hlasovací právo spojené s danými akciemi nebo jinými nástroji účasti stanovené v písmeni b) zůstává plně platné a účinné;
  - ii) orgán příslušný k řešení krize může po nabyvateli požadovat, aby dané akcie nebo jiné nástroje účasti odprodal ve lhůtě, kterou za tímto účelem orgán příslušný k řešení krize stanoví s přihlédnutím k převažujícím tržním podmínkám; a
  - iii) pokud nabyvatel dané akcie nebo jiné nástroje účasti neodprodá ve lhůtě stanovené orgánem příslušným k řešení krize, může příslušný orgán se souhlasem orgánu příslušného k řešení krize nabyvateli uložit sankce a jiná opatření za porušení požadavků týkajících se nabývání nebo zcizování kvalifikovaných účastí uvedených v článcích 66, 67 a 68 směrnice 2013/36/EU.

10. Převody provedené na základě nástroje převodu činnosti podléhají zárukám uvedeným v hlavě IV kapitole VII.

11. Pro účely výkonu práva poskytovat služby nebo se usadit v jiném členském státě v souladu se směrnicí 2013/36/EU nebo směrnicí 2014/65/EU se kupující považuje za pokračování instituce v režimu řešení krize a může i nadále vykonávat veškerá taková práva, jež tato instituce vykonávala ve vztahu k převedeným aktivům, právům nebo závazkům.

12. Členské státy zajistí, aby kupující uvedený v odstavci 1 mohl nadále vykonávat práva instituce v režimu řešení krize na členství v platebních a zúčtovacích systémech a systémech vypořádání, na burzách cenných papírů, v systémech pro odškodnění investorů a systémech pojištění vkladů a na přístup k nim za předpokladu, že splňuje kritéria pro členství a účast pro účast v těchto systémech.

Bez ohledu na první pododstavec členské státy zajistí, aby:

- a) přístup nemohl být odepřen z důvodu, že kupující nemá rating od ratingové agentury nebo tento rating neodpovídá úrovní ratingu požadovaným pro udělení přístupu k systémům uvedeným v prvním pododstavci;
- b) pokud kupující nesplňuje kritéria pro členství nebo účast v příslušném platebním a zúčtovacím systému nebo systému vypořádání, na burze cenných papírů, v systému pro odškodnění investorů nebo systému pojištění vkladů, byla práva uvedená v prvním pododstavci vykonávána po dobu, kterou může stanovit orgán příslušný k řešení krize, jež nepřesáhne 24 měsíců a již lze prodloužit na žádost kupujícího podanou orgánu příslušnému k řešení krize.

13. Aniž je dotčena hlava IV kapitola VII, nemají akcionáři nebo věřitelé instituce v režimu řešení krize a ostatní třetí strany, jejichž aktiva, práva nebo závazky nejsou převedeny, ve vztahu k převedeným aktivům, právům nebo závazkům ani v souvislosti s nimi žádná práva.

Článek 39

Nástroj převodu činnosti: procesní požadavky

1. S výhradou odstavce 3 tohoto článku orgán příslušný k řešení krize při použití nástroje převodu činnosti na instituci nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) uvede na trh ta aktiva, práva, závazky, akcie nebo jiné nástroje účasti této instituce, které má v úmyslu převést, nebo přijme opatření pro jejich uvedení na trh. Soubory práv, aktiv a závazků lze uvádět na trh odděleně.

2. Aniž je případně dotčen rámec Unie pro státní podporu, uskuteční se uvedení na trh podle odstavce 1 v souladu s těmito kritérii:

- a) je co nejtransparentnější a podstatně nezkrsluje aktiva, práva, závazky, akcie nebo jiné nástroje účasti této instituce, jež příslušný orgán hodlá převést, s ohledem na okolnosti a zejména na potřebu udržet finanční stabilitu;
- b) nepřiměřeně neupřednostňuje ani nediskriminuje konkrétní potenciální kupující;
- c) je prosté jakéhokoli střetu zájmů;
- d) neposkytuje potenciálnímu kupujícímu jakoukoli neoprávněnou výhodu;
- e) zohledňuje potřebu uskutečnit rychlá opatření k řešení krize;
- f) usiluje o dosažení nejvyšší možné prodejní ceny za dotčené akcie nebo jiné nástroje účasti, aktiva, práva nebo závazky.

S výhradou prvního pododstavce písm. b) nebrání zásady uvedené v tomto odstavci orgánu příslušnému k řešení krize oslovit konkrétní potenciální kupující.

Zveřejnění skutečnosti, že instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice jsou uvedeny na trh, jež by jinak bylo vyžadováno v souladu s čl. 17 odst. 1 nařízení (EU) č. 596/2014, lze pozdržet v souladu s čl. 17 odst. 4 nebo 5 uvedeného nařízení.

3. Orgán příslušný k řešení krize může použít nástroj převodu činnosti, aniž by splnil požadavky na uvedení na trh podle odstavce 1, pokud shledá, že by splnění uvedených požadavků pravděpodobně ohrozilo jeden nebo více účelů řešení krize, a zejména pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) domnívá se, že existuje podstatné ohrožení finanční stability způsobené nebo zhoršené selháním nebo pravděpodobným selháním instituce v režimu řešení krize; a
- b) domnívá se, že by splnění uvedených požadavků pravděpodobně oslabilo účinnost nástroje převodu činnosti při řešení tohoto ohrožení nebo dosažení účelu řešení krize uvedeného v čl. 31 odst. 2 písm. b).

4. EBA do 3. července 2015 vydá obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 upřesňující faktické okolnosti, jež představují podstatné ohrožení, a aspekty týkající se účinnosti nástroje převodu činnosti uvedené v odst. 3 písm. a) a b).

Oddíl 3

Nástroj překlenovací instituce

Článek 40

Nástroj překlenovací instituce

1. Členské státy za účelem uplatňování nástroje překlenovací instituce a s ohledem na potřebu udržet zásadní funkce v rámci překlenovací instituce zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoci převést na překlenovací instituci:

- a) akcie nebo jiné nástroje účasti vydané jednou nebo více institucemi v režimu řešení krize;
- b) veškerá nebo jakákoli aktiva, práva nebo závazky jedné nebo více institucí v režimu řešení krize.

S výhradou článku 85 může k převodu uvedenému v prvním pododstavci dojít bez získání souhlasu akcionářů institucí v režimu řešení krize nebo jakékoli třetí strany jiné než překlenovací instituce a bez dodržení jakýchkoli procesních požadavků podle práva obchodních společností nebo práva cenných papírů.

2. Překlenovací instituce je právnická osoba, která splňuje všechny tyto požadavky:

- a) je zcela nebo částečně vlastněna jedním nebo více veřejnými orgány, mezi něž může patřit orgán příslušný k řešení krize nebo mechanismus financování k řešení krizí, a je ovládána orgánem příslušným k řešení krize;
- b) je vytvořena za účelem získání a držení některých nebo všech akcií nebo jiných nástrojů účasti vydaných institucí v režimu řešení krize nebo některých nebo všech aktiv, práv a závazků jedné nebo více institucí v režimu řešení krize za účelem zachování přístupu k zásadním funkcím a prodeji instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d).

Použitím nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů pro účel uvedený v čl. 43 odst. 2 písm. b) nesmí být dotčena schopnost orgánu příslušného k řešení krize ovládat překlenovací instituci.

3. Při použití nástroje překlenovací instituce orgán příslušný k řešení krize zajistí, aby celková hodnota závazků převedených na překlenovací instituci nepřekročila celkovou hodnotu práv a aktiv převedených z instituce v režimu řešení krize nebo poskytnutých z jiných zdrojů.

4. S výhradou čl. 37 odst. 7 se jakékoli protiplnění uhrazené překlenovací institucí použije ve prospěch:

- a) majitelů akcií nebo jiných nástrojů účasti, pokud byl převod na překlenovací instituci uskutečněn převodem akcií nebo jiných nástrojů účasti vydaných institucí v režimu řešení krize z držitelů těchto akcií nebo nástrojů na překlenovací instituci;
- b) instituce v režimu řešení krize, pokud byl převod na překlenovací instituci uskutečněn převodem některých nebo všech aktiv nebo závazků instituce v režimu řešení krize na překlenovací instituci.

5. Při použití nástroje překlenovací instituce může orgán příslušný k řešení krize vykonat pravomoc k převodu více než jednou s cílem provést další převody akcií nebo jiných nástrojů účasti vydaných institucí v režimu řešení krize anebo aktiv, práv nebo závazků této instituce.

6. Po použití nástroje překlenovací instituce může orgán příslušný k řešení krize:

a) převádět práva, aktiva nebo závazky zpět z překlenovací instituce na instituci v režimu řešení krize anebo akcie nebo jiné nástroje účasti zpět na jejich původní vlastníky; instituce v režimu řešení krize nebo původní vlastníci jsou povinni tato aktiva, práva nebo závazky anebo akcie nebo jiné nástroje účasti převzít zpět, pokud jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 7;

b) převádět akcie nebo jiné nástroje účasti nebo aktiva, práva nebo závazky z překlenovací instituce na třetí stranu.

7. Orgány příslušné k řešení krize mohou převádět akcie nebo jiné nástroje účasti anebo aktiva, práva nebo závazky zpět z překlenovací instituce v jednom z těchto případů:

a) možnost převést konkrétní akcie nebo jiné nástroje účasti, aktiva, práva nebo závazky zpět je výslovně uvedena v nástroji, jímž byl převod proveden;

b) konkrétní akcie nebo jiné nástroje účasti, aktiva, práva nebo závazky ve skutečnosti nepatří do tříd akcií nebo jiných nástrojů účasti, aktiv, práv nebo závazků uvedených v nástroji, jímž byl převod proveden, nebo nesplňují podmínky pro převod uvedených akcií nebo jiných nástrojů účasti, aktiv, práv nebo závazků tímto nástrojem stanovené.

Tento zpětný převod může být proveden v jakékoli lhůtě uvedené v tomto nástroji a musí splňovat veškeré další relevantní podmínky v něm uvedené.

8. Převody mezi institucí v režimu řešení krize nebo původními vlastníky akcií nebo jiných nástrojů účasti na jedné straně a překlenovací institucí na straně druhé podléhají zárukám uvedeným v hlavě IV kapitole VII.

9. Pro účely výkonu práva poskytovat služby nebo se usadit v jiném členském státě v souladu se směrnicí 2013/36/EU nebo směrnicí 2014/65/EU se překlenovací instituce považuje za pokračování instituce v režimu řešení krize a může i nadále vykonávat veškerá taková práva, jež instituce v režimu řešení krize vykonávala ve vztahu k převedeným aktivům, právům nebo závazkům.

Pro jiné účely mohou orgány příslušné k řešení krize vyžadovat, aby se překlenovací instituce považovala za pokračování instituce v režimu řešení krize a mohla i nadále vykonávat veškerá taková práva, jež instituce v režimu řešení krize vykonávala ve vztahu k převedeným aktivům, právům nebo závazkům.

10. Členské státy zajistí, aby překlenovací instituce mohla nadále vykonávat práva instituce v režimu řešení krize na členství v platebních a zúčtovacích systémech a systémech vypořádání, na burzách cenných papírů, v systémech pro odškodnění investorů a systémech pojištění vkladů a na přístup k nim za předpokladu, že splňuje kritéria pro členství a účast pro účast v těchto systémech.

Bez ohledu na první pododstavec členské státy zajistí, aby:

a) přístup nemohl být odepřen z důvodu, že překlenovací instituce nemá rating od ratingové agentury nebo tento rating neodpovídá úrovní ratingu požadovaným pro udělení přístupu k systémům uvedeným v prvním pododstavci;

- b) pokud překlenovací instituce nesplňuje kritéria pro členství nebo účast v příslušném platebním a zúčtovacím systému nebo systému vypořádání, na burze cenných papírů, v systému pro odškodnění investorů nebo systému pojištění vkladů, byla práva uvedená v prvním pododstavci vykonávána po dobu, kterou může stanovit orgán příslušný k řešení krize, jež nepřesáhne 24 měsíců a již lze prodloužit na žádost překlenovací instituce podanou orgánu příslušnému k řešení krize.

11. Aniž je dotčena hlava IV kapitola VII, nemají akcionáři nebo věřitelé instituce v režimu řešení krize a ostatní třetí strany, jejichž aktiva, práva nebo závazky nejsou převedeny na překlenovací instituci, ve vztahu k aktivům, právům nebo závazkům převedeným na překlenovací instituci nebo k jejímu vedoucímu orgánu nebo vrcholnému vedení ani v souvislosti s nimi žádná práva.

12. Z cílů překlenovací instituce nevyplynou žádné povinnosti nebo odpovědnost vůči akcionářům nebo věřitelům instituce v režimu řešení krize a její vedoucí orgán nebo vrcholné vedení nenesou vůči těmto akcionářům nebo věřitelům žádnou odpovědnost za škodu způsobenou jejich jednáním nebo opomenutím při výkonu jejich povinností, ledaže toto jednání nebo opomenutí představuje hrubou nedbalost nebo závažné pochybení podle vnitrostátního práva a dotýká se přímo práv těchto akcionářů nebo věřitelů.

Členské státy mohou v souladu s vnitrostátním právem dále omezit odpovědnost překlenovací instituce a jejího vedoucího orgánu nebo vrcholného vedení za škodu způsobenou jejich jednáním nebo opomenutím při výkonu jejich povinností.

Článek 41

Provoz překlenovací instituce

1. Členské státy zajistí, aby provoz překlenovací instituce splňoval tyto požadavky:
  - a) obsah zakládajících dokumentů překlenovací instituce schválil orgán příslušný k řešení krize;
  - b) s výhradou vlastnické struktury překlenovací instituce orgán příslušný k řešení krize buď jmenuje, nebo schvaluje vrcholné vedení překlenovací instituce;
  - c) orgán příslušný k řešení krize schvaluje odměny členů vrcholného vedení a určuje jejich příslušné odpovědnosti;
  - d) orgán příslušný k řešení krize schvaluje strategii a rizikový profil překlenovací instituce;
  - e) překlenovací instituce je povolena v souladu se směrnicí 2013/36/EU, případně směrnicí 2014/65/EU a má podle platného vnitrostátního práva nezbytná povolení provozovat činnosti nebo poskytovat služby, jež nabude na základě převodu provedeného podle článku 63 této směrnice;
  - f) překlenovací instituce splňuje požadavky nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnic 2013/36/EU a 2014/65/EU a podléhá příslušnému dohledu;
  - g) provoz překlenovací instituce je za všech okolností v souladu s rámcem Unie pro státní podporu a vedoucí orgán může odpovídajícím způsobem stanovit omezení jejího provozu.

Bez ohledu na ustanovení uvedená v prvním pododstavci písm. e) a f) a je-li to nutné pro dosažení účelu řešení krize, může být překlenovací instituce usazena nebo povolena, aniž by po krátkou dobu na začátku svého provozu byla v souladu se směrnicí 2013/36/EU nebo 2014/65/EU. Orgán příslušný k řešení krize předloží za tímto účelem příslušnému orgánu žádost v tomto smyslu. Pokud příslušný orgán rozhodne o udělení uvedeného povolení, uvede dobu, po kterou daná překlenovací instituce nemusí dodržovat požadavky uvedených směrnic.

2. S výhradou jakýchkoli omezení stanovených v souladu s právem Unie nebo vnitrostátním právem v oblasti hospodářské soutěže provozují členové vedení překlenovací instituce tuto instituci s cílem udržet přístup k zásadním funkcím a prodat instituci nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), jejich aktiva, práva nebo závazky, jednomu nebo více kupujícím ze soukromého sektoru, až nastanou vhodné podmínky a ve lhůtě stanovené v odstavci 4 tohoto článku nebo případně odstavci 6 tohoto článku.

3. Orgán příslušný k řešení krize rozhodne, že překlenovací instituce již není překlenovací institucí ve smyslu čl. 40 odst. 2, v kterémkoli z následujících případů podle toho, co nastane nejdříve:

- a) překlenovací instituce se sloučí s jiným subjektem;
- b) překlenovací instituce přestane splňovat požadavky čl. 40 odst. 2;
- c) veškerá nebo téměř veškerá aktiva, práva nebo závazky překlenovací instituce byla prodána třetí straně;
- d) uplynula lhůta uvedená v odstavci 5 tohoto článku nebo případně v odstavci 6 tohoto článku;
- e) aktiva překlenovací instituce jsou zcela zlikvidována a její závazky zcela vypořádány.

4. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy orgán příslušný k řešení krize usiluje o prodej překlenovací instituce nebo jejích aktiv, práv nebo závazků, byly překlenovací instituce nebo příslušná aktiva nebo závazky otevřeně a transparentně uvedeny na trh a aby je prodej podstatně nezkracoval ani nepřiměřeně neupřednostňoval nebo nediskriminoval konkrétní potenciální kupující.

Jakýkoli takový prodej se provede za obchodních podmínek, s ohledem na okolnosti a v souladu s rámcem Unie pro státní podporu.

5. Pokud nenastane žádná z událostí uvedených v odst. 3 písm. a), b), c) a e), ukončí orgán příslušný k řešení krize provoz překlenovací instituce co nejdříve, a v každém případě do dvou let ode dne, kdy byl proveden poslední převod z instituce v režimu řešení krize na základě nástroje překlenovací instituce.

6. Orgán příslušný k řešení krize může dobu uvedenou v odstavci 5 prodloužit o jedno nebo více dalších období jednoho roku, pokud:

- a) se takovým prodloužením podpoří výsledky uvedené v odst. 3 písm. a), b), c) nebo e); nebo
- b) je takové prodloužení nezbytné k zajištění kontinuity základních bankovních nebo finančních služeb.

7. Každé rozhodnutí orgánu příslušného pro řešení o prodloužení doby uvedené v odstavci 5 musí být odůvodněné a obsahovat podrobné posouzení situace, včetně podmínek a vyhlídek na trhu, jež prodloužení odůvodňují.

8. Je-li provoz překlenovací instituce ukončen za okolností uvedených v odst. 3 písm. c) nebo d), překlenovací instituce se zlikviduje v běžném úpadkovém řízení.

S výhradou čl. 37 odst. 7 se veškeré výnosy dosažené v důsledku ukončení provozu překlenovací instituce použijí ve prospěch akcionářů překlenovací instituce.

9. Je-li překlenovací instituce využita pro převod aktiv a závazků více než jedné instituce v režimu řešení krize, vztahuje se povinnost uvedená v odstavci 8 na aktiva a závazky převedené z každé z institucí v režimu řešení krize, a nikoli na samotnou překlenovací instituci.

Oddíl 4

Nástroj oddělení aktiv

Článek 42

Nástroj oddělení aktiv

1. Členské státy za účelem uplatňování nástroje oddělení aktiv zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc převádět aktiva, práva nebo závazky instituce v režimu řešení krize nebo překlenovací instituce na jednu nebo více společností pro správu aktiv.

S výhradou článku 85 může k převodu uvedenému v prvním pododstavci dojít bez získání souhlasu akcionářů institucí v režimu řešení krize nebo jakékoli třetí strany jiné než překlenovací instituce a bez dodržení jakýchkoli procesních požadavků podle práva obchodních společností nebo práva cenných papírů.

2. Pro účely nástroje oddělení aktiv je společnost pro správu aktiv právnická osoba, která splňuje veškeré tyto požadavky:

- a) je zcela nebo částečně vlastněna jedním nebo více veřejnými orgány, mezi něž může patřit orgán příslušný k řešení krize nebo mechanismus financování k řešení krizí, a je ovládána orgánem příslušným k řešení krize;
- b) byla založena za účelem přijetí části nebo všech aktiv, práv a závazků jedné nebo více institucí v režimu řešení krize nebo překlenovací instituce.

3. Společnost pro správu aktiv spravuje aktiva, která na ni byla převedena, s cílem maximalizovat jejich hodnotu následným prodejem nebo řádnou likvidací.

4. Členské státy zajistí, aby se provoz společnosti pro správu aktiv řídil těmito ustanoveními:

- a) obsah zakládajících dokumentů společnosti pro správu aktiv schválil orgán příslušný k řešení krize;
- b) s výhradou vlastnické struktury společnosti pro správu aktiv orgán příslušný k řešení krize buď jmenuje, nebo schvaluje vrcholné vedení společnosti pro správu aktiv;
- c) orgán příslušný k řešení krize schvaluje odměny členů vrcholného vedení a určuje jejich příslušné odpovědnosti;
- d) orgán příslušný k řešení krize schvaluje strategii a rizikový profil společnosti pro správu aktiv.

5. Orgány příslušné k řešení krize mohou vykonat pravomoc k převodu aktiv, práv nebo závazků podle odstavce 1, pokud:

- a) situace na konkrétním trhu je pro uvedená aktiva taková, že pokud by tato aktiva byla likvidována v běžném úpadečném řízení, mohlo by to mít nepříznivé důsledky pro jeden nebo více finančních trhů;
- b) takový převod je třeba pro zajištění řádného fungování instituce v režimu řešení krize nebo překlenovací instituce; nebo
- c) takový převod je třeba pro maximalizaci výnosů z likvidace.

6. Při použití nástroje oddělení aktiv orgány příslušné k řešení krize určí protiplnění, za něž jsou aktiva, práva a závazky převáděny na společnost pro správu aktiv, v souladu se zásadami stanovenými v článku 36 a v souladu s rámcem Unie pro státní podporu. Tento odstavec nebrání tomu, aby uvedené protiplnění mělo nominální nebo zápornou hodnotu.

7. S výhradou čl. 37 odst. 7 se jakékoli protiplnění uhrazené společností pro správu aktiv ve vztahu k aktivům, právům nebo závazkům přímo nabytým od instituce v režimu řešení krize použije ve prospěch této instituce. Protiplnění může být uhrazeno formou dluhopisů vydaných společností pro správu aktiv.

8. Byl-li použit nástroj překlenovací instituce, může společnost pro správu aktiv po použití nástroje překlenovací instituce nabýt aktiva, práva nebo závazky od překlenovací instituce.

9. Orgány příslušné k řešení krize mohou opakovaně převádět aktiva, práva nebo závazky z instituce v režimu řešení krize na jednu nebo více společností pro správu aktiv a převádět aktiva, práva nebo závazky zpět z jedné nebo více společností pro správu aktiv na instituci v režimu řešení krize, pokud jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 10.

Instituce v režimu řešení krize je povinna veškerá taková aktiva, práva nebo závazky převzít zpět.

10. Orgány příslušné k řešení krize mohou převádět práva, aktiva nebo závazky ze společnosti pro správu aktiv zpět na instituci v režimu řešení krize pouze v jednom z těchto případů:

- a) možnost převést konkrétní práva, aktiva nebo závazky zpět je výslovně uvedena v nástroji, jímž byl převod proveden;
- b) konkrétní práva, aktiva nebo závazky ve skutečnosti nepatří do tříd práv, aktiv nebo závazků uvedených v nástroji, jímž byl převod proveden, nebo nesplňují podmínky pro převod uvedených práv, aktiv nebo závazků tímto nástrojem stanovené.

V obou případech uvedených v prvním pododstavci písm. a) a b) může být zpětný převod proveden v jakékoli lhůtě uvedené v tomto nástroji a musí splňovat veškeré další relevantní podmínky v něm uvedené.

11. Převody mezi institucí v režimu řešení krize a společností pro správu aktiv podléhají zárukám pro částečné převody majetku stanoveným v hlavě IV kapitole VII.

12. Aniž je dotčena hlava IV kapitola VII, nemají akcionáři nebo věřitelé instituce v režimu řešení krize a ostatní třetí strany, jejichž aktiva, práva nebo závazky nejsou převedeny na společnost pro správu aktiv, ve vztahu k aktivům, právům nebo závazkům převedeným na společnost pro správu aktiv nebo k jejímu vedoucímu orgánu nebo vrcholnému vedení ani v souvislosti s nimi žádná práva.

13. Z cílů společnosti pro správu aktiv nevyplývají žádné povinnosti nebo odpovědnost vůči akcionářům nebo věřitelům instituce v režimu řešení krize a její vedoucí orgán nebo vrcholné vedení nenesou vůči těmto akcionářům nebo věřitelům žádnou odpovědnost za škodu způsobenou jejich jednáním nebo opomenutím při výkonu jejich povinností, ledaže toto jednání nebo opomenutí představuje hrubou nedbalost nebo závažné pochybení podle vnitrostátního práva a dotýká se přímo práv těchto akcionářů nebo věřitelů.

Členské státy mohou v souladu s vnitrostátním právem dále omezit odpovědnost společnosti pro správu aktiv a jejího vedoucího orgánu nebo vrcholného vedení za škodu způsobenou jejich jednáním nebo opomenutím při výkonu jejich povinností.

14. EBA vydá do 3. července 2015 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 na podporu sbližování postupů v oblasti dohledu a řešení krize, pokud jde o zjišťování, kdy by v souladu s odstavcem 5 tohoto článku likvidace aktiv nebo závazků v běžném úpadkovém řízení mohla mít nepříznivé důsledky pro jeden nebo více finančních trhů.

Oddíl 5

Nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů

Pododdíl 1

Cíl a oblast působnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů

Článek 43

Nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů

1. Členské státy za účelem uplatňování nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoci k řešení krize uvedené v čl. 63 odst. 1.

2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly v zájmu dosažení účelu řešení krize stanoveného v článku 31, v souladu se zásadami řešení krize podle článku 34, použít nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů pro kterýkoli z těchto účelů:

a) rekapitalizaci instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice, jež splňují podmínky zahájení řešení krize, v rozsahu dostatečném k obnovení jejich schopnosti splnit podmínky pro povolení (v míře, v jaké se tyto podmínky na daný subjekt vztahují) a pokračovat v provozování činností, pro něž má povolení podle směrnice 2013/36/EU nebo směrnice 2014/65/EU, je-li daný subjekt povolen podle uvedených směrnic, a k udržení dostatečné důvěry trhu v tuto instituci nebo subjekt;

b) konverzi na kapitál nebo snížení jistiny dluhů nebo dluhových nástrojů, které jsou převáděny:

i) na překlenovací instituci s cílem zajistit uvedené překlenovací instituci kapitál; nebo

ii) v rámci nástroje převodu činnosti nebo nástroje oddělení aktiv.

3. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly použít nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů pro účely uvedené v odst. 2 písm. a) tohoto článku, pouze pokud existuje přiměřená vyhlídka, že použitím tohoto nástroje společně s dalšími relevantními opatřeními, včetně opatření uskutečněných v souladu s plánem reorganizace podnikatelské činnosti podle článku 52, se vedle dosažení příslušných účelů řešení krize obnoví finanční zdraví a dlouhodobá životaschopnost instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d).

Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly použít podle potřeby kterýkoli z nástrojů k řešení krize uvedených v čl. 37 odst. 3 písm. a), b) a c) a nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů uvedený v odst. 2 písm. b) tohoto článku v případě, že nejsou splněny podmínky stanovené v prvním pododstavci.

4. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly použít nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů na všechny instituce nebo subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), přičemž budou v každém případě respektovat právní formu dané instituce nebo subjektu, nebo aby mohly jejich právní formu změnit.

Článek 44

Oblast působnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů

1. Členské státy zajistí, aby nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů mohl být používán na veškeré závazky instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), které nejsou z oblasti působnosti tohoto nástroje vyloučeny podle odstavce 2 nebo 3 tohoto článku.

2. Orgány příslušné k řešení krize nesmějí vykonávat pravomoci k odpisu nebo konverzi ve vztahu k těmto závazkům, ať se řídí právem členského státu nebo třetí země:

- a) pojištěným vkladům;
- b) zajištěným závazkům včetně krytých dluhopisů a závazků v podobě finančních nástrojů používaných pro účely zajištění, které tvoří nedílnou součást krycího portfolia a které jsou podle vnitrostátního práva zajištěny podobným způsobem jako kryté dluhopisy;
- c) veškerým závazkům vzniklým v důsledku toho, že instituce nebo subjekt podle čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice má v držení aktiva nebo finanční prostředky klientů, včetně aktiv nebo finančních prostředků klientů držících jménem SKIPCP ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 2009/65/ES nebo alternativních investičních fondů ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ⁽¹⁾, pokud je tento klient chráněn příslušným insolvenčním právem;
- d) veškerým závazkům vzniklým v důsledku fiduciárního vztahu mezi institucí nebo subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) (jako fiduciárním zmocněncem) a jinou osobou (jako oprávněným), vztahuje-li se na takového oprávněného ochrana podle příslušného insolvenčního nebo občanského práva;
- e) závazkům s původní splatností kratší než sedm dní vůči institucím jiným než subjektům, které jsou součástí stejné skupiny;
- f) závazkům se zbytkovou dobou splatnosti kratší než sedm dní vůči systémům nebo provozovatelům systémů určeným podle směrnice 98/26/ES nebo jejich účastníkům vznikajícím z účasti v takovém systému;
- g) závazkům vůči kterémukoli z těchto subjektů:
  - i) zaměstnanci, ve vztahu ke splatné mzdě, důchodovým dávkám nebo jiné pevné odměně, s výjimkou pohyblivé složky odměny, která není regulována kolektivní smlouvou;
  - ii) obchodnímu věřiteli, vzniklým na základě poskytování zboží nebo služeb instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nezbytných pro každodenní fungování jejich operací, včetně IT služeb, energií a pronájmu, obsluhy a údržby prostor;
  - iii) daňovým orgánům a orgánům sociálního zabezpečení, pokud jsou tyto závazky podle příslušného práva prioritní;
  - iv) systémům pojištění vkladů vzniklým z příspěvků splatných v souladu se směrnicí 2014/49/EU.

První pododstavec písm. g) bod i) se nepoužije na pohyblivou složku odměny osob podstupujících podstatné riziko, jak je uvedeno v čl. 92 odst. 2 směrnice 2013/36/EU.

Členské státy zajistí, aby všechna zajištěná aktiva související s krycím portfoliem krytých dluhopisů zůstala nedotčena, oddělena a s dostatečným financováním. Ani tento požadavek, ani první pododstavec písm. b) nebrání orgánům příslušným k řešení krize, aby tam, kde je to vhodné, uvedené pravomoci vykonaly ve vztahu k jakékoli části zajištěného závazku nebo závazku, pro nějž bylo poskytnuto zajištění přesahující hodnotu aktiv, zástavy nebo zajištění, vůči nimž je zajištěn.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

První pododstavec písm. a) nebrání orgánům příslušným k řešení krize, aby ve vhodných případech vykonaly uvedené pravomoci ve vztahu k jakékoli výši vkladu, která přesahuje limit pojištění stanovený v článku 6 směrnice 2014/49/EU.

Aniž jsou dotčena pravidla pro velkou expozici v nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnici 2013/36/EU, zajistí členské státy, aby orgány příslušné k řešení krize s cílem zajistit způsobilost institucí a skupin k řešení krize v souladu s čl. 17 odst. 5 písm. b) této směrnice omezily rozsah, v jakém jiné instituce drží závazky způsobilé pro nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů, s výjimkou závazků v držení subjektů, které jsou součástí stejné skupiny.

3. Za výjimečných okolností může orgán příslušný k řešení krize při používání nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů vyloučit nebo zčásti vyloučit z výkonu pravomocí k odpisu nebo konverzi některé závazky, jestliže:

- a) bez ohledu na úsilí, které v dobré víře vynaložil, není možné daný závazek rekapitalizovat z vnitřních zdrojů v přiměřené době;
- b) vyloučení je nezbytně nutné a přiměřené k zajištění kontinuity zásadních funkcí a hlavních linií podnikání tak, aby zůstala zachována schopnost instituce v režimu řešení krize pokračovat v klíčových operacích, službách a transakcích;
- c) vyloučení je nezbytně nutné a přiměřené pro zabránění rozsáhlému šíření krize, zejména pokud jde o způsobilé vklady fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků, které by vážně narušilo fungování finančních trhů, včetně infrastruktur finančních trhů, způsobem, jenž by mohl těžce poškodit hospodářství členského státu nebo Unie; nebo
- d) použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů na tyto závazky by vedlo k takovému snížení hodnoty, že by ztráty na straně jiných věřitelů byly vyšší, než kdyby tyto závazky byly z rekapitalizace vyloučeny.

Rozhodne-li se orgán příslušný k řešení krize vyloučit nebo zčásti vyloučit způsobilý závazek nebo třídu způsobilých závazků podle tohoto odstavce, je možné s ohledem na takové vyloučení zvýšit úroveň odpisu nebo konverze jiných způsobilých závazků, pokud úroveň odpisu a konverze uplatněná u jiných způsobilých závazků dodržuje zásadu stanovenou v čl. 34 odst. 1 písm. g).

4. Rozhodne-li se orgán příslušný k řešení krize vyloučit nebo zčásti vyloučit způsobilý závazek nebo třídu způsobilých závazků podle tohoto článku a ztráty, které by byly těmito závazky nesený, nebyly plně přeneseny na jiné věřitele, může mechanismus financování k řešení krizí instituci v režimu řešení krize poskytnout příspěvek pro jeden nebo oba z těchto účelů:

- a) na krytí jakýchkoli ztrát, které nebyly absorbovány způsobilými závazky, a na obnovení čisté hodnoty aktiv instituce v režimu řešení krize na nulu v souladu s čl. 46 odst. 1 písm. a);
- b) na nákup akcií či jiných nástrojů účasti nebo kapitálových nástrojů v instituci v režimu řešení krize za účelem její rekapitalizace v souladu s čl. 46 odst. 1 písm. b).

5. Mechanismus financování k řešení krizí poskytne příspěvek podle odstavce 4 pouze tehdy, pokud:

- a) akcionáři, držitelé jiných nástrojů účasti, držitelé příslušných kapitálových nástrojů a jiných způsobilých závazků odpisem, konverzí nebo jinak přispěli k absorpci ztrát a rekapitalizaci v rozsahu nejméně 8 % celkových závazků včetně kapitálu instituce v režimu řešení krize, přičemž se vychází z ocenění v souladu s článkem 36 provedeného k okamžiku přijetí opatření k řešení krize; a

- b) příspěvek mechanismu financování k řešení krizí není vyšší než 5 % celkových závazků včetně kapitálu instituce v režimu řešení krize na základě ocenění v souladu s článkem 36 provedeného k okamžiku přijetí opatření k řešení krize.

6. Příspěvek mechanismu financování k řešení krizí uvedený v odstavci 4 může být financován:

- a) částkou, kterou má mechanismus financování k řešení krizí k dispozici a která byla získána z příspěvků institucí a poboček Unie v souladu s čl. 100 odst. 6 a článkem 103;
- b) částkou, kterou lze získat z následných příspěvků v souladu s článkem 104 během období tří let; a
- c) nejsou-li částky podle písmen a) a b) tohoto pododstavce dostačující, částkami získanými z alternativních zdrojů financování v souladu s článkem 105.

7. Za mimořádných okolností může orgán příslušný k řešení krize usilovat o další financování z alternativních zdrojů poté, co:

- a) bylo dosaženo 5 % limitu stanoveného v odst. 5 písm. b); a
- b) byly plně odepsány nebo konvertovány veškeré nezajištěné nepřednostní závazky jiné než způsobilé vklady.

Jsou-li splněny podmínky stanovené ve prvním pododstavci písm. a) a b), může mechanismus financování k řešení krizí poskytnout alternativně nebo navíc příspěvek ze zdrojů, které byly získány z příspěvků předem v souladu s čl. 100 odst. 6 a článkem 103, ale které nebyly dosud použity.

8. Odchylně od odst. 5 písm. a) může mechanismus financování k řešení krizí rovněž poskytnout příspěvek podle odstavce 4, jestliže:

- a) příspěvek na absorpci ztrát a rekapitalizaci podle odst. 5 písm. a) se rovná nejméně 20 % rizikově vážených aktiv dotčené instituce;
- b) mechanismus financování k řešení krizí v dotyčném členském státě má k dispozici, na základě příspěvků předem (bez zahrnutí příspěvků do systému pojištění vkladů) získaných v souladu s čl. 100 odst. 6 a článkem 103, částku rovnající se alespoň 3 % pojištěných vkladů všech úvěrových institucí povolených na území daného členského státu; a
- c) aktiva dotčené instituce činí na konsolidovaném základě méně než 900 miliard EUR.

9. Při využívání možnosti podle odstavce 3 orgány příslušné k řešení krize náležitě zohlední:

- a) zásadu, že ztráty by měli nést v první řadě akcionáři a dále pak obecně věřitelé instituce v režimu řešení krize v pořadí podle jejich priority;
- b) schopnost absorbovat ztráty, která by instituci v režimu řešení krize zůstala v případě, že by daný závazek nebo třída závazků byly vyloučeny; a
- c) potřebu udržet přiměřené zdroje k financování řešení krize.

10. Vyloučení podle odstavce 3 lze uplatnit buď tak, že se určitý závazek z odpisu zcela vyloučí, nebo že se omezí rozsah, v jakém se u něj odpis použije.

11. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, jimiž dále upřesní okolnosti, za kterých je v zájmu dosažení cílů uvedených v odstavci 3 tohoto článku nezbytné vyloučení.

12. Využití možnosti vyloučit určitý závazek podle odstavce 3 oznámí orgán příslušný k řešení krize Komisi. Pokud by byl v důsledku tohoto vyloučení zapotřebí příspěvek z mechanismu financování k řešení krizí nebo alternativního zdroje financování podle odstavců 4 až 8, může Komise do 24 hodin od obdržení tohoto oznámení, nebo se souhlasem orgánu příslušného k řešení krize v delší lhůtě, navržené vyloučení zakázat nebo vyžadovat jeho změnu, jestliže nejsou splněny požadavky stanovené v tomto článku a aktech v přenesené pravomoci, aby chránila integritu vnitřního trhu. Tímto není dotčeno uplatňování rámce Unie pro státní podporu Komisí.

Pododdíl 2

Minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky

Článek 45

Uplatňování minimálního požadavku

1. Členské státy zajistí, aby instituce vždy splňovaly minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky. Minimální požadavek se stanoví jako výše kapitálu a způsobilých závazků vyjádřená jako procentní podíl celkových závazků a kapitálu instituce.

Pro účely prvního pododstavce se deriváty z použití nástroje zahrnují do celkových závazků na základě toho, že se plně uznávají nettingová práva protistrany.

2. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem dále upřesňujících kritéria posouzení uvedená v odst. 3 písm. a) až f), na jejichž základě se pro každou instituci má určit minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, včetně podřízených závazků a prioritních nezajištěných závazků s nejméně dvanáctiměsíční splatností, které podléhají pravomoci k rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, a těch, které se kvalifikují jako kapitál.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Členské státy mohou zajistit další kritéria, na jejichž základě budou určeny minimální požadavky na kapitál a způsobilé závazky.

3. Bez ohledu na odstavec 1 orgány příslušné k řešení krize osvobodí hypoteční úvěrové instituce financované krytými dluhopisy, které podle vnitrostátního práva nesmějí přijímat vklady, od povinnosti kdykoli plnit minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky, pokud:

a) tyto instituce bude zlikvidovány ve vnitrostátním úpadkovém řízení nebo jiném postupu prováděném v souladu s článkem 38, 40 nebo 42 této směrnice stanoveném pro tyto instituce; a

b) tato vnitrostátní úpadková řízení nebo jiná řízení zajistí, aby věřitelé těchto institucí, včetně případných držitelů krytých dluhopisů, nesli ztráty způsobem, který dosahuje účelu řešení krize.

4. Způsobilé závazky se do výše kapitálu a způsobilých závazků uvedené v odstavci 1 zahrnou, pouze pokud splňují tyto podmínky:

- a) nástroj byl vydán a plně uhrazen;
- b) nejde o závazek vůči instituci samé, ani o závazek institucí zajištěný či zaručený;
- c) nákup nástroje nebyl přímo ani nepřímo financován institucí;
- d) zbývající splatnost závazku je nejméně jeden rok;
- e) závazek nevyplyvá z derivátu;
- f) závazek nevyplyvá z vkladu prioritního ve vnitrostátní hierarchii stanovené pro případy selhání v souladu s článkem 108.

Pro účely prvního pododstavce písm. d) se závazek, který dává svému majiteli právo na předčasné splacení, považuje za splatný v první den, kdy toto právo nastává.

5. Jestliže se závazek řídí právem třetí země, mohou orgány příslušné k řešení krize od instituce vyžadovat, aby prokázala, že jakékoli rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize o odpisu či konverzi daného závazku nabude účinnosti podle práva uvedené třetí země, s ohledem na smluvní podmínky daného závazku, mezinárodní dohody o uznávání postupů k řešení krize a další relevantní záležitosti. Není-li orgán příslušný k řešení krize přesvědčen, že by jakékoli rozhodnutí nabylo účinnosti podle práva uvedené třetí země, nezapočítává se daný závazek do minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky.

6. Minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky každé instituce podle odstavce 1 stanoví orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s příslušným orgánem přinejmenším na základě těchto kritérií:

- a) potřeby zajistit, aby mohla být krize instituce řešena použitím nástrojů k řešení krize, případně včetně nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů, způsobem, který dosahuje účelu řešení krize;
- b) potřeby zajistit ve vhodných případech, aby instituce měla dostatečné způsobilé závazky zajišťující, že pokud by se použil nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů, bylo by možné ztráty absorbovat a poměr kmenového kapitálu tier 1 instituce by mohl být obnoven na úroveň nezbytnou k tomu, aby instituce nadále splňovala podmínky pro povolení a pokračovala v provozování činností, pro něž má povolení podle směrnice 2013/36/EU nebo směrnice 2014/65/EU, a k udržení dostatečné důvěry trhu v tuto instituci nebo subjekt;
- c) potřeby zajistit, aby v případě, že podle plánu řešení krize by určité třídy způsobilých závazků mohly být z rekapitalizace vyloučeny podle čl. 44 odst. 3 nebo by určité třídy způsobilých závazků mohly být zcela převedeny na určitého příjemce na základě částečného převodu, měla instituce dostatečné další způsobilé závazky zajišťující, že ztráty by bylo možné absorbovat a poměr kmenového kapitálu tier 1 instituce by mohl být obnoven na úroveň nezbytnou k tomu, aby instituce nadále splňovala podmínky pro povolení a pokračovala v provozování činností, pro něž má povolení podle směrnice 2013/36/EU nebo směrnice 2014/65/EU;
- d) velikosti, modelu podnikání, modelu financování a rizikového profilu instituce;
- e) rozsahu, v jakém by systém pojištění vkladů mohl přispět k financování řešení krize v souladu s článkem 109;

- f) rozsahu, v jakém by selhání instituce mělo nepříznivé důsledky pro finanční stabilitu, včetně důsledků její propojenosti s ostatními institucemi nebo se zbytkem finančního systému prostřednictvím rozšíření krize na ostatní instituce.

7. Minimální požadavky stanovené v tomto článku musí instituce splňovat na individuálním základě.

Orgán příslušný k řešení krize se může po konzultaci s příslušným orgánem rozhodnout uplatňovat minimální požadavek stanovený v tomto článku na subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d).

8. Mateřské podniky v Unii musí navíc k odstavci 7 minimální požadavky stanovené v tomto článku splňovat na konsolidovaném základě.

Minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky na konsolidované úrovni mateřského podniku v Unii stanoví orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny po konzultaci s orgánem vykonávajícím dohled na konsolidovaném základě, v souladu s odstavcem 9, přinejmenším na základě kritérií stanovených v odstavci 6 a podle toho, zda se krize dceřiných podniků skupiny ve třetích zemích má podle plánu řešení krize řešit odděleně.

9. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků na individuálním základě učiní vše, co je v jejich silách, aby dosáhly společného rozhodnutí o výši minimálního požadavku uplatňovaného na konsolidované úrovni.

Společné rozhodnutí musí být plně odůvodněno a orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny je poskytnout mateřskému podniku v Unii.

Není-li společného rozhodnutí dosaženo do čtyř měsíců, rozhodne o konsolidovaném minimálním požadavku orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny, poté co náležitě uváží posouzení dceřiných podniků provedené relevantními orgány příslušnými k řešení krize. Pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období kterýkoli z dotčených orgánů příslušných k řešení krize předložil záležitost orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny své rozhodnutí a vyčká rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím EBA. Uvedená čtyřměsíční lhůta se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA rozhodne do jednoho měsíce. Záležitost nelze orgánu EBA předložit po uplynutí čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud EBA nerozhodne do jednoho měsíce, použije se rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny.

Společné rozhodnutí a rozhodnutí přijaté orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny v případě neexistence společného rozhodnutí je pro orgány příslušné k řešení krize v dotčených členských státech závazné.

Společné rozhodnutí a jakékoli rozhodnutí přijaté v případě neexistence společného rozhodnutí je pravidelně přezkoumáváno a v případě potřeby aktualizováno.

10. Orgány příslušné k řešení krize stanoví minimální požadavek, který se na individuálním základě uplatní u dceřiných podniků skupiny. Minimální požadavky se stanoví ve výši přiměřené pro daný dceřiný podnik s ohledem na:

- a) kritéria uvedená v odstavci 6, zejména velikost, model podnikání a rizikový profil dceřiného podniku, včetně jeho kapitálu; a

- b) konsolidovaný požadavek stanovený pro skupinu podle odstavce 9.

Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků na individuálním základě učiní vše, co je v jejich silách, aby dosáhly společného rozhodnutí o výši minimálního požadavku, který má být uplatňován na individuálním základě u každého jednotlivého dceřiného podniku.

Společné rozhodnutí musí být plně odůvodněno; orgán příslušný k řešení krize dceřiných podniků je poskytné dceřiným podnikům a orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny je poskytné mateřské instituci v Unii.

Není-li takového společného rozhodnutí orgánů příslušných k řešení krize dosaženo do čtyř měsíců, rozhodnou jednotlivé orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků, přičemž náležitě uváží názory a výhrady vyjádřené orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny.

Pokud na konci uvedeného čtyřměsíčního období orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny předložil záležitost orgánu EBA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010, odloží orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků na individuálním základě své rozhodnutí a vyčkají rozhodnutí, které může EBA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodnou v souladu s rozhodnutím EBA. Uvedená čtyřměsíční lhůta se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu uvedeného nařízení. EBA rozhodne do jednoho měsíce. Záležitost nelze orgánu EBA předložit po uplynutí čtyřměsíčního období nebo po dosažení společného rozhodnutí. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny nemusí věc předložit orgánu EBA k závaznému zprostředkování, pokud se úroveň stanovená orgánem příslušným k řešení krize dceřiného podniku nachází do jednoho procentního bodu od konsolidované výše stanovené podle odstavce 9 tohoto článku.

Pokud EBA nerozhodne do jednoho měsíce, použijí se rozhodnutí orgánů příslušných k řešení krize dceřiných podniků.

Společná rozhodnutí a veškerá rozhodnutí přijatá orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků v případě neexistence společného rozhodnutí jsou pro dotčené orgány příslušné k řešení krize závazná.

Společné rozhodnutí a jakákoli rozhodnutí přijatá v případě neexistence společného rozhodnutí jsou pravidelně přezkoumávána a v případě potřeby aktualizována.

11. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny může u mateřské instituce v Unii zcela upustit od uplatňování individuálního minimálního požadavku, jestliže:

- a) mateřská instituce v Unii splňuje na konsolidovaném základě minimální požadavek stanovený podle odstavce 8; a
- b) příslušný orgán mateřské instituce v Unii v jejím případě zcela upustil od uplatňování individuálních kapitálových požadavků v souladu s čl. 7 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.

12. Orgán příslušný k řešení krize dceřiného podniku může u daného dceřiného podniku zcela upustit od uplatňování odstavce 7, jestliže:

- a) dceřiný podnik i jeho mateřský podnik podléhají povolení a dohledu téhož členského státu;
- b) dceřiný podnik je zahrnut do dohledu nad institucí, která je mateřským podnikem, na konsolidovaném základě;
- c) nejvyšší instituce skupiny v členském státě dceřiného podniku, je-li odlišná od mateřské instituce v Unii, splňuje na subkonsolidovaném základě minimální požadavek stanovený podle odstavce 7;

- d) neexistuje ani se nepředpokládá žádná závažná věcná nebo právní překážka bránící okamžitému převodu kapitálu nebo splacení závazků mateřským podnikem dceřinému podniku;
- e) buď mateřský podnik splňuje podmínky příslušného orgánu ohledně obezřetného řízení dceřiného podniku a prohlásil se souhlasem příslušného orgánu, že se zaručuje za závazky přijaté dceřiným podnikem, nebo mají rizika v dceřiném podniku zanedbatelný význam;
- f) postupy hodnocení, měření a kontroly rizika používané v mateřském podniku se vztahují i na dceřiný podnik;
- g) mateřský podnik drží více než 50 % hlasovacích práv plynoucích z podílu na kapitálu dceřiného podniku nebo má právo jmenovat nebo odvolat většinu členů vedoucího orgánu dceřiného podniku; a
- h) příslušný orgán dceřiného podniku v jeho případě zcela upustil od uplatňování individuálních kapitálových požadavků podle čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013.

13. Rozhodnutí přijatá v souladu s tímto článkem mohou stanovit, že minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky je na konsolidované či individuální úrovni zčásti splněn prostřednictvím smluvních nástrojů umožňujících rekapitalizaci z vnitřních zdrojů.

14. Aby byl nástroj považován za smluvní nástroj umožňující rekapitalizaci z vnitřních zdrojů podle odstavce 13, přesvědčí se orgán příslušný k řešení krize o tom, že tento nástroj:

- a) obsahuje smluvní podmínku, podle níž v případě, že orgán příslušný k řešení krize rozhodne o použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů u dané instituce, je dotyčný nástroj v požadovaném rozsahu odepsán nebo konvertován před odpisem či konverzí jiných způsobilých závazků; a
- b) podléhá závazné dohodě, slibu nebo ustanovení o podřízenosti, podle nichž v běžném úpadkovém řízení stojí až za jinými způsobilými závazky, a nemůže být splacen, dokud nejsou vyrovnány jiné v daný okamžik nesplacené způsobilé závazky.

15. Orgány příslušné k řešení krize v koordinaci s příslušnými orgány vyžadují a ověřují plnění minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky stanovené v odstavci 1 a v příslušných případech požadavku podle odstavce 13 institucemi a jakékoli rozhodnutí podle tohoto článku přijmou souběžně s rozvojem a udržováním plánů řešení krize.

16. Orgány příslušné k řešení krize v koordinaci s příslušnými orgány informují EBA o minimálním požadavku na kapitál a způsobilé závazky a o případném požadavku podle odstavce 13, který byl stanoven pro každou instituci v jejich pravomoci.

17. EBA vypracuje návrhy prováděcích technických norem určujících jednotné formáty, vzory a definice týkajících se toho, jak orgány příslušné k řešení krize v koordinaci s příslušnými orgány zjišťují a předávají informace orgánu EBA pro účely odstavce 16.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

18. Na základě výsledků zprávy uvedené v odstavci 19 Komise případně předloží do 31. prosince 2016 Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh na harmonizované uplatňování minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky. Jeho součástí případně budou návrhy na zavedení náležitého počtu minimálních výší minimálního požadavku s ohledem na jednotlivé modely podnikání institucí a skupin. Návrh bude obsahovat veškeré vhodné úpravy parametrů minimálního požadavku a v případě potřeby vhodné změny jeho uplatňování u skupin.

19. EBA podá Komisi do 31. října 2016 zprávu alespoň o těchto otázkách:

- a) jak byl minimální požadavek na kapitál a způsobilé závazky proveden na vnitrostátní úrovni, a zejména zda se jeho výše stanovená pro srovnatelné instituce mezi členskými státy liší;
- b) jak je v členských státech vykonávána pravomoc vyžadovat od institucí splnění minimálního požadavku prostřednictvím smluvních nástrojů umožňujících rekapitalizaci z vnitřních zdrojů a zda se přístupy členských států liší;
- c) o identifikaci modelů podnikání, které odrážejí celkové rizikové profily instituce;
- d) o vhodné výši minimálního požadavku pro každý z modelů podnikání identifikovaných podle písmene c);
- e) zda by mělo být u výše minimálního požadavku pro každý model podnikání zavedeno určité rozmezí;
- f) jaké je vhodné přechodné období, během něhož musí instituce dosáhnout souladu s jakýmkoli předepsanými harmonizovanými minimálními výšemi;
- g) zda požadavky stanovené v článku 45 stačí k zajištění toho, aby každá instituce měla přiměřenou schopnost absorbovat ztráty, a pokud ne, jaká další posílení jsou ke splnění tohoto cíle nezbytná;
- h) zda jsou nezbytné změny v metodice výpočtu stanovené v tomto článku, aby bylo zajištěno, že minimální požadavek lze použít jako vhodný ukazatel schopnosti instituce absorbovat ztráty;
- i) zda je vhodné u tohoto požadavku používat jako základ celkové závazky a kapitál, a zejména zda není vhodnější použít jako jmenovatele rizikově vážená aktiva instituce;
- j) zda je přístup k uplatňování minimálního požadavku u skupin stanovený v tomto článku vhodný, a zejména zda přiměřeně zajišťuje, že se schopnost absorbovat ztráty ve skupině nachází v subjektech, kde mohou ztráty vzniknout, nebo že k ní tyto subjekty mají přístup;
- k) zda jsou podmínky pro upuštění od uplatňování minimálního požadavku vhodné, a zejména zda by mělo být toto upuštění k dispozici pro dceřiné podniky na přeshraničním základě;
- l) zda je vhodné, že orgány příslušné k řešení krize mohou vyžadovat plnění minimálního požadavku prostřednictvím smluvních nástrojů umožňujících rekapitalizaci z vnitřních zdrojů, a zda je vhodné přístup ke smluvním nástrojům umožňujícím rekapitalizaci z vnitřních zdrojů dále harmonizovat;
- m) zda jsou požadavky pro smluvní nástroje umožňující rekapitalizaci z vnitřních zdrojů stanovené v odstavci 14 vhodné; a
- n) zda je vhodné od institucí a skupin vyžadovat zveřejnění jejich minimálního požadavku na kapitál a způsobilé závazky nebo výše jejich kapitálu a způsobilých závazků, a pokud ano, četnost a formát takového zveřejňování.

20. Zpráva uvedená v odstavci 19 musí zahrnovat alespoň období od 2. července 2014 do 30. června 2016 a musí brát v úvahu alespoň:

- a) dopad minimálního požadavku a jakýchkoli jeho navržených harmonizovaných výší na:
  - i) finanční trhy obecně a trhy s nezajištěnými dluhopisy a deriváty zvlášť;
  - ii) modely podnikání a struktury rozvah institucí, zejména jejich profil a strategii financování, a právní a provozní strukturu skupin;
  - iii) ziskovost institucí, zejména jejich náklady na financování;
  - iv) migraci expozic vůči subjektům, které nejsou předmětem obezřetnostního dohledu;
  - v) finanční inovace;
  - vi) využívání smluvních nástrojů umožňujících rekapitalizaci z vnitřních zdrojů a povahu a prodejnost takových nástrojů;
  - vii) rizikové chování institucí;
  - viii) míru zatížení aktiv institucí;
  - ix) opatření přijatá institucemi ke splnění minimálních požadavků, zejména rozsah, v jakém k plnění minimálního požadavku dochází snižováním aktiv, emisí dlouhodobých dluhopisů a získáváním kapitálu; a
  - x) výši úvěrů poskytovaných úvěrovými institucemi, se zvláštním zaměřením na úvěry pro mikropodniky a malé a střední podniky, místní orgány, regionální orgány a subjekty veřejného sektoru a na financování obchodu, včetně úvěrů v rámci oficiálních režimů pojištění vývozních úvěrů;
- b) interakci minimálních požadavků s kapitálovými požadavky, poměrem cizího financování a požadavky na likviditu stanovenými v nařízení (EU) č. 575/2013 a ve směrnici 2013/36/EU;
- c) schopnost institucí nezávisle získávat kapitál či financování na trzích za účelem plnění jakýchkoli navržených harmonizovaných minimálních požadavků.
- d) soulad s minimálními požadavky týkajícími se jakýchkoli mezinárodních norem vytvořených mezinárodními fóry.

Pododdíl 3

Provádění nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů

Článek 46

Posouzení částky rekapitalizace

1. Členské státy zajistí, aby při používání nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů orgány příslušné k řešení krize posoudily na základě ocenění v souladu s článkem 36 celkovou částku:

- a) případných způsobilých závazků, která musí být odepsána, aby byla čistá hodnota aktiv instituce v režimu řešení krize rovna nule; a

b) případných způsobilých závazků, která musí být konvertována na akcie nebo jiné druhy kapitálových nástrojů, aby byl obnoven poměr kmenového kapitálu tier 1 buď:

i) instituce v režimu řešení krize; nebo

ii) překlenovací instituce.

2. Posouzením uvedeným v odstavci 1 tohoto článku se stanoví částka, v níž musí být způsobilé závazky odepsány nebo konvertovány, aby se obnovil poměr kmenového kapitálu tier 1 instituce v režimu řešení krize nebo případně překlenovací instituce s ohledem na jakékoli vložení kapitálu mechanismem financování k řešení krizí podle čl. 101 odst. 1 písm. d) této směrnice a aby byla udržena dostatečná důvěra trhu v instituci v režimu řešení krize nebo překlenovací instituci, a ta mohla díky tomu po dobu alespoň jednoho roku nadále splňovat podmínky pro povolení a pokračovat v provozování činností, pro něž má povolení podle směrnice 2006/36/EU nebo směrnice 2014/65/EU.

Pokud mají orgány příslušné k řešení krize v úmyslu použít nástroj oddělení aktiv podle článku 42, zohlední se při určení částky, o níž je třeba snížit způsobilé závazky, podle situace, obezřetný odhad kapitálových potřeb společnosti pro správu aktiv.

3. Pokud byl kapitál odepsán v souladu s články 59 až 62, nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů byl použit podle čl. 43 odst. 2 a při konečném ocenění podle čl. 36 odst. 10 se ukáže, že úroveň odpisu je na základě předběžného ocenění podle článku 36 vyšší než požadavky, použije se mechanismus připsování s cílem odškodnit v nezbytném rozsahu věřitele a poté akcionáře.

4. Orgány příslušné k řešení krize zavedou a udržují mechanismy zajišťující, že se posouzení a ocenění zakládá na informacích o aktivech a závazcích instituce v režimu řešení krize, jež jsou tak aktuální a komplexní, jak je přiměřeně možné.

Článek 47

Zacházení s akcionáři při rekapitalizaci z vnitřních zdrojů anebo odpisu nebo konverzi závazků či kapitálových nástrojů

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize při použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 43 odst. 2 nebo při odpisu nebo konverzi kapitálových nástrojů podle článku 59 přijaly ve vztahu k akcionářům a držitelům jiných nástrojů účasti jedno nebo obě z těchto opatření:

a) zrušení stávajících akcií nebo jiných nástrojů účasti nebo jejich převod na věřitele s rekapitalizovanými závazky;

b) jestliže má instituce v režimu řešení krize podle ocenění provedeného v souladu s článkem 36 kladnou čistou hodnotu, naředily podíly akcionářů a držitelů jiných nástrojů účasti v důsledku konverze na akcie nebo jiné nástroje účasti:

i) příslušných kapitálových nástrojů vydaných institucí, na základě pravomoci podle čl. 59 odst. 2; nebo

ii) způsobilých závazků vydaných institucí v režimu řešení krize na základě pravomoci uvedené v čl. 63 odst. 1 písm. f).

Pokud jde o první pododstavec písm. b), provede se konverze při konverzním koeficientu, který silně nařadí stávající podíly akcií a jiných nástrojů účasti.

2. Opatření uvedená v odstavci 1 se rovněž přijmou ve vztahu k akcionářům a držitelům jiných nástrojů účasti, kterým byly dotčeny akcie či jiné nástroje účasti vydány nebo poskytnuty za těchto okolností:

- a) na základě konverze dluhových nástrojů na akcie nebo jiné nástroje účasti v souladu se smluvními podmínkami původních dluhových nástrojů při vzniku události, která předcházela posouzení orgánu příslušného k řešení krize, jež došlo k závěru, že instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) splňuje podmínky zahájení řešení krize, nebo k níž došlo ve stejné době jako k tomuto posouzení;
- b) na základě konverze příslušných kapitálových nástrojů na nástroje kmenového kapitálu tier 1 podle článku 60.

3. Při rozhodování o tom, jaké opatření v souladu s odstavcem 1 přijmout, orgány příslušné k řešení krize zohlední:

- a) ocenění provedené v souladu s článkem 36;
- b) částku, o níž musí být podle posouzení orgánu příslušného k řešení krize položky kmenového kapitálu tier 1 sníženy a příslušné kapitálové nástroje odepsány nebo konvertovány podle čl. 60 odst. 1;
- c) celkovou částku posouzenou orgánem příslušným k řešení krize podle článku 46.

4. Odchylně od článků 22 až 25 směrnice 2013/36/EU, požadavku hlášení podle článku 26 směrnice 2013/36/EU, čl. 10 odst. 3, čl. 11 odst. 1 a 2 a článků 12 a 13 směrnice 2014/65/EU a požadavku hlášení podle čl. 11 odst. 3 směrnice 2014/65/EU, pokud by použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů nebo konverze kapitálových nástrojů mělo za následek nabytí nebo zvýšení kvalifikované účasti v instituci druhu uvedeného v čl. 22 odst. 1 směrnice 2006/36/EU nebo čl. 11 odst. 1 směrnice 2014/65/EU, provedou příslušné orgány posouzení požadované podle uvedených článků včas a způsobem, jenž nezdržuje použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů nebo konverze kapitálových nástrojů ani nebrání tomu, aby opatření k řešení krize dosáhla relevantních účelů řešení krize.

5. Pokud příslušný orgán dané instituce nedokončil posouzení požadované podle článku 4 ke dni použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů nebo konverze kapitálových nástrojů, použije se čl. 38 odst. 9 na jakékoli nabytí nebo zvýšení kvalifikované účasti nabyvatelem, které z použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů nebo konverze kapitálových nástrojů vyplývá.

6. EBA vydá do 3. července 2016 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 o okolnostech, za kterých by bylo na místě každé z opatření uvedených v odstavci 1 tohoto článku, s ohledem na faktory uvedené v odstavci 3 tohoto článku.

Článek 48

Posloupnost odepisování a konverze

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize při použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů nebo při odpisu či konverzi kapitálových nástrojů vykonávaly pravomoci k odpisu a konverzi s výhradou vyloučení podle čl. 44 odst. 2 a 3 a v souladu s těmito požadavky:

- a) položky kmenového kapitálu tier 1 se sníží v souladu s čl. 60 odst. 1 písm. a);
- b) pouze v případě, že je celkové snížení podle písmene a) tohoto odstavce nižší než součet částek uvedených v čl. 47 odst. 3 písm. b) a c), sníží orgány jistinu nástrojů vedlejšího kapitálu tier 1 v požadovaném rozsahu až do výše jejich kapacity;

- c) pouze v případě, že je celkové snížení podle písmen a) a b) tohoto odstavce nižší než součet částek uvedených v čl. 47 odst. 3 písm. b) a c), sníží orgány jistinu nástrojů kapitálu tier 2 v požadovaném rozsahu až do výše jejich kapacity;
- d) pouze v případě, že je celkové snížení akcií nebo jiných nástrojů účasti a příslušných kapitálových nástrojů podle písmen a), b) a c) tohoto odstavce nižší než součet částek uvedených v čl. 47 odst. 3 písm. b) a c), sníží orgány v požadovaném rozsahu, aby dosáhly celkové částky, jistinu podřízeného dluhu, jenž není vedlejším kapitálem tier 1 nebo kapitálem tier 2, v souladu s hierarchií pohledávek v běžném úpadkovém řízení, ve spojení s odpisem podle písmen a), b) a c) tohoto odstavce, aby dosáhly součtu částek uvedených v písm. b) a c) čl. 47 odst. 3;
- e) pouze v případě, že je celkové snížení akcií nebo jiných nástrojů účasti, příslušných kapitálových nástrojů a způsobilých závazků podle písmen a) až d) tohoto odstavce nižší než součet částek uvedených v čl. 47 odst. 3 písm. b) a d), sníží orgány v požadovaném rozsahu, aby dosáhly celkové částky, jistinu zbývajících způsobilých závazků podle článku 44 v souladu s hierarchií pohledávek v běžném úpadkovém řízení, včetně pořadí stanoveného pro vklady podle článku 108, nebo splatnou neuhrazenou částku v souvislosti s nimi, ve spojení s odpisem podle písmen a) až d) tohoto odstavce, aby dosáhly součtu částek uvedených v písm. b) a c) čl. 47 odst. 3.

2. Orgány příslušné k řešení krize při výkonu pravomocí k odpisu nebo konverzi rozdělí ztráty, které představuje součet částek uvedených v čl. 47 odst. 3 písm. b) a c), rovnoměrně mezi akcie nebo jiné nástroje účasti a způsobilé závazky stejného pořadí tak, že sníží jistinu uvedených akcií nebo jiných nástrojů účasti a způsobilých závazků nebo splatnou neuhrazenou částku v souvislosti s nimi ve stejném rozsahu poměrně k jejich hodnotě s výjimkou případů, kdy je odlišné rozdělení ztrát mezi závazky stejného pořadí povoleno za podmínek stanovených v čl. 44 odst. 3.

Tento odstavec nebrání tomu, aby se se závazky vyloučenými z rekapitalizace v souladu s čl. 44 odst. 2 a 3 zacházelo příznivěji než se způsobilými závazky, které nemají stejné pořadí v běžném úpadkovém řízení.

3. Před uplatněním odpisu či konverze uvedených v odst. 1 písm. d) orgány příslušné k řešení krize konvertují nástroje uvedené v odst. 1 písm. b), c) a d) nebo sníží jejich jistinu, pokud tyto nástroje ještě nebyly konvertovány a obsahují podmínky stanovící, že:

- a) se jistina nástroje sníží při vzniku jakékoli události související s finanční situací, platební schopností nebo úrovní kapitálu instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d);
- b) při vzniku jakékoli takové události jsou uvedené nástroje konvertovány na akcie nebo jiné nástroje účasti.

4. Pokud byla jistina nástroje snížena, avšak nikoli na nulu, v souladu s podmínkami druhu uvedeného v odst. 3 písm. a) před rekapitalizací podle odstavce 1, vykonají orgány příslušné k řešení krize pravomocí k odpisu a konverzi ve vztahu ke zbytkové částce uvedené jistiny v souladu s odstavcem 1.

5. Orgány příslušné k řešení krize při rozhodování, zda mají být závazky odepsány nebo kapitalizovány, nesmějí konvertovat jednu třídu závazků, zatímco třída závazků, která je této třídě podřízena, zůstává výrazně nekapitalizována nebo neodepsána, pokud není v čl. 44 odst. 2 a 3 stanoveno jinak.

6. Pro účely tohoto článku vydá EBA do 3. ledna 2016 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 pro jakýkoli výklad týkající se vzájemné provázanosti mezi ustanoveními této směrnice a ustanoveními nařízení (EU) č. 575/2013 a směrnice 2013/36/EU.

Článek 49

Deriváty

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize při výkonu pravomoci k odpisu a konverzi ve vztahu k závazkům vzniklým z derivátů dodržovaly tento článek.

2. Orgány příslušné k řešení krize vykonají pravomoc k odpisu a konverzi ve vztahu k závazku z derivátu pouze při uzavření derivátů nebo po něm. Při zahájení řešení krize jsou orgány příslušné k řešení krize oprávněny za tímto účelem ukončit a závěrečně vypořádat jakýkoli derivát.

Pokud byl závazek z použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů vyloučen podle čl. 44 odst. 3, nejsou orgány příslušné k řešení krize povinny daný derivát ukončit či závěrečně vypořádat.

3. Pokud derivátové transakce podléhají nettingové dohodě, určí orgán příslušný k řešení krize nebo nezávislý odhadce v rámci oceňování podle článku 36 závazek vzniklý z uvedených transakcí v čisté výši v souladu s podmínkami uvedené dohody.

4. Orgány příslušné k řešení krize určí hodnotu závazků vzniklých z derivátů v souladu:

- a) s vhodnou metodikou pro určování hodnoty tříd derivátů, včetně transakcí podléhajících nettingovým dohodám;
- b) se zásadami pro stanovení relevantního okamžiku, k němuž se má stanovit hodnota derivátové pozice; a
- c) s vhodnou metodikou pro srovnání snížení hodnoty, k němuž by došlo při závěrečném vypořádání a rekapitalizaci derivátů, a výše ztrát, jež by deriváty utrpěly v případě rekapitalizace.

5. EBA po konzultaci s Evropským orgánem dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) (dále jen „ESMA“ nebo „orgán ESMA“), zřízeným nařízením (EU) č. 1095/2010, vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících metodiky a zásady uvedené v odst. 3 písm. a), b) a c) týkající se ocenění závazků vzniklých z derivátů.

Pokud jde o derivátové transakce, které podléhají nettingové dohodě, zváží EBA metodiku pro závěrečné vypořádání stanovenou v nettingové dohodě.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. ledna 2016.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 50

Konverzní koeficient pro konverzi dluhu na kapitál

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize při výkonu pravomocí uvedených v čl. 59 odst. 3 a čl. 63 odst. 1 písm. f) mohly na různé třídy kapitálových nástrojů a závazků uplatnit různé konverzní koeficienty v souladu s jednou nebo oběma zásadami uvedenými v odstavcích 2 a 3 tohoto článku.
2. Konverzní koeficient představuje přiměřenou náhradu dotčenému věřiteli za jakoukoli ztrátu vzniklou výkonem pravomocí k odpisu a konverzi.
3. Pokud se podle odstavce 1 uplatní různé konverzní koeficienty, musí být konverzní koeficient platný pro závazky, které se v rámci příslušného insolvenčního práva považují za prioritní, vyšší než konverzní koeficient platný pro podřízené závazky.
4. EBA vydá do 3. ledna 2016 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 pro stanovení konverzních koeficientů.

V těchto obecných pokynech se zejména uvede, jak mohou být dotčení věřitelé pomocí konverzního koeficientu přiměřeně odškodněni, a relativní konverzní koeficienty, jež mohou být vhodné pro zohlednění přednosti prioritních závazků podle platného úpadkového práva.

Článek 51

Ozdravná a reorganizační opatření doprovázející rekapitalizaci z vnitřních zdrojů

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že orgány příslušné k řešení krize používají nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů za účelem rekapitalizace instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) v souladu s čl. 43 odst. 2 písm. a), byly přijaty mechanismy zajišťující, že je pro danou instituci nebo subjekt vypracován a proveden plán reorganizace podnikatelské činnosti v souladu s článkem 52.
2. Mechanismy uvedené v odstavci 1 tohoto článku mohou zahrnovat jmenování osoby či osob orgánem příslušným k řešení krize v souladu s čl. 72 odst. 1 s cílem vypracovat a provést plán reorganizace podnikatelské činnosti vyžadovaný článkem 52.

Článek 52

Plán reorganizace podnikatelské činnosti

1. Členské státy vyžadují, aby vedoucí orgán nebo osoba či osoby jmenované podle čl. 72 odst. 1 do jednoho měsíce po použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů na instituci nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) v souladu s čl. 43 odst. 2 písm. a) vypracovaly a předložily orgánu příslušnému k řešení krize plán reorganizace podnikatelské činnosti splňující požadavky odstavců 4 a 5 tohoto článku. Pokud se použije rámec Unie pro státní podporu, zajistí členské státy, aby byl tento plán slučitelný s plánem restrukturalizace, jež jsou instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) povinny podle uvedeného rámce předložit Komisi.
2. Je-li nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů podle čl. 43 odst. 2 písm. a) použit u dvou nebo více subjektů skupiny, je plán reorganizace podnikatelské činnosti vypracován mateřskou institucí v Unii, vztahuje se na všechny instituce ve skupině postupem stanoveným v článcích 7 a 8 a předkládá se orgánu příslušnému k řešení krizi na úrovni skupiny. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny sdělí tento plán dalším dotčeným orgánům příslušným k řešení krizi a orgánu EBA.
3. Za výjimečných okolností, a pokud je to nezbytné pro dosažení účelu řešení krize, může orgán příslušný k řešení krize prodloužit dobu uvedenou v odstavci 1 na nejvýše dva měsíce od použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů.

Pokud musí být plán reorganizace podnikatelské činnosti oznámen podle rámce Unie pro státní podporu, může orgán příslušný k řešení krize prodloužit dobu uvedenou v odstavci 1 na nejvýše dva měsíce od použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů nebo do konce lhůty stanovené v rámci Unie pro státní podporu, podle toho, co nastane dříve.

4. Plán reorganizace podnikatelské činnosti stanoví opatření zaměřená na obnovu dlouhodobé životaschopnosti instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo částí jejich podnikání v přiměřené lhůtě. Uvedená opatření musí vycházet z realistických předpokladů o hospodářských podmínkách a podmínkách na finančních trzích, za nichž bude instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) působit.

Plán reorganizace podnikatelské činnosti musí mimo jiné zohledňovat současný stav a budoucí vyhlídky finančních trhů a brát v úvahu nejoptimističtější a nejpesimističtější předpoklady, včetně kombinace událostí, které umožňují identifikovat hlavní slabé stránky instituce. Předpoklady se porovnávají s vhodnými referenčními hodnotami pro celý sektor.

5. Plán reorganizace podnikatelské činnosti musí obsahovat alespoň tyto prvky:

- a) podrobnou analýzu faktorů a problémů, které způsobily, že se instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) ocitly v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, a okolností, které vedly k jejich obtížím;
- b) popis opatření zaměřených na obnovení dlouhodobé životaschopnosti instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), jež mají být přijata;

c) harmonogram provádění uvedených opatření.

6. Mezi opatření zaměřená na obnovení dlouhodobé životaschopnosti instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) mohou patřit:

- a) reorganizace činností instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d);
- b) změny provozních systémů a infrastruktury v instituci;
- c) opuštění ztrátových činností;
- d) restrukturalizace stávajících činností, u nichž může být dosaženo konkurenceschopnosti;
- e) prodej aktiv nebo linií podnikání.

7. Do jednoho měsíce ode dne předložení plánu reorganizace podnikatelské činnosti relevantní orgán příslušný k řešení krize posoudí pravděpodobnost toho, že plán v případě provedení obnoví dlouhodobou životaschopnost instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d). Toto posouzení provede ve shodě s relevantním příslušným orgánem.

Pokud orgán příslušný k řešení krize a příslušný orgán dojdou k závěru, že by plán uvedeného cíle dosáhl, orgán příslušný k řešení krize jej schválí.

8. Pokud orgán příslušný k řešení krize nedojde k závěru, že by plán uvedeného cíle uvedeného v odstavci 7 dosáhl, oznámí v dohodě s příslušným orgánem své výhrady vedoucímu orgánu nebo osobě či osobám jmenovaným podle čl. 72 odst. 1 a uloží jim, aby plán upravily způsobem, který tyto výhrady řeší.

9. Vedoucí orgán nebo osoba či osoby jmenované podle čl. 72 odst. 1 předloží upravený plán orgánu příslušnému k řešení krize ke schválení do dvou týdnů ode dne obdržení oznámení uvedeného v odstavci 8. Orgán příslušný k řešení krize upravený plán posoudí a vedoucímu orgánu nebo osobě či osobám jmenovaným podle čl. 72 odst. 1 do jednoho týdne oznámí, zda došel k závěru, že upravený plán řeší oznámené výhrady, nebo zda jsou nutné další úpravy.

10. Vedoucí orgán nebo osoba či osoby jmenované podle čl. 72 odst. 1 provedou plán reorganizace podnikatelské činnosti schválený orgánem příslušným k řešení krize a příslušným orgánem a přinejmenším každých šest měsíců orgánu příslušnému k řešení krize předkládají zprávu o pokroku při provádění plánu.

11. Vedoucí orgán nebo osoba či osoby jmenované podle čl. 72 odst. 1 plán revidují, je-li to podle názoru orgánu příslušného k řešení krize se souhlasem příslušného orgánu nezbytné k dosažení cíle uvedeného v odstavci 4, a každou takovou revizi předkládají orgánu příslušnému k řešení krize ke schválení.

12. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které dále upřesňují:

a) minimální prvky, jež by měl obsahovat plán reorganizace podnikatelské činnosti podle odstavce 5; a

b) minimální obsah zpráv podle odstavce 10.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. ledna 2016.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

13. EBA vydá do 3. ledna 2016 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010, jež dále upřesní minimální kritéria, která má plán reorganizace podnikatelské činnosti splňovat, aby jej orgán příslušný k řešení krize schválil podle odstavce 7.

14. EBA může, případně s ohledem na zkušenosti získané při uplatňování obecných pokynů uvedených v odstavci 13, vypracovat návrhy regulačních technických norem k dalšímu upřesnění minimálních kritérií, která musí plán reorganizace podnikatelské činnosti splňovat pro schválení orgánem příslušným k řešení krize podle odstavce 7.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Pododdíl 4

Nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů: doplňková ustanovení

Článek 53

Účinnost rekapitalizace

1. Členské státy zajistí, aby tam, kde orgán příslušný k řešení krize vykonává pravomoc uvedenou v čl. 63 odst. 1 písm. e) až j) a v čl. 59 odst. 2, bylo snížení jistiny nebo splatné neuhrazené částky, konverze nebo zrušení pro instituci v režimu řešení krize a dotčené věřitele a akcionáře účinné a ihned závazné.

2. Členské státy zajistí, aby měl orgán příslušný k řešení krize pravomoc provést veškeré administrativní a procesní úkoly nezbytné k zajištění účinnosti výkonu pravomoci uvedené v čl. 63 odst. 1 písm. e) až j) a v čl. 59 odst. 2 nebo měl pravomoc provedení těchto úkolů vyžadovat, a to včetně:

- a) změny ve všech příslušných registrech;
- b) vyjmutí z kotování nebo vyřazení akcií nebo jiných nástrojů účasti či dluhových nástrojů z obchodování;
- c) kotování nebo přijetí k obchodování nových akcií nebo jiných nástrojů účasti;
- d) znovuzařazení do kotování nebo znovupřijetí jakýchkoli dluhových nástrojů, které byly odepsány, bez požadavku na vydání prospektu podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ⁽¹⁾.

3. Pokud orgán příslušný k řešení krize na základě pravomoci uvedené v čl. 63 odst. 1 písm. e) sníží jistinu závazku nebo splatnou neuhrazenou částku ve vztahu k závazku na nulu, považují se uvedený závazek a veškeré povinnosti nebo pohledávky vzniklé v souvislosti s ním, jež neexistovaly v době výkonu pravomoci, pro všechny účely za uhrazené a v žádném následujícím řízení v souvislosti s institucí v režimu řešení krize nebo jakýmkoli nástupnickým subjektem v jakékoli následné likvidaci nejsou přípustné.

4. Pokud orgán příslušný k řešení krize na základě pravomoci uvedené v čl. 63 odst. 1 písm. e) sníží částečně, avšak nikoli zcela, jistinu závazku nebo splatnou neuhrazenou částku ve vztahu k závazku:

- a) závazek je uhrazen v rozsahu snížené částky;
- b) příslušný nástroj nebo smlouva, které původní závazek vytvořily, se nadále použijí na zbytkovou jistinu závazku nebo splatnou neuhrazenou částku ve vztahu k závazku, s výhradou jakékoli změny výše splatných úroků odrážející snížení jistiny a jakékoli další změny příslušných podmínek, kterou může orgán příslušný k řešení krize provést na základě pravomoci uvedené v čl. 63 odst. 1 písm. j).

Článek 54

Odstranění procesních překážek pro rekapitalizaci z vnitřních zdrojů

1. Aniž je dotčen čl. 63 odst. 1 písm. j), uloží členské státy v příslušných případech institucím a subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), aby si trvale držely dostatečnou výši schváleného základního kapitálu nebo jiných nástrojů kmenového kapitálu tier 1, aby v případě, kdy by orgán příslušný k řešení krize ve vztahu k instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo kterémukoli z jejich dceřiných podniků vykonával pravomoci uvedené v čl. 63 odst. 1 písm. e) a f), instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nic nebránilo vydat dostatečný objem nových akcií nebo jiných nástrojů účasti, aby bylo možné účinně provést konverzi závazků na akcie nebo jiné nástroje účasti.

2. Orgány příslušné k řešení krize posoudí, zda je v případě konkrétní instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) vhodné uložit požadavek uvedený v odstavci 1 v souvislosti s vypracováním a aktualizací plánu řešení krize pro danou instituci nebo skupinu, zejména s ohledem na opatření k řešení krize zvažovaná v uvedeném plánu. Pokud plán řešení krize stanoví možné použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů, orgány ověří, zda schválený základní kapitál nebo jiné položky kmenového kapitálu 1 stačí ke krytí součtu částek uvedených v čl. 47 odst. 3 písm. b) a c).

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 64).

3. Členské státy zajistí, aby konverzi závazků na akcie nebo jiné nástroje účasti nebránily žádné procesní překážky na základě jejich zakládacích dokumentů nebo stanov, včetně předkupních práv pro akcionáře nebo požadavků na souhlas akcionářů s navýšením kapitálu.

4. Tímto článkem nejsou dotčeny změny směrnic 82/891/EHS, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU a 2012/30/EU stanovené v hlavě X této směrnice.

Článek 55

Smluvní uznání rekapitalizace z vnitřních zdrojů

1. Členské státy uloží institucím a subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), aby do smluvních podmínek zahrnuly smluvní podmínku, podle něhož věřitel nebo smluvní strana smlouvy zřizující daný závazek uznávají, že tento závazek může podléhat pravomocem k odpisu či konverzi, a souhlasí, že pro ně bude závazné jakékoli snížení jistiny nebo splatné neuhrazené částky, konverze nebo zrušení provedené výkonem uvedených pravomocí orgánem příslušným k řešení krize, za předpokladu, že tento závazek:

a) není vyloučen podle čl. 44 odst. 2;

b) není vkladem podle čl. 108 písm. a);

c) se řídí právem třetí země; a

d) byl vydán nebo uzavřen po dni, kdy nabudou účinnosti předpisy členského státu přijaté k provedení tohoto oddílu.

První pododstavec se nepoužije, pokud orgán členského státu příslušný k řešení krize zjistí, že závazky nebo nástroje uvedené v prvním pododstavci mohou podléhat pravomocem k odpisu a konverzi orgánem příslušným k řešení krize v členském státě podle práva třetí země nebo podle závazné dohody uzavřené s touto třetí zemí.

Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly od institucí a subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d) vyžadovat, aby orgánům poskytly právní stanovisko týkající se právní vymahatelnosti a účinnosti takové podmínky.

2. Skutečnost, že instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) do smluvních podmínek, jimiž se řídí příslušný závazek, podmínku podle odstavce 1 nezačlení, nebrání orgánu příslušnému k řešení krize ve výkonu pravomocí k odpisu a konverzi ve vztahu k uvedenému závazku.

3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem k dalšímu určení seznamu závazků, na něž se vztahuje vyloučení podle odstavce 1, a obsahu smluvních podmínek uvedených v odstavci 1, přičemž zohlední různé modely podnikání bank.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 56

Vládní nástroje finanční stabilizace

1. Členské státy mohou poskytnout mimořádnou veřejnou finanční podporu prostřednictvím dodatečných nástrojů finanční stabilizace v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, s čl. 37 odst. 10 písm. a) a s rámcem Unie pro státní podporu se záměrem podílet se na řešení krize instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), včetně možnosti zasáhnout přímo, aby zabránily jejich likvidaci, aby tím dosáhly účelu řešení krize uvedeného v čl. 31 odst. 2 ve vztahu k členskému státu nebo k Unii jako celku. Toto opatření uskutečňuje členský stát nebo je uskutečňováno pod vedením příslušného ministerstva nebo vlády v úzké spolupráci s orgánem příslušným k řešení krize.

2. Za účelem použití vládních nástrojů finanční stabilizace členské státy zajistí, aby jejich příslušná ministerstva nebo vlády měly příslušné pravomoci k řešení krize uvedené v článcích 63 až 72, a zajistí uplatňování článků 66, 68, 75 a 117.

3. Vládní nástroje finanční stabilizace se použijí jako poslední možnost, poté co byly zváženy a v maximální možné míře využity všechny ostatní nástroje k řešení krize, při současném zachování finanční stability, jak určí příslušné ministerstvo nebo vláda po konzultaci s orgánem příslušným k řešení krize.

4. Členské státy zajistí, aby ony samy nebo jejich příslušná ministerstva nebo vlády a orgán příslušný k řešení krize používaly vládní nástroje finanční stabilizace pouze tehdy, jsou-li splněny všechny podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1 a jedna z těchto podmínek:

- a) příslušné ministerstvo nebo vláda a orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s centrální bankou a příslušným orgánem shledají, že by použití nástrojů k řešení krize nestačilo k zabránění významným nepříznivým důsledkům pro finanční systém;
- b) příslušné ministerstvo nebo vláda a orgán příslušný k řešení krize shledají, že by uplatnění nástrojů k řešení krize nestačilo k ochraně veřejného zájmu, jestliže již předtím centrální banka mimořádně poskytla instituci likviditu;
- c) ve vztahu k nástroji pro přechodné veřejné vlastnictví příslušné ministerstvo nebo vláda po konzultaci s příslušným orgánem a orgánem příslušným k řešení krize shledají, že by uplatnění nástrojů k řešení krize nestačilo k ochraně veřejného zájmu, jestliže již předtím byla instituci poskytnuta veřejná kapitálová podpora prostřednictvím nástroje pro kapitálovou podporu.

5. Nástroje finanční stabilizace tvoří:

- a) nástroj pro veřejnou kapitálovou podporu uvedený v článku 57;
- b) nástroj pro přechodné veřejné vlastnictví uvedený v článku 58.

Článek 57

Nástroj pro veřejnou kapitálovou podporu

1. Členské státy se mohou při dodržení vnitrostátního práva obchodních společností a při splnění požadavků nařízení (EU) č. 575/2013 podílet na rekapitalizaci instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice tím, že jim poskytnou kapitál výměnou za tyto nástroje:

- a) nástroje kmenového kapitálu tier 1;
- b) nástroje vedlejšího kapitálu tier 1 nebo nástroje kapitálu tier 2.

2. Členské státy v mezích možností, které jim poskytuje jejich akciový podíl v instituci nebo subjektu uvedeném v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), zajistí, aby instituce nebo subjekt, na něž se vztahuje nástroj pro veřejnou kapitálovou podporu podle tohoto článku, byl řízen komerčně a profesionálně.
3. Pokud určitý členský stát poskytne nástroj pro veřejnou kapitálovou podporu podle tohoto článku, zajistí, aby byl jeho podíl v dané instituci nebo subjektu uvedeném v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) převeden na soukromý sektor, jakmile to umožní obchodní a finanční okolnosti.

Článek 58

Nástroj pro přechodné veřejné vlastnictví

1. Členské státy mohou instituci nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) převzít do přechodného veřejného vlastnictví.
2. Za tímto účelem může členský stát provést jeden či více převodů akcií, kdy nabyvatelem je:
  - a) osoba jmenovaná členským státem; nebo
  - b) společnost v plném vlastnictví členského státu.
3. Členské státy zajistí, aby instituce nebo subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) podléhající nástroji pro přechodné veřejné vlastnictví v souladu s tímto článkem byly řízeny komerčně a profesionálně a aby byly převedeny do soukromého sektoru, jakmile to umožní obchodní a finanční okolnosti.

KAPITOLA V

Odepisování kapitálových nástrojů

Článek 59

Požadavek na odpis nebo konverzi kapitálových nástrojů

1. Pravomoc k odpisu nebo konverzi příslušných kapitálových nástrojů může být vykonána buď:
  - a) nezávisle na opatření k řešení krize; nebo
  - b) v kombinaci s opatřením k řešení krize, pokud jsou splněny podmínky zahájení řešení krize stanovené v člancích 32 a 33.
2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc k odpisu příslušných kapitálových nástrojů nebo k jejich konverzi na akcie nebo jiné nástroje účasti dané instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d).
3. Členské státy vyžadují, aby orgány příslušné k řešení krize vykonaly v souladu s článkem 60 neprodleně pravomoc k odpisu či konverzi ve vztahu k příslušným kapitálovým nástrojům vydaným institucí nebo subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), platí-li jedna nebo více z těchto okolností:
  - a) bylo zjištěno, že podmínky zahájení řešení krize stanovené v člancích 32 a 33 byly splněny předtím, než byla přijata jakákoli opatření k řešení krize;
  - b) odpovědný orgán shledá, že instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) již nebudou životaschopné, pokud tato pravomoc nebude ve vztahu k příslušným kapitálovým nástrojům vykonána;

c) v případě příslušných kapitálových nástrojů vydaných dceřiným podnikem, jestliže jsou tyto kapitálové nástroje uznány pro účely splnění požadavků na kapitál na individuálním a konsolidovaném základě, odpovědný orgán členského státu orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě a odpovědný orgán členského státu orgánu dceřiného podniku společně shledají ve smyslu čl. 92 odst. 3 a 4, že pokud nebude ve vztahu k uvedeným nástrojům vykonána pravomoc k odpisu či konverzi, skupina již nebude životaschopná;

d) v případě příslušných kapitálových nástrojů vydaných na úrovni mateřského podniku, jestliže jsou tyto kapitálové nástroje uznány pro účely splnění požadavků na kapitál na jednotlivém základě na úrovni mateřského podniku nebo na konsolidovaném základě a odpovědný orgán členského státu orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě shledá, že pokud nebude ve vztahu k uvedeným nástrojům vykonána pravomoc k odpisu či konverzi, skupina již nebude životaschopná;

e) instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) vyžaduje mimořádnou veřejnou finanční podporu, s výjimkou případů, kdy nastane některá z okolností uvedených v čl. 32 odst. 4 písm. d) bodě iii).

4. Pro účely odstavce 3 se má za to, že instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo skupina již nejsou životaschopné pouze v případě, že jsou splněny obě tyto podmínky:

a) instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo skupina jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné;

b) s ohledem na časové možnosti a další relevantní okolnosti neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by selhání instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo skupiny v přiměřené lhůtě zabránila, samostatně nebo společně s opatřeními k řešení krize, opatření jiná než opatření k odpisu nebo konverzi kapitálových nástrojů, včetně alternativních opatření soukromého sektoru nebo orgánů dohledu (včetně opatření včasného zásahu).

5. Pro účely odst. 4 písm. a) tohoto článku se má za to, že instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné, nastane-li jedna nebo více okolností uvedených v čl. 32 odst. 4.

6. Pro účely odst. 4 písm. a) se má za to, že skupina je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné, pokud porušuje konsolidované obezřetnostní požadavky způsobem, který by odůvodnil opatření příslušného orgánu, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že skupina uvedené požadavky poruší v blízké budoucnosti, a to mimo jiné z toho důvodu, že jí vznikly nebo pravděpodobně vzniknou ztráty, které vyčerpají celý její kapitál nebo jeho významnou část.

7. Příslušný kapitálový nástroj vydaný dceřiným podnikem se neodepíše podle odst. 3 písm. c) ve větším rozsahu ani nekonvertuje za horších podmínek, než tomu bylo v případě odpisu nebo konverze kapitálových nástrojů na úrovni mateřského podniku, které mají stejné pořadí.

8. Učiní-li odpovědný orgán zjištění podle odstavce 3 tohoto článku, okamžitě to oznámí orgánu příslušnému k řešení krize, který je za dotčenou instituci nebo dotčený subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) odpovědný, pokud se jedná o jiný orgán.

9. Než učiní zjištění podle odst. 3 písm. c) tohoto článku ve vztahu k dceřinému podniku, který vydává příslušné kapitálové nástroje uznávané pro účely splnění požadavků na kapitál na individuálním a konsolidovaném základě, splní odpovědný orgán požadavky na oznamování a konzultaci stanovené v článku 62.

10. Před výkonem pravomoci k odpisu nebo konverzi kapitálových nástrojů orgány příslušné k řešení krize zajistí, aby bylo v souladu s článkem 36 provedeno ocenění aktiv a závazků instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d). Toto ocenění vytvoří základ pro výpočet odpisu, které se má použít na příslušné kapitálové nástroje v zájmu absorpce ztrát, a pro úroveň konverze, která se má uplatnit na příslušné kapitálové nástroje v zájmu rekaptalizace příslušné instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d).

Článek 60

Ustanovení upravující odepisování nebo konverzi kapitálových nástrojů

1. Při plnění požadavku stanoveného v článku 59 vykonávají orgány příslušné k řešení krize pravomoc k odpisu či konverzi v souladu s pořadím pohledávek jako v běžném úpadečném řízení způsobem, který vede k těmto výsledkům:

- a) položky kmenového kapitálu tier 1 se snižují jako první úměrně ke ztrátám a až do své plné výše a orgán příslušný k řešení krize přijme ve vztahu k držitelům nástrojů kmenového kapitálu tier 1 jedno nebo obě z opatření uvedených v čl. 47 odst. 1;
- b) jistina nástrojů vedlejšího kapitálu tier 1 se odepíše nebo konvertuje na nástroje kmenového kapitálu tier 1 nebo obojí, a to v rozsahu požadovaném pro dosažení účelu řešení krize uvedeného v článku 31 nebo až do plné výše příslušných kapitálových nástrojů, podle toho, která hodnota je nižší;
- c) jistina nástrojů kapitálu tier 2 se odepíše nebo konvertuje na nástroje kmenového kapitálu tier 1 nebo obojí, a to v rozsahu požadovaném pro dosažení účelu řešení krize uvedeného v článku 31 nebo až do plné výše příslušných kapitálových nástrojů, podle toho, která hodnota je nižší.

2. Pokud se jistina příslušných kapitálových nástrojů odepíše:

- a) snížení této jistiny je trvalé, s výhradou odškodnění v souladu s mechanismem připsování uvedeným v čl. 46 odst. 3;
- b) vůči držiteli příslušného kapitálového nástroje nezůstává na základě částky nástroje, která byla odepsána, nebo v souvislosti s ní žádný závazek, s výjimkou jakéhokoli již vzniklého závazku a závazku k náhradě škody, jenž může vzniknout v důsledku napadení zákonnosti výkonu pravomoci k odpisu;
- c) žádnému držiteli příslušných kapitálových nástrojů není vyplacena jiná náhrada než v souladu s odstavcem 3.

První pododstavec písm. b) nebrání poskytnutí nástrojů kmenového kapitálu tier 1 držiteli příslušných kapitálových nástrojů v souladu s odstavcem 3.

3. V zájmu konverze příslušných kapitálových nástrojů podle odst. 1 písm. b) tohoto článku mohou orgány příslušné k řešení krize požadovat, aby instituce nebo subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) vydaly nástroje kmenového kapitálu tier 1 držitelům příslušných kapitálových nástrojů. Příslušné kapitálové nástroje mohou být konvertovány pouze v případě, že jsou splněny tyto podmínky:

- a) tyto nástroje kmenového kapitálu tier 1 vydala instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo mateřský podnik instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) se souhlasem orgánů příslušného k řešení krize instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo případně orgánů příslušného k řešení krize mateřského podniku;

- b) tyto nástroje kmenového kapitálu tier 1 byly vydány předtím, než uvedená instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) vydá jakékoli akcie nebo nástroje účasti pro účely poskytnutí kapitálu státem nebo vládním subjektem;
- c) uvedené nástroje kmenového kapitálu tier 1 jsou poskytnuty a převedeny neprodleně po výkonu pravomoci ke konverzi;
- d) konverzní koeficient, který určí počet nástrojů kmenového kapitálu tier 1 poskytovaných na každý příslušný kapitálový nástroj, je v souladu se zásadami stanovenými v článku 50 a veškerými obecnými pokyny vypracovanými orgánem EBA podle čl. 50 odst. 4.
4. Aby mohly být nástroje kmenového kapitálu tier 1 poskytnuty v souladu s odstavcem 3, mohou orgány příslušné k řešení krize požadovat, aby instituce a subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) vždy disponovaly nezbytným předběžným povolením k vydání příslušného počtu nástrojů kmenového kapitálu tier 1.
5. Pokud instituce splňuje podmínky zahájení řešení krize a orgán příslušný k řešení krize se rozhodne použít na ni nástroj k řešení krize, splní orgán příslušný k řešení krize před použitím nástroje k řešení krize požadavek stanovený v čl. 59 odst. 3.

Článek 61

Orgány odpovědné za zjištění

1. Členské státy zajistí, aby orgány odpovědnými za zjištění uvedená v čl. 59 odst. 3 byly orgány uvedené v tomto článku.
2. Každý členský stát určí ve svém vnitrostátním právu odpovědný orgán, který odpovídá za zjištění podle článku 59. Odpovědným orgánem může být v souladu s článkem 32 příslušný orgán nebo orgán příslušný k řešení krize.
3. Pokud jsou příslušné kapitálové nástroje uznány pro účely splnění požadavků na kapitál v souladu s článkem 92 nařízení (EU) č. 575/2013 na individuálním základě, je orgánem odpovědným za zjištění uvedený v čl. 59 odst. 3 této směrnice odpovědný orgán členského státu, kde byly instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) povoleny podle hlavy III směrnice 2013/36/EU.
4. Pokud jsou příslušné kapitálové nástroje vydány institucí nebo subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), které jsou dceřiným podnikem, a jsou uznány pro účely splnění požadavků na kapitál na individuálním základě a na konsolidovaném základě, jsou orgány odpovědnými za zjištění uvedená v čl. 59 odst. 1 tyto orgány:
- a) odpovědný orgán členského státu, v němž jsou instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice, které tyto nástroje vydaly, usazený v souladu s hlavou III směrnice 2013/36/EU, je odpovědný za zjištění uvedená v čl. 59 odst. 1 písm. b) této směrnice;

- b) odpovědný orgán členského státu orgánu vykonávajícího dohled na konsolidovaném základě a odpovědný orgán členského státu, v němž jsou v souladu s hlavou III směrnice 2013/36/EU usazeny instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice, které tyto nástroje vydaly, jsou odpovědné za společné zjištění uvedené v čl. 59 odst. 1 písm. c) této směrnice.

Článek 62

Uplatnění na konsolidovaném základě: postup zjišťování

1. Členské státy zajistí, aby odpovědné orgány předtím, než učiní zjištění uvedené v čl. 59 odst. 3 písm. b), c), d) nebo e) ve vztahu k dceřinému podniku, který vydává příslušné kapitálové nástroje, jež jsou uznány pro účely splnění požadavků na kapitál na individuálním základě a na konsolidovaném základě, splňovaly tyto požadavky:

- a) odpovědný orgán, který zvažuje, zda učinit zjištění uvedené v čl. 59 odst. 3 písm. b), c), d) nebo e), to neprodleně oznámí orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě, a pokud nejde o tentýž orgán, i odpovědnému orgánu v členském státě, kde se nachází orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě;

- b) odpovědný orgán, který zvažuje, zda učinit zjištění uvedené v čl. 59 odst. 3 písm. c), to neprodleně oznámí příslušnému orgánu odpovědnému za každou instituci nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), jež vydaly příslušné kapitálové nástroje, ve vztahu k nimž má být vykonána pravomoc k odpisu či konverzi, je-li toto zjištění učiněno, a pokud nejde o tentýž orgán, i odpovědným orgánům v členském státě, kde se nacházejí tyto příslušné orgány a orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě.

2. Při učinění zjištění uvedeného v čl. 59 odst. 3 písm. c), d) nebo e) v případě instituce nebo skupiny s přeshraniční činností vezmou odpovědné orgány v úvahu potenciální dopad řešení krize ve všech členských státech, kde instituce nebo skupina působí.

3. Odpovědný orgán doplní oznámení provedené podle odstavce 1 o vysvětlení důvodů, proč zvažuje učinění dotčeného zjištění.

4. Bylo-li učiněno oznámení podle odstavce 1, posoudí odpovědný orgán po konzultaci s orgány, jež informoval, tyto záležitosti:

- a) zda je k dispozici alternativní opatření k výkonu pravomoci k odpisu či konverzi v souladu s čl. 59 odst. 3;

- b) pokud toto alternativní opatření k dispozici je, zda je lze skutečně použít;

- c) pokud by toto alternativní opatření bylo skutečně možné použít, zda existuje realistická vyhlídka, že by v přiměřené lhůtě vyřešilo okolnosti, které by jinak vyžadovaly zjištění uvedené v čl. 59 odst. 3.

5. Pro účely odstavce 4 tohoto článku se alternativními opatřeními rozumějí opatření včasného zásahu uvedená v článku 27 této směrnice, opatření uvedená v čl. 104 odst. 1 směrnice 2013/36/EU nebo převod prostředků nebo kapitálu z mateřského podniku.

6. Jestliže odpovědný orgán po konzultaci s orgány, jimž učinil oznámení podle odstavce 4, usoudí, že je k dispozici jedno nebo více alternativních opatření, která mohou být skutečně použita a dosáhla by výsledku podle písmene c) uvedeného odstavce, zajistí použití těchto opatření.

7. Jestliže v případě uvedeném odst. 1 písm. a) odpovědný orgán po konzultaci s orgány, jimž učinil oznámení podle odstavce 4 tohoto článku, usoudí, že není k dispozici žádné alternativní opatření, jež by dosáhlo výsledku podle písmene c) uvedeného odstavce, rozhodne, zda je zvažované zjištění podle čl. 59 odst. 9 vhodné.

8. Pokud se odpovědný orgán rozhodne učinit zjištění podle čl. 59 odst. 3 písm. c), neprodleně to oznámí odpovědným orgánům členských států, v nichž se nacházejí dotčené dceřiné podniky, a toto zjištění má podobu společného rozhodnutí stanoveného v čl. 92 odst. 3 a 4. Není-li dosaženo společného rozhodnutí, zjištění podle čl. 59 odst. 3 se neučiní.

9. Orgány příslušné k řešení krize členských států, kde se nacházejí jednotlivé dotčené dceřiné podniky, neprodleně provedou rozhodnutí odepsat nebo konvertovat kapitálové nástroje, které bylo přijato v souladu s tímto článkem, s řádným ohledem na naléhavost okolností.

KAPITOLA VI

Pravomoci k řešení krize

Článek 63

Obecné pravomoci

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly veškeré pravomoci nezbytné k uplatňování nástrojů k řešení krize u institucí a subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), které splňují příslušné podmínky zahájení řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize musí mít zejména následující pravomoci k řešení krize, které mohou vykonávat jednotlivě nebo v jakékoli kombinaci:

- a) pravomoc vyžádat si od jakékoli osoby informace požadované k tomu, aby orgán příslušný k řešení krize rozhodl o opatření k řešení krize a jeho přípravě, včetně aktualizovaných a doplňkových informací obsažených v plánech řešení krize a včetně informací, jež mají být poskytnuty při kontrole na místě;
- b) pravomoc převzít kontrolu nad institucí v režimu řešení krize a vykonávat veškerá práva a pravomoci svěřené akcionářům, jiným vlastníkům a vedoucímu orgánu této instituce;
- c) pravomoc převádět akcie a jiné nástroje účasti vydané institucí v režimu řešení krize;
- d) pravomoc převádět práva, aktiva nebo závazky instituce v režimu řešení krize na jiný subjekt s jeho souhlasem;
- e) pravomoc snížit, případně až na nulu, jistinu způsobilých závazků instituce v režimu řešení krize nebo splatnou neuhrazenou částku ve vztahu k nim;
- f) pravomoc konvertovat způsobilé závazky instituce v režimu řešení krize na kmenové akcie nebo jiné nástroje účasti uvedené instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), relevantní mateřské instituce nebo překlenovací instituce, na niž jsou převedeny aktiva, práva nebo závazky instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d);
- g) pravomoc zrušit dluhové nástroje vydané institucí v režimu řešení krize, s výjimkou zajištěných závazků, na něž se vztahuje čl. 44 odst. 2;
- h) pravomoc snížit, případně až na nulu, jmenovitou hodnotu akcií nebo jiných nástrojů účasti instituce v režimu řešení krize a tyto akcie a jiné nástroje účasti zrušit;
- i) pravomoc uložit instituci v režimu řešení krize nebo relevantní mateřské instituci, aby vydala nové akce nebo jiné nástroje účasti nebo jiné kapitálové nástroje, včetně prioritních akcií a podmíněných konvertibilních nástrojů;

- j) pravomoc změnit nebo upravit splatnost dluhových nástrojů a jiných způsobilých závazků vydaných institucí v režimu řešení krize nebo změnit výši úroků splatných na základě takových nástrojů a jiných způsobilých závazků nebo datum splatnosti těchto úroků, včetně dočasného pozastavení plateb, s výjimkou zajištěných závazků, na něž se vztahuje čl. 44 odst. 2;
- k) pravomoc závěrečně vypořádat a ukončit finanční smlouvy nebo deriváty pro účely použití článku 49;
- l) pravomoc odvolat nebo vyměnit vedoucí orgán a vrcholné vedení instituce v režimu řešení krize;
- m) pravomoc požadovat po příslušném orgánu, aby včas posoudil kupujícího kvalifikované účasti, odchýlně od lhůt stanovených v článku 22 směrnice 2013/36/EU a v článku 12 směrnice 2014/65/EU.

2. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění toho, aby orgány příslušné k řešení krize při používání nástrojů k řešení krize a při výkonu pravomocí k řešení krize nepodléhaly žádnému z následujících požadavků, jež by se jinak použily na základě vnitrostátního práva, smlouvy, nebo jinak:

- a) s výhradou čl. 3 odst. 6 a čl. 85 odst. 1 požadavků na získání schválení nebo souhlasu jakékoli veřejné nebo soukromé osoby, včetně akcionářů nebo věřitelů instituce v režimu řešení krize;
- b) před výkonem pravomoci procesním požadavků na oznámení jakékoli osobě, včetně veškerých požadavků na zveřejnění jakéhokoli oznámení nebo prospektu nebo požadavků na podání či registraci jakéhokoli dokumentu u jakéhokoli jiného orgánu.

Členské státy zejména zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly vykonávat pravomoci podle tohoto článku bez ohledu na jakékoli omezení nebo jakýkoli požadavek na souhlas ohledně převodu dotčených finančních nástrojů, práv, aktiv nebo závazků, jež by se jinak použily.

Prvním pododstavcem písm. b) tohoto odstavce nejsou dotčeny požadavky stanovené v člancích 81 a 83 ani jakékoli požadavky na oznámení podle rámce Unie pro státní podporu.

3. Členské státy zajistí, aby v rozsahu, v jakém kteroukoli z pravomocí uvedených v odstavci 1 tohoto článku nelze vykonat vůči některému ze subjektů v působnosti čl. 1 odst. 1 této směrnice kvůli jeho specifické právní formě, měly orgány příslušné k řešení krize pravomoci co nejpodobnější, mimo jiné i z hlediska účinků.

4. Členské státy zajistí, aby v případě, že orgány příslušné k řešení krize vykonávají pravomoci podle odstavce 3, byly dotčeným osobám, včetně akcionářů, věřitelů a protistran, poskytnuty záruky stanovené v této směrnici nebo záruky, které mají stejný účinek.

Článek 64

Doplňkové pravomoci

- 1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly při výkonu pravomoci k řešení krize možnost:
  - a) s výhradou článku 78 stanovit, že k převodu dojde bez jakéhokoli závazku nebo zatížení pro převáděné finanční nástroje, práva, aktiva nebo závazky; pro tyto účely se za závazek nebo zatížení nepovažuje jakékoli právo na náhradu v souladu s touto směrnicí;

- b) odstranit práva k nabývání dalších akcií nebo jiných nástrojů účasti;
- c) požadovat po relevantním orgánu, aby ukončil nebo pozastavil přijetí finančních nástrojů k obchodování na regulovaném trhu nebo jejich kotování podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/34/ES ⁽¹⁾;
- d) stanovit, aby se s příjemcem pro účely veškerých práv nebo závazků instituce v režimu řešení krize nebo opatření, která přijala, včetně veškerých práv nebo závazků souvisejících s účastí na infrastruktuře trhu s výhradou článků 38 a 40, zacházelo, jako by se jednalo o instituci v režimu řešení krize;
- e) požadovat po instituci v režimu řešení krize nebo příjemci, aby si vzájemně poskytovali informace a součinnost; a
- f) zrušit nebo změnit podmínky smlouvy, jejíž stranou je instituce v režimu řešení krize, nebo nahradit příjemce jakožto její strana.

2. Orgány příslušné k řešení krize vykonávají pravomoci uvedené v odstavci 1, pokud to orgán příslušný k řešení krize považuje za vhodné pro zajištění účinnosti opatření k řešení krize nebo dosažení jednoho nebo více účelů řešení krize.

3. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly při výkonu pravomoci k řešení krize možnost stanovit opatření pro zachování kontinuity nezbytná k zajištění toho, aby opatření k řešení krize byla účinná a aby příjemce mohl tam, kde je to relevantní, provozovat převedenou činnost. Mezi tato opatření pro zachování kontinuity patří zejména:

- a) kontinuita smluv uzavřených institucí v režimu řešení krize tak, aby příjemce převzal práva a závazky této instituce v souvislosti s jakýmkoli převedeným finančním nástrojem, právem, aktivem nebo závazkem a aby tuto instituci výslovně nebo implicitně nahradil ve všech příslušných smluvních dokumentech;
- b) nahrazení instituce v režimu řešení krize příjemcem ve veškerých soudních řízeních týkajících se jakéhokoli převedeného finančního nástroje, práva, aktiva nebo závazku.

4. Pravomocemi uvedenými v odst. 1 písm. d) a v odst. 3 písm. b) není dotčeno:

- a) právo zaměstnance instituce v režimu řešení krize na ukončení pracovní smlouvy;
- b) s výhradou článků 69, 70 a 71 jakékoli právo smluvní strany vykonávat práva v rámci smlouvy, včetně práva na ukončení, k nimž je oprávněna v souladu s podmínkami smlouvy v důsledku jednání nebo opomenutí instituce v režimu řešení krize před příslušným převodem nebo příjemce po příslušném převodu.

Článek 65

Pravomoc vyžadovat poskytnutí služeb a zařízení

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc uložit instituci v režimu řešení krize nebo jakémukoli subjektu její skupiny, aby poskytovaly veškeré služby nebo zařízení nezbytné k tomu, aby příjemce mohl účinně provozovat podnik, jenž na něj byl převeden.

První pododstavec se použije i v případě, že instituce v režimu řešení krize nebo relevantní subjekt skupiny vstoupily do běžného úpadkového řízení.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/34/ES ze dne 28. května 2001 o přijetí cenných papírů ke kotování na burze cenných papírů a o informacích, které k nim mají být zveřejněny (Úř. věst. L 184, 6.7.2001, s. 1).

2. Členské státy zajistí, aby jejich orgány příslušné k řešení krize měly pravomoci vynucovat plnění povinností, které podle odstavce 1 subjektům skupiny usazeným na jejich území uložily orgány příslušné k řešení krize v jiných členských státech.
3. Služby a zařízení uvedené v odstavcích 1 a 2 jsou omezeny na provozní služby a zařízení a nesmějí zahrnovat žádnou formu finanční podpory.
4. Služby a zařízení poskytované v souladu s odstavci 1 a 2 se poskytují za těchto podmínek:
  - a) pokud byly služby a zařízení instituci v režimu řešení krize poskytovány na základě dohody bezprostředně před přijetím opatření k řešení krize, a po dobu platnosti této dohody, za stejných podmínek;
  - b) pokud dohoda neexistuje nebo doba její platnosti uplynula, za přiměřených podmínek.
5. EBA vydá do 3. července 2015 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 upřesňující minimální seznam služeb nebo zařízení nezbytných k tomu, aby příjemce mohl účinně provozovat podnik, jenž na něj byl převeden.

Článek 66

Pravomoc vynucovat opatření krizového řízení nebo opatření k předejití krizi ostatními členskými státy

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že převod akcií, jiných nástrojů účasti anebo aktiv, práv nebo závazků zahrnuje aktiva umístěná v jiném členském státě, než je stát orgánu příslušného k řešení krize, nebo práva nebo závazky řídicí se právem jiného členského státu, než je stát orgánu příslušného k řešení krize, byl tento převod účinný v tomto jiném členském státě nebo podle jeho práva.
2. Členské státy poskytnou orgánu příslušnému k řešení krize, který provedl nebo má v úmyslu provést převod, veškerou přiměřenou součinnost k zajištění toho, aby byly akcie nebo jiné nástroje účasti anebo aktiva, práva nebo závazky převedeny na příjemce v souladu s veškerými platnými požadavky vnitrostátního práva.
3. Členské státy zajistí, aby akcionáři, věřitelé a třetí strany dotčení převodem akcií, jiných nástrojů účasti, aktiv, práv nebo závazků uvedených v odstavci 1 nebyli oprávnění převodu zabránit, napadnout jej nebo zrušit podle žádného ustanovení práva členského státu, kde jsou aktiva umístěna, nebo členského státu, jehož právem se akcie, jiné nástroje účasti, práva nebo závazky řídí.
4. Pokud orgán příslušný k řešení krize v členském státě (dále jen „členský stát A“) vykoná pravomoc k odpisu či konverzi, a to i ve vztahu ke kapitálovým nástrojům v souladu s článkem 59, a mezi způsobilé závazky nebo příslušné kapitálové nástroje instituce v režimu řešení krize patří:
  - a) nástroje nebo závazky, které se řídí právem jiného členského státu, než je stát orgánu příslušného k řešení krize, jenž vykonal pravomoc k odpisu či konverzi (dále jen „členský stát B“);
  - b) závazky dlužné věřitelům umístěným v členském státě B,

pak členský stát B zajistí, aby byla jistina uvedených závazků nebo nástrojů snížena nebo aby byla provedena konverze závazků nebo nástrojů v souladu s výkonem pravomoci k odpisu či konverzi orgánu příslušného k řešení krize v členském státě A.

5. Členské státy zajistí, aby věřitelé dotčení výkonem pravomoci k odpisu či konverzi uvedeným v odstavci 4 nebyli oprávněni napadnout snížení jistiny nástroje nebo závazku nebo případně jeho konverzi na základě žádného ustanovení práva členského státu B.

6. Každý členský stát zajistí, aby následující skutečnosti byly určovány v souladu s právem členského státu orgánu příslušného k řešení krize:

- a) právo akcionářů, věřitelů a třetích stran podat podle článku 85 podat návrh na soudní přezkum převodu akcií, jiných nástrojů účasti, aktiv, práv nebo závazků uvedených v odstavci 1 tohoto článku;
- b) právo věřitelů podat podle článku 85 návrh na soudní přezkum snížení jistiny nebo konverzi nástroje nebo závazku, na něž se vztahuje odst. 4 písm. a) nebo b) tohoto článku;
- c) záruky pro částečné převody podle kapitoly VII ve vztahu k aktivům, právům nebo závazkům uvedeným v odstavci 1.

Článek 67

Pravomoc ohledně aktiv, práv, závazků, akcií a jiných nástrojů účasti umístěných ve třetích zemích

1. Členské státy stanoví, aby v případech, kdy se opatření k řešení krize týká opatření přijatého ohledně aktiv umístěných ve třetí zemi nebo akcií, jiných nástrojů účasti, práv nebo závazků, které se řídí právem třetí země, orgány příslušné k řešení krize mohly požadovat, aby:

- a) správce, konkurzní správce nebo jiná osoba vykonávající kontrolu nad institucí v režimu řešení krize a příjemce podnikli veškeré nezbytné kroky k zajištění toho, aby převod, odpis, konverze nebo opatření nabyly účinnosti;
- b) správce, konkurzní správce nebo jiná osoba vykonávající kontrolu nad institucí v režimu řešení krize drželi akcie, jiné nástroje účasti, aktiva nebo práva nebo hradili závazky jménem příjemce, dokud převod, odpis, konverze nebo opatření nenabude účinnosti;
- c) přiměřené výdaje příjemce řádně vynaložené na provedení kteréhokoli opatření podle písmen a) a b) tohoto odstavce byly hrazeny některým ze způsobů uvedených v čl. 37 odst. 7.

2. Pokud orgán příslušný k řešení krize dojde k závěru, že přes veškeré nezbytné kroky podniknuté správcem, konkurzním správcem nebo jinou osobou v souladu s odst. 1 písm. a) je velmi nepravděpodobné, že převod, konverze nebo opatření nabude účinnosti ve vztahu k určitým aktivům umístěným ve třetí zemi nebo k určitým akciím, jiným nástrojům účasti, právům nebo závazkům, které se řídí právem třetí země, neprovede převod, odpis, konverzi nebo opatření. Pokud již převod, odpis, konverzi nebo opatření přikázal, neplatí tento příkaz ve vztahu k dotčeným aktivům, akciím, nástrojům účasti, právům nebo závazkům.

Článek 68

Vyloučení některých smluvních podmínek z včasného zásahu a řešení krize

1. Opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení přijaté ve vztahu k subjektu v souladu s touto směrnicí, případně včetně událostí přímo souvisejících s uplatněním takového opatření, nesmí být v rámci smlouvy, kterou tento subjekt uzavřel, samo o sobě považováno za rozhodnou událost pro vymáhání ve smyslu směrnice 2002/47/ES nebo za úpadkové řízení ve smyslu směrnice 98/26/ES, pokud jsou nadále plněny podstatné povinnosti podle smlouvy, včetně povinnosti platby a plnění, jakož i poskytování zajištění.

Navíc toto opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení samo o sobě nesmí být považováno za rozhodnou událost pro vymáhání nebo za úpadkové řízení v rámci smlouvy uzavřené:

a) dceřiným podnikem instituce, která zahrnuje závazky zaručené nebo jinak podpořené mateřským podnikem nebo jakýmkoli subjektem skupiny; nebo

b) jakýmkoli subjektem ze stejné skupiny jako instituce, která zahrnuje křížová ujednání pro případ neplnění závazku.

2. Je-li postup třetí země k řešení krize uznán podle článku 91 nebo rozhodne-li tak orgán příslušný k řešení krize, představuje takový postup pro účely tohoto článku opatření krizového řízení.

3. Jsou-li nadále plněny podstatné povinnosti podle smlouvy, včetně povinnosti platby a plnění, jakož i poskytování zajištění, pak opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení, včetně událostí přímo souvisejících s uplatněním takového opatření, samo o sobě nikomu neumožňuje:

a) vykonávat práva na jakékoli ukončení, pozastavení, změnu, netting nebo vzájemné započtení, a to i ve vztahu ke smlouvě uzavřené:

i) dceřiným podnikem, v jejímž rámci jsou závazky zaručeny nebo jinak podpořeny subjektem skupiny;

ii) jakýmkoli subjektem ze stejné skupiny jako instituce, která zahrnuje křížová ujednání pro případ neplnění závazku;

b) získat držení jakéhokoli majetku dotčené instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo jakéhokoli subjektu ze stejné skupiny jako instituce, která zahrnuje křížová ujednání pro případ neplnění závazku, vykonávat nad nimi kontrolu nebo vymáhat jakékoli zajištění s nimi související;

c) postihnout jakákoli smluvní práva dotčené instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo jakéhokoli subjektu ze stejné skupiny jako instituce, která zahrnují křížová ujednání pro případ neplnění závazku.

4. Tento článek se nedotýká práva osoby přijmout opatření podle odstavce 3, pokud takové právo vzniká na základě události jiné, než je opatření k předejití krizi, opatření krizového řízení nebo událost přímo související s uplatněním takového opatření.

5. Pozastavení nebo omezení podle článků 69, 70 nebo 71 nepředstavuje neplnění smluvních povinností pro účely odstavců 1 a 2 tohoto článku.

6. Ustanovení tohoto článku se považují za imperativní ustanovení ve smyslu článku 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ⁽¹⁾.

Článek 69

Pravomoc pozastavit některé povinnosti

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc pozastavit jakoukoli povinnost platby nebo plnění podle jakékoli smlouvy, již je instituce v režimu řešení krize stranou, od doby zveřejnění oznámení o pozastavení v souladu s čl. 83 odst. 4 do půlnoci pracovního dne následujícího po tomto zveřejnění v členském státě orgánu příslušného k řešení krize dané instituce v režimu řešení krize.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) (Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6).

2. Pokud by jakákoli povinnost platby nebo plnění měla nastat v průběhu doby pozastavení, platba bude splatná nebo povinnost plnění nastane okamžitě po skončení doby pozastavení.
3. Pokud je povinnost některé instituce v režimu řešení krize týkající se platby nebo plnění podle smlouvy pozastavena podle odstavce 1, pozastaví se na stejnou dobu i povinnost protistran této instituce týkající se platby nebo plnění podle uvedené smlouvy.
4. Jakékoli pozastavení podle odstavce 1 se nevztahuje na:
  - a) způsobilé vklady;
  - b) povinnost platby nebo plnění vůči systémům nebo provozovatelům systémů určených pro účely směrnice 98/26/ES, ústředním protistranám a centrálním bankám;
  - c) způsobilé pohledávky pro účely směrnice 97/9/ES.
5. Při výkonu pravomoci podle tohoto článku zohlední orgány příslušné k řešení krize dopad, který by to mohlo mít na řádné fungování finančních trhů.

Článek 70

Pravomoc omezit vymáhání práv ze zajištění

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc omezit zajištěné věřitele instituce v režimu řešení krize ve vymáhání práv ze zajištění ve vztahu k jakémukoli aktivu uvedené instituce od zveřejnění oznámení o omezení v souladu s čl. 83 odst. 4 do půlnoci pracovního dne následujícího po tomto zveřejnění v členském státě orgánu příslušného k řešení krize dané instituce v režimu řešení krize.
2. Orgány příslušné k řešení krize nevykonají pravomoc uvedenou v odstavci 1 ve vztahu k jakýmkoli právům ze zajištění systémů nebo provozovatelů systémů určených pro účely směrnice 98/26/ES, ústředních protistran a centrálních bank nad aktivy zastaveným nebo poskytnutým institucí v režimu řešení krize formou marže nebo zajištění.
3. Pokud se použije článek 80, zajistí orgány příslušné k řešení krize, aby veškerá omezení uložená na základě pravomoci podle odstavce 1 tohoto článku byla jednotná pro všechny subjekty skupiny, ve vztahu k nimž se přijímají opatření k řešení krize.
4. Při výkonu pravomoci podle tohoto článku zohlední orgány příslušné k řešení krize dopad, který by to mohlo mít na řádné fungování finančních trhů.

Článek 71

Pravomoc dočasně pozastavit práva na ukončení smlouvy

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc pozastavit práva jakékoli strany na ukončení smlouvy s institucí v režimu řešení krize od zveřejnění oznámení v souladu s čl. 83 odst. 4 do půlnoci pracovního dne následujícího po tomto zveřejnění v členském státě orgánu příslušného k řešení krize dané instituce, pokud jsou nadále plněny povinnosti platby a plnění, jakož i poskytování zajištění.
2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc pozastavit práva jakékoli strany na ukončení smlouvy s dceřiným podnikem instituce v režimu řešení krize, pokud:
  - a) závazky z uvedené smlouvy jsou zaručeny nebo jinak podpořeny institucí v režimu řešení krize;

- b) práva na ukončení smlouvy podle uvedené smlouvy se zakládají výlučně na platební neschopnosti nebo finanční situaci instituce v režimu řešení krize; a
- c) v případě pravomoci k převodu, jež byla nebo může být vykonána ve vztahu k instituci v režimu řešení krize, buď:
  - i) veškerá aktiva a závazky dceřiného podniku týkající se uvedené smlouvy byly nebo mohou být převedeny na příjemce a převzaty příjemcem; nebo
  - ii) orgán příslušný k řešení krize takovým závazkům jiným způsobem zajistí náležitou ochranu.

Pozastavení nabývá účinku zveřejněním oznámení v souladu s čl. 83 odst. 4 do půlnoci pracovního dne následujícího po tomto zveřejnění v členském státě, v němž je dceřiný podnik instituce v režimu řešení krize usazen.

3. Jakékoli pozastavení podle odstavce 1 nebo 2 se nevztahuje na systémy nebo provozovatele systémů určených pro účely směrnice 98/26/ES, ústřední protistrany a centrální banky.

4. Osoba může vykonat právo na ukončení na základě finanční smlouvy před uplynutím doby uvedené v odstavci 1 nebo 2, pokud od orgánu příslušného k řešení krize obdrží oznámení o tom, že práva a závazky, na něž se smlouva vztahuje, nebudou:

- a) převedeny na jiný subjekt; ani
- b) podléhat odpisu nebo konverzi v rámci použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů v souladu s čl. 43 odst. 2 písm. a).

5. Pokud orgán příslušný k řešení krize vykoná pravomoc uvedenou v odstavci 1 nebo 2 tohoto článku s cílem pozastavit práva na ukončení a pokud nebylo provedeno žádné oznámení podle odstavce 4 tohoto článku, lze tato práva po skončení období pozastavení vykonat, s výhradou článku 68, takto:

- a) jestliže práva a závazky uvedené v příslušné smlouvě byly převedeny na jiný subjekt, může protistrana vykonat práva na ukončení smlouvy v souladu s podmínkami uvedené smlouvy pouze za podmínky, že trvá nebo následně nastane jakákoli rozhodná událost pro vymáhání ze strany příjemce;
- b) jestliže práva a závazky uvedené v uvedené smlouvě zůstávají instituci v režimu řešení krize a orgán příslušný k řešení krize nepoužil u uvedené smlouvy nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů v souladu s čl. 43 odst. 2 písm. a), může protistrana vykonat práva na ukončení smlouvy v souladu s podmínkami uvedené smlouvy ke dni ukončení pozastavení podle odstavce 1.

6. Při výkonu pravomoci podle tohoto článku zohlední orgány příslušné k řešení krize dopad, který by to mohlo mít na řádné fungování finančních trhů.

7. Příslušné orgány nebo orgány příslušné k řešení krize mohou od instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) vyžadovat vedení podrobných záznamů o finančních smlouvách.

Na žádost příslušného orgánu nebo orgánu příslušného k řešení krize poskytne registr obchodních údajů těmto orgánům informace nezbytné k tomu, aby mohly plnit své povinnosti a mandáty v souladu s článkem 81 nařízení (EU) č. 648/2012.

8. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které upřesní následující prvky pro účely odstavce 7:

- a) minimální soubor informací o finančních smlouvách, které by měly být obsaženy v podrobných záznamech; a
- b) okolnosti, za kterých by měl být požadavek uložen.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 72

Výkon pravomocí k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize v zájmu přijetí opatření k řešení krize mohly vykonávat kontrolu nad institucí v režimu řešení krize s cílem:

- a) provozovat činnosti a poskytovat služby instituce v režimu řešení krize se všemi pravomocemi jejích akcionářů a vedoucího orgánu; a
- b) spravovat aktiva a majetek instituce v režimu řešení krize a nakládat s nimi.

Kontrolu uvedenou v prvním pododstavci může vykonávat buď přímo orgán příslušný k řešení krize, nebo nepřímo osoba nebo osoby jmenované orgánem příslušným k řešení krize. Členské státy zajistí, aby hlasovací práva spojená s akciemi nebo jinými nástroji účasti instituce v režimu řešení krize nebylo možné v průběhu řešení krize vykonávat.

2. S výhradou čl. 85 odst. 1 členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly přijmout opatření k řešení krize formou exekutivního nařízení v souladu s vnitrostátními správními pravomocemi a postupy, aniž by nad institucí v režimu řešení krize vykonávaly kontrolu.

3. Orgány příslušné k řešení krize v každém konkrétním případě rozhodnou, zda je vhodné provést opatření k řešení krize prostředky uvedenými v odstavci 1 nebo v odstavci 2, s ohledem na účel řešení krize a obecné zásady řešení krize, konkrétní situaci dotčené instituce v režimu řešení krize a potřebu usnadnit účinné řešení krize v případě přeshraničních skupin.

4. Orgány příslušné k řešení krize se nepovažují za stínové ředitele ani za skutečné ředitele podle vnitrostátního práva.

KAPITOLA VII

Záruky

Článek 73

Zacházení s akcionáři a věřiteli v případě částečných převodů a použití nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů

Členské státy zajistí, aby po použití jednoho nebo více nástrojů k řešení krize, a zejména pro účely článku 75:

- a) s výjimkou případů, kdy se použije písmeno b), pokud orgány příslušné k řešení krize převedou pouze část práv, aktiv a závazků instituce v režimu řešení krize, obdrželi akcionáři a ti věřitelé, jejichž pohledávky nebyly převedeny, na uspokojení svých pohledávek alespoň tolik, kolik by obdrželi, kdyby byla tato instituce likvidována v běžném úpadkovém řízení v okamžiku přijetí rozhodnutí uvedeného v článku 82;

- b) pokud orgány příslušné k řešení krize použijí nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů, nevznikly akcionářům a věřitelům, jejichž pohledávky byly odepsány nebo konvertovány na kapitál, větší ztráty, než jaké by jim vznikly, kdyby byla instituce v režimu řešení krize likvidována v běžném úpadečném řízení v okamžiku přijetí rozhodnutí uvedeného v článku 82.

Článek 74

Oceňování rozdílů v zacházení

1. Aby se vyhodnotilo, zda by se akcionářům a věřitelům dostalo lepšího zacházení, pokud by instituce v režimu řešení krize vstoupila do běžného úpadečného řízení, mimo jiné pro účely článku 73, zajistí členské státy, aby po provedení jednoho nebo více opatření k řešení krize bylo co nejdříve provedeno ocenění nezávislou osobou. Toto ocenění se odlišuje od ocenění prováděného podle článku 36.

2. Ocenění uvedené v odstavci 1 určí:

- a) zacházení, jehož by se dostalo akcionářům a věřitelům nebo příslušným systémům pojištění vkladů, kdyby instituce v režimu řešení krize, ve vztahu k níž bylo provedeno jedno nebo více opatření k řešení krize, vstoupila do běžného úpadečného řízení v okamžiku přijetí rozhodnutí uvedeného v článku 82;
- b) skutečné zacházení, kterého se akcionářům a věřitelům dostalo v rámci řešení krize instituce v režimu řešení krize; a
- c) zda existuje rozdíl mezi zacházením podle písmene a) a zacházením podle písmene b).

3. Ocenění:

- a) předpokládá, že by instituce v režimu řešení krize, ve vztahu k níž bylo provedeno jedno nebo více opatření k řešení krize, vstoupila do běžného úpadečného řízení v okamžiku přijetí rozhodnutí uvedeného v článku 82;
- b) předpokládá, že nebyla provedena opatření k řešení krize;
- c) odhlédne od jakéhokoli poskytnutí mimořádné veřejné finanční podpory instituci v režimu řešení krize.

4. EBA může vypracovat návrhy regulačních technických norem upřesňujících metodiku oceňování uvedeného v tomto článku, zejména metodiku pro vyhodnocení zacházení, jehož by se akcionářům a věřitelům dostalo, pokud by instituce v režimu řešení krize vstoupila do úpadečného řízení v okamžiku přijetí rozhodnutí uvedeného v článku 82.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 75

Záruky pro akcionáře a věřitele

Členské státy zajistí, aby každý akcionář nebo věřitel uvedený v článku 73 nebo systém pojištění vkladů v souladu s čl. 109 odst. 1 v případě, že ocenění provedené podle článku 74 určí, že mu vznikla větší ztráta, než by vznikla v případě likvidace v běžném úpadečném řízení, měl nárok na úhradu rozdílu z mechanismu financování k řešení krizí.

Článek 76

Záruky pro protistrany u částečných převodů

1. Členské státy zajistí, aby se ochrana uvedená v odstavci 2 uplatnila za těchto okolností:
  - a) orgán příslušný k řešení krize převede část aktiv, práv nebo závazků instituce v režimu řešení krize na jiný subjekt nebo, při použití nástroje k řešení krize, z překlennovací instituce nebo společnosti pro správu aktiv na jinou osobu;
  - b) orgán příslušný k řešení krize vykoná pravomoci uvedené v čl. 64 odst. 1 písm. f).
2. Členské státy zajistí přiměřenou ochranu těchto ujednání a jejich protistran:
  - a) dohod o zajištění, v jejichž rámci má osoba zajištění v podobě skutečného nebo podmíněného podílu na aktivech nebo právech podléhajících převodu, bez ohledu na to, zda je uvedený podíl zajištěn konkrétními aktivy nebo právy, nebo pohyblivým zástavním právem nebo podobným mechanismem;
  - b) dohod o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, v jejichž rámci je zajištěno nebo pokryto plnění konkrétních závazků převodem plného vlastnictví aktiv z poskytovatele zajištění na příjemce zajištění, za podmínek stanovujících, že příjemce zajištění aktiva převede, pokud budou uvedené konkrétní závazky splněny;
  - c) dohod o vzájemném započtení, podle nichž lze vzájemně započíst dvě nebo více pohledávek nebo závazků mezi institucí v režimu řešení krize a protistranou;
  - d) nettingových dohod;
  - e) krytých dluhopisů;
  - f) mechanismů strukturovaného financování, včetně sekuritizace a nástrojů používaných pro účely zajištění, které tvoří nedílnou součást krycího portfolia a které jsou podle vnitrostátního práva zajištěny podobným způsobem jako kryté dluhopisy, jejichž součástí je poskytnutí a držení zajištění stranou uvedeného ujednání nebo svěřenským správcem, zmocněncem či jinou jmenovanou osobou.

Forma ochrany, jež je vhodná pro třídy ujednání uvedené v prvním pododstavci písm. a) až f) tohoto odstavce, je dále upřesněna v článcích 77 až 80 a podléhá omezením uvedeným v článcích 68 až 71.

3. Požadavek podle odstavce 2 platí bez ohledu na počet stran zúčastněných na uvedených ujednáních a na to, zda ujednání:
  - a) jsou vytvořena smlouvou, svěřenstvím nebo jinými prostředky, nebo vznikají automaticky ze zákona;
  - b) zcela nebo zčásti vznikají podle práva jiného členského státu nebo třetí země nebo se jím řídí.
4. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 115, jimiž upřesní třídy ujednání spadající do působnosti odst. 2 prvního pododstavce písm. a) až f) tohoto článku.

*Článek 77***Ochrana dohod o finančním zajištění, vzájemném započtení a nettingových dohod**

1. Členské státy zajistí přiměřenou ochranu dohod o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, dohod o vzájemném započtení a nettingových dohod s cílem zabránit převodu některých, avšak nikoli všech práv a závazků, jež jsou chráněny na základě dohody o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, dohody o vzájemném započtení nebo nettingové dohody mezi institucí v režimu řešení krize a jinou osobou, a změně nebo ukončení práv a závazků, jež jsou chráněny na základě takové dohody o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, dohody o vzájemném započtení nebo nettingové dohody, využitím doplňkových pravomocí.

Pro účely prvního pododstavce se s právy a závazky zachází jako s požívajícími ochrany na základě takové dohody, pokud mají strany dohody nárok na vzájemné započtení nebo netting těchto práv a závazků.

2. Bez ohledu na odstavec 1 může orgán příslušný k řešení krize, je-li to nezbytné pro zajištění dostupnosti pojištěných vkladů:

- a) převést pojištěné vklady, které jsou součástí kteréhokoli z ujednání uvedených v odstavci 1, aniž by převedl jiná aktiva, práva nebo závazky, které jsou součástí stejného ujednání; a
- b) převést, změnit nebo ukončit tato aktiva, práva nebo závazky, aniž by převedl pojištěné vklady.

*Článek 78***Ochrana dohod o zajištění**

1. Členské státy zajistí přiměřenou ochranu závazků zajištěných na základě dohody o zajištění s cílem zabránit jedné z těchto událostí:

- a) převodu aktiv, kterými je závazek zajištěn, s výjimkou případu, kdy je rovněž převeden uvedený závazek a výnos ze zajištění;
- b) převodu zajištěného závazku, s výjimkou případu, kdy je rovněž převeden výnos ze zajištění;
- c) převodu uvedeného výnosu ze zajištění, s výjimkou případu, kdy je rovněž převeden zajištěný závazek;
- d) změně nebo ukončení dohody o zajištění využitím doplňkových pravomocí, pokud by závazek v důsledku takové změny nebo ukončení přestal být zajištěn.

2. Bez ohledu na odstavec 1 může orgán příslušný k řešení krize, je-li to nezbytné pro zajištění dostupnosti pojištěných vkladů:

- a) převést pojištěné vklady, které jsou součástí kteréhokoli z ujednání uvedených v odstavci 1, aniž by převedl jiná aktiva, práva nebo závazky, které jsou součástí stejného ujednání; a
- b) převést, změnit nebo ukončit tato aktiva, práva nebo závazky, aniž by převedl pojištěné vklady.

*Článek 79***Ochrana mechanismů strukturovaného financování a krytých dluhopisů**

1. Členské státy zajistí náležitou ochranu mechanismů strukturovaného financování, včetně mechanismů uvedených v čl. 76 odst. 2 písm. e) a f), s cílem zabránit kterékoli z těchto událostí:

- a) převodu některých, avšak nikoli všech aktiv, práv a závazků, jež představují nebo tvoří část mechanismu strukturovaného financování, včetně mechanismů uvedených v čl. 76 odst. 2 písm. e) a f), jehož stranou je úvěrová instituce v režimu řešení krize;

b) ukončení nebo změně aktiv, práv a závazků, jež představují nebo tvoří část mechanismu strukturovaného financování, včetně mechanismů uvedených v čl. 76 odst. 2 písm. e) a f), jehož stranou je instituce v režimu řešení krize, využitím doplňkových pravomocí.

2. Bez ohledu na odstavec 1 může orgán příslušný k řešení krize, je-li to nezbytné pro zajištění dostupnosti pojištěných vkladů:

a) převést pojištěné vklady, které jsou součástí kteréhokoli z mechanismů uvedených v odstavci 1, aniž by převedl jiná aktiva, práva nebo závazky, které jsou součástí stejného mechanismu; a

b) převést, změnit nebo ukončit tato aktiva, práva nebo závazky, aniž by převedl pojištěné vklady.

Článek 80

Částečné převody: ochrana systémů pro obchodování, zúčtování a vzájemné vypořádání

1. Členské státy zajistí, aby použitím nástroje k řešení krize nebylo dotčeno fungování systémů a pravidel systémů, na něž se vztahuje směrnice 98/26/ES, pokud orgán příslušný k řešení krize:

a) převede část aktiv, práv nebo závazků instituce v režimu řešení krize na jiný subjekt; nebo

b) použije pravomoci podle článku 64 ke zrušení nebo změně podmínek smlouvy, jejíž stranou je instituce v režimu řešení krize, nebo k nahrazení příjemce jakožto její strana.

2. Převod, zrušení nebo změna uvedené v odstavci 1 tohoto článku zejména nesmějí odvolat převodní příkaz v rozporu s článkem 5 směrnice 98/26/ES a nesmějí změnit nebo zrušit vymahatelnost převodních příkazů a vzájemného započtení (nettingu) podle článků 3 a 5 uvedené směrnice, použití peněžních prostředků, cenných papírů nebo úvěru podle článku 4 uvedené směrnice nebo ochranu zajištění podle článku 9 uvedené směrnice.

KAPITOLA VIII

Procesní povinnosti

Článek 81

Oznamovací povinnost

1. Členské státy požadují po vedoucím orgánu instituce nebo jakéhokoli subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), aby oznámil příslušnému orgánu, pokud se domnívá, že tato instituce nebo tento subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné ve smyslu čl. 32 odst. 4.

2. Příslušné orgány informují relevantní orgány příslušné k řešení krize o veškerých oznámeních obdržení podle odstavce 1 tohoto článku a o veškerých opatřeních k předejití krizi nebo veškerých opatřeních uvedených v článku 104 směrnice 2013/36/EU, jež instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice uloží přijmout.

3. Pokud příslušný orgán nebo orgán příslušný k řešení krize shledá, že podmínky uvedené v čl. 32 odst. 1 písm. a) a b) jsou ve vztahu k instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) splněny, bezodkladně toto zjištění oznámí níže uvedeným orgánům, pokud se jedná o jiné orgány:

a) orgánu příslušnému k řešení krize uvedené instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d);

b) příslušnému orgánu pro uvedenou instituci nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d);

- c) příslušnému orgánu pro jakoukoli pobočku uvedené instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d);
- d) orgánu příslušnému k řešení krize jakékoli pobočky uvedené instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d);
- e) centrální bance;
- f) systému pojištění vkladů, k němuž je úvěrová instituce přidružena, pokud je to nezbytné k tomu, aby systém pojištění vkladů mohl plnit své funkce;
- g) subjektu příslušnému pro mechanismy financování k řešení krizí, pokud je to nezbytné k tomu, aby tyto mechanismy mohly plnit své funkce;
- h) pokud je to na místě, orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny;
- i) příslušnému ministerstvu;
- j) pokud instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) této směrnice podléhá dohledu na konsolidovaném základě podle hlavy VII kapitoly 3 směrnice 2013/36/EU, orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě; a
- k) ESRB a určenému vnitrostátnímu makrobezpečnostnímu orgánu.

4. Pokud předávání informací uvedené v odst. 3 písm. f) a g) nezaručuje náležitou úroveň důvěrnosti, zavede příslušný orgán nebo orgán příslušný k řešení krize alternativní postupy komunikace, jež dosahují stejných cílů při zajištění náležité úrovně důvěrnosti.

Článek 82

Rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize

1. Po přijetí oznámení od příslušného orgánu podle čl. 81 odst. 3 nebo z vlastního podnětu zjistí orgán příslušný k řešení v souladu s čl. 32 odst. 1 a článkem 33, zda jsou ve vztahu k dotčené instituci nebo dotčenému subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) splněny podmínky daného odstavce.
2. Rozhodnutí, zda má být ve vztahu k instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) přijato opatření k řešení krize, musí uvádět tyto údaje:
  - a) důvody pro toto rozhodnutí, včetně zjištění, zda daná instituce splňuje podmínky zahájení řešení krize či nikoli;
  - b) opatření, které orgán příslušný k řešení krize hodlá podniknout, případně včetně rozhodnutí o podání žádosti o likvidaci, jmenování správce nebo jiného opatření v rámci platného běžného úpadkového řízení nebo, s výhradou čl. 37 odst. 9, podle vnitrostátního práva.
3. EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, jimiž upřesní postupy a obsah týkajících se těchto požadavků:
  - a) oznámení podle čl. 81 odst. 1, 2 a 3;

b) oznámení o pozastavení podle článku 83.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 83

Procesní povinnosti orgánů příslušných k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize po přijetí opatření k řešení krize splnily požadavky stanovené v odstavcích 2, 3 a 4, jakmile to je přiměřeně proveditelné.

2. Orgán příslušný k řešení krize oznámí opatření k řešení krize instituci v režimu řešení krize a níže uvedeným orgánům, pokud se jedná o jiné orgány:

- a) příslušnému orgánu pro tuto instituci;
- b) příslušnému orgánu pro jakoukoli pobočku této instituce;
- c) centrální bance;
- d) systému pojištění vkladů, k němuž je daná instituce v režimu řešení krize přidružena;
- e) subjektu příslušnému pro mechanismy financování k řešení krizí;
- f) pokud je to na místě, orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny;
- g) příslušnému ministerstvu;
- h) pokud instituce v režimu řešení krize podléhá dohledu na konsolidovaném základě podle hlavy VII kapitoly 3 směrnice 2013/36/EU, orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě;
- i) určenému vnitrostátnímu makrobezpečnostnímu orgánu a ESRB;
- j) Komisi, Evropské centrální bance, orgánu ESMA, Evropskému orgánu dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) (dále jen „EIOPA“), zřízenému nařízením (EU) č. 1094/2010, a orgánu EBA;
- k) pokud je tato instituce institucí ve smyslu čl. 2 písm. b) směrnice 98/26/ES, provozovatelům systémů, do nichž je zapojena.

3. Oznámení podle odstavce 2 musí zahrnovat kopii jakéhokoli příkazu nebo nástroje, jimiž jsou vykonávány příslušné pravomoci, a uvádět datum nabytí účinnosti jednoho nebo více opatření k řešení krize.

4. Orgán příslušný k řešení krize zveřejní nebo zajistí zveřejnění buď kopie příkazu nebo nástroje, kterými se přijímá opatření k řešení krize, nebo oznámení shrnujícího účinky opatření k řešení krize, a zejména účinky na retailové zákazníky a případné podmínky a dobu pozastavení nebo omezení podle článků 69, 70 a 71, těmito prostředky:

- a) na svých úředních internetových stránkách;

- b) na internetových stránkách příslušného orgánu, pokud se liší od orgánu příslušného k řešení krize, a na internetových stránkách EBA;
- c) na internetových stránkách instituce v režimu řešení krize;
- d) pokud jsou akcie nebo jiné nástroje účasti nebo dluhové nástroje instituce v režimu řešení krize přijaty k obchodování na regulovaném trhu, prostředky užívanými ke zveřejnění regulovaných informací o uvedené instituci v souladu s čl. 21 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ⁽¹⁾.

5. Pokud akcie, nástroje účasti nebo dluhové nástroje nejsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, zajistí orgán příslušný k řešení krize, aby byly dokumenty dokládající nástroje uvedené v odstavci 4 zaslány známým akcionářům a těm věřitelům instituce v režimu řešení krize, kteří jsou známi na základě databází instituce v režimu řešení krize, jež jsou orgánu příslušnému k řešení krize dostupné.

Článek 84

Důvěrnost informací

1. Požadavky profesního tajemství jsou vázány následující osoby:
  - a) orgány příslušné k řešení krize;
  - b) příslušné orgány a EBA;
  - c) příslušná ministerstva;
  - d) zvláštní správci nebo dočasní správci jmenovaní podle této směrnice;
  - e) potenciální nabyvatelé oslovení příslušnými orgány nebo vyzvaní orgány příslušnými k řešení krize, bez ohledu na to, zda k uvedenému oslovení nebo výzvě došlo při přípravě použití nástroje převodu činnosti, a bez ohledu na to, zda oslovení vyústilo v nabytí;
  - f) auditori, účetní, právní a odborní poradci, odhadci a jiní odborníci, které si přímo či nepřímo najmou orgány příslušné k řešení krize, příslušné orgány, příslušná ministerstva nebo potenciální nabyvatelé uvedení v písmeni e);
  - g) subjekty spravující systémy pojištění vkladů;
  - h) subjekty spravující systémy pro odškodnění investorů;
  - i) subjekt příslušný pro mechanismy financování k řešení krizí;
  - j) centrální banky a ostatní orgány zapojené do procesu řešení krize;
  - k) překlennovací instituce nebo společnost pro správu aktiv;
  - l) jakékoli jiné osoby, které přímo či nepřímo, dlouhodobě nebo příležitostně poskytují nebo poskytovaly služby osobám uvedeným v písmenech a) až k);

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38).

m) vrcholné vedení, členové vedoucího orgánu a zaměstnanci orgánů nebo subjektů uvedených v písmenech a) až k) před, během a po jejich jmenování.

2. Aby se zajistilo dodržování požadavků na důvěrnost stanovených v odstavcích 1 a 3, osoby uvedené v odst. 1 písm. a), b), c), g), h), j) a k) zajistí, aby existovala interní pravidla, včetně pravidel o zabezpečení důvěrnosti informací mezi osobami přímo zapojenými do procesu řešení krize.

3. Aniž je dotčena obecnost požadavků podle odstavce 1, nesmějí osoby v něm uvedené důvěrné informace získané během své profesní činnosti nebo od příslušného orgánu nebo orgánu příslušného k řešení krize ve spojení s jeho úkoly podle této směrnice poskytnout žádné osobě ani orgánu, s výjimkou informací poskytovaných při výkonu jejich úkolů podle této směrnice buď v souhrnné nebo kolektivní formě, z níž nelze identifikovat jednotlivé instituce nebo subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), nebo s výslovným a předchozím souhlasem orgánu nebo instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), které informace poskytly.

Členské státy zajistí, aby osoby uvedené v odstavci 1 neposkytly žádné důvěrné informace a aby byly posouzeny možné dopady poskytnutí těchto informací na veřejný zájem, pokud jde o finanční, měnovou a hospodářskou politiku, na obchodní zájmy fyzických a právnických osob a na účel kontrol, na vyšetřování a na audity.

Postup kontroly dopadů poskytování informací zahrne konkrétní posouzení dopadů jakéhokoli sdělení obsahu a podrobností ozdravného plánu a plánu řešení krize podle článků 5, 7, 10, 11 a 12 a výsledku jakéhokoli posouzení provedeného podle článků 6, 8 a 15.

Pokud jakákoli osoba nebo subjekt uvedený v odstavci 1 poruší tento článek, nese občanskoprávní odpovědnost v souladu s vnitrostátním právem.

4. Tento článek nebrání:

a) zaměstnancům a odborníkům orgánů nebo subjektů uvedených v odst. 1 písm. a) až j), aby mezi sebou sdíleli informace v rámci orgánu nebo subjektu; ani

b) orgánům příslušným k řešení krize a příslušným orgánům, včetně jejich zaměstnanců a odborníků, ve sdílení informací mezi sebou a s ostatními orgány příslušnými k řešení krize v Unii, jinými příslušnými orgány v Unii, příslušnými ministerstvy, centrálními bankami, systémy pojištění vkladů, systémy pro odškodnění investorů, orgány odpovědnými za běžné úpadkové řízení, orgány odpovědnými za udržování stability finančního systému v členských státech používáním makroobezřetnostních pravidel, osobami provádějícími povinný audit účtů, orgánem EBA nebo, s výhradou článku 98, s orgány třetích zemí vykonávajícími úkoly odpovídající úkolům orgánů příslušných k řešení krize, nebo, pod podmínkou přísných požadavků na důvěrnost, potenciálnímu nabyvateli pro účely plánování nebo provádění opatření k řešení krize.

5. Bez ohledu na ostatní ustanovení tohoto článku mohou členské státy povolit výměnu informací:

a) za striktního dodržování požadavků na důvěrnost s jakoukoliv osobou, pokud je to nezbytné pro účely plánování nebo provádění opatření k řešení krize;

b) s parlamentními vyšetřovacími výbory v jejich členském státě, účetními dvory v jejich členském státě a jinými subjekty pověřenými šetřením v jejich členském státě za vhodných podmínek; a

- c) s vnitrostátními orgány odpovědnými za dozor nad platebními systémy, orgány odpovědnými za běžné úpadkové řízení, orgány příslušnými k dohledu nad jinými subjekty finančního sektoru, orgány odpovědnými za dohled nad finančními trhy a pojišťovnami a inspektory jednajícími jejich jménem, orgány členských států odpovědnými za udržování stability finančního systému v členských státech používáním makroobezřetnostních pravidel, orgány odpovědnými za ochranu stability finančního systému a s osobami provádějícími povinný audit účtů.
6. Tímto článkem není dotčeno vnitrostátní právo upravující poskytování informací pro účely soudních řízení v trestních nebo občanskoprávních věcech.
7. EBA vydá do 3. července 2015 obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 upřesňující, jak by informace měly být podávány v souhrnné nebo kolektivní formě pro účely odstavce 3.

KAPITOLA IX

Soudní přezkum a vyloučení jiných opatření

Článek 85

Soudní schválení předem a práva napadnout rozhodnutí

1. Členské státy mohou vyžadovat, aby rozhodnutí přijmout opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení bylo předem soudně schváleno, pokud v souvislosti s rozhodnutím přijmout opatření krizového řízení v souladu s vnitrostátním právem probíhá postup pro podání návrhu na schválení a soudní projednání tohoto návrhu urychleně.
2. Členské státy ve vnitrostátním právu stanoví právo podat návrh na soudní přezkum rozhodnutí přijmout opatření k předejití krizi nebo vykonat jakoukoli pravomoc, s výjimkou opatření krizového řízení, podle této směrnice.
3. Členské státy zajistí, aby veškeré osoby dotčené rozhodnutím přijmout opatření krizového řízení měly právo podat návrh na soudní přezkum uvedeného rozhodnutí. Členské státy zajistí, aby tento přezkum proběhl urychleně a aby vnitrostátní soudy použily komplexní ekonomická hodnocení skutečností provedená orgánem příslušným k řešení krize jako základ svého vlastního posouzení.
4. Právo podat návrh na soudní přezkum podle odstavce 3 podléhá těmto ustanovením:
  - a) podání návrhu na soudní přezkum nemá automatický odkladný účinek na napadené rozhodnutí;
  - b) rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize je okamžitě vymahatelné a vyplývá z něj vyvratitelná právní domněnka, že by odklad jeho výkonu byl proti veřejnému zájmu.

Pokud je to nezbytné za účelem ochrany zájmů třetích osob, které v důsledku použití nástrojů k řešení krize nebo výkonu pravomocí k řešení krize orgánem příslušným k řešení krize nabyly v dobré víře akcie, jiné nástroje účasti, aktiva, práva či závazky instituce v režimu řešení krize, nedotýká se zrušení rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize žádných následných správních aktů nebo transakcí uzavřených dotčeným orgánem příslušným k řešení krize a založených na zrušeném rozhodnutí. V takovém případě se náprava protiprávního rozhodnutí nebo opatření orgánů příslušných k řešení krize omezuje na náhradu ztráty, kterou navrhovatel utrpěl v důsledku takového rozhodnutí nebo aktu.

Článek 86

Omezení jiných řízení

1. Aniž je dotčen čl. 82 odst. 2 písm. b), zajistí členské státy, aby běžné úpadkové řízení s institucí v režimu řešení krize nebo institucí nebo subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), o nichž bylo zjištěno, že splňují podmínky zahájení řešení krize, bylo možné zahájit pouze z podnětu orgánu příslušného k řešení krize a aby rozhodnutí zahajující běžné úpadkové řízení s institucí nebo subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) bylo možné učinit pouze se souhlasem orgánu příslušného k řešení krize.

2. Pro účely odstavce 1 členské státy zajistí, aby:

- a) příslušným orgánům a orgánům příslušným k řešení krize byl neprodleně oznámen každý návrh na zahájení běžného úpadkového řízení s institucí nebo subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) bez ohledu na to, zda je krize instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) řešena nebo zda bylo v souladu s čl. 83 odst. 4 a 5 zveřejněno rozhodnutí;
- b) o návrhu nebylo rozhodnuto, pokud nebyla učiněna oznámení podle písmene a) a nenastala jedna z těchto okolností:
  - i) orgán příslušný k řešení krize oznámil orgánům odpovědným za běžné úpadkové řízení, že nemá v úmyslu vůči instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) přijmout žádné opatření k řešení krize;
  - ii) uplynula lhůta sedmi dnů počínající dnem, kdy byla učiněna oznámení podle písmene a) tohoto odstavce.

3. Aniž je dotčeno jakékoli omezení vymáhání práv ze zajištění uložené podle článku 70, zajistí členské státy, aby orgány příslušné k řešení krize mohly v případě, že je to nezbytné pro účinné používání nástrojů a pravomocí k řešení krize, požádat soud o přerušování jakéhokoli soudního opatření nebo řízení, v němž instituce v režimu řešení krize je nebo se stane stranou, na přiměřenou dobu v souladu se sledovaným cílem.

HLAVA V

ŘEŠENÍ KRIZE NA ÚROVNI PŘEŠHRANIČNÍ SKUPINY

Článek 87

Obecné zásady přijímání rozhodnutí týkajících se více členských států

Členské státy zajistí, aby jejich orgány při přijímání rozhodnutí nebo opatření podle této směrnice, která mohou mít dopad na jeden nebo více jiných členských států, zohlednily tyto obecné zásady:

- a) při přijímání opatření k řešení krize je kladen důraz na efektivnost rozhodování a minimalizaci nákladů;
- b) rozhodnutí jsou přijímána a opatření prováděna včas a s příslušnou naléhavostí, je-li to zapotřebí;
- c) orgány příslušné k řešení krize, příslušné orgány a jiné orgány vzájemně spolupracují s cílem zajistit, aby rozhodnutí byla přijímána a opatření prováděna koordinovaně a efektivně;
- d) úlohy a odpovědnosti relevantních orgánů v jednotlivých členských státech jsou jasně vymezeny;
- e) řádně se zváží zájmy členských států, v nichž jsou usazeny mateřské podniky v Unii, a zejména dopad jakéhokoli rozhodnutí, opatření nebo nečinnosti na finanční stabilitu, fiskální zdroje, fond pro řešení krizí, systém pojištění vkladů nebo systém pro odškodnění investorů v těchto členských státech;
- f) řádně se zváží zájmy každého jednotlivého členského státu, v němž je usazen dceřiný podnik, a zejména dopad jakéhokoli rozhodnutí, opatření nebo nečinnosti na finanční stabilitu, fiskální zdroje, fond pro řešení krizí, systém pojištění vkladů nebo systém pro odškodnění investorů v těchto členských státech;
- g) řádně se zváží zájmy každého jednotlivého členského státu, v němž se nacházejí významné pobočky, a zejména dopad jakéhokoli rozhodnutí, opatření nebo nečinnosti na finanční stabilitu v těchto členských státech;

- h) řádně se zváží cíl dosáhnout rovnováhy mezi zájmy jednotlivých zúčastněných členských států a nepřipustit, aby byly nespravedlivě dotčeny nebo chráněny zájmy konkrétních členských států, včetně nespravedlivého rozložení zátěže mezi členské státy;
- i) jakákoli povinnost podle této směrnice konzultovat před rozhodnutím nebo provedením opatření s určitým orgánem znamená přinejmenším povinnost konzultovat s tímto orgánem ty prvky navrhovaného rozhodnutí nebo opatření, které mají nebo pravděpodobně budou mít:
  - i) vliv na mateřský podnik v Unii, dceřiný podnik nebo pobočku a
  - ii) vliv na stabilitu členského státu, v němž jsou mateřský podnik v Unii, dceřiný podnik nebo pobočka usazeny nebo v němž se nacházejí;
- j) při přijímání opatření k řešení krize vezmou orgány příslušné k řešení krize v úvahu plány řešení krize uvedené v článku 13 a postupují podle těchto opatření, pokud s ohledem na okolnosti případu nevyhodnotí, že účelu řešení krize bude účinněji dosaženo přijetím opatření, která v plánech řešení krize uvedena nejsou.
- k) je nutná transparentnost ve všech případech, kdy navrhované rozhodnutí nebo opatření pravděpodobně bude mít dopad na finanční stabilitu, fiskální zdroje, fond pro řešení krizí, systém pojištění vkladů nebo systém pro odškodnění investorů kteréhokoli relevantního členského státu; a
- l) uznává se, že výsledku snižujícího celkové náklady na řešení krize lze nejpravděpodobněji dosáhnout koordinací a spoluprací.

Článek 88

Kolegia k řešení krize

1. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny zřídí kolegia k řešení krize určená k výkonu úkolů uvedených v článcích 12, 13, 16, 18, 45, 91 a 92 a případně k zajištění spolupráce a koordinace s orgány příslušnými k řešení krize ve třetích zemích.

Kolegia k řešení krize zejména zajišťují rámec pro orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny, ostatní orgány příslušné k řešení krize a případně dotčené příslušné orgány a dotčené orgány vykonávající dohled na konsolidovaném základě za účelem výkonu těchto úkolů:

- a) výměny informací relevantních pro vypracování skupinových plánů řešení krize, pro výkon přípravných a preventivních pravomocí vůči skupinám a pro řešení na úrovni skupiny;
- b) vypracování skupinových plánů řešení krize podle článků 12 a 13;
- c) posouzení způsobilosti skupin k řešení krize podle článku 16;
- d) výkonu pravomocí s cílem řešit nebo odstranit překážky způsobilosti skupin k řešení krize podle článku 18;
- e) rozhodnutí o potřebě zavést program řešení krize na úrovni skupiny podle článku 91 nebo 92;
- f) dosažení dohody o programu řešení krize na úrovni skupiny navrženého podle článku 91 nebo 92;
- g) koordinace zveřejňování strategií a programů řešení krize na úrovni skupiny;
- h) koordinace používání mechanismů financování zřízených podle hlavy VII;

- i) stanovení minimálních požadavků pro skupiny na konsolidované úrovni a na úrovni dceřiných podniků podle článku 45.

Kolegia k řešení krize mohou být dále využita jako fóra pro projednání jakýchkoli otázek souvisejících s řešením krize na úrovni přeshraniční skupiny.

2. Členy kolegia k řešení krize jsou:

- a) orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny;
- b) orgány příslušné k řešení krize v každém členském státě, v němž je usazen dceřiný podnik podléhající dohledu na konsolidovaném základě;
- c) orgány příslušné k řešení krize v členských státech, v nichž je usazen mateřský podnik jedné nebo více institucí skupiny, který je subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. d);
- d) orgány příslušné k řešení krize v členských státech, v nichž se nacházejí významné pobočky;
- e) orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě a příslušné orgány členských států, pokud je členem kolegia k řešení krize jejich orgán příslušný k řešení krize. Pokud příslušným orgánem členského státu není jeho centrální banka, může příslušný orgán rozhodnout, že jej bude doprovázet zástupce centrální banky daného členského státu;
- f) příslušná ministerstva, pokud těmito ministerstvy nejsou orgány příslušné k řešení krize, které jsou členy kolegia k řešení krize;
- g) orgán, který je odpovědný za systém pojištění vkladů členského státu, pokud je členem kolegia k řešení krize orgán příslušný k řešení krize v uvedeném členském státě;
- h) EBA, s výhradou odstavce 4.

3. Má-li mateřský podnik nebo instituce usazené v Unii dceřinou instituci nebo pobočku, která by byla považována za významnou, kdyby se nacházela v Unii, ve třetích zemích, mohou být orgány příslušné k řešení krize v těchto třetích zemích na vlastní žádost přizvány k účasti v kolegiu k řešení krize ve funkci pozorovatele, pokud podléhají požadavkům na důvěrnost, které jsou podle názoru orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny rovnocenné požadavkům stanoveným v článku 98.

4. EBA přispívá k podpoře a sledování účinného, účelného a jednotného fungování kolegií k řešení krize, přičemž zohledňuje mezinárodní normy. EBA je za tímto účelem přizván k účasti na zasedáních kolegia k řešení krize. EBA nemá žádná hlasovací práva potud, pokud se v kolegiích k řešení krize koná hlasování.

5. Kolegiu k řešení krize předsedá orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny. V této funkci:

- a) po konzultaci s ostatními členy kolegia určuje písemná ujednání a postupy pro fungování kolegia k řešení krize;
- b) koordinuje veškeré činnosti kolegia k řešení krize;
- c) svolává všechna zasedání kolegia a předsedá jim a předem všechny členy kolegia plně informuje o organizaci zasedání kolegia k řešení krize, o hlavních projednávaných otázkách a o bodech pořadu jednání;
- d) oznamuje členům kolegia k řešení krize veškerá plánovaná zasedání tak, aby mohli požádat o účast na těchto zasedáních;

- e) rozhoduje, kteří členové a pozorovatelé budou pozváni k účasti na konkrétních zasedáních kolegia k řešení krize, na základě konkrétních potřeb a při zohlednění důležitosti projednávané otázky pro tyto členy a pozorovatele, zejména potenciálního dopadu na finanční stabilitu v dotčených členských státech;
- f) průběžně a včas všechny členy kolegia informuje o rozhodnutích a výsledcích těchto zasedání.

Členové účastníci se kolegia k řešení krize úzce spolupracují.

Bez ohledu na první pododstavec písm. e) jsou orgány příslušné k řešení krize oprávněny účastnit se zasedání kolegia k řešení krize, kdykoli jsou na pořadu jednání záležitosti podléhající společnému rozhodování nebo týkající se subjektu skupiny, který se nachází v jejich členském státě.

6. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny nejsou povinny zřizovat kolegium k řešení krize, pokud jiné skupiny nebo kolegia vykonávají stejné funkce a plní stejné úkoly, jako jsou ty, které uvádí tento článek, a splňují všechny podmínky a postupy stanovené v tomto článku a v článku 90, včetně podmínek a postupů týkajících se členství a účasti v kolegiích k řešení krize. V tom případě se veškeré odkazy na kolegia k řešení krize v této směrnici rovněž považují za odkazy na tyto jiné skupiny nebo kolegia.

7. EBA vypracuje návrhy regulačních norem k upřesnění běžného fungování kolegií k řešení krize za účelem plnění úkolů uvedených v odstavcích 1, přičemž zohlední mezinárodní normy.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 89

Evropská kolegia k řešení krize

1. Pokud má instituce třetí země nebo mateřský podnik třetí země dceřiné instituce v Unii usazené ve dvou nebo více členských státech nebo pokud jsou nejméně dvě pobočky v Unii považovány za významné dvěma nebo více členskými státy, zřídí orgány příslušné k řešení krize v členských státech, v nichž jsou tyto dceřiné instituce v Unii usazeny nebo, v nichž se nacházejí tyto významné pobočky, evropské kolegium k řešení krize.

2. Evropské kolegium k řešení krize vykonává funkce a plní úkoly uvedené v článku 88 ve vztahu k dceřiným institucím, a pokud jsou tyto úkoly relevantní, k pobočkám.

3. Pokud jsou dceřiné podniky v Unii v držení finanční holdingové společnosti usazené v Unii v souladu s čl. 127 odst. 3 třetím pododstavcem směrnice 2013/36/EU nebo pokud jsou zde významné pobočky takové finanční holdingové společnosti, předseda evropskému kolegiu k řešení krize orgán příslušný k řešení krize v členském státě, v němž je umístěn orgán vykonávající dohled na konsolidovaném základě pro účely dohledu na konsolidovaném základě podle uvedené směrnice.

Pokud se první pododstavec nepoužije, předsedajícího nominují a dohodnou se na něm členové evropského kolegia k řešení krize.

4. Členské státy mohou po vzájemné dohodě všech příslušných stran upustit od požadavku zřídit evropské kolegium k řešení krize, pokud jiné skupiny nebo kolegia, včetně kolegia k řešení krize zřízeného podle článku 88, vykonávají stejné funkce a plní stejné úkoly, jako jsou ty, které uvádí tento článek, a splňují všechny podmínky a postupy stanovené v tomto článku a v článku 90, včetně podmínek a postupů týkajících se členství a účasti v evropských kolegiích k řešení krize. V tom případě se veškeré odkazy na evropská kolegia k řešení krize v této směrnici rovněž považují za odkazy na tyto jiné skupiny nebo kolegia.

5. S výhradou odstavců 3 a 4 tohoto článku evropské kolegium k řešení krize v ostatních aspektech funguje v souladu s článkem 88.

Článek 90

Výměna informací

1. S výhradou článku 84 si orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány vzájemně na vyžádání poskytují veškeré informace relevantní pro plnění svých úkolů podle této směrnice.

2. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny koordinuje tok veškerých příslušných informací mezi orgány příslušnými k řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny zejména orgánům příslušným k řešení krize v jiných členských státech včas poskytuje veškeré relevantní informace s cílem usnadnit plnění úkolů uvedených v čl. 88 odst. 1 druhém pododstavci písm. b) až i).

3. Na základě žádosti o informace poskytnuté orgánem třetí země příslušným k řešení krize si orgán příslušný k řešení krize vyžádá souhlas orgánu třetí země příslušného k řešení krize k dalšímu předání těchto informací, ledaže orgán třetí země příslušný k řešení krize již s dalším předáním těchto informací souhlasil.

Orgány příslušné k řešení krize nejsou povinny předávat informace poskytnuté orgánem třetí země příslušným k řešení krize, pokud tento orgán s jejich dalším předáním nesouhlasil.

4. Orgány příslušné k řešení krize sdílejí informace s příslušným ministerstvem, pokud se tyto informace týkají rozhodnutí nebo záležitosti, u kterých se vyžaduje, aby byly oznámeny příslušnému ministerstvu, konzultovány s ním nebo aby k nim toto ministerstvo dalo souhlas, nebo které mohou mít dopady na veřejné finance.

Článek 91

Řešení krize na úrovni skupiny zahrnující dceřiný podnik skupiny

1. Pokud orgán příslušný k řešení krize rozhodne, že instituce nebo jakýkoli subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d), jež jsou dceřiným podnikem skupiny, splňují podmínky uvedené v článku 32 nebo 33, oznámí tento orgán orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny, pokud se jedná o jiný orgán, orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě a členům kolegia k řešení krize pro dotčenou skupinu neprodleně tyto informace:

a) rozhodnutí, že instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) splňuje podmínky uvedené v článku 32 nebo 33;

b) opatření k řešení krize nebo jiná opatření v případě platební neschopnosti, která uvedený orgán příslušný k řešení krize považuje pro danou instituci nebo daný subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) za vhodná.

2. Po obdržení oznámení podle odstavce 1 orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny po konzultaci s ostatními členy příslušného kolegia k řešení krize posoudí pravděpodobný dopad opatření k řešení krize nebo jiných opatření oznámených podle odst. 1 písm. b) na skupinu a subjekty skupiny v jiných členských státech, a zejména zda by opatření k řešení krize nebo jiná opatření pravděpodobně vedla ke splnění podmínek zahájení řešení krize ve vztahu k subjektu skupiny v jiném členském státě.

3. Pokud orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny po konzultaci s ostatními členy kolegia k řešení krize usoudí, že by opatření k řešení krize nebo jiná opatření oznámená podle odst. 1 písm. b) tohoto článku pravděpodobně nevedla ke splnění podmínek stanovených v článku 32 nebo 33 ve vztahu k subjektu skupiny v jiném členském státě, může orgán příslušný k řešení krize dané instituce nebo daného subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) přijmout opatření k řešení krize nebo jiná opatření, která oznámil podle odst. 1 písm. b) tohoto článku.

4. Pokud orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny po konzultaci s ostatními členy kolegia k řešení krize usoudí, že by opatření k řešení krize nebo jiná opatření oznámená podle odst. 1 písm. b) tohoto článku pravděpodobně vedla ke splnění podmínek stanovených v článku 32 nebo 33 ve vztahu k subjektu skupiny v jiném členském státě, navrhne do 24 hodin po obdržení oznámení podle odstavce 1 program řešení krize na úrovni skupiny a předloží jej kolegiu k řešení krize. Tato lhůta 24 hodin může být prodloužena se souhlasem orgánu příslušného k řešení krize, který učinil oznámení uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

5. Pokud orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny k žádnému úsudku nedorazí, do 24 hodin od přijetí oznámení podle odstavce 1 nebo do uplynutí delší lhůty, která byla dohodnuta, může orgán příslušný k řešení krize, který učinil oznámení uvedené v odstavci 1, přijmout opatření k řešení krize nebo jiná opatření, která oznámil podle odst. 1 písm. b).

6. Program řešení krize na úrovni skupiny podle odstavce 4:

- a) vezme v úvahu plány řešení krize uvedené v článku 13 a postupuje podle nich, pokud orgány příslušné k řešení krize s ohledem na okolnosti případu nevyhodnotí, že účelu řešení krize bude účinněji dosaženo přijetím opatření, která v plánech řešení krize uvedena nejsou;
- b) uvádí opatření k řešení krize, jež by měly přijmout relevantní orgány příslušné k řešení krize ve vztahu k mateřskému podniku v Unii nebo konkrétním subjektům skupiny s cílem dosáhnout účelu řešení krize stanoveného v článku 31 a dodržet zásady řešení krize uvedené v článku 34;
- c) specifikuje, jak by uvedená opatření k řešení krize měla být koordinována;
- d) vypracuje finanční plán, který zohlední skupinový plán řešení krize, zásady sdílení odpovědnosti stanovené v souladu s čl. 12 odst. 3 písm. f) a vzájemné využití uvedené v článku 107.

7. S výhradou odstavce 8 má program řešení krize na úrovni skupiny formu společného rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny a orgánů příslušných k řešení krize, které jsou odpovědné za dceřiné podniky, na něž se daný program vztahuje.

Na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize může EBA pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 písm. c) nařízení (EU) č. 1093/2010.

8. Jestliže kterýkoli orgán příslušný k řešení krize nesouhlasí s programem řešení krize na úrovni skupiny navrženým orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny nebo se od tohoto programu odchýlí nebo usoudí, že z důvodů finanční stability musí ve vztahu k instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) přijmout nezávislá opatření k řešení krize nebo jiná opatření než opatření navrhovaná v uvedeném programu, uvede podrobné důvody nesouhlasu nebo důvody odchýlení se od programu řešení krize na úrovni skupiny, oznámí tyto důvody orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny a ostatním orgánům příslušným k řešení krize, na které se program řešení krize na úrovni skupiny vztahuje, a informuje je o opatřeních, jež přijme. Při uvádění důvodů svého nesouhlasu tento orgán zváží plány řešení krize uvedené v článku 13, možný dopad na finanční stabilitu v dotčených členských státech a možné účinky opatření na jiné části skupiny.

9. Orgány příslušné k řešení krize, které nevyjádřily nesouhlas podle odstavce 8, mohou dosáhnout společného rozhodnutí ohledně programu řešení krize na úrovni skupiny, který se vztahuje na subjekty skupiny v jejich členském státě.

10. Společné rozhodnutí podle odstavce 7 nebo 9 a rozhodnutí přijatá orgány příslušnými k řešení krize v případě, že neexistuje společné rozhodnutí podle odstavce 8, se považují za definitivní a musí být uplatňována orgány příslušnými k řešení krize v dotčených členských státech.

11. Orgány provedou veškerá opatření podle tohoto článku neprodleně a s patřičným ohledem na naléhavost situace.
12. Není-li zaveden program řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize přijmou ve vztahu k jakémukoli subjektu skupiny opatření k řešení krize, tyto orgány úzce spolupracují s kolegiem k řešení krize s cílem dosáhnout koordinované strategie řešení krize pro všechny subjekty skupiny, jež jsou v selhání nebo jejichž selhání je pravděpodobné.
13. Orgány příslušné k řešení krize, které ve vztahu k jakémukoli subjektu skupiny přijmou jakákoli opatření k řešení krize, o uvedených opatřeních a jejich uplatňování pravidelně a úplně informují členy kolegia k řešení krize.

Článek 92

Řešení krize na úrovni skupiny

1. Pokud orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny rozhodne, že mateřský podnik v Unii, za nějž je odpovědný, splňuje podmínky uvedené v článku 32 nebo 33, neprodleně oznámí orgánu vykonávajícímu dohled na konsolidovaném základě, pokud se jedná o jiný orgán, a ostatním členům kolegia k řešení krize pro dotčenou skupinu informace uvedené v čl. 91 odst. 1 písm. a) a b).

Opatření k řešení krize nebo opatření v případě platební neschopnosti pro účely čl. 91 odst. 1 písm. b) mohou zahrnovat zavedení programu řešení krize na úrovni skupiny vypracovaného podle čl. 91 odst. 6 za jakékoli z těchto okolností:

- a) opatření k řešení krize nebo jiná opatření na úrovni mateřského podniku oznámená v souladu s čl. 91 odst. 1 písm. b) pravděpodobně povedou ke splnění podmínek stanovených v článku 32 nebo 33 ve vztahu k subjektu skupiny v jiném členském státě;
- b) opatření k řešení krize nebo jiná opatření na úrovni mateřského podniku nestačí ke stabilizaci situace nebo pravděpodobně nezajistí optimální výsledek;
- c) jeden nebo více dceřiných podniků splňuje podmínky uvedené v článku 32 nebo 33 podle zjištění orgánů příslušných k řešení krize, které jsou za tyto dceřiné podniky odpovědné; nebo
- d) z opatření k řešení krize nebo jiných opatření na úrovni skupiny budou mít dceřiné podniky skupiny prospěch způsobem, který zajišťuje vhodnost programu řešení krize na úrovni skupiny.

2. Pokud opatření navrhovaná orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny podle odstavce 1 nezahrnují program řešení krize na úrovni skupiny, přijme tento orgán své rozhodnutí po konzultaci s členy kolegia k řešení krize.

Rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny zohlední:

- a) plány řešení krize uvedené v článku 13 a dodržuje je, pokud orgány příslušné k řešení krize s ohledem na okolnosti případu nevyhodnotí, že účelu řešení krize bude účinněji dosaženo přijetím opatření, která v plánech řešení krize uvedena nejsou;
- b) finanční stabilitu v dotčených členských státech.

3. Pokud opatření navrhovaná orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny podle odstavce 1 zahrnují program řešení krize na úrovni skupiny, musí mít tento program formu společného rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny a orgánů příslušných k řešení krize, které jsou odpovědné za dceřiné podniky, na něž se daný program vztahuje.

Na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize může EBA pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 písm. c) nařízení (EU) č. 1093/2010.

4. Jestliže kterýkoli orgán příslušný k řešení krize nesouhlasí s programem řešení krize na úrovni skupiny navrženým orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny nebo se od tohoto programu odchýlí nebo usoudí, že z důvodů finanční stability musí ve vztahu k instituci nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) přijmout nezávislá opatření k řešení krize nebo jiná opatření než opatření navrhovaná v uvedeném programu, uvede podrobné důvody nesouhlasu nebo důvody odchýlení se od programu řešení krize na úrovni skupiny, oznámí tyto důvody orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny a ostatním orgánům příslušným k řešení krize, na které se program řešení krize na úrovni skupiny vztahuje, a informuje je o opatřeních, jež hodlá přijmout. Při uvádění důvodů svého nesouhlasu tento orgán zváží plány řešení krize uvedené v článku 13, možný dopad na finanční stabilitu v dotčených členských státech a možné účinky opatření na jiné části skupiny.

5. Orgány příslušné k řešení krize, které nevyjádřily nesouhlas s programem řešení krize na úrovni skupiny podle odstavce 4, mohou dosáhnout společného rozhodnutí ohledně programu řešení krize na úrovni skupiny, který se vztahuje na subjekty skupiny v jejich členském státě.

6. Společné rozhodnutí podle odstavce 3 nebo 5 a rozhodnutí přijatá orgány příslušnými k řešení krize v případě, že neexistuje společné rozhodnutí podle odstavce 4, se považují za definitivní a musí být uplatňována orgány příslušnými k řešení krize v dotčených členských státech.

7. Orgány provedou veškerá opatření podle tohoto článku neprodleně a s patřičným ohledem na naléhavost situace.

Není-li zaveden program řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize přijmou ve vztahu k jakémukoli subjektu skupiny opatření k řešení krize, spolupracují tyto orgány úzce v kolegiu k řešení krize s cílem dosáhnout koordinované strategie řešení krize pro všechny dotčené subjekty skupiny.

Orgány příslušné k řešení krize, které ve vztahu k jakémukoli subjektu skupiny přijmou opatření k řešení krize, o uvedených opatřeních a jejich uplatňování pravidelně a úplně informují členy kolegia k řešení krize.

HLAVA VI

VZTAHY SE TŘETÍMI ZEMĚMI

Článek 93

Dohody se třetími zeměmi

1. V souladu s článkem 218 Smlouvy o fungování EU může Komise předložit Radě návrhy na sjednání dohod s jednou nebo více třetími zeměmi o způsobech spolupráce mezi orgány příslušnými k řešení krize a relevantními orgány třetích zemí mimo jiné za účelem sdílení informací souvisejících s plánováním ozdravných postupů a řešení krize ve vztahu k institucím, finančním institucím, mateřským podnikům a institucím třetích zemí v těchto situacích:

- a) v případech, kdy má mateřský podnik třetí země dceřiné instituce nebo pobočky, pokud jsou tyto pobočky považovány za významné, ve dvou nebo více členských státech;
- b) v případech, kdy má mateřský podnik usazený v členském státě, který má dceřiný podnik nebo významnou pobočku alespoň v jednom dalším členském státě, jednu nebo více dceřiných institucí ve třetích zemích;
- c) v případech, kdy má instituce usazená v členském státě, která má mateřský podnik, dceřiný podnik nebo významnou pobočku alespoň v jednom dalším členském státě, jednu nebo více poboček v jedné nebo více třetích zemích.

2. Dohody uvedené v odstavci 1 usilují zejména o ustavení postupů a ujednání mezi orgány příslušnými k řešení krize a relevantními orgány třetích zemí za účelem spolupráce při provádění některých nebo všech úkolů a výkonu některých nebo všech pravomocí uvedených v článku 97.

3. Dohody uvedené v odstavci 1 nesmějí obsahovat ustanovení týkající se jednotlivých institucí, finančních institucí, mateřských podniků nebo institucí třetích zemí.

4. Členské státy mohou se třetí zemí uzavírat dvoustranné dohody o záležitostech uvedených v odstavcích 1 a 2 do doby, než vstoupí v platnost dohoda podle odstavce 1 s touto třetí zemí, pokud tyto dvoustranné dohody nejsou neslučitelné s touto hlavou.

Článek 94

Uznání a vymáhání postupů třetích zemí k řešení krize

1. Tento článek se použije na postupy třetích zemí k řešení krize, pokud a dokud nevstoupí v platnost mezinárodní dohoda podle čl. 93 odst. 1 s dotyčnou třetí zemí. Použije se i poté, co mezinárodní dohoda podle čl. 93 odst. 1 s příslušnou třetí zemí vstoupí v platnost, v té míře, ve které není uznávání a vymáhání postupů třetích zemí v uvedené dohodě upraveno.

2. Existuje-li evropské kolegium k řešení krize zřízené v souladu s článkem 89, přijme společné rozhodnutí, zda uzná, s výhradou článku 95, postupy třetích zemí k řešení krize týkající se instituce třetí země nebo mateřského podniku, které:

- a) mají dceřiné instituce v Unii usazené ve dvou nebo více členských státech nebo pobočky v Unii nacházející se ve dvou nebo více členských státech a považované těmito státy za významné;
- b) mají aktiva, práva nebo závazky ve dvou nebo více členských státech nebo se jejich aktiva, práva nebo závazky řídí právem těchto členských států.

Je-li dosaženo společného rozhodnutí o uznání postupů třetí země k řešení krize, usilují vnitrostátní orgány příslušné k řešení krize o vymáhání těchto uznaných postupů třetí země k řešení krize v souladu s vnitrostátním právem.

3. Pokud orgány příslušné k řešení krize, které tvoří evropské kolegium k řešení krize, nedospějí ke společnému rozhodnutí nebo pokud evropské kolegium k řešení krize neexistuje, rozhodne každý dotčený orgán příslušný k řešení krize sám, zda uzná a bude vymáhat, s výhradou článku 95, postupy třetích zemí k řešení krize týkající se instituce třetí země nebo mateřského podniku třetí země.

Toto rozhodnutí náležitě zvaží zájmy všech jednotlivých členských států, v nichž instituce nebo mateřský podnik třetí země působí, a zejména možný dopad uznání a vymáhání postupů třetí země k řešení krize na další části skupiny a na finanční stabilitu v těchto členských státech.

4. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize byly minimálně zmocněny:

a) vykonávat pravomoci k řešení krize, pokud jde o:

- i) aktiva instituce třetí země nebo mateřského podniku třetí země, jež se nacházejí v jejich členském státě nebo jež se řídí právem jejich členského státu;

- ii) práva nebo závazky instituce třetí země, pokud jsou zaúčtovány pobočkou v Unii v jejich členském státě, pokud se řídí právem jejich členského státu nebo pokud jsou nároky týkající se těchto práv a závazků vymahatelné v jejich členském státě;
  - b) provést – nebo požadovat po jiné osobě, aby provedla – převod akcií nebo nástrojů účasti v dceřiné instituci v Unii usazené v určujícím členském státě;
  - c) vykonat pravomoci uvedené v článcích 69, 70 nebo 71 ve vztahu k právům jakékoli strany smlouvy se subjektem podle odstavce 2 tohoto článku, pokud jsou tyto pravomoci nezbytné k vymáhání postupů třetích zemí k řešení krize; a
  - d) učinit nevymahatelným jakékoli právo ukončit, likvidovat nebo urychlit smlouvy, které uzavřely, nebo postihnout smluvní práva, která mají subjekty uvedené v odstavci 2 a jiné subjekty skupiny, pokud toto právo vzniká na základě opatření k řešení krize přijatého ve vztahu k třetí instituci nebo mateřskému podniku těchto subjektů nebo jiným subjektům skupiny, ať už přímo orgánem třetí země příslušným k řešení krize, nebo jinak podle právních nebo regulačních požadavků týkajících se mechanismů k řešení krizí v uvedené zemi, za předpokladu, že jsou nadále plněny podstatné povinnosti podle smlouvy, včetně povinnosti platby a plnění, jakož i poskytování zajištění.
5. Orgány příslušné k řešení krize mohou, je-li to nezbytné ve veřejném zájmu, přijmout opatření k řešení krize ve vztahu k mateřskému podniku, pokud relevantní orgán třetí země shledá, že instituce se sídlem v uvedené třetí zemi splňuje podmínky zahájení řešení krize podle jejího práva. K tomuto účelu zajistí členské státy, aby byly orgány příslušné k řešení krize zmocněny využít jakoukoli pravomoc k řešení krize vůči tomuto mateřskému podniku, a použije se článek 68.
6. Uznáním a vymáháním postupů třetích zemí k řešení krize nejsou dotčena žádná běžná úpadková řízení podle použitelného vnitrostátního práva, případně v souladu s touto směrnicí.

Článek 95

Právo zamítnout uznání nebo vymáhání postupů třetích zemí k řešení krize

Orgán příslušný k řešení krize může, a to po konzultaci s jinými orgány příslušnými k řešení krize, pokud bylo ustaveno evropské kolegium k řešení krize, v souladu s článkem 89, odmítnout uznat nebo vymáhat postupy třetích zemí k řešení krize podle čl. 94 odst. 2, jestliže se domnívá, že:

- a) postupy třetích zemí k řešení krize by měly nepříznivý dopad na finanční stabilitu členského státu, ve kterém se orgán příslušný k řešení krize nachází, nebo se domnívá, že by tyto postupy měly nepříznivý dopad na finanční stabilitu v jiném členském státě;
- b) za účelem dosažení jednoho nebo více účelů řešení krize ve vztahu k pobočce v Unii je nezbytné nezávislé opatření k řešení krize podle článku 96;
- c) věřitelům, včetně zejména vkladatelů nacházejících se nebo příslušných k výplatě v členském státě, by se podle vnitrostátních postupů třetích zemí k řešení krize nedostalo stejného zacházení jako věřitelům a vkladatelům z třetí země s podobnými zákonnými právy;
- d) uznání nebo vymáhání postupů třetích zemí k řešení krize by mělo pro členský stát závažné fiskální důsledky; nebo
- e) účinky takového uznání nebo vymáhání by byly v rozporu s vnitrostátním právem.

Článek 96

Řešení krize poboček v Unii

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly nezbytné pravomoci jednat ve vztahu k pobočce v Unii, na kterou se buď nevztahují jakékoli postupy třetích zemí k řešení krize, nebo se na ni vztahují postupy třetích zemí a současně nastane jedna z okolností uvedených v článku 95.

Členské státy zajistí, aby se na výkon těchto pravomocí vztahoval článek 68.

2. Členské státy zajistí, aby pravomoci požadované v odstavci 1 mohly vykonávat orgány příslušné k řešení krize, pokud se orgán příslušný k řešení krize domnívá, že opatření je nezbytné ve veřejném zájmu a je splněna jedna nebo více těchto podmínek:

- a) pobočka v Unii již neplní nebo pravděpodobně nesplní podmínky stanovené vnitrostátním právem pro povolení a působení v uvedeném členském státě a není pravděpodobné, že by jakékoli opatření soukromého sektoru, dohledu nebo příslušné třetí země v přiměřené lhůtě obnovilo plnění požadavků pobočkou nebo dokázalo zabránit selhání;
- b) instituce třetí země není podle názoru orgánu příslušného k řešení krize schopna či ochotna nebo pravděpodobně nebude schopna plnit své závazky vůči věřitelům v Unii nebo závazky, které vytvořila nebo zaúčtovala pobočka, v okamžiku jejich splatnosti a orgán příslušný k řešení krize je přesvědčen, že pokud jde o uvedenou instituci třetí země, nejsou nebo v přiměřené lhůtě nebudou zahájeny žádné postupy třetích zemí k řešení krize ani úpadkové řízení;
- c) relevantní orgán třetí země zahájil postupy třetí země k řešení krize ve vztahu k instituci třetí země nebo oznámil orgánu příslušnému k řešení krize svůj záměr takový postup zahájit.

3. Pokud orgán příslušný k řešení krize učiní nezávislé opatření ve vztahu k pobočce v Unii, přihlédne k účelu řešení krize a přijme opatření v souladu s těmito zásadami a požadavky, jestliže jsou relevantní:

- a) zásadami stanovenými v článku 34;
- b) požadavky na použití nástrojů k řešení krize podle hlavy IV kapitoly III.

Článek 97

Spolupráce s orgány třetích zemí

1. Tento článek se použije na spolupráci s třetí zemí, pokud a dokud nevstoupí v platnost mezinárodní dohoda s ní uvedená v čl. 93 odst. 1. Použije se i poté, co mezinárodní dohoda podle čl. 93 odst. 1 s příslušnou třetí zemí vstoupí v platnost, v té míře, ve které není předmět tohoto článku v uvedené dohodě upraven.

2. EBA může uzavřít nezávazná rámcová ujednání o spolupráci s těmito relevantními orgány třetích zemí:

- a) v případech, kdy je dceřiná instituce v Unii usazená ve dvou nebo více členských státech, s relevantními orgány třetí země, kde je usazen mateřský podnik nebo společnost uvedená v čl. 1 odst. 1 písm. c) a d);
- b) v případech, kdy má instituce třetí země pobočky v Unii ve dvou nebo více členských státech, s relevantním orgánem třetí země, ve které je uvedená instituce usazena;

c) v případech, kdy má mateřský podnik nebo společnost podle čl. 1 odst. 1 písm. c) a d) usazené v členském státě s dceřinou institucí nebo významnou pobočkou v jiném členském státě také jednu nebo více dceřiných institucí ve třetích zemích, s relevantními orgány třetích zemí, kde jsou uvedené dceřiné instituce usazený;

d) v případech, kdy instituce s dceřinou institucí nebo významnou pobočkou v jiném členském státě zřídila jednu nebo více poboček v jedné nebo více třetích zemích, s relevantními orgány třetích zemí, v nichž se uvedené pobočky nacházejí.

Ujednání uvedená v tomto odstavci nesmějí obsahovat ustanovení týkající se konkrétních institucí. Uvedená ujednání nesmějí ukládat členským státům právní povinnosti.

3. Rámcová ujednání o spolupráci uvedená v odstavci 2 stanoví postupy a ujednání mezi zúčastněnými orgány pro sdílení informací nezbytných pro provádění některých nebo všech z následujících úkolů a pro výkon některých nebo všech z následujících pravomocí a pro jejich spolupráci při uvedených činnostech, pokud jde o instituce uvedené v odst. 2 písm. a) až d) nebo skupiny, jež takové instituce zahrnují:

a) vypracování plánů řešení krize v souladu s články 10 až 13 a podobnými požadavky podle práva relevantních třetích zemí;

b) posouzení způsobilosti takových institucí a skupin k řešení krize v souladu s články 15 a 16 a podobnými požadavky podle práva relevantních třetích zemí;

c) použití pravomocí k řešení krize nebo odstranění překážek způsobilosti k řešení krize podle článků 17 a 18 a případných podobných pravomocí podle práva relevantních třetích zemí;

d) použití opatření včasného zásahu podle článku 27 a podobných pravomocí podle práva relevantních třetích zemí;

e) použití nástrojů k řešení krize a výkon pravomocí k řešení krize a podobných pravomocí, jež mohou vykonávat relevantní orgány třetí země.

4. Příslušné orgány nebo případně orgány příslušné k řešení krize uzavřou nezávazná ujednání o spolupráci s relevantními orgány třetích zemí uvedenými v odstavci 2 v souladu s rámcovým ujednáním EBA.

Tento článek nebrání členským státům nebo jejich příslušným orgánům v uzavírání dvoustranných či mnohostranných ujednání s třetími zeměmi v souladu s článkem 33 nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. Ujednání o spolupráci uzavřená mezi orgány příslušnými k řešení krize v členských státech a třetích zemích podle tohoto článku mohou obsahovat ustanovení o těchto záležitostech:

a) výměna informací nezbytných pro vypracování a vedení plánů řešení krize;

b) konzultace a spolupráce při vypracování plánů řešení krize, včetně zásad pro výkon pravomocí podle článků 94 a 96 a podobných pravomocí podle práva relevantních třetích zemí;

c) výměny informací nezbytných pro použití nástrojů k řešení krize a pro výkon pravomocí k řešení krize a podobných pravomocí podle práva relevantních třetích zemí;

- d) včasné varování nebo včasná konzultace stran ujednání o spolupráci před přijetím jakéhokoli významného opatření podle této směrnice nebo relevantního práva třetí země, jímž by byla dotčena instituce nebo skupina, které se ujednání týká;
  - e) koordinace komunikace s veřejností v případě společných opatření k řešení krize;
  - f) postupy a ujednání pro výměnu informací a spolupráci podle písmen a) až e), případně včetně ustavení a fungování skupin krizového řízení.
6. Členské státy oznámí orgánu EBA veškerá ujednání o spolupráci, která podle tohoto článku uzavřely orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány.

Článek 98

Výměna důvěrných informací

1. Členské státy zajistí, aby si orgány příslušné k řešení krize, příslušné orgány a příslušná ministerstva vyměňovaly důvěrné informace, včetně ozdravných plánů, s relevantními orgány třetích zemí pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) uvedené orgány třetích zemí podléhají požadavkům na služební tajemství a souvisejícím normám, jež jsou podle názoru všech dotčených orgánů považovány alespoň za rovnocenné požadavkům uloženým podle článku 84.

Pokud se výměna informací týká osobních údajů, řídí se nakládání s těmito osobními údaji a jejich předávání orgánům třetích zemí platným právem Unie a vnitrostátním právem v oblasti ochrany údajů;

- b) tyto informace jsou nezbytné k tomu, aby relevantní orgány třetích zemí plnily své funkce řešení krize podle vnitrostátního práva, jež jsou srovnatelné s funkcemi podle této směrnice, a s výhradou písmene a) tohoto odstavce nejsou používány pro jakékoli jiné účely.

2. Pokud důvěrné informace pocházejí z jiného členského státu, mohou orgány příslušné k řešení krize, příslušné orgány a příslušná ministerstva sdělit uvedené informace relevantním orgánům třetích zemí pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) relevantní orgán členského státu, odkud informace pocházejí (dále jen „orgán původu informací“), souhlasí s jejich sdělením;
- b) informace se sdělují pouze pro účely povolené orgánem původu informací.

3. Pro účely tohoto článku se za důvěrné informace považují informace, jež podléhají požadavkům na důvěrnost podle práva Unie.

HLAVA VII

MECHANISMY FINANCOVÁNÍ

Článek 99

Evropský systém mechanismů financování

Zřizuje se Evropský systém mechanismů financování, který se skládá z:

- a) vnitrostátních mechanismů financování ustavených podle článku 100;
- b) půjček mezi vnitrostátními mechanismy financování, jak je uvedeno v článku 106;

- c) vzájemného využívání vnitrostátních mechanismů financování v případě řešení krize na úrovni skupiny, jak je uvedeno v článku 107.

Článek 100

Požadavek ustavit mechanismus financování k řešení krizí

1. Členské státy ustaví jeden nebo více mechanismů financování pro zajištění účinného používání nástrojů a pravomocí k řešení krize orgánem příslušným k řešení krize.

Členské státy zajistí, aby využití mechanismů financování mohl zahájit určený veřejný orgán nebo orgán, jemuž byly svěřeny pravomoci v oblasti veřejné správy.

Mechanismy financování se použijí pouze v souladu s účelem řešení krize a se zásadami řešení krize stanovenými v článcích 31 a 34.

2. Členské státy mohou stejnou správní strukturu, jakou mají jejich mechanismy financování, použít i pro účely svého systému pojištění vkladů.

3. Členské státy zajistí, aby v mechanismu financování byly k dispozici odpovídající finanční zdroje.

4. Pro účel uvedený v odstavci 3 by mechanismy financování měly zejména mít pravomoc:

- a) získávat příspěvky předem, jak je uvedeno v článku 103, aby dosáhly cílové úrovně stanovené v článku 102;
- b) získávat mimořádné následné příspěvky, jak je uvedeno v článku 104, pokud příspěvky uvedené v písmeni a) nejsou dostatečné; a
- c) uzavírat smlouvy o půjčce a jiných formách podpory, jak je uvedeno v článku 105.

5. S výjimkou případů povolených podle odstavce 6 ustaví každý členský stát vnitrostátní mechanismus financování prostřednictvím fondu, jehož použití pro účely stanovené v čl. 101 odst. 1 může zahájit orgán příslušný k řešení krize.

6. Bez ohledu na odstavce 5 tohoto článku může členský stát ke splnění svých povinností podle odstavce 1 tohoto článku ustavit vnitrostátní mechanismus financování prostřednictvím povinných příspěvků institucí povolených na jeho území; tyto příspěvky musí být založeny na kritériích stanovených v čl. 103 odst. 7 a nesmějí být drženy ve fondu ovládaném jeho orgánem příslušným k řešení krize a musí být splněny všechny tyto podmínky:

- a) částka získaná z příspěvků je alespoň rovna výši požadované podle článku 102;
- b) orgán příslušný k řešení krize v daném členském státě má nárok na částku, která je rovna výši těchto příspěvků, přičemž členský stát dá tuto částku orgánu příslušnému k řešení krize na jeho žádost okamžitě k dispozici a uvedený orgán ji použije výhradně pro účely stanovené v článku 101;
- c) členský stát oznámí Komisi své rozhodnutí využít možnosti strukturovat mechanismus financování v souladu s tímto odstavcem;
- d) členský stát oznámí Komisi částku uvedenou v písmeni b) přinejmenším jednou ročně; a
- e) není-li v tomto odstavci stanoveno jinak, dodržuje mechanismus financování články 99 až 102, čl. 103 odst. 1 až 4 a 6 a články 104 až 109.

Pro účely tohoto odstavce, jestliže členský stát dodržuje ustanovení této hlavy, mohou mezi disponibilní finanční prostředky, které lze započítat k dosažení cílové úrovně podle článku 102, patřit povinné příspěvky z jakéhokoli systému povinných příspěvků zřízeného daným členským státem kdykoli mezi 17. červnem 2010 a 2. červencem 2014, do něhož instituce na jeho území přispívají za účelem úhrady nákladů souvisejících se systémovým rizikem, selháním a řešením krize institucí. Příspěvky do systémů pojištění vkladů se pro účely cílové úrovně mechanismů financování k řešení krizí podle článku 102 nezapočítávají.

Článek 101

Použití mechanismu financování k řešení krizí

1. Mechanismus financování ustavený v souladu s článkem 100 může orgán příslušný k řešení krize použít pouze v rozsahu, který je nezbytný k zajištění účinného použití nástrojů k řešení krize, a k těmto účelům:

- a) aby se zaručil za aktiva nebo závazky instituce v režimu řešení krize, jejích dceřiných podniků, překlenovací instituce nebo společnosti pro správu aktiv;
- b) aby poskytl úvěr instituci v režimu řešení krize, jejím dceřiným podnikům, překlenovací instituci nebo společnosti pro správu aktiv;
- c) aby nakoupil aktiva instituce v režimu řešení krize;
- d) aby finančně přispěl překlenovací instituci a společnosti pro správu aktiv;
- e) aby vyplatil náhradu akcionářům nebo věřitelům v souladu s článkem 75;
- f) aby přispěl instituci v režimu řešení krize namísto odpisu nebo konverze závazků určitých věřitelů, pokud je použit nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů a orgán příslušný k řešení krize rozhodne o vyloučení některých věřitelů z rekapitalizace v souladu s čl. 44 odst. 3 až 8;
- g) aby dobrovolně půjčil jinému mechanismu financování v souladu s článkem 106;
- h) aby provedl jakoukoli kombinaci opatření uvedených v písmenech a) až g) tohoto pododstavce.

Mechanismy financování mohou být použity k přijetí opatření uvedených v prvním pododstavci vůči kupujícímu v souvislosti s nástrojem převodu činnosti.

2. Mechanismus financování k řešení krizí nelze použít přímo k absorpci ztrát instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) ani k rekapitalizaci této instituce nebo tohoto subjektu. Jestliže využití uvedeného mechanismu k účelům uvedeným v odstavci 1 tohoto článku vede nepřímě k tomu, že část ztrát instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) bude na uvedený mechanismus přenesena, použijí se zásady upravující použití mechanismu financování k řešení krizí stanovené v článku 44.

Článek 102

Cílová úroveň

1. Členské státy zajistí, aby nejpozději do 31. prosince 2024 dosáhly finanční prostředky v rámci jejich mechanismů financování výše nejméně 1 % hodnoty pojištěných vkladů všech institucí povolených na jejich území. Členské státy mohou stanovit cílové úrovně, které tuto hodnotu překračují.

2. Během počátečního období uvedeného v odstavci 1 se příspěvky do mechanismů financování získané podle článku 103 rozdělí v čase co nejrovnoměrněji, dokud není dosaženo cílové úrovně, přitom se však náležitě zohlední fáze hospodářského cyklu a dopad, který mohou mít procyklické příspěvky na finanční situaci přispívajících institucí.

Členské státy si mohou počáteční období prodloužit o maximálně čtyři roky, jestliže mechanismům financování vznikly kumulované výdaje překračující 0,5 % pojištěných vkladů všech institucí povolených na jejich území, které jsou pojištěny podle směrnice 2014/49/EU.

3. Jsou-li po skončení počátečního období uvedeného v odstavci 1 dostupné finanční prostředky nižší než cílová úroveň stanovená v uvedeném odstavci, pravidelné příspěvky získávané podle článku 103 se nadále vybírají, dokud není dosaženo cílové úrovně. Klesnou-li dostupné finanční prostředky na méně než dvě třetiny cílové úrovně poté, co jí bylo poprvé dosaženo, stanoví se výše těchto příspěvků tak, aby se cílové úrovně dosáhlo do šesti let.

Při stanovování ročních příspěvků v souvislosti s tímto odstavcem se u pravidelných příspěvků náležitě zohlední fáze hospodářského cyklu a dopad, který mohou mít procyklické příspěvky.

4. EBA podá Komisi do 31. října 2016 zprávu s doporučeními ohledně vhodného referenčního bodu pro stanovení cílové úrovně mechanismu financování, a zejména zda jsou celkové závazky vhodnějším základem než pojištěné vklady.

5. Na základě výsledků zprávy uvedené v odstavci 4 Komise případně do 31. prosince 2016 předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh týkající se základu pro stanovení cílové úrovně mechanismu financování k řešení krizí.

Článek 103

Příspěvky předem

1. Za účelem dosažení cílové úrovně uvedené v článku 102 členské státy zajistí, aby od institucí povolených na jejich území, včetně poboček v Unii, byly příspěvky získány nejméně jednou ročně.

2. Příspěvek každé instituce je úměrný podílu celkové hodnoty jejích závazků (bez započtení kapitálu) po odečtení pojištěných vkladů na úhrnných závazcích (bez započtení kapitálu) všech institucí povolených na území daného členského státu po odečtení pojištěných vkladů.

Tyto příspěvky se upraví v poměru k rizikovému profilu institucí podle kritérií přijatých podle odstavce 7.

3. Dostupné finanční prostředky, které se mají započítat k dosažení cílové úrovně stanovené v článku 102, mohou zahrnovat neodvolatelné platební přísliby, které jsou v plné výši kryty zajištěním ve formě nízkorizikových aktiv nezatížených jakýmkoli právy třetích stran, s možností s nimi volně nakládat a vyčleněných k výlučnému užití orgány příslušnými k řešení krize k účelům uvedeným v čl. 101 odst. 1. Podíl neodvolatelných platebních příslibů nesmí překročit 30 % celkové výše příspěvků získaných v souladu s tímto článkem.

4. Členské státy zajistí, aby povinnost platit příspěvky uvedená v tomto článku byla vynutitelná podle vnitrostátního práva a splatné příspěvky byly uhrazeny v plné výši.

Členské státy stanoví vhodné povinnosti v oblasti regulace, účetnictví, vykazování a jiné povinnosti, aby zajistily, že splatné příspěvky jsou uhrazeny v plné výši. Členské státy přijmou opatření, která řádně prověří, zda byly příspěvky zaplacený správně. Členské státy přijmou opatření s cílem předcházet úniku, vyhýbání se a zneužití.

5. Prostředky získané podle tohoto článku se použijí výhradně na účely uvedené v čl. 101 odst. 1.

6. S výhradou článků 37, 38, 40, 41 a 42 se prostředky získané od instituce v režimu řešení krize nebo překlenovací instituce, úroky nebo jiné výnosy z investic a veškeré jiné výnosy mohou připisovat ve prospěch mechanismů financování.

7. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 115, jimiž upřesní pojem příspěvků upravených v poměru k rizikovému profilu institucí, jak je uvedeno v odstavci 2 tohoto článku, s přihlédnutím ke všem těmto skutečnostem:

- a) rizikové expozici instituce, včetně významu jejích obchodních činností, podrozmahových expozic a míry cizího financování;
- b) stabilitě a různorodosti finančních zdrojů podniku a nezátížených vysoce likvidních aktiv;
- c) finanční situaci instituce;
- d) pravděpodobnosti, že instituce vstoupí do procesu řešení krize;
- e) rozsahu, v jakém instituce v minulosti čerpala mimořádnou veřejnou finanční podporu;
- f) složitosti struktury instituce a její způsobilosti k řešení krize;
- g) významu instituce pro stabilitu finančního systému nebo hospodářství jednoho nebo více členských států nebo Unie;
- h) skutečnosti, že daná instituce je součástí institucionálního systému ochrany.

8. Komise je v souladu s článkem 115 zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci, jimiž upřesní:

- a) povinnosti v oblasti registrace, účetnictví, vykazování a jiné povinnosti uvedené v odstavci 4, jejichž smyslem je zajistit řádné zaplacení příspěvků;
- b) opatření uvedená v odstavci 4, jejichž cílem je řádně ověřit, zda byly příspěvky zaplacený správně.

Článek 104

Mimořádné následné příspěvky

1. Pokud dostupné finanční prostředky nestačí k pokrytí ztrát, nákladů nebo jiných výdajů vzniklých v souvislosti s užitím mechanismů financování, členské státy zajistí, aby od institucí povolených na jejich území byly vybrány mimořádné následné příspěvky k pokrytí doplňkových částek. Mimořádné následné příspěvky se mezi instituce rozdělí podle pravidel stanovených v čl. 103 odst. 2.

Mimořádné následné příspěvky nepřesáhnou trojnásobek roční výše příspěvků stanovených v souladu s článkem 103.

2. Na příspěvky získané podle tohoto článku se použije čl. 103 odst. 4 až 8.

3. Orgán příslušný k řešení krize může úplně nebo částečně odložit úhradu mimořádných následných příspěvků instituce do mechanismu financování k řešení krizí, pokud by úhrada těchto příspěvků ohrozila její likviditu nebo solventnost. Toto odložení lze udělit nejvýše na dobu šesti měsíců, která však může být na žádost instituce prodloužena. Příspěvky, jejichž uhrazení bylo odloženo podle tohoto odstavce, musí být uhrazeny, jakmile jejich úhrada likviditu nebo solventnost instituce již neohrožuje.

4. Komise je v souladu s článkem 115 zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci, jimiž upřesní okolnosti a podmínky, za nichž lze dočasně odložit úhradu příspěvků institucí podle odstavce 3 tohoto článku.

Článek 105

Alternativní finanční prostředky

Členské státy zajistí, aby mechanismy financování v jejich pravomoci mohly sjednávat půjčky nebo jiné formy podpory u institucí, finančních institucí nebo jiných třetích stran v případě, že částky získané podle článku 103 nestačí k pokrytí ztrát, nákladů nebo jiných výdajů vzniklých v souvislosti s užitím mechanismu financování a mimořádné následné příspěvky uvedené v článku 104 nejsou ihned k dispozici nebo nejsou dostatečné.

Článek 106

Půjčky mezi mechanismy financování

1. Členské státy zajistí, aby mechanismy financování v jejich pravomoci mohly požádat o půjčku u všech jiných mechanismů financování v Unii v případě, že:

a) částky získané podle článku 103 nestačí k pokrytí ztrát, nákladů nebo jiných výdajů vzniklých v souvislosti s užitím mechanismů financování;

b) mimořádné následné příspěvky uvedené v článku 104 nejsou okamžitě k dispozici; a

c) alternativní finanční prostředky uvedené v článku 105 nejsou okamžitě k dispozici za přiměřených podmínek.

2. Členské státy zajistí, aby mechanismy financování v jejich pravomoci měly pravomoc půjčovat jiným mechanismům financování v Unii v případě, že nastanou okolnosti uvedené v odstavci 1.

3. Na základě žádosti podle odstavce 1 každý z ostatních mechanismů financování v Unii rozhodne, zda poskytnout úvěr mechanismu financování, který žádost podal. Členské státy mohou požadovat, aby bylo toto rozhodnutí přijato po konzultaci s příslušným ministerstvem nebo vládou nebo s jejich souhlasem. Rozhodnutí musí být přijato s příslušnou naléhavostí.

4. Mechanismus financování, který je příjemcem úvěrů, a ostatní mechanismy financování, které se rozhodly na úvěrování podílet, se dohodnou na úrokové sazbě, době splácení a dalších podmínkách úvěrů. Úroková sazba, doba splácení a další podmínky úvěrů poskytnutých jednotlivými zúčastněnými mechanismy financování jsou stejné, nedohodnou-li se všechny zúčastněné mechanismy financování jinak.

5. Výše úvěru poskytnutého každým zúčastněným mechanismem financování k řešení krizí je úměrná podílu výše pojištěných vkladů v členském státě daného mechanismu na celkové výši pojištěných vkladů v členských státech zúčastněných mechanismů financování k řešení krizí. Tyto výše příspěvku mohou být na základě dohody všech zúčastněných mechanismů financování stanoveny odlišně.

6. Nesplacený úvěr poskytnutý mechanismu financování k řešení krizí v jiném členském státě podle tohoto článku se považuje za aktivum mechanismu financování k řešení krizí, který daný úvěr poskytl, a je možné jej započítat do cílové úrovně uvedeného mechanismu financování.

Článek 107

Vzájemné využití vnitrostátních mechanismů financování v případě řešení krize na úrovni skupiny

1. Členské státy zajistí, aby v případě řešení krize na úrovni skupiny, jak je uvedeno v článku 91 nebo v článku 92, vnitrostátní mechanismy financování každé instituce, která je součástí skupiny, přispěly k financování řešení krize na úrovni skupiny podle tohoto článku.

2. Pro účely odstavce 1 orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny, po konzultaci s orgány příslušnými k řešení krize institucí, které jsou součástí skupiny, navrhne – a to pokud je to nezbytné, před přijetím jakéhokoli opatření k řešení krize – plán financování jako součást programu řešení krize na úrovni skupiny uvedeného v člácích 91 a 92.

Plán financování se dohodne rozhodovacím postupem uvedeným v člácích 91 a 92.

3. Plán financování zahrnuje:

- a) ocenění v souladu s článkem 36 ve vztahu k dotčeným subjektům skupiny;
- b) ztráty, které má každý dotčený subjekt skupiny uznat v okamžiku použití nástrojů k řešení krize;
- c) u každého dotčeného subjektu skupiny ztráty, které by utrpěly jednotlivé třídy akcionářů a věřitelů;
- d) případný příspěvek, který by byl požadován od systémů pojištění vkladů v souladu s čl. 109 odst. 1;
- e) celkový příspěvek mechanismů financování k řešení krizí a účel a forma tohoto příspěvku;
- f) základ pro výpočet částky, kterou musí jednotlivé vnitrostátní mechanismy financování ustavené členskými státy, v nichž se dotčené subjekty skupiny nacházejí, přispět k financování řešení krize na úrovni skupiny, aby byl pokryt celkový příspěvek uvedený v písmeni e);
- g) částka, kterou musí vnitrostátní mechanismus financování každého dotčeného subjektu skupiny přispět k financování řešení krize na úrovni skupiny, a forma těchto příspěvků;
- h) výše půjček, jež mechanismy financování ustavené členskými státy, v nichž se dotčené subjekty skupiny nacházejí, sjednají u institucí, finančních institucí a jiných třetích stran podle článku 105;
- i) časový rámec pro použití mechanismů financování ustavených členskými státy, v nichž se dotčené subjekty skupiny nacházejí, který by mělo být případně možné prodloužit.

4. Základ pro rozdělení příspěvku podle odst. 3 písm. f) musí být v souladu s odstavcem 5 tohoto článku a se všemi zásadami uvedenými ve skupinovém plánu řešení krize v souladu s čl. 12 odst. 3 písm. f), není-li v plánu financování dohodnuto jinak.

5. Není-li v plánu financování dohodnuto jinak, přihlédne se při stanovení základu pro výpočet příspěvku jednotlivých vnitrostátních mechanismů financování zejména k:

- a) podílu rizikově vážených aktiv skupiny drženému institucemi a subjekty uvedenými v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), které jsou usazeny v členském státě uvedeného mechanismu financování k řešení krizí;
- b) podílu aktiv skupiny drženému institucemi a subjekty uvedenými v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) a d), které jsou usazeny v členském státě uvedeného mechanismu financování k řešení krizí;
- c) podílu ztrát, které vyvolaly potřebu řešení krize na úrovni skupiny a které vznikly v rámci subjektů skupiny podléhajících dohledu příslušných orgánů v členském státě uvedeného mechanismu financování k řešení krizí; a
- d) podílu zdrojů mechanismů financování na úrovni skupiny, které mají být podle plánu financování použity k tomu, aby z nich měly přímý prospěch subjekty skupiny usazené v členském státě uvedeného mechanismu financování k řešení krizí.

6. Členské státy předem zavedou pravidla a postupy, aby bylo zajištěno, že každý vnitrostátní mechanismus financování může ihned odvést svůj příspěvek k financování řešení krize na úrovni skupiny, aniž je dotčen odstavec 2.

7. Pro účely tohoto článku členské státy zajistí, aby mechanismy financování na úrovni skupiny směly v souladu s podmínkami uvedenými v článku 105 sjednávat půjčky nebo jiné formy podpory u institucí, finančních institucí nebo třetích stran.

8. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní mechanismy financování v jejich pravomoci mohly poskytnout záruky za jakékoli půjčky sjednané mechanismy financování na úrovni skupiny v souladu s odstavcem 7.

9. Členské státy zajistí, aby veškeré výnosy nebo výhody, které vzniknou užitím mechanismů financování na úrovni skupiny, byly přiděleny vnitrostátním mechanismům financování podle jejich příspěvků k financování řešení krize, jak je stanoveno v odstavci 2.

Článek 108

Postavení vkladů v hierarchii stanovené pro případy úpadku

Členské státy zajistí, aby ve vnitrostátním právu upravujícím běžná úpadková řízení:

- a) následující položky měly stejný stupeň priority, který je vyšší než stupeň priority pohledávek běžných, nezajištěných věřitelů bez přednostních práv:
  - i) část způsobilých vkladů fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků, která přesahuje limit pojištění stanovený v článku 6 směrnice 2014/49/EU;
  - ii) vklady, které by byly způsobilými vklady fyzických osob, mikropodniků a malých a středních podniků, kdyby nebyly provedeny prostřednictvím poboček nacházejících se mimo Unii, které jsou pobočkami institucí usazených v Unii;

b) následující položky měly stejný stupeň priority, který je vyšší než stupeň priority stanovený v písmeni a):

i) pojištěné vklady;

ii) systémy pojištění vkladů přebírající práva a závazky pojištěných vkladatelů v případě platební neschopnosti.

Článek 109

Použití systémů pojištění vkladů k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy orgány příslušné k řešení krize přijmou opatření k řešení krize, a za předpokladu, že je tímto opatřením zajištěno, že vkladatelé budou mít i nadále přístup ke svým vkladům, systém pojištění vkladů, k němuž instituce náleží, ručil:

- a) je-li použit nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů, za částku pojištěných vkladů, která by byla odepsána za účelem absorpce ztrát v instituci v souladu s čl. 46 odst. 1 písm. a), pokud by pojištěné vklady byly zahrnuty do oblasti působnosti nástroje rekapitalizace z vnitřních zdrojů a odepsány ve stejném rozsahu jako v případě závazků za věřiteli se stejnou úrovní priority podle vnitrostátního práva, jímž se řídí běžné úpadkové řízení; nebo
- b) je-li použit jeden nebo více nástrojů k řešení krize jiných než nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů, za výši ztrát, které by utrpěli pojištění vkladatelé, kdyby utrpěli ztráty úměrné ztrátám, které postihly věřitele se stejnou úrovní priority podle vnitrostátního práva, jímž se řídí běžné úpadkové řízení.

Ve všech případech platí, že závazek systému pojištění vkladů nesmí být vyšší než výše ztrát, které by musel nést, kdyby instituce byla likvidována v běžném úpadkovém řízení.

Je-li použit nástroj rekapitalizace z vnitřních zdrojů, nepožaduje se, aby systém pojištění vkladů přispěl na náklady na rekapitalizaci instituce nebo překlenovací instituce podle čl. 46 odst. 1 písm. b).

Je-li na základě ocenění podle článku 74 zjištěno, že příspěvek ze systému pojištění vkladů na řešení krize byl vyšší než čisté ztráty, které by mu vznikly při likvidaci v běžném úpadkovém řízení, má systém pojištění vkladů nárok na uhrazení tohoto rozdílu z mechanismu financování k řešení krizí v souladu s článkem 75.

2. Členské státy zajistí, aby určení výše, do které systém pojištění vkladů ručí podle odstavce 1 tohoto článku, splňovalo podmínky uvedené v článku 36.

3. Příspěvek ze systému pojištění vkladů pro účely odstavce 1 se hradí v hotovosti.

4. Jestliže jsou způsobilé vklady v instituci v režimu řešení krize převedeny na jiný subjekt v rámci nástroje převodu činnosti nebo nástroje překlenovací instituce, nemají vkladatelé vůči systému pojištění vkladů žádné nároky podle směrnice 2014/49/EU, pokud jde o jakoukoli část jejich nepřevedených vkladů v instituci v režimu řešení krize, pokud se výše převedených finančních prostředků nejméně rovná souhrnnému limitu pojištění stanovenému v článku 6 směrnice 2014/49/EU.

5. Bez ohledu na odstavce 1 až 4, pokud jsou dostupné finanční prostředky ze systémů pojištění vkladů použity v souladu s nimi a následně klesnou na méně než dvě třetiny cílové úrovně systémů pojištění vkladů, stanoví se výše pravidelného příspěvku do systémů pojištění vkladů tak, aby se této cílové úrovni dosáhlo do šesti let.

Ve všech případech platí, že závazky systémů pojištění vkladů nesmějí být vyšší než částka rovnající se 50 % cílové úrovně podle článku 10 směrnice 2014/49/EU. Členské státy mohou s ohledem na specifika svého vnitrostátního bankovního sektoru stanovit procentní podíl, který je vyšší než 50 %.

Účast systému pojištění vkladů podle této směrnice nesmí za žádných okolností překročit ztráty, které by mu vznikly v případě likvidace v běžném úpadkovém řízení.

HLAVA VIII

SANKCE

Článek 110

Správní sankce a jiná správní opatření

1. Aniž je dotčeno právo členských států stanovit a ukládat trestní sankce, stanoví členské státy pravidla pro správní sankce a jiná správní opatření, která se použijí v případě neplnění vnitrostátních předpisů přijatých k provedení této směrnice, a přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění jejich uplatňování. Pokud se členské státy rozhodnou, že nestanoví pravidla pro správní sankce v případě porušení předpisů, na něž se vztahuje vnitrostátní trestní právo, sdělí Komisi příslušná trestněprávní ustanovení. Správní sankce a jiná správní opatření musí být účinné, přiměřené a odrazující.

2. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy institucím, finančním institucím a mateřským podnikům v Unii vznikají povinnosti uvedené v odstavci 1, mohly být v případě jejich porušení předpisů, s výhradou podmínek stanovených vnitrostátním právem, uloženy správní sankce členům vedoucího orgánu a dalším fyzickým osobám odpovědným podle vnitrostátního práva za toto porušení.

3. Pravomoc ukládat správní sankce stanovené v této směrnici má být v závislosti na druhu porušení předpisů svěřena orgánům příslušným k řešení krize nebo, nejde-li o tentýž orgán, příslušným orgánům. Orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány musí mít veškeré pravomoci ke shromažďování informací a k šetření, které jsou nezbytné pro plnění jejich úkolů. Při výkonu pravomoci ukládat sankce orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány úzce spolupracují, aby zajistily, že správní sankce či jiná správní opatření povedou k žádoucím výsledkům, a v přeshraničních případech své kroky koordinují.

4. Orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány vykonávají své správní pravomoci ukládat sankce v souladu s touto směrnicí a vnitrostátním právem kterýmkoli z těchto způsobů:

- a) přímo;
- b) ve spolupráci s jinými orgány;
- c) na svou odpovědnost přenesením pravomocí na takové orgány;
- d) prostřednictvím dožádání u příslušných soudních orgánů.

Článek 111

Zvláštní ustanovení

1. Členské státy zajistí, aby jejich právní a správní předpisy stanovily sankce a jiná správní opatření přinejmenším pro tyto situace:

- a) nejsou sestaveny, dodrženy nebo aktualizovány ozdravné plány a skupinové ozdravné plány, čímž je porušen článek 5 nebo 7;

- b) příslušnému orgánu nebyl oznámen úmysl poskytnout vnitroskupinovou finanční podporu, čímž byl porušen článek 25;
- c) nebyly poskytnuty všechny informace nezbytné pro vypracování plánů řešení krize, čímž byl porušen článek 11;
- d) vedoucí orgán instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) neoznámil příslušnému orgánu, že instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) je v selhání nebo je jeho selhání pravděpodobné, čímž porušil čl. 81 odst. 1.

2. Členské státy zajistí, aby v případech uvedených v odstavci 1 zahrnovaly správní sankce a jiná správní opatření, jež lze uložit, přinejmenším:

- a) veřejné oznámení, které uvádí odpovědnou fyzickou osobu, instituci, finanční instituci, mateřský podnik v Unii nebo jinou právnickou osobu a povahu daného porušení předpisů;
- b) příkaz, aby odpovědná fyzická nebo právnická osoba upustila od daného chování a vyvarovala se jeho opakování;
- c) dočasný zákaz výkonu funkcí v institucích nebo subjektech uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) pro kteréhokoliv člena vedoucího orgánu nebo vrcholného vedení instituce nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo kteroukoliv jinou fyzickou osobu, kteří byli shledáni odpovědnými;
- d) v případě právnických osob správní pokuty až do výše 10 % celkového ročního čistého obratu této právnické osoby v předchozím hospodářském roce. Je-li právnická osoba dceřiným podnikem mateřského podniku, je příslušným obratem obrat vyplývající z konsolidované účetní závěrky daného mateřského podniku v předchozím hospodářském roce;
- e) v případě fyzické osoby správní pokuty ve výši až do 5 000 000 EUR nebo v členských státech, kde euro není úřední měnou, v odpovídající hodnotě ve vnitrostátní měně k 2. červenci 2014;
- f) správní pokuty ve výši až dvojnásobku výše výhody získané z porušení předpisů, lze-li výši této výhody zjistit.

Článek 112

Zveřejňování správních sankcí

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány na svých úředních internetových stránkách zveřejnily alespoň veškeré správní sankce, proti nimž nebylo podáno odvolání nebo proti nimž bylo právo na odvolání vyčerpáno a které uložily za porušení vnitrostátních předpisů přijatých k provedení této směrnice. Tyto sankce se zveřejní bez zbytečného odkladu poté, co byla fyzická nebo právnická osoba o těchto sankcích informována, včetně informací o typu a povaze porušení předpisů a totožnosti fyzických nebo právnických osob, jimž byly sankce uloženy.

Pokud členské státy povolí zveřejnění sankcí, proti nimž bylo podáno odvolání, zveřejní orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány bez zbytečného odkladu na svých úředních internetových stránkách informace o stavu odvolacího řízení a jeho výsledku.

2. Orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány zveřejní jimi uložené sankce bez uvedení totožnosti a způsobem, který je v souladu s vnitrostátním právem, v každém z těchto případů:

- a) je-li sankce uložena fyzické osobě a povinné předchozí posouzení přiměřenosti zveřejnění osobních údajů ukázalo, že takové zveřejnění je nepřiměřené;

- b) pokud by zveřejnění ohrozilo stabilitu finančních trhů nebo probíhající trestní vyšetřování;
- c) pokud by zveřejnění, lze-li to zjistit, způsobilo zúčastněným fyzickým osobám, institucím nebo subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nepřiměřenou škodu.

Alternativně může být v těchto případech zveřejnění příslušných údajů o přiměřenou dobu odloženo, pokud lze předpokládat, že důvody pro anonymní zveřejnění po jejím uplynutí pominou.

3. Orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány zajistí, aby jakékoli zveřejnění v souladu s tímto článkem zůstalo na jejich úředních internetových stránkách po dobu nejméně pěti let. Osobní údaje uvedené v rámci zveřejnění se ponechají na úředních internetových stránkách orgánu příslušného k řešení krize nebo příslušného orgánu pouze po dobu, která je nezbytná v souladu s platnými pravidly pro ochranu údajů.

4. EBA předloží do 3. července 2016 Komisi zprávu o zveřejňování sankcí členskými státy bez uvedení totožnosti, jak je stanoveno v odstavci 2, a zejména o tom, zda v tomto směru existují mezi členskými státy významné rozdíly. Zpráva se bude také zabývat veškerými významnými rozdíly mezi dobami, po niž jsou sankce zveřejňovány podle vnitrostátního práva členských států v oblasti zveřejňování sankcí.

Článek 113

Centrální databáze vedená orgánem EBA

1. S výhradou požadavků profesního tajemství uvedených v článku 84 informují orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány orgán EBA o všech správních sankcích, které uložily podle článku 111, jakož i o odvolacím řízení proti těmto sankcím a jeho výsledku. EBA vede centrální databázi sankcí, které mu byly nahlášeny, výhradně pro účely výměny informací mezi orgány příslušnými k řešení krize a tato databáze je přístupná pouze orgánům příslušným k řešení krize a je aktualizována na základě informací jimi poskytnutých. Orgán EBA vede centrální databázi sankcí, které mu byly nahlášeny, výhradně pro účely výměny informací mezi příslušnými orgány a tato databáze je přístupná pouze příslušným orgánům a je aktualizována na základě informací jimi poskytnutých.

2. EBA provozuje internetové stránky s odkazy na sankce zveřejněné jednotlivými orgány příslušnými k řešení krize a jednotlivými příslušnými orgány podle článku 112 a uvede, po jakou dobu jednotlivé členské státy sankce zveřejňují.

Článek 114

Účinné uplatňování sankcí a výkon pravomoci příslušných orgánů a orgánů příslušných k řešení krize ukládat sankce

Členské státy zajistí, aby příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize zohlednily při určování druhu správních sankcí a jiných správních opatření a úrovně správních pokut všechny relevantní okolnosti, včetně, je-li to vhodné:

- a) závažnosti a délky trvání porušení předpisů;
- b) míry odpovědnosti dotčené fyzické nebo právnické osoby;
- c) finanční síly odpovědné fyzické nebo právnické osoby, kterou například udává celkový obrat odpovědné právnické osoby nebo roční příjem odpovědné fyzické osoby;
- d) výše zisků nebo ztrát, které odpovědná fyzická nebo právnická osoba získala nebo kterým předešla, pokud je možné je stanovit;

- e) ztrát třetích stran způsobených porušením předpisů, pokud je možné je stanovit;
- f) míry spolupráce odpovědné fyzické nebo právnické osoby s příslušným orgánem a s orgánem příslušným k řešení krize;
- g) předchozích porušení předpisů odpovědnou fyzickou nebo právnickou osobou;
- h) všech případných systémových důsledků porušení předpisů.

HLAVA IX

ZMOCŇOVACÍ USTANOVENÍ

Článek 115

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených tímto článkem.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 2 druhém pododstavci, čl. 44 odst. 11, čl. 76 odst. 4, čl. 103 odst. 7 a 8 a čl. 104 odst. 4 je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje 2. červencem 2014.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 2 druhém pododstavci, čl. 44 odst. 11, čl. 76 odst. 4, čl. 103 odst. 7 a 8 a čl. 104 odst. 4 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 2 druhého pododstavce, čl. 44 odst. 11, čl. 76 odst. 4, čl. 103 odst. 7 a 8 a čl. 104 odst. 4 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.
6. Komise nepřijme akty v přenesené pravomoci v případě, že lhůta Evropského parlamentu pro přezkum je kvůli parlamentním prázdninám zkrácena na méně než pět měsíců včetně prodloužení.

HLAVA X

ZMĚNY SMĚRNIC 82/891/EHS, 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU A 2013/36/EU A NAŘÍZENÍ (EU) č. 1093/2010 A (EU) č. 648/2012

Článek 116

Změna směrnice 82/891/EHS

V článku 1 směrnice 82/891/EHS se odstavec 4 nahrazuje tímto:

- „4. Použije se čl. 1 odst. 2, 3 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/35/EU (*).

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/35/EU ze dne 5. dubna 2011 o fúzích akciových společností (Úř. věst. L 110, 29.4.2011, s. 1).“

Článek 117

Změny směrnice 2001/24/ES

Směrnice 2001/24/ES se mění takto:

1) V článku 1 se doplňují nové odstavce, které znějí:

„3. Tato směrnice se vztahuje rovněž na investiční podniky ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (*) a jejich pobočky nacházející se v jiných členských státech, než jsou členské státy, v nichž mají sídlo.

4. V případě použití nástrojů k řešení krize a výkonu pravomocí k řešení krize podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (**) se tato směrnice vztahuje rovněž na finanční instituce, podniky a mateřské podniky spadající do působnosti směrnice 2014/59/EU.

5. Pokud se použije článek 83 směrnice 2014/59/EU, články 4 a 7 této směrnice se nepoužijí.

6. Pokud se použije článek 84 směrnice 2014/59/EU, článek 33 této směrnice se nepoužije.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).“

2) Článek 2 se nahrazuje tímto:

„Článek 2**Definice**

Pro účely této směrnice se rozumí:

— „domovským členským státem“ domovský členský stát ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 43 nařízení (EU) č. 575/2013;

— „hostitelským členským státem“ hostitelský členský stát ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 44 nařízení (EU) č. 575/2013;

— „pobočkou“ pobočka ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 17 nařízení (EU) č. 575/2013;

— „příslušným orgánem“ příslušný orgán ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 40 nařízení (EU) č. 575/2013 nebo orgán příslušný k řešení krize ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 18 směrnice 2014/59/EU, pokud jde o reorganizační opatření podle uvedené směrnice;

- „správcem“ osoba nebo orgán jmenovaný správními nebo soudními orgány, jehož úkolem je řídit reorganizační opatření;
- „správními nebo soudními orgány“ správní nebo soudní orgány členských států příslušné pro účely reorganizačních opatření nebo likvidačního řízení;
- „reorganizačními opatřeními“ opatření, jejichž účelem je zachovat nebo obnovit finanční situaci úvěrové instituce nebo investičního podniku ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 2 nařízení (EU) č. 575/2013 a která by mohla ovlivnit již existující práva třetích osob, včetně opatření zahrnujících možnost pozastavení plateb, pozastavení donucovacích opatření nebo snížení pohledávek; mezi tato opatření patří rovněž použití nástrojů k řešení krize a výkon pravomocí k řešení krize podle směrnice 2014/59/EU;
- „likvidátorem“ osoba nebo orgán jmenovaný správními nebo soudními orgány, jehož úkolem je řídit likvidační řízení;
- „likvidačním řízením“ kolektivní řízení zahájené a sledované správními nebo soudními orgány členského státu, jehož cílem je prodej majetku pod dozorem těchto orgánů, včetně případů, kdy jsou řízení ukončena vyrovnáním nebo jiným obdobným opatřením;
- „regulovaným trhem“ regulovaný trh ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 21 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU (*);
- „nástrojem“ finanční nástroj ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 50 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).“

3) Článek 25 se nahrazuje tímto:

„Článek 25

Ujednání o nettingu

Aniž jsou dotčeny články 68 a 71 směrnice 2014/59/EU, řídí se ujednání o nettingu výhradně právem rozhodným pro smlouvu, jíž se řídí tato ujednání.“

4) Článek 26 se nahrazuje tímto:

„Článek 26

Ujednání o repo operacích

Aniž jsou dotčeny články 68 a 71 směrnice 2014/59/EU a článek 24 této směrnice, řídí se ujednání o repo operacích výhradně právem rozhodným pro smlouvu, jíž se řídí tato ujednání.“

Článek 118

Změna směrnice 2002/47/ES

Směrnice 2002/47/ES se mění takto:

- 1) V článku 1 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„6. Články 4 až 7 této směrnice se nevztahují na jakékoli omezení vymáhání dohod o finančním zajištění nebo jakékoli omezení účinnosti dohody o finančním zajištění s poskytnutím jistoty, doložky o závěrečném vypořádání nebo ustanovení o vzájemném započtení, které je uloženo podle hlavy IV kapitoly V nebo VI směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (*), nebo na jakékoli omezení, které je uloženo na základě podobných pravomocí v právu členského státu, za účelem usnadnit řádné řešení krize jakéhokoli subjektu uvedeného v odst. 2 písm. c) bodě iv) a písm. d), který podléhá zárukám přinejmenším rovnocenným těm, jež jsou uvedeny v hlavě IV kapitole VII směrnice 2014/59/EU.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).“

- 2) Článek 9a se nahrazuje tímto:

„Článek 9a

Směrnice 2008/48/ES a 2014/59/EU

Touto směrnici nejsou dotčeny směrnice 2008/48/ES a 2014/59/EU.“

Článek 119

Změna směrnice 2004/25/ES

V čl. 4 odst. 5 směrnice 2004/25/ES se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Členské státy zajistí, aby se čl. 5 odst. 1 této směrnice nepoužil v případě použití nástrojů, pravomocí a mechanismů k řešení krize podle hlavy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (*).

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).“

Článek 120

Změna směrnice 2005/56/ES

V článku 3 směrnice 2005/56/ES se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Členské státy zajistí, aby se tato směrnice nepoužila na společnost nebo společnosti, na které se použijí nástroje, pravomoci a mechanismy k řešení krize podle hlavy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (*).

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).“

Článek 121

Změny směrnice 2007/36/ES

Směrnice 2007/36/ES se mění takto:

- 1) V článku 1 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Členské státy zajistí, aby se tato směrnice nepoužila v případě použití nástrojů, pravomocí a mechanismů k řešení krize podle hlavy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (*).“

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).“

- 2) V článku 5 se doplňují nové odstavce, které znějí:

„5. Členské státy zajistí, aby pro účely směrnice 2014/59/EU mohla valná hromada většinou dvou třetin platných hlasů rozhodnout – nebo změnit stanovy tak, aby předepisovaly –, aby se valná hromada, která rozhodne o navýšení kapitálu, svolávala v kratší oznamovací lhůtě než podle odstavce 1 tohoto článku za předpokladu, že se tato valná hromada koná nejdříve po uplynutí deseti kalendářních dnů od svolání a že jsou splněny podmínky uvedené v článku 27 nebo 29 směrnice 2014/59/EU a navýšení kapitálu je nezbytné k odvrácení podmínek zahájení řešení krize stanovených v člancích 32 a 33 uvedené směrnice.“

6. Pro účely odstavce 5 neplatí povinnost, aby každý členský stát vymezil jednotnou lhůtu podle čl. 6 odst. 3, povinnost zajistit včasnou dostupnost pozměněného pořadí jednání podle čl. 6 odst. 4 a povinnost, aby každý členský stát stanovil jednotný rozhodný den podle čl. 7 odst. 3.“

Článek 122

Změna směrnice 2011/35/EU

V článku 1 směrnice 2011/35/EU se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Členské státy zajistí, aby se tato směrnice nepoužila na společnost nebo společnosti, na které se použijí nástroje, pravomoci a mechanismy k řešení krize podle hlavy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (*).“

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).“

Článek 123

Změna směrnice 2012/30/EU

V článku 45 směrnice 2012/30/EU se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Členské státy zajistí, aby se článek 10, čl. 19 odst. 1, čl. 29 odst. 1, 2 a 3, čl. 31 odst. 2 první pododstavec, články 33 až 36 a články 40, 41 a 42 této směrnice nepoužily v případě použití nástrojů, pravomocí a mechanismů k řešení krize podle hlavy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (*).

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).“

Článek 124

Změna směrnice 2013/36/EU

V článku 74 směrnice 2013/36/EU se zrušuje odstavec 4.

Článek 125

Změna nařízení (EU) č. 1093/2010

Nařízení (EU) č. 1093/2010 se mění takto:

1) V článku 4 se bod 2 nahrazuje tímto:

„2) „příslušným orgánem“ rozumí:

- i) příslušný orgán ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 40 nařízení (EU) č. 575/2013 a ve smyslu směrnic 2007/64/ES a 2009/110/ES;
- ii) pokud jde o směrnice 2002/65/ES a 2005/60/ES, orgány příslušné pro zajištění plnění požadavků uvedených směrnic úvěrovými a finančními institucemi;
- iii) pokud jde o směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU (*), určený orgán, jak je definován v čl. 2 odst. 1 bodě 18 uvedené směrnice; a
- iv) pokud jde o směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (**), orgán příslušný k řešení krize, jak je definován v čl. 2 odst. 1 bodě 18 uvedené směrnice.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).“

2) V čl. 40 odst. 6 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pro účely postupu v oblasti působnosti směrnice 2014/59/EU může člena rady orgánů dohledu uvedeného v odst. 1 písm. b) případně doprovázet zástupce orgánu příslušného k řešení krize z každého členského státu; tento zástupce nemá hlasovací právo.“

Článek 126

Změna nařízení (EU) č. 648/2012

V čl. 81 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„k) orgánům příslušným k řešení krize určeným podle článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (*).

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).“

HLAVA XI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 127

Výbor EBA pro řešení krize

V souladu s článkem 41 nařízení (EU) č. 1093/2010 vytvoří EBA stálý vnitřní výbor pro účely přípravy rozhodnutí EBA, která mají být přijata v souladu s článkem 44 uvedeného nařízení, včetně rozhodnutí o návrzích regulačních technických norem a návrzích prováděcích technických norem, a která souvisejí s úkoly, jež byly svěřeny orgánům příslušným k řešení krize podle této směrnice. Zejména v souladu s čl. 38 odst. 1 nařízení (EU) č. 1093/2010 EBA zajistí, aby žádné rozhodnutí podle uvedeného článku nijak nezasahovalo do fiskální odpovědnosti členských států. Uvedený vnitřní výbor se bude skládat z orgánů příslušných k řešení krize uvedených v článku 3 této směrnice.

Pro účely této směrnice EBA spolupracuje s EIOPA a ESMA v rámci Společného výboru evropských orgánů dohledu, zřízeného článkem 54 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.

Pro účely této směrnice zajistí EBA strukturální oddělení výboru pro řešení krize od dalších funkcí uvedených v nařízení (EU) č. 1093/2010. Výbor pro řešení krize podporuje vypracovávání a koordinaci plánů řešení krize a vypracovává metody řešení krize finančních institucí v selhání.

Článek 128

Spolupráce s EBA

Příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize spolupracují pro účely této směrnice s EBA v souladu s nařízením (EU) č. 1093/2010.

Příslušné orgány a orgány příslušné k řešení krize neprodleně poskytnou orgánu EBA veškeré informace nezbytné k tomu, aby mohl plnit své povinnosti podle článku 35 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 129**Přezkum**

Komise do 1. června 2018 přezkoumá provádění této směrnice a podá o něm zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Posoudí zejména:

- a) na základě zprávy orgánu EBA podle čl. 4 odst. 3 potřebu změn s ohledem na minimalizaci odchylek na vnitrostátní úrovni;
- b) na základě zprávy orgánu EBA podle čl. 45 odst. 16 potřebu změn s ohledem na minimalizaci odchylek na vnitrostátní úrovni;
- c) fungování a účinnost úlohy svěřené orgánu EBA v této směrnici, včetně provádění zprostředkování.

K této zprávě v případě potřeby připojí legislativní návrh.

Bez ohledu na přezkum stanovený v prvním pododstavci Komise do 3. července 2017 zvláště přezkoumá uplatňování článků 13, 18 a 45, pokud jde o pravomoci orgánu EBA provádět závazné zprostředkování, s cílem zohlednit budoucí vývoj práva v oblasti finančních služeb. Tuto zprávu a případně veškeré související návrhy předloží Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 130**Provedení**

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2014. Znění těchto předpisů sdělí neprodleně Komisi.

Členské státy tyto předpisy použijí ode dne 1. ledna 2015.

Avšak předpisy přijaté pro splnění požadavků uvedených v hlavě IV kapitole IV oddíle 5 použijí členské státy nejpozději ode dne 1. ledna 2016.

2. Předpisy uvedené v odstavci 1 přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Členské státy sdělí Komisi a orgánu EBA znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 131**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 124 vstupuje v platnost dnem 1. ledna 2015.

Článek 132

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 15. května 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

PŘÍLOHA

ODDÍL A

Informace, které mají být uvedeny v ozdravných plánech

Ozdravný plán obsahuje tyto informace:

- 1) souhrn hlavních částí plánu a souhrn celkové schopnosti ozdravení;
- 2) souhrn podstatných změn v instituci od posledního předložení ozdravného plánu;
- 3) plán komunikace a zveřejňování, který stanoví, jak hodlá podnik zvládnout jakékoli potenciálně negativní reakce trhu;
- 4) souhrn opatření v oblasti kapitálu a likvidity nutných k zachování nebo obnovení životaschopnosti a finanční situace instituce;
- 5) odhad časového rámce pro provedení každého podstatného aspektu plánu;
- 6) podrobný popis jakékoli podstatné překážky, která by bránila účinnému a včasnému provedení plánu, včetně zohlednění dopadu na zbytek skupiny, zákazníky a protistrany;
- 7) určení zásadních funkcí;
- 8) podrobný popis postupů určení hodnoty a prodejnosti hlavních linií podnikání, operací a aktiv instituce;
- 9) podrobný popis toho, jak je plánování ozdravných postupů začleněno do struktury správy a řízení instituce, jakož i politik a postupů, jimiž se řídí schválení ozdravného plánu, a stanovení osob, které jsou v rámci organizace odpovědné za přípravu a provádění plánu;
- 10) mechanismy a opatření k udržení nebo obnově kapitálu instituce;
- 11) mechanismy a opatření k zajištění toho, aby instituce měla přiměřený přístup k pohotovostním zdrojům financování, včetně možných zdrojů likvidity, posouzení dostupného zajištění a posouzení možnosti převádět likviditu mezi jednotlivými subjekty skupiny a liniemi podnikání, aby bylo zajištěno, že instituce je nadále schopna vykonávat své operace a plnit své závazky v okamžiku jejich splatnosti;
- 12) mechanismy a opatření ke zmírnění rizika a podílu cizího investování;
- 13) mechanismy a opatření k restrukturalizaci závazků;
- 14) mechanismy a opatření k restrukturalizaci linií podnikání;
- 15) mechanismy a opatření nezbytné k zachování nepřetržitého přístupu k infrastruktuře finančních trhů;
- 16) mechanismy a postupy nezbytné k udržení nepřetržitého fungování provozních postupů instituce, včetně infrastruktury a IT služeb;
- 17) přípravná opatření k usnadnění prodeje aktiv nebo linií podnikání ve lhůtě odpovídající obnově finančního zdraví;
- 18) další opatření v oblasti řízení či strategií k obnově finančního zdraví a předpokládaný finanční dopad těchto opatření či strategií;

- 19) přípravná opatření, která instituce přijala či plánuje přijmout ve snaze usnadnit provádění ozdravného plánu, včetně těch, která jsou nezbytná k tomu, aby mohlo dojít k včasné rekapitalizaci instituce;
- 20) rámec ukazatelů, který stanoví, v jakém okamžiku lze přijmout příslušná opatření v plánu uvedená.

ODDÍL B

Informace, jejichž poskytnutí mohou orgány příslušné k řešení krize po institucích požadovat za účelem vypracování a aktualizace plánů řešení krize

Za účelem vypracování a aktualizace plánů řešení krize mohou orgány příslušné k řešení krize požadovat po institucích přinejmenším tyto informace:

- 1) podrobný popis organizační struktury instituce včetně seznamu všech právnických osob;
- 2) označení přímého držitele a procentní podíl práv spojených s hlasovacím právem a bez hlasovacího práva každé právnické osoby;
- 3) umístění, jurisdikce založení, licence a vrcholné vedení každé právnické osoby;
- 4) zmapování zásadních operací a hlavních linií podnikání instituce, včetně významné držby aktiv a závazků v souvislosti s těmito operacemi a liniemi podnikání, formou odkazu na jednotlivé právnické osoby;
- 5) podrobný popis skladby závazků instituce a veškerých jejích právních subjektů, v rozdělení minimálně podle druhu a objemu krátkodobých a dlouhodobých dluhů a dále na závazky zajištěné, nezajištěné a podřízené;
- 6) podrobnosti o těch závazcích instituce, které jsou způsobilými závazky;
- 7) identifikace postupů nezbytných ke stanovení toho, komu instituce zastavila zajištění, osoby, která zajištění drží, a jurisdikce, v níž se zajištění nachází;
- 8) popis podrozvahových expozic instituce a jejích právních subjektů, včetně zmapování ve vazbě na její zásadní operace a hlavní linie podnikání;
- 9) podstatná zajištění (hedges) instituce včetně zmapování ve vazbě na právnické osoby;
- 10) označení hlavních či nejzásadnějších protistran instituce a analýza dopadu selhání hlavních protistran na finanční situaci instituce;
- 11) všechny systémy, v nichž instituce realizuje z pohledu četnosti či hodnoty podstatný objem obchodu, včetně zmapování ve vazbě na její právnické osoby, zásadní operace a hlavní linie podnikání;
- 12) veškeré platební a zúčtovací systémy nebo systémy vypořádání, jichž je instituce přímým či nepřímým členem, včetně zmapování ve vazbě na její právnické osoby, zásadní operace a hlavní linie podnikání;
- 13) podrobný výčet a popis klíčových řídicích informačních systémů, včetně systémů pro řízení rizik a účetní, finanční a regulační výkaznictví, které instituce využívá, včetně zmapování ve vazbě na právnické osoby instituce, její zásadní operace a hlavní linie podnikání;
- 14) označení vlastníků systémů uvedených v bodě 13, s nimi souvisejících dohod o úrovni služeb a veškerého softwaru a systémů nebo licencí, včetně zmapování ve vazbě na její právnické osoby, zásadní operace a hlavní linie podnikání;

- 15) označení a popis právnických osob a propojení mezi nimi a vzájemné závislosti jednotlivých právnických osob, například:
- společní či sdílení zaměstnanci, zařízení a systémy;
  - ujednání týkající se kapitálu, financování či likvidity;
  - stávající či podmíněné úvěrové expozice;
  - dohody o vzájemných zárukách, ujednání o vzájemném zajištění, krízová ujednání pro případ neplnění závazku a dohody o vzájemném započtení mezi spřízněnými subjekty;
  - převody rizik a obchodní ujednání ‚back-to-back‘; smlouvy o úrovni služeb;
- 16) příslušný orgán a orgán příslušný k řešení krize jednotlivých právnických osob;
- 17) člen vedoucího orgánu odpovědný za poskytnutí informací nutných pro přípravu plánu řešení krize instituce, a pokud se jedná o jiné osoby, osoby odpovědné za jednotlivé právnické osoby, zásadní operace a hlavní linie podnikání;
- 18) popis opatření, která instituce zavedla s cílem zajistit, aby v případě řešení krize měl orgán příslušný k řešení krize k dispozici veškeré potřebné informace, v rozsahu jím stanoveném, k používání nástrojů a pravomocí k řešení krize;
- 19) veškeré smlouvy, které instituce a její právní subjekty uzavřely se třetími stranami, jejichž ukončení může být vyvoláno rozhodnutím orgánů použít nástroj k řešení krize, a zda mohou mít důsledky ukončení dopad na použití nástroje k řešení krize;
- 20) popis možných zdrojů likvidity, které pomohou při řešení krize;
- 21) informace o zatížení aktiv, likvidních aktivech, podrozmahových činnostech, strategiích zajištění (hedging) a účetních postupech.

ODDÍL C

Skutečnosti, které má orgán příslušný k řešení krize posoudit při posuzování způsobilosti instituce nebo skupiny k řešení krize

Při posuzování způsobilosti instituce nebo skupiny k řešení krize orgán příslušný k řešení krize zohlední tyto skutečnosti:

Při posuzování způsobilosti skupiny k řešení krize zahrnují odkazy na instituci jakoukoli instituci nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. c) nebo d) v rámci skupiny:

- 1) do jaké míry je instituce schopna zmapovat hlavní linie podnikání a zásadní operace právnických osob;
- 2) do jaké míry jsou právní a podnikové struktury sladěny s hlavními linie podnikání a zásadními operacemi;
- 3) do jaké míry jsou zavedeny mechanismy zajišťující zásadní personální zdroje, infrastrukturu, financování, likviditu a kapitál na podporu a udržení hlavních linií podnikání a zásadních operací;
- 4) do jaké míry jsou dohody o poskytování služeb, které instituce má, plně vymahatelné v případě řešení krize instituce;
- 5) do jaké míry je struktura správy a řízení instituce vhodná k řízení a zajištění souladu s vnitřními opatřeními instituce s ohledem na její dohody o úrovni služeb;

- 6) do jaké míry má instituce zaveden postup pro přenesení služeb v rámci dohod o úrovni služeb na třetí strany v případě oddělení zásadních funkcí či hlavních linií podnikání;
- 7) do jaké míry existují pohotovostní plány a opatření pro zajištění kontinuity přístupu k platebním systémům a systémům vypořádání;
- 8) adekvátnost řídicích informačních systémů pro zajištění toho, aby orgány příslušné k řešení krize mohly dostávat přesné a úplné informace o hlavních liniích podnikání a zásadních operacích s cílem usnadnit rychlé rozhodování;
- 9) schopnost řídicích informačních systémů vždy poskytovat informace nezbytné pro účinné řešení krize instituce, a to i za rychle se měnících podmínek;
- 10) do jaké míry instituce otestovala své řídicí informační systémy v zátěžových podmínkách definovaných orgánem příslušným k řešení krize;
- 11) do jaké míry může instituce zajistit kontinuitu svých řídicích informačních systémů pro dotčenou instituci i pro novou instituci v případě, že zásadní operace a hlavní linie podnikání budou odděleny od ostatních operací a linií podnikání;
- 12) do jaké míry má instituce zavedené vhodné procesy k zajištění toho, aby orgánům příslušným k řešení krize poskytla nezbytné informace k identifikaci vkladatelů a částek pojištěných v rámci systémů pojištění vkladů;
- 13) v případě, že skupina využívá vnitroskupinové záruky, do jaké míry jsou poskytovány za tržních podmínek a jak jsou systémy řízení rizik související s těmito zárukami spolehlivé;
- 14) v případě, že skupina využívá transakce ‚back-to-back‘, do jaké míry probíhají za tržních podmínek a jak jsou systémy řízení rizik týkající se těchto transakcí spolehlivé;
- 15) do jaké míry zvyšuje využívání vnitroskupinových záruk či účetních transakcí ‚back-to-back‘ míru šíření krize v rámci skupiny;
- 16) do jaké míry právní struktura skupiny brání použití nástrojů k řešení krize v důsledku počtu právnických osob, složitosti struktury skupiny či obtíží z hlediska uspořádání linií podnikání ve vazbě na jednotlivé subjekty skupiny;
- 17) výši a druh způsobilých závazků instituce;
- 18) v případě, že se posouzení týká holdingové společnosti se smíšenou činností, do jaké míry může mít řešení krize subjektů skupiny, které jsou institucemi či finančními institucemi, nepříznivý dopad na nefinanční část skupiny;
- 19) existenci a spolehlivost dohod o úrovni služeb;
- 20) zda orgány třetích zemí mají nástroje k řešení krize, které jsou zapotřebí k tomu, aby podpořily opatření k řešení krize přijatá unijními orgány příslušnými k řešení krize, a prostor pro koordinaci opatření mezi orgány Unie a třetích zemí;
- 21) snadnost použití nástrojů k řešení krize tak, aby bylo dosaženo účelu řešení krize s ohledem na dostupnost nástrojů a strukturu instituce;
- 22) do jaké míry struktura skupiny umožňuje orgánu příslušnému k řešení krize řešit krizi skupiny jako celku nebo jednoho nebo více jejích subjektů, aniž by to mělo významný přímý nebo nepřímý nepříznivý důsledek pro finanční systém, důvěru v trh nebo ekonomiku a s ohledem na maximalizaci hodnoty skupiny jako celku;

- 23) ujednání a prostředky, které by mohly řešení krize usnadnit v případech, kdy skupiny mají dceřiné podniky usazené v různých jurisdikcích;
  - 24) důvěryhodnost použití nástrojů k řešení krize tak, aby bylo dosaženo účelu řešení krize s ohledem na možný dopad na věřitele, protistrany, zákazníky a zaměstnance a možná opatření, která mohou učinit orgány třetích zemí;
  - 25) do jaké míry může být adekvátně vyhodnocen dopad instituce v režimu řešení krize na finanční systém a na důvěru ve finanční trh;
  - 26) do jaké míry by řešení krize instituce mohlo mít významný přímý nebo nepřímý nepříznivý důsledek pro finanční systém, důvěru v trh nebo ekonomiku;
  - 27) do jaké míry by rozšíření krize na jiné instituce nebo finanční trhy mohlo být potlačeno použitím nástrojů a pravomocí k řešení krize;
  - 28) do jaké míry by řešení krize instituce mohlo mít významný vliv na fungování platebních systémů a systémů vypořádání.
-

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/65/EU
ze dne 15. května 2014
o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU
(přepracované znění)
(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 53 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ⁽⁴⁾ byla několikrát podstatně změněna ⁽⁵⁾. Vzhledem k potřebě provést další změny by uvedená směrnice měla být v zájmu přehlednosti přepracována.
- (2) Účelem směrnice Rady 93/22/EHS ⁽⁶⁾ bylo stanovit podmínky, za kterých povolené investiční podniky a banky mohou poskytovat zvláštní služby nebo zřizovat pobočky v jiných členských státech na základě povolení a pod dohledem domovské země. Proto směrnice usilovala o harmonizaci požadavků na investiční podniky, pokud jde o první povolení a provoz, včetně pravidel řízení obchodní činnosti. Rovněž stanovila harmonizaci některých podmínek pro fungování regulovaných trhů.
- (3) V posledních letech začalo na finančních trzích aktivně působit více investorů, kterým se nabízí ještě komplexnější a širší soubor služeb a nástrojů. Vzhledem k tomuto vývoji by měl být právní rámec Unie rozšířen na všechny činnosti zaměřené na investory. Proto je nutné stanovit stupeň harmonizace nezbytný k tomu, aby byla investorům nabízena vysoká úroveň ochrany a aby investiční podniky mohly poskytovat služby v celé Unii, která je vnitřním trhem, na základě dohledu domovské země. Směrnice 93/22/EHS proto byla nahrazena směrnicí 2004/39/ES.
- (4) Finanční krize odhalila nedostatky ve fungování a transparentnosti finančních trhů. Vývoj finančních trhů poukázal na potřebu posílit rámec pro regulaci trhů finančních nástrojů, včetně případů obchodování na mimoburzovních trzích (OTC), s cílem zvýšit transparentnost, poskytnout lepší ochranu investorům, posílit důvěru, řešit otázku neregulovaných oblastí a zajistit, aby orgány dohledu měly patřičné pravomoci k plnění svých úkolů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 161, 7.6.2012, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. C 191, 29.6.2012, s. 80.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 13. května 2014.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Viz část A přílohy III.

⁽⁶⁾ Směrnice Rady 93/22/EHS ze dne 10. května 1993 o investičních službách v oblasti cenných papírů (Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 27).

- (5) Regulační orgány na mezinárodní úrovni se shodují v názoru, že nedostatky ve správě a řízení řady finančních institucí, včetně absence účinného systému kontrol v nich, představují faktor, který přispěl k finanční krizi. Přílišné a neobežřetné riskování může vést k selhání jednotlivých finančních institucí a k systémovým problémům v členských státech i po celém světě. Nesprávné jednání podniků poskytujících služby zákazníkům může vést k poškození investorů a ztrátě jejich důvěry. Za účelem řešení potenciálně škodlivých účinků těchto nedostatků v systémech správy a řízení společností by směrnice 2004/39/ES měla být doplněna o podrobnější zásady a minimální normy. Tyto zásady a normy by se měly uplatňovat s přihlédnutím k povaze, rozsahu a složitosti struktury investičních podniků.
- (6) Skupina na vysoké úrovni pro finanční dohled v EU vyzvala Unii, aby vypracovala harmonizovanější soubor předpisů v oblasti finanční regulace. V souvislosti s budoucí evropskou strukturou dohledu Evropská rada na svém zasedání ve dnech 18. a 19. června 2009 rovněž zdůraznila, že je třeba vytvořit jednotný evropský souhrn pravidel, který by se vztahoval na všechny finanční instituce působící na vnitřním trhu.
- (7) Směrnice 2004/39/ES by proto nyní měla být zčásti přepracována na tuto směrnici a zčásti nahrazena nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014⁽¹⁾. Společně by oba právní nástroje měly tvořit právní rámec upravující požadavky platné pro investiční podniky, regulované trhy, poskytovatele služeb hlášení údajů a podniky ze třetích zemí poskytující investiční služby nebo činnosti v Unii. Tato směrnice by tedy měla být vykládána společně s uvedeným nařízením. Tato směrnice by měla obsahovat ustanovení upravující povolení činnosti, nabytí kvalifikované účasti, výkon svobody usazování a svobody poskytování služeb, podmínky výkonu činnosti investičních podniků k zajištění ochrany investorů, pravomoci orgánů dohledu v domovském a hostitelském členském státě a režim pro ukládání sankcí. Jelikož hlavním cílem a předmětem této směrnice je harmonizace vnitrostátních předpisů týkajících se uvedených oblastí, měla by být založena na čl. 53 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Forma směrnice je vhodná k tomu, aby bylo případně možno přizpůsobit prováděcí ustanovení v oblastech, kterých se tato směrnice týká, specifickým vlastnostem konkrétního trhu a právního systému v jednotlivých členských státech.
- (8) Je vhodné do seznamu finančních nástrojů zařadit komoditní deriváty a jiné nástroje, které jsou vytvořeny a se kterými se obchoduje způsobem, jenž vyžaduje podobný typ regulace jako tradiční finanční nástroje.
- (9) Za finanční nástroje budou považovány rovněž vypořádané smlouvy na energie obchodované v organizovaném obchodním systému, kromě smluv, na které se již vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1227/2011⁽²⁾. Bylo přijato několik opatření, aby se zmírnily důsledky zařazení těchto produktů mezi finanční nástroje pro podniky obchodující s nimi. Tyto podniky jsou v současné době vyňaty z kapitálových požadavků podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013⁽³⁾ a tato výjimka bude podle čl. 493 odst. 1 uvedeného nařízení předmětem přezkumu před tím, než dojde k jejímu ukončení nejpozději na konci roku 2017. Vzhledem k tomu, že tyto smlouvy jsou finančními nástroji, vztahují se na ně požadavky právních předpisů v oblasti finančních trhů automaticky, takže požadavky týkající se limitů pozic, hlášení obchodů a zneužívání trhu se uplatní ode dne použitelnosti této směrnice a nařízení (EU) č. 600/2014. Pro uplatnění povinnosti clearingů a maržových požadavků stanovených nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012⁽⁴⁾ je nicméně stanovena lhůta 42 měsíců.
- (10) Omezení rozsahu u komoditních derivátů obchodovaných v organizovaném obchodním systému, které jsou vypořádány fyzicky, by mělo být omezeno, aby nevznikaly mezery v právní úpravě, které by mohly vést k regulační arbitráži. Je proto nezbytné stanovit možnost přijetí aktu v přenesené pravomoci, kterým bude dále upřesněn význam výrazu „musí být vypořádán fyzicky“ s ohledem přinejmenším na stanovení vymahatelné a závazné povinnosti zajistit fyzické doručení, z níž se nelze vyvázat a kdy neexistuje právo hotovostního vypořádání nebo vzájemného započtení obchodů s výjimkou případů vyšší moci, neplnění nebo jiných případů, kdy nelze v dobré víře plnit.

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (viz strana 84 v tomto čísle Úředního věstníku).

(2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1227/2011 ze dne 25. října 2011 o integritě a transparentnosti velkoobchodního trhu s energií (Úř. věst. L 326, 8.12.2011, s. 1).

(3) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

(4) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

- (11) Na spotových sekundárních trzích s povolenkami na emise (povolenky EU) došlo k řadě podvodných praktik, což by mohlo narušit důvěru v systémy pro obchodování s emisemi zřízené směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽¹⁾, a proto se přijímají opatření k posílení systému registrů povolenek EU a zpřísnění podmínek pro otevření účtu k obchodování s těmito povolenkami. V zájmu posílení integrity a zajištění efektivního fungování uvedených trhů, včetně komplexního dohledu nad obchodní činností, je vhodné doplnit opatření přijatá v rámci směrnice 2003/87/ES, a tedy plně zahrnout povolenky na emise do oblasti působnosti této směrnice a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ⁽²⁾ tím, že budou klasifikovány jako finanční nástroje.
- (12) Účelem této směrnice je zahrnout podniky, jejichž obvyklým předmětem podnikání nebo činnosti je odborné poskytování investičních služeb nebo odborný výkon investiční činnosti. Z oblasti působnosti této směrnice by proto měly být vyňaty všechny osoby, které vykonávají jinou odbornou činnost.
- (13) Je nutné vytvořit komplexní regulační rámec upravující provádění obchodů s finančními nástroji bez ohledu na metody obchodování používané k uzavírání těchto obchodů, aby byla při provádění obchodů investorů zajištěna vysoká kvalita a integrita i celková efektivita finančního systému. Měl by být stanoven soudržný a rizikům přizpůsobený rámec pro regulaci hlavních typů mechanismů provádění pokynů, které jsou v současné době zastoupeny na evropském finančním trhu. Je proto nutné vedle regulovaných trhů uznat i novou generaci organizovaných obchodních systémů, které by měly podléhat povinnostem zaměřeným na zachování efektivního a řádného fungování finančních trhů, a zajistit, aby tyto organizované obchodní systémy nevyužívaly právních mezer.
- (14) Všechny obchodní systémy, tedy regulované trhy, mnohostranné obchodní systémy a organizované obchodní systémy, by měly stanovit transparentní a nediskriminační pravidla upravující přístup k systému. Zatímco však regulované trhy a mnohostranné obchodní systémy by měly nadále podléhat podobným požadavkům, koho mohou přijmout za členy nebo účastníky, organizované obchodní systémy by měly mít možnost určit a omezit přístup mimo jiné na základě úlohy a povinností, které mají ve vztahu ke svým zákazníkům. Obchodní systémy by proto měly mít možnost stanovit parametry systému, jako je například minimální reakční čas, pokud tak učiní otevřeným a transparentním způsobem a pokud s tím není spojena diskriminace ze strany organizátora platformy.
- (15) Ústřední protistrana je vymezena v nařízení (EU) č. 648/2012 jako právnická osoba, která vstupuje mezi strany smluv obchodovaných na jednom či několika finančních trzích, a stává se tak kupujícím pro každého prodávajícího a prodávajícím pro každého kupujícího. Ústřední protistrany nejsou zahrnuty v pojmu organizovaný obchodní systém ve smyslu této směrnice.
- (16) Osoby mající přístup na regulované trhy nebo k mnohostranným obchodním systémům se označují jako členové nebo účastníci. Oba pojmy jsou zaměnitelné. Tyto pojmy nezahrnují uživatele, kteří mají k obchodním systémům přístup pouze prostřednictvím přímého elektronického přístupu.
- (17) Systematictí internalizátoři by měli být definováni jako investiční podniky, které organizovaně, často, systematicky a ve významném rozsahu obchodují na vlastní účet prováděním pokynů zákazníků mimo regulovaný trh, mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém. S cílem zajistit objektivní a účinné použití této definice na investiční podniky by jakékoli dvoustranné obchodování prováděné se zákazníky mělo být relevantní a měla by být vypracována kritéria sloužící k určení investičních podniků, které se musí registrovat jako systematictí internalizátoři. Zatímco obchodní systémy jsou mechanismy, v nichž dochází k interakci početných zájmů třetích osob na nákupu nebo prodeji v rámci systému, systematickému internalizátorovi by nemělo být povoleno sdružovat nákupní a prodejní zájmy třetích osob způsobem, který je z funkčního hlediska stejný jako obchodní systém.
- (18) Oblast působnosti této směrnice by neměla zahrnovat osoby, které neposkytují investiční služby ani nevykonávají investiční činnost kromě obchodování na vlastní účet s finančními nástroji, které nejsou komoditními deriváty, povolenkami na emise nebo jejich deriváty, pokud nejsou tvůrci trhu, členy nebo účastníky regulovaného trhu nebo mnohostranného obchodního systému nebo nemají přímý elektronický přístup k obchodnímu systému, používají způsob algoritmického obchodování s vysokou frekvencí nebo obchodují na vlastní účet při provádění pokynů zákazníka.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku).

- (19) Ve sdělení ministrů financí a guvernérů centrálních bank skupiny G20 ze dne 15. dubna 2011 je uvedeno, že účastníci trhů s komoditními deriváty by měli podléhat náležité regulaci a dohledu, a z toho důvodu mají být změněny některé výjimky ze směrnice 2004/39/ES.
- (20) Osoby, které obchodují na vlastní účet s komoditními deriváty, povolenkami na emise nebo jejich deriváty, včetně tvůrců trhu, kromě osob, které obchodují na vlastní účet při provádění pokynů zákazníků, nebo které poskytují investiční služby v oblasti komoditních derivátů nebo povolenek na emise nebo jejich deriváty zákazníkům nebo dodavatelům v rámci své hlavní podnikatelské činnosti, by neměly spadat do oblasti působnosti této směrnice, pokud je tato činnost doplňková vzhledem k hlavní podnikatelské činnosti při posuzování v rámci skupiny a tato hlavní podnikatelská činnost nespočívá v poskytování investičních služeb ve smyslu této směrnice ani bankovních činností ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU⁽¹⁾ ani v tvorbě trhu s komoditními deriváty, a tyto osoby nepoužívají způsob algoritmického obchodování s vysokou frekvencí. Technická kritéria určující, kdy je činnost doplňková k takové hlavní podnikatelské činnosti, by měla být objasněna v regulačních technických normách, s přihlédnutím ke kritériím uvedeným v této směrnici.
- Tato kritéria by měla zajistit, aby nefinanční podniky, které ve srovnání s výší investic do hlavní podnikatelské činnosti obchodují s finančními nástroji v nepřiměřeně velkém rozsahu, spadaly do oblasti působnosti této směrnice. Tato kritéria by měla přinejmenším přihlížet k potřebě doplňkových činností, které představují menšinu činností na úrovni skupiny, a k objemu obchodní činnosti ve srovnání s celkovou obchodní činností na trhu v dané kategorii aktiv. Pokud obchodní systémy nebo regulační orgány stanoví v souladu s unijními nebo vnitrostátními právními a správními předpisy povinnost poskytovat likviditu v obchodním systému, měly by být obchody uzavřené za účelem splnění této povinnosti vyňaty z hodnocení, pokud je daná činnost pouze činností doplňkovou.
- (21) Pro účely této směrnice a nařízení (EU) č. 600/2014, které regulují OTC deriváty i deriváty obchodované v obchodním systému ve smyslu nařízení (EU) č. 600/2014, by mělo být na činnosti, které jsou považovány za objektivně měřitelné jako snižující rizika přímo související s obchodní činností nebo korporátním financováním, a na obchody uvnitř skupiny pohlíženo v souladu s nařízením (EU) č. 648/2012.
- (22) Osoby, které obchodují s komoditními deriváty a s povolenkami na emise a jejich deriváty, mohou rovněž obchodovat s jinými finančními nástroji v rámci svých komerčních činností řízení rizik za účelem ochrany před riziky, například riziky směnných kurzů. Je proto důležité vyjasnit, že se výjimky uplatňují kumulativně. Například výjimku z čl. 2 odst. 1 písm. j) lze použít ve spojení s výjimkou z čl. 2 odst. 1 písm. d).
- (23) V zájmu zamezení případného zneužití výjimek by tvůrci trhu s finančními nástroji jinými než komoditními deriváty, povolenkami na emise nebo jejich deriváty, pokud je jejich činnost doplňková k jejich hlavní podnikatelské činnosti při posuzování v rámci skupiny a pokud nepoužívají způsob algoritmického obchodování s vysokou frekvencí, měli spadat do působnosti této směrnice a neměli by využívat jiných výjimek. Osoby obchodující na vlastní účet při provádění pokynů zákazníků nebo používající způsob algoritmického obchodování s vysokou frekvencí by rovněž měly spadat do působnosti této směrnice a neměly by využívat jiných výjimek.
- (24) Mezi ty, kdo obchodují na vlastní účet při provádění pokynů zákazníků, by se měly řadit i podniky, které provádějí pokyny různých zákazníků tím, že je sesouhlasí na principu párování pokynů (tzv. back to back obchodování), a které by měly být považovány za podniky jednající na vlastní účet a podléhat ustanovením této směrnice týkajícím se jak provádění pokynů na účet zákazníka, tak obchodování na vlastní účet.
- (25) Provádění pokynů týkajících se finančních nástrojů jako doplňková činnost mezi dvěma osobami, jejichž hlavní podnikatelskou činností při posuzování v rámci skupiny není poskytování investičních služeb ve smyslu této směrnice ani bankovních činností ve smyslu směrnice 2013/36/EU, by se nemělo považovat za obchodování na vlastní účet při provádění pokynů zákazníků.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (26) Pokud tato směrnice odkazuje na osoby, měly by se tím rozumět osoby fyzické i právnické.
- (27) Z oblasti působnosti této směrnice by měly být vyloučeny pojišťovny, které podléhají náležitému doзору vykonávanému příslušnými orgány obezřetnostního dohledu a které spadají do oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ⁽¹⁾, jestliže vykonávají činnosti uvedené v dané směrnici.
- (28) Tato směrnice by se také neměla vztahovat na osoby, jež neposkytují investiční služby třetím osobám, ale jejichž činnost spočívá výhradně v poskytování investičních služeb vlastnímu mateřskému podniku, vlastnímu dceřinému podniku nebo jinému dceřinému podniku vlastního mateřského podniku.
- (29) Některé místní energetické podniky a někteří provozovatelé průmyslových zařízení, na které se vztahuje systém EU pro obchodování s emisemi, sdružují své obchodní činnosti zaměřené na zajištění komerčních rizik a zajišťují je externě prostřednictvím nekonsolidovaných dceřiných podniků. Tyto společné podniky neposkytují žádné jiné služby a plní zcela shodnou funkci jako osoby uvedené v 28. bodě odůvodnění. V zájmu zajištění rovných podmínek by mělo být možné vyloučit z oblasti působnosti této směrnice rovněž společné podniky ve společném vlastnictví místních energetických podniků nebo provozovatelů ve smyslu čl. 3 písm. f) směrnice 2003/87/ES, které neposkytují jiné služby než investiční služby pro místní energetické podniky nebo provozovatele ve smyslu čl. 3 písm. f) směrnice 2003/87/ES, pokud tyto místní energetické podniky nebo provozovatelé budou vyňaty podle čl. 2 odst. 1 písm. j), budou-li tyto investiční služby vykonávat sami. Aby však bylo zajištěno přijetí řádných ochranných opatření a přiměřená ochrana investorů, měly by členské státy, které se rozhodnou vyjmout tyto společné podniky, pro ně stanovit požadavky alespoň rovnocenné požadavkům stanoveným touto směrnicí, a to zejména během fáze povolování, při posuzování jejich pověsti a zkušenosti i vhodnosti akcionářů, při přezkumu podmínek prvního povolení a trvalého dohledu, jakož i požadavky týkající se pravidel výkonu činnosti.
- (30) Z oblasti působnosti této směrnice by dále měly být vyloučeny osoby, které poskytují v rámci odborné činnosti investiční služby pouze příležitostně, pokud je tato činnost upravena předpisy a dotyčné předpisy příležitostně poskytování investičních služeb nezakazují.
- (31) Tato směrnice by se neměla vztahovat na osoby poskytující investiční služby, jež spočívají výhradně ve správě systémů zaměstnanecké spoluúčasti, a které tudíž neposkytují investiční služby třetím osobám.
- (32) Z oblasti působnosti této směrnice je nutné vyloučit centrální banky a další subjekty vykonávající podobné funkce, jakož i veřejné orgány pověřené řízením státního dluhu nebo do této oblasti zasahující, přičemž tento pojem zahrnuje i investice v této oblasti, s výjimkou subjektů, jež jsou částečně nebo zcela ve vlastnictví státu a jejichž úloha je obchodní nebo spojená s nabyváním majetkových účastí.
- (33) S cílem objasnit režim výjimek pro Evropský systém centrálních bank (ESCB), další vnitrostátní subjekty plnící podobné funkce a subjekty zasahující do řízení veřejného dluhu je vhodné takové výjimky omezit na subjekty a instituce, které své funkce plní v souladu s právem jednoho členského státu nebo v souladu s právními předpisy Unie, a dále i na mezinárodní subjekty, jichž je jeden nebo více členských států členem a jejichž účelem je mobilizovat finanční prostředky a poskytovat finanční pomoc ve prospěch svých členů, kteří mají nebo jim hrozí závažné problémy s financováním, jako je Evropský mechanismus stability.
- (34) Z oblasti působnosti této směrnice je rovněž nutné vyloučit subjekty kolektivního investování a penzijní fondy, bez ohledu na to, zda jsou koordinovány na úrovni Unie, a depozitáře či správce těchto subjektů, protože jejich činnost podléhá zvláštním předpisům přímo této činnosti přízpusobeným.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II), (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

- (35) Z oblasti působnosti této směrnice je nutné vyloučit provozovatele přenosové soustavy ve smyslu čl. 2 bodu 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ⁽¹⁾ nebo provozovatele přepravní soustavy čl. 2 bodu 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ⁽²⁾ při plnění jejich úkolů podle uvedených směrnic nebo nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 ⁽³⁾ nebo nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009 ⁽⁴⁾ nebo podle kodexů sítě či rámcových pokynů přijatých podle uvedených legislativních aktů. Provozovatelé přenosové soustavy a provozovatelé přepravní soustavy mají v souladu s uvedenými legislativními akty zvláštní povinnosti a úkoly, vztahuje se na ně zvláštní certifikace a dohlíží na ně příslušné orgány pro konkrétní odvětví. Provozovatelé přenosové soustavy a provozovatelé přepravní soustavy by měli mít rovněž možnost využívat této výjimky v případech, kdy využívají jiné osoby jakožto poskytovatele služeb, aby jejich jménem plnily jejich úkoly podle uvedených legislativních aktů nebo kodexů sítě či rámcových pokynů přijatých podle uvedených nařízení. Provozovatelé přenosové soustavy a provozovatelé přepravní soustavy by neměli mít možnost využívat této výjimky při poskytování investičních služeb nebo při provádění činností v oblasti finančních nástrojů, a to i v případě, že provozují platformu sekundárního obchodování s finančními přenosovými právy.
- (36) Aby mohly využít vynětí z oblasti působnosti této směrnice, měly by dotyčné osoby trvale splňovat podmínky takových vynětí. Zejména pokud osoba poskytuje investiční služby nebo vykonává investiční činnost a je vyňata z oblasti působnosti této směrnice, protože tyto služby nebo činnosti jsou ve vztahu k její hlavní podnikatelské činnosti při posuzování v rámci skupiny doplňkové, nemělo by se vynětí na tuto osobu vztahovat, jestliže poskytování těchto doplňkových služeb nebo činností přestane být doplňkové ve vztahu k její hlavní podnikatelské činnosti.
- (37) Pro zajištění ochrany investorů a stability finančního systému by měly osoby, které poskytují investiční služby nebo vykonávají investiční činnost spadající do oblasti působnosti této směrnice, podléhat povolení udělenému domovským členským státem.
- (38) Úvěrové instituce povolené podle směrnice 2013/36/EU by k poskytování investičních služeb nebo výkonu investiční činnosti neměly potřebovat další povolení podle této směrnice. Pokud se úvěrová instituce rozhodne poskytovat investiční služby nebo vykonávat investiční činnost, měly by příslušné orgány před udělením povolení podle směrnice 2013/36/EU ověřit, zda instituce splňuje odpovídající ustanovení této směrnice.
- (39) Strukturované vklady vznikly jako forma investičního produktu, avšak na rozdíl od jiných strukturovaných investic se na ně nevztahují žádné legislativní akty v oblasti ochrany investorů na úrovni Unie. Je proto vhodné posílit důvěru investorů a vytvořit jednotnější regulaci v oblasti distribuce různých strukturovaných retailových investičních produktů, aby byla v celé Unii zajištěna přiměřená úroveň ochrany investorů. Z toho důvodu je vhodné zahrnout strukturované vklady do oblasti působnosti této směrnice. V tomto ohledu je nutno uvést, že vzhledem k tomu, že strukturované vklady představují formu investičního produktu, nezahrnují vklady napojené pouze na úrokové sazby jako Euribor nebo Libor, bez ohledu na to, zda jsou úrokové sazby stanoveny předem nebo ne, anebo zda jsou pevné nebo pohyblivé. Takové vklady by proto měly být vyloučeny z oblasti působnosti této směrnice.
- (40) Použití této směrnice na investiční podniky a úvěrové instituce při prodeji strukturovaných vkladů nebo při poskytování poradenství zákazníkům by v oblasti strukturovaných vkladů mělo být chápáno jako její použití při výkonu činnosti zprostředkovatele pro tyto produkty vydané úvěrovými institucemi, které mohou přijímat vklady podle směrnice 2013/36/EU.
- (41) Centrální depozitáři cenných papírů jsou systémově významné instituce pro finanční trhy, které zajišťují prvotní zápis cenných papírů, vedení účtů s emitovanými cennými papíry a vypořádání prakticky všech obchodů s cennými papíry. Centrální depozitáři cenných papírů mají být upraveni právními předpisy Unie a podléhat zejména povolení a některým podmínkám provozu. Centrální depozitáři cenných papírů však mohou kromě základních služeb uvedených v jiných právních předpisech Unie poskytovat investiční služby a vykonávat investiční činnosti, které jsou upraveny touto směrnicí.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 55).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 2003/55/ES (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 94).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou a o zrušení nařízení (ES) č. 1228/2003 (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 15).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám a o zrušení nařízení (ES) č. 1775/2005 (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 36).

S cílem zabezpečit, aby všechny subjekty poskytující investiční služby a vykonávající investiční činnosti podléhaly stejnému regulačnímu rámci, je vhodné zajistit, aby se na centrální depozitáře cenných papírů nevztahovaly požadavky této směrnice týkající se povolení a některých provozních podmínek, ale právní předpisy Unie upravující centrální depozitáře cenných papírů by měly zajistit, aby se na ně ustanovení této směrnice vztahovala, pokud poskytují investiční služby nebo vykonávají investiční činnosti nad rámec služeb uvedených ve zmíněném právním předpisu Unie.

- (42) K posílení ochrany investorů v Unii je vhodné omezit podmínky, za kterých mohou členské státy vyloučit z použití této směrnice osoby poskytující investiční služby zákazníkům, kteří v důsledku toho nejsou touto směrnicí chráněni. Zejména je vhodné požadovat, aby členské státy uplatňovaly na uvedené osoby přinejmenším obdobné požadavky, jaké jsou stanoveny v této směrnici, a to zejména během fáze povolování, při posuzování jejich pověsti a zkušenosti i vhodnosti akcionářů, při přezkumu podmínek prvního povolení a trvalého dohledu, jakož i požadavky týkající se pravidel pro výkon činnosti.

Kromě toho by se na osoby vyloučené z použití této směrnice měl vztahovat systém pro odškodnění investorů uznávaný podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/9/ES⁽¹⁾ nebo pojištění odpovědnosti za škodu při výkonu povolání zajišťující rovnocennou ochranu jejich zákazníků v situacích, na něž se uvedená směrnice vztahuje.

- (43) Pokud investiční podnik poskytuje nepravidelně jednu nebo více investičních služeb, na které se nevztahuje jeho povolení, nebo vykonává nepravidelně jednu nebo více investičních činností, na které se nevztahuje jeho povolení, neměl by potřebovat další povolení podle této směrnice.
- (44) Pro účely této směrnice by přijímání a předávání pokynů mělo zahrnovat také spojení dvou či více investorů i provádění obchodů mezi těmito investory.
- (45) Investiční podniky a úvěrové instituce distribuující finanční nástroje, které samy vydávají, by měly podléhat této směrnici, pokud svým zákazníkům poskytují investiční poradenství. Za účelem vyloučení nejistoty a posílení ochrany investorů je vhodné stanovit, aby se tato směrnice použila v případech, kdy investiční podniky a úvěrové instituce distribuují na primárním trhu finanční nástroje, které samy vydávají, aniž by poskytovaly poradenství. Za tímto účelem by se měla rozšířit definice služby provádění pokynů na účet zákazníka.
- (46) Zásady vzájemného uznávání a dohledu domovského členského státu vyžadují, aby příslušné orgány členských států neudělily nebo odňaly povolení, pokud okolnosti, jako je obsah programu činnosti, zeměpisná lokalizace nebo činnost skutečně vykonávaná, jasně naznačují, že se investiční podnik rozhodl pro právní systém určitého členského státu jen proto, aby se vyhnul přísnějším normám platným v jiném členském státě, na jehož území hodlá vykonávat nebo kde vykonává větší část své činnosti. Investiční podnik, který je právnickou osobou, by měl mít povolení udělené v členském státě, v němž má sídlo. Investiční podnik, který není právnickou osobou, by měl mít povolení udělené v členském státě, v němž se nachází jeho ústředí. Kromě toho by členské státy měly vyžadovat, aby se ústředí investičního podniku vždy nacházelo v jeho domovském členském státě a aby tam také skutečně vykonávalo činnost.
- (47) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/44/ES⁽²⁾ stanovila podrobná kritéria pro obezřetnostní posuzování navrhovaných nabytí v investičním podniku a pro postup jejich uplatňování. V zájmu zajištění právní jistoty, jasnosti a předvídatelnosti, pokud jde o proces posuzování a jeho výsledek, je vhodné kritéria a proces obezřetnostního posuzování stanovený v uvedené směrnici potvrdit.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/9/ES ze dne 3. března 1997 o systémech pro odškodnění investorů (Úř. věst. L 84, 26.3.1997, s. 22).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/44/ES ze dne 5. září 2007, kterou se mění směrnice Rady 92/49/EHS a směrnice 2002/83/ES, 2004/39/ES, 2005/68/ES a 2006/48/ES, pokud jde o procesní pravidla a hodnotící kritéria pro obezřetnostní posuzování nabytí a zvyšování účastí ve finančním sektoru (Úř. věst. L 247, 21.9.2007, s. 1).

Příslušné orgány by především měly ohodnotit vhodnost navrhovaného nabyvatele a finanční rozumnost navrhovaného nabytí podle všech těchto kritérií: pověst navrhovaného nabyvatele; pověst a zkušenost všech osob, které budou v důsledku navrhovaného nabytí řídit činnosti investičního podniku; finančního zdraví navrhovaného nabyvatele; skutečnosti, zda bude investiční podnik schopen dodržet obezřetnostní požadavky na základě této směrnice a dalších směrnic, zejména směrnic Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ⁽¹⁾ a 2013/36/EU; skutečnosti, zda existuje důvodné podezření, že dochází nebo došlo k praní peněz nebo k financování terorismu nebo k pokusům o ně ve smyslu článku 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ⁽²⁾ nebo že by navrhované nabytí mohlo zvýšit riziko takového jednání.

- (48) Investiční podnik, který je držitelem povolení uděleného v jeho domovském členském státě, by měl být oprávněn poskytovat investiční služby nebo vykonávat investiční činnost v celé Unii, aniž by musel žádat o zvláštní povolení u příslušného orgánu členského státu, ve kterém hodlá služby poskytovat nebo činnost vykonávat.
- (49) Vzhledem k tomu, že některé investiční podniky jsou od určitých povinností uložených směrnicí 2013/36/EU osvobozeny, měly by mít povinnost udržovat určitou minimální výši kapitálu nebo pojištění odpovědnosti za škodu při výkonu povolání nebo kombinaci obojího. Při úpravách výše tohoto pojištění by měly být zohledněny úpravy provedené v rámci směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/92/ES ⁽³⁾. Tímto zvláštním zacházením pro účely kapitálové přiměřenosti by neměla být dotčena žádná rozhodnutí týkající se vhodného zacházení s těmito podniky v rámci budoucích změn právních předpisů Unie o kapitálové přiměřenosti.
- (50) Oblast působnosti obezřetnostní právní úpravy by se měla omezit pouze na subjekty, které z důvodu řízení obchodního portfolia na profesionálním základě představují pro ostatní účastníky trhu zdroj rizika protistrany, a proto by subjekty, které s finančními nástroji, jinými než komoditními deriváty, povolenkami na emise nebo jejich deriváty obchodují na vlastní účet, by měly být vyloučeny z oblasti působnosti této směrnice, pokud nejsou tvůrci trhu, neobchodují na vlastní účet při provádění pokynů zákazníků, nejsou členy ani účastníky regulovaného trhu nebo mnohostranného obchodního systému, nemají přímý elektronický přístup k obchodnímu systému ani nepoužívají způsob algoritmického obchodování s vysokou frekvencí.
- (51) Na ochranu vlastnictví investora i jiných obdobných práv investora týkajících se cenných papírů, jakož i jeho práv týkajících se peněžních prostředků svěřených podniku by se tato práva měla držet odděleně od prostředků podniku. Tato zásada by však podniku neměla bránit v tom, aby vykonával činnost vlastním jménem, ale na účet investora, pokud to povaha obchodu vyžaduje a pokud s tím investor souhlasí, například v případě půjčování cenných papírů.
- (52) Požadavky týkající se ochrany majetku zákazníků jsou zásadním nástrojem ochrany zákazníků při poskytování služeb a činností. Tyto požadavky lze vyloučit, převede-li se plné vlastnické právo k peněžním prostředkům nebo finančním nástrojům na investiční podnik za účelem krytí současných nebo budoucích, skutečných, podmíněných či potenciálních závazků. Tato široká možnost může vést k nejistotě a může ohrozit účinnost požadavků týkajících se ochrany majetku zákazníků. Je proto vhodné, alespoň pokud jde o majetek neprofesionálních zákazníků, omezit možnost investičních podniků uzavírat dohody o finančním zajištění s převedením vlastnického práva ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ⁽⁴⁾ za účelem zajištění nebo jiného krytí jejich závazků.
- (53) Je nutné posílit úlohu vedoucích orgánů investičních podniků, regulovaných trhů, poskytovatelů služeb hlášení údajů a zajistit řádné a obezřetné vedení podniků a podporu integrity trhu a zájmů investorů. Vedoucí orgán investičního podniku, regulovaných trhů a poskytovatelů služeb hlášení údajů by měl trvale věnovat dostatek času a mít jako celek adekvátní kolektivní znalosti, schopnosti a zkušenosti nezbytné k porozumění činnostem podniku

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu a o změně směrnice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES (Úř. věst. L 35, 11.2.2003, p. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu (Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/92/ES ze dne 9. prosince 2002 o zprostředkování pojištění (Úř. věst. L 9, 15.1.2003, s. 3).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění (Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 43).

včetně hlavních rizik. S cílem předejít skupinovému myšlení a usnadnit získávání nezávislých stanovisek a kritického pohledu na příslušné otázky by vedoucí orgány proto měly být dostatečně rozmanité co do věku, pohlaví, původu, vzdělání a profesních zkušeností, aby představovaly různé názory a zkušenosti. Za další pozitivní způsob, jímž lze podpořit rozmanitost, lze považovat zastoupení zaměstnanců ve vedoucích orgánech, jelikož dodává klíčovou perspektivu a zajišťuje skutečnou znalost vnitřního fungování podniků. Různorodost by tedy měla být jedním z kritérií pro složení vedoucích orgánů. Různorodost by též měla být obecněji zohledněna v náborové politice podniků. Taková politika by měla například motivovat podniky k tomu, aby kandidáty vybíraly z užších seznamů zahrnujících obě pohlaví. V zájmu soudržného přístupu ke správě a řízení společnosti je vhodné co nejvíce sladit požadavky na investiční podniky s požadavky uvedenými ve směrnici 2013/36/EU.

- (54) Aby bylo možné účinně dohlížet na činnosti investičních podniků, regulovaných trhů a poskytovatelů služeb hlášení údajů a kontrolovat je, měl by být vedoucí orgán odpovědný a postížitelný za celkovou strategii podniku s přihlédnutím k obchodní činnosti podniku a rizikovému profilu. Vedoucí orgán by měl převzít jasné povinnosti v rámci celého chodu podniku, v oblasti určení a vymezení strategických cílů, strategie v oblasti rizik, vnitřní správy a řízení podniku, schválení jeho vnitřní organizace, včetně kritérií pro výběr a odbornou přípravu personálu, účinného dohledu nad vrcholným vedením, jakož i určení celkové politiky, kterou se řídí poskytování služeb a výkon činností, včetně odměňování prodejců a schvalování nových produktů k distribuci zákazníkům. Pravidelné sledování a posuzování strategických cílů podniků, jejich vnitřní organizace a politik pro poskytování služeb a výkon činností by mělo zajistit, aby byly podniky stále řádně a obezřetně vedeny v zájmu integrity trhů a ochrany investorů. Kombinování příliš velkého počtu funkcí člena vedoucího orgánu současně by mu neumožnilo věnovat dostatečný čas své dozorčí roli.

Proto je třeba omezit počet funkcí, které může člen vedoucího orgánu instituce zastávat současně v různých subjektech. Pro účely uplatňování tohoto omezení by však nemělo být přihlíženo k funkci člena ve vedoucím orgánu organizací, které nesledují převážně obchodní cíle, jako jsou neziskové nebo charitativní organizace.

- (55) V členských státech se používají různé struktury správy a řízení. Ve většině případů se jedná o monistickou či dualistickou strukturu orgánů. Účelem definic použitých v této směrnici je, aby zahrnovaly všechny existující struktury, aniž by některou z nich upřednostňovaly. Mají pouze posloužit ke stanovení pravidel zaměřených na dosažení konkrétního výsledku bez ohledu na vnitrostátní právo obchodních společností, jemuž instituce v jednotlivých členských státech podléhají. Tyto definice proto nemají vliv na obecné vymezení pravomocí podle vnitrostátního práva obchodních společností.
- (56) Rozšiřující se spektrum činností, které mnohé investiční podniky vykonávají současně, zvyšuje potenciál vzniku střetů zájmů mezi různými činnostmi a zájmy zákazníků. Je proto nutné stanovit pravidla k zajištění toho, aby takové střety nepříznivě neovlivnily zájmy zákazníků. Podniky mají povinnost přijmout účinná opatření k zjištění, zamezení nebo řízení střetů zájmů a maximálnímu zmírnění potenciálního dopadu těchto rizik. Pokud však určité zbytkové riziko, které by mohlo být na úkor zájmů zákazníka, i přesto přetrvává, měly by být zákazníkovi před provedením obchodu jeho jménem jasné sděleny informace o obecné povaze nebo zdrojích střetů zájmů zákazníka a o opatřeních přijatých ke zmírnění těchto rizik.
- (57) Směrnice Komise 2006/73/ES⁽¹⁾ umožňuje členským státům v souvislosti s organizačními požadavky na investiční podniky požadovat, aby podniky zaznamenávaly telefonní hovory nebo elektronickou komunikaci zahrnující pokyny zákazníkům. Zaznamenávání telefonních hovorů nebo elektronické komunikace zahrnující pokyny zákazníkům je v souladu s Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a je odůvodněno v zájmu posílení ochrany investorů, lepšího dohledu nad trhem a vyšší právní jistoty ve prospěch investičních podniků a jejich zákazníků. Důležitost těchto záznamů je uvedena rovněž v technickém doporučení, které Komisi dne 29. července 2010 vydal Evropský výbor regulátorů trhů s cennými papíry. Tyto záznamy by měly zajistit doklady umožňující prokázat podmínky veškerých pokynů zadaných zákazníky a jejich korespondenci v souvislosti s obchody provedenými investičními podniky, jakož i odhalit jakékoli jednání, které může být relevantní z hlediska zneužívání trhu, včetně případů, kdy podniky obchodují na vlastní účet.

⁽¹⁾ Směrnice Komise 2006/73/ES ze dne 10. srpna 2006, kterou se provádí směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2004/39/ES, pokud jde o organizační požadavky a provozní podmínky investičních podniků a o vymezení pojmů pro účely zmíněné směrnice (Úř. věst. L 241, 2.9.2006, s. 26).

K tomuto účelu jsou potřebné záznamy všech hovorů s účastí zástupců podniku, pokud tento podnik jedná nebo hodlá jednat na vlastní účet. Pokud zákazníci sdělují své pokyny jinými prostředky než telefonicky, měla by být tato komunikace zaznamenána na trvalých nosičích dat, jako jsou listovní zásilky, fax, elektronická pošta nebo dokumentace pokynů zákazníků pořizovaná na jednáních. Obsah příslušného osobního hovoru se zákazníkem by mohl být zaznamenán například prostřednictvím písemného zápisu nebo písemné zprávy. Tyto pokyny by měly být považovány za rovnocenné telefonickým pokynům. Pokud je z osobního hovoru se zákazníkem pořízen písemný zápis, měly by členské státy zajistit nezbytné záruky, aby zákazníci nebyli znevýhodněni v důsledku nepřesného záznamu komunikace mezi stranami. Tyto záruky by neměly předpokládat, že zákazník přebírá zodpovědnost.

K zajištění právní jistoty co do rozsahu této povinnosti je vhodné uplatnit tuto povinnost na veškeré zařízení, jež podnik poskytuje nebo jehož používání je investičním podnikem povoleno, a stanovit, aby investiční podniky učinily přiměřené kroky k zajištění toho, aby ve vztahu k obchodům nebylo používáno žádné soukromé zařízení. Tyto záznamy by měly být příslušným orgánům k dispozici při plnění jejich úkolů v oblasti dohledu a při provádění donucovacích opatření podle této směrnice a podle nařízení (EU) č. 600/2014, nařízení (EU) č. 596/2014, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/57/EU ⁽¹⁾, tak aby příslušné orgány mohly určit jednání, jež není v souladu s právním rámcem pro činnost investičních podniků. Tyto záznamy by měly být také k dispozici investičním podnikům a zákazníkům, aby bylo možné prokázat vývoj jejich vztahu, pokud jde o pokyny předané zákazníky a obchody provedené podniky. Z těchto důvodů je vhodné v této směrnici stanovit zásady obecného režimu týkajícího se zaznamenávání telefonních hovorů nebo elektronické komunikace zahrnujících pokyny zákazníků.

- (58) V souladu se závěry Rady z června 2009 o posílení finančního dohledu Unie a s cílem přispět k vytvoření jednotného souboru pravidel pro finanční trhy v Unii a k dalšímu vývoji rovných podmínek pro členské státy a účastníky trhu, zvýšit ochranu investorů a zlepšit dohled a vymáhání povinností se Unie zavázala podle potřeby omezit diskreční pravomoci členských států stanovené v právních předpisech Unie v oblasti finančních služeb na nejnižší možnou míru. Kromě toho, že se touto směrnicí zavádí společný režim pro zaznamenávání telefonních hovorů a elektronické komunikace zahrnující pokyny zákazníků, je vhodné omezit možnost příslušných orgánů přenést v určitých případech úkoly v oblasti dohledu na jiný subjekt a rovněž i omezit diskreční pravomoci v oblasti požadavků vztahujících se na vázané zástupce a podávání zpráv pobočkami.
- (59) V posledním desetiletí dosáhla technologie obchodování značného rozvoje a je nyní účastníky trhu hojně využívána. Mnoho účastníků trhu nyní využívá algoritmické obchodování, při němž počítačový algoritmus automaticky určuje aspekty pokynu, a to s minimálním lidským zásahem nebo zcela bez něj. Je třeba regulovat rizika pocházející z algoritmického obchodování. Používání algoritmů v poobchodním zpracování provedených obchodů však nepředstavuje algoritmické obchodování. Investiční podnik, který se zabývá algoritmickým obchodováním sledujícím určitou strategii tvorby trhu, by měl tuto činnost tvorby trhu vykonávat nepřetržitě během stanovené části doby obchodování obchodního systému. V regulačních technických normách by mělo být upřesněno, co představuje stanovenou část doby obchodování obchodního systému, a současně zajištěno, že takto stanovená část tvoří významnou část celkové doby obchodování, a to při zohlednění likvidity, rozsahu a povahy konkrétního trhu a vlastností obchodovaného finančního nástroje.
- (60) Investiční podnik, který se zabývá algoritmickým obchodováním sledujícím určitou strategii tvorby trhu, by měl mít zavedeny vhodné systémy a kontroly této činnosti. Tato činnost by měla být chápána způsobem specifickým vzhledem k jejímu kontextu a účelu. Definice takové činnosti je proto nezávislá na definicích, jako je definice „činností v rámci tvorby trhu“ obsažená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 236/2012 ⁽²⁾.
- (61) Zvláštní formou algoritmického obchodování je algoritmické obchodování s vysokou frekvencí, při němž obchodní systém vysokou rychlostí analyzuje data nebo signály trhu a v reakci na tuto analýzu poté ve velmi krátké době zašle nebo aktualizuje velký počet pokynů. Algoritmické obchodování s vysokou frekvencí může zejména obsahovat takové prvky, jako jsou například iniciace pokynu, jeho vytvoření, směřování a provedení, které jsou určeny systémem bez lidského zásahu pro každý jednotlivý obchod nebo pokyn, krátký časový rámec pro stanovení a likvidaci pozic, vysoký denní obrát portfolia, vysoký poměr pokynů vůči obchodům během dne a zakončení obchodního dne na neutrální pozici nebo v její blízkosti. Algoritmické obchodování s vysokou frekvencí se vyznačuje mimo jiné vysokým počtem zpráv během dne, jež zahrnují pokyny, kotace nebo zrušení. Při určování toho, co představuje vysoký počet zpráv během dne, je třeba zohlednit totožnost skutečného zákazníka, délku

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/57/EU ze dne 16. dubna 2014 o trestních sankcích za zneužívání trhu (směrnice o zneužívání trhu) (viz strana 179 v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 236/2012 ze dne 14. března 2012 o prodeji na krátko a některých aspektech swapů úvěrového selhání (Úř. věst. L 86, 24.3.2012, s. 1).

doby sledování, srovnání s celkovou činností na trhu během daného období a relativní koncentraci nebo roztržitost činnosti. Algoritmické obchodování s vysokou frekvencí obvykle provádějí obchodníci za použití svého vlastního kapitálu a spíše než o samostatnou strategii se obvykle jedná o použití propracované technologie k provedení tradičnějších obchodních strategií, jako je tvorba trhu nebo arbitráž.

- (62) Technický pokrok umožnil vysokofrekvenční obchodování a vývoj obchodních modelů. Vysokofrekvenční obchodování je usnadněno společným umístěním zařízení účastníků trhu v těsné fyzické blízkosti systému pro párování prodejních a kupních pokynů obchodního systému. S cílem zajistit řádné a spravedlivé obchodní podmínky je nezbytné požadovat, aby obchodní systémy poskytovaly tyto služby společného umístění nediskriminačním, spravedlivým a transparentním způsobem. Používání technologie obchodování zvýšilo rychlost, objem a složitost obchodů uzavíraných investory. Díky této technologii mohli účastníci trhu rovněž usnadnit svým zákazníkům přímý elektronický přístup na trhy prostřednictvím svých obchodních systémů, prostřednictvím přímého tržního přístupu nebo sponzorovaného přístupu. Obchodní technologie přinesla trhu a účastníkům trhu obecné výhody v podobě například širší účasti na trzích, vyšší likvidity, nižších rozpětí, nižší krátkodobé volatility a možností pro zákazníky, jak dosáhnout lepšího provádění svých pokynů. Tato technologie však s sebou přináší i řadu potenciálních rizik, jako je zvýšené riziko přetížení provozních systémů obchodních systémů z důvodu velkých objemů pokynů, rizika algoritmického obchodování vedoucího ke vzniku duplicitních nebo chybných pokynů či jiných chyb, které mohou narušit řádné fungování trhu.

Kromě toho hrozí riziko neadekvátní reakce algoritmických obchodních systémů na jiné události na trhu, což může zhoršit volatilitu, existoval-li na trhu již dříve nějaký problém. Algoritmické obchodování nebo způsoby algoritmického obchodování s vysokou frekvencí mohou, stejně jako každý jiný druh obchodování, být náchylné k některým formám jednání zakázaným nařízením (EU) č. 596/2014. Vysokofrekvenční obchodování může také kvůli informační výhodě poskytované vysokofrekvenčním obchodníkům vést investory k tomu, že se rozhodnou obchodovat v obchodních systémech, v nichž se mohou vysokofrekvenčním obchodníkům vyhnout. Je vhodné podrobit způsoby algoritmického obchodování s vysokou frekvencí, které jsou založeny na určitých specifických charakteristikách, zvláštnímu regulačnímu dohledu. Přestože se jedná zejména o metody, které jsou založeny na obchodování na vlastní účet, měl by se tento dohled uplatňovat také tehdy, kdy je používání této metody strukturováno tak, aby k němu nedocházelo na vlastní účet.

- (63) Tato potenciální rizika plynoucí z vyššího používání technologie lze nejlépe zmírnit kombinací opatření a zvláštních kontrol rizik, které se zaměřují na podniky zapojené do algoritmického obchodování nebo algoritmického obchodování s vysokou frekvencí, které poskytují přímý elektronický přístup a dalších opatření zaměřených na organizátory obchodních systémů, do kterých takové podniky vstupují. S cílem posílit odolnost trhů a zohlednit nové technologie obchodování by tato opatření měla odrážet a dodržovat obecné technické pokyny vydané Evropským orgánem dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010⁽¹⁾ (dále jen „ESMA“ nebo „orgán ESMA“) v únoru 2012 o systémech a kontrolách v prostředí automatizovaného obchodování pro obchodní platformy, investiční podniky a příslušné orgány (ESMA/2012/122). Je žádoucí zajistit, aby všechny podniky zabývající se algoritmickým obchodováním s vysokou frekvencí měly povolení. Toto povolení by mělo zajistit, že podniky podléhají organizačním požadavkům podle této směrnice a je nad nimi vykonáván řádný dohled. Podniky, jež mají povolení, nad nimiž je vykonáván dohled podle právních předpisů Unie upravujících finanční sektor a jež se zabývají algoritmickým obchodováním nebo způsobem algoritmického obchodování s vysokou frekvencí, přestože jsou z oblasti působnosti této směrnice vyňaty, by neměly mít povinnost získat povolení podle této směrnice a měly by pouze podléhat opatřením a kontrolám zaměřeným na řešení specifického rizika vyplývajícího z těchto typů obchodování. V tomto ohledu by orgán ESMA měl hrát významnou koordinační úlohu a stanovit přiměřený krok kotace, aby se tak zajistilo řádné fungování trhů na úrovni Unie.
- (64) Investiční podniky i obchodní systémy by měly přijmout důkladná opatření k zajištění toho, aby algoritmické obchodování a způsoby algoritmického obchodování s vysokou frekvencí nevedly k narušení trhu a nemohly být zneužity. Obchodní systémy by měly rovněž zajistit, aby jejich obchodní systémy byly odolné a byly řádně přezkoušeny, aby byly schopny zvládat zvýšené toky pokynů nebo napjatou situaci na trhu, a aby v nich byly zavedeny přerušovací mechanismy, které obchodování dočasně zastaví nebo omezí, dojde-li k náhlým nečekaným pohybům cen.
- (65) Je rovněž nezbytné zajistit, aby struktury poplatků, jež stanoví obchodní systémy, byly transparentní, nediskriminační a spravedlivé a aby nebyly strukturovány tak, že by podporovaly podmínky narušující řádné fungování trhu. Je proto vhodné, aby obchodní systémy mohly upravit své poplatky za zrušené pokyny v závislosti na době, po

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

kterou byl pokyn zachován, a stanovit výši poplatků pro jednotlivé finanční nástroje, na něž se uplatňují. Aby zohlednily zvýšenou zátěž systému, která ne vždy prospívá ostatním účastníkům trhu, měly by mít členské státy možnost povolit obchodním systémům, aby stanovily vyšší poplatky za pokyny, které jsou posléze zrušeny, nebo vyšší poplatky účastníkům, kteří zadali vysoký podíl zrušených pokynů, nebo účastníkům používajícím způsob algoritmického obchodování s vysokou frekvencí.

- (66) Kromě opatření souvisejících se způsoby algoritmického obchodování a algoritmického obchodování s vysokou frekvencí je vhodné zakázat přímý elektronický přístup, který investiční podniky poskytují svým zákazníkům, pokud pro takový přístup nejsou stanoveny řádné systémy a kontroly. Bez ohledu na formu přímého elektronického přístupu by podniky poskytující tento přístup měly posuzovat a přezkoumávat, zda je vhodné, aby zákazníci používali tuto službu, a zajišťovat, aby používání služby podléhalo kontrolám rizik a aby tyto podniky nadále nesly odpovědnost za obchodování, které zákazníci na základě používání jejich systémů nebo s použitím jejich obchodních kódů provedou. Je vhodné, aby podrobné organizační požadavky týkající se těchto nových forem obchodování byly podrobněji stanoveny v regulačních technických normách. Díky tomu by mělo být možné požadavky v případě nutnosti měnit, aby se zohlednily další inovace a vývoj v této oblasti.
- (67) Je nezbytné, aby byly všechny pokyny vytvořené prostřednictvím algoritmického obchodování označovány s cílem zajistit účinný dohled a umožnit příslušným orgánům přijmout včas vhodná opatření proti chybným nebo nepoctivým algoritmickým strategiím. Na základě označení by měly být příslušné orgány schopny určit a rozlišit pokyny pocházející z různých algoritmů a účinně rekonstruovat a vyhodnotit strategie, které algoritmičtí obchodníci používají. Tím by se mělo omezit riziko, že bude přiřazení pokynů k určité algoritmické strategii a obchodníkovi nejednoznačné. Díky označování mohou příslušné orgány fakticky a účinně zareagovat na strategie algoritmického obchodování, které jednají zneužívajícím způsobem nebo představují rizika ohrožující řádné fungování trhů.
- (68) Aby se zajistila integrita trhu s ohledem na vývoj technologií na finančních trzích, měl by orgán ESMA pravidelně konzultovat s vnitrostátními odborníky novinky v oblasti technologií obchodování včetně vysokofrekvenčního obchodování a nových postupů, které by mohly představovat zneužívání trhu, s cílem identifikovat a podporovat účinné strategie předcházení a řešení tohoto zneužívání.
- (69) V Unii funguje v současné době mnoho obchodních systémů, z nichž řada obchoduje se stejnými finančními nástroji. Za účelem řešení potenciálních rizik ohrožujících zájmy investorů je nutné formalizovat a dále koordinovat postupy zabývající se důsledky pro obchodování v jiných obchodních systémech, pokud se určitý investiční podnik nebo organizátor trhu provozující obchodní systém rozhodne pozastavit obchodování s nějakým finančním nástrojem nebo daný nástroj z obchodování stáhnout. V zájmu právní jistoty a vhodného řešení střetů zájmů v případě rozhodnutí o pozastavení obchodování s finančními nástroji nebo stažení finančních nástrojů z obchodování by mělo být zajištěno, že pokud určitý investiční podnik nebo organizátor trhu provozující obchodní systém zastaví obchodování v důsledku toho, že nejsou dodržována jeho pravidla, ostatní toto rozhodnutí následují, pokud tak příslušné orgány za ně odpovědné rozhodnou, ledaže pokračování obchodování lze odůvodnit mimořádnými okolnostmi. Dále je nutno formalizovat a zlepšit výměnu informací a spolupráci mezi příslušnými orgány, pokud jde o pozastavení obchodování s finančními nástroji v určitém obchodním systému a jejich stažení z obchodování v určitém obchodním systému. Tato opatření by měla být uplatňována tak, aby zabránila obchodním systémům využívat k obchodním účelům informace předávané v souvislosti s pozastavením obchodování s finančním nástrojem nebo stažením finančního nástroje z obchodování.
- (70) Na finančních trzích začalo aktivně působit více investorů, kterým se nabízí komplexnější a širší soubor služeb a nástrojů; vzhledem k tomuto vývoji je proto nutné stanovit stupeň harmonizace, aby byla investorům poskytnuta vysoká úroveň ochrany v celé Unii. V době přijetí směrnice 2004/39/ES bylo v důsledku rostoucí závislosti investorů na individuálních doporučeních nutno zařadit poskytování investičního poradenství mezi investiční služby vyžadující povolení a podléhající zvláštním pravidlům pro výkon činnosti. Vzhledem k pokračující důležitosti individuálních doporučení zákazníkům a rostoucí komplexnosti služeb a nástrojů je nutné posílit pravidla pro výkon činnosti v zájmu zvýšení ochrany investorů.
- (71) Členské státy by měly zajistit, aby investiční podniky jednaly v souladu s nejlepším zájmem svých zákazníků a plnily své povinnosti podle této směrnice. Investiční podniky by měly proto rozumět vlastnostem nabízených nebo doporučovaných finančních nástrojů a měly by vytvářet a přezkoumávat účinné politiky a opatření k identifikaci kategorií zákazníků, kterým budou poskytovat produkty a služby. Členské státy by měly zajistit, aby

investiční podniky, které vytvářejí finanční nástroje, zajistily, aby tyto produkty byly vytvořeny tak, aby odpovídaly potřebám určeného cílového trhu konečných zákazníků v příslušné kategorii zákazníků, přijaly přiměřené kroky k zajištění toho, že finanční nástroje budou distribuovány na určeném cílovém trhu a pravidelně přezkoumávaly identifikaci cílového trhu a výkonnost produktů, které nabízejí. Investiční podniky, které zákazníkům nabízejí nebo doporučují finanční nástroje, jež nevytvořily, by rovněž měly mít zavedeny vhodné systémy pro získání a pochození relevantních informací týkajících se postupu schválení produktu, včetně určeného cílového trhu a vlastností produktu, který nabízejí nebo doporučují. Tato povinnost platí bez ohledu na posouzení přiměřenosti nebo vhodnosti, které následně provádějí investiční podniky v rámci poskytování investičních služeb každému zákazníkovi na základě jeho osobních potřeb, vlastností a cílů.

Aby se zajistilo, že finanční nástroje jsou nabízeny nebo doporučovány pouze v zájmu zákazníka, měly by investiční podniky nabízející nebo doporučující produkt vytvořený podniky, na něž se nevztahují požadavky na řízení produktů stanovené touto směrnicí, nebo podniky ze třetí země rovněž mít vhodné systémy pro získání dostatečných informací o těchto finančních nástrojích.

- (72) Aby měli investoři k dispozici všechny relevantní informace, je vhodné požadovat, aby investiční podniky poskytující investiční poradenství sdělily náklady na poradenství, objasnily základ poradenství, které poskytují, zejména rozsah produktů, který při poskytování osobních doporučení zákazníkům zvažují, zda poskytují investiční poradenství nezávisle a zda zákazníkům poskytují pravidelné hodnocení vhodnosti finančních nástrojů, které jim doporučily. Dále je vhodné požadovat, aby investiční podniky svým zákazníkům vysvětlily důvody poradenství, které jim poskytují.
- (73) S cílem podrobněji vymezit regulační rámec pro poskytování investičního poradenství a současně ponechat investičním podnikům a zákazníkům možnost volby je vhodné stanovit podmínky poskytování této služby, pokud podniky informují zákazníky o tom, že služba je poskytována nezávisle. Je-li poradenství poskytováno nezávisle, mělo by být před poskytnutím osobního doporučení posouzeno dostatečně široké spektrum produktů od různých poskytovatelů produktů. Poradce nemusí nezbytně posuzovat investiční produkty, které jsou na trhu dostupné u všech poskytovatelů nebo emitentů produktů. Spektrum finančních nástrojů by ale nemělo být omezeno pouze na finanční nástroje vydávané nebo poskytované subjekty, které mají s investičním podnikem úzké propojení nebo jiné právní nebo hospodářské vztahy, například smluvní, jež jsou tak těsné, že představují riziko narušení nezávislosti poskytovaného poradenství.
- (74) Aby byla posílena ochrana investorů a aby byli zákazníci se službou, která je jim poskytována, lépe obeznámeni, je rovněž vhodné dále omezit možnost podniků, které poskytují investiční poradenství nezávisle a poskytují službu správy portfolia, přijímat a ponechávat si poplatky, provize nebo jiné peněžní či nepeněžní výhody od třetích stran, a zejména od emitentů nebo poskytovatelů produktů. To znamená, že veškeré poplatky, provize nebo jiné peněžní a nepeněžní výhody od třetích stran musí být v úplnosti vráceny zákazníkovi ihned poté, co je podnik obdrží, a podnik nesmí odečítat platby třetích stran od poplatků, které zákazník dluží podniku. Zákazník by měl být přesně a případně pravidelně informován o veškerých poplatcích, provizích a výhodách, které podnik obdržel v souvislosti s investiční službou poskytovanou a předanou zákazníkovi. Podniky poskytující nezávislé poradenství nebo správu portfolia by rovněž měly v rámci svých organizačních požadavků stanovit politiku s cílem zajistit, aby obdržené platby třetích stran byly přiděleny a předány zákazníkům. Povoleny by měly být pouze drobné nepeněžní výhody pod podmínkou, že zákazník je o těchto výhodách jasně informován, že tyto výhody mohou zvýšit kvalitu poskytované služby a že nemohou být považovány za výhody narušující schopnost investičních podniků jednat v nejlepším zájmu svých zákazníků.
- (75) Při nezávislém poskytování služeb investičního poradenství a služeb správy portfolia by měly být poplatky, provize nebo nepeněžní výhody vyplácené nebo poskytované osobě jménem zákazníků povoleny, pouze pokud si je daná osoba vědoma toho, že tyto platby jsou prováděny jejím jménem a že částky a četnost plateb jsou stanoveny dohodou mezi zákazníkem a investičním podnikem a nejsou stanoveny třetí stranou. Tento požadavek je splněn v případě, že zákazník uhradí fakturu podniku přímo, nebo je tato faktura uhrazena nezávislou třetí stranou, která není nijak spojena s investičním podnikem, pokud jde o investiční službu poskytnutou zákazníkovi, a jedná pouze na základě instrukce zákazníka, a v případě, že zákazník sjedná poplatek za službu poskytnutou investičním podnikem a tento poplatek uhradí. Tak je tomu obecně u účetních či právníků, kteří jednají na základě jednoznačné instrukce zákazníka k provedení úhrady, nebo v případech, kdy daná osoba jedná jako pouhý prostředník platby.

- (76) Tato směrnice stanoví podmínky a postupy, které musí členské státy dodržet, pokud mají v úmyslu uložit další požadavky. K těmto požadavkům může patřit zákaz nebo další omezení nabízení či přijímání poplatků, provizí nebo jiných peněžních a nepeněžních výhod hrazených či poskytnutých třetí stranou nebo osobou jednající jménem třetí strany v souvislosti s poskytnutím služby zákazníkům.
- (77) Pro větší ochranu spotřebitelů je rovněž vhodné zajistit, aby investiční podniky neodměňovaly nebo neposuzovaly výkon svých zaměstnanců způsobem, který by byl v rozporu s povinností podniku jednat v nejlepším zájmu svých zákazníků, například prostřednictvím odměn, prodejních cílů nebo jiných nástrojů, které motivují k doporučení nebo prodeji určitého finančního nástroje v případě, že by jiný produkt mohl potřebám zákazníka vyhovovat lépe.
- (78) Pokud jsou dostatečné informace o nákladech a souvisejících poplatcích nebo o rizicích spojených s finančním nástrojem samotným poskytnuty v souladu s jinými právními předpisy Unie, měly by být tyto informace považovány za vhodné pro účely informování zákazníků v souladu s touto směrnicí. Investiční podniky nebo úvěrové instituce, které distribuují daný finanční nástroj, by však měly rovněž informovat své zákazníky o veškerých dalších nákladech a souvisejících poplatcích spojených s poskytováním investičních služeb ve vztahu k tomuto finančnímu nástroji.
- (79) Vzhledem ke složitosti investičních produktů a jejich neustálé inovaci je také důležité zajistit, aby pracovníci, kteří poskytují poradenství o investičních produktech nebo tyto nástroje prodávají neprofesionálním zákazníkům, měli náležitou úroveň znalostí a způsobilosti ve vztahu k nabízeným produktům. Investiční podniky by měly svým zaměstnancům poskytnout dostatek času a zdrojů, aby mohli těchto znalostí a způsobilosti dosáhnout a uplatňovat je při poskytování služeb zákazníkům.
- (80) Investiční podniky mohou poskytovat investiční služby, které spočívají pouze v provádění, přijímání a předávání pokynů zákazníků, aniž by musely získat informace o znalostech a zkušenostech zákazníka potřebné k posouzení vhodnosti služby nebo finančního nástroje pro zákazníka. Jelikož tyto služby vedou k významnému snížení ochrany zákazníků, je vhodné zlepšit podmínky jejich poskytování. Především je vhodné vyloučit možnost poskytování těchto služeb ve spojení s doplňkovou službou, která spočívá v poskytování úvěrů nebo půjček investorům, aby mohli provádět obchody, do nichž je investiční podnik zapojen, neboť tato praxe zvyšuje složitost obchodů a znesnadňuje porozumění souvisejícím rizikům. Je rovněž vhodné lépe definovat kritéria pro výběr finančních nástrojů, jichž by se měly tyto služby týkat, aby se vyloučily určité finanční nástroje, včetně těch, které zahrnují derivát nebo obsahují strukturu, která zákazníkovi ztěžuje porozumění souvisejícímu riziku, akcií podniků, které nejsou subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), a strukturovaných SKIPCP podle čl. 36 odst. 1 druhého pododstavce nařízení Komise (EU) č. 583/2010⁽¹⁾. Zacházením s určitými SKIPCP jako s komplexními produkty by neměly být dotčeny budoucí právní předpisy Unie vymezující rozsah těchto produktů a pravidla, jež se na ně vztahují.
- (81) Obvyklou strategií pro poskytovatele retailových finančních služeb v celé Unii je vázaný prodej. Může přinášet výhody neprofesionálním zákazníkům, zároveň však může představovat postupy, při nichž není zájem zákazníka dostatečně zohledněn. Například některé formy vázaného prodeje, především praktiky vázání produktů, kdy se dohromady v jednom balíčku prodávají dvě nebo více finančních služeb, přičemž alespoň jedna z těchto služeb není k dispozici samostatně, mohou narušovat hospodářskou soutěž a negativně ovlivňovat mobilitu zákazníků a jejich schopnost rozhodovat se na základě informací. Příkladem praktik vázání produktů může být nezbytnost otevření běžného účtu, je-li investiční služba poskytována neprofesionálnímu zákazníkovi. Ačkoli praktiky sdružování produktů, kdy se dohromady v jednom balíčku prodávají dvě nebo více finančních služeb, avšak každou ze služeb lze zakoupit rovněž samostatně, mohou hospodářskou soutěž také narušovat a negativně ovlivňovat mobilitu zákazníků a jejich schopnost rozhodovat se na základě informací, poskytují zákazníkovi alespoň možnost volby, a pravděpodobně tak představují menší riziko nedodržení povinností podle této směrnice investičními podniky. Používání takových praktik by mělo být důkladně posouzeno s cílem podpořit hospodářskou soutěž a možnost volby pro zákazníky.
- (82) Při poskytování investičního poradenství by měl investiční podnik v písemném prohlášení o vhodnosti upřesnit, jakým způsobem poskytnuté poradenství odpovídá preferencím, potřebám a dalším charakteristikám neprofesionálního zákazníka. Toto prohlášení by mělo být poskytnuto na trvalém nosiči dat včetně elektronické podoby. Odpovědnost za provedení posouzení vhodnosti a poskytnutí pravdivé zprávy o vhodnosti zákazníkovi nese

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 583/2010 ze dne 1. července 2010, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES, pokud jde o klíčové informace pro investory a podmínky, které je třeba splnit při poskytování klíčových informací pro investory nebo prospektu na jiném trvalém nosiči, než je papír, nebo prostřednictvím internetových stránek (Úř. věst. L 176, 10.7.2010, s. 1).

investiční podnik, přičemž by měly být zavedeny náležité záruky, které zajistí, aby zákazník neutrpěl ztrátu v důsledku zprávy prezentující nepravdivě nebo nečestně osobní doporučení, včetně informace, v jakém smyslu je vydané doporučení pro zákazníka vhodné a jaké jsou nevýhody doporučeného postupu.

- (83) Při určování toho, co představuje poskytnutí informací v dostatečném předstihu před koncem lhůty stanovené v této směrnici, by měl investiční podnik s přihlédnutím k naléhavosti situace zohlednit skutečnost, že zákazník před přijetím investičního rozhodnutí potřebuje dostatečný čas k pročení a pochopení těchto informací. K posouzení poskytnutých informací o složitém nebo neznámém produktu či službě nebo o produktu či službě, s nimiž zákazník nemá zkušenost, bude zákazník pravděpodobně potřebovat více času než v případě, že posuzuje produkt či službu, jež jsou jednodušší nebo známější nebo s nimiž má významnou předchozí zkušenost.
- (84) Nic v této směrnici by nemělo zavazovat investiční podniky k okamžitému a souběžnému poskytnutí všech požadovaných informací o investičním podniku, finančních nástrojích, nákladech a souvisejících poplatcích nebo informací o ochraně finančních nástrojů či peněžních prostředků zákazníka, pokud investiční podniky plní obecnou povinnost poskytovat příslušné informace v dostatečném předstihu před koncem lhůty stanovené v této směrnici. Žádné ustanovení této směrnice nezavazuje podniky k poskytování informací buď samostatně, nebo v rámci dohody se zákazníkem, pokud jsou informace zákazníkovi sděleny v dostatečném předstihu před poskytnutím služby.
- (85) Služba by se měla považovat za poskytovanou z podnětu zákazníka, pokud ji zákazník nepožaduje v reakci na sdělení podniku nebo jménem podniku, které je na daného zákazníka osobně zaměřeno a které obsahuje výzvu nebo se jej snaží ovlivnit v souvislosti s určitým finančním nástrojem nebo určitým obchodem. Službu lze považovat za poskytovanou z podnětu zákazníka i tehdy, pokud ji zákazník požaduje na základě jakéhokoli sdělení, které jakýmkoli způsobem propaguje nebo nabízí finanční nástroje a které je svou povahou obecné a určené veřejnosti či širší skupině nebo kategorii zákazníků nebo potenciálních zákazníků.
- (86) Jedním z cílů této směrnice je ochrana investorů. Opatření na ochranu investorů by měla být přizpůsobena specifickým rysům každé kategorie investorů (neprofesionální, profesionální a protistrany). S cílem posílit regulační rámec platný pro poskytování služeb bez ohledu na kategorii dotčených zákazníků je však vhodné zdůraznit, že zásady čestného, spravedlivého a profesionálního jednání a povinnost chovat se korektně, vyjadřovat se jasně a nepodávat klamné informace platí ve vztahu s každým zákazníkem.
- (87) Jako možné alternativy nebo náhrady finančních nástrojů podle této směrnice jsou zákazníkům často předkládány investiční pojistné smlouvy. V zájmu zajištění jednotné ochrany neprofesionálních zákazníků a rovných podmínek u podobných produktů je důležité, aby investiční produkty na bázi pojištění podléhaly náležitým požadavkům. Vzhledem k tomu, že požadavky na ochranu investorů stanovené v této směrnici by proto měly být stejným dílem uplatňovány i na investice v rámci pojistných smluv, je s ohledem na rozdílnou strukturu trhu a vlastnosti těchto produktů vhodné, aby byly podrobné požadavky stanoveny v rámci probíhající revize směrnice 2002/92/ES než v této směrnici. Budoucí právní předpisy Unie upravující činnost zprostředkovatelů pojištění a pojištěn by měly proto řádně zajistit jednotný regulační přístup k distribuci různých finančních produktů, které uspokojují podobné potřeby investorů, a proto z hlediska ochrany investorů představují srovnatelné problémy. Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010⁽¹⁾ (dále jen „EIOPA“), a ESMA by měly ve vzájemné součinnosti zajistit co nejvyšší jednotnost při uplatňování pravidel pro obchodování s těmito investičními produkty. Tyto nové požadavky týkající se investičních produktů na bázi pojištění by měly být stanoveny ve směrnici 2002/92/ES.
- (88) Směrnice 2002/92/ES by měla být upravena tak, aby se sjednotila pravidla týkající se střetů zájmů, obecných zásad a poskytování informací zákazníkům a aby členské státy mohly stanovit omezení pro odměňování zprostředkovatelů pojištění.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).

- (89) Z působnosti této směrnice by měly být vyloučeny investiční produkty na bázi pojištění, které nenabízejí investiční příležitosti, a vklady, které jsou vystaveny pouze úrokovým sazbám. Z oblasti působnosti této směrnice by měly být s ohledem na svá specifika a cíle vyloučeny individuální a zaměstnanecké penzijní produkty, jejichž hlavním účelem je poskytovat investorům příjem v důchodu.
- (90) Odchylně od zásady povolování, dohledu a vymáhání povinností domovským členským státem u provozování poboček je vhodné, aby za vymáhání určitých povinností uvedených v této směrnici v souvislosti s podnikatelskými činnostmi prováděnými pobočkou na území, kde je umístěna, převzal odpovědnost příslušný orgán hostitelského členského státu, protože tento orgán je pobočce nejbližší a má lepší možnost odhalit případné porušení pravidel upravujících provoz pobočky a zasáhnout proti němu.
- (91) K zajištění toho, aby investiční podniky prováděly pokyny zákazníků za podmínek nejpríznivějších pro zákazníka, je nutné investičním podnikům uložit účinnou povinnost „nejlepšího způsobu provedení“. Tato povinnost by měla platit, pokud má podnik vůči zákazníkovi smluvní nebo zprostředkovatelské závazky.
- (92) Vzhledem k tomu, že v Unii je nyní k dispozici širší základna míst provádění, je vhodné rozšířit rámec nejlepšího způsobu provedení i na neprofesionální investory. Při uplatňování rámce nejlepšího způsobu provedení podle čl. 27 odst. 1 druhého a třetího pododstavce by měl být zohledněn technologický pokrok v oblasti sledování nejlepšího způsobu provedení.
- (93) Pro účely určení nejlepšího způsobu provedení při provádění pokynů neprofesionálních zákazníků by měly náklady provedení zahrnovat vlastní provize investičního podniku nebo poplatky účtované zákazníkovi pro omezené účely v případech, kdy je určitý pokyn schopno provést více míst uvedených v zásadách daného podniku pro provádění pokynů. V takových případech by se měly brát v potaz vlastní provize podniku a náklady na provedení pokynu na každém do úvahy připadajícím místě provedení s cílem posoudit a porovnat výsledek pro zákazníka, který by byl dosažen provedením pokynu na jednotlivých místech. Není však záměrem vyžadovat od podniku, aby porovnával dosažitelné výsledky pro zákazníka na základě jeho vlastních zásad provádění pokynů a jeho vlastních provizí a poplatků s výsledky, které by mohl pro téhož zákazníka dosáhnout jiný investiční podnik na základě odlišných zásad provádění pokynů či jiné skladby provizí či poplatků. Stejně tak není záměrem vyžadovat od podniku, aby porovnával rozdíly ve svých vlastních provizích, které vyplývají z rozdílné povahy služeb, jež podnik svým zákazníkům poskytuje.
- (94) Ustanovení této směrnice, která stanoví, že náklady na provedení by měly zahrnovat vlastní provize investičního podniku či poplatky účtované zákazníkovi za poskytování investiční služby, by se neměla použít pro účely určování toho, které obchodní systémy by měly být zahrnuty do zásad daného podniku pro provádění pokynů pro účely čl. 27 odst. 5 této směrnice.
- (95) Mělo by se mít za to, že investiční podnik stanoví skladbu a výši svých provizí způsobem, který nespravedlivě diskriminuje některá místa provádění, jestliže zákazníkům účtuje různé provize nebo marže za provedení na různých místech provádění a tento rozdíl neodráží skutečný rozdíl v nákladech, které podniku vznikají při provádění pokynů na těchto místech.
- (96) Za účelem posílení podmínek, za nichž investiční podniky plní svou povinnost provádět pokyny za podmínek nejvýhodnějších pro zákazníka v souladu s touto směrnicí, je vhodné požadovat, aby u finančních nástrojů, na něž se vztahuje obchodní povinnost podle článků 23 a 28 nařízení (EU) č. 600/2014, každý obchodní systém a systematický internalizátor a u dalších finančních nástrojů každé místo provádění zveřejňovali údaje o kvalitě provádění obchodů na jednotlivých místech.
- (97) Informace, které investiční podniky poskytují zákazníkům o svých zásadách provádění, jsou často obecné a standardní a neumožňují zákazníkům porozumět, jak bude pokyn proveden, a ověřit si, zda podnik plní svou povinnost provádět pokyny za podmínek nejvýhodnějších pro zákazníky. V zájmu posílení ochrany investorů je vhodné stanovit zásady týkající se informací, které investiční podniky poskytují svým zákazníkům o zásadách provádění, a požadovat, aby podniky každoročně zveřejňovaly pro každý druh finančních nástrojů pět nejlepších míst provádění, kde prováděly pokyny zákazníků v předchozím roce, a aby tyto informace a informace zveřejňované obchodními systémy o kvalitě provádění zohlednily ve svých zásadách nejlepšího způsobu provedení.

- (98) Při navazování obchodního vztahu se zákazníkem by měl mít investiční podnik možnost požádat zákazníka nebo potenciálního zákazníka, aby současně vydal souhlas se způsobem provádění pokynů i s tím, že jeho pokyny mohou být provedeny mimo obchodní systém.
- (99) Osoby, které poskytují investiční služby na účet více než jednoho investičního podniku, by neměly být považovány za vázané zástupce, ale za investiční podniky, pokud spadají do definice stanovené v této směrnici, s výjimkou určitých osob, které mohou být vyňaty.
- (100) Touto směrnicí by neměla být dotčena práva vázaných zástupců vykonávat činnosti spadající do oblasti působnosti jiných směrnic a související činnosti týkající se finančních služeb či produktů nespádajících do oblasti působnosti této směrnice, včetně činností vykonávaných na účet částí stejné finanční skupiny.
- (101) Tato směrnice by se neměla vztahovat na podmínky výkonu činnosti mimo prostory investičního podniku (přímý prodej).
- (102) Příslušné orgány členských států by neměly vydat nebo by měly odejmout registraci, pokud skutečně vykonávané činnosti jasně naznačují, že se vázaný zástupce rozhodl pro právní systém určitého členského státu jen proto, aby se vyhnul přísnějším normám platným v jiném členském státě, na jehož území hodlá vykonávat nebo kde vykonává větší část své činnosti.
- (103) Pro účely této směrnice by se způsobilé protistrany měly považovat za zákazníky.
- (104) Finanční krize odhalila omezené schopnosti profesionálních zákazníků odhadnout riziko svých investic. Zatímco by mělo být potvrzeno, že pravidla řízení obchodní činnosti je třeba uplatňovat v případě těch investorů, kteří ochranu nejvíce potřebují, je vhodné lépe přizpůsobit požadavky vztahující se na různé kategorie zákazníků. Proto je vhodné rozšířit některé povinnosti informování a oznamování na vztah se způsobilými protistranami. Příslušné požadavky by se měly týkat především ochrany finančních nástrojů a peněžních prostředků zákazníků a dále povinnosti informování a oznamování v souvislosti s komplexnějšími finančními nástroji a obchody. S cílem lépe stanovit klasifikaci obcí a místních veřejných orgánů je vhodné vyloučit je jednoznačně ze seznamu způsobilých protistran a zákazníků, kteří jsou považováni za profesionální, avšak ponechat jim nadále možnost požádat o zacházení jako se zákazníky profesionálními.
- (105) U obchodů prováděných mezi způsobilými protistranami by povinnost sdělovat limitní pokyny zákazníků měla platit pouze v případě, že protistrana investičnímu podniku výslovně zasílá limitní pokyn k provedení.
- (106) Členské státy by měly zajistit dodržování práva na ochranu osobních údajů v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽¹⁾ a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ⁽²⁾, které upravují zpracování osobních údajů prováděné při uplatňování této směrnice. Zpracování osobních údajů prováděné orgánem ESMA při uplatňování této směrnice se řídí nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 45/2001 ⁽³⁾.
- (107) Všechny investiční podniky by měly mít stejnou příležitost vstoupit nebo mít přístup na regulované trhy v celé Unii. Bez ohledu na způsob, jakým jsou obchody v současné době v členských státech organizovány, je důležité zrušit technická a právní omezení přístupu na regulované trhy.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (108) Aby bylo usnadněno dokončování přeshraničních obchodů, je vhodné stanovit, že investiční podniky mají přístup ke clearingovým systémům a systémům vypořádání v celé Unii bez ohledu na to, zda byly obchody uzavřeny prostřednictvím regulovaných trhů v dotyčném členském státě. Investiční podniky, které se chtějí přímo zapojit do systémů vypořádání v jiných členských státech, by měly splňovat provozní a obchodní požadavky členství a bezpečnostní opatření na podporu hladkého a řádného fungování finančních trhů.
- (109) Poskytování služeb podniky ze třetích zemí v Unii podléhá vnitrostátním režimům a požadavkům. Podniky povolené v souladu s nimi požívají práva volného pohybu služeb a práva usazování jen v těch členských státech, v nichž jsou usazeny. Pro případ, kdy se členský stát domnívá, že odpovídající úroveň ochrany jeho neprofesionálních zákazníků nebo neprofesionálních zákazníků, kteří požádali o to, aby s nimi bylo zacházeno jako s profesionálními zákazníky, lze zajistit zřízením pobočky podniku třetí země, je vhodné zavést minimální společný regulační rámec na úrovni Unie při dodržení požadavků vztahujících se na tyto pobočky a s ohledem na zásadu, že s podniky z třetích zemí by nemělo být zacházeno příznivěji než s podniky z Unie.
- (110) Při provádění této směrnice by měly členské státy náležitě zohledňovat doporučení Finančního akčního výboru (FATF) ohledně jurisdikcí, které mají strategické nedostatky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a na něž se vztahují protiopatření, nebo jurisdikcí se strategickými nedostatky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, které nečinily dostatečný pokrok směrem k odstranění těchto nedostatků nebo nepřikročily k plnění akčního plánu vypracovaného spolu s FATF za účelem odstranění těchto nedostatků.
- (111) Ustanovení této směrnice upravující poskytování investičních služeb nebo činností podniky ze třetích zemí v Unii by neměla omezit možnost, aby osoby usazené v Unii přijímaly investiční služby poskytované podnikem ze třetí země výhradně na svůj podnik. Pokud podnik ze třetí země poskytuje služby výhradně na podnik osoby usazené na území Unie, neměly by se tyto služby považovat za poskytované na území Unie. Pokud se podnik ze třetí země aktivně snaží získat v Unii zákazníky nebo potenciální zákazníky nebo v Unii propaguje či inzeruje investiční služby nebo činnosti spolu s doplňkovými službami, nemělo by se to považovat za službu poskytovanou výhradně na podnik zákazníka.
- (112) Povolení k provozování regulovaného trhu by mělo zahrnovat veškeré činnosti, které jsou přímo spojeny s oznámením, zpracováním, provedením, potvrzením a vykazáním pokynů od okamžiku přijetí těchto pokynů regulovaným trhem do okamžiku jejich předání k následnému dokončení, a dále činnosti spojené s přijetím finančních nástrojů k obchodování. Povolení by mělo zahrnovat i obchody uzavřené prostřednictvím určených tvůrců trhu jmenovaných regulovaným trhem, pokud se tyto obchody provádějí v rámci systémů regulovaného trhu a v souladu s pravidly, která tyto systémy upravují. Ne všechny obchody uzavřené členy nebo účastníky regulovaného trhu, mnohostranného obchodního systému či organizovaného obchodního systému musí být považovány za uzavřené v systémech regulovaného trhu, v mnohostranných obchodních systémech nebo v organizovaných obchodních systémech. Obchody, které členové nebo účastníci uzavírají dvoustranně a které nesplňují všechny požadavky stanovené pro regulovaný trh, mnohostranný obchodní systém či organizovaný obchodní systém touto směrnicí, by měly být pro účely definice systematického internalizátora považovány za obchody uzavřené mimo regulovaný trh, mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém. V tom případě by povinnost investičních podniků zveřejňovat pevné kotace měla platit, pokud jsou splněny podmínky stanovené touto směrnicí a nařízením (EU) č. 600/2014.
- (113) Vzhledem k významu poskytování likvidity pro řádné a účinné fungování trhů by měly mít investiční podniky, které se zabývají algoritmičným obchodováním za účelem uskutečňování strategie tvorby trhu, uzavřeny písemné dohody s obchodními systémy, v nichž jsou stanoveny jejich povinnosti poskytovat trhu likviditu.
- (114) Nic v této směrnici by nemělo vyžadovat, aby příslušné orgány schvalovaly nebo posuzovaly obsah písemné dohody mezi regulovaným trhem a investičním podnikem, jež je vyžadována při účasti na režimu tvorby trhu. Ani jim v tom však nebrání, pokud je takové případné schválení nebo posuzování založeno pouze na dodržování povinností stanovených v článku 48 regulovaných trhů.

- (115) Poskytování služeb hlášení hlavních údajů o trhu, které jsou nezbytné k tomu, aby uživatelé mohli získat požadovaný přehled o obchodní činnosti na všech finančních trzích Unie a příslušné orgány dostávaly přesné a úplné informace o příslušných obchodech, by mělo podléhat povolení a regulaci k zajištění nezbytné úrovně kvality.
- (116) Zavedení schválených systémů pro uveřejňování informací by mělo vést ke zlepšení kvality informací o transparentnosti obchodování zveřejňovaných v mimoburzovním prostoru a významně přispět k zajištění toho, aby se takové údaje zveřejňovaly způsobem, který usnadní jejich konsolidaci s údaji zveřejňovanými obchodními systémy.
- (117) Nyní, kdy je zavedena struktura trhu, která umožňuje konkurenci mezi více obchodními systémy, je nutné, aby byla co nejdříve uvedena do provozu účinná a komplexní služba konsolidovaných obchodních informací. Zavedení komerčního řešení pro službu konsolidovaných obchodních informací u akcí a obdobných finančních nástrojů by mělo přispět k vytvoření integrovanějšího evropského trhu a usnadnit účastníkům trhu přístup ke konsolidovanému přehledu informací o transparentnosti obchodování, které jsou k dispozici. Plánované řešení je založeno na udělování povolení poskytovatelům, kteří pracují podle předem určených a kontrolovaných parametrů a kteří si vzájemně konkurují, aby dosahovali technicky co nejdokonalejšího propracovaných a inovativních řešení, a přinášeli tak trhu co největší užitek a zajišťovali poskytování jednotných a správných údajů o trhu. Požadavkem, aby všichni poskytovatelé konsolidovaných obchodních informací konsolidovali údaje z veškerých schválených systémů pro uveřejňování informací a obchodních systémů, bude zajištěno, aby hospodářská soutěž byla založena na kvalitě služeb poskytovaných zákazníkům, a nikoli na šíři poskytovaných údajů. Je však vhodné stanovit, že v případě, že předpokládaný mechanismus nepovede k včasnému vytvoření účinné a komplexní služby konsolidovaných obchodních informací pro akcie a obdobné finanční nástroje, má být služba konsolidovaných obchodních informací vytvořena zadáním veřejné zakázky.
- (118) Vytvoření služby konsolidovaných obchodních informací pro jiné než akciové finanční nástroje se považuje za obtížnější než zavedení služby konsolidovaných obchodních informací pro akciové finanční nástroje a potenciální poskytovatelé by měli mít možnost získat s touto druhou službou zkušenosti předtím, než ji vytvoří. S cílem usnadnit řádné zřízení služby konsolidovaných obchodních informací pro jiné než akciové nástroje je proto vhodné stanovit pozdější datum nabytí účinnosti vnitrostátních opatření provádějících příslušná ustanovení. Nicméně je vhodné stanovit, že v případě, kdy předpokládaný mechanismus nepovede k včasnému vytvoření účinné a komplexní služby konsolidovaných obchodních informací pro jiné než akciové finanční nástroje, má být služba konsolidovaných obchodních informací vytvořena zadáním veřejné zakázky.
- (119) Při určování, pokud jde o jiné než akciové finanční nástroje, obchodních systémů a schválených systémů pro uveřejňování informací, jež musí být zahrnuty v informaci po proběhnutí obchodu a rozšířeny poskytovatelem konsolidovaných obchodních informací, by měl orgán ESMA zajistit, aby byl cíl spočívající ve zřízení integrovaného unijního trhu s těmito finančními nástroji dosažen, a dále zajistit, aby bylo ke schváleným systémům pro uveřejňování informací a obchodním systémům přistupováno bez diskriminace.
- (120) Právní předpisy Unie týkající se požadavků na vlastní kapitál by měly stanovit minimální kapitálové požadavky, které by měly regulované trhy plnit, aby získaly povolení, a přitom by se měla zohlednit specifická povaha rizik spojených s takovými trhy.
- (121) Organizátoři regulovaného trhu by měli rovněž být schopni v souladu s odpovídajícími ustanoveními této směrnice provozovat mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém.
- (122) Ustanoveními této směrnice o přijímání finančních nástrojů k obchodování podle pravidel vymáhaných regulovaným trhem by nemělo být dotčeno použití směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/34/ES⁽¹⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES⁽²⁾. Regulovanému trhu by se nemělo bránit v uplatňování přísnějších požadavků na emitenty finančních nástrojů, které zvažuje přijmout k obchodování, než jsou požadavky podle této směrnice.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/34/ES ze dne 28. května 2001 o přijetí cenných papírů ke kótování na burze cenných papírů a o informacích, které k nim mají být zveřejněny (Úř. věst. L 184, 6.7.2001, s. 1).

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 64).

- (123) Členské státy by měly být schopny pověřit různé příslušné orgány vymáháním plnění rozsáhlých povinností stanovených touto směrnicí. Tyto orgány by měly mít veřejnoprávní povahu zaručující jejich nezávislost na hospodářských subjektech a předcházející střetu zájmů. V souladu s vnitrostátním právem by členské státy měly zajistit náležité financování příslušného orgánu. Určení veřejných orgánů by nemělo vylučovat možnost přenesení úkolů v rámci odpovědnosti příslušného orgánu.
- (124) Aby bylo zajištěno, že komunikace mezi příslušnými orgány ohledně pozastavení obchodování, stažení z obchodování, narušení obchodování, obchodních podmínek narušujících řádné fungování trhu a okolností, které mohou naznačovat zneužití trhu, funguje účinně a včas, je nutné zavést mezi příslušnými vnitrostátními orgány účinný proces komunikace a koordinace, jehož bude dosaženo prostřednictvím ujednání vypracovaných orgánem ESMA.
- (125) Na vrcholné schůzce skupiny G20 konané dne 25. září 2009 v Pittsburghu se vedoucí představitelé v reakci na nadměrnou volatilitu cen komodit dohodli na zlepšení regulace, fungování a transparentnosti finančních a komoditních trhů. Ve sdělení Komise ze dne 28. října 2009 nazvaném „Lepší fungování potravinového řetězce v Evropě“ a ze dne 2. února 2011 s názvem „Řešení výzev v oblasti komoditních trhů a v oblasti surovin“ byla navržena opatření, která je třeba přijmout v souvislosti s přezkumem směrnice 2004/39/ES. V září 2011 zveřejnila Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry zásady pro regulaci trhů s komoditními deriváty a dohled nad nimi. Tyto zásady potvrdila dne 4. listopadu 2011 vrcholná schůzka skupiny G20 v Cannes, která vyzvala k tomu, aby regulátoři trhu měli formalizované pravomoci k řízení pozic, včetně pravomocí ke stanovování limitů pozic předem.
- (126) Pravomoci, které byly příslušným orgánům uděleny, by se měly doplnit o výslovnou pravomoc získávat informace od kterékoli osoby o velikosti a účelu pozice v komoditních derivátech a o pravomoc žádat danou osobu, aby podnikla kroky ke zmenšení pozice v derivátech.
- (127) Harmonizovaný režim limitů pozic je nutný, aby byla zajištěna větší míra koordinace a jednotnosti při uplatňování dohody G20, především u smluv, které jsou obchodovány napříč Unií. Proto by měly být příslušným orgánům uděleny výslovné pravomoci stanovit na základě metodiky určené orgánem ESMA limity pozic, jež může kdykoli držet jakákoli osoba, na úrovni celé skupiny, v komoditním derivátu s cílem zabránit zneužívání trhu, mimo jiné ovládnutím nabídky („cornering the market“), a podpořit řádné stanovování cen a řádné vypořádací podmínky, včetně předcházení budování pozic narušujících trh. Tyto limity by měly přispívat k integritě trhu s derivátem a podkladovou komoditou, aniž by tím bylo dotčeno určování cen podkladové komodity na trhu, a neměly by se vztahovat na pozice, které objektivně snižují rizika přímo spojená s obchodními činnostmi souvisejícími s komoditou. Měl by být rovněž objasněn rozdíl mezi spotovými kontrakty na komodity a komoditními deriváty. S cílem vytvořit harmonizovaný režim je rovněž vhodné, aby orgán ESMA sledoval uplatňování limitů pozic a aby příslušné orgány vzájemně spolupracovaly, mimo jiné prostřednictvím vzájemné výměny příslušných údajů, a aby umožnily sledování a vymáhání dodržování těchto limitů.
- (128) Všechny systémy, které nabízejí obchodování s komoditními deriváty, mají zavedeny přiměřené kontroly pro řízení pozic zajišťující nezbytné pravomoci, jež umožňují alespoň sledovat informace o pozicích v komoditních derivátech a mít k těmto informacím přístup, požadovat omezení nebo ukončení takových pozic a požadovat, aby byla trhu zpětně poskytnuta likvidita za účelem zmírnění účinků velké nebo dominantní pozice. Orgán ESMA by měl vést a zveřejňovat seznam obsahující souhrn všech platných limitů pozic a kontrol pro řízení pozic. Tyto limity a opatření by se měly uplatňovat důsledně a měly by zohledňovat specifika daného trhu. Mělo by být jasné stanoveno, jak se uplatňují a jaké jsou příslušné množstevní prahové hodnoty, které tyto limity tvoří nebo z jejichž překročení mohou vyplývat další povinnosti.
- (129) Obchodní systémy by měla každý týden zveřejňovat souhrnný rozpis pozic, které drží jednotlivé kategorie osob, pokud jde o jednotlivé komoditní deriváty, povolenky na emise a jejich deriváty obchodované na jejich platformách. Kompletní a podrobný rozpis pozic držených všemi osobami by měl být alespoň jednou denně poskytnut příslušnému orgánu. Režim poskytování informací podle této směrnice by měl zohledňovat, je-li to relevantní, požadavky na poskytování informací podle článku 8 nařízení (EU) č. 1227/2011.

- (130) Ačkoli by metodika pro výpočet limitů pozic neměla představovat překážky pro vytváření nových komoditních derivátů, měl by orgán ESMA při stanovování této metodiky pro výpočet zajistit, aby nebylo možné vytvářením nových komoditních derivátů režim limitů pozic obcházet.
- (131) Limity pozic by měly být stanoveny pro každý jednotlivý komoditní derivát. S cílem zabránit obcházení režimu limitů pozic průběžným vytvářením nových komoditních derivátů by měl orgán ESMA zajistit, aby metodika pro výpočet neumožňovala jeho obcházení, při zohlednění celkové čisté otevřené pozice v jiných komoditních derivátech se stejnou podkladovou komoditou.
- (132) Je žádoucí usnadnit přístup ke kapitálu menším a středním podnikům a usnadnit další rozvoj specializovaných trhů, jejichž cílem je uspokojit potřeby menších a středních emitentů. Tyto trhy, které jsou podle této směrnice obvykle provozovány jako mnohostranný obchodní systém, jsou běžně známy jako trhy pro růst malých a středních podniků, rostoucí trhy nebo mladé trhy. Vytvoření nové podkategorie trhu pro růst malých a středních podniků v rámci kategorie mnohostranných obchodních systémů a registrace těchto trhů by měly přispět k jejich zviditelnění a známosti a k vytvoření společných regulačních norem v Unii pro tyto trhy. Pozornost by se měla zaměřit na to, jak by mělo být používání tohoto trhu podpořeno a prosazováno v budoucí právní úpravě, aby byl tento trh atraktivní pro investory, aby byla snížena administrativní zátěž a aby byly poskytnuty další pobídky pro přístup malých a středních podniků na kapitálové trhy prostřednictvím trhů pro růst malých a středních podniků.
- (133) Požadavky vztahující se na tuto novou kategorii trhů musí být dostatečně flexibilní, aby zohlednily stávající škálu úspěšných tržních modelů, které v Evropě existují. Musí rovněž najít správnou rovnováhu mezi potřebou udržet vysokou úroveň ochrany investorů, která je nezbytná k posílení důvěry investorů v emitenty na těchto trzích, a cílem snížit zbytečnou administrativní zátěž pro emitenty na těchto trzích. Navrhuje se, aby byly požadavky v souvislosti s trhy pro růst malých a středních podniků, například požadavky týkající se kritérií k přijetí k obchodování na takovém trhu, podrobněji popsány a stanoveny v aktech v přenesené pravomoci nebo v technických normách.
- (134) Vzhledem k tomu, že je důležité, aby nebyly nepříznivě ovlivněny stávající úspěšné trhy, by měla být organizátorům trhů zaměřených na menší a střední emitenty ponechána možnost rozhodnout se, že budou takový trh nadále provozovat v souladu s požadavky podle této směrnice a nebudou žádat o registraci jako trh pro růst malých a středních podniků. Emitent, který je malým a středním podnikem, by neměl mít povinnost žádat o přijetí svých finančních nástrojů k obchodování na trhu pro růst malých a středních podniků.
- (135) Aby tato nová kategorie trhů přinášela malým a středním podnikům výhody, měly by malé a střední podniky tvořit alespoň 50 % emitentů, jejichž finanční nástroje jsou obchodovány na trhu pro růst malých a středních podniků. Posouzení této skutečnosti by mělo být prováděno jednou ročně. Kritérium 50 % emitentů by mělo být uplatňováno flexibilně. Dočasné neplnění tohoto kritéria by nemělo znamenat, že obchodnímu systému bude muset být okamžitě zrušena nebo odmítnuta registrace coby trhu pro růst malých a středních podniků, existují-li výhledově důvodné předpoklady, že tento obchodní systém kritérium 50 % od následujícího roku splní. Pokud jde o posouzení k určení toho, zda emitent patří mezi malé a střední podniky, mělo by být toto posouzení prováděno na základě tržní kapitalizace za předcházející tři kalendářní roky. Tím by měl být zajištěn plynulejší přechod těchto emitentů ze specializovaných trhů na hlavní trhy.
- (136) Důvěrné informace získané kontaktním místem jednoho členského státu prostřednictvím kontaktního místa jiného členského státu by neměly být považovány za čistě vnitrostátní.
- (137) Je nutné posílit sbližování pravomocí příslušných orgánů tak, aby byly vytvořeny předpoklady k dosažení stejné úrovně při vymáhání dodržování povinností na celém integrovaném finančním trhu. Účinnost dohledu by měl zaručit společný minimální soubor pravomocí spolu s přiměřeným objemem prostředků. Tato směrnice by proto měla stanovit minimální soubor pravomocí v oblasti dohledu a vyšetřování, které by měly být svěřeny příslušným orgánům členských států v souladu s vnitrostátním právem. Pokud tak vyžaduje vnitrostátní právo, měly by být tyto pravomoci vykonávány na základě žádosti podané příslušným soudním orgánům. Při výkonu svých pravomocí podle této směrnice by měly příslušné orgány jednat objektivně a nestranně a měly by rozhodovat samostatně.
- (138) Ačkoli tato směrnice stanoví minimální soubor pravomocí, které by měly být svěřeny příslušným orgánům, tyto pravomoci mají být vykonávány v rámci úplného systému vnitrostátního práva, který zaručuje dodržování základních práv, včetně práva na soukromí. Protože výkon těchto pravomocí může vést k závažnému narušení práva na ochranu soukromého a rodinného života, soukromí a komunikací, měly by členské státy uplatňovat přiměřená

a účinná opatření zamezující zneužívání, jako je ve vhodných případech předchozí souhlas soudních orgánů daného členského státu. Členské státy by měly umožnit příslušným orgánům vykonávat tyto intruzivní pravomoci v míře nezbytné pro řádné vyšetřování závažných případů, v nichž neexistují rovnocenné prostředky k účinnému dosažení stejného výsledku.

- (139) Žádné opatření přijaté kterýmkoli příslušným orgánem nebo orgánem ESMA při výkonu jeho povinností by nemělo přímo ani nepřímo znevýhodňovat kterýkoliv členský stát nebo skupinu členských států jako místo poskytování investičních služeb a činností v jakékoli měně.
- (140) Vzhledem k významnému dopadu a tržnímu podílu získanému různými mnohostrannými obchodní systémy je vhodné zajistit, aby mezi příslušným orgánem mnohostranného obchodního systému a orgánem jurisdikce, v níž mnohostranný obchodní systém poskytuje služby, byla uzavřena náležitá ujednání o spolupráci. S cílem připravit se na podobný vývoj by tento požadavek měl být rozšířen na organizované obchodní systémy.
- (141) S cílem zajistit, aby investiční podniky, organizátoři trhu, kteří mají povolení provozovat mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém, regulované trhy, schválené systémy pro uveřejňování informací, poskytovatelé konsolidovaných obchodních informací nebo schválené mechanismy pro hlášení obchodů, osoby, které vykonávají skutečnou kontrolu nad jejich činnostmi, a členové vedoucích orgánů investičních podniků a regulovaných trhů dodržovali požadavky vyplývající z této směrnice a z nařízení (EU) č. 600/2014, a dále zajistit, aby podléhali obdobnému zacházení v celé Unii, by se od členských států mělo požadovat, aby stanovily sankce a opatření, která jsou účinná, přiměřená a odrazující. Správní sankce a opatření stanovené členskými státy by proto měly splňovat některé základní požadavky týkající se jejich určení, kritérií, která je třeba při ukládání sankce nebo opatření zohlednit, zveřejňování, hlavních pravomocí ukládat sankce a výše správních pokut.
- (142) Příslušné orgány by především měly být zmocněny ukládat pokuty, které jsou dostatečně vysoké, aby vyvažovaly výhody, jež lze očekávat, a které jsou odrazující i pro větší podniky a jejich řídicí pracovníky.
- (143) Rovněž je nezbytné, aby měly příslušné orgány v souladu s vnitrostátním právem a Listinou možnost přístupu do prostor fyzických a právnických osob. Přístupu do těchto prostor je zapotřebí, pokud existuje důvodné podezření, že existují dokumenty a jiné údaje týkající se předmětu vyšetřování, které mohou být důležité pro prokázání toho, že došlo k porušení této směrnice nebo nařízení (EU) č. 600/2014. Přístup do takových prostor je nutný i v některých dalších případech, kdy osoba, která již byla požádána o poskytnutí informací, tento požadavek zcela nebo zčásti nesplní, nebo kdy se lze odůvodněně domnívat, že pokud by byl takový požadavek vznesen, nebyl by splněn, nebo že dokumenty nebo informace, kterých se tento požadavek týká, by byly přemístěny, bylo by do nich zasahováno nebo by byly zničeny. Jestliže je v souladu s vnitrostátním právem nezbytné získat předchozí povolení soudního orgánu příslušného členského státu, mělo by se použít takové oprávnění ke vstupu do prostor poté, co bylo takové předchozí soudní povolení získáno.
- (144) Existující nahrávky telefonních hovorů a záznamy datových přenosů od investičních podniků, které provádějí obchody a jejich provádění zaznamenávají, a existující záznamy telefonních a datových přenosů od telekomunikačních operátorů představují klíčový, a někdy i jediný, důkaz k odhalení a prokázání zneužití trhu a k ověření dodržování požadavků na ochranu investorů a jiných požadavků stanovených v této směrnici nebo v nařízení (EU) č. 600/2014 podniky. Proto by měly mít příslušné orgány možnost existující záznamy telefonních hovorů, elektronických komunikací a datových přenosů uchovávané investičním podnikem nebo úvěrovou institucí požadovat. Přístup k datovým a telefonním záznamům je nezbytný pro účely odhalování a postihování zneužívání trhu nebo porušení požadavků stanovených v této směrnici nebo v nařízení (EU) č. 600/2014.

V zájmu vytvoření rovných podmínek v Unii, pokud jde o přístup k telefonním záznamům a k existujícím záznamům datových přenosů uchovávaným telekomunikačním operátorem nebo k existujícím záznamům telefonních hovorů a datových přenosů uchovávaným investičním podnikem, by měly mít příslušné orgány v souladu s vnitrostátním právem možnost požadovat existující telefonní záznamy a existující záznamy datových přenosů uchovávané telekomunikačním operátorem, pokud to připouští vnitrostátní právo, a existující záznamy telefonních hovorů a datových přenosů uchovávané investičním podnikem, pokud existuje odůvodněné podezření, že tyto záznamy, jež se týkají předmětu kontroly nebo vyšetřování, mohou být relevantními podklady k prokázání jednání zakázaného nařízením (EU) č. 596/2014 nebo porušení požadavků stanovených v této směrnici nebo v nařízení (EU) č. 600/2014. Přístup k telefonním a datovým záznamům uchovávaným telekomunikačním operátorem by neměl zahrnovat obsah hlasové telefonní komunikace.

(145) S cílem zajistit důsledné uplatňování sankcí v celé Unii by se od členských států mělo požadovat, aby zajistily, že příslušné orgány při určování druhu správních sankcí nebo opatření a výše správních pokut zohlední všechny relevantní okolnosti.

(146) Aby bylo zajištěno, že rozhodnutí příslušných orgánů mají odrazující účinek na širokou veřejnost, měla by být zpravidla zveřejňována. Zveřejňování rozhodnutí je pro příslušné orgány rovněž důležitým nástrojem k informování účastníků trhu o tom, jaké jednání je považováno za porušení této směrnice, a pro podporu řádného chování účastníků trhu na obecnější úrovni. Pokud zveřejnění způsobuje zúčastněným osobám nepřiměřenou škodu, ohrožuje stabilitu finančních trhů nebo probíhající vyšetřování, měl by příslušný orgán zveřejnit sankce a opatření anonymně způsobem, který je v souladu s vnitrostátním právem, nebo zveřejnění odložit.

Příslušné orgány by měly mít možnost nezveřejňovat sankce, pokud se má za to, že anonymní nebo odložené zveřejnění nestačí k tomu, aby bylo vyloučeno ohrožení stability finančních trhů. Příslušné orgány by rovněž neměly být povinny zveřejňovat opatření, jež považují za méně významná a jejichž zveřejnění by bylo nepřiměřené. Je vhodné stanovit mechanismus pro oznamování nezveřejněných sankcí orgánu ESMA, aby je mohly příslušné orgány zohledňovat při průběžném dohledu, který vykonávají. Tato směrnice nevyžaduje zveřejňování trestních sankcí uložených za porušení této směrnice nebo nařízení (EU) č. 600/2014 ani jejich zveřejňování nebrání.

(147) V zájmu odhalování možných porušení předpisů by příslušné orgány měly mít nezbytné vyšetřovací pravomoci a měly by zavést účinné a spolehlivé mechanismy na podporu oznamování potenciálních nebo skutečných porušení předpisů, včetně ochrany zaměstnanců, kteří nahlásí porušení předpisů v jejich vlastní instituci. Těmito mechanismy by neměla být dotčena přiměřená opatření na ochranu obviněných. Měly by být zavedeny vhodné postupy, které zajistí náležitou ochranu obviněného, zejména pokud jde o právo na ochranu jeho osobních údajů, a postupy pro zajištění práva obviněného na obhajobu a práva být vyslechnut před přijetím rozhodnutí, které se ho týká, jakož i práva žádat u soudu o účinný opravný prostředek proti rozhodnutí ve své věci.

(148) S cílem zahrnout všechny postupy uplatňované po porušení předpisů by se tato směrnice měla vztahovat na sankce i opatření určená k zamezení dalším porušením předpisů, bez ohledu na to, zda se podle vnitrostátního práva hodnotí jako sankce nebo opatření.

(149) Touto směrnicí by neměly být dotčeny právní předpisy členských států týkající se trestních sankcí.

(150) Ačkoliv nic nebrání členským státům ve stanovení pravidel týkajících se správních i trestních sankcí v případě těchto porušení, nemělo by se od členských států vyžadovat, aby stanovily správní sankce za porušení této směrnice nebo nařízení (EU) č. 600/2014, na něž se vztahuje vnitrostátní trestní právo. V souladu s vnitrostátním právem nejsou členské státy povinny ukládat za stejný čin správní i trestní sankce, avšak měly by mít možnost tak učinit, pokud to umožňují vnitrostátní právní předpisy. Zachováním trestních sankcí namísto správních sankcí za porušení této směrnice nebo nařízení (EU) č. 600/2014 by však neměla být omezena či jinak ovlivněna schopnost příslušných orgánů spolupracovat, mít včas přístup k informacím a vyměňovat si informace s příslušnými orgány v jiných členských státech pro účely této směrnice a nařízení (EU) č. 600/2014, a to ani po postoupení daného případu porušení předpisů příslušným soudním orgánům k trestnímu stíhání.

(151) Na ochranu zákazníků, aniž je tím dotčeno jejich právo obrátit se na soud, je vhodné, aby členské státy zajistily, že za účelem mimosoudního urovnávání sporů jsou zřízeny veřejnoprávní či soukromoprávní subjekty, které spolupracují při urovnávání přeshraničních sporů, s ohledem na doporučení Komise 98/257/ES ⁽¹⁾ a doporučení Komise 2001/310/ES ⁽²⁾. Při uplatňování ustanovení o postupech pro vyřizování stížností a zjednávání nápravy v rámci mimosoudního urovnávání sporů by členské státy měly být podporovány při využívání existujících mechanismů přeshraniční spolupráce, zejména sítě reklamací finančních služeb (FIN-Net).

⁽¹⁾ Doporučení Komise 98/257/ES ze dne 30. března 1998 o zásadách pro orgány příslušné pro mimosoudní urovnávání spotřebitelských sporů. (Úř. věst. L 115, 17.4.1998, s. 31).

⁽²⁾ Doporučení Komise 2001/310/ES ze dne 4. dubna 2001 o zásadách, jež se týkají mimosoudních orgánů při řešení spotřebitelských sporů na základě dohody (Úř. věst. L 109, 19.4.2001, s. 56).

- (152) Každá výměna a každé předání údajů mezi příslušnými orgány, jinými orgány, subjekty nebo osobami by měly být v souladu s pravidly předávání osobních údajů stanovenými ve směrnici 95/46/ES. Každá výměna nebo předání osobních údajů uskutečněné orgánem ESMA se třetími zeměmi by měly být v souladu s pravidly předávání osobních údajů stanovenými v nařízení (ES) č. 45/2001.
- (153) Je nezbytné posílit ustanovení o výměně informací mezi příslušnými orgány členských států a posílit vzájemnou povinnost pomoci a spolupráce mezi těmito orgány. V souvislosti s narůstající přeshraniční činností by si příslušné orgány měly vzájemně poskytovat relevantní informace k výkonu svých funkcí, aby zajistily účinné uplatňování této směrnice, včetně situací, kdy se její skutečné nebo domnělé porušení předpisů může týkat orgánů dvou či více členských států. Pro zajištění hladkého přenosu takových informací a ochrany individuálních práv je nezbytné při výměně informací přísně dodržovat služební tajemství.
- (154) Pokud činnost obchodního systému, který v hostitelském členském státě vytvořil určité mechanismy, nabyla značného významu pro fungování trhu s cennými papíry a ochranu investorů v tomto hostitelském státě, měla by mít přiměřená ujednání o spolupráci, která mají být zavedena, vhodnou podobu v rámci případných podmínek spolupráce mezi příslušnými orgány domovského a hostitelského členského státu a měla by být přiměřená potřebám přeshraniční spolupráce pro účely dohledu, zejména s ohledem na povahu a rozsah dopadu na trhy s cennými papíry a ochranu investorů v hostitelském členském státě, přičemž se může jednat například o jednorázové nebo pravidelné sdílení informací, konzultace a součinnost.
- (155) V zájmu dosažení cílů stanovených v této směrnici by měla být pravomoc přijímat akty podle článku 290 Smlouvy o fungování EU přenesena na Komisi, pokud jde o podrobnosti týkající se výjimek, objasnění definic, kritéria pro posuzování navrhovaných nabytí v investičním podniku, organizační požadavky na investiční podniky, schválené systémy pro uveřejňování informací a poskytovatele konsolidovaných obchodních informací, řešení střetu zájmů, pravidla výkonu činnosti při poskytování investičních služeb, provádění pokynů za podmínek nejvýhodnějších pro zákazníka, zpracování pokynů zákazníků, obchody se způsobilými protistranami, okolnosti, za nichž vzniká povinnost investičních podniků nebo organizátorů trhu provozujících mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém a organizátorů regulovaného trhu poskytnout informace, okolnosti zakládající závažné poškození zájmů investorů a řádného fungování trhu pro účely pozastavení obchodování s finančními nástroji nebo stažení finančních nástrojů z obchodování v mnohostranném obchodním systému nebo organizovaném obchodním systému nebo na regulovaném trhu, trhy pro růst malých a středních podniků, prahové hodnoty, při jejichž překročení platí povinnost podávání zpráv o pozicích a kritéria, podle nichž by bylo možné považovat činnost obchodního systému v hostitelském členském státě za činnost se značným významem pro fungování trhů cenných papírů a ochranu investorů. Je zvláště důležité, aby Komise v rámci přípravných prací vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (156) Technické normy v oblasti finančních služeb by měly zajistit jednotnou harmonizaci a přiměřenou ochranu investorů, včetně těch, kteří investují do strukturovaných vkladů, a spotřebitelů v celé Unii. Bylo by účelné a vhodné pověřit ESMA, jako subjekt s vysoce specializovanými odbornými znalostmi, vypracováním návrhů regulačních a prováděcích technických norem, jejichž součástí nejsou politická rozhodnutí a které budou předloženy Komisi. V zájmu zajištění soudržné ochrany investorů a spotřebitelů v odvětví finančních služeb by orgán ESMA měl své úkoly plnit v co největší míře v úzké spolupráci s Evropským orgánem dohledu (Evropským orgánem pro bankovníctví), zřízeným nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010⁽¹⁾ (dále jen „EBA“), a EIOPA.
- (157) Komise by měla přijmout návrh regulačních technických norem vypracovaný orgánem ESMA o výjimkách vztahujících se k činnostem považovaným za doplňkové k hlavní podnikatelské činnosti, o poskytování informací a některých požadavcích v rámci postupů udělování povolení a zamítnutí žádostí o povolení investičních podniků, o nabytí kvalifikované účasti, o algoritmickém obchodování, o povinnosti provádět pokyny za podmínek nejvýhodnějších pro zákazníky, o pozastavení obchodování s finančními nástroji a stažení finančních nástrojů z obchodování v mnohostranném obchodním systému nebo organizovaném obchodním systému, o volném pohybu investičních služeb a činností, o zřízení pobočky, o odolnosti systémů, o přerušovacích mechanismech a elektronickém obchodování, o krocích kotace, o synchronizaci obchodních hodin, o přijímání finančních nástrojů k obchodování, o limitech pozic a kontrolách pro řízení pozic u komoditních derivátů, o

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

postupech udělování povolení a zamítnutí žádostí o povolení poskytovatelů služeb hlášení údajů, o organizačních požadavcích na schválené systémy pro uveřejňování informací, poskytovatele konsolidovaných obchodních informací a schválené mechanismy pro hlášení obchodů a o spolupráci mezi příslušnými orgány. Komise by měla tento návrh regulačních technických norem přijmout prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU a podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

- (158) Komisi by měla být rovněž svěřena pravomoc přijmout prováděcí technické normy prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungování EU a v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010. Orgán ESMA by měl být pověřen vypracováním návrhu prováděcích technických norem, který bude předložen Komisi, pokud jde o postupy udělování povolení a zamítnutí žádostí o povolení investičních podniků, o nabytí kvalifikované účasti, o postup obchodování a dokončování obchodů v mnohostranných obchodních systémech a organizovaných obchodních systémech, o pozastavení obchodování s finančními nástroji a stažení finančních nástrojů z obchodování, o volný pohyb investičních služeb a činností, o zřízení pobočky, o podávání zpráv o držených pozicích podle kategorií, o postupy udělování povolení a zamítnutí žádostí o povolení, o postupy a formy předkládání informací týkajících se zveřejňování rozhodnutí, o povinnosti spolupracovat, o spolupráci mezi příslušnými orgány, o výměnu informací a o konzultaci před udělením povolení investičnímu podniku.
- (159) Komise by měla Evropskému parlamentu a Radě předložit zprávu, v níž posoudí fungování organizovaných obchodních systémů, fungování režimu trhů pro růst malých a středních podniků, dopad požadavků týkajících se automatizovaného a vysokofrekvenčního obchodování, zkušenosti s mechanismem zakazování určitých produktů nebo postupů a dopad opatření týkajících se trhů s komoditními deriváty.
- (160) Do 1. ledna 2018 by měla Komise vypracovat zprávu, v níž posoudí potenciální dopad uplynutí přechodného období, které má být uplatňováno při provádění povinnosti clearingu a maržových požadavků stanovených v nařízení (EU) č. 648/2012, na ceny energií a fungování trhu s energiemi. V případě potřeby by měla Komise předložit legislativní návrh na vytvoření nebo změnu příslušných právních předpisů, včetně zvláštních odvětvových právních předpisů, jako je nařízení (EU) č. 1227/2011.
- (161) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ⁽¹⁾ umožňuje členským státům povolit správcům alternativních investičních fondů, aby poskytovali některé investiční služby nad rámec kolektivní správy alternativních investičních fondů, včetně služeb správy investičních portfolií, investičního poradenství, úschovy a správy ve vztahu k akciím nebo jednotkám podniků kolektivního investování, a dále přijímání a předávání pokynů týkajících se finančních nástrojů. Vzhledem k tomu, že požadavky upravující poskytování těchto služeb jsou v Unii jednotné, neměli by správci alternativních investičních fondů, jimž příslušné orgány jejich domovského státu udělily povolení k poskytování těchto služeb, podléhat dalšímu povolování v hostitelských členských státech ani jinému opatření se stejným účinkem.
- (162) Podle stávajícího právního rámce mají správci alternativních investičních fondů, kteří mají povolení poskytovat tyto investiční služby a kteří mají v úmyslu poskytovat je v jiných členských státech, než je jejich domovský členský stát, dodržovat další vnitrostátní požadavky, včetně založení samostatného právního subjektu. S cílem odstranit překážky, které brání přeshraničnímu poskytování harmonizovaných investičních služeb, a zajistit rovné podmínky pro subjekty poskytující stejné investiční služby podléhající stejným právním požadavkům by měli mít správci alternativních investičních fondů, kteří mají povolení k poskytování těchto služeb, možnost poskytovat tyto služby přeshraničně, při dodržení vhodných požadavků týkajících se oznamování, na základě povolení uděleného příslušnými orgány jejich domovského státu.
- (163) Směrnice 2011/61/EU by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (164) Vzhledem k tomu, že cíle této směrnice, totiž vytvoření integrovaného finančního trhu, na kterém jsou investoři účinně chráněni a je na něm zaručena efektivita a integrita celkového trhu, vyžaduje stanovení společných regulativních požadavků týkajících se investičních podniků bez ohledu na to, kde jsou v Unii povoleny, a upravujících fungování regulovaných trhů a jiných obchodních systémů tak, aby netransparentnost nebo narušení

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

jednoho trhu nemohly podkopat účinné fungování finančního systému Unie jako celku, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej, z důvodu rozsahu a účinků této směrnice, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, smí Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.

- (165) Vzhledem ke zvýšenému počtu úkolů, jimiž tato směrnice a nařízení (EU) č. 600/2014 pověřují orgán ESMA, by Evropský parlament, Rada a Komise měly zajistit, aby byly poskytnuty odpovídající lidské a finanční zdroje.
- (166) Tato směrnice ctí základní práva a dodržuje zásady uznané v Listině, zejména právo na ochranu osobních údajů, svobodu podnikání, právo na ochranu spotřebitele, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces a právo nebýt dvakrát stíhán nebo trestán za stejný trestný čin, a musí být provedena v souladu s těmito právy a zásadami.
- (167) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 a vydal stanovisko dne 10. února 2012 ⁽¹⁾.
- (168) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011 ⁽²⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (169) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by měla být omezena na ta ustanovení, která v porovnání s předchozími směrnicemi představují podstatnou změnu. Povinnost provést nezměněná ustanovení vyplývá z předchozích směrnic.
- (170) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu a jejich použitelnost uvedených v části B přílohy III,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na investiční podniky, organizátory trhu, poskytovatele služeb hlášení údajů a podniky ze třetích zemí poskytující investiční služby nebo vykonávající investiční činnosti prostřednictvím zřízení pobočky v Unii.
2. Tato směrnice stanoví požadavky týkající se:
  - a) podmínek pro udělení povolení a pro výkon činnosti pro investiční podniky;
  - b) poskytování investičních služeb nebo výkon investičních činností podniky ze třetích zemí se zřízenou pobočkou;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 147, 25.5.2012, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

- c) povolení a provozování regulovaných trhů;
- d) povolení a výkonu činnosti poskytovatelů služeb hlášení údajů a
- e) dohledu, spolupráce a prosazování příslušnými orgány.

3. Následující ustanovení se použijí rovněž na úvěrové instituce povolené podle směrnice 2013/36/EU při poskytování jedné nebo více investičních služeb nebo výkonu investičních činností:

- a) čl. 2 odst. 2, čl. 9 odst. 3 a články 14 a 16 až 20;
- b) kapitola II hlavy II, s výjimkou čl. 29 odst. 2 druhého pododstavce;
- c) kapitola III hlavy II, s výjimkou čl. 34 odst. 2 a 3 a čl. 35 odst. 2 až 6 a 9;
- d) články 67 až 75 a články 80, 85 a 86.

4. Následující ustanovení se použijí rovněž na investiční podniky a na úvěrové instituce povolené podle směrnice 2013/36/EU při prodeji strukturovaných vkladů nebo při poskytování poradenství zákazníkům ve vztahu ke strukturovaným vkladům:

- a) čl. 9 odst. 3, článek 14 a čl. 16 odst. 2, 3 a 6;
- b) články 23 až 26, článek 28, článek 29 s výjimkou odst. 2 druhého pododstavce a článek 30 a
- c) články 67 až 75.

5. Ustanovení čl. 17 odst. 1 až 6 se použijí rovněž na členy nebo účastníky regulovaných trhů a mnohostranných obchodních systémů, kteří nemusí mít povolení podle této směrnice na základě čl. 2 odst. 1 písm. a), e), i) a j).

6. Články 57 a 58 se použijí rovněž na osoby, na něž se vztahuje výjimka podle článku 2.

7. Všechny mnohostranné systémy s finančními nástroji se řídí buď hlavou II v případě mnohostranných obchodních systémů a organizovaných obchodních systémů, nebo hlavou III v případě regulovaných trhů.

Každý investiční podnik, který organizovaně, často, systematicky a významně obchoduje na vlastní účet při provádění pokynů zákazníků mimo regulovaný trh, mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém, musí vykonávat svou činnost v souladu s hlavou III nařízení (EU) č. 600/2014.

Aniž jsou dotčeny články 23 a 28 nařízení (EU) č. 600/2014, musí být všechny obchody s finančními nástroji uvedené v prvním a druhém pododstavci tohoto odstavce, které nejsou uzavřeny v rámci mnohostranných systémů nebo u systematických internalizátorů, v souladu s příslušnými ustanoveními hlavy III nařízení (EU) č. 600/2014.

Článek 2

Výjimky

1. Tato směrnice se nevztahuje na:

- a) pojišťovny nebo podniky vykonávající činnosti zajištění a retrocese uvedené ve směrnici 2009/138/ES při výkonu činností uvedených ve zmíněné směrnici;
- b) osoby, které poskytují investiční služby výhradně pro svůj mateřský podnik, své dceřiné podniky nebo jiné dceřiné podniky svého mateřského podniku;
- c) osoby poskytující investiční služby, pokud tuto činnost vykonávají příležitostně v rámci své odborné činnosti a tato činnost se řídí právními nebo správními předpisy nebo etickým kodexem pro danou profesi, které poskytování těchto služeb nevylučují;
- d) osoby, které obchodují na vlastní účet s jinými finančními nástroji než s komoditními deriváty nebo povolenkami na emise či jejich deriváty a které neposkytují žádné jiné investiční služby ani nevykonávají žádné jiné investiční činnosti týkající se jiných finančních nástrojů než komoditních derivátů nebo povolenek na emise či jejich derivátů, ledaže tyto osoby:

i) jsou tvůrci trhu,

ii) jsou členy nebo účastníky regulovaného trhu nebo mnohostranného obchodního systému nebo mají přímý elektronický přístup k obchodnímu systému,

iii) používají způsob algoritmického obchodování s vysokou frekvencí nebo

iv) obchodují na vlastní účet při provádění pokynů zákazníka.

Osoby, pro něž platí výjimka podle písmen a), i) nebo j), nemusí k tomu, aby se na ně tato výjimka vztahovala, splňovat podmínky stanovené v tomto písmenu;

- e) provozovatele povinné dodržovat požadavky směrnice 2003/87/ES, kteří při obchodování s povolenkami na emise neplní pokyny zákazníka a neposkytují investiční služby ani nevykonávají jinou investiční činnost než obchodování na vlastní účet, pokud tyto osoby nepoužívají způsob algoritmického obchodování s vysokou frekvencí;
- f) osoby poskytující investiční služby, jež spočívají výhradně ve správě systémů zaměstnanecké spoluúčasti;
- g) osoby poskytující investiční služby, jež spočívají jak ve správě systémů zaměstnanecké spoluúčasti, tak v poskytování investičních služeb výhradně pro svůj mateřský podnik, své dceřiné podniky nebo jiné dceřiné podniky svého mateřského podniku;
- h) členy ESCB a další vnitrostátní subjekty plnící podobné funkce v Unii, jiné veřejné orgány pověřené správou veřejného dluhu v Unii nebo zasahující do správy veřejného dluhu v Unii a mezinárodní finanční instituce vytvořené dvěma nebo více členskými státy za účelem získávání finančních prostředků a poskytování finanční pomoci ve prospěch svých členů, kteří mají vážné problémy s financováním nebo kterým takové problémy hrozí;

i) subjekty kolektivního investování a penzijní fondy, bez ohledu na to, zda jsou koordinovány na úrovni Unie, a depozitáře a správce těchto subjektů;

j) osoby, které:

i) na vlastní účet obchodují s komoditními deriváty nebo povolenkami na emise či jejich deriváty, včetně tvůrců trhu, s výjimkou osob, které obchodují na vlastní účet při provádění pokynů zákazníka, nebo

ii) poskytují jiné investiční služby, než je obchodování na vlastní účet ve vztahu ke komoditním derivátům nebo povolenkám na emise či jejich derivátům, zákazníkům nebo dodavatelům své hlavní podnikatelské činnosti,

pokud:

— se v každém z uvedených případů jednotlivě i souhrnně při posuzování v rámci skupiny jedná vzhledem k jejich hlavní podnikatelské činnosti o činnost doplňkovou a hlavní podnikatelskou činností není poskytování investičních služeb ve smyslu této směrnice ani bankovních činností podle směrnice 2013/36/EU ani působení jako tvůrce trhu ve vztahu ke komoditním derivátům,

— tyto osoby nepoužívají způsob algoritmického obchodování s vysokou frekvencí a

— tyto osoby každoročně oznamují relevantnímu příslušnému orgánu, že tuto výjimkou využívají, a na požádání tento příslušný orgán informují o důvodech, proč považují svou činnost podle bodů i) a ii) za doplňkovou ke své hlavní podnikatelské činnosti;

k) osoby, které poskytují investiční poradenství v rámci výkonu jiné odborné činnosti, na niž se nevztahuje tato směrnice, není-li poskytování tohoto poradenství odměňováno zvlášť;

l) sdružení zřízená dánskými a finskými penzijními fondy výhradně za účelem správy majetku penzijních fondů, které jsou členy těchto sdružení;

m) „agenti di cambio“, jejichž činnost a úloha se řídí článkem 201 italského zákonného dekretu č. 58 ze dne 24. února 1998;

n) provozovatele přenosové soustavy ve smyslu čl. 2 bodu 4 směrnice 2009/72/ES nebo provozovatele přepravní soustavy ve smyslu čl. 2 bodu 4 směrnice 2009/73/ES při plnění jejich úkolů podle uvedených směrnic, nařízení (ES) č. 714/2009 nebo nařízení (ES) č. 715/2009 nebo podle kodexů sítě či rámcových pokynů přijatých podle uvedených nařízení, osoby jednající jako poskytovatelé služeb za tyto poskytovatele při plnění jejich úkolů podle uvedených legislativních aktů, kodexů sítě či rámcových pokynů přijatých podle uvedených nařízení a provozovatele nebo správce mechanismu na vyrovnávání oběhu energie, sítě ropovodů či systému, jehož cílem je udržovat rovnováhu mezi dodávkou a spotřebou energie, při plnění uvedených úkolů.

Tato výjimka se vztahuje na osoby zabývající se činnostmi uvedenými v tomto písmeni pouze v případě, že za účelem výkonu těchto činností vykonávají investiční činnosti nebo poskytují investiční služby ve vztahu ke komoditním derivátům. Tato výjimka se nevztahuje na provozování sekundárního trhu, včetně systémů sekundárního obchodování s finančními přenosovými právy;

o) depozitáře cenných papírů, kteří jsou regulováni podle práva Unie, nakolik jsou tímto právem regulováni.

2. Práva propůjčená touto směrnicí se nevztahují na poskytování služeb protistranou obchodů uzavíraných veřejnými orgány vykonávající správu veřejného dluhu nebo členy ESCB v rámci plnění úkolů stanovených ve Smlouvě o fungování EU a v protokolu č. 4 o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky nebo v rámci plnění rovnocenných úloh podle vnitrostátního práva.

3. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, kterými pro účely odst. 1 písm. c) vyjasní, kdy je činnost vykonávána příležitostně.

4. ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících pro účely odst. 1 písm. j) kritéria pro určení toho, kdy má být na úrovni skupiny určitá činnost považována za doplňkovou k hlavní podnikatelské činnosti.

Tato kritéria zohlední alespoň:

- a) nutnost, aby doplňkové činnosti představovaly na úrovni skupiny menšinu činností;
- b) objem jejich obchodní činnosti ve srovnání s celkovou obchodní činností na trhu danou kategorií aktiv.

Při určování míry, v jaké představují doplňkové činnosti na úrovni skupiny menšinu činností, může ESMA stanovit, že se má zvážit poměr kapitálu využitého k provozování doplňkové činnosti ke kapitálu využitému k provozování hlavní podnikatelské činnosti. Tento poměr však v žádném případě nestačí k prokázání toho, že je určitá činnost doplňkovou k hlavní podnikatelské činnosti skupiny.

Činnosti uvedené v tomto odstavci se zvažují na úrovni skupiny.

Z prvků uvedených ve druhém a třetím pododstavci jsou vyloučeny:

- a) obchody uvnitř skupiny podle článku 3 nařízení (EU) č. 648/2012, které slouží k řízení likvidity nebo rizik na úrovni celé skupiny;
- b) obchody s deriváty, které lze objektivně měřit jako deriváty snižující rizika přímo související s obchodní činností nebo financováním pokladní činnosti;
- c) obchody s komoditními deriváty a povolenkami na emise, které byly uzavřeny za účelem splnění povinnosti poskytnout likviditu v obchodním systému, pokud splnění této povinnosti vyžadují regulační orgány v souladu s právem Unie nebo vnitrostátními právními a správními předpisy nebo obchodní systémy.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 3

Nepovinné výjimky

1. Členské státy se mohou rozhodnout, že tuto směrnici nebudou uplatňovat na osoby, pro které jsou domovským členským státem, jsou-li činnosti těchto osob povoleny a regulovány na vnitrostátní úrovni a tyto osoby:

- a) nesmějí držet peněžní prostředky nebo cenné papíry zákazníků, a nesmějí se proto vůči svým zákazníkům v žádném okamžiku zadlužit;

- b) nesmějí poskytovat žádné investiční služby kromě přijímání a předávání pokynů týkajících se převoditelných cenných papírů a podílových jednotek subjektů kolektivního investování nebo poskytování investičního poradenství ve vztahu k těmto finančním nástrojům, a
- c) smějí při poskytování takových služeb předávat pokyny pouze:
- i) investičním podnikům povoleným v souladu s touto směrnicí,
  - ii) úvěrovým institucím povoleným v souladu se směrnicí 2013/36/EU,
  - iii) pobočkám investičních podniků nebo úvěrových institucí, které jsou povoleny ve třetí zemi a které podléhají a vyhovují obezřetnostním pravidlům považovaným příslušnými orgány za alespoň tak přísné, jako jsou pravidla stanovená touto směrnicí, nařízením (EU) č. 575/2013 nebo směrnicí 2013/36/EU,
  - iv) subjektům kolektivního investování, kterým bylo podle práva členského státu povoleno nabízet podílové jednotky veřejnosti, a správcům těchto subjektů, nebo
  - v) investičním podnikům s fixním základním kapitálem ve smyslu čl. 17 odst. 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/30/EU ⁽¹⁾, jimiž vydávané cenné papíry jsou kótovány nebo obchodovány na regulovaném trhu v členském státě, nebo
- d) poskytují investiční služby výhradně v oblasti komodit, povolenek na emise nebo jejich derivátů výlučně za účelem zajištění obchodních rizik svých zákazníků, pokud jsou těmito zákazníky výlučně místní elektroenergetické podniky ve smyslu čl. 2 bodu 35 směrnice 2009/72/ES nebo plynárenské podniky ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice 2009/73/ES, pokud tito zákazníci společně drží 100 % základního kapitálu nebo hlasovacích práv těchto osob, vykonávají společnou kontrolu a jsou vyňati z oblasti působnosti této směrnice podle čl. 2 odst. 1 písm. j) této směrnice, jestliže tyto investiční služby poskytují sami, nebo
- e) poskytují investiční služby výhradně ve vztahu k povolenkám na emise nebo jejich derivátům výlučně za účelem zajištění obchodních rizik svých zákazníků, pokud jsou těmito zákazníky výlučně provozovatelé ve smyslu čl. 3 písm. f) směrnice 2003/87/ES a pokud tito zákazníci společně drží 100 % základního kapitálu nebo hlasovacích práv těchto osob, vykonávají společnou kontrolu a jsou vyňati z oblasti působnosti této směrnice podle čl. 2 odst. 1 písm. j) této směrnice, jestliže tyto investiční služby poskytují sami.

2. Režimy členských států podrobí osoby uvedené v odstavci 1 požadavkům, které jsou alespoň obdobné následujícím požadavkům podle této směrnice:

- a) podmínkám a postupům pro udělení povolení a pro trvalý dohled podle čl. 5 odst. 1 a 3 a článků 7 až 10, 21, 22 a 23 a podle odpovídajících aktů v přenesené pravomoci přijatých Komisí podle článku 89;
- b) pravidlům pro výkon podnikatelské činnosti podle čl. 24 odst. 1, 3, 4, 5, 7 a 10 a čl. 25 odst. 2, 5 a 6, a dále podle článku 29 v případě, kdy vnitrostátní režim těmto osobám umožňuje jmenovat vázané zástupce, a podle příslušných prováděcích opatření;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/30/EU ze dne 25. října 2012 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 54 druhého pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie při zakládání akciových společností a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 74).

- c) organizačním požadavkům stanoveným v čl. 16 odst. 3 prvním, šestém a sedmém pododstavci a odst. 6 a 7 a v odpovídajících aktech v přenesené pravomoci přijatých Komisí podle článku 89.

Členské státy vyžadují, aby se na osoby vyňaté z oblasti působnosti této směrnice podle odstavce 1 vztahoval systém pro odškodnění investorů uznávaný v souladu se směrnicí 97/9/ES. Členské státy mohou povolit investičním podnikům, aby se na ně tento systém nevztahoval, jestliže mají pojištění odpovědnosti za škodu při výkonu povolání, které s přihlédnutím k velikosti, rizikovému profilu a právnímu statusu osob vyňatých podle odstavce 1 zajišťuje rovnocennou ochranu jejich zákazníků.

Odchylně od druhého pododstavce mohou členské státy, které již před 2. červencem 2014 přijaly takové právní a správní předpisy, do 3. července 2019 požadovat, aby osoby vyňaté z oblasti působnosti této směrnice podle odstavce 1, které poskytují investiční služby přijímání a předávání pokynů nebo poskytování investičního poradenství ve vztahu k podílovým jednotkám subjektů kolektivního investování a které jednají jako zprostředkovatel správcovské společnosti definované ve směrnici 2009/65/ES, byly s touto správcovskou společností společně a nerozdílně odpovědné za jakékoli škody způsobené zákazníkovi v souvislosti s těmito službami.

3. Osoby vyňaté z oblasti působnosti této směrnice podle odstavce 1 nepožívají volného pohybu služeb nebo výkonu činností ani svobody zřizování poboček ve smyslu článků 34 a 35.

4. Členské státy oznámí Komisi a orgánu ESMA využití možnosti podle tohoto článku a zajistí, aby na každém povolení uděleném v souladu s odstavcem 1 bylo uvedeno, že je uděleno podle tohoto článku.

5. Členské státy sdělí orgánu ESMA ustanovení vnitrostátních právních předpisů, která jsou obdobná požadavkům této směrnice uvedeným v odstavci 2.

Článek 4

Definice

1. Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „investičním podnikem“ právnická osoba, jejímž obvyklým předmětem činnosti či podnikání je odborné poskytování jedné nebo více investičních služeb třetí osobě nebo odborný výkon jedné nebo více investičních činností.

Do definice investičních podniků mohou členské státy zahrnout i podniky, které nejsou právními osobami, pokud

- a) jejich právní postavení zajišťuje zájmům třetích osob úroveň ochrany, která je rovnocenná úrovni ochrany poskytované právními osobami, a

- b) podléhají obezřetnostnímu dohledu uzpůsobenému jejich právní formě.

Pokud však fyzická osoba poskytuje služby, jejichž součástí je i držení peněžních prostředků nebo převoditelných cenných papírů třetích osob, může být považována pro účely této směrnice a nařízení (EU) č. 600/2014 za investiční podnik, pouze pokud splňuje, aniž jsou dotčeny ostatní požadavky uložené touto směrnicí, nařízením (EU) č. 600/2014 a směrnicí 2013/36/EU, tyto podmínky:

- a) vlastnická práva třetích osob k nástrojům a peněžním prostředkům musí být chráněna, především pro případ platební neschopnosti podniku nebo jeho vlastníků, exekuce, započtení pohledávek nebo jakýchkoli jiných úkonů věřitelů podniku nebo jeho vlastníků;

- b) podnik musí podléhat pravidlům vytvořeným za účelem sledování platební schopnosti podniku a jeho vlastníků;
  - c) roční účetní závěrky podniku musí být ověřeny jednou nebo více osobami, které jsou k auditu účetnictví zmocněny podle vnitrostátního práva;
  - d) pokud má podnik pouze jediného vlastníka, musí tento vlastník přijmout opatření na ochranu investorů pro případ, že by podnik ukončil podnikatelskou činnost následkem smrti vlastníka nebo jeho nezpůsobilosti nebo v jiném podobném případě;
- 2) „investičními službami a činnostmi“ služby a činnosti, jež jsou uvedeny v oddíle A přílohy I a týkají se kteréhokoli z nástrojů uvedených v oddíle C přílohy I.

Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, kterými určí:

- a) deriváty uvedené v bodě 6 oddílu C přílohy I, které mají vlastnosti velkoobchodních energetických produktů a které musí být fyzicky vypořádány, a energetické deriváty podle bodu 6 oddílu C;
  - b) deriváty uvedené v bodě 7 oddílu C přílohy I, které mají vlastnosti jiných derivátových finančních nástrojů;
  - c) deriváty uvedené v bodě 10 oddílu C přílohy I, které mají vlastnosti jiných derivátových finančních nástrojů, s ohledem na to, zda jsou mimo jiné obchodovány na regulovaném trhu, v mnohostranném obchodním systému nebo v organizovaném obchodním systému;
- 3) „doplňkovou službou“ kterákoli ze služeb uvedených v oddíle B přílohy I;
- 4) „investičním poradenstvím“ poskytování osobních doporučení zákazníkovi buď na jeho žádost, anebo z podnětu investičního podniku ohledně jednoho či více obchodů týkajících se finančních nástrojů;
- 5) „prováděním pokynů na účet zákazníka“ jednání k uzavření smlouvy o nákupu nebo prodeji jednoho či více finančních nástrojů na účet zákazníka, včetně uzavírání smluv o prodeji finančních nástrojů vydaných investičním podnikem nebo úvěrovou institucí v okamžiku jejich vydání;
- 6) „obchodováním na vlastní účet“ obchodování s využitím vlastního majetku podniku, jehož výsledkem je uzavření obchodů s jedním nebo více finančními nástroji;
- 7) „tvůrcem trhu“ osoba, která trvale působí na finančních trzích jako osoba ochotná obchodovat na vlastní účet formou nákupu a prodeje finančních nástrojů s využitím vlastního majetku a za jí stanovené ceny;
- 8) „správou portfolií“ správa portfolií v souladu s pověřeními od zákazníků s možností vlastního uvážení ve vztahu k jednotlivým zákazníkům, pokud tato portfolia zahrnují jeden nebo více finančních nástrojů;
- 9) „zákazníkem“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba, které investiční podnik poskytuje investiční nebo doplňkové služby;
- 10) „profesionálním zákazníkem“ zákazník, který splňuje kritéria stanovená v příloze II;
- 11) „neprofesionálním zákazníkem“ zákazník, který není profesionálním zákazníkem;

- 12) „trhem pro růst malých a středních podniků“ mnohostranný obchodní systém, který je registrován jako trh pro růst malých a středních podniků v souladu s článkem 33;
- 13) „malými a středními podniky“ pro účely této směrnice společnosti, které mají na základě kotací na konci roku za předchozí tři kalendářní roky průměrnou tržní kapitalizaci nižší než 200 000 000 EUR;
- 14) „limitním pokynem“ pokyn k nákupu či prodeji finančního nástroje za stanovenou limitní cenu nebo výhodněji a ve stanoveném objemu;
- 15) „finančními nástroji“ nástroje uvedené v oddíle C přílohy I;
- 16) „energetickými deriváty podle bodu 6 oddílu C“ opce, futures, swapy a jakékoli jiné deriváty uvedené v bodě 6 oddílu C přílohy 1, které se týkají uhlí nebo ropy, se kterými se obchoduje v organizovaném obchodním systému a které se musí fyzicky vypořádat;
- 17) „nástroji peněžního trhu“ takové druhy nástrojů, s nimiž se obvykle obchoduje na peněžním trhu, například státní pokladniční poukázky, vkladové certifikáty a směnky, s výjimkou platebních nástrojů;
- 18) „organizátorem trhu“ osoba nebo osoby řídící nebo provozující podnikatelskou činnost regulovaného trhu; může jí být i regulovaný trh sám;
- 19) „mnohostranným systémem“ jakýkoli systém nebo zařízení, v němž na sebe mohou vzájemně působit zájmy o obchodování více třetích stran týkající se nákupu či prodeje finančních nástrojů;
- 20) „systematickým internalizátorem“ investiční podnik, který organizovaně, často, systematicky a ve značném množství obchoduje na vlastní účet při provádění pokynů zákazníků mimo regulovaný trh, mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém, aniž by provozoval mnohostranný systém.

Frekvence a systematickosti obchodování se posuzuje podle počtu OTC obchodů s daným finančním nástrojem provedených investičním podnikem na vlastní účet při provádění pokynů zákazníků. Množství obchodování se posuzuje buď podle objemu OTC obchodů prováděných investičním podnikem v poměru k celkovému objemu obchodů investičního podniku s určitým finančním nástrojem, nebo podle objemu OTC obchodů prováděných investičním podnikem v poměru k celkovému objemu obchodů s určitým finančním nástrojem v Unii. Definice systematického internalizátora se použije, pouze pokud jsou překročeny stanovené mezní hodnoty jak pro frekvenci a systematickosti, tak pro množství, nebo pokud si investiční podnik režim systematického internalizátora zvolí;

- 21) „regulovaným trhem“ mnohostranný systém, který provozuje nebo řídí organizátor trhu a který sdružuje nebo usnadňuje sdružování zájmů více třetích stran týkajících se nákupu či prodeje finančních nástrojů, uvnitř systému a v souladu s jeho závaznými pravidly, tak, že výsledkem je uzavření smlouvy týkající se finančních nástrojů přijatých k obchodování podle jeho pravidel nebo systémů, a který má povolení a funguje pravidelně a v souladu s hlavou III této směrnice;
- 22) „mnohostranným obchodním systémem“ (MTF) mnohostranný systém, který provozuje investiční podnik nebo organizátor trhu a který sdružuje zájmy více třetích stran týkajících se nákupu či prodeje finančních nástrojů, uvnitř systému a v souladu s závaznými pravidly, tak, že výsledkem je uzavření smlouvy v souladu s hlavou II této směrnice;
- 23) „organizovaným obchodním systémem“ (OTF) mnohostranný systém, který není regulovaným trhem ani mnohostranným obchodním systémem a ve kterém mohou na sebe vzájemně působit zájmy více třetích stran týkající se na nákup či prodeje dluhopisů, strukturovaných finančních produktů, povolenek na emise či derivátů tak, že výsledkem je uzavření smlouvy v souladu s hlavou II této směrnice;

- 24) „obchodním systémem“ regulovaný trh, mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém;
- 25) „likvidním trhem“ trh pro finanční nástroj nebo pro druh finančních nástrojů, na kterém jsou průběžně připravení a ochotní kupující a prodávající, hodnoceno podle níže uvedených kritérií se zohledněním specifické struktury trhu konkrétního finančního nástroje nebo konkrétního druhu finančního nástroje:
- a) průměrná frekvence a objem obchodů v rozmezí tržních podmínek, s ohledem na povahu a životní cyklus produktů v rámci daného druhu finančního nástroje;
  - b) počet a typ účastníků trhu, včetně poměru účastníků trhu k obchodovaným nástrojům v rámci daného produktu;
  - c) průměrná velikost rozpětí mezi nákupní a prodejní cenou (spreadů), je-li k dispozici;
- 26) „příslušným orgánem“ orgán, který každý členský stát určí v souladu s článkem 67, pokud tato směrnice nestanoví jinak;
- 27) „úvěrovou institucí“ úvěrová instituce vymezená v čl. 4 odst. 1 bodě 1 nařízení (EU) č. 575/2013;
- 28) „správcovskou společností SKIPCP“ správcovská společnost vymezená v čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ⁽¹⁾;
- 29) „vázaným zástupcem“ fyzická nebo právnická osoba, která na plnou a bezpodmínečnou odpovědnost pouze jednoho investičního podniku, na jehož účet jedná, propaguje investice nebo doplňkové služby u zákazníků nebo potenciálních zákazníků, přijímá a předává instrukce nebo pokyny zákazníků v souvislosti s investičními službami nebo finančními nástroji, umísťuje finanční nástroje nebo poskytuje poradenství zákazníkům nebo potenciálním zákazníkům ohledně těchto finančních nástrojů nebo služeb;
- 30) „pobočkou“ místo výkonu podnikání jiné než ústředí, které je součástí investičního podniku, které nemá právní subjektivitu, které poskytuje investiční služby nebo vykonává investiční činnost a které může rovněž poskytovat doplňkové služby, k nimž dostal investiční podnik povolení; všechna místa výkonu podnikání zřízená v tomtéž členském státě investičním podnikem s ústředím v jiném členském státě jsou považována za jedinou pobočku;
- 31) „kvalifikovanou účastí“ přímá nebo nepřímá účast v investičním podniku představující alespoň 10 % základního kapitálu nebo hlasovacích práv ve smyslu článků 9 a 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ⁽²⁾, při zohlednění podmínek týkajících se jejich sčítání stanovených v čl. 12 odst. 4 a 5 zmíněné směrnice, nebo umožňující uplatňovat podstatný vliv na řízení investičního podniku, jehož se daná účast týká;
- 32) „mateřským podnikem“ mateřský podnik ve smyslu čl. 2 bodu 9 a článku 22 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

- 33) „dceřiným podnikem“ dceřiný podnik ve smyslu čl. 2 bodu 10 a článku 22 směrnice 2013/34/EU, včetně jakéhokoli dceřiného podniku patřícího dceřinému podniku mateřského podniku, jenž stojí v čele těchto podniků;
- 34) „skupinou“ skupina ve smyslu čl. 2 bodu 11 směrnice 2013/34/EU;
- 35) „úzkým propojením“ stav, kdy jsou dvě nebo více fyzických či právnických osob spojeny:
- a) účastí v podobě držení, přímého nebo kontrolou, nejméně 20 % hlasovacích práv nebo základního kapitálu některého podniku;
  - b) kontrolou, čímž se rozumí vztah mezi mateřským a dceřiným podnikem ve všech případech uvedených v čl. 22 odst. 1 a 2 směrnice 2013/34/EU nebo obdobný vztah mezi fyzickou či právnickou osobou a podnikem; dceřiný podnik jiného dceřiného podniku se rovněž považuje za dceřiný podnik mateřského podniku, který stojí v čele těchto podniků;
  - c) stav, kdy jsou obě nebo všechny tyto osoby trvale vázány k téže osobě vztahem kontroly;
- 36) „vedoucím orgánem“ orgán nebo orgány investičního podniku, organizátora trhu nebo poskytovatele služeb hlášení údajů jmenované v souladu s vnitrostátním právem, které jsou oprávněny ke stanovení strategie, cílů a celkového směřování tohoto subjektu, které dozorují a sledují rozhodování vedení instituce a které zahrnují osoby, jež skutečně řídí činnost daného subjektu.
- Odkazuje-li se v této směrnici na vedoucí orgán a jsou-li podle vnitrostátního práva řídicí a kontrolní úlohy vedoucího orgánu přiděleny různým orgánům nebo různým členům jednoho orgánu, určí členský stát odpovědné orgány nebo členy vedoucího orgánu v souladu se svým vnitrostátním právem, pokud není v této směrnici stanoveno jinak;
- 37) „vrcholným vedením“ fyzické osoby, které v rámci investičního podniku, organizátora trhu nebo poskytovatele služeb hlášení údajů zastávají výkonné funkce a jsou vůči vedoucímu orgánu odpovědné za každodenní řízení daného subjektu, včetně toho, jak podnik a jeho zaměstnanci provádějí politiku v oblasti distribuce služeb a produktů zákazníkům;
- 38) „obchodováním párováním pokynů na vlastní účet“ obchod, kdy se facilitátor vloží mezi prodávajícího a kupujícího v daném obchodě tak, že v průběhu jeho provádění není nikdy vystaven tržnímu riziku a obě součásti obchodu se provádějí současně a obchod je uzavřen za cenu, při níž facilitátor neutrpí ztrátu ani nevytvoří jiný zisk než předem oznámenou provizi, poplatek nebo srážku za tento obchod;
- 39) „algoritmickým obchodováním“ obchodování s finančními nástroji, kdy počítačový algoritmus automaticky určuje jednotlivé charakteristiky pokynů, jako například zda dát pokyn, načasování, cenu nebo množství pokynů nebo jak nakládat s pokynem po jeho podání s omezeným lidským zásahem nebo bez něj; to nezahrnuje systém, který se používá pouze ke směřování pokynů do jednoho nebo více obchodních systémů, zpracování pokynů bez stanovení jakýchkoli parametrů obchodování, potvrzení pokynů či poobchodní zpracování provedených obchodů;
- 40) „způsobem algoritmického obchodování s vysokou frekvencí“ způsob algoritmického obchodování, který se vyznačuje:
- a) infrastrukturou sloužící k minimalizaci síťových a jiných typů latencí, jež zahrnuje přinejmenším jedno z následujících zařízení pro algoritmické zadání pokynu: společné umístění, blízký hosting nebo vysokorychlostní přímý elektronický přístup;

- b) systémovým určením zahájení, vytvoření, směřování nebo provedení pokynu bez lidského zásahu pro jednotlivý obchod nebo pokyn a
- c) vysokým počtem zpráv během dne, jež zahrnují pokyny, kotace nebo zrušení;
- 41) „přímým elektronickým přístupem“ opatření, kterým člen, účastník či zákazník obchodního systému umožní některé osobě použít svůj obchodní kód tak, aby tato osoba mohla elektronicky předat pokyn týkající se finančního nástroje přímo obchodnímu systému; to zahrnuje opatření, kdy osoba využije infrastrukturu člena, účastníka či zákazníka nebo jakýkoli propojovací systém poskytnutý členem, účastníkem nebo zákazníkem k předání pokynu (přímý přístup na trh), a opatření, kdy osoba tuto infrastrukturu nevyužije (sponzorovaný přístup);
- 42) „vázaným prodejem“ nabízení investiční služby spolu s jinou službou nebo produktem jakožto součást balíčku nebo jakožto podmínku pro stejnou dohodu či balíček;
- 43) „strukturovaným vkladem“ vklad ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ⁽¹⁾, který je splatný v plné výši v okamžiku splatnosti za podmíněk, podle nichž jsou případný úrok nebo prémie zaplacený nebo jsou předmětem rizika podle vzorce zahrnujícího faktory jako:
- a) index nebo kombinace indexů, kromě vkladů s variabilní úrokovou mírou, jejichž výnos je navázán přímo na index úrokové míry, například Euribor nebo Libor;
- b) finanční nástroj nebo kombinace finančních nástrojů;
- c) komodita nebo kombinace komodit či jiná hmotná nebo nehmotná aktiva, nebo
- d) směnný kurz nebo kombinace směnných kurzů;
- 44) „převoditelnými cennými papíry“ druhy cenných papírů, které jsou obchodovatelné na kapitálovém trhu, s výjimkou platebních nástrojů, jako jsou:
- a) akcie společností a další cenné papíry rovnocenné akciím společností, podílům v osobních společnostech či jiných subjektech, včetně cenných papírů nahrazujících akcie;
- b) dluhopisy a jiné formy dluhových cenných papírů, včetně cenných papírů nahrazujících tyto cenné papíry;
- c) všechny ostatní cenné papíry, se kterými je spojeno právo nabývat nebo prodávat takové převoditelné cenné papíry nebo ze kterých vyplývá právo na vypořádání v penězích, jež se určuje odkazem na převoditelné cenné papíry, měny, úrokové sazby nebo výnosy, komodity nebo jiné indexy či míry;
- 45) „cennými papíry nahrazujícími jiné cenné papíry“ cenné papíry obchodovatelné na kapitálovém trhu, které zastupují vlastnictví cenných papírů emitenta, jenž nemá v místě obchodování sídlo, a které mohou být přijaty k obchodování na regulovaném trhu a obchodovány nezávisle na cenných papírech uvedeného emitenta;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (viz strana 149 v tomto čísle Úředního věstníku).

- 46) „fondem obchodovaným v obchodním systému“ (ETF) fond, jehož nejméně jeden druh podílů nebo akcií je celodenně obchodován v nejméně jednom obchodním systému a s nejméně jedním tvůrcem trhu, který přijímá opatření k zajištění toho, aby se cena těchto podílů nebo akcií v obchodním systému významně nelišila od čisté hodnoty aktiv tohoto fondu a případně také od přibližné čisté hodnoty tohoto fondu;
- 47) „certifikáty“ certifikáty vymezené v čl. 2 odst. 1 bodě 27 nařízení (EU) č. 600/2014;
- 48) „strukturovanými finančními produkty“ strukturované finanční produkty vymezené v čl. 2 odst. 1 bodě 28 nařízení (EU) č. 600/2014;
- 49) „deriváty“ deriváty vymezené v čl. 2 odst. 1 bodě 29 nařízení (EU) č. 600/2014;
- 50) „komoditními deriváty“ komoditní deriváty vymezené v čl. 2 odst. 1 bodě 30 nařízení (EU) č. 600/2014;
- 51) „ústřední protistranou“ ústřední protistrana vymezená v čl. 2 bodě 1 nařízení (EU) č. 648/2012;
- 52) „schváleným systémem pro uveřejňování informací“ (APA) osoba, která má podle této směrnice udělené povolení poskytovat službu zveřejňování zpráv o obchodech za investiční podniky v souladu s články 20 a 21 nařízení (EU) č. 600/2014;
- 53) „poskytovatelem konsolidovaných obchodních informací“ (CTP) osoba, která má podle této směrnice udělené povolení poskytovat službu spočívající ve shromažďování zpráv o obchodech s finančními nástroji uvedenými v článcích 6, 7, 10, 12, 13, 20 a 21 nařízení (EU) č. 600/2014 od regulovaných trhů, mnohostranných obchodních systémů, organizovaných obchodních systémů a schválených systémů pro uveřejňování informací a v jejich konsolidaci do nepřetržitého elektronického datového toku, který poskytuje údaje o cenách a objemech ve vztahu k jednotlivým finančním nástrojům;
- 54) „schváleným mechanismem pro hlášení obchodů“ (ARM) osoba, která má podle této směrnice udělené povolení poskytovat službu hlášení podrobností o obchodech příslušným orgánům nebo orgánu ESMA za investiční podniky;
- 55) „domovským členským státem“:
- a) v případě investičních podniků:
    - i) členský stát, v němž má investiční podnik ústředí, pokud je fyzickou osobou,
    - ii) členský stát, v němž má investiční podnik sídlo, pokud je právnickou osobou,
    - iii) nemá-li investiční podnik podle vnitrostátního práva svého členského státu sídlo, členský stát, v němž se nachází jeho ústředí;
  - b) v případě regulovaného trhu členský stát, v němž je regulovaný trh registrován, nebo pokud podle vnitrostátního práva dotyčného členského státu nemá sídlo, členský stát, kde se nachází ústředí regulovaného trhu;
  - c) v případě schváleného systému pro uveřejňování informací, poskytovatele konsolidovaných obchodních informací či schváleného mechanismu pro hlášení obchodů:
    - i) členský stát, v němž má schválený systém pro uveřejňování informací, poskytovatel konsolidovaných obchodních informací či schválený mechanismus pro hlášení obchodů ústředí, pokud je fyzickou osobou,

- ii) členský stát, v němž má schválený systém pro uveřejňování informací, poskytovatel konsolidovaných obchodních informací či schválený mechanismus pro hlášení obchodů sídlo, pokud je právnickou osobou,
  - iii) nemá-li schválený systém pro uveřejňování informací, poskytovatel konsolidovaných obchodních informací či schválený mechanismus pro hlášení obchodů podle vnitrostátního práva svého členského státu sídlo, členský stát, v němž se nachází jeho ústředí;
- 56) „hostitelským členským státem“ členský stát jiný než domovský členský stát, v němž má investiční podnik pobočku nebo v němž poskytuje investiční služby nebo vykonává investiční činnosti, nebo členský stát, v němž regulovaný trh činí vhodná opatření k usnadnění přístupu k obchodování ve svém systému vzdáleným členům nebo účastníkům usazeným v tomto členském státě;
- 57) „podnikem ze třetí země“ podnik, který by byl úvěrovou institucí poskytující investiční služby nebo vykonávající investiční činnosti nebo investičním podnikem, kdyby se jeho ústředí či sídlo nacházelo v Unii;
- 58) „velkoobchodními energetickými produkty“ velkoobchodní energetické produkty vymezené v čl. 2 bodě 4 nařízení (EU) č. 1227/2011;
- 59) „deriváty zemědělských komodit“ deriváty, které se týkají produktů uvedených v článku 1 a v částech I až XX a XXIV/1 přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ⁽¹⁾;
- 60) „veřejnoprávním emitentem“ kterýkoli z následujících subjektů, který vydává dluhové nástroje:
- i) Unie,
  - ii) členský stát, včetně jakéhokoli ministerstva, vládní organizace nebo zvláštní účelové jednotky (special purpose vehicle) tohoto členského státu,
  - iii) v případě federativního členského státu člen federace,
  - iv) zvláštní účelová jednotka pro několik členských států,
  - v) mezinárodní finanční instituce zřízená dvěma nebo více členskými státy, jejímž účelem je získávat finanční prostředky a poskytovat finanční pomoc ve prospěch svých členů, kteří jsou postiženi nebo ohroženi vážnými finančními problémy, nebo
  - vi) Evropská investiční banka;
- 61) „veřejnoprávním dluhopisem“ dluhový nástroj vydaný veřejnoprávním emitentem;
- 62) „trvalým nosičem dat“ jakýkoliv nástroj, který:
- a) umožňuje zákazníkovi uchovávat informace určené jemu osobně tak, že k nim může mít v budoucnu přístup, a to po dobu odpovídající účelu daných informací, a
  - b) umožňuje nepozměněné zobrazení uchovávaných informací;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671).

63) „poskytovatelem služeb hlášení údajů“ schválený systém pro uveřejňování informací, poskytovatel konsolidovaných obchodních informací nebo schválený mechanismus pro hlášení obchodů.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, kterými upřesní některé technické prvky definic stanovených v odstavci 1 s cílem přizpůsobit je vývoji trhu, technickému vývoji a zkušenostem s jednáním zakázaným nařízením (EU) č. 596/2014 a zajistit jednotné uplatňování této směrnice.

HLAVA II

PODMÍNKY PRO UDĚLENÍ POVOLENÍ A PRO VÝKON ČINNOSTI PRO INVESTIČNÍ PODNIKY

KAPITOLA I

Podmínky a postupy pro udělení povolení

Článek 5

Požadavek na povolení

1. Každý členský stát vyžaduje, aby poskytování investičních služeb nebo výkon investičních činností formou odborného pravidelného výkonu povolání nebo podnikání podléhalo předchozímu povolení v souladu s touto kapitolou. Toto povolení uděluje příslušný orgán domovského členského státu určený v souladu s článkem 67.

2. Odchylně od odstavce 1 povolí členské státy kterémukoli organizátorovi trhu provozovat mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém, pokud bylo předem ověřeno, že tento organizátor splňuje podmínky této kapitoly.

3. Členské státy vytvoří rejstřík všech investičních podniků. Rejstřík je veřejně přístupný a obsahuje údaje o službách nebo činnostech, pro něž má investiční podnik povolení. Pravidelně se aktualizuje. Každé povolení musí být oznámeno orgánu ESMA.

ESMA vytvoří seznam všech investičních podniků v Unii. Tento seznam obsahuje údaje o službách nebo činnostech, pro něž má každý investiční podnik povolení, a je pravidelně aktualizován. ESMA zveřejní tento seznam na svých internetových stránkách a aktualizuje jej.

Pokud příslušný orgán v souladu s čl. 8 prvním pododstavcem písm. b), c) a d) povolení odejme, zveřejní se informace o tomto odnětí v seznamu po dobu pěti let.

4. Každý členský stát vyžaduje, aby se ústředí:

a) každého investičního podniku, který je právnickou osobou, nacházelo v témže členském státě jako jeho sídlo;

b) každého investičního podniku, který není právnickou osobou, nebo každého investičního podniku, který je právnickou osobou, ale podle vnitrostátního práva svého státu nemá sídlo, nacházelo v členském státě, v němž tento podnik skutečně podniká.

Článek 6

Rozsah povolení

1. Domovský členský stát zajistí, aby byly v povolení uvedeny investiční služby nebo investiční činnosti, které je investiční podnik oprávněn poskytovat nebo vykonávat. Povolení se může vztahovat i na jednu nebo více doplňkových služeb uvedených v oddíle B přílohy I. V žádném případě však nesmí být povolení uděleno pouze k poskytování doplňkových služeb.

2. Investiční podnik, který usiluje o povolení k rozšíření své podnikatelské činnosti o další investiční služby, investiční činnosti nebo doplňkové služby, které v době prvního povolení nepředpokládal, podá žádost o rozšíření tohoto povolení.

3. Povolení je platné pro celou Unii a umožňuje investičnímu podniku poskytovat služby nebo vykonávat činnosti, ke kterým mu bylo uděleno povolení, v celé Unii, a to buď na základě práva usazování, včetně zřízení pobočky, nebo na základě volného pohybu služeb.

Článek 7

Postup udělení povolení a zamítnutí žádosti o povolení

1. Příslušný orgán povolení neudělí, dokud není plně přesvědčen, že žadatel splňuje veškeré požadavky stanovené předpisy přijatými na základě této směrnice.

2. Investiční podnik poskytne veškeré informace, včetně plánu obchodních činností, v němž jsou mimo jiné uvedeny typy předpokládaných obchodních činností a organizační struktura, nezbytné k tomu, aby se mohl příslušný orgán přesvědčit, že investiční podnik k okamžiku prvního udělení povolení přijal veškerá opatření nutná ke splnění povinností podle této kapitoly.

3. Žadatel je do šesti měsíců ode dne podání úplné žádosti informován, zda mu povolení bylo, či nebylo uděleno.

4. ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění:

- a) informací, které mají být poskytnuty příslušným orgánům podle odstavce 2 tohoto článku, včetně plánu obchodních činností;
- b) požadavků na vedení investičních podniků podle čl. 9 odst. 6 a informací pro oznamování podle čl. 9 odst. 5;
- c) požadavků kladených na akcionáře a členy s kvalifikovanou účastí, včetně překážek, jež mohou bránit účinnému výkonu dohledu ze strany příslušného orgánu podle čl. 10 odst. 1 a 2.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

5. ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro oznamování či poskytování informací podle odstavce 2 tohoto článku a čl. 9 odst. 5.

ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 3. ledna 2016.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 8

Odnětí povolení

Příslušný orgán může odejmout povolení udělené investičnímu podniku, který:

- a) povolení nevyužije do dvanácti měsíců, výslovně se jej vzdá nebo déle než šest předchozích měsíců neposkytuje investiční služby ani nevykonává investiční činnost, pokud dotýčný členský stát nestanoví, že v takových případech povolení zaniká;

- b) získal povolení na základě nepravdivého prohlášení nebo jinými nedovolenými prostředky;
- c) již nesplňuje podmínky, za kterých bylo povolení uděleno, například podmínky stanovené v nařízení (EU) č. 575/2013;
- d) vážně a soustavně porušuje předpisy přijaté na základě této směrnice nebo nařízení (EU) č. 600/2014, které upravují podmínky výkonu činnosti investičních podniků;
- e) spadá mezi kterýkoli z případů, kdy vnitrostátní právo v souvislosti se záležitostmi mimo oblast působnosti této směrnice stanoví odnětí povolení.

Každé odnětí povolení se oznamuje orgánu ESMA.

Článek 9

Vedoucí orgán

1. Příslušné orgány při udělování povolení v souladu s článkem 5 zajistí, aby investiční podniky a jejich vedoucí orgány splňovaly články 88 a 91 směrnice 2013/36/EU.

ESMA a EBA společně přijmou obecné pokyny týkající se věcí uvedených v čl. 91 odst. 12 směrnice 2013/36/EU.

2. Při udělování povolení podle článku 5 mohou příslušné orgány povolit, aby členové vedoucího orgánu vykonávali jednu dodatečnou funkci nevýkonného ředitele přesahující počet přípustný podle čl. 91 odst. 3 směrnice 2013/36/EU. Příslušné orgány o těchto povoleních pravidelně informují orgán ESMA.

EBA a ESMA koordinují sběr informací uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce a v čl. 91 odst. 6 směrnice 2013/36/EU ve vztahu k investičním podnikům.

3. Členské státy zajistí, aby vedoucí orgán investičního podniku způsobem, který podporuje integritu trhu a zájmy jeho zákazníků, stanovil systémy správy a řízení zajišťující účinné a obezřetné vedení investičního podniku, včetně oddělení povinností v investičním podniku a předcházení střetům zájmů, dozoroval je a nesl odpovědnost za jejich uplatňování.

Aniž jsou dotčeny požadavky stanovené v čl. 88 odst. 1 směrnice 2013/36/EU, musí uvedené systémy také zajišťovat, aby vedoucí orgán stanovil, schvaloval a dozoroval:

- a) organizaci podniku, pokud jde o poskytování investičních a doplňkových služeb a výkon investičních činností, včetně dovedností, odborných a jiných znalostí vyžadovaných od zaměstnanců, zdrojů, postupů a opatření pro poskytování služeb a výkon činností s přihlédnutím k povaze, rozsahu a složitosti jeho činnosti a ke všem požadavkům, které musí podnik splňovat;
- b) politiku v oblasti služeb, činností, produktů a operací nabízených nebo poskytovaných v souladu s rizikovou tolerancí podniku a charakteristikami a potřebami zákazníků podniku, kterým budou nabízeny nebo poskytovány, včetně případného provedení patřičného zátěžového testování;
- c) politiku odměňování osob zapojených do poskytování služeb zákazníkům, jejímž cílem je podpořit odpovědné obchodní chování a spravedlivé zacházení se zákazníky a předcházet střetu zájmů ve vztazích se zákazníky.

Vedoucí orgán sleduje a pravidelně hodnotí přiměřenost a dosahování strategických cílů podniku při poskytování investičních a doplňkových služeb a výkonu investičních činností, jakož i účinnost systémů správy a řízení investičního podniku a přiměřenost politik týkajících se poskytování služeb zákazníkům, a přijímá vhodná opatření k nápravě jakýchkoli nedostatků.

Členové vedoucího orgánu musí mít náležitý přístup k informacím a dokumentům, které jsou potřebné k dozorování a sledování rozhodování vedení.

4. Příslušný orgán odmítne udělit povolení, pokud není přesvědčen o tom, že členové vedoucího orgánu investičního podniku mají dostatečně dobrou pověst a dostatečné znalosti, dovednosti a zkušenosti a věnují výkonu své funkce v investičním podniku dostatek času, nebo pokud existují objektivní a prokazatelné důvody k domněnce, že vedoucí orgán podniku může představovat ohrožení účinného, řádného a obezřetného vedení podniku a patřičného zohlednění zájmu zákazníků podniku a integrity trhu.

5. Členské státy vyžadují, aby investiční podnik oznámil příslušnému orgánu všechny členy svého vedoucího orgánu a veškeré změny jejich členství spolu s veškerými informacemi potřebnými k posouzení, zda podnik splňuje požadavky odstavců 1, 2 a 3.

6. Členské státy vyžadují, aby obchodní činnost žádajícího investičního podniku skutečně řídily alespoň dvě osoby splňující podmínky uvedené v odstavci 1.

Odchylně od prvního pododstavce mohou členské státy udělit povolení investičním podnikům, které jsou fyzickými osobami, nebo investičním podnikům, které jsou právnickými osobami řízenými v souladu se svými zakládacími dokumenty a vnitrostátním právem jedinou fyzickou osobou. Členské státy však vyžadují, aby:

- a) existovala jiná náhradní opatření, která zajistí řádné a obezřetné vedení těchto investičních podniků a patřičné zohlednění zájmu zákazníků a integrity trhu;
- b) dotyčné fyzické osoby měly dostatečně dobrou pověst, dostatečné znalosti, dovednosti a zkušenosti a věnovaly dostatek času výkonu svých povinností.

Článek 10

Akcionáři a členové s kvalifikovanou účastí

1. Příslušné orgány neudělí povolení k poskytování investičních služeb nebo výkonu investičních činností investičním podnikem, dokud nejsou informovány o totožnosti jeho akcionářů nebo členů, ať přímých či nepřímých, fyzických či právnických osob, které mají kvalifikovanou účast v podniku, a o výši této kvalifikované účasti.

Příslušné orgány odmítnou udělit povolení, pokud s ohledem na potřebu zajistit řádné a obezřetné vedení investičního podniku nejsou přesvědčeny o vhodnosti jeho akcionářů či členů s kvalifikovanou účastí.

Pokud existují úzká propojení mezi investičním podnikem a jinými fyzickými nebo právnickými osobami, udělí příslušný orgán povolení pouze v případě, že tato propojení nebrání příslušnému orgánu v účinném dohledu.

2. Příslušný orgán odmítne udělit povolení, pokud právní a správní předpisy třetí země vztahující se na jednu nebo více fyzických či právnických osob, s nimiž má podnik úzké propojení, nebo obtíže spojené s jejich vymáháním brání příslušnému orgánu v účinném dohledu.

3. Členské státy vyžadují, aby v případech, kde by mohl vliv vykonávaný osobami uvedenými v odst. 1 prvním pododstavci poškodit řádné a obezřetné vedení investičního podniku, přijal příslušný orgán vhodná opatření, která by takové situaci zabránila.

Taková opatření mohou zahrnovat žádosti o soudní příkazy nebo uložení sankcí vůči řídicím pracovníkům a osobám odpovědným za vedení podniku nebo pozastavení výkonu hlasovacích práv spojených s akcemi v držení dotyčných akcionářů nebo členů.

Článek 11

Oznámení navrhovaných nabytí podílů

1. Členské státy vyžadují, aby každá fyzická či právnická osoba nebo takové osoby jednající ve vzájemné shodě (dále jen „navrhovaný nabyvatel“), které přijaly rozhodnutí přímo nebo nepřímo nabýt kvalifikovanou účast v investičním podniku nebo přímo nebo nepřímo takovou účast zvýšit, což by vedlo k tomu, že by podíl na hlasovacích právech nebo na základním kapitálu, který drží, dosáhl jedné z prahových hodnot 20 %, 30 % nebo 50 % nebo ji překročil anebo že by se investiční podnik stal jejich dceřiným podnikem (dále jen „navrhované nabytí“), to nejprve písemně oznámily příslušným orgánům daného investičního podniku, ve kterém zamýšlejí nabýt nebo zvýšit kvalifikovanou účast, a uvedly výši své zamýšlené účasti a podstatné informace, jak je uvedeno v čl. 13 odst. 4.

Členské státy vyžadují, aby každá fyzická či právnická osoba, která přijala rozhodnutí přímo nebo nepřímo zcizit kvalifikovanou účast v investičním podniku, to nejprve písemně oznámila příslušným orgánům a uvedla výši předpokládané účasti. Tato osoba musí rovněž oznámit příslušným orgánům každé rozhodnutí snížit svou kvalifikovanou účast tak, že by podíl na hlasovacích právech nebo na základním kapitálu, který drží, klesl pod 20 %, 30 % nebo 50 % anebo tak, že by daný investiční podnik přestal být jejím dceřiným podnikem.

Členské státy nemusí uplatňovat prahovou hodnotu 30 %, pokud v souladu s čl. 9 odst. 3 písm. a) směrnice 2004/109/ES uplatňují prahovou hodnotu ve výši jedné třetiny.

Při zjišťování, zda jsou splněna kritéria pro kvalifikovanou účast podle článku 10 a tohoto článku, neberou členské státy v úvahu hlasovací práva ani podíly, které investiční podniky nebo úvěrové instituce případně drží v důsledku poskytování investiční služby upisování finančních nástrojů nebo umisťování finančních nástrojů se závazkem jejich upsání, zahrnutého v bodě 6 oddílu A přílohy I, pokud tato práva nejsou vykonávána ani jinak využívána k zasahování do řízení emitenta a pokud jsou zcizena do jednoho roku od nabytí.

2. Příslušné orgány se při posuzování podle čl. 13 odst. 1 (dále jen „posouzení“) navzájem plně konzultují, pokud je navrhováním nabyvatelem:

- a) úvěrová instituce, životní pojišťovna, pojišťovna, zajišťovna, investiční podnik nebo správcovská společnost SKIPCP s povolením v jiném členském státě nebo v jiném odvětví, než ve kterém je navrhováno nabytí;
- b) mateřský podnik úvěrové instituce, životní pojišťovny, pojišťovny, zajišťovny, investičního podniku nebo správcovské společnosti SKIPCP s povolením v jiném členském státě nebo v jiném odvětví, než ve kterém je navrhováno nabytí, nebo
- c) fyzická nebo právnická osoba, která kontroluje úvěrovou instituci, životní pojišťovnu, pojišťovnu, zajišťovnu, investiční podnik nebo správcovskou společnost SKIPCP s povolením v jiném členském státě nebo v jiném odvětví, než ve kterém je navrhováno nabytí.

Příslušné orgány si bez zbytečného odkladu vzájemně poskytují veškeré informace, které jsou pro posouzení podstatné nebo důležité. K tomuto účelu si na požádání vzájemně sdělují veškeré důležité informace a z vlastního podnětu si sdělují veškeré podstatné informace. V rozhodnutí příslušného orgánu, který udělil povolení investičnímu podniku, v němž je navrhováno nabytí, se uvedou veškeré názory nebo výhrady příslušného orgánu odpovědného za dohled nad navrhovaným nabyvatelem.

3. Členské státy vyžadují, aby investiční podnik v případě, že se dozví o nabytí nebo pozbytí účastí na svém základním kapitálu, v jehož důsledku podíly přesáhnou prahové hodnoty uvedené v odst. 1 prvním pododstavci nebo pod ně klesnou, o tom neprodleně uvědomil příslušný orgán.

Alespoň jednou ročně rovněž investiční podniky sdělí příslušnému orgánu jména akcionářů a členů držících kvalifikované účasti a výši těchto účastí, jak vyplývá například z informací získaných na výroční valné hromadě akcionářů a členů nebo z plnění předpisů vztahujících se na společnosti, jimiž vydávané převoditelné cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu.

4. Členské státy vyžadují, aby příslušné orgány přijaly opatření podobná těm, která jsou uvedena v čl. 10 odst. 3, ve vztahu k osobám, jež neplní povinnost poskytovat předem informace o nabytí nebo zvýšení kvalifikované účasti. Pokud je účast nabyta navzdory námitkám příslušných orgánů, stanoví členské státy bez ohledu na jiné sankce, které mají být přijaty, pozastavení výkonu odpovídajících hlasovacích práv nebo neplatnost či zneplatnění odevzdaných hlasů.

Článek 12

Lhůta pro posouzení

1. Příslušné orgány obratem a v každém případě do dvou pracovních dnů od obdržení oznámení podle čl. 11 odst. 1 prvního pododstavce a od případného následného obdržení informací uvedených v odstavci 2 tohoto článku písemně potvrdí jejich přijetí navrhovanému nabyvateli.

Příslušné orgány provedou posouzení ve lhůtě nejvýše 60 pracovních dnů počínaje dnem písemného potvrzení o přijetí oznámení a všech dokumentů, které mají být podle požadavku členského státu k oznámení přiloženy na základě seznamu uvedeného v čl. 13 odst. 4 (dále jen „lhůta pro posouzení“).

Příslušné orgány uvědomí navrhovaného nabyvatele při potvrzení přijetí o konci lhůty pro posouzení.

2. Je-li to nezbytné, mohou příslušné orgány během lhůty pro posouzení, a nejpozději v její padesátý pracovní den, požádat o další informace nezbytné pro dokončení posouzení. Tato žádost je písemná a upřesňuje, které doplňující informace jsou třeba.

Na dobu mezi dnem žádosti příslušného orgánu o informace a obdržením odpovědi na tuto žádost od navrhovaného nabyvatele se lhůta pro posouzení staví. Stavení lhůty nepřesáhne 20 pracovních dnů. Příslušné orgány mohou podle svého uvážení vznést jakoukoli další žádost o doplnění nebo objasnění informací, to však nesmí vést ke stavení lhůty pro posouzení.

3. Příslušné orgány mohou prodloužit stavení lhůty pro posouzení podle odst. 2 druhého pododstavce až na 30 pracovních dnů, pokud je navrhovaný nabyvatel jednou z těchto osob:

a) fyzickou nebo právnickou osobou nacházející se nebo regulovanou mimo Unii;

b) fyzickou nebo právnickou osobou, která nepodléhá dohledu podle této směrnice, směrnice 2009/65/ES, směrnice 2009/138/ES ani směrnice 2013/36/EU.

4. Pokud se příslušné orgány po ukončení posuzování rozhodnou vyjádřit nesouhlas s navrhovaným nabytím, vyrozumí o tom písemně do dvou pracovních dnů a před uplynutím lhůty pro posouzení navrhovaného nabyvatele a své rozhodnutí zdůvodní. S výhradou vnitrostátního práva je možné náležité odůvodnění takového rozhodnutí na žádost navrhovaného nabyvatele zveřejnit. To nebrání členským státům, aby příslušnému orgánu umožnily zveřejnit toto odůvodnění bez žádosti navrhovaného nabyvatele.

5. Pokud příslušné orgány nevyjádří písemně nesouhlas s navrhovaným nabytím ve lhůtě pro posouzení, považuje se navrhované nabytí za schválené.

6. Příslušné orgány mohou stanovit a v případě potřeby prodloužit maximální lhůtu pro dokončení navrhovaného nabytí.

7. Členské státy nesmějí pro oznamování přímých nebo nepřímých nabytí hlasovacích práv nebo základního kapitálu příslušným orgánům a pro jejich schvalování těmito orgány stanovit požadavky přísnější, než jsou stanoveny v této směrnici.

8. ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem ke stanovení seznamu všech informací uvedených v čl. 13 odst. 4, jež musí navrhovaní nabyvatelé zahrnout do svého oznámení, aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 1. ledna 2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

9. ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro konzultace mezi příslušnými orgány podle čl. 11 odst. 2.

ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 1. ledna 2014.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 13

Posouzení

1. S ohledem na možný vliv navrhovaného nabyvatele na investiční podnik hodnotí příslušné orgány při posuzování oznámení uvedeného v čl. 11 odst. 1 a informací uvedených v čl. 12 odst. 2 za účelem zajištění řádného a obezřetného řízení investičního podniku, v němž je navrhováno nabytí, vhodnost navrhovaného nabyvatele a finanční rozumnost navrhovaného nabytí podle všech těchto kritérií:

a) pověst navrhovaného nabyvatele;

b) pověst a zkušenost všech osob, které budou v důsledku navrhovaného nabytí řídit činnosti investičního podniku;

c) finanční zdraví navrhovaného nabyvatele, zejména ve vztahu k vykonávané a plánované činnosti v investičním podniku, v němž je navrhováno nabytí;

- d) skutečnost, zda bude investiční podnik schopen dodržet a nadále dodržovat obezřetnostní požadavky na základě této směrnice a případně jiných směrnic, zejména směrnic 2002/87/ES a 2013/36/EU, a zejména zda má skupina, jejíž součástí se investiční podnik stane, strukturu umožňující výkon účinného dohledu, účinnou výměnu informací mezi příslušnými orgány a vymezení působnosti mezi příslušnými orgány;
- e) skutečnost, zda existuje důvodné podezření, že ve spojení s navrhovaným nabytím dochází nebo došlo k praní peněz nebo k financování terorismu nebo k pokusům o ně ve smyslu článku 1 směrnice 2005/60/ES nebo že by navrhované nabytí mohlo zvýšit riziko takového jednání.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, kterými upraví kritéria stanovená v prvním pododstavci tohoto odstavce.

2. Příslušné orgány mohou vyjádřit nesouhlas s navrhovaným nabytím pouze tehdy, pokud je to na základě kritérií stanovených v odstavci 1 důvodné nebo pokud informace předložené navrhovaným nabyvatelem nejsou úplné.
3. Členské státy nestanoví žádné předběžné podmínky co do výše podílu, kterého je třeba dosáhnout, ani neumožňují svým příslušným orgánům posuzovat navrhované nabytí z hlediska hospodářských potřeb trhu.
4. Členské státy zveřejní seznam informací, jež jsou nutné k provedení posouzení a jež je třeba poskytnout příslušným orgánům spolu s oznámením uvedeným v čl. 11 odst. 1. Požadované informace musí být přiměřené a musí odpovídat povaze navrhovaného nabyvatele a navrhovaného nabytí. Členské státy nepožadují informace, které pro obezřetnostní posuzování nemají význam.
5. Bez ohledu na čl. 12 odst. 1, 2 a 3, pokud byly příslušnému orgánu oznámeny dva nebo více návrhů na nabytí nebo zvýšení kvalifikované účasti ve stejném investičním podniku, přistupuje příslušný orgán ke všem navrhovaným nabyvatelům nediskriminačním způsobem.

Článek 14

Členství v povoleném systému pro odškodnění investorů

Příslušný orgán ověří, zda subjekt, který žádá o povolení jako investiční podnik, plní v době udělení povolení své povinnosti podle směrnice 97/9/ES.

Povinnost stanovená v prvním pododstavci se plní ve vztahu ke strukturovaným vkladům, které vydala úvěrová instituce, jež je zapojena do systému pojištění vkladů uznaného podle směrnice 2014/49/EU.

Článek 15

Počáteční kapitál

Členské státy zajistí, aby příslušné orgány neudělily povolení, pokud investiční podnik nemá s ohledem na povahu dané investiční služby nebo činnosti dostatečný počáteční kapitál v souladu s požadavky nařízení (EU) č. 575/2013.

Článek 16

Organizační požadavky

1. Domovský členský stát vyžaduje, aby investiční podniky splňovaly organizační požadavky stanovené v odstavcích 2 až 10 tohoto článku a v článku 17.

2. Investiční podnik zavede vhodné strategie a postupy umožňující zajistit, aby on sám i jeho řídicí pracovníci, zaměstnanci a vázaní zástupci plnili povinnosti podle této směrnice a dodržovali vhodná pravidla pro osobní obchody prováděné těmito osobami.

3. Investiční podnik udržuje a uplatňuje účinná organizační a administrativní opatření k tomu, aby přijímal veškerá přiměřená opatření k tomu, aby střety zájmů vymezené v článku 23 neovlivnily nepříznivě zájmy jeho zákazníků.

Investiční podnik, který vytváří finanční nástroje určené k prodeji zákazníkům, musí udržovat, uplatňovat a přezkoumávat postup schvalování každého finančního nástroje a významných změn existujících finančních nástrojů před jejich uvedením na trh nebo distribucí zákazníkům.

Při postupu schvalování produktu musí být stanoven určený cílový trh konečných zákazníků v příslušné kategorii zákazníků pro každý finanční nástroj a tento postup musí zajišťovat posouzení veškerých rizik souvisejících s tímto určeným cílovým trhem a soulad zamýšlené distribuční strategie s určeným cílovým trhem.

Investiční podnik rovněž pravidelně přezkoumává finanční nástroje, které nabízí nebo uvádí na trh, přičemž zohledňuje veškeré události, které by mohly významně ovlivnit potenciální riziko spojené s určeným cílovým trhem, aby bylo možné posoudit alespoň to, zda finanční nástroj nadále naplňuje potřeby určeného cílového trhu a zda je zamýšlená distribuční strategie nadále vhodná.

Investiční podnik, který vytváří finanční nástroj, poskytne jakémukoli distributorovi veškeré příslušné informace o finančním nástroji a postupu schvalování produktu, včetně informace o určeném cílovém trhu daného finančního nástroje.

Pokud investiční podnik nabízí nebo doporučuje finanční nástroje, které nevytváří, musí mít zavedeny vhodné postupy, jimiž získává informace uvedené v pátém pododstavci a seznamuje se s vlastnostmi a určeným cílovým trhem každého finančního nástroje.

Politikami, postupy a opatřeními uvedenými v tomto odstavci nejsou dotčeny žádné další požadavky stanovené v této směrnici a v nařízení (EU) č. 600/2014, včetně požadavků týkajících se zpřístupňování informací, vhodnosti nebo způsobilosti, rozpoznávání a řízení střetů zájmů a pobídek.

4. Investiční podnik přijme přiměřená opatření k tomu, aby zajistil nepřerušené a řádné poskytování investičních služeb a výkon investičních činností. K tomuto účelu využívá vhodné a přiměřené systémy, zdroje a postupy.

5. Pokud investiční podnik pověří plněním provozních úkolů, které jsou zásadní pro poskytování nepřerušovaných a uspokojivých služeb zákazníkům a nepřerušový a uspokojivý výkon investičních činností, třetí osobu, přijme přiměřená opatření k vyloučení nepřiměřeného zvýšení provozního rizika. Externí zajištění důležitých provozních funkcí nelze provádět způsobem, který by významně poškodil kvalitu vnitřní kontroly a schopnost osoby provádějící dohled sledovat, zda podnik řádně plní všechny povinnosti.

Investiční podnik musí mít řádné administrativní a účetní postupy, mechanismy vnitřní kontroly, účinné postupy k posouzení rizik a účinná kontrolní a ochranná opatření pro systémy zpracovávání dat.

Aniž je dotčena možnost příslušných orgánů požadovat přístup ke komunikaci v souladu s touto směrnicí a s nařízením (EU) č. 600/2014, musí mít investiční podnik řádný bezpečnostní mechanismus, jenž zaručuje bezpečnost a ověření prostředků pro přenos informací, minimalizuje riziko poškození údajů a neoprávněného přístupu a zamezuje úniku informací při trvalém zachování důvěrnosti údajů.

6. Investiční podnik zajistí, aby o všech jím prováděných službách, činnostech a obchodech byly vedeny dostatečné záznamy, které příslušnému orgánu umožní vykonávat úkoly v oblasti dohledu a provádět donucovací opatření podle této směrnice, nařízení (EU) č. 600/2014, směrnice 2014/57/EU a nařízení (EU) č. 596/2014, a zejména ověřit, zda investiční podnik plní všechny povinnosti, včetně povinností ve vztahu k zákazníkům nebo potenciálním zákazníkům a k integritě trhu.

7. Záznamy obsahují nahrávání telefonních hovorů či elektronické komunikace týkající se alespoň obchodů uzavřených při obchodování na vlastní účet a poskytování služeb na pokyn zákazníků, jež se týkají přijímání, předávání a provádění pokynů zákazníků.

Mezi tyto telefonní hovory a elektronickou komunikaci patří i ty, jejichž účelem je uskutečnit obchody uzavírané při obchodování na vlastní účet nebo poskytování služeb na pokyn zákazníků, jež se týkají přijímání, předávání a provádění pokynů zákazníků, a to i v případě, že tyto hovory nebo komunikace k uzavření takových obchodů nebo poskytnutí služeb na pokyn zákazníků nevedou.

Pro tyto účely učiní investiční podnik veškeré přiměřené kroky k zaznamenání příslušných telefonních hovorů a elektronické komunikace, které se uskutečnily s pomocí zařízení, jež investiční podnik poskytl zaměstnanci nebo dodavateli nebo jehož použití zaměstnancem nebo dodavatelem investiční podnik akceptuje nebo povoluje, a které byly z takového zařízení odeslány nebo prostřednictvím takového zařízení přijaty.

Investiční podnik oznámí novým a stávajícím zákazníkům, že telefonní komunikace nebo hovory mezi ním a jeho zákazníky, které vedou nebo mohou vést k obchodům, budou zaznamenávány.

Toto oznámení lze učinit jednou, před poskytnutím investičních služeb novým a stávajícím zákazníkům.

Zákazníkům, kteří nebyli předem informováni o tom, že jsou jejich telefonní komunikace nebo hovory zaznamenávány, investiční podnik neposkytne telefonicky investiční služby a nevykonává telefonicky investiční činnosti, které se týkají přijímání, předávání a provádění pokynů zákazníků.

Zákazníci mohou své pokyny sdělovat jinými prostředky, tato komunikace však musí být zachycena na trvalých nosičích dat, jako jsou listovní zásilky, fax, elektronická pošta nebo dokumentace pokynů zákazníků pořizovaná na jednáních. Pořízením písemného zápisu nebo zprávy může být zejména zaznamenán obsah příslušných osobních hovorů se zákazníkem. Tyto pokyny se považují za rovnocenné telefonickým příkazům.

Investiční podnik učiní veškeré přiměřené kroky, aby zabránil tomu, že zaměstnanec nebo dodavatel uskuteční příslušné telefonní hovory a zašle nebo přijme příslušnou elektronickou komunikaci s použitím soukromého zařízení, které investiční podnik není schopen zaznamenat nebo kopírovat.

Záznamy vedené podle tohoto odstavce se poskytují dotčeným zákazníkům na jejich žádost a uchovávají se po dobu pěti let, popřípadě po dobu až sedmi let, vyžaduje-li to příslušný orgán.

8. Pokud investiční podnik drží finanční nástroje, které patří zákazníkům, přijme vhodná opatření, aby byla chráněna vlastnická práva zákazníků, především v případě nesolventnosti investičního podniku, a aby se zabránilo investičnímu podniku použít finanční nástroje zákazníka na vlastní účet bez výslovného souhlasu zákazníka.

9. Pokud investiční podnik drží peněžní prostředky, které patří zákazníkům, přijme vhodná opatření, aby byla chráněna práva zákazníků a aby se investičnímu podniku zabránilo, s výjimkou úvěrových institucí, použít peněžní prostředky zákazníka na vlastní účet.

10. Investiční podnik neuzavře s neprofesionálními zákazníky dohody o finančním zajištění s převedením vlastnického práva za účelem zajištění nebo krytí současných nebo budoucích, skutečných, podmíněných či potenciálních závazků zákazníků.

11. V případě poboček investičních podniků vymáhá plnění povinnosti stanovené v odstavcích 6 a 7, pokud jde o obchody prováděné pobočkou, příslušný orgán členského státu, ve kterém je pobočka umístěna, aniž je dotčena možnost příslušného orgánu domovského členského státu investičního podniku mít k těmto záznamům přímý přístup.

Členské státy mohou za výjimečných okolností uložit investičním podnikům požadavky týkající se ochrany majetku zákazníků nad rámec odstavců 8, 9 a 10 a příslušných aktů v přenesené pravomoci podle odstavce 12. Tyto požadavky musí být objektivně odůvodněné a přiměřené, tak aby řešily, v souvislosti s ochranou majetku a peněžních prostředků zákazníků investičními podniky, zvláštní rizika spojená s ochranou investorů nebo integritou trhu, která jsou zvlášť významná vzhledem k okolnostem struktury trhu daného členského státu.

Členské státy Komisi oznámí případné požadavky, které mají v úmyslu podle tohoto odstavce uložit, bez zbytečného odkladu a nejméně dva měsíce před stanoveným nabytím účinnosti daného požadavku. V oznámení musí být uvedeno zdůvodnění daného požadavku. Tyto případné dodatečné požadavky nesmějí omezit ani jinak ovlivnit práva investičních podniků vyplývající z článků 34 a 35.

Komise do dvou měsíců od obdržení oznámení uvedeného ve třetím pododstavci vydá své stanovisko k přiměřenosti a odůvodněnosti těchto dodatečných požadavků.

Členské státy mohou zachovat dodatečné požadavky, pokud byly oznámeny Komisi v souladu s článkem 4 směrnice 2006/73/ES před 2. červencem 2014 a jsou-li splněny podmínky stanovené v uvedeném článku.

Dodatečné požadavky uložené podle tohoto odstavce Komise sdělí členskými státům a zveřejní je na svých internetových stránkách.

12. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, kterými upřesní konkrétní organizační požadavky stanovené v odstavcích 2 až 10 tohoto článku, jež jsou uloženy investičním podnikům a pobočkám podniků ze třetích zemí povoleným v souladu s článkem 41, které poskytují různé investiční služby nebo vykonávají různé investiční činnosti a poskytují doplňkové služby nebo jejich kombinaci.

Článek 17

Algoritmické obchodování

1. Investiční podnik, který se zabývá algoritmickým obchodováním, musí mít účinné systémy a kontroly rizika, jež jsou přiměřené činnosti, kterou provozuje, a umožňují mu tak zajistit, že jeho obchodní systémy jsou odolné, mají dostatečnou kapacitu, podléhají vhodným prahovým hodnotám a limitům obchodování a brání zaslání chybného pokynu nebo fungování systémů způsobem, který může způsobit narušení trhu nebo k němu přispět. Tento podnik musí mít rovněž účinné systémy a kontroly rizik, jimiž zajistí, aby obchodní systémy nemohly být využity pro žádný účel, který je v rozporu s nařízením (EU) č. 596/2014 nebo pravidly obchodního systému, s nímž je podnik propojen. Investiční podnik musí mít účinné mechanismy kontinuity činnosti pro případ, že dojde k selhání jeho obchodních systémů, a zajistit, aby jeho systémy byly plně přezkoušeny a řádně sledovány, tak aby bylo zajištěno, že splňují požadavky stanovené v tomto odstavci.

2. Investiční podnik, který se zabývá algoritmickým obchodováním v členském státě, to oznámí příslušným orgánům svého domovského členského státu a obchodního systému, na němž se jako člen či účastník obchodního systému algoritmickým obchodováním zabývá.

Příslušný orgán domovského členského státu investičního podniku může požadovat, aby investiční podnik pravidelně nebo jednorázově poskytoval popis povahy svých strategií algoritmického obchodování, podrobnosti o parametrech nebo limitech obchodování, jimž systém podléhá, klíčové kontroly dodržování a rizik, jež má zavedeny pro splnění podmínek stanovených v odstavci 1, a podrobnosti o zkoušení svých systémů. Příslušný orgán domovského členského státu investičního podniku si může od investičního podniku kdykoliv vyžádat další informace o jeho algoritmickém obchodování a systémech, které pro toto obchodování používá.

Na žádost příslušného orgánu obchodního systému, v němž se investiční podnik jako člen či účastník tohoto obchodního systému algoritmickým obchodováním zabývá, sdělí příslušný orgán domovského členského státu investičního podniku bez zbytečného prodlení informace uvedené v druhém pododstavci, které od investičního podniku zabývajících se algoritmickým obchodováním obdrží.

Investiční podnik zajistí, aby o záležitostech uvedených v tomto odstavci byly vedeny záznamy dostatečné k tomu, aby příslušný orgán mohl na jejich základě sledovat dodržování požadavků této směrnice.

Investiční podnik, který používá způsob algoritmického obchodování s vysokou frekvencí, uchovává ve schválené podobě věrně a časově posloupné záznamy veškerých svých zadaných pokynů, včetně zrušení pokynů, provedených pokynů a kotací v obchodních systémech a na požádání je poskytne příslušnému orgánu.

3. Investiční podnik, který se zabývá algoritmickým obchodováním za účelem uskutečňování strategie tvorby trhu, je povinen, při zohlednění likvidity, rozsahu a povahy konkrétního trhu a vlastností obchodovaného nástroje:

- a) vykonávat tuto činnost tvorby trhu nepřetržitě během stanovené části doby obchodování obchodního systému, s výjimkou mimořádných okolností, a danému obchodnímu systému tak pravidelně a předvídatelným způsobem poskytovat likviditu;
- b) uzavřít závaznou písemnou dohodu s obchodním systémem, v níž jsou uvedeny alespoň povinnosti investičního podniku v souladu s písmenem a), a
- c) mít zavedeny účinné systémy a kontroly, které zajistí, aby trvale plnil své povinnosti vyplývající z dohody uvedené v písmenu b).

4. Pro účely tohoto článku a článku 48 této směrnice se má za to, že investiční podnik zabývajících se algoritmickým obchodováním uskutečňuje strategii tvorby trhu, pokud strategie tohoto investičního podniku jako člena nebo účastníka jednoho nebo více obchodních systémů, když obchoduje na vlastní účet, obnáší zveřejňování pevných, souběžných dvousměrných kotací, které mají srovnatelnou velikost a konkurenční ceny a které se týkají jednoho nebo více finančních nástrojů v jednom obchodním systému nebo napříč různými obchodními systémy, přičemž výsledkem je pravidelné a průběžné zajišťování likvidity na celém trhu.

5. Investiční podnik, který poskytuje přímý elektronický přístup k obchodnímu systému, musí mít účinné systémy a kontroly, které zajistí řádné posouzení a přezkum způsobilosti zákazníků využívajících tuto službu a zajistí, aby zákazníci využívající tuto službu nesměli překročit přiměřené předem stanovené obchodní a úvěrové limity, aby obchodování zákazníků, kteří využívají tuto službu, bylo řádně sledováno a aby patřičné kontroly rizik zabránily obchodování, které může ohrozit sám investiční podnik nebo které by mohlo vést nebo přispět k narušení trhu nebo být v rozporu s nařízením (EU) č. 596/2014 nebo pravidly obchodního systému. Přímý elektronický přístup bez těchto kontrol je zakázán.

Investiční podnik poskytující přímý elektronický přístup odpovídá za zajištění toho, aby zákazníci využívající tuto službu dodržovali požadavky této směrnice a pravidla obchodního systému. Investiční podnik sleduje obchody, aby byl schopen odhalit porušování těchto pravidel, obchodní podmínky narušující řádné fungování trhu nebo jednání, jež může svědčit o zneužívání trhu a jež má být ohlášeno příslušnému orgánu. Investiční podnik zajistí, aby existovala závazná písemná dohoda mezi ním a daným zákazníkem, pokud jde o základní práva a povinnosti vyplývající z poskytování uvedené služby, a aby si na základě této dohody zachoval odpovědnost podle této směrnice.

Investiční podnik, který poskytuje přímý elektronický přístup k obchodnímu systému, to oznámí příslušným orgánům svého domovského členského státu a obchodního systému, na němž přímý elektronický přístup poskytuje.

Příslušný orgán domovského členského státu investičního podniku může požadovat, aby investiční podnik pravidelně nebo jednorázově poskytoval popis systémů a kontrol uvedených v prvním pododstavci a dokládal jejich uplatňování.

Na žádost příslušného orgánu obchodního systému, k němuž investiční podnik poskytuje přímý elektronický přístup, sdělí příslušný orgán domovského členského státu investičního podniku bez zbytečného prodlení informace uvedené v čtvrtém pododstavci, které od investičního podniku obdrží.

Investiční podnik zajistí, aby o záležitostech uvedených v tomto odstavci byly vedeny záznamy dostatečné k tomu, aby příslušný orgán mohl na jejich základě sledovat dodržování požadavků této směrnice.

6. Investiční podnik, který jedná jako všeobecný zúčtující člen pro jiné osoby, musí mít zavedeny účinné systémy a kontroly pro zajištění toho, aby se clearingové služby vztahovaly pouze na osoby, které jsou způsobilé a splňují jasná kritéria, a aby byly tyto osoby podrobeny vhodným požadavkům s cílem snížit rizika pro investiční podnik a trh. Investiční podnik zajistí, aby existovala závazná písemná dohoda mezi ním a danou osobou, pokud jde o základní práva a povinnosti vyplývající z poskytování uvedené služby.

7. ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících:

- a) podrobné organizační požadavky stanovené v odstavcích 1 až 6, které mají být kladeny na investiční podniky, jež poskytují různé investiční služby nebo vykonávají různé investiční činnosti a poskytují doplňkové služby nebo jejich kombinaci, přičemž upřesnění organizačních požadavků podle odstavce 5 vymezí konkrétní požadavky týkající se přímého přístupu na trhy a sponzorovaného přístupu s cílem zajistit, aby byly kontroly uplatňované na sponzorovaný přístup alespoň rovnocenné kontrolám uplatňovaným na přímý přístup na trhy;
- b) okolnosti, za nichž je investiční podnik povinen uzavřít dohodu o tvorbě trhu uvedenou v odst. 3 písm. b), a obsah takových dohod, včetně části doby obchodování v obchodním systému podle odstavce 3;
- c) situace, které představují výjimečné okolnosti podle odstavce 3, včetně okolností souvisejících s mimořádnými výkyvy trhu, politickými a makroekonomickými otázkami, systémovými a provozními záležitostmi a okolnostmi, které investičnímu podniku znemožňují zachovávat postupy obezřetnostního řízení rizik, jak je stanoveno v odstavci 1;
- d) obsah a formát schválené podoby záznamů podle odst. 2 pátého pododstavce a dobu, po kterou musí investiční podnik tyto záznamy uchovávat.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 18

Postup obchodování a dokončování obchodů v mnohostranných obchodních systémech a organizovaných obchodních systémech

1. Členské státy kromě splnění organizačních požadavků stanovených v článku 16 vyžadují, aby investiční podniky a organizátoři trhu provozující mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém stanovili transparentní pravidla a postupy pro spravedlivé a řádné obchodování a stanovili objektivní kritéria pro účinné provádění pokynů. Musí mít mechanismy k řádnému řízení technických operací systému, včetně účinných nouzových opatření pro případ narušení systémů.

2. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky a organizátoři trhu provozující mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém stanovili transparentní pravidla pro kritéria určování finančních nástrojů, s nimiž lze v jejich systémech obchodovat.

Členské státy vyžadují, aby v případě potřeby investiční podniky a organizátoři trhu provozující mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém poskytli dostatečné veřejně dostupné informace nebo umožnili k takovým informacím přístup, aby mohli uživatelé učinit investiční rozhodnutí, a to s přihlédnutím k povaze uživatelů i k typům obchodovaných nástrojů.

3. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky a organizátoři trhu provozující mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém stanovili, zveřejnili, udržovali a uplatňovali transparentní a nediskriminační pravidla založená na objektivních kritériích upravující přístup k jejich systému.

4. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky a organizátoři trhu provozující mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém přijali opatření k jasnému odhalování a řešení potenciálních nepříznivých důsledků, které by pro provoz mnohostranného obchodního systému nebo organizovaného obchodního systému nebo pro jejich členy, účastníky a uživatele mohl mít jakýkoli střet mezi zájmy mnohostranného obchodního systému, organizovaného obchodního systému, jejich vlastníků nebo investičního podniku či organizátora trhu provozujícího mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém a řádným fungováním mnohostranného obchodního systému nebo organizovaného obchodního systému.

5. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky a organizátoři trhu provozující mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém splňovali podmínky stanovené v článcích 48 a 49 a aby za tím účelem zavedli veškeré nezbytné účinné systémy, postupy a opatření.

6. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky a organizátoři trhu provozující mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém jasně informovali členy nebo účastníky o tom, jakou má každý z nich odpovědnost za vypořádání obchodů prováděných v systému. Členské státy dále vyžadují, aby investiční podniky a organizátoři trhu provozující mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém přijali nezbytná opatření umožňující efektivní vypořádávání obchodů uzavřených v rámci těchto mnohostranných obchodních systémů nebo organizovaných obchodních systémů.

7. Členské státy vyžadují, aby mnohostranné obchodní systémy a organizované obchodní systémy měly alespoň tři fyzicky působící členy či uživatele, z nichž každý má možnost vstupovat se všemi ostatními do interakce, pokud jde o tvorbu cen.

8. Pokud je v mnohostranném obchodním systému nebo organizovaném obchodním systému bez souhlasu emitenta obchodován i převoditelný cenný papír, který byl přijat k obchodování na regulovaném trhu, nepodléhá emitent žádné povinnosti týkající se počátečního, průběžného nebo jednorázového zveřejňování finančních údajů v souvislosti s mnohostranným obchodním systémem nebo organizovaným obchodním systémem.

9. Členské státy vyžadují, aby každý investiční podnik nebo organizátor trhu provozující mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém ihned splnil veškeré pokyny vydané příslušným orgánem podle čl. 69 odst. 2 k pozastavení obchodování s finančním nástrojem nebo jeho stažení z obchodování.

10. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky a organizátoři trhu provozující mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém poskytli příslušnému orgánu podrobný popis fungování mnohostranného obchodního systému nebo organizovaného obchodního systému, včetně – aniž je dotčen čl. 20 odst. 1, 4 a 5 – veškerých vazeb na regulované trhy, mnohostranné obchodní systémy nebo organizované obchodní systémy či systematického internalizátora ve vlastnictví téhož investičního podniku nebo organizátora trhu a jejich účasti na mnohostranném obchodním systému nebo organizovaném obchodním systému provozovaném daným investičním podnikem či organizátorem trhu, a seznam jejich členů, účastníků a uživatelů. Příslušné orgány tyto informace na požádání poskytnou orgánu ESMA. Každé povolení udělené investičnímu podniku nebo organizátorovi trhu jako mnohostranného obchodního systému nebo organizovaného obchodního systému je oznámeno orgánu ESMA. ESMA vytvoří seznam všech mnohostranných obchodních systémů a organizovaných obchodních systémů v Unii. Seznam obsahuje informace o službách, které mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém poskytuje, a uvádí jedinečný kód identifikující mnohostranný obchodní systém a organizovaný obchodní systém pro použití ve zprávách v souladu s články 6, 10 a 26 nařízení (EU) č. 600/2014. Seznam se pravidelně aktualizuje. ESMA tento seznam zveřejní na svých internetových stránkách a aktualizuje jej.

11. ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem k určení obsahu a formátu popisu a oznámení uvedených v odstavci 10.

ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 3. ledna 2016.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 19

Zvláštní požadavky na mnohostranné obchodní systémy

1. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky a organizátoři trhu provozující mnohostranný obchodní systém, vedle splnění požadavků stanovených v člincích 16 a 18, stanovili a uplatňovali pevná pravidla pro provádění pokynů v systému.

2. Členské státy vyžadují, aby pravidla uvedená v čl. 18 odst. 3 upravující přístup k mnohostrannému obchodnímu systému splňovala podmínky stanovené v čl. 53 odst. 3.

3. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky a organizátoři trhu provozující mnohostranný obchodní systém přijali opatření, která zajistí, aby:

- a) byli vhodně vybaveni pro řízení rizik, jimž je tento systém vystaven, zavedli vhodná opatření a systémy k odhalení všech významných rizik pro jeho fungování a přijali účinná opatření ke zmírnění těchto rizik;
- b) měli zavedeny účinné mechanismy umožňující efektivní a včasné dokončení obchodů prováděných v rámci svých systémů, a
- c) měli v době povolování i poté nepřetržitě k dispozici dostatečné finanční zdroje umožňující řádné fungování tohoto systému s ohledem na povahu a rozsah obchodů uzavíraných na trhu a rozsah a stupeň rizik, kterým je vystaven.

4. Členské státy zajistí, aby se články 24 a 25, čl. 27 odst. 1, 2 a 4 až 10 a článek 28 nevztahovaly na obchody uzavřené podle pravidel upravujících mnohostranný obchodní systém mezi jeho členy či účastníky nebo mezi mnohostranným obchodním systémem a jeho členy či účastníky v souvislosti s využíváním mnohostranného obchodního systému. Členové nebo účastníci mnohostranného obchodního systému však musí plnit povinnosti stanovené v člincích 24, 25, 27 a 28 ve vztahu ke svým zákazníkům, pokud jednají na účet svých zákazníků a provádějí pokyny prostřednictvím mnohostranného obchodního systému.

5. Členské státy nepovolí investičním podnikům či organizátorům trhu provozujícím mnohostranný obchodní systém, aby prováděli pokyny zákazníků za použití vlastního kapitálu nebo aby obchodovali párováním pokynů na vlastní účet.

Článek 20

Zvláštní požadavky na organizované obchodní systémy

1. Členské státy vyžadují, aby investiční podnik a organizátor trhu provozující organizovaný obchodní systém zavedl mechanismy, které zabrání provedení pokynů zákazníků v organizovaném obchodním systému za použití vlastního kapitálu investičního podniku nebo organizátoru trhu provozujícího organizovaný obchodní systém nebo ze strany kteréhokoli subjektu, který je součástí téže skupiny nebo právnické osoby jako tento investiční podnik nebo organizátor trhu.

2. Členské státy povolí investičnímu podniku nebo organizátorovi trhu provozujícímu organizovaný obchodní systém obchodování párováním pokynů na vlastní účet s dluhopisy, se strukturovanými finančními produkty, s povolenkami na emise a s určitými deriváty pouze tehdy, pokud k tomu dal zákazník souhlas.

Investiční podnik nebo organizátor trhu provozující organizovaný obchodní systém nesmí obchodovat párováním pokynů na vlastní účet za účelem provedení pokynů zákazníků v organizovaném obchodním systému s deriváty patřícími do kategorie derivátů, u nichž byla stanovena povinnost clearingů v souladu s článkem 5 nařízení (EU) č. 648/2012.

Investiční podnik nebo organizátor trhu provozující organizovaný obchodní systém přijme opatření, která zajistí dodržení definice obchodování párováním pokynů na vlastní účet obsažené v čl. 4 odst. 1 bodě 38.

3. Členské státy povolí investičnímu podniku nebo organizátorovi trhu provozujícímu organizovaný obchodní systém, aby obchodoval na vlastní účet jiným způsobem než obchodováním párováním pokynů na vlastní účet pouze ve vztahu k veřejnoprávním dluhopisům, u nichž neexistuje likvidní trh.

4. Členské státy nepovolí, aby se provoz organizovaného obchodního systému a systematická internalizace uskutečňovaly v rámci téže právnické osoby. Organizovaný obchodní systém se nesmí spojit se systémovým internalizátorem způsobem, který umožňuje interakci pokynů v organizovaném obchodním systému a pokynů či kotací v systémovém internalizátoru. Organizovaný obchodní systém se nesmí spojit s jiným organizovaným obchodním systémem způsobem, který umožňuje interakci pokynů v různých organizovaných obchodních systémech.

5. Členské státy nebrání investičnímu podniku nebo organizátorovi trhu provozujícímu organizovaný obchodní systém v tom, aby do nezávislého výkonu činnosti tvorby trhu v organizovaném obchodním systému zapojil jiný investiční podnik.

Pro účely tohoto článku se má za to, že investiční podnik nevykonává nezávislou činnost tvorby trhu v organizovaném obchodním systému, pokud má úzké propojení s investičním podnikem nebo organizátorem trhu provozujícím tento organizovaný obchodní systém.

6. Členské státy vyžadují, aby byly pokyny v organizovaném obchodním systému prováděny podle vlastního uvážení.

Investiční podnik nebo organizátor trhu provozující organizovaný obchodní systém se řídí svým uvážením pouze za některé těchto okolností:

- a) při rozhodování o zadání pokynu v organizovaném obchodním systému, který provozuje, nebo o jeho stažení;
- b) při rozhodování o tom, že nespáruje konkrétní pokyn zákazníka s jinými pokyny dostupnými v systému v určitý okamžik, pokud je to v souladu s konkrétními instrukcemi obdrženy od zákazníka a s jeho povinnostmi stanovenými v článku 27.

V případě systému, který kříží pokyny zákazníků, může investiční podnik nebo organizátor trhu rozhodnout, zda a kdy chce spárovat dva či více pokynů v daném systému a v jakém objemu je chce spárovat. V souladu s odstavci 1, 2, 4 a 5 a aniž je dotčen odstavec 3, může investiční podnik nebo organizátor trhu provozující organizovaný obchodní systém v případě systému, který organizuje obchody s nekapitálovými nástroji, usnadnit jednání mezi zákazníky s cílem sloučit dva či více potenciálně slučitelných obchodních zájmů do jednoho obchodu.

Touto povinností nejsou dotčeny články 18 a 27.

7. Příslušný orgán může buď v okamžiku, kdy investiční podnik nebo organizátor trhu požádá o povolení k provozování organizovaného obchodního systému, nebo jednorázově požadovat podrobné vysvětlení, proč systém neodpovídá regulovanému trhu, mnohostrannému obchodnímu systému nebo systematickému internalizátorovi a nemůže jako takový fungovat, podrobný popis způsobu uplatňování vlastního uvážení, zejména v situacích, kdy může být pokyn zadáný v rámci organizovaného obchodního systému zrušen, a toho, kdy a jakým způsobem budou dva nebo více pokynů zákazníků v organizovaném obchodním systému párovány. Mimoto investiční podnik nebo organizátor trhu v organizovaném obchodním systému předloží příslušnému orgánu informace vysvětlující jeho obchodování párováním pokynů na vlastní účet. Příslušný orgán sleduje obchodování investičního podniku nebo organizátora trhu párováním pokynů na vlastní účet, aby se ujistil, že stále naplňuje definici tohoto obchodování a že toto obchodování nepředstavuje střet zájmů mezi investičním podnikem nebo organizátorem trhu a jeho zákazníky.

8. Členské státy zajistí, aby se na obchody uzavřené v organizovaném obchodním systému uplatňovaly články 24, 25, 27 a 28.

KAPITOLA II

Provozní podmínky investičních podniků

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 21

Pravidelný přezkum podmínek prvního povolení

1. Členské státy vyžadují, aby investiční podnik povolený na jejich území nepřetržitě plnil podmínky stanovené v prvním povolení podle kapitoly I.
2. Členské státy vyžadují, aby příslušné orgány stanovily vhodné metody ke sledování toho, zda investiční podniky plní svou povinnost podle odstavce 1. Dále vyžadují, aby investiční podniky informovaly příslušné orgány o veškerých podstatných změnách podmínek prvního povolení.

ESMA může vypracovat obecné pokyny pro metody sledování uvedené v tomto odstavci.

Článek 22

Obecná povinnost trvalého dohledu

Členské státy zajistí, aby příslušné orgány sledovaly činnost investičních podniků, aby mohly posoudit plnění provozních podmínek stanovených v této směrnici. Členské státy dále zajistí, aby byla přijata vhodná opatření umožňující příslušným orgánům získat údaje nezbytné k posouzení toho, zda investiční podniky tyto povinnosti plní.

Článek 23

Střety zájmů

1. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky přijaly veškerá vhodná opatření ke zjištění, prevenci a řízení střetů zájmů mezi nimi, včetně jejich řídicích pracovníků, zaměstnanců a vázaných zástupců nebo jakékoli osoby s nimi přímo nebo nepřímo spojené kontrolou, a jejich zákazníky nebo mezi dvěma zákazníky, které vzniknou v průběhu poskytování investičních a doplňkových služeb nebo jejich kombinace, včetně těch, které jsou způsobeny přijetím pobídek od třetích stran nebo vlastními systémy odměňování a jiných pobídek daného investičního podniku.
2. Pokud organizační nebo administrativní opatření přijatá investičním podnikem v souladu s čl. 16 odst. 3, která mají zabránit tomu, aby měly střety zájmů nepříznivý dopad na zájmy jeho zákazníka, nejsou dostatečná k tomu, aby s přiměřenou jistotou zajistila, že rizikům poškození zájmů zákazníků bude zabráněno, investiční podnik zákazníkovi jasně sdělí obecnou povahu nebo zdroje střetů zájmů a opatření přijatá ke zmírnění uvedených rizik předtím, než provede obchod jeho jménem.
3. Sdělení uvedené v odstavci 2 musí:
  - a) být poskytnuto na trvalém nosiči dat a
  - b) být dostatečně podrobné s přihlédnutím k povaze zákazníka, tak aby zákazník mohl o službě, u níž ke střetu zájmů dochází, učinit informované rozhodnutí.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, kterými:
- a) definuje opatření, jejichž přijetí lze od investičních podniků přiměřeně očekávat, ke zjišťování, prevenci, řízení nebo sdělování střetů zájmů při poskytování různých investičních a doplňkových služeb nebo jejich kombinace;
  - b) stanoví vhodná kritéria pro určení druhů střetu zájmů, jejichž existence může poškodit zájmy zákazníků nebo potenciálních zákazníků investičního podniku.

Oddíl 2

Ustanovení k zajištění ochrany investorů

Článek 24

Všeobecné zásady a informace pro zákazníky

1. Členské státy vyžadují, aby investiční podnik při poskytování investičních služeb nebo případných doplňkových služeb zákazníkům jednal čestně, spravedlivě a profesionálně v souladu s nejlepšími zájmy svých zákazníků, a zejména dodržoval zásady stanovené v tomto článku a v článku 25.

2. Investiční podniky, které vytvářejí finanční nástroje určené k prodeji zákazníkům, zajišťují, aby byly tyto finanční nástroje navrženy tak, aby vyhovovaly potřebám určeného cílového trhu konečných zákazníků v příslušné kategorii zákazníků, aby byla strategie distribuce finančních nástrojů v souladu s určeným cílovým trhem a aby investiční podnik podnikl přiměřené kroky s cílem zajistit, že finanční nástroj bude distribuován na určeném cílovém trhu.

Investiční podnik musí rozumět finančním nástrojům, které nabízí nebo doporučuje, posoudit jejich slučitelnost s potřebami zákazníků, kterým poskytuje investiční služby, též s přihlédnutím k určenému cílovému trhu konečných zákazníků uvedenému v čl. 16 odst. 3, a zajistit, aby byly finanční nástroje nabízeny nebo doporučovány pouze tehdy, je-li to v zájmu zákazníka.

3. Veškeré informace, včetně propagačních sdělení, určené investičním podnikem pro zákazníky nebo potenciální zákazníky musí být korektní, jasné a neklamavé. Propagační sdělení musí být možné jako taková jasně určit.

4. Zákazníkům nebo potenciálním zákazníkům se v dostatečném předstihu poskytují relevantní informace o investičním podniku a jeho službách, o finančních nástrojích a navrhovaných investičních strategiích, o místech provádění a o veškerých nákladech a souvisejících poplatcích. Tyto informace musí splňovat tyto podmínky:

a) je-li poskytováno investiční poradenství, musí investiční podnik zákazníka v dostatečném předstihu před poskytnutím investičního poradenství informovat o tom:

i) zda je poradenství poskytováno nezávisle,

ii) zda je poradenství založeno na rozsáhlé, nebo omezenější analýze různých druhů finančních nástrojů, a zejména zda se omezuje na finanční nástroje vydávané nebo poskytované subjekty, které mají s investičním podnikem úzké propojení nebo jiné právní nebo hospodářské vztahy, například smluvní, jež jsou tak těsné, že představují riziko narušení nezávislosti poskytovaného poradenství,

iii) zda investiční podnik zákazníkovi poskytne pravidelné hodnocení vhodnosti finančních nástrojů doporučených tomuto zákazníkovi;

- b) informace o finančních nástrojích a navrhovaných investičních strategiích musí zahrnovat vhodné pokyny a upozornění týkající se rizik spojených s investicemi do těchto nástrojů nebo určitých investičních strategií a údaj, zda je daný finanční nástroj určen neprofesionálním nebo profesionálním zákazníkům, s ohledem na určený cílový trh v souladu s odstavcem 2;
- c) informace o veškerých nákladech a souvisejících poplatcích musí zahrnovat informace o investičních i doplňkových službách, včetně případných nákladů na poradenství, nákladů na finanční nástroj, který je zákazníkovi doporučován nebo nabízen, a jak je může zákazník uhradit, včetně případných plateb třetích stran.

Informace o veškerých nákladech a poplatcích, včetně nákladů a poplatků spojených s investiční službou a finančním nástrojem, které nesouvisí s tržním rizikem, se vyjadřují souhrnně, aby zákazník porozuměl celkovým nákladům a jejich souhrnnému dopadu na návratnost investice, a pokud o to zákazník požádá, poskytnou se rozepsané na jednotlivé položky. Tyto informace musí být, je-li to relevantní, poskytovány zákazníkovi pravidelně, nejméně jednou ročně, po celou dobu trvání investice.

5. Informace uvedené v odstavcích 4 a 9 se poskytují srozumitelně tak, aby zákazníci nebo potenciální zákazníci byli přiměřeně schopni pochopit povahu a rizika investiční služby i nabízeného určitého typu finančního nástroje a následně učinit informované investiční rozhodnutí. Členské státy mohou povolit, aby byly tyto informace poskytovány ve standardizované formě.

6. Pokud je investiční služba nabízena jako součást finančního produktu, který již podléhá jiným právním předpisům Unie vztahujícím se na úvěrové instituce a spotřebitelské úvěry v souvislosti s požadavky na informace, nevztahují se na tuto službu další povinnosti podle odstavců 3, 4 a 5.

7. Pokud investiční podnik informuje zákazníka, že se investiční poradenství poskytuje nezávisle, tento investiční podnik:

- a) posoudí dostatečné spektrum finančních nástrojů, které jsou k dispozici na trhu, jež musí být dostatečně různorodé s ohledem na svůj typ a emitenty nebo poskytovatele produktů, aby bylo zajištěno, že budou moci být vhodně naplněny investiční cíle zákazníka, a nesmějí být omezeny na finanční nástroje vydané nebo poskytované

- i) samotným investičním podnikem nebo subjekty, které mají s investičním podnikem úzké propojení, nebo

- ii) jinými subjekty, s nimiž má investiční podnik tak úzké právní nebo hospodářské vztahy, například smluvní, že představují riziko narušení nezávislosti poskytovaného poradenství;

- b) nepřijme a neponechá si poplatky, provize ani jiné peněžní či nepeněžní výhody hrazené či poskytnuté třetí stranou nebo osobou jednající jménem třetí strany, pokud jde o poskytování této služby zákazníkům. Toto písmeno se nevztahuje na drobné nepeněžní výhody, které mohou zvýšit kvalitu služby poskytované zákazníkovi a které s ohledem na svůj rozsah a povahu nemohou být považovány za výhody narušující dodržování povinnosti investičního podniku jednat v nejlepším zájmu zákazníka; tyto výhody musí být jasně sděleny.

8. Při poskytování správy portfolia investiční podnik nepřijme a neponechá si poplatky, provize ani jiné peněžní či nepeněžní výhody hrazené či poskytnuté třetí stranou nebo osobou jednající jménem třetí strany, pokud jde o poskytování služeb zákazníkům. Tento odstavec se nevztahuje na drobné nepeněžní výhody, které mohou zvýšit kvalitu služby poskytované zákazníkovi a které s ohledem na svůj rozsah a povahu nemohou být považovány za výhody narušující dodržování povinnosti investičního podniku jednat v nejlepším zájmu zákazníka; tyto výhody musí být jasně sděleny.

9. Členské státy zajistí, aby platila domněnka, že investiční podniky, které platí poplatek či provizi nebo kterým jsou poplatek či provize placeny anebo které v souvislosti s poskytováním investiční nebo doplňkové služby poskytují jakékoli straně kromě zákazníka či osoby jednající jménem zákazníka nebo kterým jsou jakoukoli stranou kromě zákazníka či osoby jednající jménem zákazníka poskytovány jakékoli nepeněžní výhody, neplní své povinnosti podle článku 23 nebo podle odstavce 1 tohoto článku, ledaže tato platba nebo výhoda:

- a) je navržena tak, aby zvýšila kvalitu příslušné služby poskytované zákazníkovi, a
- b) nemá nepříznivý vliv na plnění povinnosti investičního podniku jednat čestně, spravedlivě a profesionálně v nejlepším zájmu svých zákazníků.

O existenci, povaze a výši platby nebo výhody uvedené v prvním pododstavci a případně o způsobu výpočtu její výše v případě, že její výši není možno zjistit, musí být zákazník jasně, komplexně, přesně a srozumitelně informován ještě před poskytnutím příslušné investiční nebo doplňkové služby. Investiční podnik rovněž zákazníka informuje, je-li to relevantní, o mechanismech převádění poplatků, provizí a peněžních či nepeněžních výhod, které jsou získány v souvislosti s poskytováním investiční nebo doplňkové služby, na zákazníka.

Požadavky uvedené v prvním pododstavci se nevztahují na platby nebo výhody, které umožňují poskytování investičních služeb nebo jsou pro tento účel nezbytné, například poplatky za úschovu, za vypořádání a směnářské poplatky, odvody regulačním orgánům nebo právní poplatky, a které svou povahou nemohou vést k rozporu s povinností investičního podniku jednat čestně, spravedlivě a profesionálně v nejlepším zájmu svých zákazníků.

10. Investiční podnik, který zákazníkům poskytuje investiční služby, zajistí, aby neodměňoval nebo neposuzoval výkon svých zaměstnanců způsobem, který by byl v rozporu s jeho povinností jednat v nejlepším zájmu svých zákazníků. Zvláště nesmí zavést žádný mechanismus, který by formou odměn, cílů prodeje či jiným způsobem mohl zaměstnance motivovat k tomu, aby neprofesionálním zákazníkům doporučovali konkrétní finanční nástroj, přestože by tento investiční podnik mohl nabídnout i jiný finanční nástroj, který by lépe odpovídal potřebám daného zákazníka.

11. Pokud je investiční služba nabízena spolu s jinou službou nebo produktem jakožto součást balíčku nebo podmínka pro stejnou dohodu či balíček, informuje investiční podnik zákazníka, zda lze koupit různé složky odděleně, a poskytne u každé složky oddělený důkaz o nákladech a poplatcích.

Je-li pravděpodobné, že se rizika vyplývající z dohody či balíčku nabízených neprofesionálnímu zákazníkovi budou lišit od rizik spojených s jednotlivými složkami, pokud by byly brány samostatně, poskytne investiční podnik náležitý popis jednotlivých složek dohody či balíčku i způsobu, jakým jejich interakcí dochází ke změně rizik.

ESMA vypracuje ve spolupráci s EBA a EIOPA do 3. ledna 2016 a pravidelně aktualizuje obecné pokyny pro posuzování vázaného prodeje a dohled nad ním, ve kterých uvede zejména situace, v nichž vázaný prodej není v souladu s povinnostmi stanovenými v odstavci 1.

12. Členské státy mohou ve výjimečných případech stanovit pro investiční podniky dodatečné požadavky týkající se záležitostí uvedených v tomto článku. Tyto požadavky musí být objektivně opodstatněné a přiměřené, tak aby řešily zvláštní rizika spojená s ochranou investorů nebo integritou trhu, která jsou zvláště významná vzhledem k okolnostem struktury trhu daného členského státu.

Členské státy Komisi oznámí případné požadavky, které mají v úmyslu podle tohoto odstavce zavést, bez zbytečného odkladu a nejméně dva měsíce před stanoveným nabytím účinnosti daného požadavku. V oznámení musí být uvedeno zdůvodnění daného požadavku. Tyto případné dodatečné požadavky nesmějí omezit ani jinak ovlivnit práva investičních podniků vyplývající z článků 34 a 35 této směrnice.

Komise do dvou měsíců od obdržení oznámení uvedeného v druhém pododstavci vydá své stanovisko k přiměřenosti a odůvodněnosti těchto dodatečných požadavků.

Dodatečné požadavky uložené podle tohoto odstavce Komise sdělí členským státům a zveřejní je na svých internetových stránkách.

Členské státy mohou zachovat dodatečné požadavky, které byly oznámeny Komisi v souladu s článkem 4 směrnice 2006/73/ES před 2. červencem 2014, jsou-li splněny podmínky stanovené v uvedeném článku.

13. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89 zajišťující, aby investiční podniky při poskytování investičních nebo doplňkových služeb svým zákazníkům jednaly v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku, včetně:

- a) podmínek, které musí informace splňovat, aby byly korektní, jasné a neklamavé;
- b) podrobností týkajících se obsahu a formátu informací poskytovaných zákazníkům v souvislosti s kategorizací zákazníků, s investičními podniky a jejich službami, s finančními nástroji a s náklady a poplatky;
- c) kritérií pro posuzování spektra finančních nástrojů, které jsou na trhu k dispozici;
- d) kritérií pro posouzení toho, zda podniky získávající pobídky dodržují povinnost jednat čestně, spravedlivě a profesionálně v souladu s nejlepším zájmem zákazníka.

Při formulaci požadavků na informace o finančních nástrojích ve vztahu k odst. 4 prvnímu pododstavci písm. b) musí být, jsou-li relevantní, zahrnuty informace o struktuře produktu při zohlednění případných relevantních standardizovaných informací požadovaných právními předpisy Unie.

14. Akty v přenesené pravomoci uvedené v odstavci 13 přihlédnou k:

- a) povaze služby nebo služeb, které jsou zákazníkovi nebo potenciálnímu zákazníkovi nabízeny nebo poskytovány, s přihlédnutím ke druhu, předmětu, objemu a četnosti obchodů;
- b) povaze a spektru nabízených nebo zvažovaných produktů, včetně různých typů finančních nástrojů;
- c) neprofesionální nebo profesionální povaze zákazníka nebo potenciálního zákazníka nebo, v případě odstavců 4 a 5, jejich klasifikaci jako způsobilé protistrany.

Článek 25

Posouzení vhodnosti a přiměřenosti a podávání zpráv zákazníkům

1. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky zajistily a na požádání prokázaly příslušným orgánům, že fyzické osoby poskytující jménem daného investičního podniku investiční poradenství nebo informace o finančních nástrojích a investičních nebo doplňkových službách zákazníkům mají nezbytné znalosti a dovednosti, které jim umožňují plnit jejich povinnosti podle článku 24 a tohoto článku. Členské státy zveřejní kritéria, která se mají používat při posuzování těchto znalostí a dovedností.

2. Při poskytování investičního poradenství nebo správě portfolia získá investiční podnik nezbytné informace o znalostech a zkušenostech zákazníka nebo potenciálního zákazníka v oblasti investic, pokud jde o specifický druh produktu nebo služby, o jeho finanční situaci, včetně schopnosti nést ztráty, a o jeho investičních cílech, včetně jeho rizikové tolerance, aby tak mohl zákazníkovi nebo potenciálnímu zákazníkovi doporučit investiční službu a finanční nástroje, které jsou pro něj vhodné, a zejména jsou v souladu s jeho rizikovou tolerancí a schopností nést ztráty.

Členské státy zajistí, aby v případě, že investiční podnik poskytuje investiční poradenství, při němž je doporučován určitý balíček služeb nebo produktů v souladu s čl. 24 odst. 11, byl celkový balíček vhodný.

3. Členské státy zajistí, aby investiční podniky při poskytování investičních služeb jiných než služeb uvedených v odstavci 2 požádaly zákazníka nebo potenciálního zákazníka o poskytnutí informací o jeho znalostech a zkušenostech v oblasti investic v souvislosti s určitým nabízeným nebo požadovaným produktem nebo službou, aby tak mohly posoudit, zda jsou navrhovaná investiční služba nebo navrhovaný investiční produkt pro zákazníka přiměřené. V případě, že se v souladu s čl. 24 odst. 11 předpokládá balíček služeb nebo produktů prodáváný jako jeden celek, zaměří se toto posouzení na to, zda je přiměřený celkový balíček.

Pokud se investiční podnik na základě informací získaných podle prvního pododstavce domnívá, že produkt nebo služba nejsou pro zákazníka nebo potenciálního zákazníka přiměřené, upozorní jej na to. Toto upozornění lze poskytnout ve standardizované formě.

Pokud zákazníci nebo potenciální zákazníci neposkytnou informace uvedené v prvním pododstavci nebo pokud o svých znalostech a zkušenostech poskytnou nedostatečné informace, upozorní je investiční podnik, že není schopen určit, zda jsou pro ně navrhovaný produkt nebo navrhovaná služba přiměřené. Toto upozornění lze poskytnout ve standardizované formě.

4. Členské státy povolí investičním podnikům, aby při poskytování investičních služeb, které spočívají pouze v provádění nebo přijímání a předávání pokynů zákazníkům spolu s doplňkovými službami nebo bez nich, s výjimkou poskytování úvěrů nebo půjček uvedených v bodě 1 oddílu B přílohy I, které nezahrnují stávající úvěrové limity u půjček, běžných účtů a přečerpání účtů zákazníkům, poskytovaly tyto investiční služby svým zákazníkům, aniž by musely získávat informace nebo provádět rozhodnutí podle odstavce 3, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) uvedené služby se týkají všech těchto finančních nástrojů:

- i) akcií přijatých k obchodování na regulovaném trhu nebo na rovnocenném trhu třetí země nebo v mnohostranném obchodním systému, pokud se jedná o akcie společností, kromě akcií subjektů kolektivního investování nepatřících mezi SKIPCP a akcií zahrnujících derivátový nástroj,
- ii) dluhopisů nebo jiných forem dluhových cenných papírů přijatých k obchodování na regulovaném trhu nebo na rovnocenném trhu třetí země nebo v mnohostranném obchodním systému, kromě těch, které zahrnují derivátový nástroj nebo mají strukturu, která ztěžuje zákazníkovi porozumění souvisejícímu riziku,
- iii) nástrojů peněžního trhu, kromě těch, které zahrnují derivátový nástroj nebo mají strukturu, která ztěžuje zákazníkovi porozumění souvisejícímu riziku,
- iv) akcií nebo podílových jednotek ve SKIPCP, kromě strukturovaných SKIPCP uvedených v čl. 36 odst. 1 druhém pododstavci nařízení (EU) č. 583/2010,

v) strukturovaných vkladů kromě těch, jež mají strukturu, která zákazníkovi ztěžuje porozumění riziku souvisejícímu s výnosem a nákladům na prodej produktu před splatností,

vi) jiných nekomplexních finančních nástrojů pro účely tohoto odstavce.

Pokud jsou splněny požadavky a postup stanovený podle čl. 4 odst. 1 třetího a čtvrtého pododstavce směrnice 2003/71/ES, považuje se pro účely tohoto písmene trh třetí země za rovnocenný regulovanému trhu;

b) služba je poskytována z podnětu zákazníka nebo potenciálního zákazníka;

c) zákazník nebo potenciální zákazník byl jasně upozorněn na to, že při poskytování této služby nemusí investiční podnik posuzovat přiměřenost poskytovaného nebo nabízeného finančního nástroje nebo poskytované nebo nabízené služby, a že proto zákazník nebo potenciální zákazník nepožívá odpovídající ochrany podle pravidel řízení obchodní činnosti. Toto upozornění lze poskytnout ve standardizované formě;

d) investiční podnik splní své povinnosti podle článku 23.

5. Investiční podnik vytvoří záznam, jehož součástí jsou dokument nebo dokumenty sjednané mezi ním a zákazníkem stanovící práva a povinnosti stran a další podmínky, za kterých investiční podnik poskytuje služby zákazníkovi. Práva a povinnosti smluvních stran lze začlenit odkazem na jiné dokumenty nebo právní texty.

6. Investiční podnik zákazníkovi poskytne na trvalém nosiči dat přiměřené zprávy o poskytovaných službách. Tyto zprávy zahrnují pravidelná sdělení zákazníkům zohledňující druh a složitost dotčených finančních nástrojů a povahu služby poskytované zákazníkovi a uvádějí případné náklady spojené s obchody a službami prováděnými jménem zákazníka.

Při poskytování investičního poradenství investiční podnik před uskutečněním obchodu poskytne zákazníkovi na trvalém nosiči dat prohlášení o vhodnosti s uvedením poskytnutého poradenství a toho, jak poskytnuté poradenství odpovídá preferencím, cílům a dalším charakteristikám neprofesionálního zákazníka.

Pokud je smlouva o nákupu nebo prodeji finančního nástroje uzavřena s použitím prostředků pro komunikaci na dálku, což znemožňuje dodání prohlášení o vhodnosti předem, může investiční podnik písemné prohlášení o vhodnosti poskytnout na trvalém nosiči dat okamžitě poté, co zákazník bude danou smlouvou vázán, jsou-li splněny obě následující podmínky:

a) zákazník souhlasil s tím, že obdrží prohlášení o vhodnosti bez zbytečného prodlení po uzavření obchodu, a

b) investiční podnik poskytl zákazníkovi možnost odložit obchod tak, aby mohl prohlášení o vhodnosti obdržet předem.

Pokud investiční podnik zajišťuje správu portfolia nebo informoval zákazníka, že provede pravidelné hodnocení vhodnosti, musí pravidelná zpráva obsahovat aktualizované prohlášení o tom, jak investice odpovídá preferencím a cílům zákazníka a dalším charakteristikám neprofesionálního zákazníka.

7. Stanoví-li smlouva o úvěru na nemovitosti určené k bydlení, na kterou se vztahují ustanovení o posuzování úvěruschopnosti spotřebitelů obsažená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ⁽¹⁾, jako jeden z předpokladů poskytnutí investiční služby témuž spotřebiteli v souvislosti s hypotečními dluhopisy vydanými specificky k zajištění financování smlouvy o úvěru a za stejných podmínek jako smlouva o úvěru na nemovitosti určené k bydlení, aby mohl být úvěr splatný, refinancován či umořen, nepodléhá tato služba povinnostem stanoveným v tomto článku.

8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89 zaručující, že investiční podniky při poskytování investičních nebo doplňkových služeb svým zákazníkům jednají v souladu se zásadami stanovenými v odstavcích 2 až 6 tohoto článku, včetně informací, které je třeba získat při posuzování vhodnosti nebo přiměřenosti služeb a finančních nástrojů pro zákazníky, kritérií k posouzení nekomplexních finančních nástrojů pro účely odst. 4 písm. a) bodu vi) tohoto článku, obsahu a formátu záznamů a dohod za účelem poskytování služeb zákazníkům a obsahu a formátu pravidelných zpráv zákazníkům o poskytovaných službách. Tyto akty v přenesené pravomoci přihlídnou k:

- a) povaze služby nebo služeb, které jsou zákazníkovi nebo potenciálnímu zákazníkovi nabízeny nebo poskytovány, s přihlédnutím ke druhu, předmětu, objemu a četnosti obchodů;
- b) povaze nabízených nebo zvažovaných produktů, včetně různých typů finančních nástrojů a strukturovaných vkladů;
- c) neprofesionální nebo profesionální povaze zákazníka nebo potenciálních zákazníků, nebo v případě odstavce 6 jejich klasifikaci jako způsobilé protistrany.

9. ESMA přijme do 3. ledna 2016 obecné pokyny k určení kritérií pro posuzování znalostí a dovedností požadovaných podle odstavce 1.

10. ESMA do 3. ledna 2016 vypracuje a pravidelně aktualizuje obecné pokyny pro posuzování:

- a) finančních nástrojů, jež mají strukturu, která ztěžuje zákazníkovi porozumění souvisejícímu riziku, v souladu s odst. 4 písm. a) body ii) a iii);
- b) strukturovaných vkladů, jež mají strukturu, která zákazníkovi ztěžuje porozumění riziku souvisejícímu s výnosem a nákladům na prodej produktu před splatností, v souladu s odst. 4 písm. a) bodem v).

11. ESMA může vypracovat a pravidelně aktualizovat obecné pokyny pro posuzování finančních nástrojů, které jsou pro účely odst. 4 písm. a) bodu vi) klasifikovány jako nekomplexní, přičemž zohlední akty v přenesené pravomoci přijaté podle odstavce 8.

Článek 26

Poskytování služeb prostřednictvím jiného investičního podniku

Členské státy umožní, aby se investiční podnik, který prostřednictvím jiného investičního podniku obdrží instrukci k poskytnutí investičních nebo doplňkových služeb jménem zákazníka, mohl spolehnout na informace zákazníka předané tímto jiným investičním podnikem. Za úplnost a přesnost předávaných informací zůstává odpovědný investiční podnik, který instrukce zprostředkovává.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnic 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 60, 28.2.2014, s. 34).

Investiční podnik, který tímto způsobem obdrží instrukci k provedení služeb jménem zákazníka, se rovněž může spolehnout na veškerá doporučení o službě nebo obchodu, která zákazníkovi jiný investiční podnik poskytl. Za vhodnost poskytnutých doporučení či rad pro zákazníka zůstává odpovědný investiční podnik, který instrukce zprostředkovává.

Investiční podnik, který obdrží instrukce nebo pokyny zákazníka prostřednictvím jiného investičního podniku, zůstává odpovědný za poskytnutí služby nebo uskutečnění obchodu na základě těchto informací nebo doporučení v souladu s odpovídajícími ustanoveními této hlavy.

Článek 27

Povinnost provádět pokyny za podmínek nejvýhodnějších pro zákazníka

1. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky přijaly veškerá dostatečná opatření k tomu, aby při provádění pokynů dosáhly nejlepšího možného výsledku pro své zákazníky vzhledem k ceně, nákladům, rychlosti, pravděpodobnosti provedení a vypořádání, objemu, povaze nebo jinému aspektu souvisejícímu s provedením pokynu. Avšak existuje-li konkrétní instrukce zákazníka, provede investiční podnik pokyn podle této konkrétní instrukce.

Pokud investiční podnik provádí pokyn jménem neprofesionálního zákazníka, určí se nejlepší možný výsledek z hlediska celkového plnění, jež se skládá z ceny finančního nástroje a nákladů spojených s provedením pokynu, kam patří i veškeré výlohy vzniklé zákazníkovi, které přímo souvisejí s provedením pokynu, včetně poplatků pro místa provádění, poplatků za clearing a vypořádání a případné další poplatky hrazené třetím stranám zúčastněným na provedení pokynu.

Za účelem dosažení nejlepšího možného výsledku v souladu s prvním pododstavcem, pokud existuje více konkurenčních míst k provedení pokynu pro finanční nástroj, a s cílem posoudit a porovnat výsledky pro zákazníka, kterých by dosáhl provedením pokynu v každém z míst provádění uvedených ve svých zásadách provádění pokynů, které je schopno tento pokyn splnit, se při posuzování vezmou v potaz vlastní provize a náklady investičního podniku na provedení pokynu v jednotlivých do úvahy připadajících místech provádění.

2. Investičnímu podniku nesmí být vyplácena žádná odměna ani mu nesmí být poskytován rabat či nepeněžitá výhoda v souvislosti se směřováním pokynů do určitého obchodního systému či na určité místo provádění, které by byly v rozporu s požadavky ohledně střetů zájmu nebo pobídek stanovenými v odstavci 1 tohoto článku, čl. 16 odst. 3 a člancích 23 a 24.

3. Členské státy vyžadují, aby u finančních nástrojů podléhajících obchodní povinnosti v člancích 23 a 28 nařízení (EU) č. 600/2014 každý obchodní systém a každý systematický internalizátor a u dalších finančních nástrojů každé místo provádění zpřístupnili veřejnosti bez poplatků alespoň jednou ročně údaje o kvalitě provádění obchodů na tomto místě a aby investiční podnik po provedení obchodu jménem zákazníka tohoto zákazníka informoval o místě, kde byl pokyn proveden. Pravidelné zprávy obsahují podrobné informace o ceně, nákladech, rychlosti a pravděpodobnosti provedení u jednotlivých finančních nástrojů.

4. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky zavedly a uplatňovaly účinná opatření k plnění odstavce 1. Členské státy zejména vyžadují, aby investiční podniky stanovily a používaly zásady provádění pokynů, které jim umožní v souladu s odstavcem 1 získat pro pokyny jejich zákazníků nejlepší možný výsledek.

5. Zásady provádění pokynů zahrnují pro každý druh finančního nástroje údaje o různých místech, kde investiční podniky pokyny svých zákazníků provádějí, a o faktorech ovlivňujících volbu místa provádění. Zahrnuje alespoň ta místa, která investičnímu podniku umožňují při provádění pokynů zákazníků trvale dosahovat nejlepšího možného výsledku.

Členské státy vyžadují, aby investiční podniky poskytovaly svým zákazníkům vhodné informace o svých zásadách provádění pokynů. Tyto informace vysvětlují jasně, dostatečně podrobně a způsobem snadno pochopitelným pro zákazníky, jak investiční podnik pokyny pro zákazníka provede. Členské státy rovněž vyžadují, aby investiční podniky předem získaly souhlas svých zákazníků se zásadami provádění pokynů.

Pokud zásady provádění pokynů stanoví možnost, že pokyny zákazníka lze provést mimo obchodní systém, vyžadují členské státy, aby investiční podnik o této možnosti zákazníka zvlášť informoval. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky získaly předem výslovný souhlas svých zákazníků, než jejich pokyny provedou mimo obchodní systém. Investiční podniky mohou tento souhlas získat buď formou obecné dohody, nebo pro jednotlivé obchody.

6. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky provádějící pokyny zákazníků každoročně shrnuly a zveřejnily pro každý druh finančního nástroje pět nejlepších míst provádění, pokud jde o objemy obchodování, kde prováděly pokyny zákazníků v předchozím roce, a informaci o dosažené kvalitě provedení.

7. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky provádějící pokyny zákazníků sledovaly účinnost svých opatření a zásad provádění pokynů za účelem zjištění a případné nápravy jakýchkoli nedostatků. Investiční podniky zejména pravidelně vyhodnocují, zda místa provádění pokynů uvedená v zásadách provádění pokynů poskytují zákazníkům nejlepší možný výsledek nebo zda jsou v opatřeních týkajících se provádění pokynů nutné změny, přičemž mimo jiné zohledňují informace zveřejňované podle odstavců 3 a 6. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky informovaly zákazníky, s nimiž mají trvalý zákaznický vztah, o všech podstatných změnách svých opatření pro provádění pokynů nebo zásad provádění pokynů.

8. Členské státy vyžadují, aby byly investiční podniky schopny na požádání prokázat svým zákazníkům, že jejich pokyny provedly v souladu se svými zásadami provádění pokynů, a příslušnému orgánu, že postupují v souladu s tímto článkem.

9. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, kterými stanoví:

- a) kritéria pro určení relativního významu různých faktorů, které lze podle odstavce 1 brát v úvahu při určování nejlepšího možného výsledku vzhledem k velikosti a druhu pokynu a neprofesionální nebo profesionální povaze zákazníka;
- b) faktory, které může investiční podnik brát v úvahu při přezkumu svých opatření pro provádění pokynů, a okolností, za nichž mohou být změny těchto opatření vhodné. Zejména jde o faktory k určení toho, která místa umožňují investičním podnikům trvale získávat nejlepší možný výsledek při provádění pokynů zákazníků;
- c) povahu a rozsah informací, které mají být poskytnuty zákazníkům o podnikových zásadách provádění pokynů podle odstavce 5.

10. ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem k určení:

- a) konkrétního obsahu, formátu a periodicity údajů týkajících se kvality provádění pokynů, které mají být zveřejněny v souladu s odstavcem 3, s ohledem na typ daného místa provádění a typ daného finančního nástroje;
- b) obsahu a formátu informací, které mají investiční podniky zveřejnit v souladu s odstavcem 6.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 28

Pravidla pro zpracování pokynů zákazníků

1. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky, jež mají povolení provádět pokyny jménem zákazníků, zavedly postupy a opatření zajišťující neprodlené, spravedlivé a urychlené provedení pokynů zákazníků ve vztahu k pokynům ostatních zákazníků nebo obchodním zájmům investičního podniku.

Tyto postupy či opatření umožní provádění jinak srovnatelných pokynů zákazníků v závislosti na okamžiku, kdy je investiční podnik obdržel.

2. Členské státy vyžadují, aby v případě limitního pokynu, který se týká akcií přijatých k obchodování na regulovaném trhu nebo obchodovaných v obchodním systému a který není za převažujících tržních podmínek okamžitě proveden, přijaly investiční podniky, pokud jim zákazník výslovně nedá jinou instrukci, opatření s cílem co nejdříve umožnit provedení tohoto pokynu okamžitým zveřejněním tohoto limitního pokynu zákazníka způsobem snadno přístupným ostatním účastníkům trhu. Členské státy mohou rozhodnout, že investiční podniky tuto povinnost splní postoupením limitního pokynu zákazníka obchodnímu systému. Členské státy stanoví, že příslušné orgány mohou upustit od povinnosti zveřejnění limitního pokynu, který má ve srovnání s obvyklým tržním objemem určeným podle článku 4 nařízení (EU) č. 600/2014 velký rozsah.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, kterými stanoví:

- a) podmínky a povahu postupů a opatření vedoucích k neprodlenému, spravedlivému a urychlenému provádění pokynů zákazníků, jakož i situace či druhy obchodů, u kterých se mohou investiční podniky přiměřeně odchýlit od neprodleného provedení, aby tak získaly podmínky pro zákazníky příznivější;
- b) různé metody, na základě nichž lze mít za to, že investiční podnik splnil svou povinnost zveřejnit na trhu limitní pokyny zákazníka, které nejsou okamžitě proveditelné.

Článek 29

Povinnosti investičních podniků při jmenování vázaných zástupců

1. Členské státy umožní investičnímu podniku jmenovat vázané zástupce pro účely podpory svých služeb, obstarávání obchodů nebo přijímání a předávání pokynů zákazníků nebo potenciálních zákazníků, umísťování finančních nástrojů a poskytování poradenství o finančních nástrojích a službách, které investiční podnik nabízí.

2. Členské státy vyžadují, aby byl investiční podnik v případě, že se rozhodne jmenovat vázaného zástupce, nadále plně a bezpodmínečně odpovědný za jakékoli jednání či opomenutí vázaného zástupce, pokud zástupce jedná na účet investičního podniku. Členské státy dále vyžadují, aby investiční podnik zajistil, že vázaný zástupce ve styku s jakýmkoli zákazníkem nebo potenciálním zákazníkem nebo před obchodováním s ním sdělí, v jaké funkci jedná a který investiční podnik zastupuje.

Členské státy mohou v souladu s čl. 16 odst. 6, 8 a 9 povolit, aby vázaní zástupci registrovaní na jejich území drželi finanční prostředky nebo finanční nástroje zákazníků na účet a na plnou odpovědnost investičního podniku, za který jednají, na jejich území nebo v případě přeshraničních operací na území členského státu, který vázanému zástupci povoluje držet finanční prostředky zákazníků.

Členské státy vyžadují, aby investiční podniky sledovaly činnost svých vázaných zástupců způsobem, který zajistí, že v jednání prostřednictvím vázaných zástupců nadále plní podmínky této směrnice.

3. Vázaní zástupci se zapisují do veřejného rejstříku v členském státě, v němž jsou usazeni. ESMA zveřejní na svých internetových stránkách odkazy nebo hypertextové odkazy na veřejné rejstříky zřízené na základě tohoto článku členskými státy, které rozhodly, že investičním podnikům povolí jmenovat vázané zástupce.

Členské státy zajistí, aby vázaní zástupci byli do veřejného rejstříku zapsáni pouze tehdy, pokud je zjištěno, že mají dostatečně dobrou pověst a vhodné všeobecné, obchodní a odborné znalosti a dovednosti k tomu, aby mohli vykonávat příslušnou investiční či doplňkovou službu a aby mohli zákazníkovi nebo potenciálnímu zákazníkovi přesně sdělovat veškeré potřebné informace týkající se navrhované služby.

Členské státy mohou rozhodnout, že investiční podniky mohou s výhradou přiměřené kontroly ověřit, zda vázaní zástupci, které jmenovaly, mají dostatečně dobrou pověst a znalosti a dovednosti podle druhého pododstavce.

Rejstřík se pravidelně aktualizuje. Je veřejně přístupný.

4. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky jmenující vázané zástupce přijaly vhodná opatření k tomu, aby předešly jakémukoli nepříznivému dopadu, který by činnost vázaného zástupce nespádající do oblasti působnosti této směrnice mohla mít na činnost vykonávanou vázaným zástupcem na účet daného investičního podniku.

Členské státy mohou příslušným orgánům povolit, aby při registraci vázaných zástupců a sledování toho, zda vázaní zástupci splňují požadavky odstavce 3, spolupracovaly s investičními podniky a úvěrovými institucemi, jejich sdruženími a jinými subjekty. Vázaní zástupci mohou být registrováni zejména investičním podnikem, úvěrovou institucí nebo jejich sdruženími a jinými subjekty pod dohledem příslušného orgánu.

5. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky jmenovaly pouze vázané zástupce zapsané ve veřejných rejstřících uvedených v odstavci 3.

6. Členské státy mohou přijmout nebo zachovat předpisy přísnější, než je tento článek, nebo stanovit další požadavky na vázané zástupce registrované v jejich jurisdikci.

Článek 30

Obchody se způsobilými protistranami

1. Členské státy zajistí, aby investiční podniky s povolením provádět pokyny na účet zákazníka nebo obchodovat na vlastní účet nebo přijímat a předávat pokyny mohly vyvolat nebo uzavírat obchody se způsobilými protistranami, aniž by musely pro tyto obchody nebo jakékoli doplňující služby s těmito obchody přímo související splňovat povinnosti podle článku 24, s výjimkou odstavců 4 a 5, článku 25, s výjimkou odstavce 6, článku 27 a čl. 28 odst. 1.

Členské státy zajistí, aby investiční podniky ve vztahu se způsobilými protistranami jednaly čestně, spravedlivě a profesionálně a komunikovaly korektně, jasně a neklamavě s ohledem na povahu způsobilé protistrany a její činnosti.

2. Pro účely tohoto článku členské státy uznají jako způsobilé protistrany investiční podniky, úvěrové instituce, pojišťovny, SKIPCP a jejich správcovské společnosti, penzijní fondy a jejich správcovské společnosti, jiné finanční instituce povolené nebo regulované podle právních předpisů Unie nebo vnitrostátních právních předpisů členského státu, vlády členských států a jejich orgány včetně veřejných orgánů pověřených správou veřejného dluhu na vnitrostátní úrovni, centrální banky a nadnárodní organizace.

Zařazením subjektu mezi způsobilé protistrany podle prvního pododstavce nejsou dotčena práva těchto subjektů žádat obecně nebo pro jednotlivé obchody o stejné zacházení jako se zákazníky, jejichž obchodní vztahy s investičním podnikem se řídí články 24, 25, 27 a 28.

3. Členské státy mohou za způsobilé protistrany uznat i jiné podniky splňující předem určené přiměřené požadavky včetně množstevních prahových hodnot. V případě obchodu, u něhož se potenciální protistrany nacházejí v různých jurisdikcích, se investiční podnik podřídí postavení druhého podniku, jak je vymezují platné právní předpisy či opatření členského státu, ve kterém je tento druhý podnik usazen.

Členské státy zajistí, aby při uzavírání obchodů podle odstavce 1 s takovými podniky získal investiční podnik od potenciální protistrany výslovné potvrzení o tom, že souhlasí s tím, aby byla považována za způsobilou protistranu. Členské státy umožní, aby investiční podnik získal toto potvrzení buď formou obecné dohody, nebo pro každý jednotlivý obchod.

4. Členské státy mohou za způsobilé protistrany uznat subjekty ze třetích zemí rovnocenné kategoriím subjektů uvedeným v odstavci 2.

Členské státy rovněž mohou za způsobilé protistrany uznat podniky ze třetích zemí, jako jsou ty uvedené v odstavci 3, a to za stejných podmínek a se stejnými požadavky, jaké stanoví odstavec 3.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, kterými stanoví:

- a) postupy pro žádost o zacházení jako se zákazníkem v souladu s odstavcem 2;
- b) postupy pro získání výslovného potvrzení od potenciálních protistran podle odstavce 3;
- c) předem určené přiměřené požadavky včetně množstevních prahových hodnot umožňující, aby byl podnik považován za způsobilou protistranu podle odstavce 3.

Oddíl 3

Transparentnost a integrita trhu

Článek 31

Sledování, zda jsou dodržována pravidla mnohostranného obchodního systému nebo organizovaného obchodního systému a další právní povinnosti

1. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky a organizátoři trhu provozující mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém ve vztahu k tomuto systému stanovili a udržovali účinná opatření a postupy pro pravidelné sledování toho, zda jeho členové, účastníci nebo uživatelé dodržují jeho pravidla. Investiční podniky a organizátoři trhu provozující mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém sledují odeslané pokyny včetně zrušení a obchody prováděné jejich členy, účastníky nebo uživateli v rámci svých systémů, aby odhalili porušování těchto pravidel, obchodní podmínky narušující řádné fungování trhu, chování, které by mohlo svědčit o jednání zakázaném nařízením (EU) č. 596/2014, nebo narušení systémů obchodování v souvislosti s určitým finančním nástrojem, a využijí nezbytných prostředků k zajištění toho, aby toto sledování bylo účinné.

2. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky a organizátoři trhu provozující mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém neprodleně informovali příslušný orgán o významných porušeních jeho pravidel, obchodních podmínkách narušujících řádné fungování trhu, chování, které by mohlo svědčit o jednání zakázaném nařízením (EU) č. 596/2014, nebo narušení systémů obchodování v souvislosti s určitým finančním nástrojem.

Příslušné orgány investičních podniků a organizátorů trhu provozujících mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém sdělí orgánu ESMA a příslušným orgánům ostatních členských států informace uvedené v prvním pododstavci.

Než příslušný orgán oznámí příslušným orgánům ostatních členských států a orgánu ESMA chování, které by mohlo svědčit o jednání zakázaném nařízením (EU) č. 596/2014, přesvědčí se, že k tomuto jednání dochází nebo došlo.

3. Členské státy také vyžadují, aby investiční podniky a organizátoři trhu provozující mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém bez zbytečného odkladu podávali informace podle odstavce 2 také orgánu příslušnému pro vyšetřování a stíhání zneužití trhu a poskytovali tomuto orgánu veškerou pomoc při vyšetřování a stíhání zneužití trhu, ke kterému došlo v jeho systémech nebo jejich prostřednictvím.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, kterými určí okolnosti, za nichž vzniká povinnost poskytnout informace uvedená v odstavci 2 tohoto článku.

Článek 32

Pozastavení obchodování s finančními nástroji a jejich stažení z obchodování v mnohostranném obchodním systému nebo organizovaném obchodním systému

1. Aniž je dotčeno právo příslušného orgánu podle čl. 69 odst. 2 požadovat pozastavení obchodování s finančním nástrojem nebo jeho stažení z obchodování, může investiční podnik nebo organizátor trhu provozující mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém pozastavit obchodování s finančním nástrojem, který již nesplňuje pravidla mnohostranného obchodního systému nebo organizovaného obchodního systému, nebo jej stáhnout z obchodování, pokud není pravděpodobné, že by takové pozastavení či stažení závažně poškodilo zájmy investorů nebo řádné fungování trhu.

2. Členské státy vyžadují, aby investiční podnik nebo organizátor trhu provozující mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém, který pozastaví obchodování s finančním nástrojem nebo jej stáhne z obchodování, také pozastavil obchodování s deriváty uvedenými v bodech 4 až 10 oddílu C přílohy I, které se týkají daného finančního nástroje nebo jsou k němu vztaženy, anebo je stáhl z obchodování, pokud je to nezbytné k dosažení účelu pozastavení nebo stažení podkladového finančního nástroje z obchodování. Investiční podnik nebo organizátor trhu provozující mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém zveřejní své rozhodnutí o pozastavení obchodování s finančním nástrojem a jakýmkoli souvisejícím derivátem nebo jejich stažení z obchodování a sdělí příslušná rozhodnutí svému příslušnému orgánu.

Příslušný orgán, v jehož jurisdikci k pozastavení nebo stažení došlo, vyžaduje, aby regulované trhy, jiné mnohostranné obchodní systémy, jiné organizované obchodní systémy a systematictí internalizátoři, již spadají do jeho jurisdikce a již obchodují s tímž finančním nástrojem nebo s deriváty uvedenými v bodech 4 až 10 oddílu C přílohy I této směrnice, které se týkají daného finančního nástroje nebo jsou k němu vztaženy, obchodování s daným finančním nástrojem či deriváty rovněž pozastavili nebo je z obchodování rovněž stáhli, pokud důvodem k pozastavení nebo stažení je podezření ze zneužití trhu, nabídka převzetí nebo nezpřístupnění vnitřní informace o emitentovi nebo finančním nástroji v rozporu s články 7 a 17 nařízení (EU) č. 596/2014, s výjimkou případů, kdy by toto pozastavení nebo stažení mohlo závažně poškodit zájmy investorů nebo řádné fungování trhu.

Příslušný orgán toto rozhodnutí okamžitě zveřejní a sdělí ho orgánu ESMA a příslušným orgánům ostatních členských států.

Vyrozuměné příslušné orgány ostatních členských států vyžadují, aby regulované trhy, jiné mnohostranné obchodní systémy, jiné organizované obchodní systémy a systematictí internalizátoři, již spadají do jejich jurisdikce a již obchodují s tímž finančním nástrojem nebo s deriváty uvedenými v bodech 4 až 10 oddílu C přílohy I této směrnice, které se týkají daného finančního nástroje nebo jsou k němu vztaženy, obchodování s daným finančním nástrojem či deriváty rovněž pozastavili nebo je z obchodování rovněž stáhli, pokud důvodem k pozastavení nebo stažení je podezření ze zneužití trhu, nabídka převzetí nebo nezpřístupnění vnitřní informace o emitentovi nebo finančním nástroji v rozporu s články 7 a 17 nařízení (EU) č. 596/2014, s výjimkou případů, kdy by toto pozastavení nebo stažení mohlo závažně poškodit zájmy investorů nebo řádné fungování trhu.

Každý vyrozuměný příslušný orgán sdělí své rozhodnutí orgánu ESMA a ostatním příslušným orgánům, včetně případného vysvětlení, pokud se rozhodl obchodování s daným finančním nástrojem či s deriváty uvedenými v bodech 4 až 10 oddílu C přílohy I, které se týkají daného finančního nástroje nebo jsou k němu vztaženy, nepozastavit nebo je z obchodování nestáhnout.

Tento odstavec se použije i v případech, kdy je pozastavení obchodování s daným finančním nástrojem či s deriváty uvedenými v bodech 4 až 10 oddílu C přílohy I, které se týkají daného finančního nástroje nebo jsou k němu vztaženy, zrušeno.

Postup oznamování podle tohoto odstavce se použije i v případě, kdy rozhodnutí pozastavit obchodování s daným finančním nástrojem či s deriváty uvedenými v bodech 4 až 10 oddílu C přílohy I, které se týkají daného finančního nástroje nebo jsou k němu vztaženy, nebo stáhnout je z obchodování přijme příslušný orgán podle čl. 69 odst. 2 prvního pododstavce písm. m) a n).

S cílem zajistit, aby byla povinnost pozastavit obchodování s uvedenými deriváty nebo je stáhnout z obchodování uplatňována přiměřeně, vypracuje ESMA návrh regulačních technických norem dále upřeshňujících případy, v nichž je souvislost mezi derivátem uvedeným v bodech 4 až 10 oddílu C přílohy I, který se týká finančního nástroje, s nímž bylo pozastaveno obchodování nebo jenž byl stažen z obchodování, anebo je k němu vztažen, a původním finančním nástrojem taková, že by s derivátem mělo být také pozastaveno obchodování nebo by měl být z obchodování stažen, aby bylo dosaženo účelu pozastavení obchodování s podkladovým finančním nástrojem nebo jeho stažení z obchodování.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

3. ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem k určení formátu a časového rozvrhu oznámení a zveřejnění uvedených v odstavci 2.

ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 3. ledna 2016.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, kterými stanoví seznam situací, které představují závažné poškození zájmů investorů a řádného fungování trhu podle odstavců 1 a 2 tohoto článku.

Oddíl 4

Trhy pro růst malých a středních podniků

Článek 33

Trhy pro růst malých a středních podniků

1. Členské státy zajistí, aby provozovatel mnohostranného obchodního systému mohl u svého domovského příslušného orgánu požádat o registraci mnohostranného obchodního systému jako trhu pro růst malých a středních podniků.
2. Členské státy zajistí, aby domovský příslušný orgán mohl zaregistrovat mnohostranný obchodní systém jako trh pro růst malých a středních podniků, pokud obdrží žádost podle odstavce 1 a přesvědčí se, že požadavky v odstavci 3 jsou s ohledem na daný mnohostranný obchodní systém splněny.
3. Členské státy zajistí, aby se na mnohostranný obchodní systém vztahovaly účinné předpisy, systémy a postupy, které zajišťují splnění následujících podmínek:
  - a) alespoň 50 % emitentů, jejichž finanční nástroje jsou přijaty k obchodování v mnohostranném obchodním systému, jsou v okamžiku registrace mnohostranného obchodního systému jakožto trhu pro růst malých a středních podniků a v každém následujícím kalendářním roce malé a střední podniky;

- b) pro počáteční a průběžné přijetí finančních nástrojů emitentů k obchodování na trhu jsou stanovena vhodná kritéria;
- c) při počátečním přijetí finančních nástrojů k obchodování na trhu je k dispozici dostatek zveřejněných informací, které investorům umožní učinit si informovaný úsudek o tom, zda do těchto finančních nástrojů investovat, a to buď v podobě řádného přijímacího dokumentu, nebo prospektu, pokud pro veřejnou nabídku činěnou v souvislosti s počátečním přijetím finančního nástroje k obchodování v mnohostranném obchodním systému platí požadavky stanovené ve směrnici 2003/71/ES;
- d) emitent na trhu pravidelně hlásí řádné průběžné finanční údaje, například auditované výroční zprávy, nebo jsou tyto údaje hlášeny jeho jménem;
- e) emitenti na trhu ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 21 nařízení (EU) č. 596/2014, osoby s řídicí pravomocí ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 25 nařízení (EU) č. 596/2014 a úzce propojené osoby ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 26 nařízení (EU) č. 596/2014 dodržují příslušné požadavky, které pro ně platí podle nařízení (EU) č. 596/2014;
- f) regulační informace týkající se emitentů na trhu jsou uloženy a veřejně šířeny;
- g) existují účinné systémy a kontroly, jejichž účelem je zabránit a odhalit zneužívání trhu, jak vyžaduje nařízení (EU) č. 596/2014.

4. Kritérii v odstavci 3 není dotčeno dodržování ostatních povinností podle této směrnice, které jsou relevantní pro provoz mnohostranného obchodního systému, investičním podnikem nebo organizátorem trhu provozujícím mnohostranný obchodní systém. Tato kritéria rovněž investičnímu podniku nebo organizátorovi trhu provozujícímu mnohostranný obchodní systém nebrání v tom, aby vedle požadavků uvedených v uvedeném odstavci zaváděl dodatečné požadavky.

5. Členské státy stanoví, že domovský příslušný orgán může zrušit registraci mnohostranného obchodního systému jako trhu pro růst malých a středních podniků v těchto případech:

- a) investiční podnik nebo organizátor trhu požádá o zrušení jeho registrace;
- b) v souvislosti s daným mnohostranným obchodním systémem již nejsou splněny požadavky v odstavci 3.

6. Členské státy vyžadují, aby domovský příslušný orgán v případě, že podle tohoto článku zaregistruje mnohostranný obchodní systém jako trh pro růst malých a středních podniků nebo zruší jeho registraci, to co nejdříve oznámil orgánu ESMA. ESMA na své internetové stránce zveřejní seznam trhů pro růst malých a středních podniků a pravidelně jej aktualizuje.

7. Členské státy vyžadují, aby v případech, kdy je finanční nástroj emitenta přijat k obchodování na jednom trhu pro růst malých a středních podniků, bylo možno s finančním nástrojem rovněž obchodovat na jiném trhu pro růst malých a středních podniků, pouze pokud o tom byl emitent informován a nevyslovil námitku. V takovém případě se však na emitenta nevztahují žádné závazky týkající se správy a řízení společnosti nebo počátečního, průběžného nebo jednorázového zveřejňování v souvislosti s tímto jiným trhem malých a středních podniků.

8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, kterými dále upřesní požadavky stanovené v odstavci 3 tohoto článku. Opatření zohlední potřebu požadavků na zachování vysoké úrovně ochrany investora, a podpoří tak důvěru investorů v uvedené trhy a zároveň sníží administrativní zátěž pro emitenty na trhu, a požadavku na to, aby ke zrušení registrací nebo k zamítnutí registrací nedocházelo pouze v důsledku dočasného neplnění podmínek stanovených v odst. 3 písm. a) tohoto článku.

KAPITOLA III

Práva investičních podniků

Článek 34

Volný pohyb investičních služeb a činností

1. Členské státy zajistí, aby kterýkoli investiční podnik, který povolily a nad kterým vykonávají dohled příslušné orgány jiného členského státu v souladu s touto směrnicí a v případě úvěrových institucí v souladu se směrnicí 2013/36/EU, mohl svobodně poskytovat investiční služby i doplňkové služby nebo vykonávat investiční činnost na jejich území, pokud tyto služby a činnosti spadají do oblasti, na kterou bylo povolení uděleno. Doplňkové služby lze poskytovat pouze společně s investiční službou nebo činností.

Členské státy nekladou na takový investiční podnik nebo úvěrovou instituci žádné další požadavky týkající se záležitostí spadajících do oblasti působnosti této směrnice.

2. Investiční podnik, který má v úmyslu poprvé poskytnout služby nebo vykonat činnost na území jiného členského státu nebo který má v úmyslu změnit rozsah takto poskytovaných služeb nebo vykonávaných činností, sdělí příslušným orgánům svého domovského členského státu tyto informace:

a) členský stát, ve kterém hodlá provozovat činnost;

b) plán obchodních činností, v němž zejména uvede, které investiční služby nebo činnosti i doplňkové služby má v úmyslu na území daného členského státu poskytovat nebo vykonávat a zda hodlá k poskytování těchto služeb a výkonu těchto činností využívat vázané zástupce usazené ve svém domovském členském státě. Pokud investiční podnik hodlá využívat vázané zástupce, sdělí příslušnému orgánu svého domovského členského státu jejich totožnost.

Pokud investiční podnik hodlá na území členského státu, v němž hodlá poskytovat služby, využívat vázané zástupce usazené ve svém domovském členském státě, sdělí příslušný orgán domovského členského státu investičního podniku do jednoho měsíce od přijetí všech informací příslušnému orgánu hostitelského členského státu určenému jako kontaktní místo v souladu s čl. 79 odst. 1 totožnost vázaných zástupců, které hodlá investiční podnik využívat k poskytování investičních služeb a výkonu investičních činností v tomto členském státě. Hostitelský členský stát tyto informace zveřejní. ESMA může požádat o přístup k těmto informacím v souladu s postupem a podmínkami stanovenými v článku 35 nařízení (EU) č. 1095/2010.

3. Příslušný orgán domovského členského státu předá tyto informace do jednoho měsíce od jejich obdržení příslušnému orgánu hostitelského členského státu určenému jako kontaktní místo v souladu s čl. 79 odst. 1. Investiční podnik pak může začít v hostitelském členském státě poskytovat dané investiční služby a vykonávat dané investiční činnosti.

4. Pokud dojde ke změně kteréhokoli z údajů sdělených v souladu s odstavcem 2, ohlásí investiční podnik tuto změnu písemně příslušnému orgánu domovského členského státu nejméně jeden měsíc před jejím provedením. Příslušný orgán domovského členského státu o této změně uvědomí příslušný orgán hostitelského členského státu.

5. Úvěrová instituce, která hodlá poskytovat investiční nebo doplňkové služby nebo vykonávat investiční činnosti podle odstavce 1 prostřednictvím vázaných zástupců, sdělí příslušnému orgánu svého domovského členského státu jejich totožnost.

Pokud úvěrová instituce hodlá na území členského státu, v němž hodlá poskytovat služby, využívat vázané zástupce usazené ve svém domovském členském státě, sdělí příslušný orgán domovského členského státu úvěrové instituce do jednoho měsíce od obdržení všech informací příslušnému orgánu hostitelského členského státu určenému jako kontaktní místo v souladu s čl. 79 odst. 1 totožnost vázaných zástupců, které hodlá úvěrová instituce využívat k poskytování služeb v tomto členském státě. Hostitelský členský stát tyto informace zveřejní.

6. Členské státy umožní bez dalších právních nebo správních požadavků investičním podnikům a organizátorům trhu z jiných členských států, kteří provozují mnohostranné obchodní systémy a organizované obchodní systémy, aby na jejich území přijali vhodná opatření umožňující přístup k jejich trhům a obchodování na těchto trzích dálkovými uživateli, členy nebo účastníky usazenými na území těchto členských států.

7. Investiční podnik nebo organizátor trhu provozující mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém sdělí příslušnému orgánu svého domovského členského státu, ve kterém členském státě hodlá tato opatření přijmout. Příslušný orgán domovského členského státu tuto informaci sdělí do jednoho měsíce příslušnému orgánu členského státu, ve kterém daný mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém hodlá tato opatření přijmout.

Příslušný orgán domovského členského státu mnohostranného obchodního systému sdělí na žádost příslušného orgánu hostitelského členského státu mnohostranného obchodního systému a bez zbytečného odkladu totožnost dálkových členů nebo účastníků mnohostranných obchodních systémů usazených v tomto členském státě.

8. ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění informací, jež mají být oznamovány v souladu s odstavci 2, 4, 5 a 7.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

9. ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro předávání informací v souladu s odstavci 3, 4, 5 a 7.

ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 31. prosince 2016.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 35

Zřízení pobočky

1. Členské státy zajistí, aby investiční nebo doplňkové služby mohly být na jejich území poskytovány a investiční činnosti vykonávány v souladu s touto směrnicí a směrnicí 2013/36/EU na základě práva usazování, ať již prostřednictvím zřízení pobočky nebo s využitím vázaného zástupce usazeného v členském státě jiném než domovském, pokud tyto služby a činnosti spadají do oblasti, na kterou bylo investičnímu podniku nebo úvěrové instituci v domovském členském státě uděleno povolení. Doplňkové služby lze poskytovat pouze společně s investiční službou nebo činností.

Členské státy nekladou na organizaci a provoz takové pobočky žádné další požadavky týkající se záležitostí spadajících do oblasti působnosti této směrnice mimo požadavky povolené podle odstavce 8.

2. Členské státy vyžadují, aby každý investiční podnik, který má v úmyslu zřídit pobočku na území jiného členského státu nebo využívat vázané zástupce usazené v jiném členském státě, v němž pobočku nezřídil, to nejprve oznámil příslušnému orgánu svého domovského členského státu a poskytl mu tyto informace:

a) členské státy, na jejichž území hodlá pobočku zřídit, nebo členské státy, v nichž pobočku nezřídil, ale v nichž hodlá využívat vázané zástupce tam usazené;

- b) plán obchodních činností, v němž mimo jiné uvede, které investiční nebo doplňkové služby budou poskytovány a které investiční činnosti budou vykonávány;
- c) v případě zřízení pobočky organizační struktura pobočky a informace o tom, zda pobočka hodlá využívat vázané zástupce, a totožnost těchto vázaných zástupců;
- d) v případě využívání vázaných zástupců v členském státě, ve kterém investiční podnik pobočku nezřídil, popis zamýšleného využívání vázaných zástupců a organizační struktura, včetně hierarchických vztahů, s uvedením toho, jakým způsobem tito zástupci do organizační struktury investičního podniku zapadají;
- e) adresa v hostitelském členském státě, na které lze obdržet dokumenty;
- f) jména osob odpovědných za vedení pobočky nebo vázaného zástupce.

Pokud investiční podnik využívá vázaného zástupce usazeného v členském státě mimo domovský členský stát investičního podniku, je tento vázaný zástupce postaven na úroveň pobočky, byla-li zřízena, a vztahují se na něj v každém případě ustanovení této směrnice, která se týkají poboček.

3. Pokud příslušný orgán domovského členského státu nemá s přihlédnutím k předpokládaným činnostem žádný důvod zpochybnit přiměřenost správní struktury nebo finanční situaci investičního podniku, sdělí do tří měsíců ode dne, kdy veškeré informace obdrží, tyto informace příslušnému orgánu hostitelského členského státu určenému v souladu s čl. 79 odst. 1 jako kontaktní místo a uvědomí v tomto smyslu dotýčný investiční podnik.

4. Kromě informací uvedených v odstavci 2 sdělí příslušný orgán domovského členského státu příslušnému orgánu hostitelského členského státu podrobné informace o akreditovaném systému pro odškodnění, jehož je investiční podnik členem v souladu se směrnicí 97/9/ES. Dojde-li ke změně těchto údajů, uvědomí příslušný orgán domovského členského státu o této skutečnosti příslušný orgán hostitelského členského státu.

5. Pokud příslušný orgán domovského členského státu odmítne sdělit informace příslušnému orgánu hostitelského členského státu, zdůvodní své odmítnutí dotýčnému investičnímu podniku do tří měsíců ode dne, kdy veškeré informace obdržel.

6. Jakmile pobočka obdrží sdělení příslušného orgánu hostitelského členského státu nebo pokud takové sdělení od tohoto orgánu neobdrží nejpozději dva měsíce po předání sdělení příslušným orgánem domovského členského státu, může být zřízena a může zahájit činnost.

7. Úvěrová instituce, která k poskytování investičních nebo doplňkových služeb nebo výkonu investičních činností v souladu s touto směrnicí hodlá využívat vázaného zástupce usazeného v členském státě mimo její domovský členský stát, to oznámí příslušnému orgánu svého domovského členského státu a poskytne mu informace uvedené v odstavci 2.

Pokud příslušný orgán domovského členského státu nemá žádný důvod zpochybnit přiměřenost správní struktury nebo finanční situaci úvěrové instituce, sdělí do tří měsíců ode dne, kdy veškeré informace obdrží, tyto informace příslušnému orgánu hostitelského členského státu určenému v souladu s čl. 79 odst. 1 jako kontaktní místo a uvědomí v tomto smyslu dotýčnou úvěrovou instituci.

Pokud příslušný orgán domovského členského státu odmítne sdělit informace příslušnému orgánu hostitelského členského státu, zdůvodní své odmítnutí dotýčné úvěrové instituci do tří měsíců ode dne, kdy veškeré informace obdržel.

Jakmile vázaný zástupce obdrží sdělení příslušného orgánu hostitelského členského státu nebo pokud takové sdělení od tohoto orgánu neobdrží nejpozději dva měsíce po předání sdělení příslušným orgánem domovského členského státu, může zahájit činnost. Na uvedeného vázaného zástupce se vztahují ustanovení této směrnice týkající se poboček.

8. Příslušný orgán členského státu, ve kterém je pobočka umístěna, odpovídá za zajištění toho, že služby poskytované pobočkou na jeho území vyhovují povinnostem stanoveným v člancích 24, 25, 27 a 28 této směrnice a v člancích 14 až 26 nařízení (EU) č. 600/2014 a v opatřeních přijatých hostitelským členským státem na jejich základě tam, kde je to přípustné v souladu s čl. 24 odst. 12.

Příslušný orgán členského státu, ve kterém se pobočka nachází, má právo prověřovat opatření přijatá pobočkou a požadovat změny, které jsou nezbytně nutné k tomu, aby příslušný orgán mohl vymáhat povinnosti podle článků 24, 25, 27 a 28 této směrnice a článků 14 až 26 nařízení (EU) č. 600/2014 a podle opatření přijatých na jejich základě týkajících se služeb poskytovaných nebo činností vykonávaných pobočkou na jeho území.

9. Každý členský stát zajistí, aby v případě, že investiční podnik s povolením v jiném členském státě zřídil pobočku na jeho území, mohl příslušný orgán domovského členského státu investičního podniku při výkonu svých úkolů a po informování příslušného orgánu hostitelského členského státu provádět kontroly na místě v této pobočce.

10. Pokud dojde ke změně kterékoli informace sdělované v souladu s odstavcem 2, ohlásí investiční podnik tuto změnu písemně příslušnému orgánu domovského členského státu investičního podniku nejmeně jeden měsíc před jejím provedením. Příslušný orgán domovského členského státu o této změně uvědomí příslušný orgán hostitelského členského státu.

11. ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění informací, jež mají být oznamovány v souladu s odstavci 2, 4, 7 a 10.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

12. ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro předávání informací v souladu s odstavci 3, 4, 7 a 10.

ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 3. ledna 2016.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 36

Přístup na regulované trhy

1. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky z jiných členských států, které mají povolení k provádění pokynů zákazníků nebo k obchodování na vlastní účet, měly právo stát se členem regulovaných trhů vytvořených na jejich území nebo na tyto trhy měly přístup prostřednictvím kteréhokoli z těchto opatření:

a) přímo zřizováním poboček v hostitelských členských státech;

- b) prostřednictvím dálkového členství v regulovaném trhu nebo dálkového přístupu na regulovaný trh, aniž by tyto investiční podniky musely být usazeny v domovském členském státě regulovaného trhu, pokud obchodní postupy a systémy dotyčného trhu nevyžadují k uzavření obchodů na trhu fyzickou přítomnost.

2. Členské státy nekladou na investiční podniky uplatňující právo podle odstavce 1 žádné další regulativní nebo správní požadavky týkající se záležitostí spadajících do oblasti působnosti této směrnice.

Článek 37

Přístup k ústřední protistraně, clearingovým systémům a systémům vypořádání a právo určení systému vypořádání

1. Aniž jsou dotčeny hlava III, IV nebo V nařízení (EU) č. 648/2012, vyžadují členské státy, aby investiční podniky z jiných členských států měly právo přímého nebo nepřímého přístupu k ústřední protistraně a clearingovým systémům a systémům vypořádání na jejich území pro účely dokončení nebo zajištění dokončení obchodů s finančními nástroji.

Členské státy vyžadují, aby přímý nebo nepřímý přístup těchto investičních podniků k těmto systémům podléhal stejným nediskriminačním, transparentním a objektivním kritériím, jaká platí pro místní členy nebo účastníky. Členské státy nesmějí omezit využívání těchto systémů na clearing a vypořádání obchodů s finančními nástroji, se kterými se obchoduje v obchodním systému na jejich území.

2. Členské státy vyžadují, aby regulované trhy na jejich území poskytly všem svým členům nebo účastníkům právo určit systém vypořádání obchodů s finančními nástroji, se kterými se na daném regulovaném trhu obchoduje, za těchto podmínek:

- a) vytvoření takových prostředků a vazeb mezi určeným systémem vypořádání a jakýmkoli jiným systémem nebo zařízením, které jsou nutné k zajištění účinného a hospodárného vypořádání dotyčného obchodu;
- b) souhlas příslušného orgánu odpovědného za dohled nad regulovaným trhem s tím, že technické podmínky pro vypořádání obchodů uzavřených na regulovaném trhu prostřednictvím jiného systému vypořádání, než je systém určený regulovaným trhem, umožňují hladké a řádné fungování finančních trhů.

Tímto hodnocením ze strany příslušného orgánu regulovaného trhu nejsou dotčeny pravomoci národních centrálních bank jako orgánů dohledu nad systémy vypořádání nebo jiných orgánů dohledu s pravomocemi v souvislosti s těmito systémy. Příslušný orgán přihlíží i k dohledu nebo dozoru, který již tyto instituce vykonávají, aby předešel zbytečnému zdvojení kontroly.

Článek 38

Ustanovení o ústředních protistranách a clearingů a vypořádání pro mnohostranné obchodní systémy

1. Členské státy nebrání investičním podnikům a organizátorům trhu provozujícím mnohostranný obchodní systém v uzavírání vhodných dohod s ústřední protistranou nebo clearingovým střediskem a systémem vypořádání jiného členského státu za účelem clearingů nebo vypořádání některých nebo všech obchodů uzavřených členy nebo účastníky trhu v jejich systémech.

2. Příslušný orgán investičních podniků a organizátorů trhu provozujících mnohostranný obchodní systém nesmí bránit využívání ústřední protistrany, clearingových středisek nebo systémů vypořádání v jiném členském státě, pokud to není prokazatelně nezbytné pro udržení řádného fungování daného mnohostranného obchodního systému a s přihlédnutím k podmínkám pro systémy vypořádání stanoveným v čl. 37 odst. 2.

Aby nedocházelo ke zbytečnému zdvojení kontroly, přihlíží příslušný orgán i k dohledu nebo dozoru nad clearingovými systémy a systémy vypořádání, který již vykonávají národní centrální banky jako orgány dohledu nad clearingovými systémy a systémy vypořádání nebo jiné orgány dohledu s pravomocemi v souvislosti s těmito systémy.

KAPITOLA IV

Poskytování investičních služeb a výkon investičních činností podniky ze třetích zemí

Oddíl 1

Poskytování služeb nebo výkon činností prostřednictvím zřízení pobočky

Článek 39

Zřízení pobočky

1. Členský stát může vyžadovat, aby podnik ze třetí země, který hodlá poskytovat investiční služby nebo vykonávat investiční činnosti společně s jakýmkoli doplňkovými službami nebo bez nich pro neprofesionální nebo profesionální zákazníky ve smyslu oddílu II přílohy II na jeho území, zřídil v daném členském státě pobočku.
2. Pokud členský stát vyžaduje, aby podnik ze třetí země, který hodlá poskytovat investiční služby nebo vykonávat investiční činnosti společně s jakýmkoli doplňkovými službami nebo bez nich na jeho území, zřídil pobočku, musí tato pobočka získat předchozí souhlas příslušných orgánů tohoto členského státu za těchto podmínek:
  - a) na poskytování služeb, pro které podnik ze třetí země žádá o povolení, se vztahuje povolení a dohled ve třetí zemi, ve které je podnik usazen, a žádající podnik má řádné povolení, přičemž příslušný orgán řádně zohlední veškerá doporučení Finančního akčního výboru proti praní peněz a financování terorismu (FATF) v souvislosti s praním peněz a bojem proti financování terorismu;
  - b) mezi příslušnými orgány v členském státě, v němž má být pobočka zřízena, a příslušnými orgány dohledu třetí země, kde je podnik usazen, existují ujednání o spolupráci, která obsahují ustanovení upravující výměnu informací pro účely zachování integrity trhu a ochrany investorů;
  - c) pobočka má volně k dispozici dostatečný počáteční kapitál;
  - d) je jmenována jedna či více osob odpovědných za vedení pobočky a všechny tyto osoby splňují požadavek stanovený v čl. 9 odst. 1;
  - e) třetí země, v níž je podnik ze třetí země usazen, podepsala s členským státem, v němž má být pobočka zřízena, dohodu, která plně splňuje normy stanovené v článku 26 vzorové úmluvy OECD o daních z příjmu a majetku a zajišťuje účinnou výměnu informací v daňových otázkách, včetně případných mnohostranných daňových dohod;
  - f) podnik je součástí systému pro odškodnění investorů povoleného a uznaného v souladu se směrnicí 97/9/ES.
3. Podnik ze třetí země uvedený v odstavci 1 podá svou žádost příslušnému orgánu členského státu, v němž hodlá pobočku zřídit.

Článek 40

Povinnost poskytovat informace

Podnik ze třetí země, který hodlá získat povolení k poskytování investičních služeb nebo výkonu investičních činností společně s jakýmkoliv doplňkovými službami nebo bez nich na území členského státu prostřednictvím pobočky, sdělí příslušnému orgánu uvedeného členského státu:

- a) název orgánu odpovědného za jeho dohled v dotyčné třetí zemi. Pokud za dohled odpovídá více orgánů, je třeba poskytnout údaje o jejich příslušných pravomocích;

- b) veškeré relevantní údaje o podniku (název, právní forma, sídlo a adresa, členové vedoucího orgánu, relevantní akcionáři) a plánu obchodních činností s uvedením investičních a doplňkových služeb, které mají být poskytovány, a investičních činností, které mají být vykonávány, a o organizační struktuře pobočky, včetně popisu veškerého externího zajištění hlavních provozních funkcí třetími stranami;
- c) jména osob odpovědných za vedení pobočky a relevantní doklady prokazující dodržování požadavků stanovených v čl. 9 odst. 1;
- d) informace o počátečním kapitálu, který má pobočka volně k dispozici.

Článek 41

Udělování povolení

1. Příslušný orgán členského státu, v němž podnik ze třetí země zřídil nebo hodlá zřídit svou pobočku, udělí povolení pouze tehdy, pokud se přesvědčil, že:

- a) jsou splněny podmínky podle článku 39, a
- b) pobočka podniku ze třetí země bude schopna dodržovat ustanovení uvedená v odstavci 2.

Příslušný orgán vyrozumí podnik ze třetí země do šesti měsíců ode dne podání úplné žádosti, zda mu povolení bylo, či nebylo uděleno.

2. Pobočka podniku ze třetí země, která získá povolení v souladu s odstavcem 1, musí plnit povinnosti stanovené v článcích 16 až 20, 23, 24, 25 a 27, čl. 28 odst. 1 a článcích 30, 31 a 32 této směrnice a v článcích 3 až 26 nařízení (EU) č. 600/2014 a opatření přijatá na jejich základě a podléhat dohledu vykonávanému příslušným orgánem v členském státě, v němž bylo povolení uděleno.

Členské státy nekladou na organizaci a provoz pobočky žádné další požadavky týkající se záležitostí spadajících do oblasti působnosti této směrnice a nezacházejí s žádnou pobočkou podniků ze třetích zemí méně příznivě než s podniky z Unie.

Článek 42

Poskytování služeb z výlučného podnětu zákazníka

Členské státy zajistí, že pokud neprofesionální nebo profesionální zákazník ve smyslu oddílu II přílohy II usazený nebo nacházející se v Unii podá výhradně vlastní podnět k poskytnutí investiční služby nebo vykonání investiční činnosti podnikem ze třetí země, nevztahuje se na toto poskytnutí nebo výkon podnikem ze třetí země dotyčné osobě, včetně vztahu souvisejícího konkrétně s poskytnutím dané služby nebo výkonem dané činnosti, povinnost získat povolení podle článku 39. Podnět takových zákazníků neopravňuje podnik ze třetí země uvádět pro tohoto zákazníka na trh nové kategorie investičních produktů nebo investičních služeb jinak než prostřednictvím pobočky, je-li vyžadována podle vnitrostátního práva.

Oddíl 2

Odnětí povolení

Článek 43

Odnětí povolení

Příslušný orgán, který podniku ze třetí země udělil povolení podle článku 41, je může odejmout, pokud tento podnik:

- a) povolení nevyužije do dvanácti měsíců, výslovně se jej vzdá nebo déle než šest předchozích měsíců neposkytuje žádné investiční služby či nevykonává žádnou investiční činnost, pokud dotýčný členský stát nestanoví, že v takových případech povolení zaniká;
- b) získal povolení na základě nepravdivého prohlášení nebo jinými nedovolenými prostředky;
- c) již nesplňuje podmínky, za kterých bylo povolení uděleno;
- d) vážně a soustavně porušuje předpisy přijaté na základě této směrnice, které upravují podmínky výkonu činnosti investičních podniků a platí i pro podniky ze třetích zemí;
- e) spadá mezi kterýkoli z případů, kdy vnitrostátní právo v souvislosti se záležitostmi nespádajícími do oblasti působnosti této směrnice stanoví odnětí povolení.

HLAVA III

REGULOVANÉ TRHY

Článek 44

Povolení a rozhodné právo

1. Členské státy vyhradí povolení působit jako regulovaný trh systémům, které splňují ustanovení této hlavy.

Povolení působit jako regulovaný trh se udělí pouze tehdy, pokud se příslušný orgán přesvědčí, že jak organizátor trhu, tak systémy regulovaného trhu splňují přinejmenším požadavky stanovené v této hlavě.

V případě regulovaného trhu, který je právníkou osobou a je řízen nebo provozován organizátorem trhu odlišným od regulovaného trhu samého, stanoví členské státy, jak mají být různé povinnosti uložené organizátorovi trhu podle této směrnice rozděleny mezi regulovaný trh a organizátora trhu.

Organizátor trhu poskytne veškeré informace, včetně plánu obchodních činností uvádějícího mimo jiné druhy předpokládaných obchodů a organizační strukturu, nutné k tomu, aby se mohl příslušný orgán přesvědčit, že regulovaný trh provedl k okamžiku prvního povolení veškerá opatření nutná k tomu, aby splnil své povinnosti podle této hlavy.

2. Členské státy vyžadují, aby organizátor trhu plnil úkoly týkající se organizace a provozu regulovaného trhu pod dohledem příslušného orgánu. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány pravidelně prověřovaly, zda regulované trhy splňují ustanovení této hlavy. Rovněž zajistí, aby příslušné orgány sledovaly, zda regulované trhy plní nepřetržitě podmínky prvního povolení stanovené podle této hlavy.

3. Členské státy zajistí, aby organizátor trhu odpovídal za zajištění toho, že regulovaný trh, který řídí, splňuje veškeré požadavky stanovené v této hlavě.

Členské státy rovněž zajistí, aby byl organizátor trhu oprávněn vykonávat práva odpovídající regulovanému trhu, který na základě této směrnice řídí.

4. Aniž jsou dotčena veškerá použitelná ustanovení nařízení (EU) č. 596/2014 nebo směrnice 2014/57/EU, řídí se obchody prováděné v systémech regulovaného trhu veřejným právem domovského členského státu regulovaného trhu.

5. Příslušný orgán může odejmout povolení udělené regulovanému trhu, pokud tento trh:
- a) povolení nevyužije do dvanácti měsíců, výslovně se jej vzdá nebo déle než předchozích šest měsíců nevykonává činnost, pokud dotyčný členský stát nestanoví, že v takových případech povolení zaniká;
  - b) získal povolení na základě nepravdivého prohlášení nebo jinými nedovolenými prostředky;
  - c) již nesplňuje podmínky, za kterých bylo povolení uděleno;
  - d) vážně a soustavně porušuje předpisy přijaté na základě této směrnice nebo nařízení (EU) č. 600/2014;
  - e) spadá mezi některý z případů, v nichž vnitrostátní právo stanoví odnětí povolení.
6. Každé odnětí povolení se oznamuje orgánu ESMA.

Článek 45

Požadavky na vedoucí orgán organizátora trhu

1. Členské státy vyžadují, aby všichni členové vedoucího orgánu jakéhokoli organizátora trhu měli po celou dobu dostatečně dobrou pověst a dostatečné znalosti, dovednosti a zkušenosti pro výkon svých povinností. Celkové složení vedoucího orgánu musí odrážet náležitě široký okruh zkušeností.
2. Členové vedoucího orgánu musí splňovat zejména tyto požadavky:
- a) Všichni členové vedoucího orgánu věnují dostatek času výkonu svých funkcí u organizátora trhu. Počet funkcí ve vedoucím orgánu, které může člen vedoucího orgánu v kterékoli právnické osobě zastávat zároveň, se posuzuje s ohledem na konkrétní okolnosti a povahu, rozsah a složitost činností dotyčného organizátora trhu.

Pokud nezastupují členský stát, nezastávají členové vedoucího orgánu organizátorů trhu, kteří jsou významní z hlediska velikosti, vnitřní organizace a povahy, rozsahu a složitosti svých činností, současně pozice přesahující více než jednu z následujících kombinací:

- i) jednu funkci výkonného člena ve vedoucím orgánu se dvěma funkcemi nevýkonného člena,
- ii) čtyři funkce nevýkonného člena ve vedoucím orgánu.

Funkce výkonného či nevýkonného člena ve vedoucím orgánu v rámci téže skupiny nebo podniků, v nichž organizátor trhu drží kvalifikovanou účast, se počítají jako jedna funkce.

Příslušné orgány mohou povolit členům vedoucího orgánu zastávat jednu další funkci nevýkonného člena ve vedoucím orgánu. Příslušné orgány pravidelně informují orgán ESMA o těchto povoleních.

Omezení počtu řídicích funkcí, které může zastávat člen vedoucího orgánu, se nevztahuje na řídicí funkce v organizacích, které nesledují převážně obchodní cíle.

- b) Vedoucí orgán má náležitou úroveň kolektivních znalostí, dovedností a zkušeností, aby rozuměl činností organizátora trhu, včetně hlavních rizik, která s nimi souvisejí.
  - c) Každý člen vedoucího orgánu jedná čestně, bezúhonně a používá vlastní názory při účinném posuzování a případném vznášení konstruktivních připomínek k rozhodnutím vrcholného vedení a při účinném dozorování a sledování rozhodování vedení organizátora trhu.
3. Organizátoři trhu věnují dostatečné lidské a finanční zdroje na zaškolení a přípravu členů vedoucího orgánu.
4. Členské státy zajistí, aby organizátoři trhu, kteří jsou významní z hlediska velikosti, vnitřní organizace a povahy, rozsahu a složitosti svých činností, zřídili výbor pro jmenování složený z členů vedoucího orgánu, kteří u dotyčného organizátora trhu nevykonávají žádnou výkonnou funkci.

Výbor pro jmenování vykonává tyto činnosti:

- a) určuje a doporučuje ke schválení vedoucímu orgánu nebo valné hromadě kandidáty na uvolněná místa ve vedoucím orgánu. Výbor pro jmenování přitom posuzuje vyváženost znalostí, dovedností, rozmanitosti a zkušeností ve vedoucím orgánu. Dále výbor vypracuje popis činností a schopností požadovaných pro konkrétní funkci a odhadne předpokládaný časový rozsah závazku. Výbor pro jmenování rovněž rozhodne o cílovém počtu méně zastoupeného pohlaví ve vedoucím orgánu a připraví strategii, jak tento počet zvýšit, aby se dosáhlo stanoveného cíle;
- b) pravidelně alespoň jednou ročně hodnotí strukturu, velikost, složení a činnost vedoucího orgánu a předkládá vedoucímu orgánu doporučení ohledně jakýchkoliv změn;
- c) pravidelně a alespoň jednou ročně hodnotí znalosti, dovednosti a zkušenosti jednotlivých členů vedoucího orgánu a vedoucího orgánu jako celku a informuje o tomto hodnocení vedoucí orgán;
- d) pravidelně přezkoumává politiku vedoucího orgánu v otázkách výběru a jmenování ve vrcholném vedení a předkládá doporučení vedoucímu orgánu.

Výbor pro jmenování při plnění svých povinností průběžně a v co největší míře zohledňuje potřebu zajistit, aby rozhodování vedoucího orgánu neovládala jediná osoba nebo malá skupina osob způsobem, který by škodil zájmům organizátora trhu jako celku.

Při plnění svých povinností musí být výbor pro jmenování schopen používat veškeré druhy zdrojů, které považuje za vhodné, včetně externího poradenství.

Tento odstavec se nepoužije, pokud podle vnitrostátního práva nemá vedoucí orgán žádné pravomoci při výběru a jmenování žádného ze svých členů.

5. Členské státy nebo příslušné orgány vyžadují, aby organizátoři trhu a jejich výbory pro jmenování při náboru členů svých vedoucích orgánů používaly širokou škálu vlastností a schopností a aby za tímto účelem prováděly politiku podporující rozmanitost v rámci vedoucího orgánu.

6. Členské státy zajistí, aby vedoucí orgán organizátora trhu stanovil zavedení systémů správy a řízení zajišťujících účinné a obezřetné vedení organizace, včetně oddělení neslučitelných funkcí v dané organizaci a předcházení střetu zájmů, a dohlížel nad ním, a to způsobem, který podporuje integritu trhu.

Členské státy zajistí, aby vedoucí orgán sledoval a pravidelně hodnotil účinnost systémů správy a řízení organizátora trhu a činil příslušné kroky k řešení nedostatků.

Členové vedoucího orgánu musí mít náležitý přístup k informacím a dokumentům, které jsou potřebné k dozоровání a sledování rozhodování vedení organizátora trhu.

7. Příslušný orgán odmítne udělit povolení, pokud není přesvědčen o tom, že členové vedoucího orgánu organizátora trhu mají dostatečně dobrou pověst, dostatečné znalosti, dovednosti a zkušenosti a že věnují výkonu svých funkcí dostatečný čas, nebo pokud existují objektivní a prokazatelné důvody k domněnce, že vedoucí orgán organizátora trhu může ohrozit jeho účinné, řádné a obezřetné vedení a náležité zohlednění integrity trhu.

Členské státy zajistí, aby byly při povolování regulovaného trhu osoba nebo osoby, které skutečně řídí činnosti a provoz regulovaného trhu již povoleného v souladu s touto směrnicí, považovány za osoby splňující požadavky stanovené v odstavci 1.

8. Členské státy vyžadují, aby organizátor trhu oznámil příslušnému orgánu totožnost všech členů svého vedoucího orgánu a veškeré změny v jeho členské struktuře spolu se všemi informacemi nezbytnými k posouzení toho, zda organizátor trhu splňuje odstavce 1 až 5.

9. ESMA vydá obecné pokyny pro upřesnění těchto pojmů:

- a) věnování dostatečného času výkonu funkcí člena vedoucího orgánu s ohledem na konkrétní okolnosti a povahu, rozsah a složitost činností daného organizátora trhu;
- b) odpovídající úroveň kolektivních znalostí, dovedností a zkušeností vedoucího orgánu podle odst. 2 písm. b);
- c) čestné, bezúhonné a nezávislé jednání člena vedoucího orgánu podle odst. 2 písm. c);
- d) dostatečné lidské a finanční zdroje věnované pro zaškolení a přípravu členů vedoucího orgánu podle odstavce 3;
- e) rozmanitost, jež má být zohledňována při výběru členů vedoucího orgánu podle odstavce 5.

ESMA vydá tyto obecné pokyny do 3. ledna 2016.

Článek 46

Požadavky na osoby s významným vlivem na řízení regulovaného trhu

1. Členské státy vyžadují, aby byly osoby, které mohou díky svému postavení vykonávat přímo nebo nepřímo významný vliv na řízení regulovaného trhu, vhodné.

2. Členské státy vyžadují, aby organizátor regulovaného trhu:
  - a) poskytl příslušnému orgánu a zveřejnil informace o vlastnictví regulovaného trhu nebo organizátora trhu, zejména totožnost všech osob, kterým jejich postavení umožňuje vykonávat významný vliv na řízení, a velikost jejich podílů;
  - b) informoval příslušný orgán a zveřejnil informace o každém převodu vlastnictví, který vede ke změně totožnosti osob s významným vlivem na provoz regulovaného trhu.
3. Příslušný orgán odmítne schválit navrhované změny kontrolních podílů regulovaného trhu nebo organizátora trhu, pokud existují objektivní a prokazatelné důvody k domněnce, že by tyto změny ohrozily řádné a obezřetné řízení regulovaného trhu.

Článek 47

Organizační požadavky

1. Členské státy vyžadují, aby regulovaný trh:
  - a) přijal opatření k jasnému odhalování a řešení potenciálních nepříznivých důsledků, které by na provoz regulovaného trhu nebo jeho členy nebo účastníky mohl mít jakýkoli střet zájmů mezi zájmy regulovaného trhu, jeho vlastníků nebo jeho organizátora trhu a řádným fungováním regulovaného trhu, zejména pokud by takový střet zájmů mohl narušit plnění funkcí přenesených na regulovaný trh příslušným orgánem;
  - b) byl vhodně vybaven pro řízení rizik, kterým je vystaven, zaváděl vhodná opatření a systémy k odhalení všech významných rizik pro svůj provoz a zavedl účinná opatření ke zmírnění těchto rizik;
  - c) zavedl mechanismy k řádnému řízení technických operací systému, včetně účinných nouzových opatření pro případ narušení systémů obchodování;
  - d) vytvořil transparentní a závazná pravidla a postupy zajišťující spravedlivé a řádné obchodování a stanovící objektivní kritéria pro efektivní provádění pokynů;
  - e) měl účinné mechanismy umožňující efektivní a včasné dokončení obchodů prováděných v rámci svých systémů;
  - f) měl v době povolování i poté nepřetržitě k dispozici dostatečné finanční zdroje umožňující řádné fungování trhu s ohledem na povahu a rozsah obchodů uzavíraných na trhu a rozsah a stupeň rizik, kterým je vystaven.
2. Členské státy nepovolí organizátorům trhu provádět pokyny zákazníků za použití vlastního kapitálu podniku ani se zapojovat do obchodování párováním pokynů na vlastní účet na žádném z regulovaných trhů, které provozují.

Článek 48

Odolnost systémů, přerušovací mechanismy a elektronické obchodování

1. Členské státy vyžadují, aby regulovaný trh zavedl účinné systémy, postupy a opatření, jimiž se zajistí, že jeho obchodní systémy jsou odolné, mají dostatečnou kapacitu na to, aby mohly zpracovat vysoké objemy pokynů a hlášení, mohou zajistit řádné obchodování za velmi napjatých tržních podmínek, jsou plně testovány, aby se zajistilo, že takové podmínky jsou splněny, a vztahují se na ně účinná opatření pro obchodní kontinuitu zajišťující kontinuitu jeho služeb v případě, že dojde k jakémukoli selhání jeho obchodních systémů.

2. Členské státy vyžadují, aby regulovaný trh:

- a) měl uzavřeny písemné dohody se všemi investičními podniky sledujícími určitou strategii tvorby trhu na regulovaném trhu;
- b) zavedl systémy zajišťující, aby se dostatečný počet investičních podniků účastnil těchto dohod, které po nich vyžadují, aby podávaly pevné kotace za konkurenceschopné ceny, a tak pravidelně a předvídatelně zajišťovaly likviditu trhu, je-li takový požadavek přiměřený povaze a rozsahu obchodování na daném regulovaném trhu.

3. V písemné dohodě uvedené v odstavci 2 se přinejmenším stanoví:

- a) povinnosti investičního podniku, pokud jde o poskytování likvidity, a případně další povinnosti vyplývající z účasti v režimu uvedeném v odst. 2 písm. b);
- b) vhodné pobídky ve formě slev nebo jiné podobě, jež regulovaný trh nabízí investičnímu podniku za to, že poskytuje trhu pravidelně a předvídatelně likviditu, a případně další práva vyplývající uvedenému investičnímu podniku z jeho zapojení do režimu uvedeného v odst. 2 písm. b).

Regulovaný trh kontroluje a zajišťuje dodržování požadavků takových závazných písemných dohod investičními podniky. Regulovaný trh informuje příslušný orgán o obsahu závazné písemné dohody a na požádání mu poskytne jakékoli další informace nezbytné k tomu, aby se mohl příslušný orgán přesvědčit o souladu regulovaného trhu s tímto odstavcem.

4. Členské státy vyžadují, aby regulovaný trh zavedl účinné systémy, postupy a opatření pro zamítnutí pokynů, které přesahují předem určené prahové hodnoty pro objem a cenu nebo jsou zjevně chybné.

5. Členské státy zajistí, aby byl regulovaný trh schopen dočasně zastavit nebo omezit obchodování, pokud na daném trhu či souvisejícím trhu dojde během krátkého období k výraznému pohybu cen finančního nástroje, a ve výjimečném případě aby byl schopen zrušení, změny či opravy jakéhokoliv obchodu. Členské státy vyžadují, aby regulovaný trh zajistil, že tyto parametry pro zastavení obchodování jsou vhodně nastaveny způsobem, který zohlední likviditu různých kategorií a podkategorií aktiv, povahu tržního modelu a typy účastníků a je dostatečný k tomu, aby nedošlo k výrazným narušením ukázněnosti obchodování.

Členské státy dále zajistí, aby regulované trhy důsledným a srovnatelným způsobem hlásily parametry pro zastavení obchodování a jakékoli podstatné změny těchto parametrů příslušnému orgánu, který je poté hlásí orgánu ESMA. Členské státy vyžadují, aby v případě, že regulovaný trh v kterémkoli členském státě významný z hlediska likvidity pro daný finanční nástroj zastaví obchodování, měl daný obchodní systém potřebné systémy a postupy k zajištění toho, aby vyrozuměl příslušné orgány, které se ujmou koordinace v rámci celého trhu a určí, zda je vhodné zastavit obchodování v jiných obchodních systémech, na nichž je daný finanční nástroj obchodován, dokud se na původním trhu obchodování neobnoví.

6. Členské státy vyžadují, aby regulovaný trh zavedl účinné systémy, postupy a opatření, včetně stanovení povinnosti pro členy či účastníky provádět náležité testování algoritmů a vytvoření podmínek, které takovéto testování umožní, s cílem zajistit, aby algoritmické obchodní systémy nemohly vytvořit obchodní podmínky narušující řádné fungování trhu nebo přispět k vytvoření takových podmínek, a vypořádat se s jakýmkoli obchodními podmínkami narušujícími řádné fungování trhu, které vycházejí z takovýchto algoritmických obchodních systémů, včetně systémů omezujících poměr mezi neprovedenými pokyny a obchody, které do systému může zanést člen či účastník, aby se zpomalil tok pokynů v případě, že existuje riziko, že kapacita systému byla vyčerpána, a aby se omezil a prosadil minimální krok kotace, který lze na trhu provést.

7. Členské státy vyžadují, aby regulovaný trh, který umožňuje přímý elektronický přístup, zavedl účinné systémy, postupy a opatření, jimiž se zajistí, že členové či účastníci mohou poskytovat takovou službu, pouze pokud se jedná o investiční podniky povolené podle této směrnice nebo úvěrové instituce povolené podle směrnice 2013/36/EU, že jsou

stanovena a uplatňována přiměřená kritéria vhodnosti osob, kterým lze takový přístup poskytnout, a že si člen nebo účastník v souvislosti s požadavky této směrnice zachová odpovědnost za pokyny a obchody provedené s využitím uvedené služby.

Členské státy rovněž vyžadují, aby regulovaný trh zavedl vhodné standardy kontrol rizik a prahových hodnot pro obchodování prostřednictvím takového přístupu a byl schopen rozlišit pokyny či obchody prováděné osobou pomocí přímého elektronického přístupu od jiných pokynů či obchodů prováděných členem či účastníkem a v případě potřeby tyto pokyny nebo obchody zastavit.

Tento regulovaný trh zavede opatření k pozastavení nebo ukončení poskytování přímého elektronického přístupu členem nebo účastníkem zákazníkovi, pokud není dodržen tento odstavec.

8. Členské státy vyžadují, aby regulovaný trh zajistil, že jeho pravidla pro služby společného umístění jsou transparentní, spravedlivá a nediskriminační.

9. Členské státy vyžadují, aby regulovaný trh zajistil, že jeho struktury poplatků včetně poplatků za provedení, vedlejších poplatků a případných slev jsou transparentní, spravedlivé a nediskriminační a nepodněcují k zadávání, změně nebo rušení pokynů či provádění obchodů způsobem, který přispívá ke vzniku obchodních podmínek narušujících řádné fungování trhu nebo ke zneužívání trhu. Členské státy zejména vyžadují, aby regulovaný trh ukládal povinnosti související s tvorbou trhu v jednotlivých akcích nebo vhodném koši akcí výměnou za případné poskytované slevy.

Členské státy umožní, aby regulovaný trh uzpůsobil své poplatky za zrušené pokyny v závislosti na době, po kterou byl pokyn zachován, a stanovil vyšší poplatků pro jednotlivé finanční nástroje, na něž se uplatňují.

Členské státy mohou umožnit, aby regulovaný trh ukládal za zadání pokynu, který je následně zrušen, vyšší poplatek než za zadání pokynu, který je proveden, a ukládal vyšší poplatek účastníkům zadávajícím vysoký poměr zrušených pokynů vůči provedeným pokynům a účastníkům používajícím způsob algoritmického obchodování s vysokou frekvencí, aby to odrazilo dodatečnou zátěž pro kapacitu systému.

10. Členské státy vyžadují, aby byl regulovaný trh schopen, na základě označování členy či účastníky, rozlišit pokyny vytvářené algoritmickým obchodováním, různé algoritmy používané pro vytváření pokynů a osoby, které tyto pokyny vydávají. Tyto informace musí být na požádání příslušným orgánům k dispozici.

11. Členské státy vyžadují, aby regulované trhy na žádost příslušného orgánu svého domovského členského státu zpřístupnily příslušnému orgánu údaje týkající se evidence pokynů nebo mu k této evidenci umožnil přístup, aby příslušný orgán mohl obchodování sledovat.

12. ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které dále upřesní:

- a) požadavky na zajištění toho, aby obchodní systémy regulovaných trhů byly odolné a měly dostatečnou kapacitu;
- b) poměr uvedený v odstavci 6 se zohledněním faktorů, jako je hodnota neprovedených pokynů ve vztahu k hodnotě provedených obchodů;
- c) kontroly přímého elektronického přístupu tak, aby bylo zajištěno, že kontroly vztahující se na sponzorovaný přístup jsou přinejmenším ekvivalentní kontrolám vztahujícím se na přímý přístup k trhu;
- d) požadavky na zajištění toho, aby služby společného umístění a struktury poplatků byly spravedlivé a nediskriminační a aby struktury poplatků nevytvářely pobídky k vytvoření obchodních podmínek narušujících řádné fungování trhu nebo ke zneužívání trhu;

- e) určování, kdy je regulovaný trh významný z hlediska likvidity pro daný finanční nástroj;
- f) požadavky na zajištění toho, aby byly režimy tvorby trhu spravedlivé a nediskriminační, a na stanovení minimálních povinností tvorby trhu, které musí regulované trhy při návrhu režimu tvorby trhu určit, a podmínek, za nichž požadavek zavedení režimu tvorby trhu není vhodný, při zohlednění povahy a rozsahu obchodování na daném regulovaném trhu, včetně toho, zda regulovaný trh povoluje či umožňuje využívání algoritmického obchodování ve svých systémech;
- g) požadavky na zajištění náležitého testování algoritmů s cílem zabránit tomu, aby systémy algoritmického obchodování včetně systémů algoritmického obchodování s vysokou frekvencí vytvářely obchodní podmínky narušující řádné fungování trhu nebo k vytvoření takových podmínek přispívaly.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

13. ESMA do 3. ledna 2016 stanoví obecné pokyny k vhodnému nastavení parametrů pro zastavení obchodování podle odstavce 5 zohledňující faktory uvedené ve zmíněném odstavci.

Článek 49

Kroky kotace

1. Členské státy vyžadují, aby regulované trhy přijaly režimy kroků kotace pro akcie, cenné papíry nahrazující jiné cenné papíry, fondy obchodované v obchodním systému, certifikáty a jiné podobné finanční nástroje, ale také pro jakékoli další finanční nástroje, pro které jsou v souladu s odstavcem 4 vypracovány regulační technické normy.
2. Režimy kroků kotace uvedené v odstavci 1 musí:
  - a) být nastaveny tak, aby odrážely profil likvidity daného finančního nástroje na různých trzích a průměrné rozpětí mezi nabídkou a poptávkou s ohledem na to, že je žádoucí umožnit přiměřeně stabilní ceny bez zbytečného omezení dalšího zužování rozpětí;
  - b) vhodným způsobem upravovat kroky kotace pro jednotlivé finanční nástroje.
3. ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem, jimiž určí minimální kroky kotace nebo režimy kroků kotace pro konkrétní akcie, cenné papíry nahrazující jiné cenné papíry, fondy obchodované v obchodním systému, certifikáty a jiné podobné finanční nástroje, pokud je to nutné pro zajištění řádného fungování trhů v souladu s faktory uvedenými v odstavci 2 a s cenou, rozpětím a hloubkou likvidity daných finančních nástrojů.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

4. ESMA může vypracovat návrhy regulačních technických norem, jimiž určí minimální kroky kotace nebo režimy kroků kotace pro konkrétní finanční nástroje, jež nejsou uvedeny v odstavci 3, pokud je to nutné pro zajištění řádného fungování trhů v souladu s faktory uvedenými v odstavci 2 a s cenou, rozpětím a hloubkou likvidity daných finančních nástrojů.

ESMA předloží veškeré takové návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. ledna 2016.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 50

Synchronizace obchodních hodin

1. Členské státy uloží povinnost, aby všechny obchodní systémy a jejich členové nebo účastníci synchronizovali obchodní hodiny, které používají k zaznamenávání data a času každé události, která musí být nahlášena.

2. ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které určí míru přesnosti, s jakou mají být tyto hodiny synchronizovány v souladu s mezinárodními normami.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 51

Přijímání finančních nástrojů k obchodování

1. Členské státy vyžadují, aby regulované trhy měly jasná a transparentní pravidla pro přijímání finančních nástrojů k obchodování.

Tato pravidla zajistí, aby veškeré finanční nástroje přijaté k obchodování na regulovaném trhu mohly být obchodovány spravedlivě, řádně a efektivně a aby byly v případě převoditelných cenných papírů volně obchodovatelné.

2. V případě derivátů pravidla uvedená v odstavci 1 zejména zajistí, aby vlastnosti derivátu umožňovaly řádné stanovení cen i efektivní vypořádání.

3. Kromě povinností stanovených v odstavcích 1 a 2 členské státy vyžadují, aby regulovaný trh vytvořil a udržoval účinné mechanismy k ověření toho, zda emitenti převoditelných cenných papírů přijatých k obchodování na regulovaném trhu plní své povinnosti podle právních předpisů Unie týkající se počátečního, průběžného nebo jednorázového účelového informování.

Členské státy zajistí, aby regulovaný trh zavedl mechanismy, které usnadní jeho členům nebo účastníkům získat přístup k informacím, které byly zveřejněny podle právních předpisů Unie.

4. Členské státy zajistí, aby regulované trhy vytvořily mechanismy nezbytné k pravidelnému prošetřování, zda finanční nástroje, které přijímají k obchodování, splňují požadavky pro přijetí k obchodování.

5. Převoditelný cenný papír, který byl přijat k obchodování na jednom regulovaném trhu, lze následně přijmout k obchodování na jiných regulovaných trzích, a to i bez souhlasu emitenta a v souladu s odpovídajícími ustanoveními směrnice 2003/71/ES. Tento jiný regulovaný trh uvědomí emitenta o tom, že jeho cenné papíry jsou na něm obchodovány. Emitent není povinen poskytovat informace požadované podle odstavce 3 přímo kterémukoli regulovanému trhu, který přijal jeho cenné papíry k obchodování bez jeho souhlasu.

6. ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které:

- a) stanoví vlastnosti různých druhů finančních nástrojů, které musí regulovaný trh brát v úvahu při posuzování toho, zda je finanční nástroj emitován v souladu s podmínkami stanovenými v odst. 1 druhém pododstavci, aby mohl být přijat k obchodování na různých segmentech trhu, které regulovaný trh provozuje;
- b) objasní opatření, která má regulovaný trh učinit, aby byla jeho povinnost ověřit, že emitent převoditelného cenného papíru plní své povinnosti podle právních předpisů Unie týkající se počátečního, průběžného nebo jednorázového účelového informování, považována za splněnou;
- c) objasní mechanismy, které má regulovaný trh vytvořit podle odstavce 3, aby svým členům nebo účastníkům usnadnil přístup k informacím, které byly zveřejněny za podmínek stanovených právními předpisy Unie.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 52

Pozastavení obchodování s finančními nástroji a stažení finančních nástrojů z obchodování na regulovaném trhu

1. Aniž je dotčeno právo příslušných orgánů podle čl. 69 odst. 2 požadovat pozastavení obchodování s finančním nástrojem nebo jeho stažení z obchodování, může organizátor trhu pozastavit obchodování s finančním nástrojem, který již nesplňuje pravidla regulovaného trhu, nebo jej stáhnout z obchodování, pokud není pravděpodobné, že by takové pozastavení či stažení závažně poškodilo zájmy investorů nebo řádné fungování trhu.

2. Členské státy vyžadují, aby organizátor trhu, který pozastaví obchodování s finančním nástrojem nebo jej stáhne z obchodování, také pozastavil obchodování s deriváty uvedenými v bodech 4 až 10 oddílu C přílohy I, které souvisejí s daným finančním nástrojem nebo jsou k němu vztaženy, anebo je stáhl z obchodování, pokud je to nezbytné k dosažení účelu pozastavení nebo stažení podkladového finančního nástroje. Organizátor trhu zveřejní své rozhodnutí o pozastavení nebo stažení finančního nástroje a jakéhokoli souvisejícího derivátu a sdělí příslušná rozhodnutí svému příslušnému orgánu.

Příslušný orgán, v jehož jurisdikci k pozastavení nebo stažení došlo, vyžaduje, aby jiné regulované trhy, mnohostranné obchodní systémy, organizované obchodní systémy a systematictí internalizátoři, již spadají do jeho jurisdikce a již obchodují s tímž finančním nástrojem nebo s deriváty uvedenými v bodech 4 až 10 oddílu C přílohy I této směrnice, které souvisejí s daným finančním nástrojem nebo jsou k němu vztaženy, obchodování s daným finančním nástrojem či deriváty rovněž pozastavili nebo je z obchodování rovněž stáhli, pokud důvodem k pozastavení nebo stažení je podezření ze zneužití trhu, nabídka převzetí nebo nezpřístupnění vnitřní informace o emitentovi nebo finančním nástroji v rozporu s články 7 a 17 nařízení (EU) č. 596/2014, s výjimkou případů, kdy by toto pozastavení nebo stažení mohlo závažně poškodit zájmy investorů nebo řádné fungování trhu.

Každý vyrozuměný příslušný orgán sdělí své rozhodnutí orgánu ESMA a ostatním příslušným orgánům, včetně případného vysvětlení, pokud se rozhodl obchodování s daným finančním nástrojem či s deriváty uvedenými v bodech 4 až 10 oddílu C přílohy I této směrnice, které souvisejí s daným finančním nástrojem nebo jsou k němu vztaženy, nepozastavit nebo je z obchodování nestáhnout.

Příslušný orgán toto rozhodnutí okamžitě zveřejní a sdělí ho orgánu ESMA a příslušným orgánům ostatních členských států.

Vyrozuměné příslušné orgány ostatních členských států vyžadují, aby regulované trhy, jiné mnohostranné obchodní systémy, jiné organizované obchodní systémy a systematictí internalizátoři, již spadají do jejich jurisdikce a již obchodují s tímž finančním nástrojem nebo s deriváty uvedenými v bodech 4 až 10 oddílu C přílohy I této směrnice, které souvisejí s daným finančním nástrojem nebo jsou k němu vztaženy, obchodování s daným finančním nástrojem či deriváty rovněž pozastavili nebo je z obchodování rovněž stáhli, pokud důvodem k pozastavení nebo stažení je podezření ze zneužití trhu, nabídka převzetí nebo nezpřístupnění vnitřní informace o emitentovi nebo finančním nástroji v rozporu s články 7 a 17 nařízení (EU) č. 596/2014, s výjimkou případů, kdy by toto pozastavení nebo stažení mohlo závažně poškodit zájmy investorů nebo řádné fungování trhu.

Tento odstavec se použije i v případě, kdy je pozastavení obchodování s daným finančním nástrojem či s deriváty uvedenými v bodech 4 až 10 oddílu C přílohy I, které se týkají daného finančního nástroje nebo jsou k němu vztaženy, zrušeno.

Postup oznamování podle tohoto odstavce se použije i v případě, kdy rozhodnutí pozastavit obchodování s daným finančním nástrojem či s deriváty uvedenými v bodech 4 až 10 oddílu C přílohy I, které souvisejí s daným finančním nástrojem nebo jsou k němu vztaženy, nebo stáhnout je z obchodování přijme příslušný orgán podle čl. 69 odst. 2 prvního pododstavce písm. m) a n).

S cílem zajistit, aby byla povinnost pozastavit obchodování s uvedenými deriváty nebo je stáhnout z obchodování uplatňována přiměřeně, vypracuje ESMA návrh regulačních technických norem dále upřesňujících případy, v nichž je souvislost mezi derivátem, který se týká finančního nástroje, s nímž bylo obchodování pozastaveno nebo jenž byl stažen z obchodování, anebo je k němu vztažen, a původním finančním nástrojem taková, že by s derivátem mělo být rovněž pozastaveno obchodování nebo by měl být z obchodování stažen, aby bylo dosaženo účelu pozastavení nebo stažení podkladového finančního nástroje.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

3. ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem k určení formátu a časového rozvrhu oznámení a zveřejnění uvedených v odstavci 2.

ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 3. ledna 2016.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, kterými stanoví seznam okolností, které představují závažné poškození zájmů investorů a řádného fungování trhu podle odstavců 1 a 2.

Článek 53

Přístup na regulovaný trh

1. Členské státy vyžadují, aby regulovaný trh stanovil, zavedl a dodržoval transparentní a nediskriminační pravidla založená na objektivních kritériích upravující přístup na regulovaný trh nebo členství v něm.

2. Pravidla uvedená v odstavci 1 stanoví veškeré povinnosti členů nebo účastníků vyplývající:

- a) z vytvoření a správy regulovaného trhu;
- b) z pravidel pro obchody na trhu;
- c) z profesních norem vztahujících se na zaměstnance investičních podniků nebo úvěrových institucí působících na trhu;
- d) z podmínek stanovených podle odstavce 3 pro členy nebo účastníky jiné než investiční podniky a úvěrové instituce;
- e) z pravidel a postupů pro clearing a vypořádání obchodů uzavřených na regulovaném trhu.

3. Regulované trhy mohou přijmout za členy nebo účastníky investiční podniky, úvěrové instituce povolené podle směrnice 2013/36/EU a jiné osoby, které:

- a) mají dostatečně dobrou pověst;
- b) mají dostatečné schopnosti, způsobilost a zkušenosti k obchodování;
- c) mají případně vhodnou organizační strukturu;
- d) mají dostatečné zdroje pro úlohu, kterou mají plnit, s přihlédnutím k různým finančním mechanismům, které může regulovaný trh vytvořit, aby zaručil vhodné vypořádání obchodů.

4. Členské státy zajistí, aby u obchodů uzavřených na regulovaném trhu nebyli členové a účastníci povinni vzájemně uplatňovat povinnosti stanovené v článcích 24, 25, 27 a 28. Členové nebo účastníci regulovaného trhu však povinnosti stanovené v článcích 24, 25, 27 a 28 uplatňují vůči svým zákazníkům, pokud na jejich účet provádějí na regulovaném trhu jejich pokyny.

5. Členské státy zajistí, aby pravidla pro přístup na regulovaný trh, členství v něm nebo účast na něm stanovila přímou nebo dálkovou účast investičních podniků a úvěrových institucí.

6. Členské státy bez dalších právních nebo správních požadavků umožní regulovaným trhům z jiných členských států vytvořit na jejich území vhodné systémy usnadňující přístup na tyto trhy nebo obchodování na nich dálkovým členům nebo účastníkům usazeným na jejich území.

Regulovaný trh sdělí příslušnému orgánu svého domovského členského státu, ve kterém členském státě hodlá takové systémy vytvořit. Příslušný orgán domovského členského státu tuto informaci sdělí do jednoho měsíce členskému státu, ve kterém daný regulovaný trh hodlá takové systémy vytvořit. ESMA může požádat o přístup k těmto informacím v souladu s postupem a podmínkami stanovenými v článku 35 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Příslušný orgán domovského členského státu regulovaného trhu sdělí na žádost příslušného orgánu hostitelského členského státu a bez zbytečného odkladu totožnost členů nebo účastníků regulovaného trhu usazených v tomto členském státě.

7. Členské státy vyžadují, aby organizátor trhu pravidelně předával příslušnému orgánu regulovaného trhu seznam členů nebo účastníků regulovaného trhu.

Článek 54

Sledování, zda jsou dodržována pravidla regulovaného trhu a další právní povinnosti

1. Členské státy vyžadují, aby regulované trhy stanovily a udržovaly účinná opatření a postupy, včetně nezbytných zdrojů, pro pravidelné sledování toho, zda jejich členové či účastníci dodržují pravidla regulovaného trhu. Regulované trhy sledují odeslané pokyny, včetně zrušení, a obchody prováděné svými členy či účastníky v rámci svých systémů, aby odhalily porušování těchto pravidel, jakékoli obchodní podmínky narušující řádné fungování trhu nebo jakékoli chování, které by mohlo svědčit o jednání zakázaném nařízením (EU) č. 596/2014 nebo narušení systémů obchodování v souvislosti s finančním nástrojem.

2. Členské státy vyžadují, aby organizátoři regulovaných trhů neprodleně oznámili svým příslušným orgánům významná porušení svých pravidel nebo jakékoli obchodní podmínky narušující řádné fungování trhu nebo jakékoli chování, které by mohlo svědčit o jednání zakázaném nařízením (EU) č. 596/2014 nebo narušení systémů obchodování v souvislosti s finančním nástrojem.

Příslušné orgány regulovaných trhů sdělí orgánu ESMA a příslušným orgánům ostatních členských států informace uvedené v prvním pododstavci.

Než příslušný orgán oznámí příslušným orgánům ostatních členských států a orgánu ESMA chování, které by mohlo svědčit o jednání zakázaném nařízením (EU) č. 596/2014, přesvědčí se, že k tomuto jednání dochází nebo došlo.

3. Členské státy vyžadují, aby organizátor trhu bez zbytečného odkladu podával související informace orgánu pověřenému vyšetřováním a stíháním zneužití trhu na regulovaném trhu a poskytoval tomuto orgánu veškerou pomoc při vyšetřování a stíhání zneužití trhu, ke kterému došlo na regulovaném trhu nebo prostřednictvím jeho systémů.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, kterými určí okolnosti, za nichž vzniká povinnost poskytnout informace uvedené v odstavci 2 tohoto článku.

Článek 55

Ustanovení o ústřední protistraně a o clearingů a vypořádání

1. Aniž jsou dotčeny hlavy III, IV nebo V nařízení (EU) č. 648/2012, nebrání členské státy regulovaným trhům v uzavírání vhodných dohod s ústřední protistranou nebo clearingovým střediskem a systémem vypořádání jiného členského státu za účelem clearingů nebo vypořádání některých nebo všech obchodů uzavřených účastníky trhů v jejich systémech.

2. Aniž jsou dotčeny hlavy III, IV nebo V nařízení (EU) č. 648/2012, nesmí příslušný orgán regulovaného trhu bránit využívání ústřední protistrany, clearingových středisek nebo systémů vypořádání v jiném členském státě, pokud to není prokazatelně nezbytné pro udržení řádného fungování daného regulovaného trhu a s ohledem na podmínky pro systémy vypořádání stanovené v čl. 37 odst. 2 této směrnice.

Aby nedocházelo ke zbytečnému zdvojení kontroly, přihlíží příslušný orgán i k dohledu nad clearingovými systémy a systémy vypořádání, který již vykonávají centrální banky jako orgány dohledu nad systémy vypořádání nebo jiné orgány dohledu nad těmito systémy.

Článek 56

Seznam regulovaných trhů

Každý členský stát vypracuje seznam regulovaných trhů, pro které je domovským členským státem, a předá tento seznam ostatním členským státům a orgánu ESMA. Podobné sdělení se uskuteční při každé změně uvedeného seznamu. ESMA seznam všech regulovaných trhů zveřejňuje na svých internetových stránkách a aktualizuje jej. Tento seznam obsahuje jedinečný kód stanovený orgánem ESMA v souladu s čl. 65 odst. 6 identifikující regulované trhy pro použití ve zprávách v souladu s čl. 65 odst. 1 prvním pododstavcem písm. g) a odst. 2 prvním pododstavcem písm. g) této směrnice a s články 6, 10 a 26 nařízení (EU) č. 600/2014.

HLAVA IV

LIMITY POZIC A KONTROLY PRO ŘÍZENÍ POZIC U KOMODITNÍCH DERIVÁTŮ A PODÁVÁNÍ ZPRÁV

Článek 57

Limity pozic a kontroly pro řízení pozic u komoditních derivátů

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány podle metodiky výpočtu stanovené orgánem ESMA stanovily a uplatňovaly limity velikosti čisté pozice, kterou může osoba kdykoli držet v komoditních derivátech obchodovaných v obchodních systémech a v ekonomicky rovnocenných OTC smlouvách. Tyto limity jsou stanoveny na základě všech pozic držených osobou a pozic, které jsou jménem této osoby drženy na úrovni celé skupiny, s cílem:

- a) zabránit zneužívání trhu;
- b) podpořit řádné stanovení cen a podmínky vypořádání, včetně předcházení budování pozic narušujících trh, a zejména zajistit sbližování mezi cenami derivátů v měsíci plnění a okamžitými cenami podkladové komodity, aniž je dotčeno určování cen podkladové komodity na trhu.

Limity pozic se nepoužijí na pozice držené nefinančním subjektem nebo jeho jménem, které jsou objektivně měřitelné jako snižující rizika přímo související s obchodní činností tohoto nefinančního subjektu.

2. Limity pozic jasně určí množstevní prahové hodnoty maximální velikosti pozice v komoditním derivátu, jež mohou osoby držet.

3. ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem ke stanovení metodiky výpočtu, kterou příslušné orgány mají používat pro stanovení spotových měsíčních limitů pozic a jiných měsíčních limitů pozic pro komoditní deriváty vypořádávané fyzicky a v hotovosti, které jsou založeny na charakteristice daného derivátu. Tato metodika výpočtu zohlední alespoň tyto faktory:

- a) splatnost komoditních derivátů;
- b) reálnou nabídku podkladové komodity;
- c) celkovou čistou otevřenou pozici v uvedené smlouvě a celkovou čistou otevřenou pozici v dalších finančních nástrojích se stejnou podkladovou komoditou;
- d) volatilitu na příslušných trzích, včetně nahraditelných derivátů a trhů s podkladovou komoditou;
- e) počet a velikost účastníků trhu;

f) vlastnosti základního komoditního trhu, včetně modelů výroby, spotřeby a převozu na trh;

g) vypracování nových smluv.

ESMA zohlední zkušenosti s limity pozic investičních podniků nebo organizátorů trhu provozujících obchodní systém a jinými jurisdikcemi.

ESMA předloží návrhy regulačních technických norem uvedené v prvním pododstavci Komisi do 3. července 2015.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

4. Příslušný orgán stanoví limity pro každou smlouvu týkající se komoditního derivátu obchodovaného v obchodním systému na základě metodiky výpočtu určené orgánem ESMA podle odstavce 3. Tento limit pozice bude zahrnovat ekonomicky rovnocenné OTC smlouvy.

Příslušný orgán přezkoumá limity pozic, dojde-li k významné změně v reálné nabídce nebo v čistých otevřených pozicích nebo k jakékoli jiné významné změně na trhu, na základě vlastního zjištění reálné nabídky a otevřených pozic, a stanoví nové limity pozic v souladu s metodikou výpočtu vypracovanou orgánem ESMA.

5. Příslušné orgány oznámí orgánu ESMA přesné limity pozic, které hodlají stanovit v souladu s metodikou výpočtu stanovenou orgánem ESMA podle odstavce 3. Do dvou měsíců od obdržení oznámení vydá ESMA dotyčným příslušným orgánům stanovisko, ve kterém posoudí slučitelnost limitů pozic s cíli odstavce 1 a s metodikou výpočtu stanovenou orgánem ESMA podle odstavce 3. ESMA zveřejní toto stanovisko na svých internetových stránkách. Dotyčný příslušný orgán upraví limity pozic v souladu se stanoviskem orgánu ESMA nebo poskytne orgánu ESMA odůvodnění, proč tuto změnu nepovažuje za nezbytnou. Pokud příslušný orgán zavede limity, které jsou v rozporu se stanoviskem orgánu ESMA, neprodleně na svých internetových stránkách zveřejní oznámení, ve kterém plně zdůvodní, proč tak učinil.

Pokud ESMA shledá, že limit pozice neodpovídá metodice výpočtu podle odstavce 3, přijme opatření v souladu se svými pravomocemi podle článku 17 nařízení (EU) č. 1095/2010.

6. Pokud je týž komoditní derivát obchodován ve významném množství v obchodních systémech ve více než jedné jurisdikci, příslušný orgán obchodního systému, v němž je obchodováno největší množství (dále jen „ústřední příslušný orgán“), stanoví jednotný limit pozice, který se použije na veškeré obchodování dané smlouvy. Ústřední příslušný orgán tento jednotný limit pozice, který má být použit, a jakékoli revize tohoto jednotného limitu pozice konzultuje s příslušnými orgány dalších obchodních systémů, v nichž je tento derivát obchodován ve významném množství. V případě, že příslušné orgány nesouhlasí, uvedou v písemné podobě plné a podrobné odůvodnění toho, proč se domnívají, že nejsou splněny požadavky stanovené odstavcem 1. ESMA urovná jakýkoli spor mezi příslušnými orgány v souladu se svými pravomocemi podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Příslušné orgány obchodních systémů, v nichž je obchodován tentýž komoditní derivát, a příslušné orgány držitelů pozice v tomto komoditním derivátu vzájemně spolupracují, mimo jiné prostřednictvím vzájemné výměny příslušných údajů, aby umožnily sledování a vymáhání dodržování tohoto jednotného limitu.

7. ESMA alespoň jednou za rok sleduje, jakým způsobem příslušné orgány provedly limity pozic stanovené v souladu s metodikou výpočtu určenou orgánem ESMA podle odstavce 3. ESMA zároveň zajistí, aby byl jednotný limit pozice účinně uplatňován na tutéž smlouvu bez ohledu na to, kde je obchodována, v souladu s odstavcem 6.

8. Členské státy zajistí, aby investiční podnik nebo organizátor trhu provozující obchodní systém, v němž se obchodují komoditní deriváty, uplatňoval kontroly pro řízení pozic. Tyto kontroly zahrnují alespoň pravomoci obchodního systému:

- a) sledovat čisté otevřené pozic osob;
- b) mít přístup k informacím, včetně veškeré příslušné dokumentace, poskytnutým osobami a týkajícím se velikosti a účelu uzavřené expozice nebo pozice, k informacím o skutečných vlastnících, jakýchkoli dohodách o jednání ve shodě a jakýchkoli souvisejících aktivech nebo pasivech na základním trhu;
- c) požadovat, aby určitá osoba ukončila pozici nebo omezila její velikost, a to dočasně nebo trvale, jak si to bude konkrétní případ vyžadovat, a jednostranně přijímat vhodná opatření k zajištění tohoto ukončení nebo omezení pozice, pokud daná osoba požadavku nevyhoví, a
- d) je-li to nezbytné, požadovat, aby osoba dočasně vrátila na trh likviditu za dohodnutou cenu a v dohodnutém objemu s výslovným záměrem zmírnit vlivy velké nebo dominantní pozice.

9. Limity pozic a kontroly pro řízení pozic musí být transparentní a nediskriminační, uvádět, jak se u osob uplatňují, a zohledňovat povahu a složení účastníků trhu a způsob, jakým využívají smlouvy předložené k obchodování.

10. Investiční podnik nebo organizátor trhu provozující obchodní systém informuje příslušný orgán o podrobnostech kontrol pro řízení pozic.

Příslušný orgán sdělí tyto informace a podrobnosti o limitech pozic, které stanovil, orgánu ESMA, který na svých internetových stránkách zveřejní a udržuje databázi s přehledy limitů pozic a kontrol pro řízení pozic.

11. Limity pozic podle odstavce 1 ukládají příslušné orgány v souladu s čl. 69 odst. 2 prvním pododstavcem písm. p).

12. ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které stanoví:

- a) kritéria a způsoby určení toho, zda může být pozice považována za pozici, která snižuje rizika přímo související s obchodními činnostmi;
- b) způsoby určení toho, kdy mají být pozice osoby sloučeny do skupiny;
- c) kritéria určení toho, zda je OTC smlouva ekonomicky rovnocenná smlouvě obchodované v obchodním systému, jak uvádí odstavce 1, aby se usnadnilo podávání zpráv o pozicích získaných v rovnocenných OTC smlouvách relevantnímu příslušnému orgánu, jak určuje čl. 58 odst. 2;

- d) vymezení toho, co se rozumí tímž komoditním derivátem a významným množstvím podle odstavce 6 tohoto článku;
- e) metodiku slučování a vzájemného započítávání pozic v OTC derivátech a komoditních derivátech obchodovaných v obchodním systému ke stanovení čisté pozice pro účely posouzení souladu s limity. Tyto metodiky stanoví kritéria určení toho, které pozice mohou být vzájemně započteny, a nesmějí usnadňovat hromadění pozic, které není v souladu s cíli stanovenými v odstavci 1 tohoto článku;
- f) postup, který stanoví, jakým způsobem mohou osoby žádat o výjimku podle odst. 1 druhého pododstavce tohoto článku a jak relevantní příslušné orgány takové žádosti schvalují;
- g) způsob výpočtu k určení obchodního systému, v němž je obchodováno největší množství komoditního derivátu, a k určení významného množství podle odstavce 6 tohoto článku.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

13. Příslušné orgány neukládají limity pozic, které jsou restriktivnější než limity pozic přijaté podle odstavce 1, až na výjimečné případy, kdy jsou objektivně opodstatněné a přiměřené s ohledem na likviditu konkrétního trhu a řádné fungování tohoto trhu. Příslušné orgány na svých internetových stránkách zveřejní podrobnosti o restriktivnějších limitech pozic, které se rozhodnou uložit, a tyto limity platí po počáteční dobu nejvýše šest měsíců ode dne zveřejnění na internetových stránkách. Platnost restriktivnějších limitů pozic lze prodlužovat o další období, z nichž každé činí vždy nejvýše šest měsíců, jestliže důvody daného omezení nadále platí. Pokud tyto limity po uvedeném šestiměsíčním období prodlouženy nejsou, pozbývají automaticky platnosti.

Rozhodnou-li se příslušné orgány uložit restriktivnější limity pozic, oznámí to orgánu ESMA. V tomto oznámení restriktivnější limity pozic zdůvodní. ESMA vydá do 24 hodin stanovisko, zda dané restriktivnější limity pozic považuje za nutné k řešení výjimečného případu. Toto stanovisko zveřejní na svých internetových stránkách.

Pokud příslušný orgán uloží limity, které jsou v rozporu se stanoviskem orgánu ESMA, neprodleně na svých internetových stránkách zveřejní oznámení, ve kterém plně zdůvodní, proč tak učinil.

14. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány mohly uplatňovat své pravomoci ukládat sankce podle této směrnice za porušení limitů pozic stanovených podle tohoto článku na:

- a) pozice, které drží osoby nacházející se nebo působící na jejich území nebo v zahraničí a které přesahují limit, jež příslušný orgán stanovil pro komoditní deriváty ve vztahu ke smlouvám v obchodních systémech nacházejících se nebo působících na jejich území nebo k ekonomicky rovnocenným OTC smlouvám;
- b) pozice, které drží osoby nacházející se nebo působící na jejich území a které přesahují limity, jež pro komoditní deriváty stanovily příslušné orgány v jiných členských státech.

Článek 58

Podávání zpráv o pozicích podle kategorií držitelů pozic

1. Členské státy zajistí, aby investiční podnik nebo organizátor trhu provozující obchodní systém, v němž se obchodují komoditní deriváty nebo povolenky na emise či jejich deriváty:

- a) zveřejňoval týdenní zprávu se souhrnnými pozicemi, jež v jednotlivých komoditních derivátech nebo v povolenkách na emise či jejich derivátech obchodovaných v jejich obchodních systémech drží jednotlivé kategorie osob, s uvedením počtu dlouhých a krátkých pozic podle těchto kategorií, jejich změn od předchozí zprávy, procentního podílu celkových čistých otevřených pozic podle kategorií a počtu osob držících pozice v jednotlivých kategoriích, v souladu s odstavcem 4, a předával tuto zprávu příslušnému orgánu a orgánu ESMA; ESMA následně centrálně zveřejní informace obsažené v těchto zprávách;
- b) alespoň jednou denně poskytl příslušnému orgánu úplný rozpis pozic držených všemi osobami, včetně členů nebo účastníků a jejich zákazníků, v daném obchodním systému.

Povinnost stanovená v prvním pododstavci písm. a) platí pouze v případě, že počet osob i jejich otevřených pozic překročí minimální prahové hodnoty.

2. Členské státy zajistí, aby investiční podniky obchodující s komoditními deriváty nebo povolenkami na emise či jejich deriváty mimo obchodní systém poskytl příslušnému orgánu obchodního systému, kde jsou komoditní deriváty nebo povolenky na emise či jejich deriváty obchodovány, nebo ústřednímu příslušnému orgánu, jsou-li komoditní deriváty nebo povolenky na emise či jejich deriváty obchodovány ve významném množství v obchodních systémech ve více než jedné jurisdikci, alespoň jednou denně úplný rozpis svých pozic získaných v komoditních derivátech nebo v povolenkách na emise či jejich derivátech obchodovaných v obchodním systému a ekonomicky rovnocenných OTC smlouvách, jakož i pozic svých zákazníků a zákazníků jejich zákazníků až po konečného zákazníka, v souladu s článkem 26 nařízení (EU) č. 600/2014, a pokud se použije, s článkem 8 nařízení (EU) č. 1227/2011.

3. S cílem umožnit sledování toho, jak je dodržován čl. 57 odst. 1, vyžadují členské státy od členů nebo účastníků regulovaných trhů a mnohostranných obchodních systémů nebo od zákazníků organizovaných obchodních systémů, aby investičnímu podniku nebo organizátorovi trhu provozujícímu tento obchodní systém alespoň jednou denně podávali zprávu s podrobnými údaji o svých pozicích držených prostřednictvím smluv obchodovaných v tomto obchodním systému, jakož i pozicích svých zákazníků a zákazníků jejich zákazníků až po konečného zákazníka.

4. Investiční podnik nebo organizátor trhu provozující daný obchodní systém klasifikuje osoby držící pozice v komoditním derivátu nebo v povolenke na emise nebo jejím derivátu podle povahy jejich hlavní podnikatelské činnosti, s přihlédnutím k jakémukoliv platnému povolení, jako:

- a) investiční podnik nebo úvěrovou instituci;
- b) investiční fond, a to buď jako subjekt kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ve smyslu směrnice 2009/65/ES, nebo jako správce alternativních investičních fondů ve smyslu směrnice 2011/61/EU;
- c) jinou finanční instituci, včetně pojišťoven a zajišťoven ve smyslu směrnice 2009/138/ES a institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění ve smyslu směrnice 2003/41/ES;
- d) obchodní podnik;

- e) provozovatele s povinností dodržovat požadavky směrnice 2003/87/ES, v případě povolenek na emise či jejich derivátů.

Ve zprávách uvedených v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) se uvede počet dlouhých a krátkých pozic podle kategorie osob, jakékoli jejich změny od předložení předchozí zprávy, procentní podíl celkových otevřených úrokových pozic podle kategorií a počet osob v jednotlivých kategoriích.

Zprávy uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) a rozpisy uvedené v odstavci 2 rozlišují mezi:

- a) pozicemi určenými jako pozice, které objektivně měřitelným způsobem snižují rizika přímo spojená s obchodními činnostmi, a

- b) jinými pozicemi.

5. ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem ke stanovení formátu zpráv uvedených v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) a rozpisů uvedených v odstavci 2.

ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 3. ledna 2016.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

V případě povolenek na emise či jejich derivátů není podáváním zpráv dotčena povinnost splňovat požadavky směrnice 2003/87/ES.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, kterými stanoví prahové hodnoty uvedené v odst. 1 druhém pododstavci tohoto článku s přihlédnutím k celkovému počtu otevřených pozic a jejich velikosti a k celkovému počtu osob držících pozici.

7. ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem upřesňujících opatření ke stanovení požadavku, aby všechny zprávy uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a) byly zasílány ve stanoveném týdenním termínu orgánu ESMA, který je centrálně zveřejní.

ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 3. ledna 2016.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

HLAVA V

SLUŽBY HLÁŠENÍ ÚDAJŮ

Oddíl 1

Postupy pro udělování povolení poskytovatelům služeb hlášení údajů

Článek 59

Požadavek na udělení povolení

1. Členské státy vyžadují, aby poskytování služeb hlášení údajů popsané v oddíle D přílohy I jako obvyklá činnost nebo podnikání podléhalo předchozímu povolení v souladu s tímto oddílem. Toto povolení uděluje příslušný orgán domovského členského státu určený v souladu s článkem 67.

2. Odchylně od odstavce 1 povolí členské státy investičnímu podniku nebo organizátorovi trhu provozujícímu obchodní systém provozovat služby hlášení údajů schváleného systému pro uveřejňování informací, poskytovatele konsolidovaných obchodních informací a schváleného mechanismu pro hlášení obchodů, pokud bylo dříve ověřeno, že dodržuje tuto kapitolu. Tato služba se zahrne do jeho povolení.

3. Členské státy vedou rejstřík všech poskytovatelů služeb hlášení údajů. Rejstřík je veřejně přístupný a obsahuje informace o službách, pro něž má poskytovatel služeb hlášení údajů povolení. Pravidelně se aktualizuje. Každé povolení se oznámí orgánu ESMA.

ESMA vytvoří seznam všech poskytovatelů služeb hlášení údajů v Unii. Tento seznam obsahuje informace o službách, pro něž má poskytovatel služeb hlášení údajů povolení, a je pravidelně aktualizován. ESMA tento seznam zveřejní na svých internetových stránkách a aktualizuje jej.

Pokud příslušný orgán povolení odejme v souladu s článkem 62, zveřejní se informace o tomto odnětí v seznamu na dobu pěti let.

4. Členské státy vyžadují, aby poskytovatelé služeb hlášení údajů poskytovali své služby pod dohledem příslušného orgánu. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány pravidelně prověřovaly, zda poskytovatelé služeb hlášení údajů dodržují tuto hlavu. Rovněž zajistí, aby příslušné orgány sledovaly, zda poskytovatelé služeb hlášení údajů plní nepřetržitě podmínky prvního povolení stanovené v této hlavě.

Článek 60

Rozsah povolení

1. Domovský členský stát zajistí, aby v povolení byla uvedena služba hlášení údajů, kterou je poskytovatel služeb hlášení údajů oprávněn poskytovat. Poskytovatel služeb hlášení údajů, který chce svou podnikatelskou činnost rozšířit o další služby hlášení údajů, podá žádost o rozšíření svého povolení.

2. Povolení je platné v celé Unii a poskytovateli služeb hlášení údajů umožňuje poskytovat služby, pro které je získal, v celé Unii.

Článek 61

Postupy pro udělování povolení a zamítnutí žádostí o povolení

1. Příslušný orgán povolení neudělí, dokud nebude plně přesvědčen, že žadatel splňuje veškeré požadavky stanovené předpisy přijatými na základě této směrnice.

2. Poskytovatel služeb hlášení údajů poskytne veškeré informace, včetně plánu obchodních činností, který uvádí mimo jiné typy předpokládaných služeb a organizační strukturu, nezbytné k tomu, aby se mohl příslušný orgán přesvědčit, že poskytovatel služeb hlášení údajů přijal k okamžiku udělení prvního povolení veškerá opatření nutná ke splnění povinností podle této hlavy.

3. Žadatel je do šesti měsíců ode dne podání úplné žádosti informován, zda mu povolení bylo či nebylo uděleno.

4. ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které stanoví:

a) informace, které mají být poskytnuty příslušným orgánům podle odstavce 2, včetně plánu obchodních činností;

b) informace zahrnuté do oznámení podle čl. 63 odst. 3.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

5. ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro oznamování či poskytování informací stanovených v odstavci 2 tohoto článku a v čl. 63 odst. 4.

ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 3. ledna 2016.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 62

Odnětí povolení

Příslušný orgán může povolení udělené poskytovateli služeb hlášení údajů odejmout v případě, že poskytovatel:

- a) povolení nevyužije do dvanácti měsíců, výslovně se jej vzdá nebo během předchozích šesti měsíců neposkytne žádné služby hlášení údajů, pokud dotýčný členský stát nestanoví, že v takových případech povolení zaniká;
- b) získal povolení na základě nepravdivého prohlášení nebo jinými nedovolenými prostředky;
- c) již nesplňuje podmínky, za kterých bylo povolení uděleno;
- d) vážně a soustavně porušuje tuto směrnici nebo nařízení (EU) č. 600/2014.

Článek 63

Požadavky na vedoucí orgán poskytovatele služeb hlášení údajů

1. Členské státy vyžadují, aby všichni členové vedoucího orgánu poskytovatele služeb hlášení údajů měli po celou dobu dostatečně dobrou pověst a dostatečné znalosti, dovednosti a zkušenosti a aby výkonu svých povinností věnovali dostatek času.

Vedoucí orgán musí mít náležitou úroveň kolektivních znalostí, dovedností a zkušeností, aby rozuměl činností poskytovatele služeb hlášení údajů. Každý člen vedoucího orgánu jedná čestně, bezúhonně a používá vlastní názory při účinném posuzování a případném vznášení konstruktivních připomínek k rozhodnutím vrcholného vedení a při účinném dozorování a sledování rozhodování vedení.

Pokud organizátor trhu žádá o povolení k provozování schváleného systému pro uveřejňování informací, poskytovatele konsolidovaných obchodních informací nebo schváleného mechanismu pro hlášení obchodů, má se za to, že členové vedoucího orgánu schváleného systému pro uveřejňování informací, poskytovatele konsolidovaných obchodních informací nebo schváleného mechanismu pro hlášení obchodů, kteří jsou zároveň členy vedoucího orgánu regulovaného trhu, požadavek stanovený v prvním pododstavci splňují.

2. ESMA vypracuje do 3. ledna 2016 obecné pokyny k posouzení vhodnosti členů vedoucího orgánu popsaného v odstavci 1 s přihlédnutím k různým úlohám a funkcím, které plní a vykonávají, a k potřebě vyhnout se střetu zájmů mezi členy vedoucího orgánu a uživateli schváleného systému pro uveřejňování informací, poskytovatele konsolidovaných obchodních informací nebo schváleného mechanismu pro hlášení obchodů.

3. Členské státy vyžadují, aby poskytovatel služeb hlášení údajů oznámil příslušnému orgánu všechny členy svého vedoucího orgánu a veškeré změny v jeho členské struktuře spolu se všemi informacemi nezbytnými k posouzení toho, zda daný subjekt splňuje odstavec 1.

4. Členské státy zajistí, aby vedoucí orgán poskytovatele služeb hlášení údajů stanovil zavedení systémů správy a řízení zajišťujících účinné a obezřetné vedení organizace, včetně oddělení neslučitelných funkcí v dané organizaci a předcházení střetu zájmů, a dohlížel nad nimi, a to způsobem, který podporuje integritu trhu a zájmy jeho zákazníků.

5. Příslušný orgán odmítne udělit povolení, pokud není přesvědčen o tom, že osoba nebo osoby, které budou skutečně řídit činnost poskytovatele služeb hlášení údajů, mají dostatečně dobrou pověst, nebo pokud existují objektivní a prokazatelné důvody k domněnce, že navrhované změny vedení poskytovatele ohrožují jeho řádné a obezřetné vedení a patřičné posouzení zájmu jeho zákazníků a integrity trhu.

Oddíl 2

Podmínky pro schválené systémy pro uveřejňování informací

Článek 64

Organizační požadavky

1. Domovský členský stát vyžaduje od schváleného systému pro uveřejňování informací, aby měl zavedeny odpovídající politiky a opatření k uveřejnění informací požadovaných podle článků 20 a 21 nařízení (EU) č. 600/2014 v okamžiku, který je vzhledem k technickým možnostem co nejbližší reálnému času, a za přiměřených obchodních podmínek. Tyto informace musí být dostupné bezplatně po uplynutí patnácti minut od okamžiku, kdy je schválený systém pro uveřejňování informací uveřejní. Domovský členský stát vyžaduje, aby schválený systém pro uveřejňování informací dokázal tyto informace účinně a jednotně šířit způsobem, který k nim zajistí rychlý přístup, bez diskriminace a ve formátu, jenž je umožní konsolidovat s podobnými údaji z jiných zdrojů.

2. Informace uveřejňované schváleným systémem pro uveřejňování informací podle odstavce 1 zahrnují alespoň tyto údaje:

- a) identifikaci finančního nástroje;
- b) cenu, za niž byl obchod uzavřen;
- c) objem obchodu;
- d) dobu obchodu;
- e) čas hlášení obchodu;
- f) cenovou notaci obchodu;

g) kód obchodního systému, ve kterém byl obchod proveden, nebo kód „SI“, byl-li obchod proveden prostřednictvím systematického internalizátora, a v ostatních případech kód „OTC“;

h) případně údaj, že obchod podléhal zvláštním podmínkám.

3. Domovský členský stát vyžaduje, aby schválený systém pro uveřejňování informací provozoval a spravoval účinná správní opatření, jež mají zamezit střetu zájmů se zákazníky. Schválený systém pro uveřejňování informací, který je zároveň organizátorem trhu nebo investičním podnikem, musí zejména nakládat se všemi shromážděnými informacemi nediskriminačním způsobem a provozovat a udržovat vhodná opatření k oddělení různých obchodních funkcí.

4. Domovský členský stát vyžaduje, aby měl schválený systém pro uveřejňování informací zavedeny řádné bezpečnostní mechanismy, jež zaručují bezpečnost prostředků pro přenos informací, minimalizují riziko poškození údajů a neoprávněného přístupu k nim a zamezují úniku informací před jejich uveřejněním. Schválený systém pro uveřejňování informací musí udržovat přiměřené zdroje a mít zavedeny záložní systémy, které mu umožní své služby nabízet a zajišťovat nepřetržitě.

5. Domovský členský stát vyžaduje, aby měl schválený systém pro uveřejňování informací zavedeny systémy, které umožňují účinně kontrolovat úplnost obchodních zpráv, zjišťovat chybějící údaje a zjevné chyby a požadovat, aby takovéto chybné zprávy byly opraveny a předloženy znovu.

6. ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem ke stanovení společných formátů, datových standardů a technických opatření, které usnadní konsolidaci informací uvedených v odstavci 1.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, kterými objasní přiměřené obchodní podmínky pro uveřejnění informací uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

8. ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících:

a) způsob, jakým může schválený systém pro uveřejňování informací splnit povinnost uveřejňovat informace uvedenou v odstavci 1;

b) obsah informací uveřejňovaných podle odstavce 1 zahrnující alespoň informace uvedené v odstavci 2, aby tak bylo umožněno uveřejnění informací požadovaných podle článku 64;

c) konkrétní organizační požadavky stanovené v odstavcích 3, 4 a 5.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Oddíl 3

Podmínky pro poskytovatele konsolidovaných obchodních informací

Článek 65

Organizační požadavky

1. Domovský členský stát vyžaduje, aby měl poskytovatel konsolidovaných obchodních informací zavedeny odpovídající politiky a opatření ke shromažďování informací uveřejňovaných v souladu s články 6 a 20 nařízení (EU) č. 600/2014, ke konsolidaci těchto informací v souvislý tok elektronických dat a k uveřejnění těchto informací v okamžiku, který je vzhledem k technickým možnostem co nejbližší reálnému času, a za přiměřených obchodních podmínek.

Tyto informace zahrnují alespoň tyto údaje:

- a) identifikaci finančního nástroje;
- b) cenu, za niž byl obchod uzavřen;
- c) objem obchodu;
- d) dobu obchodu;
- e) čas hlášení obchodu;
- f) cenovou notaci obchodu;
- g) kód obchodního systému, ve kterém byl obchod proveden, nebo kód „SI“, byl-li obchod proveden prostřednictvím systematického internalizátora, a v ostatních případech kód „OTC“;
- h) případně skutečnost, že za investiční rozhodnutí a uskutečnění obchodu byl odpovědný počítačový algoritmus v investičním podniku;
- i) případně údaj, že obchod podléhal zvláštním podmínkám;
- j) byla-li povinnost uveřejnit informace uvedená v čl. 3 odst. 1 nařízení (EU) č. 600/2014 prominuta v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. a) nebo b) uvedeného nařízení, označení specifikující, které z těchto výjimek obchod podléhal.

Informace se poskytují bezplatně po uplynutí patnácti minut od okamžiku, kdy je poskytovatel konsolidovaných obchodních informací uveřejní. Domovský členský stát vyžaduje, aby poskytovatel konsolidovaných obchodních informací tyto informace dokázal účinně a jednotně šířit způsobem, který k těmto informacím zajistí rychlý přístup, bez diskriminace a ve formátech, jež jsou pro účastníky trhu snadno přístupné a použitelné.

2. Domovský členský stát vyžaduje, aby měl poskytovatel konsolidovaných obchodních informací zavedeny odpovídající politiky a opatření ke shromažďování informací uveřejňovaných v souladu s články 10 a 21 nařízení (EU) č. 600/2014, ke konsolidaci těchto informací v souvislý tok elektronických dat a k uveřejnění těchto informací v okamžiku, který je vzhledem k technickým možnostem co nejbližší reálnému času, a za přiměřených obchodních podmínek. Tyto informace zahrnují alespoň tyto údaje:

- a) identifikaci nebo identifikační prvky finančního nástroje;

- b) cenu, za niž byl obchod uzavřen;
- c) objem obchodu;
- d) dobu obchodu;
- e) čas hlášení obchodu;
- f) cenovou notaci obchodu;
- g) kód obchodního systému, ve kterém byl obchod proveden, nebo kód „SI“, byl-li obchod proveden prostřednictvím systematického internalizátora, a v ostatních případech kód „OTC“;
- h) případně údaj, že obchod podléhal zvláštním podmínkám.

Informace se poskytují bezplatně po uplynutí patnácti minut od okamžiku, kdy je poskytovatel konsolidovaných obchodních informací uveřejní. Domovský členský stát vyžaduje, aby poskytovatel konsolidovaných obchodních informací tyto informace dokázal účinně a jednotně šířit způsobem, který k těmto informacím zajistí rychlý přístup, bez diskriminace a v obecně přijímaných formátech, jež jsou interoperabilní a pro účastníky trhu snadno přístupné a použitelné.

3. Domovský členský stát vyžaduje, aby poskytovatel konsolidovaných obchodních informací zajistil konsolidaci poskytnutých údajů ze všech regulovaných trhů, mnohostranných obchodních systémů, organizovaných obchodních systémů a schválených systémů pro uveřejňování informací a pro finanční nástroje uvedené v regulačních technických normách podle odst. 8 prvního pododstavce písm. c).

4. Domovský členský stát vyžaduje, aby poskytovatel konsolidovaných obchodních informací provozoval a spravoval účinná správní opatření, jež mají zamezit střetu zájmů. Organizátor trhu nebo schválený systém pro uveřejňování informací, kteří zároveň provozují službu konsolidovaných obchodních informací, musí zejména nakládat se všemi shromážděnými informacemi nediskriminačním způsobem a provozovat a udržovat vhodná opatření k oddělení různých obchodních funkcí.

5. Domovský členský stát vyžaduje, aby měl poskytovatel konsolidovaných obchodních informací zavedeny řádné bezpečnostní mechanismy, jež zaručují bezpečnost prostředků pro přenos informací a minimalizují riziko poškození údajů a neoprávněného přístupu k nim. Domovský členský stát vyžaduje, aby poskytovatel konsolidovaných obchodních informací spravoval přiměřené zdroje a měl zavedeny záložní systémy, které mu umožní své služby nabízet a zajišťovat nepřetržitě.

6. ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem ke stanovení datových standardů a formátů pro informace, jež mají být uveřejněny v souladu s články 6, 10, 20 a 21 nařízení (EU) č. 600/2014 a jež zahrnují identifikaci finančního nástroje, cenu, množství, dobu, cenovou notaci, identifikaci obchodního systému a ukazatelů pro zvláštní podmínky, jimž obchod podléhal, jakož i technická opatření na podporu účinného a jednotného šíření informací způsobem, který zajistí, aby tyto informace byly pro účastníky trhu snadno přístupné a použitelné podle odstavců 1 a 2, včetně určení dodatečných služeb, jež by poskytovatel konsolidovaných obchodních informací mohl vykonávat za účelem zvýšení účinnosti trhu.

ESMA předloží návrhy regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci Komisi do 3. července 2015 v souvislosti s informacemi uveřejňovanými v souladu s články 6 a 20 nařízení (EU) č. 600/2014 a do 3. července 2015 v souvislosti s informacemi uveřejňovanými v souladu s články 10 a 21 nařízení (EU) č. 600/2014.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, kterými objasní, co jsou přiměřené obchodní podmínky pro poskytnutí přístupu k datovým tokům uvedeným v odstavcích 1 a 2 tohoto článku.
8. ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících:
- a) způsob, jakým může poskytovatel konsolidovaných obchodních informací splnit povinnost uveřejňovat informace uvedené v odstavcích 1 a 2;
  - b) obsah informací uveřejňovaných podle odstavců 1 a 2;
  - c) finanční nástroje, jejichž údaje musí být poskytnuty v datovém toku, a u nekapitálových nástrojů obchodní systémy a schválené systémy pro uveřejňování informací, které musí být uvedeny;
  - d) jiný způsob zajištění toho, aby údaje uveřejněné různými poskytovateli konsolidovaných obchodních informací byly jednotné a umožňovaly důkladné zmapování podobných údajů z jiných zdrojů a křížové odkazy na ně a aby bylo možné tyto údaje shromažďovat na úrovni Unie;
  - e) konkrétní organizační požadavky stanovené v odstavcích 4 a 5.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Oddíl 4

Podmínky pro schválené mechanismy pro hlášení obchodů

Článek 66

Organizační požadavky

1. Domovský členský stát vyžaduje, aby měl schválený mechanismus pro hlášení obchodů zavedeny odpovídající politiky a opatření umožňující předkládat hlášení o informacích požadovaných podle článku 26 nařízení (EU) č. 600/2014 co nejrychleji, nejpozději však do konce pracovního dne následujícího po dni, kdy byl obchod proveden. Hlášení o těchto informacích se předkládají v souladu s požadavky stanovenými v článku 26 nařízení (EU) č. 600/2014.
2. Domovský členský stát vyžaduje, aby schválený mechanismus pro hlášení obchodů provozoval a spravoval účinná správní opatření, jež mají zamezit střetu zájmů se zákazníky. Schválený mechanismus pro hlášení obchodů, který je zároveň organizátorem trhu nebo investičním podnikem, zejména musí nakládat se všemi shromážděnými informacemi nediskriminačním způsobem a provozovat a udržovat vhodná opatření k oddělení různých obchodních funkcí.
3. Domovský členský stát vyžaduje, aby měl schválený mechanismus pro hlášení obchodů zavedeny řádné bezpečnostní mechanismy, jež zaručují bezpečnost a ověření prostředků pro přenos informací, minimalizují riziko poškození údajů a neoprávněného přístupu k nim a zamezují úniku informací při nepřetržitém zachovávání důvěrnosti údajů. Domovský členský stát vyžaduje, aby schválený mechanismus pro hlášení obchodů spravoval přiměřené zdroje a měl zavedeny záložní systémy, které mu umožní, aby své služby nabízel a zajišťoval nepřetržitě.
4. Domovský členský stát vyžaduje, aby měl schválený mechanismus pro hlášení obchodů zavedeny systémy, které umožňují účinně kontrolovat úplnost hlášení o obchodech, zjišťovat chybějící údaje a zjevné chyby způsobené investičním podnikem, a pokud k takové chybě dojde nebo se chybějící údaj zjistí, sdělit podrobnosti o chybě nebo o chybějícím údaji investičnímu podniku a požadovat, aby takováto chybná hlášení byla opravena a předložena znovu.

Domovský členský stát rovněž vyžaduje, aby měl schválený mechanismus pro hlášení obchodů zavedeny systémy, které mu umožní odhalit chyby nebo chybějící údaje způsobené samotným schváleným mechanismem pro hlášení obchodů a opravit a předat, případně opětovně předat, příslušnému orgánu správné a úplné zprávy o obchodech.

5. ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících:

- a) způsob, jakým může schválený mechanismus pro hlášení obchodů splnit povinnost uveřejňovat informace podle odstavce 1, a
- b) konkrétní organizační požadavky stanovené v odstavcích 2, 3 a 4.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. července 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

HLAVA VI

PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY

KAPITOLA I

Určení, pravomoci a postupy pro zjednávání nápravy

Článek 67

Určení příslušných orgánů

1. Každý členský stát určí příslušné orgány pověřené plněním jednotlivých úkolů stanovených na základě různých ustanovení nařízení (EU) č. 600/2014 a této směrnice. Členské státy sdělí Komisi, orgánu ESMA a příslušným orgánům ostatních členských států, které příslušné orgány jsou pověřeny plněním těchto úkolů, a případné rozdělení těchto úkolů.

2. Příslušné orgány uvedené v odstavci 1 jsou orgány veřejné moci, aniž je tím dotčena možnost případně přenést úkoly na jiné subjekty, pokud to výslovně umožňuje čl. 29 odst. 4.

Žádné přenesení úkolů na subjekty jiné než orgány uvedené v odstavci 1 nesmí zahrnovat výkon veřejné moci nebo využití pravomocí volného rozhodování. Členské státy vyžadují, aby před přenesením úkolů přijaly příslušné orgány veškerá přiměřená opatření, aby zajistily, že subjekt, na který mají být úkoly přeneseny, má schopnosti a zdroje nezbytné k účinnému plnění všech úkolů a že k přenesení úkolů dojde pouze tehdy, pokud byl vytvořen jasné vymezený a dokumenty podložený rámec pro výkon kteréhokoli z přenesených úkolů, který uvádí úkoly, jež mají být plněny, a podmínky, za nichž mají být prováděny. Tyto podmínky zahrnují ustanovení zavazující dotčený subjekt jednat a být organizován tak, aby se předešlo střetu zájmů a aby informace získané při provádění svěřených úkolů nebyly využity nečestně nebo nebránily hospodářské soutěži. Konečná odpovědnost za dohled nad dodržováním této směrnice a prováděcích předpisů k ní spočívá na příslušném orgánu nebo orgánech určených v souladu s odstavcem 1.

Členské státy uvědomí Komisi, ESMA a příslušné orgány ostatních členských států o všech ujednáních uzavřených v souvislosti s přenesením úkolů, včetně přesných podmínek tohoto přenesení.

3. ESMA zveřejní seznam příslušných orgánů podle odstavců 1 a 2 na svých internetových stránkách a aktualizuje jej.

Článek 68

Spolupráce mezi orgány ve stejném členském státě

Jestliže členský stát určí k vymáhání některého ustanovení této směrnice nebo nařízení (EU) č. 600/2014 více než jeden příslušný orgán, musí být úkoly každého z těchto orgánů jasně vymezeny a orgány musí úzce spolupracovat.

Každý členský stát vyžaduje, aby tato spolupráce rovněž probíhala mezi příslušnými orgány pro účely této směrnice nebo nařízení (EU) č. 600/2014 a příslušnými orgány pověřenými v daném členském státě dohledem nad úvěrovými a jinými finančními institucemi, penzijními fondy, SKIPCP, zprostředkovateli pojištění a zajištění a pojišťovnami.

Členské státy vyžadují, aby si příslušné orgány vyměňovaly informace nezbytné nebo užitečné pro výkon svých funkcí a úkolů.

Článek 69

Pravomoci dohledu

1. Příslušné orgány musí mít veškeré pravomoci dohledu, včetně vyšetřovacích pravomocí a pravomocí ukládat nápravná opatření, které jsou pro plnění jejich úkolů podle této směrnice a nařízení (EU) č. 600/2014 nezbytné.

2. Pravomoci uvedené v odstavci 1 zahrnují přinejmenším právo:

- a) mít přístup k jakémukoli dokumentu nebo jiným údajům v jakékoli formě, kterou příslušný orgán považuje za vhodnou pro výkon svých úkolů, a obdržet nebo pořídit jejich kopii;
- b) vyžadovat nebo požadovat poskytnutí informací od kterékoli osoby a v případě nutnosti osobu předvolat a vyslechnout ji za účelem získání informací;
- c) provádět kontroly na místě nebo vyšetřování;
- d) požadovat existující záznamy telefonních hovorů nebo elektronické komunikace nebo jiné záznamy o datovém provozu v držení investičního podniku, úvěrové instituce či jiného subjektu, na nějž se vztahuje tato směrnice nebo nařízení (EU) č. 600/2014;
- e) požadovat zajištění nebo obstavení aktiv nebo obojí;
- f) požadovat dočasný zákaz profesní činnosti;
- g) požadovat, aby auditoři povolených investičních podniků a poskytovatelů služeb hlášení údajů poskytovali informace;
- h) postoupit věc k trestnímu stíhání;
- i) umožnit auditorům nebo odborníkům provádět ověřování či vyšetřování;
- j) požadovat nebo vyžadovat od jakékoliv osoby poskytnutí informací, včetně veškeré příslušné dokumentace, týkající se velikosti a účelu pozice nebo expozice uzavřené prostřednictvím některého komoditního derivátu a veškerých aktiv nebo pasiv na základním trhu;

- k) požadovat, aby byl dočasně nebo trvale ukončen jakýkoliv postup nebo jednání, o nichž se příslušný orgán domnívá, že jsou v rozporu s nařízením (EU) č. 600/2014 a předpisy přijatými k provedení této směrnice, a zabránit tomu, aby se takový postup nebo jednání opakovaly;
- l) přijmout jakýkoli druh opatření k zajištění toho, aby investiční podniky, regulované trhy a jiné osoby, na něž se vztahuje tato směrnice nebo nařízení (EU) č. 600/2014, nadále splňovaly právní požadavky;
- m) požadovat pozastavení obchodování s finančním nástrojem;
- n) požadovat stažení finančního nástroje z obchodování na regulovaném trhu nebo z jiného systému obchodování;
- o) požadovat, aby kterákoli osoba podnikla kroky k omezení velikosti pozice nebo expozice;
- p) omezit možnost kterékoli osoby sjednat komoditní derivát, mimo jiné zavedením limitů na velikost pozice, kterou může kterákoli osoba v kterémkoli okamžiku držet v souladu s článkem 57;
- q) vydávat veřejná oznámení;
- r) v rozsahu povoleném vnitrostátním právem požadovat existující záznamy o datovém provozu, které jsou v držení telekomunikačního operátora, existuje-li důvodné podezření na porušení předpisů a mohou-li být tyto záznamy relevantní pro vyšetřování porušení této směrnice nebo nařízení (EU) č. 600/2014;
- s) pozastavit uvádění na trh nebo prodej finančních nástrojů či strukturovaných vkladů, pokud jsou splněny podmínky článků 40, 41 či 42 nařízení (EU) č. 600/2014;
- t) pozastavit uvádění na trh nebo prodej finančních nástrojů či strukturovaných vkladů, pokud investiční podnik dosud nevyvinul nebo neuplatnil účinný postup schvalování produktů nebo jiným způsobem nedodržuje čl. 16 odst. 3 této směrnice;
- u) požadovat odchod určité fyzické osoby ze správní rady investičního podniku nebo organizátora trhu.

Do 3. července 2016 oznámí členské státy Komisi a orgánu ESMA vnitrostátní právní a správní předpisy provádějící odstavce 1 a 2. Bez zbytečného odkladu jim oznámí též veškeré následné změny těchto předpisů.

Členské státy zajistí zavedení mechanismů pro to, aby byla v souladu s vnitrostátním právem vyplacena náhrada nebo přijato jiné nápravné opatření ve vztahu k jakékoli finanční ztrátě či jiné škodě utrpěné v důsledku porušení této směrnice nebo nařízení (EU) č. 600/2014.

Článek 70

Sankce za porušení předpisů

1. Aniž jsou dotčeny pravomoci dohledu příslušných orgánů podle článku 69, včetně vyšetřovacích pravomocí a pravomocí ukládat nápravná opatření, a aniž je dotčeno právo členských států stanovit a ukládat trestní sankce, stanoví členské státy pravidla pro správní sankce a opatření použitelná v případě jakéhokoli porušení této směrnice nebo nařízení (EU) č. 600/2014 a vnitrostátních předpisů, které byly přijaty k provedení této směrnice a nařízení (EU) č. 600/2014, zajistí, aby jejich příslušné orgány mohly tyto sankce a opatření ukládat, a učiní veškerá opatření, která jsou k zajištění jejich uplatňování nezbytná. Tyto sankce a opatření musí být odrazující, účinné a přiměřené a vztahovat se i na ty případy porušení předpisů, které nejsou v odstavcích 3, 4 a 5 výslovně uvedeny.

Členské státy se mohou rozhodnout, že nestanoví pravidla pro správní sankce za porušení předpisů, na které se podle jejich vnitrostátního trestního práva vztahují trestní sankce. V takovém případě členské státy sdělí Komisi příslušná trestněprávní ustanovení.

Do 3. července 2016 oznámí členské státy Komisi a orgánu ESMA vnitrostátní právní a správní předpisy provádějící tento článek, včetně jakýchkoli relevantních trestněprávních ustanovení. Bez zbytečného odkladu jim oznámí též veškeré následné změny těchto předpisů.

2. Členské státy zajistí, aby v případě, že se na investiční podniky, organizátory trhu, poskytovatele služeb hlášení údajů, úvěrové instituce v souvislosti s investičními službami nebo investičními činnostmi a doplňkovými službami a na pobočky podniků ze třetích zemí vztahují určité povinnosti, mohly být za jejich porušení, za podmínek stanovených vnitrostátním právem v oblastech, které nejsou touto směrnicí harmonizovány, uloženy sankce a opatření členům vedoucího orgánu investičního podniku nebo organizátora trhu a kterékoli jiné fyzické nebo právnické osobě, která je podle vnitrostátního práva za toto porušení odpovědná.

3. Členské státy zajistí, aby přinejmenším porušení následujících ustanovení této směrnice nebo nařízení (EU) č. 600/2014 bylo považováno za porušení této směrnice nebo nařízení (EU) č. 600/2014:

a) s ohledem na tuto směrnici:

- i) čl. 8 první pododstavec písm. b),
- ii) čl. 9 odst. 1 až 6,
- iii) čl. 11 odst. 1 a 3,
- iv) čl. 16 odst. 1 až 11,
- v) čl. 17 odst. 1 až 6,
- vi) čl. 18 odst. 1 až 9 a odst. 10 první věta,
- vii) články 19 a 20,
- viii) čl. 21 odst. 1,
- ix) čl. 23 odst. 1, 2 a 3,
- x) čl. 24 odst. 1 až 5 a 7 až 10 a odst. 11 první a druhý pododstavec,
- xi) čl. 25 odst. 1 až 6,
- xii) čl. 26 odst. 1 druhá věta a odst. 2 a 3,
- xiii) čl. 27 odst. 1 až 8,

- xiv) čl. 28 odst. 1 a 2,
- xv) čl. 29 odst. 2 první a třetí pododstavec, odst. 3 první věta, odst. 4 první pododstavec a odst. 5,
- xvi) čl. 30 odst. 1 druhý pododstavec a odst. 3 druhý pododstavec první věta,
- xvii) čl. 31 odst. 1, odst. 2 první pododstavec a odst. 3,
- xviii) čl. 32 odst. 1 a odst. 2 první, druhý a čtvrtý pododstavec,
- xix) čl. 33 odst. 3,
- xx) čl. 34 odst. 2, odst. 4 první věta, odst. 5 první věta a odst. 7 první věta,
- xxi) čl. 35 odst. 2, odst. 7 první pododstavec a odst. 10 první věta,
- xxii) čl. 36 odst. 1,
- xxiii) čl. 37 odst. 1 první pododstavec a druhý pododstavec první věta a odst. 2 první pododstavec,
- xxiv) čl. 44 odst. 1 čtvrtý pododstavec, odst. 2 první věta, odst. 3 první pododstavec a odst. 5 písm. b),
- xxv) čl. 45 odst. 1 až 6 a odst. 8,
- xxvi) čl. 46 odst. 1 a odst. 2 písm. a) a b),
- xxvii) článek 47,
- xxviii) čl. 48 odst. 1 až 11,
- xxix) čl. 49 odst. 1,
- xxx) čl. 50 odst. 1,
- xxxi) čl. 51 odst. 1 až 4 a odst. 5 druhá věta,
- xxxii) čl. 52 odst. 1 a odst. 2 první, druhý a pátý pododstavec,
- xxxiii) čl. 53 odst. 1, 2 a 3, odst. 6 druhý pododstavec první věta a odst. 7,

xxxiv) čl. 54 odst. 1, odst. 2 první pododstavec a odst. 3,

xxxv) čl. 57 odst. 1, odst. 2, odst. 8 a odst. 10 první pododstavec,

xxxvi) čl. 58 odst. 1 až 4,

xxxvii) čl. 63 odst. 1, 3 a 4,

xxxviii) čl. 64 odst. 1 až 5,

xxxix) čl. 65 odst. 1 až 5,

xxxx) čl. 66 odst. 1 až 4, a

b) s ohledem na nařízení (EU) č. 600/2014:

i) čl. 3 odst. 1 a 3,

ii) čl. 4 odst. 3 první pododstavec,

iii) článek 6,

iv) čl. 7 odst. 1 třetí pododstavec první věta,

v) čl. 8 odst. 1, 3 a 4,

vi) článek 10,

vii) čl. 11 odst. 1 třetí pododstavec první věta a odst. 3 třetí pododstavec,

viii) čl. 12 odst. 1,

ix) čl. 13 odst. 1,

x) čl. 14 odst. 1, odst. 2 první věta a odst. 3 druhá, třetí a čtvrtá věta,

xi) čl. 15 odst. 1 první pododstavec a druhý pododstavec první a třetí věta, odst. 2 a odst. 4 druhá věta,

xii) čl. 17 odst. 1 druhá věta,

xiii) čl. 18 odst. 1 a 2, odst. 4 první věta, odst. 5 první věta, odst. 6 první pododstavec a odst. 8 a 9,

xiv) čl. 20 odst. 1 a odst. 2 první věta,

xv) čl. 21 odst. 1, 2 a 3,

xvi) čl. 22 odst. 2,

xvii) čl. 23 odst. 1 a 2,

xviii) čl. 25 odst. 1 a 2,

xix) čl. 26 odst. 1 první pododstavec, odst. 2 až 5, odst. 6 první pododstavec a odst. 7 první až pátý a osmý pododstavec,

xx) čl. 27 odst. 1,

xxi) čl. 28 odst. 1 a odst. 2 první pododstavec,

xxii) čl. 29 odst. 1 a 2,

xxiii) čl. 30 odst. 1,

xxiv) čl. 31 odst. 2 a 3,

xxv) čl. 35 odst. 1, 2 a 3,

xxvi) čl. 36 odst. 1, 2 a 3,

xxvii) čl. 37 odst. 1 a 3,

xxviii) články 40, 41 a 42.

4. Za porušení předpisů se rovněž považuje poskytování investičních služeb nebo výkon investičních činností bez požadovaného povolení nebo souhlasu podle následujících ustanovení této směrnice nebo nařízení (EU) č. 600/2014:

a) článek 5, čl. 6 odst. 2, článek 34, 35, 39, 44 nebo 59 této směrnice, nebo

b) čl. 7 odst. 1 třetí věta nebo čl. 11 odst. 1 nařízení (EU) č. 600/2014.

5. Za porušení této směrnice se považuje i nespolupráce při vyšetřování nebo při kontrole či žádosti podle článku 69.

6. Členské státy v souladu se svým vnitrostátním právem zajistí, aby v případech porušení předpisů uvedených v odstavcích 3, 4 a 5 měly příslušné orgány pravomoc přijímat a ukládat alespoň tyto správní sankce a opatření:

- a) veřejné prohlášení uvádějící fyzickou nebo právnickou osobu a povahu porušení předpisů v souladu s článkem 71;
- b) příkaz požadující, aby fyzická nebo právnická osoba jednání ukončila nebo aby takové jednání neopakovala;
- c) v případě investičního podniku, organizátora trhu oprávněného provozovat mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém, regulovaného trhu, schváleného systému pro uveřejňování informací, poskytovatele konsolidovaných obchodních informací a schváleného mechanismu pro hlášení obchodů odnětí povolení instituci nebo pozastavení jeho platnosti v souladu s články 8, 43 a 65;
- d) dočasný nebo, v případě závažného opakovaného porušení předpisů, trvalý zákaz výkonu vedoucí funkce v investičních podnicích vydaný kterémukoliv členovi vedoucího orgánu investičního podniku nebo kterékoli jiné odpovědné fyzické osobě;
- e) dočasný zákaz toho, aby byl investiční podnik členem nebo účastníkem regulovaných trhů nebo mnohostranných obchodních systémů nebo zákazníkem organizovaných obchodních systémů;
- f) v případě právnické osoby maximální správní pokuty ve výši nejméně 5 000 000 EUR nebo v členských státech, jejichž měnou není euro, v odpovídající hodnotě v příslušné národní měně k 2. červencem 2014, nebo až 10 % celkového ročního obrátu právnické osoby určeného podle poslední dostupné účetní závěrky schválené vedoucím orgánem; je-li právnická osoba mateřským podnikem nebo dceřiným podnikem mateřského podniku, který je povinen sestavovat konsolidovanou účetní závěrku podle směrnice 2013/34/EU, je příslušným celkovým obrátem celkový roční obrat nebo odpovídající druh příjmů podle příslušných účetních legislativních aktů vyplývající z poslední dostupné konsolidované účetní závěrky schválené vedoucím orgánem vrcholného mateřského podniku;
- g) v případě fyzické osoby maximální správní pokuty ve výši nejméně 5 000 000 EUR nebo v členských státech, jejichž měnou není euro, v odpovídající hodnotě ve vnitrostátní měně k 2. červencem 2014;
- h) maximální správní pokuty ve výši přinejmenším dvojnásobku výhody, která byla porušením předpisů získána, pokud lze tuto výhodu stanovit, a to i v případě, že tato částka převyšuje maximální částky stanovené v písmenech f) a g).

7. Členské státy mohou oprávnit příslušné orgány, aby uložily dodatečné druhy sankcí doplňující sankce uvedené v odstavci 6 nebo aby uložily pokuty přesahující částky uvedené v odst. 6 písm. f), g) a h).

Článek 71

Zveřejňování rozhodnutí

1. Členské státy stanoví, aby příslušné orgány zveřejnily na svých oficiálních internetových stránkách jakékoli rozhodnutí o uložení správní sankce nebo opatření za porušení nařízení (EU) č. 600/2014 nebo vnitrostátních předpisů přijatých k provedení této směrnice, a to bez zbytečného odkladu poté, co byla o příslušném rozhodnutí vyrozuměna osoba, již byla sankce uložena. Zveřejní se přinejmenším informace o typu a povaze porušení předpisů a o totožnosti odpovědné osoby. Tato povinnost se nevztahuje na rozhodnutí ukládající opatření vyšetřovací povahy.

Pokud však má příslušný orgán na základě individuálního posouzení přiměřenosti zveřejnění totožnosti právnických osob nebo osobních údajů fyzických osob za to, že by zveřejnění těchto údajů bylo nepřiměřené, nebo pokud by zveřejnění ohrozilo stabilitu finančních trhů nebo probíhající vyšetřování, zajistí členské státy, aby příslušné orgány buď:

- a) zveřejnění rozhodnutí o uložení sankce nebo opatření odložily, dokud důvody pro nezveřejnění nepominou;
- b) rozhodnutí o uložení sankce nebo opatření zveřejnily anonymně způsobem, který je v souladu s vnitrostátním právem, pokud toto anonymní zveřejnění zajistí skutečnou ochranu dotyčných osobních údajů;
- c) rozhodnutí o uložení sankce nebo opatření nezveřejnily vůbec, pokud se má za to, že možnosti uvedené v písmenech a) a b) dostatečně nezajišťují:
  - i) že nebude ohrožena stabilita finančních trhů;
  - ii) přiměřenost zveřejnění takových rozhodnutí s ohledem na opatření považovaná za méně významná.

V případě rozhodnutí zveřejnit sankci nebo opatření anonymně může být zveřejnění příslušných údajů o přiměřenou dobu odloženo, pokud se předpokládá, že důvody pro anonymní zveřejnění po uplynutí této doby pominou.

2. Je-li proti rozhodnutí o uložení sankce nebo opatření podán opravný prostředek k příslušnému soudnímu nebo jinému orgánu, příslušné orgány takovou informaci a veškeré následné informace o výsledku tohoto opravného prostředku rovněž ihned uveřejní na svých oficiálních internetových stránkách. Zveřejněno navíc musí být jakékoli rozhodnutí, kterým se ruší dříve přijaté rozhodnutí o uložení sankce nebo opatření.

3. Příslušné orgány zajistí, aby jakékoli zveřejnění v souladu s tímto článkem na jejich oficiálních internetových stránkách zůstalo po dobu nejméně pěti let od zveřejnění. Osobní údaje, jež taková zveřejněná informace obsahuje, jsou na oficiálních internetových stránkách uchovávány pouze po nezbytnou dobu, v souladu s platnými předpisy o ochraně údajů.

Příslušné orgány informují ESMA o všech uložených správních sankcích, které dosud nebyly zveřejněny v souladu s odst. 1 prvním pododstavcem písm. c), a to i o jakémkoli případném opravném prostředku, který vůči nim byl podán, a o jeho výsledku. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány obdržely informace a pravomocné soudní rozhodnutí ve věci uložení jakýchkoli trestních sankcí, a předají je orgánu ESMA. ESMA spravuje centrální databázi oznámených sankcí výhradně pro účely výměny informací mezi příslušnými orgány. Tato databáze je přístupná pouze příslušným orgánům a aktualizuje se na základě informací poskytnutých příslušnými orgány.

4. Členské státy poskytnou každoročně orgánu ESMA souhrnné informace týkající se všech sankcí a opatření uložených v souladu s odstavci 1 a 2. Tato povinnost se nevztahuje na opatření vyšetřovací povahy. ESMA tyto informace zveřejní ve své výroční zprávě.

Pokud se členské státy rozhodly v souladu s článkem 70 stanovit za porušení ustanovení uvedených ve zmíněném článku trestní sankce, poskytnou jejich příslušné orgány orgánu ESMA každoročně anonymní souhrnné údaje o veškerých provedených trestních vyšetřováních a o uložených trestních sankcích. ESMA zveřejní údaje o uložených trestních sankcích ve výroční zprávě.

5. Pokud příslušný orgán zveřejnil správní opatření, správní sankci nebo trestní sankci, oznámí tuto skutečnost zároveň orgánu ESMA.

6. V případě, že se zveřejněná trestní nebo správní sankce týká investičního podniku, organizátora trhu, poskytovatele služeb hlášení údajů, úvěrové instituce v souvislosti s investičními službami a činnostmi nebo doplňkovými službami nebo poboček podniků ze třetích zemí povolených v souladu s touto směrnicí, připojí ESMA odkaz na zveřejněnou sankci v příslušném rejstříku.

7. ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem týkajících se postupů a forem předkládání informací uvedených v tomto článku.

ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 3. ledna 2016.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 72

Výkon pravomocí dohledu a pravomocí ukládat sankce

1. Příslušné orgány vykonávají pravomoci dohledu podle článku 69, včetně vyšetřovacích pravomocí a pravomocí ukládat nápravná opatření, a pravomoci ukládat sankce podle článku 70 v souladu se svými vnitrostátním právem:

- a) přímo;
- b) ve spolupráci s dalšími orgány;
- c) v rámci vlastní odpovědnosti přenesením na subjekty, na které byly přeneseny úkoly v souladu s čl. 67 odst. 2; nebo
- d) prostřednictvím dožádání u příslušných soudních orgánů.

2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány při určování druhu a výše správní sankce nebo opatření uložených na základě výkonu pravomocí ukládat sankce podle článku 70 zohlednily všechny relevantní okolnosti, případně včetně:

- a) závažnosti a doby trvání porušení předpisů;
- b) míry odpovědnosti fyzické nebo právnické osoby odpovědné za porušení předpisů;
- c) finanční síly odpovědné fyzické nebo právnické osoby, kterou udává zejména celkový roční obrát odpovědné právnické osoby nebo celkový roční příjem a čistá aktiva odpovědné fyzické osoby;
- d) důležitosti zisků nebo ztrát, které odpovědná fyzická nebo právnická osoba získala nebo kterým předešla, pokud je možné je stanovit;
- e) ztrát třetích stran způsobených porušením předpisů, pokud je možné je stanovit;
- f) míry spolupráce odpovědné fyzické nebo právnické osoby s příslušným orgánem, aniž je dotčena nutnost zajistit vrácení realizovaného zisku nebo zamezení ztráty;

g) dřívějších případů porušení předpisů odpovědnou fyzickou nebo právnickou osobou.

Příslušné orgány mohou při stanovování druhu a výše správních sankcí a opatření vzít v úvahu kromě faktorů uvedených v prvním pododstavci i další faktory.

Článek 73

Hlášení případů porušení předpisů

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány zřídily účinné mechanismy, které umožní hlášení potenciálních nebo skutečných případů porušení nařízení (EU) č. 600/2014 a vnitrostátních předpisů přijatých k provedení této směrnice příslušným orgánům.

Mechanismy uvedené v prvním pododstavci zahrnují alespoň:

- a) zvláštní postupy pro přijímání hlášení o potenciálních či skutečných případech porušení předpisů a jejich následné vyřízení, včetně zřízení bezpečných komunikačních kanálů pro tato hlášení;
- b) vhodnou ochranu pro zaměstnance finančních institucí, kteří případy porušení předpisů uvnitř finanční instituce nahlásí, přinejmenším před odvetou, diskriminací nebo dalšími druhy nespravedlivého zacházení;
- c) ochranu totožnosti osoby, která případy porušení předpisů ohlásí, i fyzické osoby, která je za porušení předpisů údajně odpovědná, ve všech fázích postupů s výjimkou případů, kdy je toto zveřejnění vyžadováno vnitrostátním právem v souvislosti s dalším vyšetřováním nebo následným správním nebo soudním řízením.

2. Členské státy vyžadují, aby investiční podniky, organizátoři trhu, poskytovatelé služeb hlášení údajů, úvěrové instituce v souvislosti s investičními službami nebo činnostmi a doplňkovými službami a pobočky podniků ze třetích zemí měly zavedeny vhodné postupy, které jejich zaměstnancům umožní hlásit potenciální či skutečné případy porušení předpisů interně zvláštní, nezávislou a samostatnou cestou.

Článek 74

Právo na přezkum

1. Členské státy zajistí, aby každé rozhodnutí na základě nařízení (EU) č. 600/2014 nebo na základě právních a správních předpisů přijatých v souladu s touto směrnicí bylo řádně odůvodněno a aby podléhalo soudnímu přezkumu. Právo na soudní přezkum platí rovněž v případě, že do šesti měsíců od podání žádosti o povolení obsahující všechny požadované informace není vydáno žádné rozhodnutí.

2. Členské státy stanoví, že níže uvedené orgány určené vnitrostátním právem mohou v zájmu spotřebitelů a v souladu s vnitrostátním právem rovněž podat žalobu u soudů nebo příslušných správních orgánů, aby zajistily uplatňování nařízení (EU) č. 600/2014 a vnitrostátních předpisů přijatých k provedení této směrnice:

- a) veřejné orgány nebo jejich zástupci;
- b) organizace spotřebitelů s oprávněným zájmem na ochraně spotřebitelů;
- c) profesní organizace s oprávněným zájmem na ochraně svých členů.

Článek 75

Mimosoudní mechanismy pro stížnosti spotřebitelů

1. Členské státy zajistí zavedení účinných a účelných postupů vyřizování stížností a zjednávání nápravy pro mimosoudní řešení spotřebitelských sporů v souvislosti s investičními a doplňkovými službami, které poskytují investiční podniky, popřípadě s využitím stávajících subjektů. Členské státy dále zajistí, aby všechny investiční podniky využívaly jeden nebo více takových subjektů, které tyto postupy vyřizování stížností a zjednávání nápravy provádějí.
2. Členské státy zajistí, aby tyto subjekty aktivně spolupracovaly se svými protějšky v jiných členských státech při řešení přeshraničních sporů.
3. Příslušné orgány oznámí orgánu ESMA postupy vyřizování stížností a zjednávání nápravy podle odstavce 1, které jsou dostupné v rámci jejich působnosti.

ESMA zveřejní seznam všech mimosoudních mechanismů na svých internetových stránkách a aktualizuje jej.

Článek 76

Služební tajemství

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány, všechny osoby, které pro příslušné orgány pracují nebo pracovaly, nebo subjekty, na které jsou přeneseny pravomoci podle čl. 67 odst. 2, jakož i auditoři a experti pověřeni příslušnými orgány byli vázáni povinností zachovávat služební tajemství. Nesmějí sdělit žádné důvěrné informace, které se dozvědí při plnění svých povinností, s výjimkou souhrnné či celkové formy tak, aby nebylo možno určit totožnost jednotlivých investičních podniků, organizátorů trhu, regulovaných trhů nebo jakékoli jiné osoby, aniž jsou dotčeny požadavky vnitrostátního trestního nebo daňového práva nebo jiných ustanovení této směrnice nebo nařízení (EU) č. 600/2014.
2. Byl-li na investiční podnik, organizátora trhu nebo regulovaný trh vyhlášen konkurs nebo nařízena likvidace, lze důvěrné informace, které se netýkají třetích osob, sdělit v občanském nebo obchodním soudním řízení, jestliže je to nutné k tomu, aby se řízení uskutečnilo.
3. Aniž jsou dotčeny požadavky vnitrostátního trestního nebo daňového práva, mohou příslušné orgány, subjekty nebo fyzické či právnické osoby jiné než příslušné orgány, které získají důvěrné informace podle této směrnice nebo nařízení (EU) č. 600/2014, tyto informace použít, v případě příslušných orgánů, v oblasti působnosti této směrnice nebo nařízení (EU) č. 600/2014 pouze k plnění svých povinností a výkonu svých funkcí nebo, v případě jiných orgánů, subjektů nebo fyzických či právnických osob, k účelu, ke kterému jim byly poskytnuty, nebo v rámci správních nebo soudních řízení, která s výkonem těchto funkcí konkrétně souvisejí. Pokud s tím však příslušný orgán nebo jiný orgán, subjekt nebo osoba sdělující informace souhlasí, může orgán, který je obdržel, tyto informace použít pro jiné účely.
4. Veškeré důvěrné informace přijaté, vyměněné nebo předané podle této směrnice nebo nařízení (EU) č. 600/2014 podléhají služebnímu tajemství podle tohoto článku. Tento článek však nebrání příslušným orgánům ve výměně nebo předávání důvěrných informací v souladu s touto směrnicí nebo nařízením (EU) č. 600/2014 nebo jinými směrnicemi nebo nařízeními vztahujícími se na investiční podniky, úvěrové instituce, penzijní fondy, SKIPCP, alternativní investiční fondy, zprostředkovatele pojištění a zajištění, pojišťovny, regulované trhy nebo organizátory trhů, ústřední protistrany, centrální depozitáře cenných papírů či jiné subjekty se souhlasem příslušného orgánu nebo jiného orgánu, subjektu, fyzické či právnické osoby, které informace poskytl.
5. Tento článek nebrání příslušným orgánům, aby si v souladu s vnitrostátním právem vyměňovaly nebo předávaly důvěrné informace, které neobdržely od příslušného orgánu jiného členského státu.

Článek 77

Vztahy s auditory

1. Členské státy přinejmenším stanoví, aby každá osoba oprávněná ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ⁽¹⁾, která v investičním podniku, na regulovaném trhu nebo u poskytovatele služeb hlášení údajů plní úkol uvedený v článku 34 směrnice 2013/34/EU nebo v článku 73 směrnice Rady 2009/65/EHS nebo jiný úkol stanovený právními předpisy, byla povinna bezodkladně sdělit příslušným orgánům každou skutečnost nebo rozhodnutí týkající se daného podniku, jež zjistí při plnění tohoto úkolu a jež by mohly:

- a) představovat závažné porušení právních nebo správních předpisů, které stanoví podmínky pro povolení nebo které výslovně upravují výkon činnosti investičních podniků;
- b) narušit pokračování činnosti investičního podniku;
- c) způsobit, že bude odmítnuto ověření účtů nebo k nim bude udělen výrok s výhradou.

Tato osoba má rovněž povinnost oznámit veškeré skutečnosti a rozhodnutí, jež zjistí při plnění jednoho z úkolů podle prvního pododstavce v podniku, který má úzké propojení s investičním podnikem, v němž tato osoba plní svůj úkol.

2. Sdělí-li osoby oprávněné ve smyslu směrnice 2006/43/ES v dobré víře příslušným orgánům jakékoli skutečnosti nebo rozhodnutí uvedené v odstavci 1, nepovažuje se to za porušení jakéhokoli zákonného nebo smluvního omezení zpřístupnění informací a těmto osobám nevzniká žádná odpovědnost.

Článek 78

Ochrana údajů

Osobní údaje shromážděné při výkonu pravomocí dohledu, včetně vyšetřovacích pravomocí, podle této směrnice nebo za účelem tohoto výkonu se zpracovávají v souladu s vnitrostátními předpisy přijatými k provedení směrnice 95/46/ES a případně s nařízením (ES) č. 45/2001.

KAPITOLA II

Spolupráce mezi příslušnými orgány členských států a orgánem ESMA

Článek 79

Povinnost spolupracovat

1. Příslušné orgány různých členských států vzájemně spolupracují, je-li to nezbytné pro účely plnění jejich úkolů podle této směrnice nebo nařízení (EU) č. 600/2014, a využívají své pravomoci stanovené v této směrnici, v nařízení (EU) č. 600/2014 nebo ve vnitrostátním právu.

Pokud se členské státy rozhodly v souladu s článkem 70 stanovit za porušení ustanovení uvedených ve zmíněném článku trestní sankce, zajistí, aby byla přijata vhodná opatření k tomu, aby příslušné orgány měly veškeré nezbytné pravomoci ke spolupráci s justičními orgány v rámci jejich jurisdikce, které jim umožní získat konkrétní informace týkající se trestního vyšetřování či řízení zahájeného kvůli možnému porušení této směrnice a nařízení (EU) č. 600/2014 a poskytnout tyto informace ostatním příslušným orgánům a orgánu ESMA, aby mohly splnit svou povinnost vzájemné spolupráce a spolupráce s ESMA pro účely této směrnice a nařízení (EU) č. 600/2014.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS (Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87).

Príslušné orgány poskytují pomoc príslušným orgánům ostatních členských států. Zejména si vyměňují informace a spolupracují při vyšetřování nebo činnostech dohledu.

Príslušné orgány mohou též spolupracovat s príslušnými orgány jiných členských států v zájmu snazšího vybírání pokut.

K usnadnění a urychlení spolupráce, a zejména výměny informací, určí členské státy jediný příslušný orgán jako kontaktní místo pro účely této směrnice a nařízení (EU) č. 600/2014. Členské státy sdělí Komisi, orgánu ESMA a ostatním členským státům názvy orgánů, které určí k přijímání žádostí o výměnu informací nebo o spolupráci podle tohoto odstavce. ESMA zveřejní seznam těchto orgánů na svých internetových stránkách a aktualizuje jej.

2. Pokud s přihlédnutím k situaci na trhu cenných papírů v hostitelském členském státě činnost obchodního systému, který v hostitelském členském státě vytvořil určité mechanismy, nabude značného významu pro fungování trhů cenných papírů a ochranu investorů v tomto hostitelském členském státě, zavedou příslušné orgány obchodního systému domovského a hostitelského státu přiměřená ujednání o spolupráci.

3. Členské státy přijmou veškerá správní a organizační opatření, aby usnadnily pomoc stanovenou v odstavci 1.

Príslušné orgány mohou využít svých pravomocí pro účely spolupráce i v případech, kdy vyšetřované jednání nezakládá porušení předpisu platného v daném členském státě.

4. Pokud má příslušný orgán závažné důvody se domnívat, že subjekty, které nespadají pod jeho dohled, jednají nebo jednaly na území jiného členského státu v rozporu s touto směrnicí nebo nařízením (EU) č. 600/2014, oznámí to co nejpodrobněji příslušnému orgánu jiného členského státu a orgánu ESMA. Příslušný orgán, který takové oznámení obdrží, přijme vhodná opatření. Vyrozumí příslušný orgán, který oznámení učinil, a ESMA o výsledku opatření a v rámci možností o zásadním vývoji, k němuž došlo v mezidobí. Tímto odstavcem není dotčena pravomoc příslušného orgánu, který provedl oznámení.

5. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 4, oznámí příslušné orgány orgánu ESMA a jiným příslušným orgánům podrobné informace o:

- a) žádostech o omezení velikosti pozice nebo expozice podle čl. 69 odst. 2 prvního pododstavce písm. o);
- b) omezeních možnosti osob sjednat komoditní derivát podle čl. 69 odst. 2 prvního pododstavce písm. p).

Toto oznámení musí tam, kde je to relevantní, zahrnovat podrobné údaje o žádosti podle čl. 69 odst. 2 prvního pododstavce písm. j), včetně totožnosti osoby nebo osob, jimž byla určena, a důvody této žádosti, jakož i rozsah omezení zavedených podle čl. 69 odst. 2 prvního pododstavce písm. p), včetně dotčené osoby, použitelných finančních nástrojů, prahových hodnot pro velikost pozic, které může tato osoba v kterémkoli okamžiku držet, výjimek z nich udělených na základě článku 57 a důvodů pro ně.

Oznámení musí být učiněna nejméně 24 hodin před okamžikem, k němuž mají opatření nabýt účinnosti. Za výjimečných okolností může příslušný orgán oznámení učinit méně než 24 hodin před okamžikem, k němuž mají opatření nabýt účinnosti, není-li oznámení 24 hodin předem možné.

Příslušný orgán členského státu, který obdrží oznámení podle tohoto odstavce, může přijmout opatření v souladu s čl. 69 odst. 2 prvním pododstavcem písm. o) nebo p), pokud je přesvědčen, že je nezbytné k dosažení cíle jiného příslušného orgánu. Příslušný orgán rovněž podá oznámení v souladu s tímto odstavcem i v případě, že navrhne přijetí opatření.

Jestliže se opatření podle prvního pododstavce písm. a) nebo b) tohoto odstavce vztahuje na velkoobchodní energetické produkty, uvědomí příslušný orgán rovněž Agenturu pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER), zřízenou nařízením (ES) č. 713/2009.

6. V souvislosti s povolenkami na emise příslušné orgány spolupracují s veřejnými orgány příslušnými pro dozor nad spotovými a dražebními trhy a s příslušnými orgány, správci rejstříků a jinými veřejnými orgány pověřenými dohledem nad dodržováním směrnice 2003/87/ES, aby bylo zajištěno, že dokáží získat konsolidovaný přehled o trzích s povolenkami na emise.

7. V souvislosti s deriváty zemědělských komodit příslušné orgány podávají zprávy veřejným orgánům, které jsou příslušné k dohledu nad fyzickými zemědělskými trhy podle nařízení (EU) č. 1308/2013 a k jejich správě a regulaci, a s těmito orgány spolupracují.

8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, kterými stanoví kritéria, podle nichž by bylo možné považovat činnost obchodního systému v hostitelském členském státě za činnost se značným významem pro fungování trhů cenných papírů a ochranu investorů v tomto hostitelském členském státě.

9. ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro ujednání o spolupráci uvedené v odstavci 2.

ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 3. ledna 2016.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 80

Spolupráce mezi příslušnými orgány při činnostech dohledu, kontrole na místě nebo vyšetřování

1. Příslušný orgán jednoho členského státu může požádat o spolupráci příslušného orgánu jiného členského státu při dohledu nebo kontrole na místě nebo při vyšetřování. U investičních podniků, které jsou dálkovými členy nebo účastníky regulovaného trhu, se může příslušný orgán regulovaného trhu rozhodnout je oslovit přímo, a v tom případě o tom uvědomí příslušný orgán domovského členského státu dálkového člena nebo účastníka.

Pokud příslušný orgán obdrží žádost o kontrolu na místě nebo o vyšetřování, v rámci svých pravomocí:

- a) kontrolu nebo vyšetřování provede sám;
- b) umožní provést kontrolu nebo vyšetřování žádajícímu orgánu;
- c) umožní provést kontrolu nebo vyšetřování auditorům nebo odborníkům.

2. S cílem sblížit postupy dohledu se může ESMA podílet na činnostech kolegií orgánů dohledu, včetně kontroly na místě nebo vyšetřování, které společně provádějí dva nebo více příslušných orgánů v souladu s článkem 21 nařízení (EU) č. 1095/2010.

3. ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění údajů, které si příslušné orgány vyměňují v rámci své spolupráce při dohledu, kontrole na místě a vyšetřování.

ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 3. červencem 2015.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

4. ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro spolupráci příslušných orgánů při dohledu, kontrole na místě a vyšetřování.

ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 3. ledna 2016.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 81

Výměna informací

1. Příslušné orgány členských států, které byly pro účely této směrnice a nařízení (EU) č. 600/2014 v souladu s čl. 79 odst. 1 této směrnice určeny jako kontaktní místa, si ihned vzájemně poskytnou informace vyžadované pro účely plnění úkolů příslušných orgánů určených v souladu s čl. 67 odst. 1 této směrnice a stanovené v předpisech přijatých na základě této směrnice nebo nařízení (EU) č. 600/2014.

Příslušné orgány, které si podle této směrnice nebo nařízení (EU) č. 600/2014 vyměňují informace s jinými příslušnými orgány, mohou v okamžiku sdělení informací uvést, že tyto informace nesmějí být bez jejich výslovného souhlasu zpřístupněny, a v tom případě lze výměnu těchto informací provádět výhradně pro účely, pro které tyto orgány daly souhlas.

2. Příslušný orgán určený jako kontaktní místo v souladu s čl. 79 odst. 1 může předávat informace získané podle odstavce 1 tohoto článku a článků 77 a 88 orgánům uvedeným v čl. 67 odst. 1. Jiným orgánům nebo fyzickým či právnickým osobám předá tyto informace pouze s výslovným souhlasem příslušných orgánů, které informace poskytly, a výhradně pro účely, pro které tyto orgány daly souhlas, s výjimkou řádně odůvodněných okolností. V tom případě kontaktní místo ihned informuje kontaktní místo, které informace zaslalo.

3. Orgány uvedené v článku 71 a jiné orgány nebo fyzické či právnické osoby, které obdrží důvěrné informace podle odstavce 1 tohoto článku nebo podle článků 77 a 88, mohou tyto informace použít pouze při plnění svých úkolů, zejména

a) ke kontrole plnění podmínek, jimiž se řídí přístup k obchodní činnosti investičních podniků, a k usnadnění dohledu nad výkonem této činnosti na základě jednotlivých podniků či na konsolidovaném základě, a to zvláště s ohledem na požadavky kapitálové přiměřenosti uložené směrnicí 2013/36/EU, správní a účetní postupy a mechanismy vnitřní kontroly;

b) ke sledování řádného fungování obchodních systémů;

c) k ukládání sankcí;

d) při správních opravných prostředcích proti rozhodnutím příslušných orgánů;

e) při soudních řízeních zahájených podle článku 74;

f) v mimosoudním mechanismu pro stížnosti investorů podle článku 75.

4. ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro výměnu informací.

ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 3. ledna 2016.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

5. Tento článek ani články 76 a 88 nebrání příslušnému orgánu, aby předával orgánu ESMA, Evropské radě pro systémová rizika, centrálním bankám, ESCB a ECB jako měnovým orgánům a případně jiným veřejným orgánům příslušným pro dohled nad platebními systémy a systémy vypořádání důvěrné informace určené k plnění jejich úkolů. Podobně mohou tyto orgány nebo instituce předávat příslušným orgánům informace, které mohou příslušné orgány potřebovat pro účely plnění svých funkcí podle této směrnice nebo nařízení (EU) č. 600/2014.

Článek 82

Závazné zprostředkování

1. Příslušné orgány mohou orgánu ESMA oznámit případy, v nichž byly následující žádosti zamítnuty nebo jim nebylo v přiměřené lhůtě vyhověno:

a) žádost o provedení určité činnosti dohledu, kontroly na místě nebo vyšetřování podle článku 80; nebo

b) žádost o výměnu informací podle článku 81.

2. V situacích uvedených v odstavci 1 může ESMA jednat v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1095/2010, aniž jsou dotčeny možnosti odmítnout vyhovět žádosti o informace uvedené v článku 83 této směrnice a možnost orgánu ESMA jednat v souladu s článkem 17 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 83

Odmítnutí spolupráce

Příslušný orgán může odmítnout vyhovět žádosti o spolupráci při provádění vyšetřování, kontroly na místě nebo dohledu podle článku 84 nebo o výměnu informací podle článku 81 pouze v případech, kdy:

a) již bylo zahájeno soudní řízení ve věci stejných činů a proti stejným osobám před orgány dožádaného členského státu;

b) v dožádaném členském státě již bylo ve vztahu ke stejným osobám za stejné činy vydáno pravomocné soudní rozhodnutí.

V případě takového odmítnutí o něm příslušný orgán vyrozumí dožadující příslušný orgán a ESMA a poskytne co nejpodrobnější informace.

Článek 84

Konzultace před udělením povolení

1. Příslušné orgány členského státu jsou konzultovány před udělením povolení investičnímu podniku, který je ve kterékoli z těchto situací:

- a) je dceřiným podnikem investičního podniku nebo organizátora trhu nebo úvěrové instituce povolené v jiném členském státě;
- b) je dceřiným podnikem mateřského podniku investičního podniku nebo úvěrové instituce povolené v jiném členském státě;
- c) je kontrolován týmiž fyzickými nebo právníckými osobami jako investiční podnik nebo úvěrová instituce povolená v jiném členském státě.

2. Příslušný orgán členského státu příslušný pro dohled nad úvěrovými institucemi nebo pojišťovnami je konzultován před udělením povolení investičnímu podniku nebo organizátorovi trhu, který je ve kterékoli z těchto situací:

- a) je dceřiným podnikem úvěrové instituce nebo pojišťovny povolené v Unii;
- b) je dceřiným podnikem mateřského podniku úvěrové instituce nebo pojišťovny povolené v Unii;
- c) je kontrolován toutž fyzickou nebo právníckou osobou jako úvěrová instituce nebo pojišťovna povolená v Unii.

3. Příslušné orgány uvedené v odstavcích 1 a 2 se vzájemně konzultují zejména při posuzování vhodnosti akcionářů nebo členů a pověsti a zkušenosti osob, které skutečně řídí danou činnost a které se podílejí na vedení jiného subjektu ve stejné skupině. Vyměňují si veškeré informace o vhodnosti akcionářů nebo členů a o pověsti a zkušenosti osob, které skutečně řídí danou činnost, jež jsou významné pro jiné dotčené příslušné orgány, pro udělení povolení i pro průběžné hodnocení toho, zda jsou dodržovány provozní podmínky.

4. ESMA vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro standardní formuláře, šablony a postupy pro konzultace dalších příslušných orgánů před udělením povolení.

ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 3. ledna 2016.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 85

Pravomoci hostitelských členských států

1. Hostitelské členské státy stanoví, že příslušný orgán může pro statistické účely vyžadovat ode všech investičních podniků s pobočkami na jejich území, aby jim o činnosti těchto poboček podávaly pravidelné zprávy.

2. Při výkonu svých pravomocí podle této směrnice hostitelské členské státy stanoví, že příslušný orgán může od poboček investičních podniků vyžadovat, aby poskytovaly informace nezbytné ke kontrole dodržování norem hostitelského členského státu, které se na ně vztahují v případech stanovených v čl. 35 odst. 8. Tyto požadavky nesmějí být přísnější než ty, které za účelem sledování toho, jak jsou dodržovány stejné normy, ukládá tento členský stát podnikům usazeným na jeho území.

Článek 86

Bezpečnostní opatření přijímaná hostitelskými členskými státy

1. Pokud má příslušný orgán hostitelského členského státu jasné a prokazatelné důvody se domnívat, že investiční podnik činný na jeho území v rámci volného pohybu služeb porušuje povinnosti vyplývající z předpisů přijatých na základě této směrnice nebo že investiční podnik, který má na jeho území pobočku, porušuje povinnosti vyplývající z předpisů přijatých na základě této směrnice, které nesvěřují pravomoc příslušnému orgánu hostitelského členského státu, postoupí tato zjištění příslušnému orgánu domovského členského státu.

Pokud i přes opatření přijatá příslušným orgánem domovského členského státu nebo proto, že se tato opatření ukáží jako nepřiměřená, jedná investiční podnik i nadále způsobem, který jasně poškozuje zájmy investorů hostitelského členského státu nebo řádné fungování trhů, použije se toto:

- a) příslušný orgán hostitelského členského státu poté, co uvědomí příslušný orgán domovského členského státu, přijme veškerá vhodná opatření nezbytná k ochraně investorů a k řádnému fungování trhů. To zahrnuje možnost zabránit investičním podnikům, které jednají protiprávně, v zahájení jakéhokoli dalšího obchodu na jeho území. Komise a ESMA jsou o těchto opatřeních bez zbytečného odkladu informovány; a
- b) příslušný orgán hostitelského členského státu může tuto záležitost předložit orgánu ESMA, který může jednat v souladu s pravomocemi, jež jsou mu svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

2. Pokud příslušné orgány hostitelského členského státu zjistí, že investiční podnik, který má na jeho území pobočku, porušuje právní nebo správní předpisy přijaté v dotyčném členském státě na základě této směrnice, které svěřují pravomoc příslušným orgánům hostitelského členského státu, vyžadují, aby dotyčný investiční podnik tuto protiprávní situaci ukončil.

Pokud dotyčný investiční podnik nepodnikne potřebné kroky, přijmou příslušné orgány hostitelského členského státu veškerá vhodná opatření, aby zajistily, že dotyčný investiční podnik uvedenou protiprávní situaci ukončí. Povaha těchto opatření je sdělena příslušným orgánům domovského členského státu.

Pokud i přes opatření přijatá hostitelským členským státem investiční podnik nadále porušuje právní nebo správní předpisy uvedené v prvním pododstavci platné v hostitelském členském státě, přijme příslušný orgán hostitelského členského státu poté, co informuje příslušný orgán domovského členského státu, veškerá vhodná opatření k ochraně investorů a řádného fungování trhů. Komise a ESMA jsou o těchto opatřeních bez zbytečného odkladu informovány.

Kromě toho může příslušný orgán hostitelského členského státu tuto záležitost předložit orgánu ESMA, který může jednat v souladu s pravomocemi, jež jsou mu svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

3. Pokud má příslušný orgán hostitelského členského státu regulovaného trhu, mnohostranného obchodního systému nebo organizovaného obchodního systému jasné a prokazatelné důvody se domnívat, že tento regulovaný trh, mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém porušuje povinnosti vyplývající z předpisů přijatých na základě této směrnice, postoupí tato zjištění příslušnému orgánu domovského členského státu regulovaného trhu, mnohostranného obchodního systému nebo organizovaného obchodního systému.

Pokud i přes opatření přijatá příslušným orgánem domovského členského státu nebo proto, že se taková opatření ukáží jako nepřiměřená, jedná dotyčný regulovaný trh, mnohostranný obchodní systém nebo organizovaný obchodní systém i nadále způsobem, který jasně poškozuje zájmy investorů hostitelského členského státu nebo řádné fungování trhů, přijme příslušný orgán hostitelského členského státu poté, co informuje příslušný orgán domovského členského státu, veškerá vhodná opatření k ochraně investorů a řádného fungování trhů, což zahrnuje možnost zabránit dotyčnému regulovanému trhu, mnohostrannému obchodnímu systému nebo organizovanému obchodnímu systému ve zpřístupnění jejich mechanismů dálkovým členům nebo účastníkům usazeným v hostitelském členském státě. Komise a ESMA jsou o těchto opatřeních bez zbytečného odkladu informovány.

Kromě toho může příslušný orgán hostitelského členského státu tuto záležitost předložit orgánu ESMA, který může jednat v souladu s pravomocemi, jež jsou mu svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.

4. Každé opatření přijaté podle odstavců 1, 2 nebo 3, jež zahrnuje sankce nebo omezení činnosti investičního podniku nebo regulovaného trhu, musí být řádně odůvodněno a sděleno dotyčnému investičnímu podniku nebo dotyčnému regulovanému trhu.

Článek 87

Spolupráce a výměna informací s ESMA

1. Příslušné orgány pro účely této směrnice spolupracují s ESMA v souladu s nařízením (EU) č. 1095/2010.
2. Příslušné orgány bez zbytečného prodlení poskytnou orgánu ESMA veškeré informace nezbytné k tomu, aby mohl tento orgán plnit své povinnosti podle této směrnice a nařízení (EU) č. 600/2014 a v souladu s články 35 a 36 nařízení (EU) č. 1095/2010.

KAPITOLA III

Spolupráce se třetími zeměmi

Článek 88

Výměna informací se třetími zeměmi

1. Členské státy a v souladu s článkem 33 nařízení (EU) č. 1095/2010 také ESMA mohou uzavírat s příslušnými orgány třetích zemí dohody o spolupráci upravující výměnu informací pouze tehdy, pokud je s ohledem na sdělované informace zaručena ochrana služebního tajemství alespoň na stejné úrovni jako podle článku 76. Tato výměna informací musí být určena k plnění úkolů těchto příslušných orgánů.

Členský stát předává osobní údaje do třetí země v souladu s kapitolou IV směrnice 95/46/ES.

ESMA předává osobní údaje do třetí země v souladu s článkem 9 nařízení (ES) č. 45/2001.

Členské státy a ESMA mohou dohody o spolupráci upravující výměnu informací uzavírat rovněž s orgány, subjekty a fyzickými nebo právními osobami třetích zemí příslušnými pro jeden nebo několik z následujících úkolů:

- a) dohled nad úvěrovými institucemi, jinými finančními institucemi, pojišťovnami a finančními trhy;
- b) likvidaci a konkurs investičních podniků a jiná obdobná řízení;

- c) provádění povinných auditů účetnictví investičních podniků a jiných finančních institucí, úvěrových institucí a pojišťoven při výkonu dohledu nebo při plnění jejich úkolů v oblasti správy systémů odškodnění;
- d) dohled nad orgány, které se účastní likvidace a konkursu investičních podniků a obdobných řízení;
- e) dohled nad osobami pověřenými výkonem povinných auditů pojišťoven, úvěrových institucí, investičních podniků a jiných finančních institucí;
- f) dohled nad osobami působícími na trhu s povolenkami na emise pro účely zajištění konsolidovaného přehledu o finančních a spotových trzích;
- g) dohled nad osobami působícími na trzích s deriváty zemědělských komodit pro účely zajištění konsolidovaného přehledu o finančních a spotových trzích.

Dohody o spolupráci uvedené ve třetím pododstavci mohou být uzavírány pouze tehdy, pokud je s ohledem na sdělované informace zaručena ochrana služebního tajemství alespoň na stejné úrovni jako podle článku 76. Výměna informací je určena k plnění úkolů uvedených orgánů či subjektů nebo fyzických či právnických osob. Pokud dohoda o spolupráci zahrnuje předávání osobních údajů členským státem, musí být v souladu s kapitolou IV směrnice 95/46/ES, nebo je-li do předávání zapojen orgán ESMA, s nařízením (ES) č. 45/2001.

2. Pokud informace pocházejí z jiného členského státu, smějí být zpřístupňovány jen s výslovným souhlasem příslušného orgánu, který tyto informace předal, a případně pouze pro účely, pro které dal souhlas. Totéž platí i pro informace poskytnuté příslušnými orgány třetí země.

HLAVA VII

AKTY V PŘENESENÉ PRAVOMOCI

Článek 89

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi podléhá podmínkám stanoveným v tomto článku.
2. Přenesení pravomoci uvedené v čl. 2 odst. 3, čl. 4 odst. 1 bodě 2 druhém pododstavci a odst. 2, čl. 13 odst. 1, čl. 16 odst. 12, čl. 23 odst. 4, čl. 24 odst. 13, čl. 25 odst. 8, čl. 27 odst. 9, čl. 28 odst. 3, čl. 30 odst. 5, čl. 31 odst. 4, čl. 32 odst. 4, čl. 33 odst. 8, čl. 52 odst. 4, čl. 54 odst. 4, čl. 58 odst. 6, čl. 64 odst. 7, čl. 65 odst. 7 a čl. 79 odst. 8 je svěřeno Komisi na dobu neurčitou od 2 červencem 2014.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 2 odst. 3, čl. 4 odst. 1 bodě 2 druhém pododstavci a odst. 2, čl. 13 odst. 1, čl. 16 odst. 12, čl. 23 odst. 4, čl. 24 odst. 13, čl. 25 odst. 8, čl. 27 odst. 9, čl. 28 odst. 3, čl. 30 odst. 5, čl. 31 odst. 4, čl. 32 odst. 4, čl. 33 odst. 8, čl. 52 odst. 4, čl. 54 odst. 4, čl. 58 odst. 6, čl. 64 odst. 7, čl. 65 odst. 7 a čl. 79 odst. 8 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který v něm je upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 2 odst. 3, čl. 4 odst. 1 bodě 2 druhém pododstavci a odst. 2, čl. 13 odst. 1, čl. 16 odst. 12, čl. 23 odst. 4, čl. 24 odst. 13, čl. 25 odst. 8, čl. 27 odst. 9, čl. 28 odst. 3, čl. 30 odst. 5, čl. 31 odst. 4, čl. 32 odst. 4, čl. 33 odst. 8, čl. 52 odst. 4, čl. 54 odst. 4, čl. 58 odst. 6, čl. 64 odst. 7, čl. 65 odst. 7 a čl. 79 odst. 8 vstoupí v platnost pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 90

Zprávy a přezkum

1. Před 3. března 2019 Komise předloží po konzultaci s ESMA zprávu Evropskému parlamentu a Radě o:

- a) fungování organizovaných obchodních systémů, včetně jejich specifického využití obchodování párováním pokynů na vlastní účet, s přihlédnutím ke zkušenostem příslušných orgánů v oblasti dohledu, k počtu organizovaných obchodních systémů povolených v Unii a k jejich podílu na trhu, a zejména posouzení toho, zda jsou nutné jakékoli úpravy definice organizovaného obchodního systému a zda je rozsah finančních nástrojů, na něž se vztahuje kategorie organizovaného obchodního systému, i nadále vhodný;
- b) fungování režimu trhů pro růst malých a středních podniků s přihlédnutím k počtu mnohostranných obchodních systémů zaregistrovaných jako trhy pro růst malých a středních podniků, k počtu emitentů na těchto trzích a k příslušným objemům obchodování.

Zpráva zejména posoudí, zda je prahová hodnota stanovená v čl. 33 odst. 3 písm. a) i nadále vhodným minimem pro dosahování cílů týkajících se trhů pro růst malých a středních podniků podle této směrnice;

- c) dopadu požadavků týkajících se algoritmického obchodování včetně vysokofrekvenčního algoritmického obchodování;
- d) zkušenostech s mechanismy zakazování určitých produktů nebo postupů s přihlédnutím k počtu případů, kdy byly tyto mechanismy spuštěny, a k jejich účinkům;
- e) uplatňování správních a trestních sankcí, a zejména o potřebě dále harmonizovat správní sankce za porušení požadavků stanovených v této směrnici a v nařízení (EU) č. 600/2014;
- f) dopadu uplatnění limitů pozic a řízení pozic nebo jiných opatření na likviditu, zneužívání trhu a řádné stanovení cen a podmínky vypořádání na trzích s komoditními deriváty;
- g) vývoji cen za údaje týkající se předobchodní a poobchodní transparentnosti od regulovaných trhů, mnohostranných obchodních systémů, organizovaných obchodních systémů a schválených systémů pro uveřejňování informací.
- h) dopadu požadavku na zveřejňování veškerých poplatků, provizí či nepeněžních výhod v souvislosti s poskytováním investičních nebo doplňkových služeb zákazníkům v souladu s čl. 24 odst. 9 této směrnice, včetně jeho dopadu na řádné fungování vnitřního trhu v oblasti přeshraničního investičního poradenství.

2. Komise po konzultaci s ESMA předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávy o fungování služby konsolidovaných obchodních informací vytvořených v souladu s hlavou V. Zprávu k čl. 65 odst. 1 předloží do 3. září 2018. Zprávu k čl. 65 odst. 2 předloží do 3. září 2020.

Zprávy stanovené v prvním pododstavci hodnotí fungování služby konsolidovaných obchodních informací podle těchto kritérií:

- a) dostupnost a včasnost poobchodních informací v konsolidovaném formátu zachycujícím veškeré obchody bez ohledu na to, zda jsou či nejsou prováděny v obchodním systému;
- b) dostupnost a včasnost všech nebo části poobchodních informací vysoké kvality ve formátech snadno přístupných a použitelných pro účastníky trhu a za přiměřených obchodních podmínek.

Pokud Komise dospěje k závěru, že poskytovatelé konsolidovaných obchodních informací neposkytovali informace způsobem, který by splňoval kritéria stanovená v druhém pododstavci, připojí Komise ke své zprávě žádost orgánu ESMA, aby zahájil jednací řízení na určení podnikatelského subjektu provozujícího službu konsolidovaných obchodních informací v zadávacím řízení na veřejnou zakázku vedeném orgánem ESMA. Orgán ESMA toto řízení zahájí poté, co obdrží od Komise žádost, za podmínek stanovených v žádosti Komise a v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ⁽¹⁾.

3. V případě zahájení řízení stanoveného v odstavci 2 je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89, kterými se mění články 59 až 65 a oddíl D přílohy I této směrnice a čl. 2 odst. 1 bod 19 nařízení (EU) č. 600/2014 tím, že se určí opatření:

- a) ke stanovení doby trvání smlouvy s podnikatelským subjektem provozujícím službu konsolidovaných obchodních informací a postupu a podmínek pro prodloužení této smlouvy a pro zahájení nového zadávacího řízení;
- b) ke stanovení toho, aby podnikatelský subjekt provozoval službu konsolidovaných obchodních informací na výhradním základě a žádný jiný subjekt nebyl povolen jako poskytovatel konsolidovaných obchodních informací v souladu s článkem 59;
- c) ke zmocnění orgánu ESMA, aby zajistil, že podnikatelský subjekt provozující službu konsolidovaných obchodních informací určený v zadávacím řízení dodržuje podmínky dané zakázkou;
- d) k zajištění toho, aby poobchodní informace poskytované podnikatelským subjektem provozujícím službu konsolidovaných obchodních informací byly vysoké kvality, ve formátech snadno přístupných a použitelných pro účastníky trhu a v konsolidovaném formátu zachycujícím celý trh;
- e) k zajištění toho, aby byly poobchodní informace poskytovány za přiměřených obchodních podmínek na konsolidovaném i nekonsolidovaném základě a odpovídaly potřebám uživatelů těchto informací v celé Unii;
- f) k zajištění toho, aby obchodní systémy a schválené systémy pro uveřejňování informací poskytovaly své obchodní údaje podnikatelskému subjektu provozujícímu službu konsolidovaných obchodních informací určenému v zadávacím řízení vedeném orgánem ESMA za přiměřených nákladů;
- g) k upřesnění opatření pro případ, že podnikatelský subjekt provozující službu konsolidovaných obchodních informací určený v zadávacím řízení nedodrží podmínky dané zakázkou;
- h) k upřesnění ujednání, v jejichž rámci mohou poskytovatelé konsolidovaných obchodních informací schválení podle článku 59 i nadále provozovat službu konsolidovaných obchodních informací, pokud zmocnění stanovené v písmenu b) tohoto odstavce není využíváno nebo nebyl v zadávacím řízení určen žádný subjekt, do doby, než bude dokončeno nové zadávací řízení a k provozování služby konsolidovaných obchodních informací bude určen nový podnikatelský subjekt.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

4. Do 1. ledna 2018 připraví Komise po konzultaci orgánu ESMA a Agentury pro spolupráci energetických regulačních orgánů zprávu, v níž posoudí potenciální dopad na ceny energie a na fungování trhu s energií i proveditelnost a přínosy, pokud jde o snižování rizik selhání protistrany a systémových rizik a přímých nákladů na energetické deriváty podle bodu 6 oddílu C, na něž se začne vztahovat povinnost clearingů stanovená v článku 4 nařízení (EU) č. 648/2012 a techniky zmírňování rizika stanovené v čl. 11 odst. 3 uvedeného nařízení a jejich začlenění do výpočtu clearingového prahu podle článku 10 uvedeného nařízení.

Pokud se Komise domnívá, že by zahrnutí těchto smluv nebylo proveditelné a přínosné, předloží případně legislativní návrh Evropskému parlamentu a Radě. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89 této směrnice k prodloužení lhůty v délce 42 měsíců uvedené v čl. 95 odst. 1 této směrnice jednou o dva roky a ještě jednou o rok.

Článek 91

Změny směrnice 2002/92/ES

Směrnice 2002/92/ES se mění takto:

1) Článek 2 se mění takto:

a) v bodě 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„S výjimkou kapitoly IIIA této směrnice nejsou činnosti, jež vykonává pojišťovna nebo zaměstnanec pojišťovny, který jedná jménem pojišťovny, považovány za zprostředkování nebo distribuci pojištění“;

b) doplňuje se nový bod, který zní:

„13. „investičním produktem na bázi pojištění“ pro účely kapitoly IIIA pojistný produkt, který nabízí určitou hodnotu odkupného nebo hodnotu v době splatnosti, jež jsou zcela nebo zčásti vystaveny, přímo či nepřímo, tržním výkyvům a který nezahrnuje:

a) produkty neživotního pojištění uvedené v příloze I směrnice 2009/138/ES (odvětví neživotního pojištění);

b) smlouvy životního pojištění, u nichž je pojistné plnění podle smlouvy splatné pouze v případě smrti nebo ve vztahu k pracovní neschopnosti způsobené úrazem, nemocí nebo postižením;

c) penzijní produkty, jejichž primárním účelem je podle vnitrostátních právních předpisů poskytovat investorům příjem v důchodu a jež investora opravňují k získání určitých výhod;

d) úředně uznané zaměstnanecké penzijní systémy spadající do oblasti působnosti směrnice 2003/41/ES nebo směrnice 2009/138/ES;

e) individuální penzijní produkty, na něž podle vnitrostátních právních předpisů povinně finančně přispívá zaměstnavatel a zaměstnavatel ani zaměstnanec si nemohou zvolit penzijní produkt ani poskytovatele.“

2) Vkládá se nová kapitola, která zní:

„KAPITOLA IIIA

Dodatečné požadavky na ochranu zákazníků v souvislosti s investičními produkty na bázi pojištění

Článek 13a

Oblast působnosti

S výhradou výjimky v čl. 2 bodě 3 druhém pododstavci stanoví tato kapitola dodatečné požadavky na zprostředkování pojištění a na přímý prodej prováděný pojišťovnami v případě, že jsou vykonávány v souvislosti s prodejem investičních produktů na bázi pojištění. Tyto činnosti se označují jako distribuce pojištění.

Článek 13b

Předcházení střetům zájmů

Zprostředkovatel pojištění nebo pojišťovna udržují a uplatňují účinná organizační a správní opatření s cílem provést veškeré přiměřené kroky k tomu, aby střety zájmů stanovené v článku 13c neměly nepříznivý dopad na zájmy jejich zákazníků.

Článek 13c

Střety zájmů

1. Členské státy vyžadují, aby zprostředkovatelé pojištění a pojišťovny přijali veškerá vhodná opatření k odhalení střetů zájmů mezi nimi, včetně jejich řídicích pracovníků, zaměstnanců a smluvně vázaných zprostředkovatelů nebo jakoukoli osobou s nimi přímo nebo nepřímo spojenou v důsledku kontroly, a jejich zákazníci nebo mezi dvěma zákazníky, které vzniknou v průběhu distribuce pojištění.

2. Pokud organizační nebo správní opatření přijatá zprostředkovatelem pojištění nebo pojišťovnou v souladu s článkem 13b k řízení střetů zájmů nejsou dostatečná k tomu, aby s přiměřenou jistotou zajistila, že se předejde rizikům poškození zájmů zákazníka, zprostředkovatel pojištění nebo pojišťovna zákazníkovi jasně sdělí obecnou povahu nebo zdroje střetů zájmů předtím, než provede obchod jeho jménem.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 13e, kterými:

- a) určí kroky, jejichž přijetí lze od zprostředkovatelů pojištění nebo pojišťoven přiměřeně očekávat, ke zjištění, předcházení, řízení a oznámení střetů zájmů, jež mohou při distribuci pojištění nastat;
- b) stanoví vhodná kritéria pro určení druhů střetů zájmů, jež mohou poškodit zájmy zákazníků nebo potenciálních zákazníků zprostředkovatele pojištění nebo pojišťovny.

Článek 13d

Všeobecné zásady a informace pro zákazníky

1. Členské státy zajistí, aby zprostředkovatel pojištění nebo pojišťovna při distribuci pojištění jednali čestně, spravedlivě a profesionálně v souladu s nejlepšími zájmy svých zákazníků.

2. Veškeré informace, včetně propagačních sdělení, zprostředkovatele pojištění nebo pojišťovny určené pro zákazníky nebo potenciální zákazníky musí být korektní, jasné a neklamavé. Propagační sdělení musí být možné jako taková jasně určit.

3. Členské státy mohou zakázat nabízení či přijímání poplatků, provizí nebo jiných peněžních či nepeněžních výhod hrazených či poskytnutých třetí stranou nebo osobou jednající jménem třetí strany zprostředkovatelům pojištění nebo pojišťovnám v souvislosti s distribucí investičních produktů na bázi pojištění zákazníkům.

Článek 13e

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 13c je Komisi svěřena na dobu neurčitou od 2. červencem 2014.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 13c kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který v něm je upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 13c vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

Článek 92

Změny směrnice 2011/61/EU

Směrnice 2011/61/EU se mění takto:

- 1) V čl. 4 odst. 1 písm. r) se doplňuje nový bod, který zní:

„vii) členský stát, který není jeho domovským členským státem a v němž unijní správce poskytuje služby uvedené v čl. 6 odst. 4;“.

- 2) Článek 33 se mění takto:

- a) nadpis se nahrazuje tímto:

„Podmínky správy unijních alternativních investičních fondů usazených v jiných členských státech a pro poskytování služeb v jiných členských státech“;

- b) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby směl povolený unijní správce buď přímo, nebo zřízením pobočky:

- a) spravovat unijní alternativní investiční fondy usazené v jiném členském státě za předpokladu, že správce má povolení ke správě daného typu alternativního investičního fondu;

- b) poskytovat v jiném členském státě služby uvedené v čl. 6 odst. 4, pro které mu bylo uděleno povolení.

2. Správce, který hodlá vykonávat činnosti a poskytovat služby uvedené v odstavci 1 poprvé, sdělí příslušným orgánům svého domovského členského státu tyto informace:

- a) členský stát, ve kterém hodlá spravovat alternativní investiční fond přímo nebo zřízením pobočky nebo poskytovat služby uvedené v čl. 6 odst. 4;
- b) plán obchodních činností, v němž jsou uvedeny zejména služby, které hodlá poskytovat, a určeny alternativní investiční fondy, které hodlá spravovat.“

Článek 93

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy do 3. červencem 2016 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů.

Členské státy tyto předpisy použijí ode dne 3. ledna 2017, s výjimkou ustanovení provádějících ve vnitrostátním právu čl. 65 odst. 2, která se použijí ode dne 3. září 2018.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnicí nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnice zrušené touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnicí. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy použijí předpisy uvedené v článku 92 ode dne 3. červencem 2015.

3. Členské státy sdělí Komisi a orgánu ESMA znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 94

Zrušení

Směrnice 2004/39/ES ve znění aktů uvedených v části A přílohy III této směrnice se zrušuje s účinkem ode dne 3. ledna 2017, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic uvedených v části B přílohy III této směrnice ve vnitrostátním právu.

Odkazy na směrnici 2004/39/ES nebo na směrnici 93/22/EHS se považují za odkazy na tuto směrnicí nebo na nařízení (EU) č. 600/2014 v souladu se srovnávacími tabulkami obsaženými v příloze IV.

Odkazy na pojmy definované ve směrnici 2004/39/ES nebo ve směrnici 93/22/EHS nebo na jejich články se považují za odkazy na odpovídající pojmy definované v této směrnici nebo na odpovídající články této směrnice.

Článek 95

Přechodná ustanovení

1. Do 3. červencem 2020:

- a) se povinnost clearingů stanovená v článku 4 nařízení (EU) č. 648/2012 a techniky zmírňování rizika stanovené v čl. 11 odst. 3 uvedeného nařízení nevztahují na energetické deriváty podle bodu 6 oddílu C, které uzavřely nefinanční smluvní strany, jež splňují podmínky čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) č. 648/2012, nebo nefinanční strany, jež jsou poprvé povoleny jako investiční podniky k 3. ledna 2017 nebo později; a

- b) tyto energetické deriváty podle bodu 6 oddílu C nejsou pro účely clearingového prahu stanoveného v článku 10 nařízení (EU) č. 648/2012 považovány za OTC deriváty.

Na energetické deriváty podle bodu 6 oddílu C, které využívají přechodný režim stanovený v prvním pododstavci, se vztahují všechny ostatní požadavky stanovené v nařízení (EU) č. 648/2012.

2. Výjimku uvedenou v odstavci 1 uděluje příslušný orgán. Příslušný orgán oznámí orgánu ESMA energetické deriváty podle bodu 6 oddílu C, jimž byla udělena výjimka v souladu s odstavcem 1, a orgán ESMA zveřejní na svých internetových stránkách seznam těchto derivátů.

Článek 96

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 97

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 15. května 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

PŘÍLOHA I

SEZNAMY SLUŽEB, ČINNOSTÍ A FINANČNÍCH NÁSTROJŮ

ODDÍL A

Investiční služby a činnosti

- 1) Přijímání a předávání pokynů týkajících se jednoho nebo více finančních nástrojů
- 2) Provádění pokynů na účet zákazníka
- 3) Obchodování na vlastní účet
- 4) Správa portfolií
- 5) Investiční poradenství
- 6) Upisování finančních nástrojů nebo umisťování finančních nástrojů na základě pevného závazku převzetí
- 7) Umisťování finančních nástrojů bez pevného závazku převzetí
- 8) Provozování mnohostranného obchodního systému
- 9) Provozování organizovaného obchodního systému

ODDÍL B

Doplňkové služby

- 1) Úschova a správa finančních nástrojů na účet zákazníka včetně svěřenské správy a souvisejících služeb, jako je správa hotovosti nebo zajištění, kromě vedení účtů cenných papírů na nejvyšší úrovni
- 2) Poskytování úvěrů nebo půjček investorovi za účelem umožnění obchodu s jedním nebo více finančními nástroji v případech, kdy je společnost poskytující úvěr nebo půjčku do tohoto obchodu zapojena
- 3) Poradenská činnost podnikům v oblasti struktury kapitálu, průmyslové strategie a souvisejících záležitostí a poradenství a služby týkající se fúzí a nákupu podniků
- 4) Devizové služby, pokud jsou spojeny s poskytováním investičních služeb
- 5) Investiční výzkum a finanční analýza nebo jiné formy obecných doporučení týkajících se obchodů s finančními nástroji
- 6) Služby související s upisováním emisí
- 7) Investiční služby a činnosti i doplňkové služby typu uvedeného v oddíle A nebo B přílohy 1 související s podkladovým aktivem derivátů uvedených v bodech 5, 6, 7 a 10 oddílu C, pokud jsou spojeny s poskytováním investičních nebo doplňkových služeb

ODDÍL C

Finanční nástroje

- 1) Převoditelné cenné papíry
- 2) Nástroje peněžního trhu

- 3) Podílové jednotky subjektů kolektivního investování
- 4) Opce, futures, swapy, dohody o budoucích úrokových sazbách a jakékoli jiné deriváty týkající se cenných papírů, měn, úrokových sazeb či výnosů nebo jiné derivátové nástroje, finanční indexy nebo finanční míry, které lze vypořádat fyzicky nebo v hotovosti
- 5) Opce, futures, swapy, forwardy a jakékoli jiné deriváty týkající se komodit, které musí být vypořádány v hotovosti nebo mohou být vypořádány v hotovosti na žádost jedné ze stran z jiného důvodu než z důvodu neplnění nebo z jiného důvodu ukončení
- 6) Opce, futures, swapy a jakékoli jiné deriváty týkající se komodit, které lze vypořádat fyzicky, za předpokladu, že jsou obchodovány na regulovaném trhu, v mnohostranném obchodním systému nebo v organizovaném obchodním systému, s výjimkou velkoobchodních energetických produktů obchodovaných v organizovaném obchodním systému, které musí být vypořádány fyzicky
- 7) Opce, futures, swapy, forwardy a jakékoli jiné deriváty týkající se komodit, které lze vypořádat fyzicky, neuvedené jinak v bodě 6 tohoto oddílu a neurčené k obchodním účelům, které mají znaky jiných derivátových finančních nástrojů
- 8) Derivátové nástroje k převodu úvěrového rizika
- 9) Finanční rozdílové smlouvy
- 10) Opce, futures, swapy, dohody o budoucích úrokových sazbách a jakékoli jiné deriváty týkající se klimatických proměnných, sazeb přepravného nebo měr inflace či jiných oficiálních ekonomických statistických údajů, které musí být vypořádány v hotovosti nebo mohou být vypořádány v hotovosti na žádost jedné ze stran z jiného důvodu než z důvodu neplnění nebo z jiného důvodu ukončení, i další deriváty týkající se majetku, práv, závazků, indexů a měr neuvedených jinde v tomto oddílu, které mají znaky jiných derivátových finančních nástrojů, mimo jiné s ohledem na to, zda jsou obchodovány na regulovaném trhu, v organizovaném obchodním systému nebo v mnohostranném obchodním systému
- 11) Povolenky na emise složené z jednotek, které jsou uznány na základě souladu se směrnicí 2003/87/ES (systém pro obchodování s emisemi)

ODDÍL D

Služby hlášení údajů

- 1) Provozování schváleného systému pro uveřejňování informací
  - 2) Provozování systému konsolidovaných obchodních informací
  - 3) Provozování schváleného mechanismu pro hlášení obchodů
-

PŘÍLOHA II

PROFESIONÁLNÍ ZÁKAZNÍCI PRO ÚČELY TÉTO SMĚRNICE

Profesionální zákazník je zákazník, který má zkušenosti, znalosti a odborné schopnosti k tomu, aby činil vlastní investiční rozhodnutí a řádně vyhodnocoval rizika, která podstupuje. Aby byl považován za profesionálního zákazníka, musí splňovat tato kritéria:

I. KATEGORIE ZÁKAZNÍKŮ POVAŽOVANÝCH ZA PROFESIONÁLNÍ

Následující subjekty jsou považovány za profesionální zákazníky pro účely této směrnice v souvislosti se všemi investičními službami, činnostmi a finančními nástroji.

1) Subjekty, které musí mít pro činnost na finančních trzích povolení nebo podléhají regulaci. Níže uvedený seznam je chápán jako seznam obsahující všechny povolené subjekty vykonávající charakteristické činnosti uvedených subjektů, ať již jsou členským státem povolené podle některé směrnice, nebo povolené či regulované členským státem bez odkazu na některou směrnici, nebo povolené či regulované třetí zemí:

- a) úvěrové instituce,
- b) investiční podniky,
- c) jiné povolené nebo regulované finanční instituce,
- d) pojišťovny,
- e) subjekty kolektivního investování a správcovské společnosti takových subjektů,
- f) penzijní fondy a správcovské společnosti takových fondů,
- g) obchodníci s komoditami a komoditními deriváty,
- h) místní orgány,
- i) jiní institucionální investoři.

2) Velké podniky splňující dva z následujících požadavků na velikost podle jednotlivé společnosti:

- bilanční suma: 20 000 000 EUR,
- čistý obrát: 40 000 000 EUR,
- vlastní kapitál: 2 000 000 EUR.

3) Celostátní a regionální vlády, včetně veřejných orgánů pověřených správou veřejného dluhu na celostátní nebo regionální úrovni, centrální banky, mezinárodní a nadnárodní instituce jako Světová banka, MMF, ECB, EIB a jiné podobné mezinárodní instituce.

4) Jiní institucionální investoři, jejichž hlavní činnost spočívá v investování do finančních nástrojů, včetně subjektů, které provádějí zajištění závazků cennými papíry nebo jiné finanční obchody.

Výše uvedené subjekty se považují za profesionální. Musí však mít možnost požádat o zacházení jako s neprofesionálním zákazníkem a investiční podniky mohou souhlasit s tím, že jim poskytnou vyšší stupeň ochrany. Pokud je výše uvedený subjekt zákazníkem investičního podniku, musí jej investiční podnik před poskytnutím jakýchkoli investičních služeb informovat o tom, že na základě informací, které má investiční podnik k dispozici, je zákazník považován za profesionálního zákazníka a bude k němu takto přístupováno, pokud se investiční podnik a zákazník nedohodnou jinak. Investiční podnik musí zákazníka rovněž informovat o tom, že zákazník může požádat o změnu podmínek dohody, aby získal vyšší stupeň ochrany.

Pokud se zákazník, který je považován za profesionálního zákazníka, domnívá, že není schopen řádně vyhodnotit nebo řídit příslušná rizika, je jeho povinností požádat o vyšší stupeň ochrany.

Tento vyšší stupeň ochrany bude poskytnut, pokud zákazník považovaný za profesionálního zákazníka uzavře s investičním podnikem písemnou dohodu o tom, že pro účely uplatňovaného režimu podnikání nebude považován za profesionálního zákazníka. Tato dohoda uvede, zda se toto ujednání vztahuje na jednu nebo více konkrétních služeb či obchodů nebo na jeden nebo více druhů produktů či obchodů.

II ZÁKAZNÍCI, S NIMIŽ MŮŽE BÝT NA POŽÁDÁNÍ ZACHÁZENO JAKO S PROFESIONÁLNÍMI ZÁKAZNÍKY

II.1. Identifikační kritéria

Zákazníci jiní než ti, kteří jsou uvedeni v oddíle I, včetně orgánů veřejného sektoru, místních veřejných orgánů, obcí a jednotlivých soukromých investorů, se mohou rovněž vzdát některých stupňů ochrany, které jim poskytují pravidla řízení obchodní činnosti.

Investiční podniky proto musí mít možnost přistupovat k jakýmkoli z těchto zákazníků jako k profesionálním za předpokladu, že jsou splněny příslušná níže uvedená kritéria a příslušné níže uvedené postupy. Tito zákazníci však nemají být považováni za zákazníky, kteří mají v souvislosti s trhem znalosti a zkušenosti srovnatelné se znalostmi a zkušenostmi zákazníků uvedených v oddíle I.

Jakékoli takové vzdání se ochrany zajištěné standardními pravidly jednání se považuje za platné pouze tehdy, pokud vhodné posouzení odborných schopností, zkušeností a znalostí zákazníka provedené investičním podnikem dává vzhledem k předpokládaným obchodům nebo službám přiměřenou jistotu toho, že zákazník je schopen činit investiční rozhodnutí a chápe související rizika.

Za příklad hodnocení odborných schopností a zkušeností by mohla být považována zkouška způsobilosti používaná pro řídicí a vedoucí pracovníky subjektů s licenci podle směrnic z finanční oblasti. U malých subjektů je hodnocena osoba, která je oprávněna jménem subjektu provádět obchody.

Při uvedeném hodnocení musí být splněna nejméně dvě z následujících kritérií:

- v minulých čtyřech čtvrtletích provedl zákazník na příslušném trhu obchody ve značném objemu a s průměrnou četností 10 obchodů za čtvrtletí;
- velikost zákaznickova portfolia finančních nástrojů definovaného jako hotovostní vklady a finanční nástroje přesahuje 500 000 EUR;
- zákazník pracuje nebo pracoval ve finančním sektoru po dobu nejméně jednoho roku v profesionální pozici, která vyžaduje znalost předpokládaných obchodů nebo služeb.

Členské státy mohou přijmout zvláštní kritéria pro posouzení odborných schopností a znalostí obcí a místních veřejných orgánů, které žádají o status profesionálního zákazníka. Tato kritéria mohou být alternativní nebo doplňková k těm, která jsou uvedena v pátém odstavci.

II.2. Postup

Tito zákazníci se mohou vzdát výhody z podrobných pravidel jednání pouze při dodržení tohoto postupu:

- musí učinit písemné prohlášení pro investiční podnik, že chtějí, aby se s nimi zacházelo jako s profesionálním zákazníkem, a to obecně, nebo pro určitou investiční službu nebo obchod nebo druh obchodu či produktu;
- investiční podnik jim musí vydat jasné písemné upozornění o stupních ochrany a právech na odškodnění investora, která tak mohou ztratit;
- musí v samostatném dokumentu odděleném od smlouvy písemně prohlásit, že jsou si vědomi důsledků ztráty těchto stupňů ochrany.

Než se investiční podniky rozhodnou žádost o vzdání se ochrany přijmout, musí být povinny provést veškeré přiměřené kroky k zajištění toho, že zákazník žádající o to, aby se s ním zacházelo jako s profesionálním zákazníkem, splňuje příslušné požadavky stanovené v oddíle II.1.

Pokud však již zákazníci byli zařazeni mezi zákazníky profesionální na základě kritérií a postupů podobných výše uvedeným kritériím a postupům, jejich vztahy s investičními podniky nesmějí být ovlivněny jakýmkoli novými pravidly přijatými podle této přílohy.

Podniky musí zavést vhodné písemné vnitřní strategie a postupy ke kategorizaci zákazníků. Profesionální zákazníci jsou povinni informovat investiční podnik o jakékoli změně, která by mohla ovlivnit jejich aktuální zařazení do určité kategorie. Pokud se však investiční podnik dozví, že zákazník již nesplňuje původní podmínky, na základě kterých s ním mohlo být zacházeno jako s profesionálním zákazníkem, musí investiční podnik přijmout vhodné opatření.

PŘÍLOHA III

ČÁST A

Zrušená směrnice a její následné změny

(uvedené v článku 94)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES (Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/31/ES (Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 60).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/44/ES (Úř. věst. L 247, 21.9.2007, s. 1).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/10/ES (Úř. věst. L 76, 19.3.2008, s. 33).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/78/EU (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 120).

ČÁST B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu

(uvedené v článku 94)

Směrnice 2004/39/ES

Lhůta pro provedení 31. ledna 2007

Prováděcí období 1. listopadu 2007

Směrnice 2006/31/ES

Lhůta pro provedení 31. ledna 2007

Prováděcí období 1. listopadu 2007

Směrnice 2007/44/ES

Lhůta pro provedení 21. března 2009

Směrnice 2010/78/ES

Lhůta pro provedení 31. prosince 2011

PŘÍLOHA IV

Srovnávací tabulka podle článku 94

Směrnice 2004/39/ES	Směrnice 2014/65/EU	Nariadení (EU) č. 600/2014
Čl. 1 odst. 1	Čl. 1 odst. 1	
Čl. 1 odst. 2	Čl. 1 odst. 3	
Čl. 2 odst. 1 písm. a	Čl. 2 odst. 1 písm. a)	
Čl. 2 odst. 1 písm. b)	Čl. 2 odst. 1 písm. b)	
Čl. 2 odst. 1 písm. c)	Čl. 2 odst. 1 písm. c)	
Čl. 2 odst. 1 písm. d)	Čl. 2 odst. 1 písm. d)	
Čl. 2 odst. 1 písm. e)	Čl. 2 odst. 1 písm. f)	
Čl. 2 odst. 1 písm. f)	Čl. 2 odst. 1 písm. g)	
Čl. 2 odst. 1 písm. g)	Čl. 2 odst. 1 písm. h)	
Čl. 2 odst. 1 písm. h)	Čl. 2 odst. 1 písm. i)	
Čl. 2 odst. 1 písm. i	Čl. 2 odst. 1 písm. j)	
Čl. 2 odst. 1 písm. j	Čl. 2 odst. 1 písm. k)	
Čl. 2 odst. 1 písm. k	Čl. 2 odst. 1 písm. i)	
Čl. 2 odst. 1 písm. l	—	
Čl. 2 odst. 1 písm. m	Čl. 2 odst. 1 písm. l)	
Čl. 2 odst. 1 písm. n	Čl. 2 odst. 1 písm. m)	
Čl. 2 odst. 2	Čl. 2 odst. 2	
Čl. 2 odst. 3	Čl. 2 odst. 4	
Čl. 3 odst. 1	Čl. 3 odst. 1	
Čl. 3 odst. 2	Čl. 3 odst. 3	
Čl. 4 odst. 1 bod 1	Čl. 4 odst. 1 bod 1	
Čl. 4 odst. 1 bod 2	Čl. 4 odst. 1 bod 2	
Čl. 4 odst. 1 bod 3	Čl. 4 odst. 1 bod 3	
Čl. 4 odst. 1 bod 4	Čl. 4 odst. 1 bod 4	
Čl. 4 odst. 1 bod 5	Čl. 4 odst. 1 bod 5	
Čl. 4 odst. 1 bod 6	Čl. 4 odst. 1 bod 6	
Čl. 4 odst. 1 bod 7	Čl. 4 odst. 1 bod 20	
Čl. 4 odst. 1 bod 8	Čl. 4 odst. 1 bod 7	
Čl. 4 odst. 1 bod 9	Čl. 4 odst. 1 bod 8	

Směrnice 2004/39/ES	Směrnice 2014/65/EU	Nařízení (EU) č. 600/2014
Čl. 4 odst. 1 bod 10	Čl. 4 odst. 1 bod 9	
Čl. 4 odst. 1 bod 11	Čl. 4 odst. 1 bod 10	
Čl. 4 odst. 1 bod 12	Čl. 4 odst. 1 bod 11	
Čl. 4 odst. 1 bod 13	Čl. 4 odst. 1 bod 18	
Čl. 4 odst. 1 bod 14	Čl. 4 odst. 1 bod 21	
Čl. 4 odst. 1 bod 15	Čl. 4 odst. 1 bod 22	
Čl. 4 odst. 1 bod 16	Čl. 4 odst. 1 bod 14	
Čl. 4 odst. 1 bod 17	Čl. 4 odst. 1 bod 15	
Čl. 4 odst. 1 bod 18	Čl. 4 odst. 1 bod 44	
Čl. 4 odst. 1 bod 19	Čl. 4 odst. 1 bod 17	
Čl. 4 odst. 1 bod 20	Čl. 4 odst. 1 bod 55	
Čl. 4 odst. 1 bod 21	Čl. 4 odst. 1 bod 56	
Čl. 4 odst. 1 bod 22	Čl. 4 odst. 1 bod 26	
Čl. 4 odst. 1 bod 23	Čl. 4 odst. 1 bod 27	
Čl. 4 odst. 1 bod 24	Čl. 4 odst. 1 bod 28	
Čl. 4 odst. 1 bod 25	Čl. 4 odst. 1 bod 29	
Čl. 4 odst. 1 bod 26	Čl. 4 odst. 1 bod 30	
Čl. 4 odst. 1 bod 27	Čl. 4 odst. 1 bod 31	
Čl. 4 odst. 1 bod 28	Čl. 4 odst. 1 bod 32	
Čl. 4 odst. 1 bod 29	Čl. 4 odst. 1 bod 33	
Čl. 4 odst. 1 bod 30	Čl. 4 odst. 1 bod 35 písm. b)	
Čl. 4 odst. 1 bod 31	Čl. 4 odst. 1 bod 35	
Čl. 4 odst. 2	Čl. 4 odst. 2	
Čl. 5 odst. 1	Čl. 5 odst. 1	
Čl. 5 odst. 2	Čl. 5 odst. 2	
Čl. 5 odst. 3	Čl. 5 odst. 3	
Čl. 5 odst. 4	Čl. 5 odst. 4	
Čl. 5 odst. 5	—	
Čl. 6 odst. 1	Čl. 6 odst. 1	
Čl. 6 odst. 2	Čl. 6 odst. 2	
Čl. 6 odst. 3	Čl. 6 odst. 3	
Čl. 7 odst. 1	Čl. 7 odst. 1	

Směrnice 2004/39/ES	Směrnice 2014/65/EU	Nařízení (EU) č. 600/2014
Čl. 7 odst. 2	Čl. 7 odst. 2	
Čl. 7 odst. 3	Čl. 7 odst. 3	
Čl. 7 odst. 4	Čl. 7 odst. 4 a 5	
Čl. 8 písm. a)	Čl. 8 písm. a)	
Čl. 8 písm. b)	Čl. 8 písm. b)	
Čl. 8 písm. c)	Čl. 8 písm. c)	
Čl. 8 písm. d)	Čl. 8 písm. d)	
Čl. 8 písm. e)	Čl. 8 písm. e)	
Čl. 9 odst. 1	Čl. 9 odst. 1 a 3	
Čl. 9 odst. 2	Čl. 9 odst. 5	
Čl. 9 odst. 3	Čl. 9 odst. 4	
Čl. 9 odst. 4	Čl. 9 odst. 6	
Čl. 10 odst. 1	Čl. 10 odst. 1	
Čl. 10 odst. 2	Čl. 10 odst. 2	
Čl. 10 odst. 3	Čl. 11 odst. 1	
Čl. 10 odst. 4	Čl. 11 odst. 2	
Čl. 10 odst. 5	Čl. 11 odst. 3	
Čl. 10 odst. 6	Čl. 10 odst. 3, čl. 11 odst. 4	
Čl. 10a odst. 1	Čl. 12 odst. 1	
Čl. 10a odst. 2	Čl. 12 odst. 2	
Čl. 10a odst. 3	Čl. 12 odst. 3	
Čl. 10a odst. 4	Čl. 12 odst. 4	
Čl. 10a odst. 5	Čl. 12 odst. 5	
Čl. 10a odst. 6	Čl. 12 odst. 6	
Čl. 10a odst. 7	Čl. 12 odst. 7	
Čl. 10a odst. 8	Čl. 12 odst. 8 a 9	
Čl. 10b odst. 1	Čl. 13 odst. 1	
Čl. 10b odst. 2	Čl. 13 odst. 2	
Čl. 10b odst. 3	Čl. 13 odst. 3	
Čl. 10b odst. 4	Čl. 13 odst. 4	
Čl. 10b odst. 5	Čl. 13 odst. 5	
Článek 11	Článek 14	

Směrnice 2004/39/ES	Směrnice 2014/65/EU	Nariadení (EU) č. 600/2014
<i>Článek 12</i>	<i>Článek 15</i>	
Čl. 13 odst. 1	Čl. 16 odst. 1	
Čl. 13 odst. 2	Čl. 16 odst. 2	
Čl. 13 odst. 3	Čl. 16 odst. 3	
Čl. 13 odst. 4	Čl. 16 odst. 4	
Čl. 13 odst. 5	Čl. 16 odst. 5	
Čl. 13 odst. 6	Čl. 16 odst. 6	
Čl. 13 odst. 7	Čl. 16 odst. 8	
Čl. 13 odst. 8	Čl. 16 odst. 9	
Čl. 13 odst. 9	Čl. 16 odst. 11	
Čl. 13 odst. 10	Čl. 16 odst. 12	
Čl. 14 odst. 1	Čl. 18 odst. 1, čl. 19 odst. 1	
Čl. 14 odst. 2	Čl. 18 odst. 2	
Čl. 14 odst. 3	Čl. 19 odst. 4	
Čl. 14 odst. 4	Čl. 18 odst. 3, čl. 19 odst. 2	
Čl. 14 odst. 5	Čl. 18 odst. 6, čl. 19 odst. 3	
Čl. 14 odst. 6	Čl. 18 odst. 8	
Čl. 14 odst. 7	Čl. 18 odst. 9	
<i>Článek 15</i>	—	
Čl. 16 odst. 1	Čl. 21 odst. 1	
Čl. 16 odst. 2	Čl. 21 odst. 2	
Čl. 16 odst. 3	—	
Čl. 17 odst. 1	<i>Článek 22</i>	
Čl. 17 odst. 2	—	
Čl. 18 odst. 1	Čl. 23 odst. 1	
Čl. 18 odst. 2	Čl. 23 odst. 2	
Čl. 18 odst. 3	Čl. 23 odst. 4	
Čl. 19 odst. 1	Čl. 24 odst. 1	
Čl. 19 odst. 2	Čl. 24 odst. 3	
Čl. 19 odst. 3	Čl. 24 odst. 4	
Čl. 19 odst. 4	Čl. 25 odst. 2	
Čl. 19 odst. 5	Čl. 25 odst. 3	

Směrnice 2004/39/ES	Směrnice 2014/65/EU	Nařízení (EU) č. 600/2014
Čl. 19 odst. 6	Čl. 25 odst. 4	
Čl. 19 odst. 7	Čl. 25 odst. 5	
Čl. 19 odst. 8	Čl. 25 odst. 6	
Čl. 19 odst. 9	Čl. 24 odst. 6, čl. 25 odst. 7	
Čl. 19 odst. 10	Čl. 24 odst. 13 a 14, čl. 25 odst. 8	
Článek 20	Článek 26	
Čl. 21 odst. 1	Čl. 27 odst. 1	
Čl. 21 odst. 2	Čl. 27 odst. 4	
Čl. 21 odst. 3	Čl. 27 odst. 5	
Čl. 21 odst. 4	Čl. 27 odst. 7	
Čl. 21 odst. 5	Čl. 27 odst. 8	
Čl. 21 odst. 6	Čl. 27 odst. 9	
Čl. 22 odst. 1	Čl. 28 odst. 1	
Čl. 22 odst. 2	Čl. 28 odst. 2	
Čl. 22 odst. 3	Čl. 28 odst. 3	
Čl. 23 odst. 1	Čl. 29 odst. 1	
Čl. 23 odst. 2	Čl. 29 odst. 2	
Čl. 23 odst. 3	Čl. 29 odst. 3	
Čl. 23 odst. 4	Čl. 29 odst. 4	
Čl. 23 odst. 5	Čl. 29 odst. 5	
Čl. 23 odst. 6	Čl. 29 odst. 6	
Čl. 24 odst. 1	Čl. 30 odst. 1	
Čl. 24 odst. 2	Čl. 30 odst. 2	
Čl. 24 odst. 3	Čl. 30 odst. 3	
Čl. 24 odst. 4	Čl. 30 odst. 4	
Čl. 24 odst. 5	Čl. 30 odst. 5	
Čl. 25 odst. 1		Článek 24
Čl. 25 odst. 2		Čl. 25 odst. 1
Čl. 25 odst. 3		Čl. 26 odst. 1 a 2
Čl. 25 odst. 4		Čl. 26 odst. 3
Čl. 25 odst. 5		Čl. 26 odst. 7
Čl. 25 odst. 6		Čl. 26 odst. 8

Směrnice 2004/39/ES	Směrnice 2014/65/EU	Nařízení (EU) č. 600/2014
Čl. 25 odst. 7		Čl. 26 odst. 9
Čl. 26 odst. 1	Čl. 31 odst. 1	
Čl. 26 odst. 2	Čl. 31 odst. 2 a 3	
Čl. 27 odst. 1		Čl. 14 odst. 1 až 5
Čl. 27 odst. 2		Čl. 14 odst. 6
Čl. 27 odst. 3		Čl. 15 odst. 1 až 4
Čl. 27 odst. 4		Článek 16
Čl. 27 odst. 5		Čl. 17 odst. 1
Čl. 27 odst. 6		Čl. 17 odst. 2
Čl. 27 odst. 7		Čl. 17 odst. 3
Čl. 28 odst. 1		Čl. 20 odst. 1
Čl. 28 odst. 2		Čl. 20 odst. 2
Čl. 28 odst. 3		Čl. 20 odst. 3
Čl. 29 odst. 1		Čl. 3 odst. 1, 2 a 3
Čl. 29 odst. 2		Čl. 4 odst. 1, 2 a 3
Čl. 29 odst. 3		Čl. 4 odst. 6
Čl. 30 odst. 1		Čl. 6 odst. 1 a 2
Čl. 30 odst. 2		Čl. 7 odst. 1
Čl. 30 odst. 3		Čl. 7 odst. 2
Čl. 31 odst. 1	Čl. 34 odst. 1	
Čl. 31 odst. 2	Čl. 34 odst. 2	
Čl. 31 odst. 3	Čl. 34 odst. 3	
Čl. 31 odst. 4	Čl. 34 odst. 4	
Čl. 31 odst. 5	Čl. 34 odst. 6	
Čl. 31 odst. 6	Čl. 34 odst. 7	
Čl. 31 odst. 7	Čl. 34 odst. 8 a 9	
Čl. 32 odst. 1	Čl. 35 odst. 1	
Čl. 32 odst. 2	Čl. 35 odst. 2	
Čl. 32 odst. 3	Čl. 35 odst. 3	
Čl. 32 odst. 4	Čl. 35 odst. 4	
Čl. 32 odst. 5	Čl. 35 odst. 5	
Čl. 32 odst. 6	Čl. 35 odst. 6	

Směrnice 2004/39/ES	Směrnice 2014/65/EU	Nařízení (EU) č. 600/2014
Čl. 32 odst. 7	Čl. 35 odst. 8	
Čl. 32 odst. 8	Čl. 35 odst. 9	
Čl. 32 odst. 9	Čl. 35 odst. 10	
Čl. 32 odst. 10	Čl. 35 odst. 11 a 12	
Čl. 33 odst. 1	Čl. 36 odst. 1	
Čl. 33 odst. 2	Čl. 36 odst. 2	
Čl. 34 odst. 1	Čl. 37 odst. 1	
Čl. 34 odst. 2	Čl. 37 odst. 2	
Čl. 34 odst. 3	—	
Čl. 35 odst. 1	Čl. 38 odst. 1	
Čl. 35 odst. 2	Čl. 38 odst. 2	
Čl. 36 odst. 1	Čl. 44 odst. 1	
Čl. 36 odst. 2	Čl. 44 odst. 2	
Čl. 36 odst. 3	Čl. 44 odst. 3	
Čl. 36 odst. 4	Čl. 44 odst. 4	
Čl. 36 odst. 5	Čl. 44 odst. 5	
Čl. 36 odst. 6	Čl. 44 odst. 6	
Čl. 37 odst. 1	Čl. 45 odst. 1 a 8	
Čl. 37 odst. 2	Čl. 45 odst. 7 druhý pododstavec	
Čl. 38 odst. 1	Čl. 46 odst. 1	
Čl. 38 odst. 2	Čl. 46 odst. 2	
Čl. 38 odst. 3	Čl. 46 odst. 3	
Článek 39	Čl. 47 odst. 1	
Čl. 40 odst. 1	Čl. 51 odst. 1	
Čl. 40 odst. 2	Čl. 51 odst. 2	
Čl. 40 odst. 3	Čl. 51 odst. 3	
Čl. 40 odst. 4	Čl. 51 odst. 4	
Čl. 40 odst. 5	Čl. 51 odst. 5	
Čl. 40 odst. 6	Čl. 51 odst. 6	
Čl. 41 odst. 1	Čl. 52 odst. 1	
Čl. 41 odst. 2	Čl. 52 odst. 2	
Čl. 42 odst. 1	Čl. 53 odst. 1	

Směrnice 2004/39/ES	Směrnice 2014/65/EU	Nářízení (EU) č. 600/2014
Čl. 42 odst. 2	Čl. 53 odst. 2	
Čl. 42 odst. 3	Čl. 53 odst. 3	
Čl. 42 odst. 4	Čl. 53 odst. 4	
Čl. 42 odst. 5	Čl. 53 odst. 5	
Čl. 42 odst. 6	Čl. 53 odst. 6	
Čl. 42 odst. 7	Čl. 53 odst. 7	
Čl. 43 odst. 1	Čl. 54 odst. 1	
Čl. 43 odst. 2	Čl. 54 odst. 2 a 3	
Čl. 44 odst. 1		Čl. 3 odst. 1, 2 a 3
Čl. 44 odst. 2		Čl. 4 odst. 1, 2 a 3
Čl. 44 odst. 3		Čl. 4 odst. 6
Čl. 45 odst. 1		Čl. 6 odst. 1 a 2
Čl. 45 odst. 2		Čl. 7 odst. 1
Čl. 45 odst. 3		Čl. 7 odst. 2
Čl. 46 odst. 1	Čl. 55 odst. 1	
Čl. 46 odst. 2	Čl. 55 odst. 2	
Článek 47	Článek 56	
Čl. 48 odst. 1	Čl. 67 odst. 1	
Čl. 48 odst. 2	Čl. 67 odst. 2	
Čl. 48 odst. 3	Čl. 67 odst. 3	
Článek 49	Článek 68	
Čl. 50 odst. 1	Čl. 69 odst. 1, čl. 72 odst. 1	
Čl. 50 odst. 2	Čl. 69 odst. 2	
Čl. 51 odst. 1	Čl. 70 odst. 1 a 2	
Čl. 51 odst. 2	Čl. 70 odst. 5	
Čl. 51 odst. 3	Čl. 71 odst. 1	
Čl. 51 odst. 4	Čl. 71 odst. 4	
Čl. 51 odst. 5	Čl. 71 odst. 5	
Čl. 51 odst. 6	Čl. 71 odst. 6	
Čl. 52 odst. 1	Čl. 74 odst. 1	
Čl. 52 odst. 2	Čl. 74 odst. 2	
Čl. 53 odst. 1	Čl. 75 odst. 1	

Směrnice 2004/39/ES	Směrnice 2014/65/EU	Nařízení (EU) č. 600/2014
Čl. 53 odst. 2	Čl. 75 odst. 2	
Čl. 53 odst. 3	Čl. 75 odst. 3	
Čl. 54 odst. 1	Čl. 76 odst. 1	
Čl. 54 odst. 2	Čl. 76 odst. 2	
Čl. 54 odst. 3	Čl. 76 odst. 3	
Čl. 54 odst. 4	Čl. 76 odst. 4	
Čl. 54 odst. 5	Čl. 76 odst. 5	
Čl. 55 odst. 1	Čl. 77 odst. 1	
Čl. 55 odst. 2	Čl. 77 odst. 2	
Čl. 56 odst. 1	Čl. 79 odst. 1	
Čl. 56 odst. 2	Čl. 79 odst. 2	
Čl. 56 odst. 3	Čl. 79 odst. 3	
Čl. 56 odst. 4	Čl. 79 odst. 4	
Čl. 56 odst. 5	Čl. 79 odst. 8	
Čl. 56 odst. 6	Čl. 79 odst. 9	
Čl. 57 odst. 1	Čl. 80 odst. 1	
Čl. 57 odst. 2	Čl. 80 odst. 2	
Čl. 57 odst. 3	Čl. 80 odst. 3 a 4	
Čl. 58 odst. 1	Čl. 81 odst. 1	
Čl. 58 odst. 2	Čl. 81 odst. 2	
Čl. 58 odst. 3	Čl. 81 odst. 3	
Čl. 58 odst. 4	Čl. 81 odst. 4	
Čl. 58 odst. 5	Čl. 81 odst. 5	
Článek 58a	Článek 82	
Článek 59	Článek 83	
Čl. 60 odst. 1	Čl. 84 odst. 1	
Čl. 60 odst. 2	Čl. 84 odst. 2	
Čl. 60 odst. 3	Čl. 84 odst. 3	
Čl. 60 odst. 4	Čl. 84 odst. 4	
Čl. 61 odst. 1	Čl. 85 odst. 1	
Čl. 61 odst. 2	Čl. 85 odst. 2	
Čl. 62 odst. 1	Čl. 86 odst. 1	

Směrnice 2004/39/ES	Směrnice 2014/65/EU	Nařízení (EU) č. 600/2014
Čl. 62 odst. 2	Čl. 86 odst. 2	
Čl. 62 odst. 3	Čl. 86 odst. 3	
Čl. 62 odst. 4	Čl. 86 odst. 4	
Čl. 62a odst. 1	Čl. 87 odst. 1	
Čl. 62a odst. 2	Čl. 87 odst. 2	
Čl. 63 odst. 1	Čl. 88 odst. 1	
Čl. 63 odst. 2	Čl. 88 odst. 2	
Článek 64	—	—
Článek 64a	—	—
Článek 65	—	—
Článek 66	—	—
Článek 67	—	—
Článek 68	—	—
Článek 69	—	—
Článek 70	—	—
Článek 71	—	—
Článek 72	—	—
Článek 73	—	—
Příloha I	Příloha I	
Příloha II	Příloha II	

